

ТАЖИ ГЫЙЗЗӘТ

Сайланма әсәрләр

Драмалар

КАЗАН
ТАТАРСТАН КИТАП НӘШРИЯТЫ
2002

УДК 820/89(470)
ББК 84(Р-Тат)-6
Г92

Төзүчесе *Казбек Гыйззатов*

Гыйззатов Тажи

Г92 Сайланма әсәрләр, драмалар. — Казан: Татар. кит. нәшр., 2002. — 384 бит, рәс. белән.

Тажи Гыйззәтнең күп кенә әсәрләренең сюжеты халык кичергән зур социаль вакыйгаларга нигезләнгән. Бу яктан караганда аның ижаты татар халкының сәхнәдәге тарихы дии каральрга мөмкин. Язучы әсәрләренең бертомлыгы нәкъ шушы үзенчәлекне нигезгә алып төзелде дә. Жыентыкта сайланма әсәрләр язылу хронологиясе буенча түгел, бәлки, тарихи чорлар тәртибндә тезелгән. Алар, 1861 елдан алып («Наемщик»), 1917 елга кадәр («Ташкышнар»), ягъни халыкның алты дистә еллык авыр кичерешле, драматик тарихын колачлай.

НАЕМЩИК

Музыкаль тарихи драма, биш пәрдәдә, әсиде күренештә

Катнашучылар:

Батыржан — крепостной крестьян.
Бикчәнтәй — уенчы карт.
Гөлйөзем — аның кызы.
Булат — крепостной крестьян.
Зөбәржәт — аның кызы.
Гәрәй — Зөбәржәтнең сөйгән егете, крепостной крестьян.
Шәрифә бикә — морза хатыны, тол.
Аскәр — аның улы, яшь офицер.
Бикташ — аларның упралыючие.
Йөзкәй — түрө.
Колтай — аның ярдәмчесе.
Иманкол — мулла.
Айсылу — аның олы хатыны.
Тимерхан — аларның улы.
Гөлбикә — Иманколның уртанчы хатыны.
Байбурин
Бикбаев
Абалинский } — күрше ашавытлар.
Сандр — качкыннар башлыгы.
Армай — морзаларда приказчик.
Нәгыйм — вәкил.
Крестьяннар, хезмәтчеләр, солдатлар.

Вакыйга 1861 елда бара.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ

БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Морза утары ишегалды. Бер якта — балконнар белән салынган матур өй, икенче якта — яңа салынып килә торган сарай. Такта яра торган станоклар, китерелгән кирпечләр, бүрәнөләр. Пәрдә ачылганда крепостной крестьяннар туктаусыз эплеләр. Булат пычкы кайрап утыра.

Музыка. Хор.

Хор. Күтәр, күтәр, әйдә, дуслар,
Авыр хезмәт жиңел булсын.
Кызлар. Эш белән
Ирләр. Күңелне юатыйк.

Кызлар. Көч белән.
Ирләр. Дөньясын яңгыратыйк.
Хор. Боярлар торганчы,
Шәфәкъләр батканчы,
Ирләр. Тир түгеп,
Хор. Авырлыкта,
Кызлар. Яшь белән
Ирләр. Без эшлибез.
Хор. Балчыгың бас, ташыңны ват,
Балтаңны чап, пычкыңны тарт;
Кызлар. Шауласын
Ирләр. Көр беләкләр тартканда,
Кызлар. Чыңласын
Ирләр. Үткен балтаң чапканда...
Хор. Шулай безнең бояр бикә
Иркенлектә гомер итә.
Кызлар. Мал белән
Ирләр. Ул рәхәттә,
Кызлар. Дан белән
Ирләр. Ул шатлыкта.

Жыр, музыка туктый.

Булат. Бу Батыржан нишләп тора икән? Бикташ ага йокы-сыннан торганчы килеп житсә ярар иде.

Трубка тартып Бикташ керә.

Бикташ. Нәрсә син пычкы белән кайнашасың? Аның белән никадәр маташсаң да маен чыгара алмассың... Батыржан кайда?

Булат. Килеп житмәгән әле.

Бикташ. Нишләп бик озак? Кара, кояш кая житкән.

Булат. Белмим шул. Авырып-нитеп ятмыймы икән?

Бикташ. Узган атнада да бер көн эшкә чыкмады, өченчөкөн кичегеп килде, диделәр. Азына башлаган. Суктырырга вакыт житкәндер.

Бикташ чыгып китә. Жыр башлана.

Хор. Иж сулары ташып аккан чакта
Колач жәеп булмый йөзәргә,
Алшавытка шулай мәңге эшләп
Язганмыни безгә үлөргә?
Иж сулары тирән, бик агым су,
Урман ярыш килә ерактан.
Кара урмандай кайгы-хәсрәтләр
Китәр икән кайчан йөрәктән?

Б а т ы р ж а н к ү р е н ө .

Б у л а т . Ә й д ө , э н е м Б а т ы р ж а н , ә й д ө .

Б а т ы р ж а н (*ж ы р л ы й*).

Б е з т о р а б ы з и р т ө н

Т а н н а р а т к а н ч а к т а ...

Х о р . К ү н е л э з л ө н ө .

Б а т ы р ж а н . С а н д у г а ч л а р с а й р а п

К а н а т к а к к а н ч а к т а ...

Х о р . Й ө р ө к с ы з л а н а .

Б а т ы р ж а н . Н у р л ы т а н д а а в а з б и р е п ,

Н и к м и н б о л а й м о н л а н а м ?

С ы н а р к а н а т , м о н т у р г а й д а й

Н и г ө и к ө н с ы з л а н а м ?

Х о р . К ү к т ө к и ч к е ш ө ф ө к ь к е б е к

К а б ы н д ы р м а й ө р ө к у т л а р ы н .

Б а т ы р ж а н . К и л е р б е р к ө н , к и л ө ч ө к т ө

Я р л ы х а л ы к т о р ы ш

Х о р . Ү ч а л ы р .

Б а ш т а р т ы р г а , э ш т а ш л а р г а б е з ө з е р ,
Ә л е г ө к ө ч с е з — ж и н е л с ө к н и ш л ө р б е з ?

К у л д а к о р а л ю к , а л д а к и р т ө л ө р ,

Т ө р л е я к т а н к ү н е л н е б и р т ө л ө р .

К ү т ө р , к ү т ө р , ә й д ө , д у с л а р ,

А в ы р х е з м ө т ж и н е л б у л с ы н .

К ы з л а р . Э ш б е л ө н

И р л ө р . К ү н е л н е ю а т ы й к .

К ы з л а р . К ө ч б е л ө н

И р л ө р . Д ө н ь я с ы н я ц г ы р а т ы й к .

Х о р . Б о я р л а р т о р г а н ч ы ,

И р л ө р . Ш ө ф ө к ь л ө р б а т к а н ч ы

Б е з э ш л и б е з .

Х о р . Б а л ч ы г ы н б а с , т а ш ы н н ы в а т ,

Б а л т а н н ы ч а п , п ы ч к ы н н ы т а р т ;

К ы з л а р . Ш а у л а с ы н

И р л ө р . К ө р б е л ө к л ө р т а р т к а н д а ,

К ы з л а р . Ч ы н л а с ы н

И р л ө р . Ү т к е н б а л т а н ч а п к а н д а ...

Х о р . Ш у л а й б е з н е ц б о я р б и к ө

И р к е н л е к т ө г о м е р и т ө .

К ы з л а р . М а л б е л ө н

И р л ө р . У л р ө х ө т т ө ,

К ы з л а р . Д а н б е л ө н

И р л ө р . У л ш а т л ы к т а .

Б а т ы р ж а н . Ә й д ө , д у с л а р , у т у й н а т ы ш ,

К и ц б о л ы н н а р

Х о р . Ш а у л а т ы й к .

Б а т ы р ж а н. Кулга алып сәнәк, балта,
Ил өстендә

Х о р. Уйнатыйк.

Б а т ы р ж а н. Нурлы таңда аваз биреп,
Ник мин болай моңланам?
Сыңар канат, моң тургайдай
Нигә икән сызланам?

Х о р. Күктә кичке шәфәкь кебек
Кабындырма йөрәк утларын.

Б а т ы р ж а н. Килер бер көн, киләчөктә
Ярлы халык торыш

Х о р. Үч алып.
Баш тартырга, эш ташларга без әзер,
Әлегә көчсез — жиңелсәк нишләрбез?
Кулда корал юк, алда киртәләр,
Төрле яктан күңелне биртәләр.
Күтәр, күтәр, әйдә, дуслар,
Авыр хезмәт жиңел булсын.

К ы з л а р. Эш белән

И р л ә р. Күңелне юатык.

К ы з л а р. Көч белән

И р л ә р. Дөньясын яңгыратыйк.

Х о р. Боярлар торганчы,
Шәфәкъләр батканчы,

И р л ә р. Тир түгеп,

Х о р. Авырлыкта,

К ы з л а р. Яшь белән

И р л ә р. Без эшлибез.

Х о р. Балчыгың бас, ташыңны ват,
Балтаңны чап, пычкыңны тарт;

К ы з л а р. Шауласын

И р л ә р. Көр беләкләр тартканда,

К ы з л а р. Чыңласын

И р л ә р. Үткен балтаң чапканда...

Х о р. Шулай безнең бояр бикә
Иркенлектә гомер итә.

К ы з л а р. Мал белән

И р л ә р. Ул рәхәттә,

К ы з л а р. Дан белән

И р л ә р. Ул шатлыкта.

Б и к т а ш к е р ө.

Б и к т а ш. Туктагыз! Эш вакытында бу нинди жыр? Батыр-
жан, нигә син эшкә тагы кичегеп килдең?

Б а т ы р ж а н. Мулла абзыйның ишан кулын үбөргә барасы
бар иде. Мине озатмыйча бармасың дип жибәрмәде.

Бикташ. Син килгән сасен нинди дә булса хәйлә табасың. Мулла абзың әйтә: бояр эшенә барасы көнне мин аңар кичтән үк әйтеп куям, ул үзе кире нәрсә, ничек теләсә шулай йөрергә ярата, ди. Кара аны, моннан соң шундый эшен булса, суктырырмын үзеңне. *(Китә.)*

Батыржан. Их син, алшавыт эте! Бер тотып кадалдырмын инде мин сине. Кайчан гына эләгерсең икән?

Булат. Чү, энем, тыңлап тормасын.

Батыржан. Тыңласын! Тагын килеп бер генә сүз әйтеп карасын, авызыңда бер тешен калдырмам!.. Нишләргә инде? Көне-төне эшлисең, битең белән жир себерәсең, шулай да сиңа нәрсә диләр бит: «суктырырмын», имеш!

Булат. Сөйләмә инде, Батыржан... Бу алла бер дә күрми, ахры... Тәүбә, әстәгыфирулла...

Батыржан. Их, Булат абзый, ул турыда мин төннәр буенча йокламый уйлап ятам. Ләкин очына чыгып булмый.

Булат. Батыржан, бу соң Нәфикъ солдатның, Әлександр патша крестьяннары азат итәргә тели икән дигән сүзләре дәрәс булмадымыни?

Батыржан. Итәрләр азат! Алар безне юри генә юатып йөртәләр. Син аны көтмә, Булат абзый.

Булат. Соң бит, энем, крестьян шулай гомер буге газап чигеп, крепостной булып йөрсенмени?

Батыржан. Без, Булат абзый, барыбыз бер булып баш күтәргәндә генә болардан котылырбыз.

Булат. Юк, энем, алай булмый ул. Мин яшьрәк чакта күтәрелеп караганныр иде дә, башлап йөрүчеләрне семьялары белән бергә тереләй жиргә күмделәр. Шулар хәлне күреп-ишетеп торганда кем генә башлар икән соң?

Батыржан. Сөзүң арагыздан мин башларга уйлым.

Булат. Син?!

Батыржан. Кичә Иманкол мулла кортлыгыңда безнең берничә кешенең жыены булды. Шунда, Шәрифә бикәдән кайбер жиңеллекләр сорарга дип, мине вәкил итеп сайладылар.

Булат. Ай-һай, энем, харап булмасаң гына ярап иде. Үзек беләсең, бикәнең холкы бик начар. Авызыңнан бер сүз чыгу белән, котырған бүре кебек, өзгәләп тапшларга тора.

Батыржан. Соң бит, Булат абзый, намусы булган кеше ятим балаларның, бөкрәйгән карт-карчыкларның бер телем икмәккә тилмереп йөрүләрен күреп ничек чыдый алсын? Әйдә, Булат абзый, тәвәккәлләп шулар эшнә башлыйк.

Булат. Юк, анысы миннән булмас. Шулар ук сиңа да киңәш бирим, кешене кызганам дип, арка тиреңне этләрдән тунатудан башка нәрсә чыкмас. Илгә ни булса — безгә шулар булып. Патша кайчан булса бер азат итәр әле. Әйдә, энем, юк-бар сүз белән сөйләнеп торганчы, безгә эшләп алыык.

Эшли башлылар.
Музыка.

Кызлар. Яшел урман буйларында,
Болынлыкта әлсерәп,
Ирләр. Чалгы тотып печән чаба
Батыр егет киң сулап.
Хор. Әй, ямьледер жәйләрнең айлары,
Матур була болыннары, кырлары.
Кызлар. Кич салкында һава ярып
Чыңдый чалгы тавышы.
Ирләр. Дошман явы ауган кебек,
Ава печән покосы.
Хор. Әй, ямьледер жәйләрнең айлары,
Матур була болыннары, кырлары.
Кызлар. Чапкан печән асларында
Жир жиләкләр коела,
Ирләр. Арыш егет өйгә кайткач,
Иркәсеннән сөлә.
Хор. Әй, ямьледер жәйләрнең айлары,
Матур була болыннары, кырлары.

Жыр бетә.
Шәрифә бикә белән Аскәр керә.

Аскәр. Инәй, бүген һава нинди матур, нинди яхшы икән.
Шәрифә. Әйе, Аскәрик, чынлап та матур икән...
Аскәр. Инәй, мин бүген Бикбаевларга эт узыштырырга барам.

Шәрифә. Аскәрик, син бит офицер кеше, үзеңне тотта белергә кирәк, аларның кызлары да бар.

Аскәр. Юк, инәй, үткән елны да аларның этләре узып, мине адәм көлкесе ясаган иде. Шуңа күрә мин бу юлы Оренбур кадәр жирдән менә дигән эт алып кайттым. Их, инәй, син Норикны күрсәң иде, ул чапкан чагында колакларын артка, койрыгын аска сала да... *(Сызгыра.)*

Шәрифә. Аскәрик, бу нинди эш! Мин сине үзезнең хужалыгыбыз белән таныштырыйм дисәм, син һаман шул этен турында...

Аскәр. Виноват, инәй, прости. Таныштыр.

Шәрифә. Менә кара, моңа кадәр тузылып-чәчеләп яткан хужалыгыбызны Бикташ агаң рәткә салып, именигә ямь кертте.

А с к ə р. Әйе, инәй, бик яхшы булган.

Ш ə р и ф ə. Әнә тегендә яңа стиль белән жәйге сарай салабыз. Менә монда верандалар белән...

А с к ə р. Бикташ агага әйтергә кирәк, минем Норигыма да аерым бүлмә ясатсын.

Ш ə р и ф ə. Аскәрик! Шул этең турында ташлыһыңмы инде, юкмы?

А с к ə р. Бетте, бетте. Әнә Бикташ ага да килә.

Б и к т а ш к е р ə.

Б и к т а ш. Олугжан бикәм һәм яшь түрә, сәламәтлек теләп каршыһызда баш иям. Йокыларыһыңны туйдырдыһыңмы, кәсфләрегез ничек?

Ш ə р и ф ə. Чамадан тыш яхшы. Аскәрик, Бикташ агаңа күрсәткән яхшылыҡлары өчен рәхмәт әйт.

А с к ə р. Нәрсә өчен?

Ш ə р и ф ə. Бая хужалығыһыңны турында сөйләдем бит.

А с к ə р. Ә... әйе... Бикташ ага, аның өчен сезне благодарю.

Б и к т а ш. Тәңре һомеремне биреп, сез хужалар тарафынан ышаныч булганда, хужалык эшләрегезне иң югары дәрәжәгә күтәреп, тел оҙайтучы крестьяннарны баш идерергә сүз бирәм.

Ш ə р и ф ə. Менә Аскәрик, Бикташ агаңны күрдеңме? Ул нинди яхшы күңелле кеше. Аның авызынан чыккан һәрбер сүз жанга ятышлы.

Б и к т а ш. Жан бикәм һәм яшь түрәм, имениенең доһодын күтәрү өчен, крепостнойларга яңа бер эш тапкан идем. Сиз ни диярсез икән?

Ш ə р и ф ə. Безнең өчен файдалы эш булганда, шатлык белән каршы алырһың.

А с к ə р. Сөйләгез, мин тыңлайым. Нинди эш ул?

Б и к т а ш. Сабан бетү белән барлык ирләргә, хатын-кызларны урманга куып, берничә мең пот сағыз, сумала кайнаттырырга теләм. Хатын-кызларга тағын да берничә баш киндер арттырырга уйлайым. Әгәр дә без шуппы товарларны быел хәзерли алһың, бер француз фирмасы безнең салһыңачак комач фабрикаһың өчен кирәк булган машиналарны табарга сүз бирде.

Ш ə р и ф ə. Бу планыңа Аскәрик тә, шулай ук мин дә каршы килмим. Әгәр дә ул планнарың тормышһыңа аһһың, монда крестьян тирен иснәп ятудан котылыһың, газиз пайтәхетегез булган Петербурһыңга торһың идек. Ярыһың, Бикташ, эшләгез.

Китәләр. Булат, Гәрәй, Зөбәржәт керәләр.

Булат. Менә, балалар, шунда көтеп торыгыз. Бикәләр йөрөп кайтсыннар да, рөхсәт сорарбыз.

Зөбәржәт. Ярый, әти, ярый.

Булат. Их, сезне! Хи-хи-хи... (Китә.)

Зөбәржәт. Гәрәй, бикә рөхсәт итәрме икән?

Гәрәй. Итәр, чибәрем, итәр. Бикәнең шатлыклы көннәре бит.

Зөбәржәт. Нинди шатлык?

Гәрәй. Кичә Аскәр түрә кунакка кайтты.

Зөбәржәт. Шулаймыни? Әйе, алай булганда рөхсәт итәр.

Аннан соң...

Гәрәй. Мулладан никах укытырбыз.

Зөбәржәт. Аннан инде... пар күгәрченнәрдәй гомер буе бергә яшәрбез.

Гәрәй. Менә мондый гына, бәләкәй генә, кара күзле мала-ебыз булыр.

Зөбәржәт. Ә мин аны жырлый-жырлый тирбәтермен.

Музыка.

Зөбәржәт (жырлай).

Йокла, балам, йокла син,

Бәлли бәү, бәү, бәү.

Йокла, бәгърем, йом күзең,

Бәлли бәү, бәү, бәү.

Минем өмет йолдызым

Бәлли бәү, бәү, бәү.

Гәрәй. Күгәрчендәй без гөрләшеп

Көн итәрбез бергәләп.

Мин сөярмен назлый-назлый

Син гүзәлне иркәләп.

Зөбәржәт. Бергә-бергә каршыларбыз

Сызылыш таңнар атканын.

Син, сөйгәнем, янда булсаң,

Сизмәм мужа басканын.

Икәү бергә. Нинди рәхәт булыр безгә,

Тар дөньялар кинәер,

Кара урманда безне мактап

Таң күкесе моңаер.

Гәрәй. Ах син, жаным, бир кулыңны,

Яр булырга гомергә.

Бергә. Вәгъдә бирәм кабергәчә

Сине назлап сөяргә.

Армай керә.

Армай. Эш вакытында нишләп монда торасыз?

Г ә р ә й. Армай агай, безнең бүген үзебезгә эпли торган көне-без иде.

А р м а й. Алай булгач, нишләп монда бояр йортында кыршылып йөрисез?

Г ә р ә й. Бикәдән рөхсәт сорарга килгән идек.

А р м а й. Ә? Шулаймыни?.. Әле сез сөешеп йөрисез икән. Барыгыз, бар, сөешәсегез килсә, аулакка барыгыз. Бикә кайткач килерсез. *(Кулып чыгара.)*

Бикә, Бикташ, Аскәр, алар артынан Батыржан белән
Нәгыйм керәләр.

Ш ә р и ф ә. Сызгә ни кирәк?

Н ә г ы й м. Данлыклы бикәбез, халык тарафыннан вәкил булып килгән идек.

Ш ә р и ф ә. Сөйләгез, мин тыңлыйм.

Н ә г ы й м. Без, бикә... без... без...

Ш ә р и ф ә. Нәрсә безелдисең, сөйлә тизрәк!

Н ә г ы й м. Юк, бикә, миннән булмас, ахры. Менә бу егет сөйләп бирер.

Б а т ы р ж а н. Бикә, крестьяннарның хәле көннән-көн авырлана, ачтан үлүчеләрнең саны күбәя бара.

Ш ә р и ф ә. Шуннан соң?

Б а т ы р ж а н. Менә шул ачтан интеккән халык үзенә теләкләрен ташшырырга дип безне жибәрде.

Ш ә р и ф ә. Теләкләрегез ни соң? Әйтегез.

Б а т ы р ж а н. Беренче: патша семьясына дип Идел жирләрендә ашлык игүне безнең өстән алыгыз. Икенче: эпли алмый торган карт-корыларга көненә берәз гына булса да икмәк бирегез. Өченчесе: безнең басуда куян кудырып ашлык таптатуны туктатыгыз. Дүртенче: ата-аналары үлеп ятим калган балаларны кантонистлыкка озатмыйча, монда, үз арабызда тәрбияләгез. Менә шуларны сорарга дип безне ил картлары жибәрде.

Ш ә р и ф ә. Хи-хи-хи!.. Тагын нинди теләкләрегез бар? Әйтегез, әйт...

Б а т ы р ж а н. Сыз, бикә, көлмәгез, без моны мең ике йөз крестьян исеменнән сорыйбыз.

Ш ә р и ф ә. Тукта, башкисәр! Мондый сүзләр сөйләргә кемнән өйрәндең?

Н ә г ы й м. Соң бит, бикә, халык ач, берәз гына ярдәм итәргә кирәк иде.

Ш ә р и ф ә. Житәр!.. Моңың өчен беләсезме мин сезне нишләтермен...

Б а т ы р ж а н. Юкка кызасыз, бикә. Без бит боларны сорыйбыз гына.

Шәрифә. Сорыйсызмы? Бикташ! Хәзер үк иксенә дә йөзәр камчы сугыш, салкын базга ябыгыз.

Батыржан белән Нәгыймне тотарга телиләр.

Б а т ы р ж а н. Якын килмәгез!.. *(Бәреп жиберә.)*

Крестьяннар жыела.

Шәрифә. Каршылык итәсең?.. Тотыш бәйләгез үзләрен!

Х а л ы к. Тимәгез аларга!

Шәрифә. Нәрсә, минем имениемдә бунт?..

Б и к т а ш *(яшерен)*. Бикә, тынычланыгыз, бөтен эшне харап итәсез. *(Халыкка.)* Егетләр, тынычланыгыз. Ә сез урыннарыгызга барыгыз. Без монда киңәшеп карарбыз.

Б а т ы р ж а н. Карагыз аны, кара уй белән хәйлә кора күрмәгез. Көлөгезне күккә очырырбыз.

Крестьяннар китәләр.

Шәрифә. Бикташ, бу ни бу?

Б и к т а ш. Сабыр итегез. Армай!

А р м а й керә.

А р м а й. Тыңлыйм.

Б и к т а ш. Хәзер үк ат менеп Йөзкәй түрәгә чапсыннар. Гаскәр белән килеп теге бапкисәрләргә тотып япсыннар.

А р м а й. Тыңлыйм, ага. *(Китә.)*

А с к ә р. Бикташ ага, минемчә, сез очень рискованный адым ясысыз. От этого, шайтан белсен, что может случиться.

Шәрифә. Аскәрик, без сине кадетский корпуска биреп, куян йөрәк булыр өчен укытыкмыни? Тукта, мин синең хакта корпус начальнигына языйм әле.

А с к ә р. Виноват, инәй, прости. Моннан соң йөрәкле булырга постараусь.

Шәрифә. Бикташ, Йөзкәй килгәч мине чакырырсың. Аскәрик, әйдә минем белән өйгә. *(Китәләр.)*

А р м а й керә.

А р м а й. Әбәт вакыты житте. *(Китә.)*

Эшлөүчеләр әбәткә утыралар. Бикчәнтәй белән Гөлйөзем керә.

Б е р ә ү. Уенчы бабай килә.

Х а л ы к. У-у... Бикчәнтәй бабай!..

Б и к ч ә н т ә й. Исәнме, балалар! Боярлар өйдәләрме? Нишләп яталар?

Б а т ы р ж а н. Өйдөлөр, бабай, өйдөлөр, мич башыңда боз киштерөлөр.

Б и к ч ە н т ە й. Бикәне әйтәм, бик баеган икән. Әллә нинди сарайлар салдыра башлаган.

Г ө л й ө з е м. Әти, минем карыным ачты.

Б и к ч ە н т ە й. Балалар, берегездә артык икмәк кисәге юкмы? Кызымның бүген апаганы юк иде.

Б а т ы р ж а н. Бар, бабай, минем талканым бар. Менә, туганкай, йөрәк ялгап алырсың.

Г ө л й ө з е м. Рәхмәт, абый.

Б и к ч ە н т ە й. Син, кызым, кашкалың тор. Мин танышларың янына барып сөйләшеп килим әле. *(Китә.)*

Г ө л й ө з е м. Абый, син такта яручымы?

Б а т ы р ж а н. Әйе, туганкай.

Г ө л й ө з е м. Бояр крестьянымы?

Б а т ы р ж а н. Әйе, гөлкәй.

Г ө л й ө з е м. Мескен... Ата-аналарың бармы?

Б а т ы р ж а н. Беркемем дә юк.

Г ө л й ө з е м. Юк? Кая киттеләр?

Б а т ы р ж а н. Әтием шушы боярның крепостной крестьяны булган, миңа дүрт яшь тулганда үлгән. Жиде яшемә житкәндә, әнием боз астына төшеп үлде.

Г ө л й ө з е м. Боз астына? Нишләп?

Б а т ы р ж а н. Әти үлгәч, әни мине хәер сорашып туйдыра башлады. Шулай бервакыт, яз көне иде, әни мине, тәмле йокыдан уятып, күкрәгенә кысты да, балам, актык ташкыр юл беткәнче чыгып кайттым инде, дид. Идел арьягына, башкорт арасына хәер сорашырга чыгып китте. Шуннан көтәм, әни юк... Көтәм, юк. Өч көн булды, һаман юк. Атна булганда авыл башлыгы килеп, бәхетсез бала икәнсең, әниң Идел апа чыкканда боз астына төшеп үлгән, диде.

Г ө л й ө з е м. Ярабби, нинди куркыныч! Шуннан?

Б а т ы р ж а н. Шуннан, боярлар мине кантонистлыкка биреп жибәрә башлагач, авыл картлары алып калды. Менә шулай итеп, өйдән-өйгә йөрөп, унбиш яшькә життем. Шуннан бирле муллага да, боярга да хезмәт итәм.

Г ө л й ө з е м. Әйе, абый, дөнъяның ачысын-төчөсен татыгансың икән.

Б а т ы р ж а н. Ә сез кемнәр буласыз?

Г ө л й ө з е м. Әти уенчы карт, мин жырлыйм. Жыйган хәеребезгә тамак туйдырабыз.

Б а т ы р ж а н. Сез башкортлармы?

Г ө л й ө з е м. Юк, типтәрләр. Минем әтием дә элек крепостной крестьян булган. Үзенә уеннары белән боярның күңелен ташкан да, Сәлимгәрәй дигән бояр үзен азат иткән.

Булат. Бикчэнтэй агай, я әле, булмаса, тутыккан күнеллөрне нечкөртөп, уйнап, жырлап жибәрегез.

Бикчэнтэй. Юк, балалар, кызым бик арыгандыр, березял итсен.

Гөлйөзем. Юк, әти, хәзер миңа хәл керде инде.

Бикчэнтэй. Алай булса әйдә, кызым, миннән эш тормас.

Музыка.

Гөлйөзем (*жырлый*).

Сызылыш кына таңнар аткан чакта
Йоклый алмый егет, ah ора,
Ялкынланган йөрәк дуласа да,
Морза әмеренә түзә, баш ия.
Таң кошлары сайрап моңланганда
Бояр быргылары уята,
Мәңге газап, хурлык, кол булуга
Әрни йөрәк, ыргыш жан ата.
Акбүз матур юрга өсләрендә
Армай килә, дуслар, кангырыш,
Аның ямьсез, усал тавышыннан
Игенчеләр кала калтырап.

Булат. Их, туганнар, йөрәккә яткан моң-зарларны ачып салдыгыз! Ягез инде, булмаса, күңел ача торганын да әйтеп алыгыз.

Егет. Чынлап та, бабай, уйнагыз, без дә кушылырбыз.

Музыка.

Гөлйөзем.

Егет күңеле жилкенә,
Яхшы ат күргәч,
Бар нужасы онытыла,
Янда сөйгәнә булгач.

Хор. Их, шаян син, кызыкай, кызыкай!
Кемгә насып булырсың, кызыкай?
Кемнәр кочар, кемнәр сөяр
Син гүзәлне, сылукай?

Гөлйөзем. Кошлар күңеле көр була,
Ямьле жәй килгәч,
Кыз йөрәге жилкенә,
Сылу яр күргәч!

Хор. Их, шаян син, кызыкай, кызыкай!
Кемгә насып булырсың, кызыкай?
Кемнәр кочар, кемнәр сөяр
Син гүзәлне, сылукай?

Г о л ь о з е м (*Батыржанга*).

Ни уйльйсың, егеткэй?
Уйлап күзең уйнатма,
Сөйгән ярың киттеме әллә
Ташлап сине еракка?

Х о р. Их, шаян син, кызыкай, кызыкай!
Кемгә насыйп булырсың, кызыкай?
Кемнәр кочар, кемнәр сөяр
Син гүзәлне, сылукай?

Био баплана. А р м а й керә.

А р м а й. Бу нинди бәйрәм! Таралыгыз!

Халык тарала.

ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Шәрифә бикәнең матур бакчасы. Түрдә ағачлар арасынан сарай ишеге күренә.

Бер якта шәрәкь стилиндә салынган чардуган эчендә

Ш ә р и ф ә бикә белән Б и к т а ш сөйләшеп утыралар. А р м а й керә.

А р м а й. Морза бикә, килделәр!
Ш ә р и ф ә. Әйт, монда керсеннәр.
А р м а й. Тыңлыйм. (*Китә.*)

Йөзкәй, Колтай һәм солдатлар керәләр.

Й ө з к ә й. Морза бикә, тәңребездән озын гомерләр сорыйм сезгә.

Ш ә р и ф ә. Сезгә дә шуны телим, Йөзкәй түрә. Исән килеп життегезме?

Й ө з к ә й. Хәзергә аллага шөкер. Ләкин сездә коточкыч хәлләр булса кирәк.

Ш ә р и ф ә. Әйе, түрә, крепостнойларыңнан шундый сүзләр ишетүнең авырлыгын белсәгез иде!

Й ө з к ә й. Йә, бикә, ул бапкисәрләр белән нишләргә кушарсыз?

Ш ә р и ф ә. Хәзер үк берничәсен халык алдында сугарга. Ә теге бапкисәрен тотып алып губернага жибәрегез.

Б и к т а ш. Әйе, Йөзкәй түрә, ул малайны безгә ничек кенә булса да моннан алдырырга кирәк. Юкса, бөтен крестьяннарны котыртып аякка бастыру куркынычы бар. Хәзер үк алып китегез.

Й ө з к ә й. Моннан элек әйтүләрегезгә карап та мин ул малайны бик яхшы беләм. Ләкин хәзер кеше күзе алдында кулга алалмыйм.

Ш ә р и ф ә. Кулга алалмыйсыз? Нишләп? Куркасызмы әллә?

Й ө з к ә й. Куркуын курыкмыйбыз, ләкин кайбер сәбәшләргә таянып, кулга алалмыйбыз.

Шәрифә. Нинди сәбәшләр?

Йөзкәй. Сез аның халык алдында нинди дан тотканын яхшы беләсез. Әгәр дә мин көпә-көндөз аны тотып алыш китә башласам, халыкның чуалу куркынычы бар.

Бикташ. Анысы дәрәс. Безнең имениедә бик күп кенә кешеләрнең аның белән бер фикердә булганлыгы миңа билгеле. Ләкин бит аны монда бер минут та тотарга ярамый.

Йөзкәй. Без аны кеше аяк эзе басылгач, төнлә, таң вакытларында тотып алырбыз да туп-туры шәһәргә озатырбыз.

Иманкол керә.

Иманкол. Түбәнчелек белән алдыгызда баш иям, жан бикә. Шәрифә. Әйдә, мулла, рәхим ит.

Дога кыялар.

Иманкол. Исән торасызмы, жан бикәм, кәсф-хәтерләрегез яхшымы?

Шәрифә. Аллага шөкер, изге ата.

Иманкол. Йөзкәй түрә, күңелегезгә тынычлык, эшегезгә уңышлык теләм. Ни эшләр бетереп йөрисез?

Йөзкәй. Безнең билгеле инде, мулла, сезнең кебек жәмәгатьнең тормышын, илнең тынычлыгын саклыйбыз.

Иманкол. Яхшы, яхшы, Аллаһы Тәбарәкә вә Тәгалә хәзрәтләре ярдәм бирсен. Жан бикәм, мин сезгә бик зур бер үтенеч белән килгән идем.

Шәрифә. Сөйлә, изге атам, нинди үтенеч ул?

Иманкол. Теге мәлгуньнең жәбер-золымына чыдарлыгым калмады.

Шәрифә. Кем ул мәлгунь дигәнең? Батыржанмы?

Иманкол. Әйе, шул, мәлгунь. Кичә, әлгаязе биллаһи, өч батман арышымны парникта эшләүчеләргә әжәткә диш өлөшкән.

Йөзкәй. Сезнең рөхсәтегездән башкамы?

Иманкол. Әйе, Йөзкәй түрә, минем рөхсәтемнән башка... «Минем хәләл хәзинәмне нигә аларга бирәсең», — дигәч, әлгаязе биллаһи, нәрсә ди бит...

Бикташ. Тынычлан, мулла. Без үзезбездә аның турында сөйләшеп утыра идек. Иншалла, котылырсың. Без ул башкисәренә моннан бөтенләйгә озатмакчы булабыз.

Иманкол. Амин! Хак Тәгалә вә Тәбарәкә хәзрәтләре ярдәм бирсен... Юкса ул явызга каршы минем тәкатем калмады. Аннан соң, жан бикәм, мин сезгә булган шатлыгымны уртаклашырга килгән идем.

Шәрифә. Нинди шатлык ул, изге атам?

Иманкол. Улымнан хәбәр алдым, кайтам, дии хат язган.

Шәрифә. Шулаймыни? Бик яхшы булган, изге ата.

Йөзкәй. Улыгыз кайда иде соң, мулла?

Иманкол. Каргалы мәдрәсәләрендә гыйльми тәхсил алу белән мәшгуль иде. Падиша әгъзам хәзрәтләренә хезмәт итүне үзенә фарыз санап, солдатка каралырга кайтам, дигән.

Арта Аскәрнең хагын-кызларны кычкыртып, куып йөргәнә ишетелә.

Йөзкәй. Ни бар анда?

Шәрифә. Юк, болай гынадыр. Сөз сөйләшә торыгыз, мин монда өстәл хәзерләтергә әйтеп чыгам. *(Китә.)*

Булат, Гәрәй, Зөбәржәт керәләр.

Бикташ. Сөзгә ни кирәк монда?

Булат. Бикташ ага, кызым белән булачак киявем морза бикәдән рөхсәт сорарга килгәннәр иде.

Аскәр керә, чөчләре тузгыган, исерек.

Аскәр. Болар нишләп йөриләр монда?

Бикташ. Кыз белән егет рөхсәт сорарга килгәннәр.

Аскәр. Ә... кияү белән кәләш! Карап карыйк... *(Барып карый.)* Малы зарарсыз икән.

Иманкол. Яшь түрә, хайваны яرارлык диюен алайса.

Аскәр. Әйе, чыннан да... яرارлык...

Йөзкәй. Әйбәт, чибәр кыз. Моның каршына жиде ел кабердә яткан әрвахны чыгарып бастырсаң, ул да терелер иде.

Иманкол. Минем ул кызга күптәннән күңелем төшеп йөри иде. Шундый гүзәл кыз бала моның шикелле нәжескә әрәм булмасын, бирегез миңа, сөздән бүләк булып.

Аскәр. Юк, мин бу кызы Бикташ агага бирмәкче булам. *(Бикташка күз кысып.)* Аның күңеленә опый микән?

Бикташ. Сөзнен кулыгыздан алынган бүләк, нинди генә булса да, мине шатландырачак.

Шәрифә бикә чыгып тыңлап тора.

Аскәр. Алыгыз кызын, мин сөзгә бүләк итәм.

Шәрифә. Аскәрик, бу ни эшәң?

Иманкол. Жан бикәм, бу кызын хәләл жефетлеккә сораган идем, ләкин Аскәр түрә Бикташ агага бүләк итәм, ди.

Шәрифә. Бикташ агаң кебек морза нәселенән булган бер кешегә шундый сасы крестьян кызын тәкъдим итәргә ничек оялмыйсың? Кыз Иманкол муллага булыр. Дога кылыш алыгыз.

Булат. Бикә, син алай дисең дә бит...

Шәрифә. Ул нинди каршы сөйләү?

Булат. Бикә, табаныңны үбәргә риза. Безне мыскыл итмәгез, зинһар. Гәрәй кияү дә кеше арасында көлкегә калмасын.

Бикә. Ул нинди мыскыл?! Ул нинди көлке? Мин сезнең туйдыручыгыз. Шулай булгач, Гәрәй киявед дә морза бикәсенң теләгенә каршы килмәс.

Гәрәй. Юк, бикә, мин каршы.

Шәрифә. Каршы?

Гәрәй. Берничә елдан бирле сөйгән ярымны ничек итеп башкаларга бирим?

Шәрифә. Сөйгән ярың? Хи-хи-хи! Сез бетлеләр дә сөешкән буласызмы?

Гәрәй. Нигә, без кеше түгелмени?

Шәрифә. Ә син, ана көчек, шул бетлене сөйгән буласыңмы?

Зөбәржәт. Морза бикәм, бәгърем, тәңре хакына, безне аермагыз, гомерем буена битем белән жир ертырга, чәчем белән ишегалдыгыңны себерергә риза. Тик безне аерып мыскыл итмәгез.

Шәрифә. Бикташ, куып чыгар үзләрен.

Йөзкәй. Сез, ишәкләр, бу кыланьшларыгыз белән ата-бабаларыгыздан калган йолаларны бозмакчы буласызмы?

Гәрәй. Без бит аның кушканнарын эшлибез. Аның теләкләренә каршы килмибез, ләкин ул минем сөйгән кызымны тартып алырга тели икән, мин аңар каршы.

Шәрифә. Барыгыз! Кыз монда калыр!

Гәрәй. Башымны чабып төшерегез, аннан кызын алырсыз.

Йөзкәй. Хужаңа, ризык бирүчегә каршы торырга ярамый. Муллага да кыз бөтенләйгә түгелдер. Алай-болай... уйнаштыргалар да, кызыңның күңелен табып, бер-ике көн кунак иткәч, үзсәң кайтарып жибәрер. Аннан сиңа ни зыян?

Гәрәй. Ә соң намус?..

Агач арасынан Б а т ы р ж а н һәм б е р н и ч ө к е ш е күрәнә.

Шәрифә. Намус? Ха-ха-ха!.. Йөзкәй түрә, алар белән төче телләнеп торуда мәгънә юк. Кыз безнең крепостноебыз, кемгә телим шуңа бирәм. Китер кызын! Сезгә әйтәләр бит.

Гәрәй. Мин сезгә кызны бирим!
Шәрифә. Карарбыз, ничек бирмәссең икән! Бикташ, китер миңа кызны.

Бикташ аларга таба бара.

Зөбәржәт (*Бикташка*). Кит минем янымнан. (*Этәп әҗибәрә.*)

Йөзкәй. Менә ул ничек! Сез хәзер телләрегезгә генә түгел, кулларыгызга да ирек бирә башладыгызмыни!

Шәрифә. Йөзкәй, минем әмерләремне тыңламаулары өчен, икесенә дә йөзәр камчы сугыгыз.

Булат. Морза бикәм, берәз гына оят кирәк иде. (*Алдына килеп тезләнә.*)

Шәрифә. Сарылма миңа, пычрак. (*Тибеп ега.*)

Зөбәржәт. Бикәм, хужам, шәфкать итегез, кичерегез!

Шәрифә (*яңагына сугып*). Менә сиңа шәфкать! Мулла, ал кызны. Йөзкәй, тизрәк әмеремне жиренә житкерегез!

Иманкол. Әйдә, кызым, киттек.

Зөбәржәт. Әти, Гәрәй!..

Мулла Зөбәржәтне алып китә.

Йөзкәй. Колтай! Икесенә дә йөзәр камчы сугыгыз!

Колтай. Яткырыгыз үзләрән!

Гәрәйне көчләп яткырлар.

Батыржан. Боярлар, түрәләр, бу эшегезне калдырыгыз!

Шәрифә. Синәң дә аркаң кычытамыни? Сугыгыз!

Батыржан. Мин сезгә әйтәм, яхшылыкта таплагыз, юкса сөякләрегезне дә жыя алмассыз!..

Йөзкәй. Ни карап торасыз? Сугыгыз!

Суга башлылар.

Батыржан. Их сез, кан эчүчеләр! Менә сиңа!.. Менә монсы, ана эт, сиңа! Менә монсы сиңа!.. (*Барысын да кыйнап качыра.*) Сау булыгыз, туганнар... (*Йөгереп чыга.*)

Пәрдә.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ

Иманкол мулланың ишегалды. Бер якта — умарталык, икенче якта — өй. Иртә намаз вакыты. Мулла белән Тимерхан намазга чыгалар.

Иманкол. Улым, Тимерхан, соңга калмадыкмы икән?

Тимерхан. Юк әле, әле соң түгел.

Иманкол. Гөлбикә!

Гөлбикә чыга.

Иманкол. Әйтергә онытканмың, без намаздан чыгышлы
Әсфәндияр байгурага барабыз, иртә чәйгә безне көтмәгез.

Гөлбикә. Ярый.

Китәләр.

Гөлбикә. Тукта инде, сьерларны савып, кырга куарга
кирәк. *(Китә.)*

Умарталар арасыннан Батыржан күренә. Музыка.

Батыржан *(жырылмый)*.

Авылкаем, моң-зарларың синең
Яшьтән бирле уйлап сызланам,
Төннәр буге күзләр йоммый, сине
Коткарырга юллар эзләнәм.

Гөлбикә. Бу кем? Батыржан түгелме?

Батыржан. Жәйге төннең матур иртәседәй,
Кайчан икән сіндә таң атар?
Қараңгылык куган Чулшан кебек,
Йөрөгөңдә кайчан үч янар?

Гөлбикә. Батыржан!

Батыржан. Чү, Гөлбикә, шаулама!

Гөлбикә. Нигә кайттың? Тоталар бит. Сине монда эзлиләр.

Батыржан. Анысын беләм, ләкин миңа кайбер кешеләр-
не күрергә кирәк иде.

Гөлбикә. Кемне?

Батыржан. Булат абзыйларны, Гәрәйләрне.

Гөлбикә. Тагын кемнәрне?

Батыржан. Тагын дус-ишләрне.

Гөлбикә. Мине сагынмадыңмыни?

Батыржан. Сине дә сагындым.

Гөлбикә. Их, Батыржан, синең өчен эчтән януларымны
нечкә карашларым белән аңлатырга никадәр йөрсәм дә, аңла-
мадың, ахры...

Батыржан. Аңлайым, Гөлбикә. Ләкин син бит мулла ха-
тышы.

Гөлбикә. Булсын. Синең өчен булганда үземне корбан
итәргә риза. *(Барып сарыла.)*

Батыржан. Жибәр, Гөлбикә.

Гөлбикә. Син миннән жирәнәсең?..

Батыржан. Тукта, хәзергә бу хакта сөйләнүләрне калды-
рыйк. Син миңа шуны әйт, сездә нинди хәбәрләр бар?

Гөлбикә. Кичә Тимерхан кайтты.
Батыржан. Тимерхан? Нигә?
Гөлбикә. Наборга каралырга.

Өй эчендә талаш, кычкырыш, елаган тавыш ишетелә.

Батыржан. Кемне елаталар анда?
Гөлбикә. Теге убырлы карчык тагы Зөбәржәтне кыйный торгандыр. Син кач, күрмәсеннәр.

Батыржан китә. Айсылу Зөбәржәтне кыйнап чыгара.

Айсылу. Себерке, уйнапчы! Нигә китмисең, теләнче маржа! Өйгә керәсе булма! *(Кереп китә.)*

Гөлбикә. Акыллым, тагын сине кыйнадымыни?!

Зөбәржәт. Үтерәләр бит, түтәй, нишлим инде?

Гөлбикә. Елама, акыллым, елама, сабыр ит.

Зөбәржәт. Гөлбикә түтәй, өйрәт, нишләргә миңа?

Гөлбикә. Кайгырма, мин сиңа берәр жаен табармын.

Айсылу керә.

Айсылу. Әле монда иркәләнергә кеше таптыңмыни? Әнә тагын күмер чүлмәгеннең капкачын ачык калдыргансың. Эш рәте белмәсәгез дә, ирләр белән себерелергә беләсез. Илле яшьлек картның муенына асылынмасагыз, үз хәерчеләрегез беткәндер шул. Байга барыш, рәхәт тормышта торасыгыз килгәндер. Күрсәтермен мин сиңа рәхәт! Кишкән балык кебек каклап киптерермен!

Гөлбикә. Көндәш, берәз гына алладан курку кирәк иде.

Айсылу. Сиңа ни калган, нигә кысыласың?

Гөлбикә. Ул кадәр кыйнарга эт баласы түгел бит ул.

Айсылу. Ә мин эт баласы идеммени? Ике себерке өстемә килдегез.

Гөлбикә. Безне көчләп бирделәр.

Айсылу. Тамагың туя башлагандыр, чандыр маржа.

Гөлбикә. Житәр сиңа, кылый жылан! Моңа кадәр чыдап килгәнем дә житәр. Күзеңне төртеп тишәрмен.

Айсылу. Чандыр маржа, әле син шулаймыни!

Гөлбикә. Шулай шул.

Айсылу. Акырма миңа!

Гөлбикә. Акырсам, әллә куркаммы! Башыңда бер бөртег чәчәңне калдырмам.

Айсылу. Сузма кулың, ник сузасың!

Гөлбикә. Төртмә, убыр, ник төртәсең!

Айсылу. Тишмә, чандыр маржа, ник тибәсең!

Гөлбикә. Тартма чәчтән, ник тартасың! Кит моннан, убырлы карчык! *(Төртеп ега.)*

А й с ы л у. Алла, билем, алла, билем... Каравыл!.. Каравыл!..
(*Кереп китә.*)

Г о л б и к ө. Елама, акыллым, тынычлан. Мин сыерларны
гына савыш килим әле. (*Китә.*)

Музыка.

З о б ər ж ə т (*жырлый*).

Инде нишлим, яшылек матурлыгым
Кырау төшеп иртә тапталгач?
Инде нишлим, шәфкать итеп
Ярдәм кулын кем дә сузмагач?
Көн дә сыктап түгәм күз яшыләрәм
Таң жилләре койган тамчыдай.
Жан әрнетеп, мыскыл, хурлауларга
Яшь бапкаем түзеп, ник чыдый?

Батыржан кереп тыңлап тора.

З о б ər ж ə т. Инде нишлим, тормыш киләчөгем

Кормавыклар белән үрелгәч?

Инде нишлим, ямьле дөнъясында

Яшәр өчен өметем киселгәч?

Б а т ы р ж а н. Зөбәржәт!

З о б ər ж ə т. Тукта, бу кем? Батыржан абый, синме бу?

Б а т ы р ж а н. Чү, Зөбәржәт! Нигә елыйсың?

З о б ər ж ə т. Абыем, коткар мине, коткар...

Б а т ы р ж а н. Елама, сине коткару турында Гәрәй белән
сөйләштек. Мин Урал ягына барып урнашкач, минем янга ки-
лерсез. Елама, сабыр ит.

З о б ər ж ə т. Батыржан абый, чынлап әйтәсеңме?

Б а т ы р ж а н. Әйе, гөлкәй, чынлап әйтәм.

З о б ər ж ə т. Батыржан абый, сине эзлиләр дә, ди. Тотма-
сыннар!

Б а т ы р ж а н. Беләм. Менә нәрсә, Зөбәржәт, Гөлийөземнәр
безнең авылда икән. Озакламый алар монда килергә тиешләр.
Ничек кенә булса да аны күреп, минем монда качып ятканым-
ны әйтә алмассыңмы?

З о б ər ж ə т. Ярар, Батыржан абый, әйтермен.

Урамда тавышлар.

Б а т ы р ж а н. Ул нинди тавыш?

З о б ər ж ə т (*барып карый*). Батыржан абый, Гөлийөземнәр!

Б а т ы р ж а н. Гөлийөземнәр? Ярый, мин киттем, үзеп жай-
лап әйтерсең. (*Китә.*)

Бикчәнтәй белән Гөлийөзем күренә.

Бикчәнтәй. Остабикәләр өйдәмә? Иманкол мулла кереп чыгарга кушкан иде.

Зөбәржәт. Гөлийөзем, Батыржан абый бездә качып ята. Минә күрергә тырышсын, диде.

Гөлийөзем. Зөбәржәт, тизрәк әйт, кайда ул?

Зөбәржәт. Батыржан абый!.. (Китә.)

Батыржан керә.

Гөлийөзем. Батыржан, бу синме?

Батыржан. Әйе, Гөлийөзем, мин!..

Гөлийөзем. Сөйлә, Батыржан, хәлең ничек?

Батыржан. Урманда, биктау качкышлары янында ята идем, синең безнең авылга килгәнәңне ишетеп, сабуллашырга кайттым.

Гөлийөзем. Сабуллашырга? Аннан кая барасың?

Батыржан. Мин бу илдән китәм.

Гөлийөзем. Китәсең? Кая?

Батыржан. Урал ягына.

Гөлийөзем. Урал ягына! Нигә?

Батыржан. Монда кайтсам — тоталар. Урманда беглйлар янында яту да туйдырды.

Гөлийөзем. Нишләп туйдырды?

Батыржан. Аларда киләчәккә өмет белән карау юк. Аларның эшләре боярларның кәжәләрен, сарыкларын урлап сую, олы юлда почта талап, гаепсез кешеләрне үтерү белән генә чикләнә. Минемчә, гаеп почта йөртүчеләрдә түгел. Шулай ук бүген алпавытка бер тиенлек зыян китерсәң, иртәгесен ул шул ук крестьяннардан мең өлеше белән кайтара. Менә шуның өчен дә мин беглйлар яныннан китәргә булдым.

Гөлийөзем. Шулай, туган илеңне, дус-ишләреңне ташлап китәргә бер дә кызганмыйсыңмы?

Батыржан. Миңа нәрсәне кызганырга? Мин бит бу илдә балам, дин башымнан сыйпаучы, иркәм, дин жылы аш бирүченә күрмәдем.

Гөлийөзем. Нигә алай өметсезләнәсең? Моңар кадәр булмаган икән, моннан соң барысы өчен дә берьюлы күрерсең.

Батыржан. Юк, Гөлийөзем, мин аңар ышанмыйм.

Гөлийөзем. Ни өчен ышанмыйсың?

Батыржан. Минем кебек бунтарь егеткә кем генә карар икән?

Гөлийөзем. Батыржан... Менә мин...

Батыржан. Син?

Гөлийөзем. Әйе, Батыржан, мин сине көчле ир, батыр йөрәкле булуың өчен яратам.

Батыржан. Гөлийөзем, син мине яратасың?
Гөлийөзем. Әйе, яратам.

Музыка.

Батыржан *(жырлый)*.

Тал чыбыктай буй-сыннарың
Тартты бит күңелкәем,
Гомерем буге син гүзәлне
Мин сөярмен, гөлкәем.

Тимерхан кереп Батыржанны күрә.

Тимеркәй. Батыржан кайткан? Тукта, Бикташ агага әйтсеп,
тоттырыйм әле. *(Китә.)*

Гөлийөзем *(жырлый)*.

Яшь баланы карагандай
Назлап, сөсеп тотармын.
Син, батырым, янда булсаң
Бар хәсрәтем йотармын.

Бергә.

Пар күгәрчен кебек гөрләп
Ямьле тормыш төзәрбез.
Икәүләшеп, бергә-бергә
Озак гомер сөрәрбез.

Бикчәнтәй керә, аларны күреп читкә борыла.

Гөлийөзем. Әйе, нинди рәхәт... Гомер буге шулай тибрәнсәм
иде.

Батыржан. Тибрән, чибәрем, тибрән... Гомер буге шулай
тибрәтсәм иде.

Бикчәнтәй. Әйе... мин дә шулай тибрәнсәм иде...

Гөлийөзем. Ай!

Бикчәнтәй. Нәрсә, кызым, аягың тайдымы әллә?

Батыржан. Бабай, оятлы булдык бит.

Бикчәнтәй. Нишлисең, миңа да оят булды да бит... хәер-
ле булсын инде... Шулай да, балалар, мулла йортында бу эше-
гез килешми.

Гөлийөзем. Әти, нишлим соң, ташкан йөрәгем түзмәде.

Бикчәнтәй. Түгелеп киттемени? Бу егетне кем дим соң?

Гөлийөзем. Әллә танымыйсыңмы? Шәрифә бикәләрдә
бөтен түрәләргә кыйнап качырган Батыржан бит.

Бикчәнтәй. Шулаймыни? Улым, сине качкан дигәннәр
иде бит?

Батыржан. Әйе, бабай, качкын булып йөрим.

Бикчәнтәй. Рәхмәт, балам, синең кебек ир йөрәкле егет-
не гомеремдә беренче ташкыр күрәм. Моннан соң нишләргә уй-
лайсың?

Б а т ы р ж а н. Мин, бабай, Урал ягына заводларга качарга уйлыйм. Син миңа каянрак китэргә юл күрсәтә алмассыңмы?

Б и к ч ă н т ă й. Була ул, була. Без үзөбөз дә моннан шул якка, башкорт арасына китэргә уйлыйм идек. Ул тирәдә минем таныш-белешләрем дә күп. Телисең икән — безнең белән йөрөрсөң. Теләмәсәң — үз юлыңны үзең карарсың.

А й с ы л у (*арттан*). Хәерче тамаклар, тагын кая китеп югалдылар?

Г ă л ă й ă з ă м. Батыржан, чыгалар, кач!

Б а т ы р ж а н к а ч а. А й с ы л у к е р ă.

А й с ы л у. Әй, уенчы карт килгән икән.

Б и к ч ă н т ă й. Әйе, остабикә, килдек. Бая хәзрәт Әсфәнди-яр байгураларда очратып кереп чыгарга кушкан иде.

А й с ы л у. Кызың да бик зур булган икән.

Б и к ч ă н т ă й. Әйе, остабикә, бәхете-тәүфигы булсын инде.

А й с ы л у. Кая, булмаса, уйнап-жырлап жибәрегез.

Б и к ч ă н т ă й. Әйдә, кызым, остабикәләргә әйтөп алыгыз.

Г ă л б и к ă б е л ă н З ă б ă р ж ă т к е р ă, З ă б ă р ж ă т б о е г ы ш к ы н а б е р ж и р г ă б а р ы ш б а с а.

Койма буена халык жыела, жыр башлана.

Г ă л ă й ă з ă м. Кара болыт чыккан күк йөзөнә,

Әллә тагын бозлар явармы?

(*З ă б ă р ж ă т к ă к а р а п ж ă с ы р л ы й.*)

Явыш аккан ташкын бозлар кебек

Кызлар яше шулай агармы?

Юл өстендә кара суер жылан

Узганнарга чыгыш сызгыра,

Безнең илнең мескен яшь кызлары

Хәсрәт йотыш кына көн күрә.

Өермәләр өеп ил өстеннән

Туфан дулый безнең жирләрдә.

Түкмәгез яшь, юкка еламагыз,

Якты көннәр туар безгә дә.

И м а н к о л к е р ă.

И м а н к о л. Бу нинди жыен? Таралыгыз, фасикълар!

Халык тарала.

Б и к ч ă н т ă й. Сәламәләйкем! Исәнме, мулла!

И м а н к о л. Бик яхшы, Бикчәнтәй ага. Килгәнсең икән. (*Хатыннарына.*) Әй сез, күзле бүкәннәр! Ни көтеп торасыз, барыгыз, өйгә керегез.

А й с ы л у. Сызгә әйтәләр ич.

Гөлбикә белән Зөбәржәтне куып кертә.

И м а н к о л. Ә сиңа монда ни калган? Бар, бар, эшене кара!

Айсылу кереп китә.

И м а н к о л (*Гөлйөзем янына килеп*). Нихәл, кызым, үсеп буламы?

Г ө л й ө з е м. Була, мулла абзый.

И м а н к о л. Бәрәкалла, бәрәкалла. Бикчәнтәй агай, кызың бик көрәйгән икән. Үзе кечкенә генә булса да, тутырган тавык кебек булган. Хи-хи-хи!.. (*Гөлйөземнең аркасыннан кага.*)

Б и к ч ә н т ә й. Аллага шөкер, мулла, кул арама керә баплады.

И м а н к о л. Бикчәнтәй агай, минем сіндә бер гозерем бар иде.

Б и к ч ә н т ә й. Нинди гозер ул, хәзрәт?

И м а н к о л. Мин аны үзеңә генә сөйләмәкче идем.

Б и к ч ә н т ә й. Була, мулла, була. Кызым, бар әле син безга урамга чыгып тор.

Г ө л й ө з е м. Мин, әти, Батыржан янына барам.

Б и к ч ә н т ә й. Чү, юньсез!

Гөлйөзем китә.

И м а н к о л. Шулай, Бикчәнтәй агай... бик аптырамыйсыңмы?

Б и к ч ә н т ә й. Дөнья булгач төрле вакыт була инде ул, мулла.

И м а н к о л. Хәлең начар булса, яшермә. Ярдәм итәрмен. Карт көнеңдә намазлык өстендә генә утырырга кирәк иде бит... нишләмәк кирәк...

Б и к ч ә н т ә й. Анысы, мулла, безгә насыиһ түгелдер инде.

И м а н к о л. Шулай итеп, сиңа ярдәм кирәк булмасмыни?

Б и к ч ә н т ә й. Мин, мулла, төшенә алмыйм. Миңа нинди ярдәм итмәкче буласың? Аңлатып сөйлә.

И м а н к о л. Менә нәрсә, Бикчәнтәй агай, мин сиңең кызыңны ошаттым. Әгәр дә син риза булсаң, хәләл жефетлеккә алмакчы булам.

Б и к ч ә н т ә й. Соң бит, мулла, сиңең аннан башка да өч хатының бар түгелме?

Иманкол. Булса ни? Алар уңайсызламый. Пәйгамбәр сал-
лаллаһи галәйһе сәлам уналты хатын белән дә торган. Аллага
шөкер, байлығым бар. Син дә карт көнөңдә көснә уйнап
йөргәнче, минем түремдә намаз карты булып, зекер-тәсбих
өстөндә генә утырырсың.

Бикчәнтәй. Юк, мулла, мин риза түгел.

Иманкол. Риза түгел? Нишләп?

Бикчәнтәй. Бу сүзең белән мине кимсетәсең.

Иманкол. Әй, фасикъ, жаһил мөрәккәп, авыз күтәрөп, кәжә
сакалыңны сәлпәрәйтөп жырлап йөргәнче, тамагың туең, ар-
каңнан хәерче капчыгың төшөр дии куркасыңмыни?

Бикчәнтәй. Тамак өчен намус саталмыйм. Мулла башың
белән, күлмәк алыштыргандай, көн дә матур кызлар белән сату
итең уйнарга оят һәм зур гөнаһ! *(Бик тиз генә чыгып китә.)*

Иманкол. Ах син, фасикъ угылы фасикъ!

Айсылу юри жылап керә.

Айсылу. Алланың каһәре генә төпсөн! Бөтен йортыбыз-
ны туздырып бетерә бит...

Иманкол. Нәрсә булды тагың?

Айсылу. Теге хәерче маржасы самоварымны эретте.

Иманкол. Ә? Самоварны? Кем? Зөбәржәтме?

Айсылу. Зөбәржәтме дии торган була тагың. Хәерче мар-
жасы дисәң ни була?

Иманкол. Бар әле, үзен монда алып чык.

Айсылу китә.

Иманкол. Бу хәерче баласы нигезеңә аяк басмасын икән.

Айсылу, Зөбәржәт керә.

Айсылу. Әнә бар, сезнең өчен тиргәш алып хәлем юк.

Иманкол. Син нигә күзеңне ачып йөрмисең? Нигә само-
варны эреттең?

Зөбәржәт. Якын да барганым юк. Юри миңа сылтый ул.

Батыржан тыңлап тора.

Айсылу. Әй, имансыз, күзгә карап ялганлый бит!

Иманкол. Нигә син байлыкның кадерең белмисең! Нигә
ватасың, нигә жиңерәсең! Менә сиңа... менә сиңа!..

Айсылу. Кызганыш сукма, кулың өзәлөп төшмәс. Ныграк
бир.

Зөбәржәт ычкынып кача, камчы Айсылуга эләгә.

А й с ы л у. Ай!.. Ай аркам!..

И м а н к о л. Фу, хәлем бетте. Күштәннән бирле кызыгыш йөри идем. Уф!.. Ныграк кыйнап ташладым, ахры. Карыным ачыгыш китте. Кереп талкан болгатыгыз. Бу малае да нишләп тора соң?

А й с ы л у. Әсфәндияр байгура белән киңәштеңме соң?

И м а н к о л. Киңәштек. Солдат алучы түрөләр белән сөйләшергә булдылар.

А й с ы л у. Кайчанрак барырга ди?

И м а н к о л. Берсекөнгә юлга чыгабыз. Бар, ашарга әзерлә!

Айсылу кереп китә.

И м а н к о л. Хуш... Бу малайны ничек котылдырырга соң?

Бу л а т к е р ә.

Бу л а т. Мулла кияү, сиңа килгән идем.

И м а н к о л. Сөйлә, ни йомыш?

Бу л а т. Мулла кияү, бик зур казага очрадык. Минем сыер синең сыерны сөзеп үтергән.

И м а н к о л. Нәрсә?.. Синең сыер минем сыерны сөзеп үтергәнме? Нигә соң, ахмак, карамадың?

Бу л а т. Малны, мулла кияү, каравыллап булмый бит, безнең абзар-кураны да беләсең. Бичараның эчәгеләрен актарып чыгарган. Мулла кияү, моның китапчасы ничек була инде?

И м а н к о л. Моны китаптан-нидән карап торасы юк. Жаң башына жаң түлөргә кирәк. Шулай да карыйк әле. (*Яшел китап алып.*) Бу беренче фасыл икән. Менә китап әйтә: жаң башына жаң түлөргә дигән. Мал асрагач, карарга кирәк иде.

Бу л а т. Шулай кирәк иде дә бит, карамагансыз. Син инде, мулла кияү, үз кеше, синнән китап кушканча бөтенләй сорап булмас, шулай да берәз ярдәм итсәң яхшы булыр иде.

И м а н к о л. Ярдәм итсәм? Нәрсәгә ярдәм итсәм?

Бу л а т. Шулай, мулла, синең коба сыерың минем ала сыерымны сөзеп үтергән.

И м а н к о л. Алай икән... Димәк, синең сыерыңны минем сыерым үтергән?

Бу л а т. Әйе, синеке минекен үтергән.

И м а н к о л. Ай, бичара хайван әрәм булган икән, хәерле каза булсын! Сүзне рәтләп сөйләргә кирәк. Сыерым үлгән дип котны алдың.

Бу л а т. Минеке шул, синеке булса, килеп тә йөрмәс идем. Бичараның бозавы да сөтсез калды. Читтә такта ярыш ташкан

акчага сатып алып, бозаудан үстөргөн идем. Йә, мулла кияү, эшнә бетерик тә, мин китим, бояр эшенә барасым бар.

Иманкол. Эшең беткән, китөргә рөхсәт.

Булат. Хакымны биреп жибөрсәгез иде дим.

Иманкол. Ниңди хакны?

Булат. Ә соң сыер?

Иманкол. Аны сиңа кем әйтте?

Булат. Хәзер генә үзең китабыңнан карап әйттең бит.

Иманкол. Ах алла!.. Бу кадәр аңламаган кеше булырсың икән? Зобани карчыгы, сандык өстеннән сары тышлы китапны алып бир әле.

Айсылу китап чыгара.

Иманкол. Менә сары тышлы китапта бигрәк тә ачык итеп әйткән. Дүртенче фасыл икән. «Әгәр дә ике мөэмин-мөселман хайваннары бер-берсенә зыян салсалар, дөнья малы өчен, кил зинһар, гауга күтәрәп йөрмәсеннәр», дигән. Шулай, каенатай кисәге, кеше көлдәрәп, авыз тәмебезне бетерәп йөрмик.

Булат. Шәригать шулай ике яклы буламыни?

Иманкол. Бу кадәр томана кеше булырсың икән! Анысы аның яшел тышлы китап иде, ә монысы сары тышлы.

Булат. Әй, мулла кияү, ачуың килмәгәе, әйтер идем инде мин сиңең китапларыңа... Шулай итеп, түләмим дисеңмени инде?

Айсылу. Ул ниңди түләү? Кызыңның ваткан, жимергән нәрсәләре өчен булып.

Иманкол. Бик яхшы искә төшердең әле. Әнә бүген кызың ун сумлык самоварны эреткән.

Айсылу. Әйе!..

Иманкол. Сиңең сыерың сизез сум торса, минем самоварым ун сум тора. Димәк, сиңең үзеңнән ике сум тия икән әле.

Гәрәй керә.

Гәрәй. Мулла абзый, Зөбөржәт тегермән алдындагы суга батып үлгән.

Булат. Үлгән? Кем батырган? (*Шашып кала.*)

Гәрәй. Үзе сикереп төшкән. Көчкә эзләп таптык.

Булат. Балам, балам!..

Гәрәй. Кайсы өегезгә кертик?

Айсылу. Юк, юк!.. Мордар киткән кешене өебезгә кертер хәлебез юк.

Иманкол. Атасының өенә илтегез.

Айсылу. Әнә алып киләләр. Миңа үлек карарга ярамый, башым әйләнә. (*Кереп китә.*)

Иманкол. Нигә сорамый кертәсез? Мордар китүчеләрне йортыма кабул итәр хәлем юк. Барыгыз, каравыл өенә илтегез!

Булат. Каравыл өенә?.. Чәчәк кебек баланың жиде ай буена канын эчеп үтергәннән соң, инде үле гәүдәсен дә каргаларга ташларга уйлыйсыңмы! Их син, оятсыз, тирес бит!.. *(Төкерә.)*

Айсылу *(чыгып)*. Хәзрәт, сары майга талкан болгаткан идем, әйдә, өйгә кер, суынмасын.

Иманкол. Үлекне алып китегез. *(Кереп китә.)*

Гәрәй. Булат абзый, елама, жылы кочагы насыйп булмаса да, салкын гәүдәсен, хәрәкәтсез йөрәген минем өсмә алып кайтыйк.

Батыржан атылып чыга.

Батыржан. Абзыйлар!

Халык. Батыржан!..

Музыка.

Батыржан *(жырылмай)*.

Соң бу кадәр изү, хурлауларга

Ничек итеш безгә түзәргә?

Күтәрелик, вакыт житкән инде

Балталарга хөкем сөрергә!

Хор. Явызлар көчләп сине аердылар

Ярыннан, намусыңнан көлделәр.

Әйдәгез, барыбыз бердән кузгалыйк.

Балта, сәнәкләр алып, үч алыйк.

Кызлар. Саф суларда тынган йөрәккәң,

Куйдылар бит яшәтән киртәләп.

Күрмәдең син назлап сөюләрне,

Башларыңнан сыйшап, иркәләп.

Хор. Бәхил бул, мескенкәй Зөбөржәт,

Тын кабердә инде тыныч ят.

Синең өчен якын дус-ишләрең

Киләчәктә үчне алырлар.

Армай, Тимерхан һәм солдатлар керә.

Тимерхан. Әнә ул качкын!..

Армай. Ә, башкисәр, эләктеңме!

Батыржанны төрле яктан чолгап алып мылтыкларын териләр.

Армай. Бәйләгез! *(Тотып бәйләләр.)*

Пәрдә.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ

Шәрифә бикөнөң сарай эче. Сәхнә икөгә бүленгән: бер якта — зал, икенче якта — ятак бүлмәсе. Пәрдә ачылганда п о в а р л а р, д в о р н и к л а р, г о р н и ч н ы й л а р жылганнар. Бер ноктага карап көтөләр.
Бераздан х е з м ә т ч е керә.

Х е з м ә т ч е. Бикә хәзрәтләрә!.. Тез чүгеп каршы алыгыз!..

Жиргә яталар. Ш ә р и ф ә б и к е керә.

Ш ә р и ф ә. Бераздан мөгтәбәр кунаклар килеп житәчәк, һәркайсыгыз үз хезмәтендә булсын, Исак Пантелеевич! Кара аны, безнең кухня сынатырга тиеш түгел. Жаннарыгызны алырмын. Барыгыз!.. (*Поварлар китәләр. Дворникларга.*) Сакал батырлар! Урамнарыгыз, ишегалларыгыз көзгә кебек чиста булсын. Бераздан чыгып карармын, әгәр дә чүп яисә салам кисәгә күрсәм, телләрегез белән жыйдырырмын, барыгыз!.. (*Дворниклар китә. Горничныйларга.*) Ә сез, пумала башлар, ишек тоткаларыгызны начар чистартасыз, келәмнәрегезне, паласларыгызны начар кагасыз. Барыгыз, эшегезне бетергез дә кунакларны каршы алырсыз. (*Китәләр.*)

А с к ә р ч ы г а.

А с к ә р. Инәй бәгърем, хәерле иртәләр...

Ш ә р и ф ә. Сиңа да шуны телим, Аскәрик.

Х е з м ә т ч е керә.

Х е з м ә т ч е. Господин Байбурин!

А с к ә р. Байбурин?.. Инәй, минем балалык иштәшем.

Ш ә р и ф ә. Әйе, Аскәрик, минем белән бертуган тутаңның улы. Син аны каршы чыгып ал.

А с к ә р. Ярый, инәй.

Китә, бераздан З ә к ә р и я белән керәләр.

А с к ә р. Имею честь представить: Зәкәрия Адамович Байбурин!..

Ш ә р и ф ә. Боже мой, Зәкәрия, кечкенә Зәкәрчик, нинди бравый, нинди матур егет булгансыз!

З ә к ә р и я. Рәхмәт, тутакай. Сәламәтлегегез ничек?

Ш ә р и ф ә. Күргәнегезчә. Рәхим итегез! Утырыгыз!

З ә к ә р и я. Яхшы.

Ш ә р и ф ә. Әниемнең хәле ничек? Бу арада бара алмадым.

З ә к ә р и я. Куркынычлы түгел. Кичә каладан докторлар чакырткан идем, «Астма» дигән диагноз куйдылар. Дәваланырга киңәш бирәләр.

А с к ә р. Зәкәрия Адамович, сез бу елларны безне оныгтыгыз, семьягыз янына да кайтмый башладыгыз.

Зәкәрия. Петербург кадәр жирдән кайтып йөрү мәшәкәтләргә, юл газашларына бәйләнгән, Аскәр Сәлимович. Әле бу елда исәбем юк иде, бары тик әнкәйнең житди авыруыгына кайтырга мәжбүр итте.

Ш ә р и ф ә. Гафу итегез, хәтеремдә калмаган, нинди мәктәптә укыйсыз әле?

З ә к ә р и я. Горно-инженерный факультетны бетерәм.

А с к ә р. Минемчә, неудачный путь.

Б и к т а ш к е р ө.

Б и к т а ш. Господа, сез ишеттегезме?

А с к ә р. Нәрсә бар?

Б и к т а ш. Кичә Тирсә боярларын талап, имениеләренә ут төрткәннәр.

Ш ә р и ф ә. Ут төрткәннәр?

А с к ә р. Кемнәр?

Б и к т а ш. Сандр атаман кул астындагы качкын крестьяннар.

Ш ә р и ф ә. Шул разбойникларны нигә тотып асмыйлар икән?

Б и к т а ш. Өяз каласыннан йөз кешелек гаскәр белән Йөзкәй түрә киткән, иншалла, тотсалар кирәк.

Ш ә р и ф ә. Зәкәрия Адамович, кайчанга кадәр шушыңдый пычрак жаннар дәһшәтәннән кан калтырап торырбыз икән? Бу бит кичәге яки бүген булган очраклы вакыйга түгел! Без бит еллар буена, кайчан өстебезгә килеп басарлар икән, дигән куркыныч астында яшибез. Его величество государь император Александр Николаевич хәзрәтләре безнең турыда нәрсә уйлый да, шушыңдый юлбасарларга карата нинди чаралар күрергә тели икән? Һәм менә сезнең кебек изге пайтәхәтебездә торучы укымышлы кешеләребез нәрсә уйлыйлар?

З ә к ә р и я. Бердәнбер һәм котылгысыз чара: крестьяннарны азат итәргә кирәк.

А с к ә р. Азат итәргә?

Ш ә р и ф ә. Сез ни сөйлесез?

З ә к ә р и я. Әйе, Шәрифә Асановна, Россиядә югарыгы сыйныф дворянство интересларын һәм чикләнмәгән монархияне саклап калу өчен крестьяннарны азат итүдән башка бернинди дә чара юк.

А с к ә р. Зәкәрия Адамович, сез в уме?.. Такие слова! Тыңлап торырга да нинди куркыныч.

З ә к ә р и я. Моны мин түгел, тормыш логикасы куша. Бу Александр Николаевич хәзрәтләренең үз фикере. Әгәр дә без

аларны азат итмәсәк, аларның үз-үзлөрөн азат итү куркынычы бар.

Бикташ. Рөхсәт итегез миңа да берничә сүз әйтергә. Зәкәрия Адамович авызыннан мондый сүзләр ишетүне көтмәгән идем. Юкка хафаланып куркасыз. Кешелек дөнъясының тарихында, алла тарафыннан иңдерелгән изге дворянлык строен жимереп, тупас кара халыкның өстенлек, хахимлек итүен минем ишеткәнем дә, укыганым да юк иде.

Зәкәрия. Положиене аңламавыгыз бик кызганыч, Бикташ Алимбекович. Хәзер безгә элеккеге алымнар белән яшәп булмый инде. Крестьяннарның ачуы арта бара. Стенька Разин, Пугачев фетнәләрөн онытмагыз.

Бикташ. Исемдә, Зәкәрия Адамович. Ләкин бит аларның үзләрөн дә бүреләр өерен аулаган кебек аулап, берәм-берәм дар агачларына асканнар.

Аскәр. Bravo, bravo, Бикташ ага!..

Зәкәрия. Анысы шулай, әмма, Шәрифә Асановна, безгә Россиядә туып килә торган завод-фабрикаларыбызга эшче көчләрә кирәк. Без, әлбәттә, аларны кол крестьяннар белән тутыра алмыйбыз.

Шәрифә. Юк, юк, Зәкәрия Адамович, мин дә сезнең белән килешә алмыйм. Крестьяннарны азат итү безнең кебек дворяннарны бөтенләйгә юк итү дигән сүз бит ул.

Зәкәрия. Киресенчә, тутакай, алар бу азатлыклары өчен безгә тагын да күбрәк файда китерәчәкләр. Без ул чагында натураль хужалыктан Европадагыча сәүдә, акча хужалыгына күчәрбез. Сөз үзегез уйлап карагыз. Алар хәзер безгә каршы үчегүнең чигенә килеп життеләр. Крепостной крестьян ул шундый: эшкә кушсаң, күңел куеп эшләми, сылтау таба, ялкаулана. Очраган саен тормышының начарлыгы турында сыкрый, зарлана, елап ашарга сорый, бирмәсәң, хужалыкка зыян итә, вата, жимерә, ут сала.

Шәрифә. Анысы дәрәс, Зәкәрия Адамович, шулай да мин аңдый алмыйм, ничек итеп крепостной крестьяннарсыз торырга да, ничек итеп дворяннар үз хужалыкларын алып барылар?

Зәкәрия. Әлбәттә, аларга экономика, сәүдә өлкәләрендә житезрәк, инициативалырак булырга туры килер. Конкуренция сүлпәнлекне, ялкаулыкны яратмый.

Аскәр. Инәй, мин Зәкәрия Адамовичның чепухаларын тыңлый алмыйм. Безнең өебездә кара фикерләрне таратучыларга каршы Оренбург кадетлары исеменнән протестовать итәм.

Зәкәрия. Тутакай, Аскәр Сәлимовичның мондый дорфа чыгышларына түзеп тора алмыйм.

Шәрифә. Зәкәрия Адамович, сез ни сөйләсез?..

Зәкәрия. Гафу итегез, сезне ташлап китәргә мәжбүрмен.

Шәрифә. Бу һич мөмкин түгел, мин сезгә рәхсәт итмим.

Зәкәрия. Булдыра алмыйм, хушыгыз!.. (Китә.)

Шәрифә. Аскәрик, гафу үтен, калуын сора.

Аскәр. Яхшы тәкъдимегез өчен рәхмәт, инәй. Бәхете әле, синең туганыңның улы булу мине тыелырга мәжбүр итте. Әгәр дә ул башка бер кеше булса иде, мин аны шунда ук пистолетымнан чокнул бы...

Шәрифә. Зөләйха тутаннан яхшы түгел.

Аскәр. Подумаешь, инженер, имеш!..

Армай керә.

Армай. Кадерле бикәм, Батыржан башкисәрне тотып киттердек.

Аскәр. Bravo!

Шәрифә. Молодцы!

Армай. Нишләтергә кушасыз?

Шәрифә. Хәзергә салкын базга төшереп ябыгыз.

Армай. Тыңлыйм, бикә! (Китә.)

Шәрифә. Бикташ, мәжлес үтү белән ул башкисәрне читлек эченә бикләргә дә калага Йөзкәй түрәгә озатырга.

Бикташ. Тыңлыйм, бикә.

Хезмәтче керә.

Хезмәтче. Отставной полковник Бикбаевлар...

Шәрифә. Сорагыз, рәхим итсеннәр!

Хезмәтче китә. Ишкеләр ачыла. Бикбаевлар керә.

Бикбаев. Исәнмесез, Шәрифә Асановна!..

Шәрифә. Сезне өбездә күрүбезгә бик шатбыз, Сөләйман Моисеевич.

Бикбаев. Аскәр Сәлимович, офицер булуыгыз белән котларга рәхсәт итегез.

Аскәр. Рәхмәт, Сөләйман Моисеевич.

Шәрифә. Рәхим итегез, кунаклар, утырыгыз.

Бикбаев. Аскәр Сәлимович, назначение кая алдыгыз?

Аскәр. Кавказга, драгун полыгына.

Хезмәтче керә.

Хезмәтче. Князь Абалинскийлар...

Шәрифә. Боерсыннар, түземсезлек белән көтәбез!

Хезмэтче китө, ишекләр ачыла. А б а л и н с к и й л а р с ы м ы к е р ө .

А б а л и н с к и й . С ə л а м ə т л е к т е л и б е з с е з г ə .
Ш ə р и ф ə . Р ə х и м и т е г е з , к н я з ь .
А б а л и н с к и й . А ? ..
Ш ə р и ф ə . У т ы р у ы г ы з ы н ы с о р ы й м !
А б а л и н с к и й . Р ə х м ə т .

Хезмэтче керө.

Хезмэтче. Йөзкэй түрә!
А с к ə р . А ! .. П о ж а л у й с т а , р ə х и м и т с е н н ə р .

Хезмэтче китө, Йөзкэй белән Колтай керө.

Йөзкэй. Аскәр Сәлимович!
А с к ə р . Йөзкэй түрә... (Күрешәләр.)
Йөзкэй. Шәрифә Асановна, сезне күрүемә бик шатмын.
Ш ə р и ф ə . Р ə х и м и т е г е з , түрә. Сөйләгез, нинди хәбәрләр алып килдегез?

Йөзкэй. Господа, беләсезме нәрсә? Кичә Сандр атаман кул астындагы качкыннар Тирсә боярларына талап, имениләренә ут төрткәннәр.

Бикбаев. Ут төрткәннәр?..

А б а л и н с к и й . А ? ..

Бикбаев. Ут төрткәннәр!

А б а л и н с к и й . К е м г ə ?

Ш ə р и ф ə . Т и р с ə б о я р л а р ы н а , к н я з ь ...

Бикбаев. Шуннан, Йөзкэй түрә, шуннан?

Йөзкэй. Шуннан, мин, приказ алу белән, йөз кешелек отряд ияртеп Тирсәгә киттем. Барсам, исем китте. Шундый зур бай имение урынында утлы кисәүләрдән башка бернәрсә дә калмаган.

Бикбаев. Ай, ай, боже мой!

А б а л и н с к и й . А ? ..

Бикбаев. Сөзгә соңыннан сөйләрбез, князь, соңыннан.

А б а л и н с к и й . А ?

Бикбаев. Дальше, дальше, Йөзкэй түрә.

Йөзкэй. Дальше мин, отрядны алып, качкыннарга облава ясарга урман эчендәге авылларга юл тоттым. Ләкин, йөрибездә йөрибездә, һич эзләренә төшсә булмый. Көн узды, кич булды, караңгы төште, качкыннар һаман да юк. Нишләргә?.. Кешеләр дә ардылар, атлар да йончыды. Кире борылып кайтырга дип торганда безне эзләп килүче чирмеш сәүдәгәр: «Алар безнең авылда ит пешертсә, эчсә утыралар», — дип безгә белдерә. Мин

бу хэбэрне ишетүгә күзәтчеләрне алдан жибәреп, отрядка аяк очында гына барырга приказ бирдем. Таң атканда авылга життек. Саклык, яшеренлек белән, корсак өстендә генә шуыш, болар утырган алачыкны атаковать итеп алдык. Чыннан да, ике-өч казанда ит пешертеп, көмешкә эчеп утыралар. Көтмәгәндә бер тапкыр залпом һавага атабыз, алар безгә каршы...

А с к ә р. Димәк, кораллары да бар?

Й ө з к ә й. Һәммәсендә дә иярле ат һәм чакма мылтыклар.

А с к ә р. Вон что... Шуннан соң?..

Й ө з к ә й. Шуннан алачыкка каратып берничә залп биргән идек, түзмәделәр, «Атмагыз, биреләбез», диш кул күтәреп чыктылар.

А с к ә р. Ура, ура, господа!..

Й ө з к ә й. Ләкин атаманның тота алмадык. Берничә иптәше белән башка бер өйдә булган, качып котылды, сукин сын.

Б и к т а ш. Иң кирәкчесен тота алмавыгыз кызганыч.

Й ө з к ә й. Ничего, господа, алар хәзер икенче тапкыр кузгала алмаслык булып кыйналдылар. Әнә карагыз! *(Тәрәзәдән күрсәтә.)* Уңжиде юлбасар бер бауга бәйләнгән.

Карыйлар.

Ш ә р и ф ә. Ах, нинди куркынычлар алар... Йөзкәй түрә, безнең бүген гадәттән тыш шатлыклы көнебез, без бүген башкисәр Батыржанны тотып бәйләдек.

Й ө з к ә й. Бәйләдегез?

Ш ә р и ф ә. Әйе, бәйләдек, ул хәзер салкын базда утыра. Сез аны үзегез белән бергә алып китәрсез.

А с к ә р. Инәй, Йөзкәй түрәнең уңышлы операциясенә багышлап, бүгенге мәжлесне тагын да зуррак, тагын да күчелерәк ясарга кирәк.

Ш ә р и ф ә. Дәрәс, Аскәрик! Шуның белән бергә, безнең өздәге дворяннар, князьләр исемненән, безнең тормышыбызны, тынычлыгыбызны, гомеребезне калкан булып саклаучы Йөзкәй түрәгә губернатордан зур награда, медальләр бирелүен сорарбыз. Бикташ! Качкын юлбасарлар тотылу шәрәфенә бүгенге мәжлесебезгә уенчылар, жырчылар һәм авылдагы барлык матур кызлар чакырылсын.

Б и к т а ш. Тыңлыйм, жан бикәм.

Ш ә р и ф ә. Господа, рәхим итегез, аш урыны бакчадагы терраска, саф һавага хәзерләнгән. *(Китәләр.)*

А с к ә р. Йөзкәй түрә, Сөләйман Моисеевич, сез минем белән.

А б а л и н с к и й. А?..

Б и к б а е в. Юк, сезгә түгел, чыга торыгыз.

А б а л и н с к и й. А?..

Б и к б а е в. Барыгыз, барыгыз дим!

А с к ә р. Мин сезне, господа, Оренбургтан алып кайткан заграничный шәраблар белән сыйлыым әле. *(Китәләр.)*

Б и к т а ш. Әй! Кем бар анда?

Хезмәтче керә.

Б и к т а ш. Әйтегез, эчемлекләр белән монда өстәл хәзерләсәңнәр!

Хезмәтче. Тыңлыйм, ага. *(Китә.)*

Шәрифә керә.

Шәрифә. Бикташ, әйдә минем белән. *(Ятак бүлмәсенә керәләр.)* Ишекне биклә. Кил минем яныма.

Б и к т а ш. Көпә-көндөз яхшы түгел.

Шәрифә. Син ни өчендер бу арада миңа салкын карый башладың.

Б и к т а ш. Жибәр, бикә, кеше сизәр.

Шәрифә. Сизсен, бөтен кеше сизсен. Мин бит синсез тора алмыйм.

Б и к т а ш. Хәзер вакыты түгел. Аскәрик китсен, икәү генә калгач, беркем дә уңайсызламас.

Шәрифә. Әллә син миннән риза түгелме, яисә хәтеренңе калдырдыммы?

Б и к т а ш. Кунаклар янына чыгыйк, жибәр мине.

Шәрифә. Юк, жибәрмим. Кил, минем яныма утыр.

Б и к т а ш. Әби патша теләкләренңе беразга ташлап торырга иде. Бу кыланышларың белән мине кимсетәсен, хурлыйсың. *(Китә.)*

Шәрифә залга чыга, өстәлдәге эчемлекләрдән берничәнә салып эчә. Аскәр, Бикбаев, Йөзкәй сөйләшә-сөйләшә керәләр.

А с к ә р. Инәй, син ничек монда?

Шәрифә эндәшми ачуланып китә.

А с к ә р. Аңламыйм, бу инәй нишләгән?

Йөзкәй. Шуннан соң, Аскәр Сәлимович?

А с к ә р. Шуннан соң теге почта чиновнигының кызы — гимназистканы һич тә уговорить итә алмыйм. Мин, как храбрый кадет, аптырап калмадым, Яна елны каршылау маскарадына корпуска чакырдым. Кыз киенеп килгән, прелесть... Буй-сыны, ул күкрәкләр, ә аяклар дисәң... Бөтен кадетларның күзе моңарда. Бераз биегәннән соң алдап бүлмәгә алып керәм. Мин, как

храбрый кадет, күп уйлап тормыйча ишекне бикләп тә алдым... Кыз разбой сала башлады, мин, как храбрый кадет, растеряться итмәдем, пистолетымны чыгардым да маңгаена төзәдем.

Б и к б а е в. Интересно, очень интересно. Дальше, Аскәр Сәлимович, дальше.

А с к ә р. Дальше да больше... как старики говорят, вы сами должны договориться.

Й ө з к ә й. Молодец, Аскәр Сәлимович, ха-ха-ха!..

А с к ә р. Соңыннан гимназисткам үзе минем арттан йөри башлады. Үткән көз отпускыдан кайткач, мине эзләп корпуска килгән. «Нишлибез, мин положениедә», — ди. Мин, как храбрый кадет, күп сөйләшеп тормадым, кудым да чыгардым... Шуннан соң бу нишли диң?.. Кайта да ак серкә эчә. Больниска салалар... Атасы минем өстән корпус начальнигына жалоба белән килә. Безнең начальник бик строгий генерал. «Мин Ватанга офицерлар хәзерләүче корпус начальнигы, мещан кызлары белән командовать итмим, кызыгыз булгач үзегез карарга иде», — диң, чиновникны куыш чыгара.

Б и к б а е в. Молодец, акыллы генерал икән.

А с к ә р. Бикташ ага, уенчыларың, жырчы кызларың кая?

Б и к т а ш. Хәзер була, яшь түрә. *(Кутә.)*

А с к ә р. Господа, Йөзкәй түрәнең бунтовщиклар тоту шәрәфенә эчик! *(Эчәләр.)* Минем монда бер кызга күңелем төшәп йөри. Но мин, как храбрый кадет, аны да теге гимназистка кебек... понимаете?..

Й ө з к ә й. Кем ул, Аскәр Сәлимович?

А с к ә р. Гөлязем.

Й ө з к ә й. Кайсы Гөлязем, теге уенчы карт кызы Гөляземме?..

А с к ә р. Нәкъ үзе. Замечательный кыз.

Й ө з к ә й. Да, ул кыз ярарлык.

А с к ә р. Господа, матур кыз Гөлязем саулыгына эчик! *(Эчәләр.)*

Бикчәнтәй, Гөлязем һәм башка кызлар керәләр.

Б и к т а ш. Йә әле, карт, уйнап жибәр, ә син, кызы, жырларсың.

Музыка, жыр.

Г ө л й ө з е м. Иж буйлары кара урман,
Анда тугай, чабынлык;
Яз тургаен көткән кебек,
Син түрәмне сагындык.
Түрәләй!..
Түрәмләй!..

Янса ла йөрөгөң
Кайгы-хәсрәттән,
Шифасын табыгыз
Балдан, ширбәттән!..

Х о р. Күтәрик чәшкеләр баллар белән,
Үтсен гомер байлык, мал белән.
Салыгыз тутырыш, ай, балларны,
Шатлыклы үткәрик көннәрне.

Г ө л й ө з е м. Иж буеның, ай, кызлары
Бар да килеп тезелгән;
Иж буеның түрәләре
Бу мәжлескә жыелган.
Түрәләй!..
Түрәмләй!..
Янса ла йөрөгөң
Кайгы-хәсрәттән,
Шифасын табыгыз
Балдан, ширбәттән.

Х о р. Күтәрик чәшкеләр баллар белән,
Үтсен гомер байлык, мал белән.
Салыгыз тутырыш, ай, балларны,
Шатлыклы үткәрик көннәрне.

Г ө л й ө з е м. Иж буйлары туйра таллык,
Аланнары жир жиләк;
Арсландай түрәләре
Бу дөньяда бик сирәк.
Түрәләй!..
Түрәмләй!..
Янса ла йөрөгөң
Кайгы-хәсрәттән,
Шифасын табыгыз
Балдан, ширбәттән...

Х о р. Күтәрик чәшкеләр баллар белән,
Үтсен гомер байлык, мал белән.
Салыгыз тутырыш, ай, балларны,
Шатлыклы үткәрик көннәрне.

А с к ә р. Бикташ ага! Берәздән Гөляөземне минем бүлмәгә
жибәрерсез.

Б и к т а ш. Ничек, сезнең бүлмәгә?

А с к ә р. Шулай, минем бүлмәгә, больше никаких...

Б и к т а ш. Ул кызда күңелем барлыгын мин сезгә сөйләгән
идем бит.

А с к ә р. Мин, как храбрый кадет, ике сөйләргә яратмыйм.

Б и к т а ш. Гафу итегез, минем теләгемне дә...

Аскер. Отставить!.. Барыгыз.

Бикташ. Тыңлыйм. *(Ятак бүлмәсенә керә.)* Шулай ук бу сандый минем теләкләремне аяк астына салып таптар микәннән?.. Күрербез. Армай!..

Армай керә.

Армай. Ни боерасыз, ага?

Бикташ. Батыржанны базга ябылган жиреннән чыгарыгыз да, кара яктан монда, минем яныма жибәрегез.

Армай. Батыржанны, монда?

Бикташ. Әйе, бу шулай... Гөлийөземне Аскер түрә көчли диң, аңдыйсыңмы?..

Армай. Әйс, бераз гына аңлыйм.

Бикташ. Аңласаң, бар. Бөтен ишпекләргә, тәрәзә асларына сақчылар куегыз, качып китәрлек булмасын.

Армай. Тыныч булыгыз, Бикташ ага. *(Китә.)*

Бикташ залга чыга, Йөзкәй кызлар арасына керә.

Йөзкәй. Кызкай, егетләр кочагында ятканың бармы? Нигә эндәшмисең? Бар. Күзең зәңгәр икән. Ә син, кара күз, сиңа ничә яшь? Тәнең ярыйсы гына тыгыз, күкрәкләрең дә калку икән, аякларың да яхшы күренәләр.

Бикбаев. Йөзкәй түрә, әллә сез базарда ат карыйсызмы?

Йөзкәй. Юк, Сөләйман Моисеевич, сугымлык сайлыйм. Ха-ха-ха!..

Бикташ. Кызлар, жырлагыз, кунакларның күңелен ачыгыз!

Батыржан ятак бүлмәсенә керә. Гөлийөзем белән дуэт жырлыйлар.

Батыржан. Әрни йөрәккәем помлы хәбәрләрдән,
Үч алырга кызды, дуслар, кан гынам.
Ачуларым тапты язгы тапкыннардай,
Ни хәлдә соң сөйгән яр гынам.

Гөлийөзем. Күңелкәем боек, нидер сизгән төсле,
Ач бүреләр мине күзлиләр.
Ах, Батыржан дустым, батыр йөрәккәем,
Хәлләремне ул бит белмидер.

Хор. Күтәрик чәшкеләр баллар белән,
Үтсен гомер безнең дан белән.
Салыгыз тутырып, ай, балларны,
Шатлыклы үткәрик көннәрне.

Батыржан. Монда мәжлес бүген,
бар да шатланганнар,
Шаулуй дөнья жырлар, биюдән.

Сөйгән яр гынамны ятлар килеп кочса,
Мин тартынмам каннар коюдан.

Гөлйөзем. Күк батыры, үткен бөркет кебек
Сакланырсың, иркәм, күңелемдә.
Көндөзләрен истә, төнен төштә күрең,
Син булырсың бәгърем түрендә.

Хор. Күтәрик чәшкеләр баллар белән,
Үтсен гомер безнең дан белән.
Салыгыз тутырың, ай, балларны,
Шатлыклы үткәрик көннәрне.

Бикташ Батыржан янына чыга.

Бикташ. Батыржан, моңарчы жәберләвем өчен гафу ит.
Мин дә хәзер синең яклы.

Батыржан. Ышандыра алмассың, хәйләкәр.
Аскәр. Бикташ ага!..

Бикташ. Әнә, ишеттеңме? Ул хәзер Гөлйөземне монда чакырырга купчак. Ышанмасаң, качып яшеренеп тор. Менә бу хәнжәр сиңа шаһит булачак. *(Аскәр янына килә.)* Ни боерасыз?

Аскәр. Мин анда чыгам, кызны жибәрерсең. *(Ятак бүлмәсенә чыга.)*

Батыржан ламбрекеннар арасына яшеренә.

Бикташ. Бикчәнтәй карт, яшь түрәнәң кәефе юк, аның янына чыгып, уйнап-жырлап алыгыз.

Бикчәнтәй. Ярый, Бикташ ага. Әйдә, кызым.

Аскәр бүлмәсенә чыгалар.

Бикташ. Ә сез, кызлар, бу якта жырлагыз.

Гөлйөзем белән кол кыз дуэты.

Гөлйөзем. Сандугачкай дигән, ай, асыл кош
Читлекләрдә, мескен, көн кичә,
Читлектәге тоткын сандугачтай
Яшь башкаем нигә интегә.

Түрәләй!..

Түрәмләй!..

Кемнәр соң калдырды

Хәтерәңне, әйтсәнә,

Төнбоектай йөзең

Бер көлеп ачсана.

Кол кыз. Сандугачкай кунса тал чыбыкка,
Чык тамчысы биткә сибелә.
Чык тамчысы кебек күз яшьләре,
Күз яшьләре монда түгелә.

Түрөлэй!..
Түрөмлэй!..
Янса ла йөрөгөң
Кайгы-хэсрэттән,
Шифасын табыгыз
Балдан-ширбэттән.

Х о р. Күтәрик чәшкеләр баллар белән,
Үтсен гомер безнең дан белән.
Салыгыз тутырып, ай, балларны,
Шатлыклы үткәрик көннәрне.

А с к ә р. Карт, әйт, мин сезгә нәрсә бүләк итим?

Б и к ч ә н т ә й. Белмим, түрә, үзегез ни теләсәгез, шуны.

А с к ә р. Мин сезгә Полканымның көчеген бирмәкче булам,
ни диярсең?

Б и к ч ә н т ә й. Нәрсә дим? Мин үзем этне бик яратмасам
да, сез түрә кулыннан булгач шатланып алырмын.

А с к ә р. Армай!..

А р м а й керә.

А с к ә р. Менә бу картка Полканымның көчеген бүләк ит.

А р м а й. Яхшы, түрә.

Б и к ч ә н т ә й. Әйдә, кызым.

А с к ә р. Юк, карт, кызыңны борчыма, безнең этләр усал-
лар, тепләп куймасыннар. Ул аргандыр, син килгәнче берәз ял
итәр, кайтышлы кереп алырсың.

Б и к ч ә н т ә й. Ярый шул. Кызым, син монда калып тор,
мин хәзер килермен. *(Китәләр.)*

Б и к т а ш. Кызлар, егетләр, биеш алыгыз.

Музыка, биоләр.

А с к ә р. Кызкай, нигә басып торасың, кил, утыр.

Г ө л й ө з е м. Юк, кирәкми, миңа монда да ярап.

А с к ә р. Алай басып торырга ярамый, зурлар сүзен тыңлар-
га кирәк. Менә шулай. Синәң тәнең бик эссе икән... Әллә авы-
рыйсыңмы?..

Г ө л й ө з е м. Юк, авырмыйм.

А с к ә р. Авырыйсың, кая әле йөрөгөңне тыңлап карыйм.

Г ө л й ө з е м. Туктагыз, сез нишлисез?.. Жибәрегез, юкса
хәзер кычкырам.

А с к ә р. Тавышыңны чыгарма!..

Г ө л й ө з е м. Әти, ярдәм итегез!

А с к ә р. Яхшылыкта бирел!.. *(Диванга сузып сала.)*

Эт баласы күтәрәп Б и к ч ә н т ә й керә.

Бикчәнтәй. Бу нинди эш?

Аскәр. Югал моннан, старый чорт.

Бикчәнтәй. Син безнең намусыбызны эт баласы белән сатып алмакчы буласыңмы?.. Мә этедне, кабахәт!.. (*Өстенә ташлый.*)

Аскәр. Ах, син, сволочь!.. (*Атып үтерә.*)

Батыржан качкан жиреннән чыга.

Батыржан. Әле син шулаймы? Менә сиңа, эт! (*Чәнчеп үтерә.*)

Бикташ. Йөзкәй түрә, Аскәрикне Батыржан чәнчеп үтерде.

Йөзкәй. Батыржан?

Шәрифә белән кунаклар керә.

Шәрифә. Бу нинди мылтык тавышы?

Бикташ. Аскәр түрәне менә бу башкисәр үтерде.

Шәрифә. Беглый, син минем баламны?..

Гөлйөзем. Юк, бикә, ата канын дауламыйча чыдамадым, мин үтердем аны.

Батыржан. Юк, гөнаһсыз картның канын агызучыны жәһәннәмгә мин жибәрдем.

Йөзкәй. Колтай! Боларның икесен дә бәйләгез.

Бикташ. Юк, бу кыз бала гөнаһсыз... Ул монда калыр...

Пәрдә.

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ

Иманкол мулланың икенче пәрдәдәгә өй алды.

Айсылу. Кайчан чыгарга диләр?

Иманкол. Бер-ике атнадан артык торылмас диләр.

Айсылу. Яраббиде, шулай ук бик тизмени! Башка елдагы солдатлар бик озак йөриләр иде.

Иманкол. Башка елларда болай тынычсыз булмый торган иде.

Тимерхан жырлап керә, исерек.

Тимерхан. Ак кош очар, мамыгын кояр,

Аның мамыгын кем жыяр?

Солдатларга китеп вафат булсам,

Женазалар укыш кем куяр?

Иманкол. Улым, сиңең башыңа ис тигән, ахры. Ятып ял итсәң, яхшырак булыр иде.

Тимерхан. Нигә мине чакырып кайтардыгыз? Солдатка жибәрер өченме?

Иманкол. Тимерхан, улым, зинһар өчен әкренрәк. Халыктан яхшы түгел.

Айсылу. Әйдә, булмаса, өйгә кереп ят.

Тимерхан. Аягымны бозыйм, дидем — боздырмадыгыз; имән бармагымны чабыйм, дидем — чаптырмадыгыз; бер күземне чыгарыйм, дидем — рөхсәт бирмәдегез. Сезнең мине солдатка жибәрәсегез килде. Ярый, мин китәм, морадыгыз хасил булды.

Иманкол. Әлгаязе билләһи, ифтира сөйлисең, улым, ифтира! Солдатка китүең безнең өчен зур кайгы-хәсрәт икәннен әллә син сизмисеңме? Атаңның сине коткару турында жаныңтанен кызганмыйча, түрәдән түрәгә чабып йөрүләрен әллә күрмисеңме? Әле менә шул турыда кинәшер өчен Бикташ морза килергә булган. Иншаллаһ рахман, ул сине коткарырга юллар тапса кирәк.

Айсылу. Әнә Бикташ морза үзе дә килде. Әйдә, балам, әйдә, керик.

Иманкол. Зинһар, балам, исерек көенчә аңар күренә күрмә. Бар, өйгә кереп ятып тор.

Айсылу белән Тимерхан кереп китәләр. Урам яктан морзалар кие-мендә Бикташ керә.

Бикташ. Әссәламегаләйкем!

Иманкол. Вәгаләйкем әссәлам! Әйдә, морза, рәхим ит.

Бикташ. Рәхмәт, мулла.

Иманкол. Әйдә, өйгә рәхим итегез.

Бикташ. Зарар юк, монда гына, саф һавада утырыйк.

Иманкол. Ярый алайса, ихтыярыгыз.

Бикташ. Йә, мулла, калада ниләр ишеттегез?

Иманкол. Артык хәбәрләр юк. Сезнең Шәрифә бикәгә өйләнеп морза булуыгыз бөтен мөгтәбәр кешеләрне шатландырган. Үзегезнең губернага бару сәфәрегез ничек булды соң?

Бикташ. Чамадан тыш уңышлы. Яңа салына торган комач фабрикабызга машиналар китертү турында бер француз фирмасы белән договор ясап кайттым. Озакламый машиналар килә башлар.

Иманкол. Бик яхшы, бик гүзәл булган. Ансы да монсы, морза, улым Тимерханны солдатка алдылар бит.

Бикташ. Әйе, шулай дип ишеткән идем.

Иманкол. Нишләрбез икән, бер дә жибәрәсе килми иде.

Бикташ. Бернәрсә дә эшләп булмый, алынган, эш беткән, мулла.

Иманкол. Әгәр дә сез иҗтиһат итеп чара күрсәгез, бәлки, калдырып булмасмы диюем иде?

Бикташ. Булыр иде дә, ләкин, мулла, өстегезгә төшкән бурычыгызны начар үти башладыгыз.

Иманкол. Ничек начар? Әллә сез миннән риза түгелме?

Бикташ. Шулайрак, мулла, шулайрак. Үзем өйдә юклыктан файдаланып, салына торган комач фабрикабызның берничә жирен жимергәннәр. Урманга ут салганнар. Тегермән буасын ердыра язганнар. Болар барысы да сезнең карамавыгыздан, сезнең үгет-нәсихәтләрөгез юклыктан килә бит. Әгәр дә сез аларны жыеп, яхшылап үгетләсәгез, бу хәлләрнең берсе дә булмас иде.

Иманкол. Дәрес, Бикташ, гөнаһлы колыгызны гафу итегез. Соңгы көннәрдә улым артынан йөрөп, үз вазифамны тиешенчә үти алмадым шул... Сез тыныч булыгыз, мин ул фасикъларның, сезнең милекләрегезгә зыян салучыларның билекләренә төшәрмен. Тик, зинһар өчен, улымны коткарып калу турында берәр чара күрсәгез иде.

Бикташ. Минем бер чарам бар, мулла.

Иманкол. Нинди чара ул?

Бикташ. Улың өчен наемщик ялларга кирәк.

Иманкол. Наемщик?

Бикташ. Әйе, наемщик.

Иманкол. Бик гүзәл эш. Ләкин аңар кемне табарбыз?

Бикташ. Без, Шәрифә бикә белән киңәшеп, Батыржанны дигән идек.

Иманкол. Батыржанны?

Бикташ. Әйе, Батыржанны. Йөзкәй түрә аны бүген безнең авыл аша, калада булачак судка озатачак.

Иманкол. Ай-һай, морза, ул фасикъны андый эшкә күндереп булыр микән?

Бикташ. Күнәр, мулла, тик менә Йөзкәй түрәне генә күндерәсе иде. Батыржан өчен, уника ел төрмәләрдә, салкын Себерләрдә йөрүгә караганда, солдат булып китү артыграк.

Иманкол. Ансы дәрес. Ә ул риза булмаса?

Бикташ. Ул чагында башка чарасын эзләрбез. Әнә Йөзкәй түрәләр.

Урам яктан берничә солдат белән Йөзкәй һәм Колтай күренә, алар артынан Булатияреп керә.

Булат. Йөзкәй түрә...

Йөзкәй. Ү-ү...

Булат. Йөзкәй түрә...

Йөзкәй. Ү-ү...

Булат. Йөзкәй түрә дим!

Йөзкәй. Ни булган?

Булат. Синдә йомышым бар иде, түрә.

Йөзкәй. Йомышың бар иде? Сөйлә.

Булат. Минем сыерымны Иманкол мулланың сыеры сөзеп үтергән иде, шул турыда берничә кат сорап карасам да, ул мина түләми. Сез ил түрәсе, безнең хакыбызны алып бирсәгез иде.

Йөзкәй. Ярый, ярый, алып бирермен.

Булат. Безне яклавыгыз өчен рәхмәт, түрә.

Йөзкәй. Колтай, мулла өстеннән дөгъва кылып йөргән өчен сыер хакын биреп жибәр... камчы белән... үлгәнче онытмаслык булсын.

Булат. Түрәм, әйттем исә кайттым, бернәрсә дә сорамыйм. Зинһар, жибәрегез!..

Колтай. Әйдә, әйдә. Муллаң өстеннән шикаять итеп йөрүнең ничек икәннен таныттым әле. *(Жилтерәтәп алып китә.)*

Иманкол. Хи-хи-хи!.. Бәрәкалла, мөбарәк эшләдегез, Йөзкәй түрә.

Йөзкәй. Исәнмесез, мулла?

Иманкол. Шөкер әле, Йөзкәй түрә. Әйдә, рәхим итегез.

Йөзкәй. Бикташ морза, сезгә сәламәтлек телим.

Иманкол. Сезгә дә шулай булсын, исән-сау гына йөри-сезме?

Бикташ. Йөзкәй түрә, без монда бик мөһим бер мәсьәлә хакында сүз ачкан идек, шул турыда сез ни диярсез икән?

Йөзкәй. Нинди мөһим мәсьәлә ул?

Бикташ. Мулланың малае өчен наемщик яллау турында киңәшә идек.

Йөзкәй. Наемщик? Бик әйбәт эш, бик гүзәл, ләкин кемне ялларга уйлыйсыз?

Бикташ. Без үз тарафыбыздан Батыржанны дигән идек.

Йөзкәй. Батыржанны?.. Ул бит уника ел каторгага хөкем ителеп, Себергә озатылачак кеше, без аны калага судка алып барабыз.

Бикташ. Әйе, шулай... Аны наемщик итү турында без карар бирдек инде.

Йөзкәй. Ничек инде миннән башка карар бирдегез? Мин нич риза түгел.

Бикташ. Тыңлагыз инде, түрә.

Йөзкәй. Юк, юк, аның шикелле башкисәрне тотуыбыз өчен безгә хөкүмәт тарафыннан награда биреләчәк.

Бикташ. Ул турыда кайгырмагыз, награданың иң яхшысын, иң асылын Иманкол мулладан алырбыз.

Гөлбикә керә.

Гөлбикә. Хәзрәт, табынга тәгам куелды.

Иманкол. Кадерле кунакларым, әйдәгез, рәхим итегез. Тәгамнән тәнәвел итәрсез.

Кереп китәләр.

Гөлбикә. Батыржанны бүген Себергә озаталар икән... Шулай ук соң көткән өметләрем бушка очтылармыни?

Музыка.

Гөлбикә *(жырлый)*.

Ни көтәм мин өметләрем өзелгәч,
Теләкләрем тар-мар килеп сүтелгәч,
Кемнәр мине каргадылар,
Ник бәхетсез булдым мин?
Сусыз корган чияләрдәй,
Чөчөк атмый шиңдем мин.
Сөю утларында янып көлләндем,
Төн йокламый син ярымны уйладым.
Бар да очты мәңгелеккә,
Калды ла ялгыз бапым.
Үксеп жылап, сине сагынып,
Түгәрмен канлы яшем.
Кайда син, күз нурым,
Бәгырькәем, Батыржан?
Алсалар да тартып миннән,
Йөрәгемдә син һаман.
Жәй көннәрдә киң кырларда
Эшләп бергә йөргәнем,
Онытылмас еллар буе
Синең өчен көйгәнем.

Артган исәнләшкән, сабуллашкан тавышлар ишетелә. Бөйләүле хәлдә

Батыржанны кергеләр, аңар ияреп картлар, карчыклар,
егетләр, кызлар керә.

Музыка.

Батыржан *(жырлай)*.

Сау бул инде, минем туып үскән илем,
Сау булыгыз урман, басу, кырларым,
Сау булыгыз печән чапкан болыңнарым,
Сау бул, даннар тоткан сабан туйларым.

Гәрәй. Әхмәт, Тимер, Батыржаннар

Нигә шулай

Х о р. Себер сөрелә?

Г ər ə й. Алшавыгтан, түрәсеннән
Мең йөрәкләр

Х о р. Нигә тилмерә?

Язганмыни шомлы жылләр
Безнең өстән һаман исәргә?
Коллык богауларын кулдан
Кирәк, дуслар, безгә кисәргә.

Б а т ы р ж а н.

Рәхмәт сезгә, ишнәң батыр егетләре,
Сау булыгыз, дуслар, инде мин китәм.
Онытмагыз безнең изге эшебезне,
Иртән искән жилдән хәбәрләр кетәм.

К о л т а й (*халыкка*). Кая киләсез, мөгезсез сыерлар! Таралыгыз!..

Х а л ы к. Хуш, Батыржан! Хуш!

Халык чигенә.

Г өл б и к ə. Батыржан!

К о л т а й. Юк, абыстай, аны кеше белән сөйләштерергә ярыймы.

Г өл б и к ə. Ник ярамасын? Ул бит безнең үз кешебез.

К о л т а й. Нишләп сезнең үз кешегез булсын? Ул боярларга каршы крестьяннарны котыртучы, безнең кебек түрәләргә кул күтәрүче.

Г өл б и к ə. Колтай ага, зинһар өчен минем белән сөйләшергә рөхсәт итегез.

К о л т а й. Юк, юк! Һичкем белән дә...

Г өл б и к ə. Менә сиңа муенсамны бүләк итәм, рөхсәт итегез. (*Муенсасын бирә.*)

К о л т а й. Болай булгач, эш башка. Ләкин тиз булыгыз. (*Читкә китә.*)

Г өл б и к ə. Мескенем, сине кыйнаганнар, ахры?

Б а т ы р ж а н. Әйе... Гөлбикә, минем эчәсем килә...

Г өл б и к ə. Хәзер, Батыржан. (*Кереп китә дә җамыяк тотып чыга.*) Менә салкын әйрән эч... Батыржан, сине кая озаталар?..

Б а т ы р ж а н. Калага судка, аннан Себергә, диләр.

Г өл б и к ə. Их, Батыржан! Шундый зур эшләргә катнаш-маска кирәк иде. Дөньяның тигезсезлекләрен син генә бетерә алмассың.

Б а т ы р ж а н. Алар бит безне хайван урынына исәшләп хурлыйлар, хатын-кызларыбызны күз алларыбызда мыскыл итәләр. Изелгән халыкны яклап чыгуым өчен Себергә түгел, әллә кайларга жибәрсәләр дә, миңа зур мәртәбә генә.

Гөлбикә. Ә теге хәерче кызың кая?

Батыржан. Белмим. Дөрөс булса, моннан качкан диләр...

Гөлбикә. Хуш, Батыржан. Тормышыңда авыр сөгатыләр - кичергәндә, мине искә төшер. Мин сиңа һәрвакытта яхшы теләктә булырмын. Сиңе юлыңа акчаң бармы?

Батыржан. Юк. Нигә?

Гөлбикә. Менә сиңа дөвәтемне бүлөк итәм. Сатып кирәк-ярагыңа тотарсың.

Батыржан. Кирәкми, Гөлбикә.

Гөлбикә. Курыкма, Батыржан. Сиңе сөйгән хатыннан түгел, туган тугаңнан, анаңнан алган кебек итеп ал. *(Чыгалар.)* Хуш, сау бул!.. *(Батыржанны үбеп кереп китә.)*

Иманкол, Йөзкәй, Бикташчыга.

Йөзкәй *(тешен казып)*. Мулла, балың бик татлы икән. Үз кортларыңныкымы?

Иманкол. Бу, түрә, бала кортлар балы иде. Аллага шөкер, быел өч батманлап бал алдым.

Бикташ. Ягез, эшегезне бетерегез дә, аннан китәрбез.

Йөзкәй. Әгәр дә мулла, миңа биш баш умарта, бер төлке тамак, начальствога йөз сум күчтәнәч бирергә булса, аллага тапшырып, үз өстемә алырга риза.

Бикташ. Ә сез, мулла, ни дисез?

Иманкол. Гәрчә бу шартлар минем өчен авыр булсалар да, күнми хәлем юк. Ярый, мин дә риза.

Бикташ. Ярый, бар, мулла, үзе белән сөйләш.

Иманкол. Яхшы, хәерле булсын. *(Батыржан янына чыга.)* Саумы, улым Батыржан?

Батыржан. Әйбәт әле, мулла абзый.

Иманкол. Әй, улым, улым, кискенрәк егет булдың шул... Түрә кадәр түрәгә кул күтәргәнсең...

Батыржан. Әйе, мулла абзый, күтәрдем.

Иманкол. Шулай итеп, бала, гомерең буена тап капчыкларда ятып, салкын Себерләрдә сөргәрдәр булып йөрерсең миңкәнни?

Батыржан. Шулай инде, мулла абзый. Тәкъдирем шулай булгач, берни дә эшләр хәлем юк.

Иманкол. Әле бүген өйлә намазы укыганда башыма бер фикер килде.

Батыржан. Нинди фикер ул?

Иманкол. Чит-ят илләрдә, кул-аякларың богаулы хәлдә, катор хезмәтләре итеп йөргәнче, Тимерхан өчен наемщик булып солдатка китәм дисәң, бәлки, түрәләр калдырырлар иде дим.

Б а т ы р ж а н. Наемщик булырга?

И м а н к о л. Әйе, наемщик булырга.

Б а т ы р ж а н. Мулла абзый, чынлап та мин наемщик булырга риза булыр идем.

И м а н к о л. Шулаймы, ризамы?.. Әйдә алайса, түрөләр янына кереп сөйләшик әле. *(Китә.)*

Б а т ы р ж а н. Әйе, бу минем өчен яхшы булыр... Бердән, богаудан түгел, икенчедән, бәлки шул арада бер искиткеч нәрсә дә эшләп алырмын. *(Тегеләр янына керә.)*

И м а н к о л. Түрөләр, Батыржанның сездә бик зур үтенече бар икән.

Б и к т а ш. Нинди үтенеч?

И м а н к о л. Әгәр дә сез рөхсәт итсәгез, ул, Тимерхан өчен наемщик булып китәр идем, ди.

Й ө з к ә й. Наемщик булып? Юк, юк, мулла.

И м а н к о л. Йөзкәй түрә, мәрхәмәт итегез, мөселман бәндәне салкын Себерләрдә әрәм итмәгез.

Й ө з к ә й. Юк, мулла, мөмкин түгел.

Б и к т а ш. Минемчә, Батыржан кебек батыр йөрәкле бер кешене, каторгага жибәрәп харап итүгә караганда, ватанга хезмәт иттерү артыграк булыр.

Й ө з к ә й. Анысы шулаен шулай да, ләкин бит...

И м а н к о л. Түрәм, ялварып сорыйм, мөэмин-мөселман кеше юкка газап чикмәсен. *(Юри елаган була.)*

Б и к т а ш. Тыңлагыз инде, түрә, хәзрәтнең күз яшен түктермәгез.

Й ө з к ә й. Ярый, үземә авырлык булса да, сүзегезне тыңлыйм. Ләкин хәзер үк, минем алдымда кәгазь язышып, эшегезне бетергез.

Б и к т а ш. Була ул, аны хәзер язып ташлыйбыз.

Б а т ы р ж а н. Туктагыз әле, ашыкмагыз, минем дә берничә шартым бар.

И м а н к о л. Шартың бар?..

Б и к т а ш. Ниңди шарт ул? Әйтәп кара.

Б а т ы р ж а н. Беренче: наемщик булуым өчен бер йөз тәңкә акча бирәсез.

И м а н к о л. Йөз тәңкә?!

Б а т ы р ж а н. Икенче: бүгеннән башлап, солдатка чыгып киткәнче, теләгән нәрсәмне эшләү ирегән миңа калдырасыз.

Б и к т а ш. Алай...

Б а т ы р ж а н. Өченче: үткәндәге гаешләрем бетерелде дип, кулыма язу бирәсез.

Й ө з к ә й. Язуын бирербез, ләкин акчасы мулладан булыр.

Б и к т а ш. Йә, мулла, нигә телеңне тепшәдең?

Иманкол. Тешләрсең, морза... Мин ул йөз сум акчаны каян алыым?

Батыржан. Мин шушы шартларым үтөлгәндә генә наемщик булырга риза. *(Китә баилый.)*

Бикташ. Батыржан, тукта әле...

Батыржан туктап кала.

Бикташ *(Иманколны читкә алып китә)*. Мулла, эссе чакта сук инде. Шулай ук соң бер йөз тәңкә акча табарлык байлыгың юкмыни?

Иманкол. Сез алай дисез дә бит, морза, аңар бер йөз сум, Йөзкәй түрәгә төлке тамак, биш баш умарга, начальникларына тагын бер йөз сум акча бирә башласам, ә үземә йомран башы каламыни?..

Бикташ. Әгәр дә күпсенәсең икән, ихтыярың, малаецны жибәрерсең.

Иманкол. Күним микәнни?

Бикташ. Билгеле, күн.

Иманкол. Ярый, улым Батыржан, мин риза.

Йөзкәй. Мин кәгазыләрне язып бетердем. Кулларыгызны куегыз.

Батыржан. Минем кулларым бәйләүле, чипегез.

Йөзкәй. Колтай, кулларын чип.

Чипәләр, Батыржан укып кул куя.

Батыржан. Йөзкәй түрә, пичәтеңне басарга оныткансың.

Йөзкәй. Шулаймыни?.. *(Печать басып бирә.)*

Армай каушап йөгереп керә.

Армай. Бикташ морза, Шәрифә бикәнең ашына агу салып агуладылар.

Иманкол. Шәрифә бикәгә агу?..

Йөзкәй. Тизрәк, каладан доктор чакыртырга кирәк.

Армай. Соң инде, ул үлде.

Йөзкәй. Үлде?.. Алай булса, әйдәгез, янына барыйк.

Бикташ. Мәшәкәтләнмәгез, үзем карармын. Ярый, хушыгыз! *(Ишегалдына чыгып туктый.)* Тәфкилевләрнең тамыры корып, Атабаевлар чәчәк ата башлады. Хәзер минем планнарым тормышка ашып, мәшһүр миллионер буласым гына калды. *(Китә.)*

Батыржан. Ярый, хәзергә хушыгыз.

Иманкол. Улым, Батыржан, берәз гына ачы балдан тәнәвел итеп алып идең.

Батыржан. Юк, мулла абзый, мин эчмим. *(Китә. Ише-*

галдында басып торган Колтай алдына туктап.) Булды! Бирәм дигән колына чыгарыш куяр юлына, ди. (Кулындагы договор кәгазе белән Колтайның борынына сугып, чыгып китә.)

Пәрдә.

БИШЕНЧЕ ПӘРДӘ

БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Иманкол мулланың икенче пәрдәдәге ишегалды. Пәрдә ачылганда
Иманкол урам як капкадан карап тора. Өйдән Айсылу чыга.

Айсылу. Хәзрәт, кайда кычкырышалар?

Иманкол. Каравыл өе янында.

Айсылу. Нәрсә өчен ди, белмәдеңме?

Иманкол. Ни дә булса, Бикташ морза белән ике арада чыккан тавыш булса кирәк.

Айсылу. Әй, ходаем, бу нинди замана булды соң? Морзасына буйсынмый, мулласына ышанмый. Түрөләр ни карый, нигә шуларны яткырып сукмыйлар?..

Тимерхан керә.

Иманкол. Йә, улым, белдеңме?

Тимерхан. Бөтен авыл Бикташ морзаның эшенә чыгудан баш тарткан.

Иманкол. Баш тарткан?

Тимерхан. Бикташ морза Армай белән эшкә куа башлаган иде, тапшлар атыш, үзләрен куыш жибәрделәр.

Иманкол. Мондый явызлыкка кем өйрәтте икән үзләрен?

Тимерхан. Мәзин абзый әйтә — безнең Батыржан, ди.

Иманкол. Бу нинди башкисәр, әбужәһил булды соң!

Тимерхан. Әткәй, Бикташ ага сине мәчеткә килсен, диде.

Иманкол. Мәчеткә? Анда нигә?

Тимерхан. Бикташ морза мәзин абзыйга өйдән өйгә йөрөп бөтен кешене мәчеткә куарга, шул жыйналган халыкка сиңа вәгазь сөйләргә кушты.

Иманкол. Яхшы, бик мәгъкуль, бик мәслихәт эш. Бар, улым, мәзин абзаң белән син дә мәчеткә өндәрсең. Мин озакламый барып житәрмен.

Тимерхан. Ярый, әткәй. (Китә.)

Айсылу. Ай-һай, хәзрәт, мондый чакта сүзләрең үтәрме икән!

Иманкол. Мин ул бәдбәхетләргә, мин ул әбужәһил кот-

кысына иярүчөлөргө шундый сөйлөрмөн, жилеклөрөнө үткөрөр-
мөн. Мин киенэ торам, син, бар, китабымны хэзерлө.

А й с ы л у. Кайсын, япел тыпшысынмы?

И м а н к о л. Икесен дө хэзерлө.

Кереп китөлөр. Урам яктан Б а т ы р ж а н кайгып керө. Музыка.

Б а т ы р ж а н (*жырылмай*).

Язгы ташкын ярсыгандай
Ярсый йөрөк, уйларым,
Ярсып күңлем көтө минем,
Көтө жиңү туйларын.
Юллар буйлап, кылыч болгап,
Шәһәрлөргө житөргө,
Таш өстендө таш калдырмый
Барсын таптап китөргө.

Г ө р ө й керө.

Г ө р ө й. Батыржан абый!

Б а т ы р ж а н. Ни бар?

Г ө р ө й. Эшлөр начар.

Б а т ы р ж а н. Ни булды?

Г ө р ө й. Бөтен авылны мәчеткө куалар. Иманкол мулла вөгазь сөйлөчөк.

Б а т ы р ж а н. Вөгазь сөйлөчөк?

Г ө р ө й. Йө, Батыржан абый, нишлибез?

Б а т ы р ж а н. Бу Гөлийөзем нишлөп тора икән?

Г ө р ө й. Безгә аны көтөргө ярамый. Үзөбезгә чарасын күрөргө кирөк.

Б а т ы р ж а н. Юк, Гөрөй, Гөлийөзем килмичө бернөрсө дө эшли алмыйбыз. Безнең бөтен ышаныч аңарда.

Г ө р ө й. Әгәр мулла халыкны үгетлөп, бояр ягына аударып куйса, нишлөрбез?

Б а т ы р ж а н. Курыкма, жаен табарбыз. Мин мулланы мәчеткө жибөрмичө, ат жиктереп, үзем белән Гөлийөземне каршыларга алып китәм. Ә син хэзер Булат, Ходаяр, Нөгыйм байларга барып әйт, өйдөн өйгө, колактан колакка ымлауларын тапшамасыннар.

Г ө р ө й. Ярый, Батыржан абый. (*Китә.*)

И м а н к о л, таякка таянып, намаз киёмнөрөннөн чыга.

И м а н к о л. Нихәл, улым Батыржан?!

Б а т ы р ж а н. Бик яхшы әле, мулла абый. Син кая болай жыендың?

И м а н к о л. Бүген бит гашүрө бәйрәм көне, шул турыда без халыкка вөгазь сөйләмәкче булам.

Б а т ы р ж а н. Алай икән...

Иманкол. Әйе, улым, шулай. Сиңа да мәчәткә барып тыңлаганда яхшы булыр иде.

Батыржан. Вакытым юк, барасы жирем бар.

Иманкол. Шулаймыни? Ярый алайса. *(Китә башлый.)*

Батыржан. Тукта әле, мулла абзый.

Иманкол. Нигә, улым?

Батыржан. Бар, миңа ат жигеп бир әле.

Иманкол. Ат жигеп?

Батыржан. Әйе.

Иманкол. Миңа, ат жигәргә?

Батыржан. Әйе, сиңа дим бит.

Иманкол. Улым Батыржан, сиңа жен-пәриләр кагылганга охшый. Кая, өшкерергә кирәк.

Батыржан. Күп сөйләнеп торсаң, менә моның белән өшкерермен... Бар, атыңны жик!

Иманкол. Әлгаязе билләһи, мин нишләп ат жигеп йөрим? Күрәсең бит, гапшүрә намазына барышым.

Батыржан. Намазларыңны мин киткәч укырсың. Ә хәзер мин кушканнарны жиренә житкер.

Иманкол. Соң бит, улым, үзең бик яхшы беләсең, минем гомеремдә ат жиккәнем юк.

Батыржан. Жиккәнең булмаса, өйрәнерсең.

Иманкол. Бераз гына инсаф, ригая кирәк иде, улым.

Батыржан. Яхшылыкта мин әйткәнне тыңлайсыңмы, юкмы?

Иманкол. Тыңламыйча чарам юк. Чөнки син минем наемшигым. *(Китә.)*

Батыржан. Бу Гөлйөзем нишләп тора? Әллә Сандр атаман урынын алыштырып, таба алмый йөриме икән?

Гөлбикә керә.

Гөлбикә. Батыржан, кесәл пешергән идек, әйдә, ашарга кер.

Батыржан. Рәхмәт, Гөлбикә, мин кешедә ашадым.

Гөлбикә. Син, ни өчендер, соңгы көннәрдә өйгә кайтмый башладың?

Батыржан. Ахыргы көннәрем бит, дус-ишләрем белән күрешеп йөрим.

Гөлбикә. Кайчан юлга чыгасың?

Батыржан. Иртәгә.

Гөлбикә. Шулай итеп, туып үскән жиреңне ташлап китәргә бер дә кызганмыйсыңмы?

Батыржан. Кызганыш нишлим, язмышым шулай булгач.

Гөлбикә. Батыржан, нигә син котылырга юллар эзләмисең?

Батыржан. Мөмкин түгел бит ул. Ак өстенә кара белән язылган — эш беткән инде...

Гөлбикә. Юк, бетмәгән, мин сине коткара алам.

Батыржан. Син әйт, ничек?

Гөлбикә. Тимерханна...

Иманкол керә.

Иманкол. Солдат әфәнде, ат жигелде, рәхим итеп чыгыш утырыгыз.

Батыржан. Яхшы. Ләкин син дә минем белән барырысың.

Иманкол. Синең белән?

Батыржан. Әйе, минем белән. Ат тотарсың, кучер булырысың.

Иманкол. Әлгаязе билләһи, мин кучер, дисеңме?

Тимерхан керә.

Тимерхан. Әткәй, халык мәчеткә жыйналып бетте, сине көтәләр.

Иманкол. Улым Батыржан, ишетәсеңме, мәчеттә — алла йортында мине көтәләр.

Батыржан. Без озак йөрмәбез, хәзер кайтырбыз.

Иманкол. Булмаса, минем өчен улым Тимерхан гына барсын.

Батыржан. Юк, мулла абзый, син барырысың.

Иманкол. Йә, Ходай, пәрвәрдикар! Нишләргә инде? Улым, бар тизрәк, Бикташ морзага барыш әйт, әткәйне Батыржан жибәрми, диең.

Тимерхан. Ярый, әткәй. *(Китә.)*

Батыржан. Әйдә, мулла абзый, киттек.

Иманкол. Тукта әле, улым, берәз сабыр ит, урам буйлап намаз киemenнән ат тотып бару килешмәс. Өс-башларымны алыштырып чыгыйм. *(Кереп китә.)*

Гөлйөзем керә, ирләр киеме киенгән.

Гөлйөзем. Батыржан!

Батыржан. Гөлйөзем, ник бик озак? Йә сөйлә, нинди хәбәрләр алыш кайттың?

Гөлйөзем. Сандр агай белән Тирсә, Нажар крестьяннарына аңлаттык. Алар, «башлагыз, без сездән калышмабыз», диделәр.

Батыржан. Йә, йә, шуннан?

Гөлйөзем. Шуннан Биктау качкыннарын үзебез белән монда алып килдек. Алар хәзер Сандр агай белән Тирән чокыр урманында. Сездән хәбәр көтәләр.

Б а т ы р ж а н. Яхшы. Безнең монда да эшләр әзерләнгән. Син хәзер ат менәрсен дә Сандр агайны монда алып килерсен.

Өс-бапсларын алыптырып, кулына чыбыркы тотып, И м а н к о л чыга.

И м а н к о л. Әйдә, наемцигым, киттек.

Б а т ы р ж а н. Менә нәрсә, мулла абзый, син хәзер жиккән атыңны туарысың да менә бу егеткә ияrlәп бирерсен.

И м а н к о л. Ияrlәп бирермен?

Б а т ы р ж а н. Әйе, ияrlәргә. Бар, тизрәк бул!

И м а н к о л. Ә син?

Б а т ы р ж а н. Мин бармаска булдым.

И м а н к о л. Йә, Ходай, бар икән күрәселәрем!

Иманкол белән Гөлийөзем китә. Г ә р ә й белән Бу л а т керәләр.

Бу л а т. Энем, Батыржан, Гөлийөзем нинди хәбәрләр киттергән?

Б а т ы р ж а н. Шәң, Булат абзый. Сандр атаман үзенә бегыйлары белән Тирән чокыр урманында безнең эш башлаганны көтә. Гөлийөзем аларны озакламый монда алып киләчәк.

Бу л а т. Ярый алайса, Аллага ташпырып, бапсларга кирәк. Бөтен халык мәчеткә жыелган. Бер сүз әйтүгә дары кебек кабынрга торалар. Бапслап үзем сүз катам.

Г ә р ә й. Булат абзый, сиңа читтәрәк йөрсен дә ярар иде. Без шул юлда үлсәк тә, артыбыздан жылап калучыларыбыз юк. Ә сиңең хатының, биш балаң бар.

Бу л а т. Юк инде, энекәем Гәрәй, житәрлек түздем... Кызымны көчләп алдылар — түздем. Сыерымны үтерделәр — түләмәделәр, хакны сорап бардым — аркамны камчыладылар. Инде бу эшләренә чыдап торыр хәлем юк. Их, мин аларны!..

Б а т ы р ж а н. Рәхмәт, Булат абзый.

Бу л а т. Әйдәгез, киттек мәчеткә!

Б а т ы р ж а н. Туктагыз, Сандр агай килә.

С а н д р керә.

С а н д р. Ну, братлар, эшләр ничек?

Б а т ы р ж а н. Эшләр яхшы, Сандр агай. Безнең кешеләр әзер, сәбәшләр житәрлек. Эш сездә тора.

С а н д р. Минем егетләр карчыгадай көтеп торалар. Бер сүз әйтү белән утка керергә әзерләр. Сез курыкмагыз, без күң, безгә янәшә тирәдәге вольный крестьяннар да, завод эшчеләре дә кушыла. Сез беләсезме, мин хәбәр алдым, көнбатыш губерналарда Александр патшаның чыгарган манифестына каршы восстаниеләр белән жавап бирәләр.

Бары да. Димәк, манифест чыгарылган?

Сандр. Да, чыгарылган. Ну, крестьяннар ул хәйләне тиз төшенгәннәр. Иреге бирелә, ә жире юк. Икенче кат кол итәр өчен чыгарылган манифест икәнлеген аңлап, мужиклар балта, сәнәкләр белән каршы торалар.

Гәрәй. Бикташ килә.

Сандр. Батыржан, син аны миңа бир...

Батыржан. Үзем башлыым, сез яшеренегез.

Яшеренәләр. Бикташ, Тимерхан, Армай керә.

Бикташ. Син, динсез мөртөт, ни өчен мулланы намазга жибәрмисең?

Батыржан. Жибөрмәсәм, анда синең ни эшең бар?

Бикташ. Син шулай дингә, алыга каршылык итә башладыңмы?

Батыржан. Алла белән сукуыр бер тиенлек эшең булмаса да, баш тартучы крестьяннарны буйсындырырга алла кирәк була башладымыни?

Бикташ. Житәр сина!

Батыржан. Яхшы чакта тай моннан.

Бикташ. Нәрсә? Миңа?..

Батыржан. Әйе, сина. Эт кебек өрөп торсаң, муеныңны борыш ташлармын.

Бикташ. Синең китәр вакытың житте, мин сине хәзер бәйләп жибәрермен. Бәйләгез үзен!

Батыржан. Якын килмәгез. *(Пистолет чыгара.)*

Бикташ. Синең коралың бар?

Батыржан. Булат абзый, Гәрәй, Сандр агай, бәрегез үзләрен.

Бикташка ташланалар. Армай белән Тимерхан чыгып кача. Нәгыйм карт керә.

Нәгыйм. Батыржан, Йөзкәй түрә патшадан крестьяннарны азат иткән манифест китергән.

Булат. Манифест? Безне азат иткәннәрме?

Батыржан. Әйдәгез, киттек! Манифест тыңларга!..

Сандр. Сез анда башлагыз. Мин карчыгаларымны алып килергә барам.

Чыгып китәләр.

ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Каравыл өе алды. Халык жыелган.

Батыржан. Абзыйлар!.. Әллә сез безнең файдага манифест чыгарырлар дип көтәсезме?

Булат. Син, энем Батыржан, халыкны алай котыртма. Ин элек тыңлык элс. Аннан әйтерсең. Әмма болай вәсвәсә салып маташма.

Бер әү. Чыгалар, чыгалар.

Солдатлар белән Йөзкәй чыга.

Йөзкәй. Шауламагыз, мин сезгә Александр Николаевич хәзрәтләренең крестьяннарны азат иткән манифестын укыйм. *(Укый.)* «Боярлар кул астындагы крестьяннарны ике ел эчендә азат итәргә бөтен боярларга боерам. Азат ителгән крестьяннар-га жирне...»

Халык. Жә, жә... жирне?..

Йөзкәй. Шауламагыз! «Жирне боярлар үзләреннән арткан кадәресен крестьяннарга биреп торалар. Крестьяннарга бирелә торган жирләр өчен хөкүмәт боярларга акча түләп, крестьяннардан недоимка диң, ел саен ясак алыныр. Волостной управлениеләр төзелгәнгә кадәр крестьяннар үз боярларының әмерләренә буйсыналар. Тәртипсезлек чыгаручылар, паразыйлык күрсәтүчеләр өстеннән тикшереп торырга боярларга ташшырам. Бу манифест чыгарылды Санкт-Петербуртта. Бер мең сигез йөз алтмыш беренче елда...»

Булат. Уһу!.. *(Үрти.)*

Йөзкәй. «У... унтугызынчы февральдә. Патшалык буыныбыз жиденче. Мөбәрәк кулым куйдым: Александр икенче».

Булат. Уһу!..

Тыңлык.

Йөзкәй. Ник эндәшмисез? Әллә шатлыктан телләрегезне йоттыгызмы?

Булат. Ирек бирүен биргән дә бит... Жир хакында әллә ничек, буталчык... Минем аңлавымча, жиргә һаман да боярлар хужа булып калалар, ахры...

Халык. Әйе, шулай шул...

Йөзкәй. Шауламагыз! Әйе, жиргә боярлар хужа булып, бояр межалары искечә кала.

Булат. Ул ничек була инде? Аның жирсез иреге белән без нишлик? Менә алыш безнең авылны, алты йөз илле жан исәпләнә. Шулкадәр кешегә урман-сулар, чокыр-чакырларыбыз белән биш йөз мең бау жиребез бар. Ә боярларның берүзләренә биш йөз мең бау. Шулай булгач, жирсез манифестның тәрәтемә кирәге бармыни, ә?

Йөзкәй. Ансы минем эш түгел. Патша хәзрәтләренең әмере шулай.

Гәрәй. Абзыйлар! Нигә эндәшмисез, әллә сез шуңа ризамы?

Халык. Нигә риза булуйк!

Йөзкөй. Тавышланмагыз!

Батыржан. Туганнар, мин дә бер-ике сүз әйтим әле.

Йөзкөй. Беркемгә дә сөйләргә рөхсәт юк.

Халык. Сөйләсен, тимәгез, сөйләсен!..

Батыржан. Абзыйлар! Безне азат иткән булып, шул ук боярларны жир-сулар, урман-кырлар белән калдырып, безне тагын да катырак кол итәргә телиләр. Безгә андый ирекнең кирәге юк. Безгә жир-сулар, урман-басулар кирәк!

Халык. Дөрөс! Дөрөс!..

Йөзкөй. Әй, солдатлар!.. Тотып бөйләгез үзен! Авызын томалагыз!..

Солдатлар Батыржанны алырга баралар.

Гәрәй. Абзыйлар, ни карап торасыз, бәрегез үзлөрөн!

Бердөн һөжүм ясыйлар, Йөзкөй белән солдатларның коралларын алып таптыйлар.

Батыржан. Туганнар!.. Ачы тормышыбыз кушкан үч алу көне житте!.. Сәнәк, чалгыларыгызны, бүре чабагачларыгызны алыгыз! Хөкем йөртергә вакыт житте!

Качкышнар ияртеп Сандр керә.

Сандр. Ну, братлар, әйдәгез! Боярларны, чиновникларны кырырга!

Батыржан жыр башлый. Музыка.

Батыржан. Рәхмәт сезгә, илнең батыр егетләре,
Сау булыгыз, картлар, инде без китик.
Онытмагыз безнең изге эшебезне,
Чын ирекләр даулап йөрәк жилкетик.

Хор. Сау булыгыз, авылдашлар,
Сау бул, урман-кырларым,
Сау булыгыз, туганнарым,
Сау бул, сөйгән ярларым.

Пәрдә.

ЧАТКЫЛАР

Драма биш пәрдәдә

Катнашучылар:

Гаяз — тимерче егет.
Хәсби — аның анасы.
Рамай — ярлы, бунтарь егет.
Дәүли — староста.
Гарифә — аның хатыны.
Маһисәрвәр — аларның кызы.
Сәетгәрәй — уку яшендөгә бала.
Сабир — авылның зур сәүдәгәре.
Фәрхәнә — аның анасы.
Тимай — каравылчы карт, инвалид.
Хәмдия — аның кызы.
Орлов — сөргенгә жибәрелгән Мәскәү эшчесе.
Дерюгин — урядник.
Макар — стражник.
Гобәй — авыл бае.
Тимергали — ярлы егет.
Шәриф — гармунчы егет.
Гыйльмениса — ярлы карчык.
Фәйзулла — баграк.
Сәләхи — Сәетгәрәйнең иптәш малае.
Хәснижамал
Миңжамал } яшь кызлар.
Мочтак — хажи малае.
Тикшерүче.

Вакыйга 1907-1910 елларда бара.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ

Сабир байның өе. Яхшы мебельләр, матур жиһазлар белән бизәлгән. Бер якта кибеткә чыга торган ишек, ишек башында кечкенә кыңгырау, икенче якта кереп-чыгып йори торган ишек. Пәрдә ачылганда сәхнәдә Сабир белән Фәрхәнә.

Сабир (*өстәл өстенә куелган зур саквоаяждан төлке тамагы чыгарып*). Менә, монысы, әни, сиңа тунга, төлке тамагы.

Фәрхәнә (*күрүгә исе китеп*). Ах!.. Нинди йомшак, нинди матур... Кара инде, күз нурларын алырлык. Рәхмәт, улым,

рэхмэт. Мине куандырган өчен алла сине зурласын.

С а б и р. Ә менә монысы үземә, чалбар белән пиджакка. Англиядән килгән трико.

Ф ә р х ә н ә. Әйбәт, улым, бик әйбәт. Жылы тәнендә тузарга язсын. Тик кара аны, былтыргы кебек авыл тегүчесеннән боздырма, волостьтагы рус мачтырына бирерсең.

С а б и р. Ә менә инде боларын булачак киленең өчен дип алдым. Йон күлмәклек һәм Пенза шәле. Ошыймы?

Ф ә р х ә н ә. Ошамыймы соң, шундый затлы әйберләр. Тик шәле Оренбурныкы булса да ярыйсы иде дә...

С а б и р (*кашемир яулык белән бохар түбәтәен чыгарып*). Боларын инде мулла абзый белән абыстайга бирерсең. Дога кылып алсыннар.

Ф ә р х ә н ә. Аларны онытмавың бик әйбәт булган, улым. Нигә дисәң, синең өчен үлеп торалар. (*Кычкырып.*) Хәмдия, Хәмдия, дим! Кичә мине чәйгә чакырганнар иде. Әй мактыйлар, әй мактыйлар сине...

Х ә м д и я керә.

Х ә м д и я. Нигә чакырдың, абыстай?

Ф ә р х ә н ә. Менә бу бүләкләрне карт хәзрәтләргә илтеш кайтырсың.

Х ә м д и я. Ярый, абыстай. (*Китә баилый.*)

Ф ә р х ә н ә. Тукта әле, берез инжир белән хөрмә жимеше дә бирим. Кара аны, юлда урлап ашый күрмә, санап салам. Бар, бер аягың анда булса, икенчесе монда булсын!

Х ә м д и я китә.

С а б и р. Шулай итеш, әни, мин өйләнергә булдым.

Ф ә р х ә н ә. Ярый, улым, ярый. Шушы кадәр зур дөүләтне алып бару миңа да бик авыр иде. Эш рәте белгән бала туры килсә, бөтен ачкычларымны аңа ташшырып, үзем кибеттә генә калыр идем. Бу ниятеңне хәзрәтләр дә ишеткән икән, кичә шул турыда сөйләшеш утырдык, кыз да сайладык.

С а б и р. Я әле, әйтеш кара, кемне сайладыгыз икән?

Ф ә р х ә н ә. Остабикә, чулак мәзин кызын алыгыз, ди.

С а б и р. Китегез, әллә юләрләндегезме?

Ф ә р х ә н ә. Нигә, балам, кызы бик чибәр, диләр.

С а б и р. Чибәр, чибәр... күрсәң, гайрәтең чигәр. Табак кадәр биткә орчык башы кадәр курнус борын.

Ф ә р х ә н ә. Курнус булса да, борыны бик матур, ди абыстаң, зур битенең уртасында пәси борыны кебек килешеп кенә тора, ди.

С а б и р. Юк, әнкәй, кирәкми. Тагын кемнәрне сайладыгыз?
Ф ә р х ә н ә. Хәзрәт әйтә, яргыччы Шәйдүк кызын үзем ко-
далыйм, ди.

С а б и р. Аллам сакласын, аның ише тел бистәсен аламмы
соң? Бөтен нәселләре белән телгә беткәннәр!

Ф ә р х ә н ә. Дөрөс шул. Мин үзем дә аны опатып житкерм-
әдем. Минемчә, Хәкимжан кызы ничек булыр икән?

С а б и р. Яратмыйм, бите сипкелле.

Ф ә р х ә н ә. Муртаза Хәдичәсе?

С а б и р. Ярар иде дә, ләкин берәз гына шадрасы бар.

Ф ә р х ә н ә. Булат Нәгыймәсе?

С а б и р. Кирәкми, кишкән балык төсле, үзе озын, үзе чан-
дыр. Тәнендә карга чуқырлык та ите юк.

Ф ә р х ә н ә. Шәйхи Фәхернисасы?

С а б и р. Анысы инде кирәгеннән артык юан.

Ф ә р х ә н ә. Ай Алла, берсен дә яратмыйсың, өч хатын аер-
ган кешегә әллә кемне бирмәсләр инде.

С а б и р. Бирерләр, әнкәй, тал чыбыктай зифа буйлы, гөлжи-
меш чәчөгедәй алсу йөзле кызны алырмын.

Ф ә р х ә н ә. Ул кадәрле искитәрлек кем соң ул?

С а б и р. Ул, әнкәй, Маһи.

Ф ә р х ә н ә. Кайсы Маһи?

С а б и р. Әтүтән Дәүли кызы, Маһисәрвәр.

Ф ә р х ә н ә. Ай-һай, улым, үткән елны да сүз салдырып ка-
радык бит, тел төшләре бирмәскә булды.

С а б и р. Быел тагы сорап карарбыз. Яхшылыкта бирмәсәләр,
башка юлларын да табарбыз.

Ф ә р х ә н ә. Белмим шул, ул кызның башын тимерче Гаяз
чуалткан, диләр.

С а б и р. Зарар юк, ата-аналарын күндерсәк, беркая да китә-
алмас. Шулай, әнкәй, Маһисәрвәргә өйләненц, хуторга күчеп
алсак, дөньяда бер теләгем дә калмас иде.

Ф ә р х ә н ә. Хутор-хутор дип исенц китте инде, улым. Безгә
аның нинди генә файдасы булыр икән?

С а б и р. Безнең ишеләргә зыянлы булырлык булса, патша
хәзрәтләренең иң сөекле министры Столыпин жәнашлары уй-
лап чыгармаган булыр иде.

Ф ә р х ә н ә (*тәрәзәдән күрәп*). Теге Әхмәтша малае килә.
Акча сораргадыр. Ай-ваена карамыйча, бая мин әйткәннәрне
басып кал.

Фәрхәнә кибеткә кереп китә. Р а м а й керә.

Р а м а й. Исәнме, Сабир абзый?

С а б и р. Яхшы.

Рамай. Фэрхэнэ абыстай кирәк иде.

Сабир. Ул өйдә юк, ни йомыш?

Рамай. Бер атнадан бирле кибәннәрегезне суккан артель акчасын бирми йөртә. Иргә килсәк, тормаган була, кичен килсәк, йоклый, диләр. Йөри-йөри аштырап беттек инде.

Сабир. Акча сорарга беләсез, ә эшегезне эт ашы — арыш боламыгы итеп эшлэгәнсез.

Рамай. Ничек арыш боламыгы?

Сабир. Суккан арышларыгызны амбарга чыгып караган идем, чүбе-балчыгы белән тutyргансыз.

Рамай. Машинагызның иләге начар булуга без гаеплемени? Фэрхэнэ абыстайга әллә ничә ташкыр әйттек, берәрсеннән машина алып чыгыйк, дидек. Кешегә лапатка бирәсе килмәде.

Сабир. Шуның өстенә өч капчыкны ярып, ике көрәкне сындыргансыз, бер тырманы ваткансыз.

Рамай. Кем әйтә?

Сабир. Кем булсын, әнкәй!

Рамай. Их, Сабир абзый, сезне күзгә карап жан сатучылар дип сөйләләр иде, дәрәс икән. Суккан саламнарыгызны ыңдыр буена өяргә сөйләшкән булсак та, утар түбәсенә күтәртеп чөебезне чыгардыгыз. Капчык ташырга ат бирергә вәгъдә итте, аны бирмәде. Эш беткәч, сыйларга булды, аны эшләмәде. Шулай була торып та безнең өскә бәла ягарга ничек оялмый ул? Карт бапшы белән ялганлап йөргәнә өчен битенә төкерер идем, бәхете, өйдә юк икән.

Сабир. Ярый, ярый, телеңә салынма, акчаңны ал да үкчәнне күтәр. Мә!

Рамай (*акчаны алып*). Тагы?..

Сабир. Нәрсә тагы?

Рамай. Акча!

Сабир. Нинди акча? Кулыңда ич.

Рамай. Ике сум житми, дим.

Сабир. Ни барлыгы шунда, артыгын бирә алмыйм.

Рамай. Ничек инде бирә алмыйсың?.. Ике йөз илле потка дүртәр тиеннән ун сум тиешле иде, монда сигез генә сум.

Сабир. Әйе, шулай, ике сумыгызны тотып калабыз.

Рамай. Тотып каласыз?.. Ни өчен?

Сабир. Өч капчыгың егерме бишәр тиеннән — житмеш биш тиен. Ике көрәк, бер тырма — илле биш тиен. Кибеттән житмеш тиенлек бурыч бирелгән. Барысы була төгәл ике сум.

Рамай. Ул нинди бурыч тагы?

Сабир. Ун кадак клиндер ашагансыз.

Рамай. Имансыз икән... Кибән башлаган көнне, гадәт буенча өгезгә чакырып, чәй белән сыйлап маташкан иде, инде шуны да безнең өскә саласызмы?

Сабир. Ник салмаска, бушка клиндер ашатырга сез безнең кемебез? Бар, бар, энем, хакыңны алдың. Алдыңнан артың яхшырак.

Рамай. Ә калганы?

Сабир. Әйттем бит инде, бирмим.

Рамай. Юкка маташасың, Сабир абзый. Барыбер бирерсең.

Сабир. Бирмәм.

Рамай. Бирерсез.

Сабир. Бирмәбез. Бездә казенный акчалар юк.

Рамай. Алырбыз!

Сабир. Булмас!

Рамай. Яхшылыкта бирмәсәгез, биге белән кайтарырбыз.

Сабир. Нәрсә?.. Куркытып алмакчы буласыңмы, әтрәк әләм? Ишбулды Сабирын куркыта алмассың!

Рамай. Куркытырбыз, башкаларның хакын ашап симерсәң дә, Әхмәтша малае Рамай хакын ашый алмассың.

Сабир. Нишләрсен?

Рамай. Бугазыңнан каерып алырбыз! *(Чыгып китә.)*

Сабир. Янама, янап мине куркыта алмассың!..

Фәрхәнә керә.

Фәрхәнә. Менә рәхмәт, улым, яхшы иттең.

Сабир. Ничек гайрәтләнгән була, әтрәк әләм...

Фәрхәнә. Бик усал нәрсә, диләр иде, дөрес икән. Үрәдниккә хәбәр итәргә кирәк, син югында йортка зыян салмасың.

Сабир. Минем белән эш иткәне юк әле, күрсәтермен мин аңар.

Фәрхәнә. Анысы да моңысы, улым, бу Гобәй байлар белән нишләргә инде?

Сабир. Ни булган тагы?.. *(Акча санарга утыра.)*

Фәрхәнә. Узган атнаны такта чәйгә киметкәннәр иде, бүген тагы керәчинне, тозны бездән арзан сата башлаган.

Сабир. Безнең белән ярышкан буламы? Кайгырма, әнкәй, тиздән, алла боерса, аңарга да мин эт жиктерермен.

Фәрхәнә. Шулай итә күр. Юкса бездән алучыларны үзенә тарта... Тукта инде, буш чагымда ахшам намазымны гына укып алыым.

Намазлык жөеп укырга керешө. Сөждөгө китәм, дигөндө кыңгырау шалтырый.
Башын күтөрөп тукталып кала, намазын тапалап кибеткө
китө.

Хәмдия керө.

Хәмдия. Абий, Гыйльми карчык килгөн, кертимме?
Сабир. Керсен.

Гыйльмикерө.

Гыйльми. Исәнме, улым Сабиржан.

Сабир. Әйдүк, Гыйльменисаттэй, түрдөн уз.

Гыйльми. Нигө чакырткан иден?

Сабир. Менә нәрсә, Гыйльменисаттэй, сиңең тормышыңны начар дииш ишеттем.

Гыйльми. Сөйләмә инде, Сабиржан. Юньләп ишигө дә туйган юк. Үткән ел аннан-моннан сукалатып бер бау чөчкөн идем, уңмады, алган әжәтләремә дә, ясак түлөргө дә житмәде.

Сабир. Бүгөн шулай әнкәй белән киңәштең тә сиңа ярдәм итәргө булдык.

Гыйльми. Ярдәм итәргө?.. Мин төшенә алмыйм, нинди ярдәм ул?..

Сабир. Без быел дәүләтебездән зәкят чыгарабыз. Чит кешеләргә биреп әрәм иткәнче, үз кардәшебезгә булсын, дидек. Ерактан булса да, син бит безгә туган тиешле.

Гыйльми. Ерак дии, алай бик ерак түгел инде, сиңең бабаңның әбисе белән минем әбиңең бабасы туганнан туган балалары гына бит.

Сабир. Әйе, әйе, шулай шул. Әнкәй, бушаган булсаң, монда чык әле. Шулай, Гыйльменисаттэй, мин сиңең ашарыңа-эчәреңгә дә бирермен.

Гыйльми. Рәхмәт, балам Сабиржан, рәхмәт. Ходай сиңа озын гомер биреп, бетмәс-төкәнмәс маллар белән багтсын.

Фәрхәнә керө.

Сабир. Менә нәрсә, әнкәй, бая сөйләшкән буенча, Гыйльменисаттэйгә ун кадак ярма, бер кадак шикәр, чирек чәй биреп жибәр әле.

Фәрхәнә. Әллә иманасын...

Сабир. Тсс... зәкяттән, хәрдән булып.

Фәрхәнә. Зәкяттән?

Сабир. Бар инде, бар.

Фәрхәнә. Әйдә... *(Китә баишыйлар.)*

Сабир. Гыйльменисаттэй, оныга язганмын икән, Гобәй байга иманаңны сатарга йөрисең дииш ишеткән идем, шул сүз дөрөсмө?

Гыйльми. Әйе, улым, дөрөс.

Са бир. Күшмөгө килештең?

Гыйльми. Биш сум акча, өч пот арыш оны, бер күлмэк һәм вак-төяк нәрсәләр.

Са бир. Сөйләшкән нәрсәләреңне алып бетердеңме әле?

Гыйльми. Бер пот оны белән өч сум акчасын алган идем, калганның кәгазь язышкач бирәм, ди.

Са бир. Фәкыйрь карчык хакын апарга кешедән оялмаса да, алладан куркырга кирәк иде, комсыз...

Гыйльми. Нигә, улым Сабиржан?

Са бир. Ул бит сине алдаган.

Гыйльми. Алдаган?..

Са бир. Әйе, алдаган. Хәзерге заманда ул хакка имана саталармы?

Гыйльми. Карчык кеше мин каен белим соң?

Са бир. Бүгөн үк үзенә бар да, иманамны сатмаска булдым, диген.

Гыйльми. Бәхетсезлеккә каршы, акчасын алып тоткан идем шул.

Са бир. Кайгырма, Гыйльменисаттәй, үз кардәшебезне таларга ирек бирмәбез. Мә, илтеш бир үзенә. *(Акча бирә.)*

Гыйльми. Ә ул риза булмаса?

Са бир. Риза булмый хәле юк, сез бит әле кәгазь язышмаган. Бар, әнкәй, Гыйльменисаттәйне көттермә.

Фәрхәнә. Әйдә!..

Гыйльми. Ярый, улым Сабиржан, яхшы киңәшчә рәхмәт.

Фәрхәнә Гыйльмине кибеткә кертеп жибәрә дә үзе Сабир янына килә.

Фәрхәнә. Син нишлисең, улым?..

Са бир. Шаулама, әнкәй, аның сере бар.

Фәрхәнә. Нинди сер?

Са бир. Ансын соңыннан белерсең. Чыраенны сытмый гына мин әйткәннәрне үлчәп бир.

Фәрхәнә. Ай-һай, улым.

Са бир. Бар, бар, әйберләреңне кыстырмасын. *(Фәрхәнә китә.)* Хәмдия, Хәмдия!..

Хәмдия керә.

Хәмдия. Нәрсә, абый?

Са бир. Мәүләви абзыйга чыгып әйт, жылымса суга берәз солы оны болгатып, кара айгырга эчерсен.

Хәмдия. Ярый, абый.

Са бир. Хәмдия, мин сиңа ярминкәдән бер бүләк алып кайткан идем, яратырсың микән?

Хәмдия. Миңа бүлөк?..

Сабир. Әйе, бүлөк... *(Чалбар кесәсеннән яулык чыгарып бирә.)* Әйбәтме?

Хәмдия. Рәхмәт, абый.

Сабир. Кичкә урыныңны кичрәк жәярсең, төнлө белән чыгыш ятармын.

Хәмдия. Абый, бу арада минем, әллә нишләп, күңелем болгана.

Сабир. Күңелең болгана?..

Хәмдия. Гөлжамаләттәй көмәнең юк микән, ди.

Сабир. Көмәнең юк микән, ди? Кит, кит, минем сине белгәнем дә, күргәнем дә юк, бар, эшәңдә бул!..

Хәмдия нәүмиз булып китә, ишек янында Тимай белән очраша.

Тимай. Нихәл, кызым?

Хәмдия. Әйбәт әле, әти... *(Китә башлый.)*

Тимай. Тукта, кызым, сиңа ни булды?

Сабир. Хәмдия, мин сиңа нәрсә кушкан идем!..

Хәмдия китә.

Тимай. Ни булган ул балага?

Сабир. Бозыла башлаган, Тимай абзый, бозыла башлаган. Төнлө белән мунча алдына егетләр чакыра икән, әле менә шул турыда үгетләп тора идем.

Тимай. Ах, хоңай орган бала! Мин ул каһәрнең... *(Китә башлый.)*

Сабир. Тукта, Тимай абзый, алай ярсыма, башта яхшылап белергә кирәк. Бәлкем, кеше сүзе генәдер. Мин аны сыныйм, тикшерим, дәрәс булса, сиңа әйтермен. Ә хәзергә бер сүз дә әңдәшмә.

Тимай. Ярый, Сабиржан, ярый, зинһар, карый күр инде.

Сабир. Я, Тимай абзый, ни эшләр бетереп йөрисең?

Тимай. Безнең эшләр билгеле инде, Сабиржан, санга тулсын өчен яратылган баш булгач, жан көеге булып йөрисең шунда; авызың ишигә, өстең киёмгә туймый... Менә озакламый салкын кыш житә. Карчык белән икебезгә алмап-тилмәш кия торган бишмәт кисәгебез бар иде, хәерчегә жил каршы дигәндәй, юыш элгән жирдән аны да күрше Гайфулла бозавы чәйнәп эштән чыгарган. Озын сүзнең кыскасы, бишмәт тышлыгы бирмәссеңме дип килгән идем, яз көне пожар каравыллау ақчасын жыйгач та китереп түләрмен, алай булмый икән, иманама тигән болынымны алырсың.

Сабир. Кирәкми, Тимай абзый, акчаң да кирәкми, болының да үзеңдә калсын. Ни әйтсәң дә, син бит безнең үз кеше.

Андый гына ярдәмне болай да итәрбез. (*Чыгып китә дә иске бишмәт тотып керә.*) Менә сиңа иске бишмәтем, хәзер үк өстөңә киеш жибәр.

Т и м а й. Тукта әле, Сабиржан, элек хакын сөйләшик.

С а б и р. Сөйләшәсе-нитәсе юк, мин аны сиңа бушлай бирәм. Дога кылып киярсен.

Т и м а й. Рәхмәт, улым Сабиржан. Бик зур рәхмәт. Сафура карчыкның күзен дүрт итим әле.

С а б и р. Тукта, Тимай абзый, бераз ярминкә күчтәнәче алып китәрсен.

Т и м а й. Кирәкмәс, Сабиржан, болай да бик зурладың инде.

С а б и р. Мә, кара жимеш белән әлвән кагы, Сафура әби белән чөйгә салып эчәрсез. (*Кесәсенә ирексезлән сала.*)

Т и м а й. Рәхмәт, Сабиржан, ярый, сау бул. Кара әле, Сабиржан, син теге баланы, зинһар, караштыра күр инде.

С а б и р. Ул турыда кайгырма, Тимай абзый, мин барында берсенен дә кулы салынмас.

Тимай китә. Фәрхәнә кибеттән керә.

Фәрхәнә. Улым, Сабиржан, Солтан хәжи малае Мочтак килгән.

С а б и р. Минем янга, монда жибәр.

Фәрхәнә китә. Зур төен күтәрел Мочтак керә.

С а б и р. Әйдә, Мочтак дус, рәхим ит. Ни эшләр бетереп йөрисен?

М о ч т а к. Хәлләр шәптән түгел, малай, казалы булдым, атым үлде.

С а б и р. Атың үлде? Нишләп?

М о ч т а к. Мин дә «Пәнжәр» ярминкәсенә барган идем бит. Кайтканда эчкән баштан атны куганнан-куыш яндырып үтердем.

С а б и р. Кызганыч... Атың бик яхшы иде, әрәм булган икән.

М о ч т а к. Әйе, ат шәп иде, харап иттем бичараны. Менә шул ат алу теләге белән әткәйдән калган киём-салымнарны, өй жиһазларымны сиңа сатарга китергән идем. (*Төенен чишеп күрсәтә.*)

С а б и р. Күпме сорыйсың?

М о ч т а к. Бөтенесенә, уптым илаһи, йөз илле сум акча, дим.

С а б и р. Уһу!.. Кыйбат икән.

М о ч т а к. Әйберләре затлы бит. Кара, алтышар аршинлы ике иран паласы, дүрт данә шлюш ашъяулык, ике чапан, чалмасы белән хажилар жөббәсе, әткәй, мәрхүм, хажга барганда,

Мәккәи шәрифтән алыш кайткан иде. Шуның өстенә тагы хатынның артынан килгән өшәнчекләре...

С а б и р. Шулай да, Мочтак дус, кыйбат, кыйбат.

М о ч т а к. Синенчә күпме тора соң?

С а б и р. Минемчә, менә нәрсә, Мочтак дус: син боларны сатып, Хажи абзый төсен әрәм итмә. Хәзергә син аларны бездә калдыр.

М о ч т а к. Ничек, ягъни закладка?

С а б и р. Әйе, закладка. Ат алырга сиңа вакытлыча бер утыз сум акча биреп торырман. Көз көне рәтләнгәч, түләп алырсың.

М о ч т а к. Түли алмасам?

С а б и р. Анда күз күрер тагы, без бит чит кешеләр түгел. Бергә уйнап үстек, бергә мәдрәсәдә укыдык. Әткәй мәрхүм белән Хажи абзый бер кашыктан ашап торганнар бит. Курыкма, бер-беребезне жәберләмәбез.

М о ч т а к. Чынлап та, бу киңәшен өчен рәхмәт, Сабир дус. Хатынның да саттырасы килми, елап калган иде. Ләкин, малай, бик аз бирәсең, утыз сумга нинди генә ат алыш булыр икән?

С а б и р. Кайгырма, менә дигәннен алырбыз. Сиңа бит эшкә түгел, анда-монда, жиңелчәгә йөрергә өч-дүрт яшылек хайван табарбыз.

М о ч т а к. Шулай да син кырык сум ит инде.

С а б и р. Артык бирә алмыйм, Мочтак дус. Әле моңысын да хәлең кереп, яшылек дусым, Хажи абзый хақы өчен генә ярдәм итүем.

М о ч т а к. Ярый, хәерле булсын. Кая, акчаңны бир.

С а б и р. Менә мә, рәхим ит.

М о ч т а к. Ярый, малай, рәхмәт. Сау бул.

С а б и р. Исән бул, киләсе базарда мине күрергә тырыш, атны үзем алыш бирермен.

М о ч т а к. Ярый, ярый, әбәзәтиһә күрермен.

Мочтак китә. Фәрхәнә керә.

Фәрхәнә. Алдыңмы, улым?

С а б и р. Әйе, әни, алдым.

Фәрхәнә. Күпмегә?

С а б и р. Утыз сум.

Фәрхәнә. Утыз сум, нигә бик арзан?

С а б и р. Закладка салды.

Фәрхәнә. Закладка? Ялгышкансың, улым, ул кадәр зур суманы бәйләп куюың бер дә яраган эш түгел.

С а б и р. Әллә син аны түләп алыр дигән уйлысыңмы? Ул бит аны бер атнага да житкәремәс, барысын эчеп бетерер. Хатыны да пар килгән, бертуктамый кәнфит суыра.

Фэрхэнэ. Сөйлэмэ инде. Ярканат телөгө белән төн йөрми, ата малы белән бала көн күрми, диләр бит. Бик дөрөс шул. Атасыннан күпме байлык, өөлгән дүүлэт калды, һәммәсен дә очлап киләләр.

Артта кыңгырау тавышы.

Фэрхэнэ. Тагын кемдер килеп туктады. Шулай инде, син өйдә торсаң, ишек-капка ябылмый.

Сабир. А!.. Бу, әнкәй, көткән кешем, Николай Федорыч, господин үрәдник. *(Чыгып китә.)*

Фэрхэнэ. Хәмдия, Хәмдия!

Хәмдия керә.

Фэрхэнэ. Самовар куй, казан асып жибәр, кунак бар.

Дерюгин, Сабир, Макар керәләр.

Сабир. Әйдә, Николай Федорыч, әйдә, рәхим ит.

Дерюгин. Исәнмесез, Фэрхэнэ Давыдовна.

Фэрхэнэ. Шөкер әле, Николай Федорыч...

Дерюгин. Макар, атларны туар, кунарбыз.

Макар. Тыңдыйм, господин урядник. *(Китә.)*

Кибетгә кыңгырау шалтырый.

Сабир. Әнкәй, кибеткә килделәр.

Фэрхэнэ китә.

Дерюгин. Ну, Сабир Хасанович, барышлар булдымы?..

Сабир. Аллага шөкер, Николай Федорыч, көткәнәннән артыгы белән. Ун олау тире белән барган идем, һәммәсен дә яхшы хакка жибәрдем.

Дерюгин. Яхшы, яхшы, молодец.

Сабир. Эшләр яхшы иде, Николай Федорыч, тик менә мин югында авылда булган хәлләр генә...

Дерюгин. То есть, нинди хәлләр?

Сабир. Тимерче Орлов алачыкта жыелган кешеләргә руханилар турындагы әкиятләрдән башлап социал-демократларның жир программалары турында сөйләгән.

Дерюгин. Аграрный программалар турында?

Сабир. Әйе, әйе, аграр программалары турында, шулай ук Думага сайлап жибәргән депутатларыбызны да халыкка яманлаган.

Дерюгин. Так, так, дальше?

С а б и р. Ул хэзер үзенә иярченнәр дә табып алган. Шәймәрдәнев дигән егет Столыпин жәнашларының жир тәзу законына каршы өндәп, алпавытларның жир-суларын үзәбезгә алырга кирәк, диш халыкка сөйләгән.

Д е р ю г и н. Кайсы Шагимарданов ул?

С а б и р. Орловның помощнигы булып алачыкта эшләүче Гаяз Шәймәрдәнев. Шунуң өстенә тимерче Орлов үз квартирасына яшләрне жыеп урысча укуга башлаган.

Д е р ю г и н. Ах, подлец, ах, мерзавец!.. Ә староста ни карый?

С а б и р. Аңар нәрсә? Староста булып баеп алды да, минем белән ярышып сату итә. Атналар буге кунакта йөри. Кичә бер жирдән кайткан иде, бүген тагы күрше авылдагы кызына киткән.

Д е р ю г и н. Ах, сволочь!.. Сабир Хасанович, хэзер үк бер кеше жибәрәп, тимерче Орлов белән Шагимардановны чакыртыгыз.

С а б и р. Хэзер була ул, Николай Федорыч. Хәмдия, Хәмдия!..

Х ә м д и я керә.

Х ә м д и я. Нәрсә?..

С а б и р. Мәүләви абзыйга чыгып әйт, алачыкка барып тимерче Орлов белән Шәймәрдән малаен чакырып китерсен. Господин үрәдник көтә, диген.

Х ә м д и я. Ярый... *(Китә.)*

С а б и р. Николай Федорыч, мин сезгә элек-электән үк безнең авылыны карамыйсыз, диш әйтеп килә идем.

Д е р ю г и н. Житешә алмыйбыз, Сабир Хасанович, житешә алмыйбыз. Бер жирдәгесен басарга өлгермисен, икенчесе дөрләп кабына. Узган атнаны Асан чиркәвен талаганнар иде, кичә Муратовларның магазиннарын басканнар.

С а б и р. Муратовларның?..

Д е р ю г и н. Да, Муратовларның, нинди бай магазинның шыршысын да калдырмаганнар.

С а б и р. Дөньялар болай булса, юл йөрергә дә куркыныч... Әле күптән түгел генә бер башкисәре килеп миңа да янап китте.

Д е р ю г и н. Сина янап китте?! Ни өчен?..

С а б и р. Ике сум акча сорый, бирмәгән идем, бише белән алырбыз, ди.

Д е р ю г и н. Кем икәннен танымадыңмы?

С а б и р. Үзәбезнең авылныкы, Рамай Ахметшин дигән егет. Менә шуның кебекләргә берәз гына авызлыкларга иде, Николай Федорыч.

Д е р ю г и н. Тыныч бул, Сабир Хасанович, мин ул сукин сынны иртэгә үк правлениегә чакыртып жанын алырмын.

С а б и р. Николай Федорыч, безгә Гобәй старостаны алыштырырга кирәк. Авылда шушындый куркыныч хәлләрнең булуы барысы да аның карамавыннан килә бит.

Д е р ю г и н. Да, да, алыштырырга иде, ләкин кемне куярбыз?..

С а б и р. Әгәр сезгә опаса, минем билгеләгән бер кешем бар.

Д е р ю г и н. Кем ул?

С а б и р. Дәүли солдат.

Д е р ю г и н. Кайсы Давли, яргыччы Шайдуллинмы?

С а б и р. Юк, ул түгел. Моны Әтүтән Дәүли дип йөртәләр. Үзе простой мужик булса да, дәрәжәне ярата торган кеше. Солдатта да булган, тотарга да шуны куярга кирәк.

Д е р ю г и н. Үзен күрәп сөйләшмичә бер сүз дә әйтә алмыйм.

Хәмдия керә.

Хәмдия. Сабиржан абый, тимерчеләр икесе дә килделәр.

Д е р ю г и н. Әһә, килделәрме?.. Орловка әйтегез, керсен.

Хәмдия китә.

Д е р ю г и н. Сабир Хасанович, безне икебезне генә калдырыгыз...

С а б и р. Яхшы, Дәүли солдатны чакыртыйммы?

Д е р ю г и н. Ярый, чакыртыгыз.

Сабир китә. Орлов керә.

Д е р ю г и н. Господин Орлов, рәхим итегез, утырыгыз...

Орлов. Ярый, басып та торырбыз.

Д е р ю г и н. Ну, господин Орлов, сәламәтлегегез ничек?

Орлов. Зарарсыз.

Д е р ю г и н. Туган илегезне, дус-ишләрегезне сагынмыйсызмы?

Орлов. Юк.

Д е р ю г и н. Да... Караңгы татар авылында гомер үткөрүе күңелсез түгелме?

Орлов. Киресенчә.

Д е р ю г и н. Материальный яктан аптырамыйсызмы?

Орлов. Юк...

Д е р ю г и н. Сез ни өчендер, кыйналган кеше төсле, салкын гына сөйлөшәсез, авырыйсыз, ахры.

О р л о в. Ике көннән бирле тегермән буасына шпильләр асыбыз. Көне буе авыр чүкеч белән эшлөгәнгә арыландыр.

Д е р ю г и н. Семьягыздан хәбәр аласызмы?

О р л о в. Господин урядник, төп мәсьәләгә күчик әле.

Д е р ю г и н. То есть, ничек төп мәсьәләгә?..

О р л о в. Сез мине күрәсегез килгәнлектән, шулай ук хәлемне белер өчен чакыртмавыгызга ышанам. Шулай булгач, нәрсә кирәклеген боргаланмый-сыргаланмый гына әйтегез.

Д е р ю г и н. Ялгышасыз, господин Орлов. Миңа хөкүмәт тарафыннан сезнең өстегездән политик надзорлык итү вазифасы белән бергә, сезнең личный тормышыгызны, көнкүрешегезне тикшереп торырга да ташпырылган. Хәзерге минутта сездән миңа берни дә кирәкми.

О р л о в. Алай булгач, миңа китәргә мөмкин?

Д е р ю г и н. Сөйләшеп утырырга теләмисез икән, әлбәттә, мөмкин. *(Орлов ишеккә таба китә башлый.)* Бер генә минутка!.. Әйтәсе сүзем калган икән.

О р л о в. Ну вот, күптән шулай диләр аны.

Д е р ю г и н. Хәтерегездәме, мөннан ике ел элек Москвада кораллы восстаниегә катнашуыгыз өчен безнең волостька сөргенгә жибәрелгән идегез.

О р л о в. Әйе, шулай иде, аны ниңә кабатларга?

Д е р ю г и н. Зарар юк, искә төшереп үтүнең зыяны булмас. Сез шул чакта крестьяннар белән аралашмаса, общественный урыннарда политик темаларга бер сүз дә сөйләшмәскә дип кулыгыздан подписка биргән идегез.

О р л о в. Әйе, биргән идем.

Д е р ю г и н. Шулай булуга карамастан, халык арасында агитация таратып ятасыз икән.

О р л о в. Нинди агитация?

Д е р ю г и н. Алачыкта социал-демократ большевикларның аграрный программалары, Дәүләт думасы турында сөйлөгәнсез.

О р л о в. Юк, господин урядник, бу турыда минем берни дә сөйләгәнем юк.

Д е р ю г и н. Конечно, юктыр. Мин үзем дә аңа ышанмадым, господин Орлов андый глупостьны сөйләмәс, дидем. Ләкин булган жалобаларны тикшермичә мөмкин түгел. Үзегез беләсез, каһәр төшкән служба...

О р л о в. Әйе, анысы дөрес, каһәрле служба...

Д е р ю г и н. Гафу итегез, тагы бер кечкенә соравым бар икән, мөмкинме?

О р л о в. Рәхим итегез.

Д е р ю г и н. Берничә егетне үз квартирагызга жыйнап русча укытасыз дип ишеттем, анысы да ялганмы?

О р л о в. Юк, монысы дәрес, укытам.

Д е р ю г и н. Напрасно, господин Орлов, напрасно. Башта сезгә укыту ведомстволарына обращаться итеп үзегезгә укыту правосы сорарга иде.

О р л о в. Мин бит укытучы түгел, яшыләрне сораулары буенча аз-маз хәрәф танытырга, язарга гына өйрәтәм.

Д е р ю г и н. Анысы бик әйбәт, ләкин укыту ведомстволарын санга санамау булып чыга бит. Минем урынымда башка бер кеше булса, әллә нинди политик выводлар чыгарып, жан-дарм управленисенә язар иде. Үзегез бик яхшы беләсез, мин андый кеше түгел.

О р л о в. Әгәр дә берәүнең белгән нәрсәсен белмәгәннәргә өйрәтүе гаеп санала икән, ул вакытта сез дә языгыз. Языгыз, яз...

Д е р ю г и н. Юк, мин андый начарлыкны эшли алмыйм, чөнки, бердән, мин рус, икенчедән, христиан. Әллә нинди голлобий Мамай нәселе өчен үз русымны, үз христианымны бер-вакытта да батырмам... Нигә көләсез?

О р л о в. Бер әкият исемә төште.

Д е р ю г и н. Нинди әкият?

О р л о в. Бүре белән сарык әкияте. Сөйлиммә?

Д е р ю г и н. Рәхмәт. Мин аларны үзем дә бик яхшы беләм...

О р л о в. Белсәгез мондый приемнар белән маташмагыз, мин аларны бик күп ишеткән, ни булса да башка берәр нәрсә уйлап табыгыз.

Д е р ю г и н. Ярый!.. Яхшылыкның кадерең белмәсәң, мин сиңа башка приемнар да табармын... Мин сиңең ише негодьяларны бик күп акылга утырткан.

О р л о в. Менә монысы миңа опый: үз кыяфәтегезгә кайтыгыз. Юкса сарык тиресе ябынган бүре төсле кыланасыз.

Д е р ю г и н. Молчать!.. Килегез, утырыгыз, кулыгыздан под-писка бирегез...

О р л о в. Нинди подписка? Бер кат алдыгыз бит.

Д е р ю г и н. Тагын бирерсең... Крестьяннар белән аралаш-маска, политический темаларга сөйләмәскә, үз квартирагызда яшыләр укытуны бу көннән туктатырга сүз бирәм, дип языгыз.

Орлов язарга утыра.

Орлов. Яздым, башка сүзегез юкмы?..
Дерюгин. Барыгыз!..

Орлов китә. Дерюгин арлы-бирле йөри. Гаяз керә.

Дерюгин. Син нәрсә сөйләнеп йөрисең, чучка колак?

Гаяз. Мин, господин урядник...

Дерюгин (*бүлдереп*). Молчать!.. Гололобий башың белән ашавыт жирләренә нәфесең суза башладың?!

Гаяз. Кем әйтә?

Дерюгин. Каршы сөйләмә! Тула өмәләрендә, базарларда баш министр Столыпин жәнашларының жир реформасына каршы өндисең...

Гаяз. Тукта әле, господин...

Дерюгин. Тик тор, Мамай калдыгы!.. Его величество государь императорның законнарына риза булмыйча, Тимерлан дәүләте төзәргә уйлыйсың?

Гаяз. Нинди Тимерлан, мин аны ишеткәнем дә юк.

Дерюгин. Житәр дим, сволочь!..

Гаяз. Господин...

Дерюгин. Тукта, дим!.. (*Йодрыгы белән Гаязның борын астына тери.*)

Гаяз. Сузма кулыңны... (*Кулын читкә этеп әҗибәрә.*)

Дерюгин. Вот что... син, мерзавец, миңа кул тидерәсең?!

Гаяз. Әллә син мине уң янагына сукканда сул ягын куеп торучылардан диң уйладыңмы? Юк!.. Мин андыйлардан түгел. Юк-барга кулың белән уйнасаң, тепләренне учлап китәрсен.

Дерюгин. Ах, гадина... (*Камчы белән кизәнә.*)

Гаяз. Килеп кенә кара... (*Урындык күтәрә.*)

Сабир керә.

Сабир. Чү, Гаяз. (*Тота.*) Алай кызу канлы булырга ярамый.

Дерюгин. Кил, кулыңны куй, берсекөнгә допроска килерсең.

Гаяз килеп кул куя.

Дерюгин. Кара аны, малайка!.. Гомерең буге төрмәдә чәрисең килмәсә, Орлов коткыларына иярәп йөрисе булма. Бар кит!..

Гаяз китә.

Сабир. Мин уңайсызладым бугай.

Дерюгин. Ничего, допроска килсен әле, мин аның жиде бабасын танытырмын.

С а б и р. Я, Николай Федорыч, рэхим итегез. *(Өстэл янына урын күрсәтә.)*

Д е р ю г и н. Рэхмәт.

С а б и р *(аракы тәкъдим итеп)*. Тотыгыз әле.

Д е р ю г и н. Яхшы. *(Эчәләр.)*

С а б и р. Әйе, халык бозылды, Николай Федорыч, ничек усалландылар.

Д е р ю г и н. Да, Сабир Хасанович... болар бар да социал-демократ чумасы, Орлов агитациясе... Ул гад белән нишләргә инде...

С а б и р. Тотарга да башка авылга сөрергә...

Д е р ю г и н. Ул язвадан алай гына котыла алмыйбыз. Безгә аңардан бөтенләйгә котылу юлын табарга иде.

С а б и р. Ничек бөтенләйгә?

Д е р ю г и н. Моннан позорный рәвештә куарлык нинди дә булса берәр жинаяткә бәйләргә иде дим, аңдыйсыңмы?..

С а б и р. Аңдыйм, Николай Федорыч, бик яхшы аңдыйм... Әйдә тотыгыз. *(Эчәләр.)* Анысы да монысы, Николай Федорыч, безнең тирәдә акча ясаучылар күбәеп китте бит.

Д е р ю г и н. Да, ничек тә эзләренә төшә алмыйбыз. Узган атнада унбиш бөтен белән берсен тоткан идек, ләкин өч көн буге кыйнап, ач тотып карасак та, әйттерә алмадык.

С а б и р. Ул акча ясаучылар шушы безнең авыл шайкасы түгел микән?

Д е р ю г и н. Ничек сезнең авыл шайкасы?

С а б и р. Тимерче Орлов белән Шәймәрдәневләр, дим.

Д е р ю г и н. Так, так, так... Бик возможно... Искә төшерүен өчен рэхмәт. От души рэхмәт.

С а б и р. Әйдәгез, эчик әле. *(Эчәләр.)*

Дәүли керә.

Дәүли. Нихәл, Сабиржан?

С а б и р. Әйдә, Дәүли абзый, түрдән уз.

Дәүли. Безгә монда да ярар.

С а б и р. Әйдә, әйдә, чәйгә утыр.

Дәүли. Рэхмәт, энем, яңа гына торып килдем.

С а б и р. Әйдә, әйдә, эчәрбез әле.

Д е р ю г и н. Вот что, Тимиршин.

Дәүли. Уф алла...

С а б и р. Нигә уфылдыйсың?

Дәүли. Өегез бик эссе икән.

Д е р ю г и н. Син беләсеңме, без сине ни өчен чакырдык?

Дәүли. Белә алмыйм, господин үрәдник.

Д е р ю г и н. Без сине староста итеп куймакчы булабыз.

Дәүли. Минә староста итеп?..

Д е р ю г и н. Да, староста...

Д ә ү л и. Мин староста?

С а б и р. Әйе, Дәүли абзый, син староста...

Д ә ү л и. Шаяртасыз, Сабиржан, шаяртасыз.

С а б и р. Шаяртмыйбыз, Дәүли абзый.

Д ә ү л и. Куегыз әле, мин нинди староста булыйм ди. Ми-
нем бит грамотам юк. Кул да куя белмим.

Д е р ю г и н. Староста булырга грамота кирәкми. Караклар-
ны, мошеникларны, патша законына тел тидерүчеләрне вакы-
тында хәбәр итеп торсаң, безгә шул житә.

Д ә ү л и. Аларны гына эшләп булыр иде булуың, солдатта
дүрт ел офицерлар клубында да хезмәт иттем. Бөтен началь-
ство ярата иде.

С а б и р. Шулай булгач...

Д е р ю г и н. Ризамы?

Д ә ү л и. Мин риза булыр идем дә, авыл халкы ни әйтер
бит?

Д е р ю г и н. Ул ягын син безгә калдыр. Иртөгә үк жыен жый-
дырабыз да сайлатабыз.

Д ә ү л и. Ярый алайса, риза...

Д е р ю г и н. Вот молодец, күптән шулай кирәк иде.

С а б и р. Мә, Дәүли абзый, берне салып жибәр әле.

Д ә ү л и. Ярый, сау булыгыз... (Эчә.)

Д е р ю г и н. Бар, Тимиршин, хәзергә башка сүз юк.

Д ә ү л и. Прущай, господин үрәдник...

С а б и р. Дәүли абзый, менә монысы юл аягы булыр.

Д ә ү л и. Син бигрәк инде, Сабиржан...

С а б и р. Әйдә, әйдә, күп сөйләнмә, тот.

Дәүли эчә.

Д ә ү л и. Рәхмәт, хушыгыз!.. (Китә.)

Д е р ю г и н. Безнең өчен яхшы староста булырга охшый.

С а б и р. Әйдә, Николай Федорыч, яңа староста саулыгына
күтәрик...

Стаканнарын чөкешгереп эчәргә дигәндә түр тәрәзәгә күсәк белән
сугалар. Пыялалар чөчелеп, рамалары эчкә коела.

Дерюгин белән Сабир сикереп торалар.

Пәрдә.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ

Дәүли староста өе. Пәрдә ачылганда каз өмәсенә килгән кызлар
«Наваларда йолдыз» көенә жырлап, киём алыштыралар. Бизәнәләр.

К ы з. Бадиян чәчтем, дуслар, ай, унмады,

Буразнасы аның тулмады.

Х о р. Һаваларда йолдыз,
Суларда коңдыз,
Газизэкәй балдыз,
Елама!
Калдырмам ялгыз.

К ы з. Һичбер кемгә, дуслар, үпкөләмим,
Үз бәхетем минем булмады.

Х о р. Һаваларда йолдыз,
Суларда коңдыз,
Газизэкәй балдыз,
Елама!
Калдырмам ялгыз.

Дәүли керә.

Дәүли. Әниен кайда?
Маһи. Мунчада терсәк пешекли.
Дәүли. Барыгыз, бар. Эшегездә булыгыз.
Маһи. Әйдәгез, кызлар.

Кызлар китә. Дәүли өсләрен сала. Тимай керә.

Тимай. Ник чакырдың, Дәүләтша?

Дәүли. Десятникләргә йөрөп чыгарсың, кичкә халыкны
жыенга кусыннар.

Тимай. Жыенга? Нәрсә бар тагы?

Дәүли. Жир турында яңа закон чыккан. Авылга старшина
белән сельскийлар килә.

Тимай. Шулаймыни? Дәүләтша, минем сиңа бер сүзем бар
иде. Үзең беләсең, кызым Хәмдия Ишбулдиннарда хезмәтче
булып тора иде. Кичә балакайны куып чыгарганнар.

Дәүли. Куып чыгарганнар, ни өчен?

Тимай. Аларга кеше ярыймыни. Кайтканнан бирле елый
да елый, башын да күтәрми. Үгетләп тә, сораштырып та кара-
дык. Ни өчен елаганын әйтми. Анасы карчык, берәрсеннән ал-
данмадымы икән, ди. Бер араны, безгә кереп, сораштыра алмас-
сыңмы, ни өчен елый икән ул бала?

Дәүли. Башка эшем бетте, кызлар артыннан гына йөрисем
калды ди.

Тимай. Вақытың булмаса, көчләмим, тик закон белүчебез,
зур кешебез дип соравым иде. Авылга бәла була күрмәсен дим;
асылам, бәкегә тапланам, дип күршеләргә сөйләгән.

Дәүли. Бәкегә тапланам дигән?.. Ярый, кичкә барып чы-
гармын.

Тимай. Рәхмәт, энем Дәүләтша. (Китә.)

Г а р и ф э . Кайттыцмыни, әтисе?

Д ә ү л и . Иләк авыз, өйалларыңны себерергә кулың черемә-
гәндер бит. Басып менәргә жирәнерсең.

Г а р и ф э . Күрәсең бит, бушамыйм.

Д ә ү л и . Бушамыйм, бушамыйм, земский нәчәлник булдың-
мы әллә?.. Йөрисең шунда эч пошырып, өйнең ямен жибәрәп.
Авылга нәчәльство килә, өеңә керми төкереп китәrlәр.

Г а р и ф э . Ярый инде, баш-күз алгач себерербез әле.

Д ә ү л и . Идән себерергә баш кирәкми аңар, кул кирәк, кул!

Г а р и ф э . Ай алла, нигә бу кадәр холыксызланасың?

Д ә ү л и . Печать кая?!. (*Әтәчләнеп кычкыра.*)

Г а р и ф э . Тәрәзә кашагасында.

Д ә ү л и . Ужым бозавы, шунда куйма дип ничә тапкыр
әйтәлгән сиңа. Волостька онытып киткәнмен, эзли-эзли миём
череде. (*Сәкегә менә башлый. Кызлар калдырган ата каз куы-
гына басып шартлата.*) Бу ни бу?..

Г а р и ф э . Кызлар шаярып ата каз куыгы калдырганнар.

Д ә ү л и . Ата каз куыгы?..

Г а р и ф э . Әйе, менә ул...

Д ә ү л и . Уф, котым алынды. Быелдан болай шул икмәк убыр-
ларыңны асрыйсы булма, муеннарыннан тотып бәрермен. Ян-
дыр лампаны!.. Жәй булса, аякка уралып теңкәне корыталар,
көз булса, аларны симерт, өмә яса, кызлар жыеп тыгындыр.

Г а р и ф э . Аның урынына рәхәтен дә үзебез күрәбез, урак
өстендә каклаган ит ашыйбыз.

Д ә ү л и . Заманалар болай булса, ашаганнарыңны кире чы-
гарыrlар.

Г а р и ф э . Әллә тагы берәр шомлы хәбәр бармы?

Д ә ү л и . Бар шул.

Г а р и ф э . Нәрсә, сугыш-фәлән юктыр бит?

Д ә ү л и . Күрше волостьта крестьяннар көчләп ашавыт ур-
манын кисә башлаганнар. Гергери Гергрич дигән управляющие
каршы торып маташкан икән, үзен тотып үтергәннәр.

Г а р и ф э . Ярый әле, аллага шөкер, андый бозыклыклар без-
нең мөселманнар арасында юк.

Д ә ү л и . Син нәрсә беләсең, башмак борын. Әнә Чаллыбаш
Сәгыйть хәзрәткә исемсез хат язып, казна урманы авызына йөз
сум акча китерергә кушканнар. Китермәсәң, үтерәбез, дигәннәр.

Г а р и ф э . Имансызлар икән. Хәзрәт чаклы хәзрәтне үтерергә
диләрме?

Дәүли. Хәзер бит халыкта рәт бетте. Алладан жәяүләп качтылар. *(Кәгазьгә печать басып.)* Менә шул ат распискасын ишек төбөндә көтөп торучы Күркә Нәфигының хатынына чыгарып бир. Староста печать басты, хәзер эшкә ярый инде, диш әйтте, диген.

Гарифә. Әтисе, кызлар алдына ару әйберләр аласы иде. Бериюлы шунда алынган солдатларны да дәшер идек.

Дәүли. Юк, юк, андый нәрсәләргә миннән акча сорыйсы булмагыз.

Гарифә. Кеше алдына куярлык бернәрсәбез дә юк бит.

Дәүли. Шишара пешерерсең.

Гарифә. Оялмыйчамы?

Дәүли. Төртелмәс әле.

Гарифә. Ярый, ир кеше, үзең беләсең, тик шул кадәресе бар, кешене чакыргач, сыйламыйча ярамый. Бәйрәм ашы каракаршы дигәндәй, үзебезнең дә кызыбыз йөри бит. Аннан нәчәльстволар да килә дисең.

Дәүли. Нәчәльство дисеңме?

Гарифә. Алар алдында староста башың белән оятка кала күрмә диюем иде.

Дәүли. Алай дисәң, мә, бер кадак клиндер, чирек кадак лампачи алырсың. Кара аны, кызлардан тыгындырып бетермә.

Гарифә китә. Р а м а й керә.

Р а м а й. Исәнме, Дәүли абзый!

Дәүли. Әйбәт әле, энем.

Р а м а й. Дәүли абзый, паспорт алырга Ибәтулла писердән язу алган идем, тамгаңны куеп, печәтеңне басып бир әле.

Дәүли. Кая, читкә китәсеңме әллә?

Р а м а й. Камашау заводына эшкә бармакчы идем.

Дәүли. Юкка йөрисең, энем, барыбер акча төшерә алмасың.

Р а м а й. Монда да бит бер эш юк. Урамда трай тибеп йөргәнче, ичмасам, тамак узмасмы, дим. Кая, басып кына бир инде.

Дәүли. Басуын басар идем дә, энем, тик сиңа волюстыа паспорт бирерләр микән?

Р а м а й. Нигә бирмәсеннәр?..

Дәүли. Сиңең, энем, чатакларың бар икән...

Р а м а й. Нинди чатакларым?

Дәүли. Ишбулды Сабирының тәрәзәсен сиңа сылтадылар бит.

Р а м а й. Ул әллә нәрсәләр сылтар иде дә, булдыра гына алмый. Мин ватканга шаһитлар бармы соң?

Д ә ү л и. Барып-югын белмим, әмма сине гамәл дәфтәренә теркәп куйдылар. Шуңа күрә сине авылдан да чыгармаска куштылар.

Р а м а й. Кемнәр?

Д ә ү л и. Үрәдник белән старшина.

Р а м а й. Мин бит, Дәүли абзый, еракка түгел, Камашауга гына барам. Кирәк булсам, чакыртыш та алырсыз.

Д ә ү л и. Юк инде, энем, синең өчен жавашка калыр хәлем юк. Аннан соң, башка гөнаһларың да бар икән.

Р а м а й. Нинди гөнаһ тагы?

Д ә ү л и. Тимерче алачыгына Орлов әкиятләрен тыңларга йөрисең диләр.

Р а м а й. Әллә инде әкият тыңларга да ярамыймы?

Д ә ү л и. Ярамый торгандыр шул, яраса, закон белән тыймаслар иде.

Р а м а й. Бирмисеңмени?

Д ә ү л и. Булдыра алмыйм.

Р а м а й. Ну бу чукуыңан Сабирны нишләтергә инде?.. Берәр аулак жирдә туры килсә, муеның борып ташлар идем ташлавың...

Д ә ү л и. Рамазан энем, миңа ачулана күрмә, үзең беләсең, нәчәльство сүзен тыңламыйча булмый бит.

Р а м а й. Син дә инде, байлар жырын жырлап, үрәдник кубызына бии башладың.

Д ә ү л и. Минем урынымда булсаң, син дә шулай эшләр идең, үзең беләсең, мин бит казна кешесе.

Р а м а й. Әй, чукуыңып китсәң иде шул казнаң белән!..
(Китә.)

Д ә ү л и. Чая егет, чая... Берни булды исә, күкерт кебек кабынып китә.

Г ы й л ь м и к е р ә.

Г ы й л ь м и. Дәүләтша өйдәме?

Д ә ү л и. Әйдә, әйдә, Гыйльменисаттәй. Әйдә, утыр.

Г ы й л ь м и. Утырып тормыйм, мине Сабиржан жибәргән иде.

Д ә ү л и. Нинди йомышлар белән?

Г ы й л ь м и. Менә шушы кәгазьгә тамгасын куеп, печәтен басып жибәрсен, дигән иде.

Д ә ү л и. Бу нинди кәгазь соң?.. (Баш-аяклы әйләндөргәләп карый.)

Г ы й л ь м и. Иманамны аңар бирдем бит, язышу кәгазбез.

Д ә ү л и. Шулаймыни?.. Нишләп алай бирәсе булдың?

Гыйльми. Аның белән нишлим, үзем чәчә алмыйм, кысыр калдырыш әрәм иткәнче, әйдә, алар файдалансыннар. Алла Сабиржанның гомерен генә бирсен инде, көн дә чакырыш сыйлылар, кадер-хөрмәт итәләр. Кышка житәрлек утыныма кадәр китертеп куйдырды.

Дәүли. Иманаңны бирергә булсаң, язышмый да була бит, нигә соң кәгазь язышасыз?

Гыйльми. Әллә тагын. Сабиржан язышыйк дигәч, каршы килмәдем. Законча булсын ди торгандыр.

Дәүли. Әйе, законча шул, законча... (*Печать басып бирә.*) Булды бу, Әүвәле-ахыры хәерле булсын.

Гыйльми. Иншалла, шулай булыр инде. Ярый, сау булыш тор. Безнең очка барсаң, чәйгә кер, миләш кагы белән сыйлармын.

Дәүли. Ярый, ярый, Гыйльменисаттәй, Сабиржанга сәлам әйт.

Гыйльми китә.

Дәүли. Ай, бу Сабирны... Вак балыкларны йотып йөргән чуртан кебек, төрле яктан каптыра. Кибете дә бар, тире белән дә сату итә. Иманалар алуын да читкә калдырмый. Тимерче Орлов хутор булырга йөрүчеләрне яңа алшавытлар дип әйтә диләр иде. Дәрәс булыр, ахры.

Мәктәптә укыган сабакларын кабатлап, Сәет кайтып керә.

Сәет. Ә-и-ө-бә-би-бө.

Дәүли. Әй, син, малай актыгы, нишләп сабактан иртә кайттың?

Сәет. Атнакич бит, иртә жибәрделәр.

Дәүли. Хәереңнән калган акчаңны алып кайттыңмы?

Сәет. Юк, әти.

Дәүли. Нишләп юк?

Сәет. Мулла абзый кайтарыш бирмәде.

Дәүли. Соң бит, телең чергере, мин сина әйтеп жибәрдем, бер тиене хәер, калганын алып кайт, дидем. Нигә сорамадың?..

Сәет. Сораган идем дә, мулла абзый әйтә: хәер акчасын кайтарыш сорамыйлар, зур гөнаһ була, ди.

Дәүли. Әй, жебегән авыз, жебегән авыз... Кемгә генә охшадыгыз соң?.. Бар, калган хәер акчасын әти сорады, диген. (*Сәет китә баилый.*) Әй, тукта әле, тукта!.. Сабагыңны беләсең микән. Әгәр дә белмәсәң, сәдакага биргән бер тиенне дә сорарсың. Я, шартлатыш укыш жибәр әле. (*Чыбыркы алып утыра.*)

Сәет. Бисмиллаһи... ә-и-ө...

Дәүли. Ташла әле шул шайтан такмагыңны, сабагыңны укы.

Сәет. Укыйм ич, әти!

Дәүли. Укы дим шул, укы!

Сәет. Ә-и-ө.

Дәүли. Сыртыңа чыбыркы төшкәнне көтәсеңме әллә? Укы диләр бит сиңа.

Сәет. Ә-и-ө-бә-би-бө...

Дәүли. Нәрсә?.. Ә-ә-ә, бә-бә-бә, дисеңме?

Сәет. Алай түгел, ә-и-ө-бә-би-бө, дим.

Дәүли. Бу нинди кәжә сабагы?

Сәет. Бу, әти, яңа сабак.

Дәүли. Яңа сабак?.. Сабакның искесе, яңасы буламыни, сыбызгы борын!..

Сәет. Була икән шул, әти. Яшь мулла абзыйның хатыны Зәйтүнә апа...

Дәүли. Нәрсә, папа дисеңме?..

Сәет. Юк, әти, а-па дим.

Дәүли. Анысы нинди әкәмәт тагы?

Сәет. Түтәй дигән сүз икән. Шул, яшь мулла абзыйның Казанда укый торган хатыны Зәйтүнә апа кайткан. Бүген безгә сабак бирергә кергән иде, мин сезгә бер айда хәрәф танытып, язарга өйрәтәм, ди. Барыбызга берәр китап та өләште.

Дәүли. Шул, биленә каш буып йөрүче сары маржамы?

Сәет. Аның кашы юк бит, әти. Әмма биле нечкә дә инде. Аягына сары чәпчүрләр кигән дә, кәжә кебек, шыгыр-шыгыр басып йөри.

Дәүли. Ах сез, машинниклар, сабакны шулай укыйсыз икән, кая, китабыңны бир әле. Ул фетнә безгә дә килеп житте, ахрысы. Болай булса, үзләре генә бозылып калмыйлар, безнең балаларны да бозарга керешәләр. Каферләр, кара аны, моннан соң анда аяк атлыйсы булма.

Сәет. Алай булса бир, китаптарны илтеш ташшырыйм.

Дәүли. Юк, китап миңдә калсын. Андый-мондый патшаны сүккән жире юкмы икән. Үрәдниккә күрсәтим әле.

Фәрхәнә керә.

Фәрхәнә. Исән генә торасызмы, Дәүләтша?

Дәүли. Бик яхшы әле, Фәрхәнә абыстай. Әйдүк, түрдән уз. Сәетгәрәй, бар, әниенне чакырып кер.

Сәет китә.

Фәрхәнә. Вакытсызрак килдем бугай, каз өмәсе икән.

Дәүли. Шулай иде дә, зарар юк. Я, Фәрхәнә абыстай, ни эшләр бетереп ятасыз, Сабиржан өйдәме?

Фәрхәнә. Старшиналар киләсе булгач, беркая да китмәде. Кояшта тиреләр киптерә.

Дәүли. Шулай итеп, хутор булырга риза булдыгызмыни инде?

Фәрхәнә. Яхшы әрәмәлек су буеннан яңа жир кисеп бирәләр дигәч, каршы килмәдем. Аллага ташшырып, күчәргә булдык.

Г а р и ф ә к е р ә .

Г а р и ф ә . Кунак бар икән.

Фәрхәнә. Исәнме, Гарифә?

Г а р и ф ә . Шөкер әле, Фәрхәнә абыстай.

Фәрхәнә. Дәүләтша, мин сезгә мендәрле кунак булып килгән идем.

Г а р и ф ә . Мендәрле кунак?..

Дәүли. Яучы булып, кемгә?..

Фәрхәнә. Билгеле инде, Сабиржаныма.

Дәүли. Шулаймыни?.. Әйдә, Фәрхәнә абыстай, теге якка, ак өйгә чыгыйк.

Г а р и ф ә (салкын гына). Әйдә, анда сөйләшербез. (Китәләр.)

С ә е т к е р ә .

С ә е т . Бу ит бүкәне нишләп йөри икән бездә? (Ишектән тыңлый.) Ә, түтәйне кодаларга...

М а һ и к е р ә .

М а һ и . Сәетгәрәй, әни кайда?

С ә е т . Теге якта, Ишбулды Фәрхәнәсе белән сөйләшеп утыралар.

М а һ и . Ишбулды Фәрхәнәсе белән? Ул нишләп безгә килгән?..

С ә е т . Синен бапыңны өтәргә, ахры.

М а һ и . Минем башымны, кемгә?

С ә е т . Кемгә икәне билгеле инде — Сабирына.

М а һ и . Сабирына? Юк, юк, мин үлсәм дә аңар барасым юк.

С ә е т . Әтиләр бирсә, бармый нишләрсен.

М а һ и . Сәетгәрәй, жаным, бар Гаязны чакырып кил.

С ә е т . Кайсы Гаязны?

М а һ и . Беләсен бит инде, тимерче Гаязны.

С ә е т . Барам, аяк ялы итеп нәрсә бирәсен?

М а һ и . Үз туаңнан әйбер алып идеңме?

С ә е т . Ник алмаска, минем аяк кәжүнни түгел бит.

Ма һ и. Ярый инде, бар, ни дә булса берәр әйбер бирермен.
С ә е т. Юк, ни дә булса түгел, нәрсә икәннен атап әйт.

Ма һ и. Урман чикләвеге, кишкән шомырт, кура жиләге, ни теләсәң шуны алырсың, тик, зинһар өчен, тизрәк кенә барып кайт.

С ә е т. Башта бир.

Ма һ и. Ышанмыйсыңмы?

С ә е т. Бервакыттагы кебек алдар идең бугай.

Ма һ и. Юк, жаным, бу юлы, билләһи, алдамам.

С ә е т. Икмәктер диген.

Ма һ и. Икмәктер.

С ә е т. Чәчрәп китим, диген.

Ма һ и. Чәчрәп китим.

С ә е т. Ярый, киттем... *(Китә дә борылып килә.)*

Ма һ и. Нигә тагы борылдың?

С ә е т. Борынга томау төшкән, бер яулык та чигеп бирми-сең.

Ма һ и. Бар инде, бар. Бик матурлап чиккәнне бирермен.

С ә е т. Вәгъдәме?..

Ма һ и. Вәгъдә.

С ә е т. Кара аны, бу юлы да алдасаң, бер йомышыңа да йөрмәм. *(Китә.)*

Ма һ и. И, ходаем, ниләр генә бар икән анда... *(Ишектән тыңлый.)* Чыгалар... Шулай ук башымны ападылар микәнни? *(Мич арасына кереп яширенә.)*

Дәүли, Фәрхәнә, Гарифә шулашып чыгалар.

Дәүли. Шулай, Фәрхәнә абыстай, нәсел-ыру белән уйлашып, иртөгә жавабын бирербез.

Гарифә. Уйлашасы-нитәсе юк. Кешене ышандырма.

Дәүли. Гарифә!..

Гарифә. Шулай, Фәрхәнә абыстай, бирә алмабыз.

Дәүли. Тукта дим, хатын!.. Кызга син хужамы, минме?..

Гарифә. Яшерен-батырын түгел, Фәрхәнә абыстай, бердәнбер кызымны өч хатын аерган кешегә бирер хәлем юк!..

Дәүли. Житәр, дим!.. Салма савытыңа биргәнне көтәсеңме әллә!

Фәрхәнә. Ярый, Дәүләтша, сау булыш тор хәзергә.

Дәүли. Хуш иттек, Фәрхәнә абыстай, хуш. Зинһар, гаешләп китә күрмә. Аның бүген башы өянәкле көне. Жавабын иртөгә үзем бирермен.

Гарифә. Өметләндермә!..

Дәүли. Тик тор, дим миң сиңа!..

Фәрхәнә. Ярый, хуш...

Дәүли. Хуш, хуш, Фәрхәнә абыстай, хуш... (*Фәрхәнә китә. Дәүли аны озатып керә.*) Син нишләдең, әйтче миңа, син нишләдең?

Гарифә. Турысын әйтәм, алма кебек баламны аңар биреп зар елатыр хәлем юк.

Дәүли. Бетердең, бетердең... Урамга чыгарлыгымны калдырмадың (*Башын тотып ишекле-түрле йөгерең йөри.*) Болай булгач, старосталыгымны да алдырыр бит ул.

Гарифә. Алдырсын!.. Ике бозауга кибәк аера алмаган башың белән староста итеп куя башлагач та шикләнгән идем. Яшь балага тәти күрсәтеп кызыктырган кебек, староста калай медаленә кызыңны алмакчы булганнар бит.

Дәүли. Теләсә ни булсын, Сабир кебек бай кияүне читкә жибәрмәм.

Гарифә. Төкерәм мин аның байлыгына, кешелеге булмагач!..

Сәеткерә.

Сәет. Әти, сельский белән старшина килде, сине чакыралар.

Дәүли. Мине чакыралар?

Сәет. Ибәтулла писер, хәзер үк килеп житсен, ди.

Дәүли. Ах, ходай орган нәрсәләр, нишләп бик тизләгәннәр. (*Ашык-пошык киенеп.*) Әйне жыештыр. Самовар куй, нәчәльствоны чәйгә алыш керермен. (*Китә.*)

Маһи, мич арасыннан чыгып, Гарифә кочагына таплана.

Маһи. Әни...

Гарифә. Елама, балам, елама...

Маһи. Әти Сабирга бирсә, мин нишләрмен...

Гарифә. Елама, кызым, бирдермәм. Жаным теләмәгән кеше белән үз гомерем үткәне дә житәрлек. Башым исән чакта ул кансызга биреп елатмам.

Маһи. Рәхмәт, әни...

Гарифә. Әйдә, балам, кызлар янына, эшләрен бетереп, безне көтеп ятмасыннар.

Китә башлылар. Сәет Маһиның итәгеннән тартып туктата.

Сәет. Түтәй...

Маһи. Я, күрдеңме?..

Сәет. Күрдем, хәзер киләм, диде.

Маһи. Рәхмәт, жаным. (*Китә бапшы.*)

С ә е т. Кая, бир инде.

Ма һ и. Нәрсәне?..

С ә е т. Чикләвек белән яулыкны.

Ма һ и. Хәзер вакытым юк, баш-күз алгач килеп сорарсың.

С ә е т. Тагын кәкре каенга терәтмәкче буласыңмы?

Ма һ и. Күрәсең бит, вакытым юк.

С ә е т. Түтәй!..

Ма һ и. Әй, калдыр әле.

С ә е т. Яхшылыкта бирәсеңме, юкмы?

Ма һ и. Әгәр болай йөдәтсәң, миннән сиңа бернәрсә дә юк.

С ә е т. Бирмисеңмени?

Ма һ и. Бирмим.

С ә е т. Ярый... Тимерче Гаязны өйгә чакырды дип әтигә барып әйтим әле.

Ма һ и. Сәетгәрәй, акыллым, жан кисәгем, барма, хәзер бирермен.

С ә е т. Ә, бирерсеңме?

Ма һ и. Син усал малайдан котылып буламы соң... *(Кереп китәләр.)*

Бераздан чикләвек ватып С ә е т керә, чиккән яулык белән борынын сөрткән булып, зур-зур атлап чыгып китә. Ма һ и керә, тышкы ишеккә барганда, тәрәздән Г а я з күренә.

Г а я з. Маһи!..

Ма һ и. Әйдә, өйгә кер.

Г а я з. Әтиеңнәр?

Ма һ и. Әти өйдә юк. Әни мунчада.

Г а я з өйгә керә.

Г а я з. Тукта, Маһи, сиңа ни булды?

Ма һ и. Син бит бернәрсә дә белмисең.

Г а я з. Ни булды соң? Сөйлә тизрәк!

Ма һ и. Хәзер генә Ишбулды Фәрхәнәсе Сабирына сорап, яучы булып килгән иде.

Г а я з. Ишбулды Фәрхәнәсе?

Ма һ и. Әти жавашны иртәгә бирермен дип вәгъдә куеп жибәрде.

Г а я з. Вәгъдә куеп жибәрде?.. Әниең?..

Ма һ и. Ул баш-аягы белән каршы. Ләкин безнең әтине беләсең бит, тискәре кеше. Гаяз, акыллым, иртәгә үк яучы жибәрер кодала.

Г а я з. Юк шул, Маһи, алай бирмәсләр.

Ма һ и. Ник бирмәсеннәр?

Г а я з. Байлык, дәрәжә белән исергән Дәүли абзый тап шул. Сабир белән Тимерче Гаязны алыштырырга риза булмас.

Маһи. Алай өметсезләнмә, риза булыр. Әни каты торса, нәсел-ыруглар да димләшсә, беркая да китә алмас.

Гаяз. Ярый, мин жибәрермен. Риза булмасалар?..

Маһи. Тукта әле, Гаяз, нигә һаман кире якка уйлыйсың?

Гаяз. Алган эшенеңе уңышлы башкарып чыгар өчен, яхшы ягына караганда, кире ягы турында күбрәк уйларга кирәк, ди безнең Захарыч.

Маһи. Нинди кире як?

Гаяз. Ярый, мин иртәгә яучы жибәрдем, ди, этиеңнәр, мине тиңләмичә, бирмәделәр, ди. Сине Сабирга ярәшә башлыйлар, ди, менә шунда нишләрбез, дим?

Маһи. Белмим, чыннан да, нишләрбез соң?

Гаяз. Менә эшнен бөтен хикмәте дә шунда шул. Әгәр дә син булдыра алсаң, минем бер юлым бар.

Маһи. Әйт тизрәк, нинди юл ул?

Гаяз. Яучы жибәрер бирмәсәләр, ябышып чыгарга риза-мы?

Маһи. Ябышып чыгарга?.. Кешеләр алдында адәм мәсхәрәсе булырга, әтиләрнең йөзенә кызыллык китерергә? Юк, мин аны эшли алмыйм.

Гаяз. Эшли алмасаң, миңа үпкәләмә, Ишбулды Сабиры үз теләгенә ирешер өчен әллә ниләр дә эшли торган кеше.

Маһи. Юк, булмас!.. Елармың, ялышырмың... Көчлөп бирә башласа, йә аны, йә үземне харап итәрмен...

Гаяз. Их, Маһи... Үзләре теләмәгән кешеләр белән гомер итүчеләрне бер дә күргәненә юкмыни?.. Күз алдында бит, күршегез Гөлҗамалны кан-яшь елатып алтмыш яшьлек картка көчлөп бирделәр. Шулай ук үткән елны гына уңжиде яшьлек Гыйльметдинне ата-аналары, байлыкка кызыгып, кырык биш яшьлек тол хатынга йортка керттеләр. Алар да башта синең төсле әрнеп еладылар, суга ташлану, шомырт мае эчү белән куркытып караддылар... Көннәр үтү белән горөф-гадәт колы булып байлыкка буйсындылар. Башта син дә еларсың, әкрөңләп тора башларсың. Балагыз булыр, аннан икенчесе туар...

Маһи. Юк, мин алай булмам!.. Гаяз, иртәгә үк яучы жибәр.

С ө т кереп карап тора.

Гаяз. Һаман бер балык бапшы.

Маһи. Сиңа бирергә риза булмасалар, ул чагында мин синең белән әллә кайларга барырга да риза!..

Гаяз. Маһи, бу син... *(Кочагына ала.)*

Сәет (зурлар тавышы белән). Ах, сез, явызлар!..

Гаяз (Маһины кочагыннан жиһбәрә дә тавыш килгән якка борылып карый). Бу синмени, пайтан баласы, котны алдың.

Пәрдә.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ

Гаяз өе, бай булмаса да чиста итеп жыештырылган. Пәрдә ачылганда кайгылы хәлдә Гаяз кайтып керә.

Хәсби. Улым, кайда йөрдең болай бик озак?

Гаяз. Захарыч янында идем. Ул китәргә жыена.

Хәсби. Китәргә жыена? Кая?

Гаяз. Мәскәүгә, бүген кич юлга чыга. Әни, үзен бүген апка чакырып алсак ничек булыр икән?

Хәсби. Бик әйбәт булыр иде дә, өлгерербез микән?

Гаяз. Өлгерерсең, вакыт бар әле. Аш дигәч тә, әллә нәрсәләр хәзерләп булмас, казан асарсың да чәй янына коры-сары куярысың.

Хәсби. Ярый, улым, чит кеше түгел, гаеп итмәс әле. Шәрифә түтәң килгән иде, Ишбулды Сабирына Маһисәрвәрне биргәннәр, ди.

Гаяз. Ишеттем...

Хәсби. Ул ничек булган соң? Анасы Гарифә каршы дигәннәр иде бит.

Гаяз. Ярый, әни, аш-суыцны кара инде.

Хәсби китә. Рамай керә.

Рамай. Нихәл, Гаяз?

Гаяз. Хәлләр шәптән түгел, Рамай дус. Маһисәрвәрне Сабирга ярәштеләр...

Рамай. Алай... Әтүтән Дәүли дисәң Әтүтән шул, байлыкка кызыгып, тәки кызын саткан икән... Йә, нишләргә уйлыйсың?

Гаяз. Кеше жиһбәргән идем, күрәп сөйләшкән. Гаяз беркая да китми торсын, жайлы вакыт туры килү белән барып житәрмен, дигән.

Рамай. Ай-һай, булыр микән? Минемчә, тотарга да урларга иде.

Гаяз. Куй, юләр, ул бит адәм баласы. Үзе риза булмаса, ничек урлайсың аны?

Рамай. Һи, исәң киткән икән, тора-бара риза булмый нишләсен, кеше түгел, аю да кулга ияләшә. Хәзер үк минем кара

алашамны жигеп чыгабыз да, суга барганын саклап торыш, са-
лабыз да китэбиз.

Г а я з. Эгэр дэ аны беркая да чыгармый каравыллап өйдө
тотсалар?..

Р а м а й. Ул чагында Этүтэн Дәүлинең өенә кереп урлый-
быз.

Г а я з. Юк, Рамай, алай ярамый, бәлагә калырбыз.

Р а м а й. Курыкма, кыз урлап берәүнең дө Себер киткәне
юк әле. Бер-ике ай утырталар икән, әйдә, чорт с ним, казна
икмәге ашарбыз.

Г а я з. Мин алай эшли алмыйм. Безнең Маһи белән куйган
вәгдәбиз бар. Ул үзе килергә тиеш.

Йөгереп С ә е т керө.

С ә е т. Гаяз абый, түтәйне тоттылар!

Г а я з. Тоттылар?!

С ә е т. Әйберләрен зур төснәгә төйнәп чыгыш бара иде, кар-
шысына эти — шалт! Кая барасың, ди, түтәй эндәшми, тагын
сорый, тагын эндәшми, катыш тик тора. Шуннан, төсенен чи-
шеп карады да: «Әһә... тимерче Гаязгамы?!» — дип тишкәләп
өйгә алып керде, ак өйгә ябып, чабата кадәр йозак белән
өстеннән бикләп куйды.

Г а я з. Бикләп куйды?

С ә е т. Түтәй әйтә, ничек кенә булса да, Гаяз мине коткар-
сын, ди.

Р а м а й. Алай, менә сиңа малай...

Уйга калалар.

Г а я з. Нишләргә?.. Нишләргә соң, Рамай, киңәш бир.

Р а м а й. Минем киңәш бер генә — урларга кирәк. Әйдә,
киттек!

Г а я з. Ишетәсең ич, бикләп куйганнар.

Р а м а й. Сәетгәрәй, тәрәзәгез алынамы?

С ә е т. Тышкысы алына да бит, эчкесе бөтенләй ачылмый.

Тынга калалар.

Г а я з. Ничек кенә коткарырга?..

С ә е т. Булды, Гаяз абый!

Г а я з. Ничек булды?

С ә е т. Безнең ак өйнең астында зур гына бәрәңге төнлеге
бар, шуны төртеп төшерәм дө базга, баздан өйгә кереп түтәйне
коткарам.

Г а я з. Ә түтәң ул төнлектән сыярмы соң?

С ә е т. Безнең түтәй нечкә билле бит ул, мин сыйган жирдән
сыяр әле. *(Чыгып китә.)*

Тимергали. Егетләр, эшләр начар бит.

Гаяз. Ничек начар?

Тимергали. Хуторчыларга жир сорап авылга земский начальник килә.

Рамай. Земский начальник килә?

Тимергали. Захарыч әйтә, хәзер үк аякка басып, халыкны кулга алырга кирәк, ди.

Гаяз. Әйдәгез, егетләр, эшкә... Үз байгураларын хуторга күчерәселәре килсә, тотсыннар да бояр, казна урманнарыннан кисеп бирсеннәр, үз басуыбыздан бер карыш жирне дә бирмибез. Тимергали, син югары очта булырсың. Сүз сыярдай кешеләрне үз тирәнә жыярысың.

Тимергали. Ярый, мин киттем. *(Китә.)*

Гаяз. Ә син, Рамай, түбән якны йөрөп чыгарсың. Мин алачыкта булырмын.

Тимайкерә.

Тимай. Нихәл, улым Миргаяз?

Гаяз. Бик яхшы, бабай. Әйдә, уз.

Рамай китә. Хәсби керә.

Тимай. Саумы, Хәсбижамал?

Хәсби. Шөкер әле, Тимай абзый. Үзең нишләп йөрисең?

Тимай. Сөйләмә инде, Хәсбижамал, карт башыма төшкән кайгы-хәсрәтемне уртаклашырга кердем.

Гаяз. Нинди хәсрәт ул, бабай?

Тимай. Телгә алырга да чиркәнеч: Хәмдиянең көмәне бар.

Гаяз. Көмәне бар?

Хәсби. Кемнән?..

Тимай. Ишбулды ләгънәтеннән.

Хәсби. Имансыз икән, ярлы баласын елатмаса, үз ишләре беткәндер шул... Сорашмадыңмы, нишләп алай алданган?

Тимай. Иләс-миләс чагы бит. Хатынлыкка алам дигән, тасма теленә ышанган... Шул сүзне авызыннан ишетүгә тәнем калтырап, күз алларым караңгыланып китте. Ачу белән ярсыган йөрөгемә чыдаша алмыйча, ишек тоткасына бәйләп кыйнадым...

Гаяз. Елама, бабай...

Тимай. Бик авыр бит. Оланнар, киңәш бирегез, ул явызны нишләтим? Судка биримме, әллә земскийга әйтимме?

Гаяз. Кирәкми, бабай, карга күзен карга чукумас. Хәзер

жыен була, халык алдында Сабирның кабахәтлеге турында сөйләсәң яхшырак булыр. Әйдә, бабай. (*Китә баилыйлар.*)

Хәсби. Улым, тукта әле!

Гаяз. Нәрсә, әни?

Тимай китә.

Хәсби. Алай кеше котыртуың кирәкмәс иде. Сизеп-нитеп алсалар, алла сакласын, волостька чакыртып, тагын теңкәңә тиярләр.

Маһи керә.

Маһи. Менә, Гаяз, мин килдем...

Гаяз. Рәхмәт, Маһи, сүзендә торгансың.

Хәсби. Әйдә, кызым, әйдә, төкле аягың белән. (*Аркасыннан сөя.*)

Маһи. Гаяз, ат әзерләдеңме? Тизрәк башка авылга качып китәргә дә никах укытырга кирәк.

Гаяз. Беркая да качмыйбыз, Маһи. Яшь мулла белән сөйләштем, никах укырга булды. Хәзер ыңдыр артыннан гына керәбез дә укытып чыгабыз.

Сәет йөгереп керә.

Сәет. Түтәй, әти!

Маһи. Әти?!

Сәет. Әйе, пүнәтәйләр белән! (*Чыгып китә.*)

Маһи. Гаяз! Харап булдым бит!..

Гаяз. Курыкма, Маһи, тынычлан.

Хәсби. Ходаем, энә кашкадан керделәр.

Гаяз. Бар, Маһи, чаршау эченә кереп тор, курыкма, мин сине аларга бирмәм.

Маһи бүлмәгә кереп китә. Понятойлар ияртеп, Дәүли керә.

Хәсби (*каршы барып*). Исәнме, Дәүләтша!

Дәүли. Исән булмасам әллә син духтормы? (*Гаязга.*) Машинник, кая минем себеркем?

Гаяз. Дәүли абзый, мин Маһини күргәнем юк.

Дәүли. Ялганлама, жулик!.. Кая яшердең?

Гаяз. Ышанмасан, эзләп кара.

Хәсби. Ышан, Дәүләтша, валлаһи, бездә булганы юк.

Дәүли (*понятойларга*). Ни карап торасыз? Бер жирен калдырмыйча эзләгез!

Понятойлар кузгалалар. Урамда кыңгырау тавышы ишетелә. Туктап калалар. Сәет йөгереп керә.

Сәет. Әти, земский начальник килде, сине сорыйлар!
Дәүли. Мине сорыйлар? Дөмөккере, тапкан килер чак.
Әйдөгөз!

Чыгыш китәләр. Бүлмәдән Маһи чыга.

Гаяз. Әйдә, Маһи, муллага.

Хәсби. Бар, кызым, форсат барында укыгыш калыгыз.

Маһи. Әйдә, Гаяз, аллага тапшырдык. *(Китәләр.)*

Хәсби. Кичер, тәңрем, синең исемен белән ант итеп, беренче кат кеше алдадым. Тукта инде, токмач кабартырга утыным юк икән. *(Китә.)*

Бераздан өкрен генә ишек ачыла, як-ягына карана-карана Гыйльми керә. Өйнен бөтен жирен жентекләп тикшерә.

Гыйльми. Берсе дә өйдә юк икән, яхшы чакта урнаштырыйм әле. Баз кашкачлары кая соң... Менә ул кайда икән... *(Базны ачып төен ташлый.)* Минем өчен нәрсә? Әтүтән Дәүли кызын Сабир алса ни дә, Тимерче Гаяз алса ни. *(Ишек янына барып утыра.)*

Чыбык-чабык күтәрәп Хәсби керә.

Хәсби. Бәләш, күрми дә торам, кунак бар икән.

Гыйльми. Нихәл, Хәсбижамал, арумы?

Хәсби. Әйбәт әле, үзең исәнме?

Гыйльми. Бер көе кыймылдап йөрүм шунда. Картайдым инде, Хәсбижамал, картайдым. Колакларым да ишетми башлады. Улың өйдә юкмыни?

Хәсби. Урамга чыгыш китте. Жыен була диме...

Гыйльми. Шулай бугай шул, бөтен халык урамда, ахыр заман төсле ыгы-зыгы килеп йөрүләр.

Хәсби. Йомышың бар идеме?

Гыйльми. Менә шушы чиләгем су тотмый, төп салып бирмәсме дигән килүем иде.

Хәсби. Өйдә эшләми бит, алачыкка илтерсең.

Гыйльми. Ике тапкыр бардым, туры китерә алмадым, теге урысыгыз булса, мондый нәрсәләрне төзәтмим дигән була.

Хәсби. Чыннан да, моның нәрсәсен төзәтәсең инде, колаклары юк, кысалары челтәрләнеп беткән. Юк, Гыйльмени-саттәй, эшкә ашарлык түгел бу. Кайтышлы чүшлек базына гына ташлап калдырасың бар.

Гыйльми. Нәрсә?.. Базга ташлап калдырасың дисеңме?..

Хәсби. Юк, чүшлек базына дим.

Гыйльми. Ә, ярый алайса, сау булыш тор.

Хэсби. Утыр әле, чэй эчеп китәрсең.

Гыйльми. Рәхмәт, башка вакытта иркешләп килермен әле.

Хэсби. Гомер буе бер килгән кешегә буш чыгуы килешмәсә дә, гаеп итмәссең инде.

Гыйльми. Ул нинди гаеп була ди, якты чыраең өчен дә бик зур рәхмәт. *(Китә.)*

Хэсби. Эш күп чакта кул-аяк бөйләп йөрисең шунда. Тукта инде, токмачымны басып жибәрим.

Маһи белән Гаяз керә.

Хэсби. Булдымы, улым?

Гаяз. Булды, әни, гөрләтеп никах укыттык...

Хэсби. Ярый, бәбкәйләрем, ярый. Озын гомер, тигез мөхәббәт бирсен.

Гаяз. Өсләреңне сал, Маһи, үз өңдәгә шикелле чишенеп утыр. Безне хәзер беркем дә аера алмас.

Еракта халык кычкырышкан тавыш ишетелә.

Маһи. Бу ни бу?

Гаяз. Жыен башланган, мин анда киттем.

Маһи. Гаяз, барма инде, минем эчем поша.

Гаяз. Юк, Маһи, миңа бармый калырга ярамый. Сабирларның икенче кат муеннарын сындырып өчен мин анда булырга тиеш.

Маһи. Миңа монда синсез күңелсез булыр.

Гаяз. Мин озакка түгел, хәзер кайтырмын, янында әни бар бит. Ярый, мин киттем. *(Китә.)*

Маһи. Әни, мин сиңа әнкәй диярмен инде, яме?

Хэсби. Ярый, кызым, ни дисең дә риза. Тик минем баламны болай зурлавыңны нинди генә яхшылыкларым белән кайтара алырмын икән?

Маһи. Миңа сиңең бернинди хезмәтең кирәкми, әнкәй. Мин сине Гаязны яраткан кебек яратырмын. Аны кадер-хөрмәт иткән кебек карармын.

Хэсби. Юк, юк, кызым, тәнәмдә жаным, кулымда көчем бар чагында өй эшләрен синнән эшләтмәм. Мин сине үз баламдай өрмәгән жиргә дә утыртмам. Ай-ай, бапым әйләнә башлады...

Маһи. Кил, әнкәй, түргә ятып тор. *(Сәкегә ястык салып бирә, Хэсби менеп ята.)*

Хэсби. Килен, токмачымны гына басып бирерсең инде.

Маһи. Ярый, әнкәй, ярый, басармын. *(Жиңнәрен сызганып эшкә керешә.)*

Хэсби. Син инде, килен, токмачыңны ваграк кисәргә ты-

рыш. Минем Миргаязым эре кискән токмачны бер дә яратмый. Куна тактасы ян тәрәзә янында чөйгә эленгән. Уклары казан өстендә булыр.

Ма һ и. Ярый, әнкәй, ярый, табармын.

Маһи токмач баса башлый. Озак тышлык.

Х ә с б и. Килен, бездан, мин әйтәм, идәнне юып чыгарсаң да ярар иде. Минем Миргаязым чисталыкны ярата.

Ма һ и. Ярый, әнкәй, юармын.

Тышлык.

Х ә с б и. Аннан соң, килен, әллә ни гомердән бирле саклап килгән безаз бодай оным бар, иртә беләнгә коймак изеп жибәрербез. Безаз баш-күз алгач, түкми-чәчми генә кыл иләктән иләп куярсың.

Га р и ф ә керә.

Ма һ и. Әни, бу син?..

Га р и ф ә. Әйе, мин...

Х ә с б и. Әйдә, кодагый, түрдән уз.

Ма һ и. Әйдә, әни, утыр.

Га р и ф ә. И бала, бала... *(Елый.)*

Ма һ и. Ярый инде, әни, елама...

Га р и ф ә. Дус-дошман арасында адәм рисвае ясагач, еламый нишлим.

Ма һ и. Сабирга бирергә үзең дә каршы идең бит.

Га р и ф ә. Каршы булсам да, болай мәсхәрә итәрсең дип көтмәгән идем.

Ма һ и. Нишлим соң, башка чарам булмады. Ялындым, ялварып сорап карадым, тыңламадыгыз.

Га р и ф ә. Әйдә, балам, кайтыйк, иртәгә туй ясаган булып, никах укытып бирербез.

Ма һ и. Безнең эш беткән инде, әни.

Га р и ф ә. Ничек беткән?

Ма һ и. Яшь мулладан никах укыттык.

Га р и ф ә. Никах укыттыгыз?..

Х ә с б и. Әйе, кодагый, аллага шөкер, берьюлы эшләрен бетерделәр. Минем Миргаязым эшнә жиренә житкереп эшләргә ярата.

Га р и ф ә. Соңгы өметемне дә кискәнсең икән.

Артта көлешә-көлешә сөйләшеп узган кешеләр тавышы ишетелә.

Х ә с б и. Нәрсә бар икән тагы?

Ма һ и. Жыеннан кайталар.

Г а р и ф ə. Ярый, сау булыгыз.

Х ə с б и. Утыр əле, кодагый, аш-су өлгерə бит.

М а һ и. Əни, син миңа ачуланма. Үзең белəсең, башка чарам булмагач, актык чиктə генə эшлəдем.

Г а р и ф ə. Ярый, кызым, хəерле булсын. Тигез гомер белəн байлык, муллыкта кəнегез узсын.

Г а я з керə.

Г а я з. Нихəl, əби, исəн килдеңме?

Г а р и ф ə. Исəн!.. *(Пыр тузып чыгып китə.)*

Г а я з. Бələш... нишлəп əби чəпчеде?..

М а һ и. Аның белəн килешеп була. Ризалык бирде инде.

Х ə с б и. Улым, Миргаяз, нигə бик тиз борылдың?

Г а я з. Сабирлар жиңелде. Жыен таралды. Земский начальникны кудык.

М а һ и. Кудыгыз?..

Г а я з. Сабирларга жир бүлеп бирү турында сөйли генə башлаган иде, халык арасыннан Тимай бабай чыкты да: «Инде жанымны алырга телисезме, мə!.. Кирək булса, аны да алыгыз, əмма мин үз өлешемə тигən су буендагы жиремне аңар бир-мим!» — диң, земскийга тапшланды. Аннан башкалар, аннан бөтен жыен белəн: «Бездə хуторчыларга жир юк», — диң кычкырдылар. Башта үгетлəп, соңыннан куркытып караса да, булдыра алмады. Атына утырыш авылдан ук табан ялтыратты.

Рамай, Шəриф, Тимергали һәм Сəет керə.

Т и м е р г а л и. Əссəламəгалəйкем!..

Г а я з. Вəгалəйкемсəлам. Əйдəгез, егетлэр, түрдən узыгыз!..

Р а м а й. Ягез, бер дога, илаһи амин, күпер башы Əмин, күршегез Тимерша, кардəшегез Батырша кебек алты улыгыз, жиде кызыгыз булсын, имəндəй картаеп, юкəдəй муртаеп, биллэр бəкрəйтеп, күзлэр чекрəйтеп, исəнлектə, саулыкта, байлык белəн муллыкта, керən кебек əчкелтем, чөгендердəй төчкелтем гомер итегез. Аллаһы əкбэр!..

Т и м е р г а л и. Яшь килен кая соң, əллə бездən качамы?

Г а я з. Маһи, əйдə, монда чык.

М а һ и. Чыкмыйм, оялам.

Т и м е р г а л и. Əй алам... Мунча булса ярамыймы?

О р л о в керə.

Р а м а й. Һу!.. Захарыч!..

О р л о в. Исəнмесез, егетлэр!

Г а я з. Əйдə, Захарыч, өслərəңне сал.

Г а я з. Әйдә, Захарыч, тот.

О р л о в. Тукта әле, Гаяз, бераз хәл алым...

Р а м а й. Эчкәч алырсың, әйдә, крой.

О р л о в. Ярый алайса, яшь кияү белән уңган килен саулыгына.

Х ә с б и аш кертеп куя.

Х ә с б и. Саумы, Захарыч?

О р л о в. Бик яхшы, абыстай, киленле булгансың икән.

Х ә с б и. Аллага шөкер, бәхетле генә була күрсеннәр инде.

(*Китә.*)

О р л о в. Молодец, Гаяз, үз сөйгәнөңне ятка бирмәдең.

Р а м а й. Монда, Захарыч, Гаязны түгел, кызны мактарга кирәк. Әгәр дә ул ябышып чыкмаса, Гаяз бернәрсә дә эшли алмый иде.

О р л о в. Дөрөс, кыз да молодец. Но бит кыз ул смелостьны кем өчен эшләде?

Р а м а й. Гаяз өчен.

О р л о в. Шулай булгач, Гаязны мактарга кирәк.

Г а я з. Ягез әле, тагы берне тотыгыз.

Т и м е р г а л и. Кума, кума, яныңда бит, житешерсең.

Г а я з. Май кап, әйдә тотыгыз. (*Эчәләр.*)

Р а м а й. Әйдә, Шәриф, тарт колагың, моңлансын, дошман ишетеп, ач бүредәй уласың!..

Шәриф гармун уйный. Тимергали жырлый.

Т и м е р г а л и. Абзый, атың юрга булса,

Мин дә утырыйм әле;

Дус-ишләренң күңле булсын,

Жырлап утырыйк әле.

Р а м а й. Жиккән атым гнедой,

Без үзебез молодой...

Салып бирәм, якин дустым,

Эчеп жибәрчә давай. (*Гаязга аракы бирә.*)

Г а я з. Әйдәгез, суынмасын...

Ш ә р и ф. Ай-һай, малай, Гаяз, бик зур савытка саласың, бу бит үзе бер ярты дигән сүз.

Р а м а й. Ничего, бер булганда берәгәйле булсын, әйдә, крой...

Т и м е р г а л и (*жырлай*).

Байлар-байлар бал эчә,

Урта байлар сыра эчә,

Ярлы мескен, ни хәл итсен,

Ярдан ятып су эчә.

Әнкәй мине ташкачтан,
Ак биләүгә биләгән.
Ак биләүлөргә биләгән,
Бәхете булсын димәгән.

Орлов. Гаяз, яратам мин сине.

Рамай. Захарыч, мине яратмыйсыңмы?

Орлов. Сине дә яратам, Рамай, ләкин син бунтарь, тәрәзә ватыш үч аласың... Ә Гаяз ул — молодец, киләчәк өчен аңардан менә дигән көрәшчә чыгар.

Тимергали. Ә мин ничек, Захарыч?

Орлов. Син дә молодец, Тимергали.

Шәриф. Захарыч, менә миннән нинди кеше чыгар икән?

Орлов. Синнәнме?.. Әйдә берәр бию көе уйнап жибәр әле.
Күрербез, нәрсә чыгар.

Бию көе уйнала. Тимергали биеп Сәетне чакыра. Сәет би, Гаязны чакыра. Гаяз би, Захарычны чакыра.

Орлов. Уйна барыңны!..

Барың уйнала, Орлов би.

Гаяз. Аңысы да моңысы, егетләр, Захарыч китсә, нишләребез.

Тимергали. Захарыч, чынлап та инде китәсеңме?

Орлов. Әйе, егетләр, китәм. Өяз жандарм управлениесеннән хәбәр алдым. Бүген кич юлга чыгам.

Рамай. Тагын тимерчесез калабыз икән.

Гаяз. Тимерчесез түгел, егетләр, укытучысыз, акыл бирүчесез калабыз.

Бер сүз эндәшми тынып калалар.

Орлов. Шулай да, жибәрәсегез килми, ахры.

Гаяз. Әйе, Захарыч, синең белән бергә эшләрү рәхәт иде... Син бит безгә, моңа кадәр караңгы булган бик күп нәрсәләргә ачыш, аңыбыздагы надаңлык-томаналык пәрдәләрен кистед... Син бит кешеләр арасында булган тигезсезлекләргә бетерергә юллар күрсәтеп, бозланып тунган йөрәкләребезгә көрәш чаткылары кабындырдың. Китмә син, Захарыч. Хатышыңны, балаларыңны моңа китерик тә, бергә-бергә эшләребез.

Тимергали. Чынлап та, Захарыч, китмә, бездә кал.

Шәриф. Курыкма, жәйгә бездә эш күп булыр.

Орлов. Юк, егетләр, миңа моңа артык калырга ярамай.

Гаяз. Минем синнән аерыласым килми.

Орлов. Ярый, алайса мин Мәскәүгә кайткач, иштәшләр

белән сөйләшеп, сине безнең заводка алдыру турында чара күрермен. Безнең анда татар эшчеләре дә күп.

Т и м е р г а л и. Захарыч, миңа да берәр урын таба алмас-сыңмы, мин дә китәр идем?

Артта свисток кычкырткан тавышлар ишетелә.

О р л о в. Бу ни бу?

М а һ и. Гаяз, безнең кашка төбөндә кешеләр бар.

Ш ә р и ф. Кайберләре ат менгәннәр. Әллә үрәдникләр инде?

О р л о в. Урядниклар?

Г а я з. Алар нишләп монда йөриләр икән?

Р а м а й. Ар авылына күмүшкә тентергә баруларыдыр.

О р л о в. Шулай да, әйдә әле, Гаяз, яннарына чыгып керик.

(Китәләр.)

Х ә с б и. И Ходаем, ямыле көннең ямен жибәрү өчен генә йөрмәсәләр ярар иде.

М а һ и. Әнкәй, минем өчен килгән булсалар, нишләрбез?

Р а м а й. Кайгырма, Маһи, үрәдник түгел, чорты булса да курыкма. Үзең каты торсаң, бернәрсә дә эшли алмаслар. Эшем беткән, печате басылган диген...

Т а в ы ш. Макар!..

Х ә с б и. Керәләр, әйдә, кызым, теге якка. *(Китәләр.)*

С ә е т. Шәриф абый, әйдә базга чумабыз.

Ш ә р и ф. Әйдә. *(Базга төшөп китәләр.)*

Р а м а й. Их, сез, куян йөрәкләр...

Д е р ю г и н к е р ە .

Д е р ю г и н. Закон исеменнән игълан итәм: березгә дә урыныгыздан кузгалмагыз!

Өстәл янына килә. Аның артынан Макар, ике казак, Дәүли һәм
п о н я т о й л а р ە ч к ە у з а л а р .

Д е р ю г и н. Әһә, кутеж, пьянство?!

Х ә с б и. Дәүләтша кода, бу нинди эш?..

Д е р ю г и н. Не разговоривать!.. Староста, яныңа бер казакны алып, чишендереп тентегез...

Д ә ү л и. Господин үрәтник, безнең шәригать хатын-кызларны тентергә не вилит бит.

Д е р ю г и н. Ну, ну, ну!.. Мин үзем шәригать.

Д ә ү л и. Ладно, ладно, мин болай гына, әйдәгез. *(Ике казак белән китә.)*

Д е р ю г и н. Макар!.. Менә бу разбойникны тентергә!

М а к а р. Слушаюсь!.. *(Рамай янына килеп.)* Руки вверх!

Рамай телөр-теләмәс кенә кулын күтәрә. Макар аның итек кунычыннан
кендек ала.

Макар. Господин урядник... Лом!..

Рамай. Нинди лом булсын, кендек ич.

Дерюгин. Молчать!.. Макар, по всем правилам тентүне
башларга, идән астын... башка жирләрне жентекләп карарга!

Макар. Слушаюсь. *(Базга төшен китәләр.)*

Дәүли керә. Казак кулында бәти.

Дәүли. Господин үрәдник, карчыктан менә бу нәрсәдән
башка әйбер чыкмады.

Дерюгин. Это што?

Дәүли. Бәти.

Дерюгин. Как то есть бути?

Дәүли. Каранский баранчук, малинки Каран.

Дерюгин. Алай булса, кирәкми.

Макар *(баздан башын чыгарып кычкыра)*. Господин уряд-
ник, базда кешеләр бар.

Дерюгин. Кешеләр бар?.. Үлеләрме, тереләрме?

Макар. Үлесен-тересен белмим, чучка төсле борыннарын
жиргә тыгыш ятканнар.

Дерюгин. Ну-ка, тотыш чыгар үзләрен.

Макар. Слушаюсь!.. *(Югала. Шәриф белән Сәетне колак-
ларынан тотып чыгара.)* Менә алар, гололобыйлар... *(Кире
төшен китә.)*

Дерюгин. Ах сез, татарчоноклар...

Дәүли. Господин үрәдник, бу бит минем малчуган.

Дерюгин. Ах, гололобыйлар, ах, чучка колаклар...

Рамай. Господин үрәдник, нигә аларны кыйныйсың?

Дерюгин. Молчать!..

Дәүли. Ристан, нишләп монда йөрисең, бар өйгә... *(Сәет-
не кыйнап озата.)*

Макар баздан чыга.

Макар. Господин урядник, баздан бер төен таптык. *(Төргәк
бирә.)*

Дерюгин. Төен таптыгыз?.. *(Чишен карый.)* Батюшки...
Ялган акчалар...

Дәүли. Ялган акчалар?

Тимергали. Акчалар?..

Дерюгин. Так-так-так. А ну-ка, атаманнарын монда кер-
тегез.

Макар китә. Орлов белән Гаязны алып керә.

Д е р ю г и н. Шаймарданов, бу акчалар синекеләрме?

Г а я з. Нинди акчалар?..

Д е р ю г и н. Көмөш акчалар! Менә алар ниндиләр, чылты-
рамыйлар да, фальшивыйлар.

Г а я з. Андый акчаларны минем күргөнөм дә юк.

Д е р ю г и н. Господин Орлов, бу фальшивкаларны бергә яса-
дыгызмы?

О р л о в. Ничек бергә?

Д е р ю г и н. Тентү вакытында шушы өйнең базыннан та-
былдылар, чорт возьми! Бу гололобийлар үзлөре генә болай оста
итеп ясый алмаслар иде, әлбәттә инде сезнең мастеровойлык
ярдәм иткәндер. Я, ни дисең?

О р л о в (*өстәл янына килеп, акчаларны тоткалап караган-
нан соң*). Паразит, негодяй!

Д е р ю г и н. Да, против факта не попрешь. Староста, под-
воды давай!..

Д ә ү л и. Господин үрәдник, барысын да алып китәсезме?

Д е р ю г и н. Что за вопрос?.. Әллә син боларның эшен шут-
ка думаешь?

Д ә ү л и. Юк, мин болай гына, ничә олау кирәк булыр дию-
ем иде.

Д е р ю г и н. Һәрберсенә аерым подвода бирерсең.

Д ә ү л и. Ладно, ладно, табарбыз.

Ш ә р и ф. Дәүли абзый, безнең нинди гаебебез бар,
үрәдниктән сорап...

Д ә ү л и. Буталмагыз, күрәсең бит, эшем бар.

Д е р ю г и н. Әйдәгез, киттек.

Х ә с б и. Балам!.. (*Барып Гаязның муеныннан коча.*)

Аргы яктан чәчрәп Ма һ и чыга.

М а һ и. Гаяз, бәгърем!..

Д е р ю г и н. Алып ташлагыз...

Хәсбине казаклар аера.

Д е р ю г и н. Әйдәгез, марш!..

Г а я з. Хуш, әни! Сау бул, Маһи!..

Х ә с б и. Алмагыз минем баламны, тимәгез аңар!

Барып ябыша, алып ташлыйлар. Чыгыш китәләр. Маһи белән Хәсби
идәндә аунап калалар.

Пәрдә.

ДҮРТЕНЧЕ ПƏРДƏ

Каравыл өс. Төрлө кəгазылэр эленгөн. Бер якта яртылап жимерелгөн мич. Стеналарының кайбер жирлөре, ишек янаклары, тэрэзə бруслары үтмэс балта белэн юнып алынган. Тэрэзəнең кайбер өлгелəренə чүпрək, кəгазы ябыштырылган. Түшөм сайгаклары каралып, пычранып беткөн. Пəрдə ачыганда, бер төркем халык Т и м а й б а б а й н ы чорнап алганнар да бəет тыңлылар.

Т и м а й. Бисмиллаһи, вə биллаһи,
Житте корбан гаете.
Без əйтпек, сез тыңлагыз,
Тимерче Гаяз бəетен.
Үрəдникнең жиккөн аты
Жирэн белэн тимер күк.
Ялган белэн Себер киткөн
Бер мин түгел, алар күп.
Үрəдникнең дугасында
Пар кыңгырау шалтырый,
Ул авылга килеп керсə,
Ярлылар дер калтырый.
Талир тəңкə — көмеш тəңкə,
Саф көмеш дип мактылар,
Ялган акча ясаучы дип
Башка бəла тактылар.
Талир тəңкə тавышлары
Яшь кызларны жилкетə;
Сабир кебек явыз жаннар
Бик күшлэрне тилмертə.
Сабир белэн үрəдниктэн
Безнең башлар ни күрə? —
Унике ел катр, диеп
Чыгыш əйтте карт түрə.
Əнкəй мескен елап калды
Бусагада ауналып,
Киттем илдэн сөргеннəргə
Ятап белэн кауланып.
Миннэн калгач, хəер сорап
Көнө узган урамда,
Күрше авылдан кайткан чакта
Туңыш үлгөн буранда.
Талир тəңкə — матур тəңкə —
Əби патша акчасы,
Мине белгэн, мине күргөн
Бəхил булсын барчасы.

Ш ə р и ф. Их, бабай... Ничек итеп болай оста чыгардың?

Т и м а й. Исегездәдер, кыш көне Гаязның әнисе Хәсби килен туңыш үлгәч, становой килгәнче дип бозланыш каткан гәүдәсен күрек белән лапаска аскан идек. Айдан арткан үлек саклау бәласенә мине дә чиратка куйдылар. Менә шул чакта, Хәсбиҗамал киленнең яшьләй тол калуы, нуҗа белән карап үстергән бердәнбер баласының нахакка Себер китүе, шул бала өчен судлашып, йортсыз-жирсез калганнан соң урамга ташлануы, ахыр чиктә хәер сорашып кайтканда туңыш үлүләре бербер артлы күз алдымнан үтеп киттеләр. Күңелем тулыш еларга теләдем, яшь чыкмады. Алласына, дөньясына ләгънәт әйтәсем килде, телем бармады... Шуннан менә шушы бәетне уйлап чыгардым.

Ш ә р и ф. Рәхмәт, бабай, рәхмәт, без аны урамда гармун белән җырлап йөрербез.

Р а м а й белән Т и м е р г а л и керә.

Р а м а й. Тимай бабай, әйдә әле, Тимергали белән бер жиргә барырсың.

Т и м а й. Кая?

Р а м а й. Гаяз өенә ялган акчаларны Гыйльми карчык ташлаган дигән хәбәр бар.

Т и м а й. Кем әйтә?

Т и м е р г а л и. Сәрби әбигә Гыйльми карчык үзе сөйләгән, өенә барып кайтыйк. Ничек булганны үз авызыннан сөйләтә алмабызмы?

Т и м а й. Әйдә, улым, әйдә. *(Китәләр.)*

Ф ә й з у л л а. Рамай, Гыйльми карчыкның сөйләве дәрәс булса, Гаяз кайта бит, мин әйтәм.

Р а м а й. Шаулама, Фәйзулла абзый, эшләр уңайга бара.

Ф ә й з у л л а. Молодец, Рамай, алай иттең, болай иттең, атсыз калып булса да үзеңнекен эшләдең.

Ш ә р и ф. Атсыз калдың дигәннән, Рамай, бер ат акчасы бар да кереп беттәме?..

Р а м а й. Күчерәннән алыш, прокурорына кадәр бирә башлагач, бетә икән ул, егетләр. Мескен кара алашаның колагы да күрәнмәде. Ахырында, губерна кадәр жирдән тәрәзә саен сорашып кайтырга туры килде.

Ф ә й з у л л а. Кайгырма, Рамай, башың сау булса, атын табарсың, ичмасам, үрәдник кадәр үрәдникне чукуңдырасың бит.

Р а м а й. Үземнең дә шулай дип йөрүем иде.

Ш ә р и ф. Ул тикшерүче дигәннәре кая соң әле?

Р а м а й. Дәүли абзыйларда чәй эчә калды.

Шәриф. Рамай, теге бездән аерылгач, ниләр булганны сөйлә әле.

Рамай. Аның нәрсәсен сөйлисең инде, мине дә сезнең белән волостьтан кайтарып жибәрәләр иде, ничә әйтсәң дә, Ишбулды мәртәте белән үрәдник кенә башны ашады. Шулай, егетләр, ятабыз, бер ел булды, безнең өчен кайгыртучы юк. Безнең камерада Соколовский дигән бер социалист бар иде. Беркөнне шулай Гаяз белән икебезгә әйтә: «Әгәр дә сез үзегез кайгыртмасагыз, яңадан бер-ике ел ятарсыз. Минем шөһәрдә бер бик шәп атбакатым бар, тотыгыз да шуны яллагыз», — ди.

Шәриф. Йә, йә, шуннан?

Рамай. Без Гаяз белән Захарычка киңәш итәргә булдык. Ләкин йөрибез-йөрибез, Захарычны туры китерә алмыйбыз.

Фәйзулла. Ул соң сезнең белән түгел идемени?

Рамай. Түгел шул, аны социал-демократ большевиклар бүлмәсендә тоталар иде.

Фәйзулла. Алары нинди кешеләр тагы?

Рамай. Алары, малай, патшаны төшереп, завод-фабрикаларны эшчеләргә, жир-суларны крестьяннарга бирергә, эш башына эшче-крестьяннарны куярга дип баралар икән. Шуның өчен дә аларны, беркем белән аралаштырмый, аерым камерада тоталар...

Шәриф. Пәри башка, жен башка дигәндәй, аларның да аермасы бар икән. Кара әле, Рамай, ул рвалутса дигән халыкның тубык итләре юк диләр, шул сүз дәрәсеме?

Рамай. Кит, юләр, тубык итсез кеше буламы?

Шәриф. Була икән шул. Иж заводында күргәннәр, бер стужин-рвалутсаны өч казак ат белән куа, ә ул, ичмасам, ияртми дә ди. Алар шәп йөгәрер өчен тубык итләрен кистереп ташыйлар икән.

Рамай. Дәрәс түгел, бар да әкият. Шулай, егетләр, йөри торгач, прогулкада Захарычны күреп, сөйләп бирдек. Ул әйтә: «Адбакат яллау, судны тизләтү өчен файдасы булса да, сезне котылдыра алмас», — ди. Шулай да, ятып калганчы атып кал дип, адбакат ялларга булдык. Гаязның әнисе Хәсби жиңгиңнең барлык каралтыларын, жир-суларын сатып жибәргән илле сумына адбакатны ялладык. Бу, мин сиңа әйтим, уника көн дигәндә, безнең эшне әйләндереп чыгармасынмы? Суд башлана... Сорыйлар, сорыйлар, инәсеннән жебенә кадәр жен-теклиләр, тикшерәләр. Миннән ул кадәр түгел, әмма инде Захарыч белән Гаяздан без белмәгән эшләр турында сорашып теңкәләренә тиделәр.

Фәйзулла. Анда соң тылмач буламы?

Рамай. Була икән. Бер татар морзасы минем туйга-ашка дигән сүзне ялгыш әйтә башлады, сикереп тордым да: «Это

человек не правильно говорит. Моя пришел только гусь ашать, а когда деньги под пол кидал наших не видал», — диип кычкырып жибэргән идем, бөтенесе шаркылдап көлделәр. Захарычның сүзе дөрөс булып чыкты, адбакат мине жолып калса да, Гаяз белән Захарычны котылдыра алмады. Икесен дә уни-кешәр елга хөкем иттеләр.

Аргта Мочтакның жырганы ишетелә.

Мочтак. Әйттер, тиштер, сиштер әйдә, дөнья үзебезнеке.

Рамай. Бу кем ул көпә-көндөз исергән?

Фәйзулла. Билгеле инде, безнең авылда бер генә бит ул, Солтан хажы малае Мочтак.

Рамай. Тагын башлаганмыни?

Фәйзулла. Атасы үлгәннән бирле таплаганы да юк. Бөтен байлыгын эчеп бетергән иде, инде хәзер калдык каралтылары белән милеген дә Гобәй байга саткан. Шул акчага тиштерә.

Мочтаккөрә.

Мочтак. Нихәл, егетләр, исәнмесез!

Фәйзулла. Үзең нихәл, Мостафа!

Мочтак. Күрәсез бит, минем эшләр шәп. Рамазан, рәхмәт сиңа, Ишбулды Сабирын акылга утыртасың икән. Утырт, энек-әем, минем өчен дә утырт. Ул минем затлы әйберләремне алдап алган иде, мошеник! Шуның өчен үзеңне арагы белән сый-лым әле.

Дәүликерә.

Дәүли. Таралыгыз, жәмәгать. Тикшерүче килде.

Фәйзулла. Дәүли абзый, бездән дә сорар микән?

Дәүли. Белмим әле, белмим, баш катырып чуалма.

Фәйзулла. Чуалма диип кәпрәймә, Ишбулды Сабирының бөтен хикмәтләрен белә диген.

Мочтак. Дөрөс! Мин дә аның махинацияләрен беләм, мине дә языгыз, мин дә шаһит булам.

Тикшерүче белән Гобәйкерә.

Тикшерүче. Чакыртылган кешеләр бар да килдеме?

Дәүли. Килделәр, господин следователь, бар да килделәр.

Тикшерүче. Хәзергә чыгып торсыннар, кирәк булгач чакыртырмын.

Дәүли. Храша. Әйдәгез, әйдә.

Тикшерүче белән Гобәйдән башкалар чыгалар.

Т и к ш е р ү ч е. Ну, дэвам итегез.

Г о б э й. Дөрөс, егет бик күп еллар бурлакта, зимагурлыкта йөргән мут егет. Бигрәк тә тимерче Орлов килгәннән соң, байлар белән авыл халкы арасында дошманлык тудырған начар егет, шулай да акча ясауда аның гаебе булмаска тиеш.

Т и к ш е р ү ч е. Нигә соң алай булгач, тентү вакытында аңардан фальшивый монеталар табылган?

Г о б э й. Ул ялган акчаларны Сабир Ишбулдин ташлаткан.

Т и к ш е р ү ч е. Ну, бит алар факт түгел, бары разговорлар гына.

Г о б э й. Халык теленә кергән буш булмый, Сабирның ялган акчалар белән кайнашканы элек-электән ишетелә иде.

Т и к ш е р ү ч е. Господин Гобэй, мин сезне не понимаю... Разный слухлар, бабьи разговорлар белән сез нәрсә әйтергә телесез?

Г о б э й. Господин следователь...

Т и к ш е р ү ч е (*бүлдереп*). Позволь... Ниндидер бунтарь, уголовный преступник Ахметшиннарга ияреп, гаепсез кешене опозорить итмәкче буласыз. Ул бит сезгә барыбер не удасться.

Г о б э й. Господин следователь, сез үзегез аның кем икәннен белмисез, ул бит үзе башкаларны позорить итәргә ярата. Бөтен нәрсә аңар гына булсын, ул гына сату итсен, ул гына баесын, имеш... Например, менә мине алыык, уника ел староста булып берничә медаль алган кешене разжаловать иттерде дә, ике бозауга кибәк аера белмәгән кешене староста итеп куйдырды. Аннан соң минем сатып алган иманаларымны тартып алды. Хуторга күчкән булып, яхшы жирләрәбездән мәхрүм итте. Хәзер инде хутор аша ата-бабаларыбыздан калган юлдан да йөртми башлады.

Т и к ш е р ү ч е. Ярый, барыгыз.

Г о б э й. Мин сөйләп бетермәдем әле.

Т и к ш е р ү ч е. Барыгыз, все понятно.

Г о б э й. Аңлатмыйча ничек понятно булсын инде?..

Т и к ш е р ү ч е. Барыгыз... Староста!..

Дәүли йөгереп керә.

Дәүли. Ждич.

Т и к ш е р ү ч е. Тимергали Шәрифүллинны жибәрегез.

Дәүли. Ладно... (*Ишек ачып, дорфа рәвештә кычкыра.*) Тимергали!.. Кая дөмектең, господин следователь чакыра.

Тикшерүче. Тимергали Шәриффуллинмы?..

Тимергали. Әйе, Шәриффуллин.

Тикшерүче. Син солдатмы?

Тимергали. Юк, зимагур.

Тикшерүче. Ничек зимагур?

Тимергали. Өч ел Урал заводларында, Себер шахталарында эшлэгән идем, шуңа күрә зимагур диг йөртәләр.

Тикшерүче. Ну, Шәриффуллин, сез нәрсә әйтергә телисез?

Тимергали. Әйтәсе сүзләр күң, господин следователь. Беренче сүзне жыйган тамгалардан башлыйк.

Тикшерүче. Ничек тамгалардан?

Тимергали. Шупы кәгазьдә тамга салган йөз сиксән капка кешеләре, Гаяз белән Орловның нахакка Себер китүен әйтеп, Ишбулды Сабиры белән үрәдникнең хөкемгә тартылуын сорыйлар.

Тикшерүче. Хөкемгә тартылуын?..

Тимергали. Әйе, хөкемгә тартуны авыл белән сорыйбыз.

Тикшерүче. Так... Дальше... Аларның гаешле икәнлекләрен күрсәтер өчен нинди фактларыгыз бар?

Тимергали. Моннан ике ел элек, Сабир Ишбулдин күрше авыл ары Тимкә Ниязовтан тиреләр алганда ялган акчалар биргән.

Тикшерүче. Сабир Ишбулдинмы?

Тимергали. Әйе, Сабир Ишбулдин. Ул акчалар хәзерге көнгә кадәр аның кулында саклана, бу — бер; икенчедән, тентү вақытында Гаяз Шәймәрдәнев өеннән табылган акчаларны да Сабир Ишбулдин ташлаткан.

Тикшерүче. Что вы, что вы, мин моңа ышанмыйм...

Тимергали. Ышанмасагыз, төен ташлаучы карчыктан сорагыз. Ул монда.

Тикшерүче. Монда?.. Ну-ка, давай сюда.

Тимергали китә, Р а м а й белән Г ы й л ь м и керә.

Р а м а й. Әйдә, Гыйльменисаттәй.

Т и к ш е р ү ч е. Ә сез нәрсәгә?

Р а м а й. Карчыкның тылмачы булам.

Т и к ш е р ү ч е. Кирәкми, тылмач староста булыр. Староста!..

Д ә ү л и. Ждич.

Т и к ш е р ү ч е. Переводчик булырсың, барыгыз...

Р а м а й. Кара аны, Дәүли абзый, бутый күрмә, тыңлап торабыз. (Китә.)

Тикшерүче. Бабушка, как тебя зовут?..
Гыйльми. И ходаем, казамат диме?
Дәүли. Юк, ни атлы ди.

Рамайлар тикшерүчегә күренмичә тәрәздән карап торалар.

Гыйльми. Ә... үзең беләсең инде. Чикерткә Гыйльмени-
сасы, иремнеке Әфләтүн иде.

Тикшерүче. Што бормочет, переведи.

Дәүли. Кабилка дуч бает.

Тикшерүче. Как то есть кабилка?

Дәүли. Вот бит, летом на травах гуляет, чикерт-чикерт,
тырт-тырт... (*Сикереп күрсәтә.*) А мужика Әфләтүн...

Тикшерүче. Бернәрсә дә аңламыйм, обалдел что ли? Ба-
бушка, в избу Шагимарданову узел ташлаган?

Гыйльми. Ә?..

Дәүли. Гаяз өенә төен ташладыңмы, ди.

Гыйльми. Гөнаһ шомлыгына каршы ташлаган идем шул.

Дәүли тәрәзегә карый. Рамай йодрык күрсәтә.

Дәүли. Против греха бросал, говорит, господин следова-
тель, бросал.

Тикшерүче. Спросите, кто велел бросать?..

Дәүли. Анда илтеп ташларга кем кушты, ди.

Гыйльми. Кем булсын, Ишбулды мәртәте, Сабир иман-
сыз.

Дәүли. Сабирка мәртәт. Сабирка без... иман, говорит.

Тикшерүче. Как то есть мәртәт, без иман?

Дәүли. Вот бит мусульман сначала молитва укыган, по-
том грешелся богу, чукынган. Потом...

Тикшерүче. Ладно, понятно... она хорошо знала, что
имеется в этом узле?

Дәүли. Ул төендә ни барлыгын белдеңме, ди.

Гыйльми. Юк, белмәдем, сүтеп карамадым. Үзе миңа, си-
хер кәгазыләре, сөйдергеч бөтиләре, диде.

Дәүли. Не знала. Сам сказал — против чорта, шайтан бу-
магы, калдонски бугамалится баранчуклары, бает.

Тикшерүче (*бик каты өстәлгә сугып*). Врешь, дохлая
ведьма!..

Гыйльми. Ләхәүле вәлә куәте...

Тикшерүче. Почему она через такой промежуток време-
ни әйтергә булган?

Дәүли. Ни өчен хәзер генә әйтергә уйладың, ди.

Гыйльми. Иманамны алдап алганнан соң, апарга-эчәргә

бирми баплагач, аның өчен гөнаһлы булып, мәхшәр көнендә дуңгызлар белән кубарылып, тәмуғ утында янасым килмәде.

Дәүли аптырап кала.

Тикшерүче. Что, староста?

Дәүли. Гыйльменисаттәй, бутамыйча юнләп кенә әйт әле.

Гыйльми. Аның өчен гөнаһлы булып, мәхшәр көнендә дуңгызлар белән кубарылып, тәмуғ утында янасым килмәде, дим.

Дәүли. Если грехами умирает булса, там-та-ра-ра далүки дөнъяда, нашеныкы Мөхәммәтанский бух, как ваш свинья, тәмуғта жарит бужет, говорит.

Тикшерүче. Как, как?..

Дәүли. Нашеныкы Мөхәммәтанский бух, как ваш свинья, тәмуғта жарит бужет.

Тикшерүче. Уф, ничего не понимаю. Идите к чорту!..

Гыйльми. Нәрсә ди?

Дәүли. Шайтаннар янына китегез, ди.

Гыйльми. Дәүләтша, иманамны алып бирәме?

Дәүли. Бирә, бирә, зинһар өчен күземнән югал...

Китәләр. Сабир керә.

Сабир. Һу!.. Таньш кеше икән, исәнмесез, Иван Василич.

Тикшерүче. Здорово, Сабир Хасанович, бик озакладыгыз.

Сабир. Эш күң, Иван Василич, хуторга тегермән салдырам, каралтыларны күчертеп йөрим.

Тикшерүче. Да... вот что, Сабир Хасанович, эшләр сезнең өчен серьезный төс алып бара.

Сабир. Ничек серьезный?

Тикшерүче. Шагимарданов белән Орлов эше буенча прошение язып губерна прокурорына барганнар.

Сабир. Беләм, чепуха... Рамай Ахметшиннар кләвезе генә.

Тикшерүче. Юк, чепуха түгел, Гаяз Шагимарданов белән Орловның гаепсез икәнлеген күрсәтер өчен материаллар житәрлек. Аннан соң, монда бер Ахметшин гына да түгел, алар хәзер бөтен авыллары белән өстеннән приговор жыйганнар.

Сабир. Приговор жыйганнар?..

Тикшерүче. Да, Сабир Хасанович, приговор жыйганнар. Шуның өстенә Шагимардановның өенә ялган акчалар таплаучы карчык килеп үз теленнән миңа сознаться итте.

Сабир. Сознаться итте?

Тикшерүче. Әйе, сознаться итте...

Сабир *(куркып)*. Иван Василич, Иван Василич, алай булгач нишлибез инде?

Тикшерүче. Мин сезне белмим, нишлэргэ телисездер, ләкин мин үзем төенлэнгән төенне кире чипэргэ уйлыйм.

Сабир. Ничек кире чипэргэ? Димәк, сез дә мине гаешләү ягында?

Тикшерүче. Лично мин түгел, конечно, конкрет материаллар шулай кушалар.

Сабир. Иван Василич, ходай өчен харап итмәгез, коткарыгыз.

Тикшерүче. Мөмкин түгел, Сабир Хасанович, бөтен фактлар ялтырап яталар.

Сабир. Но бит ул материаллар дөрөс түгел. Стольшин жөнәшларының жир реформасына үч итеп, булмаган гаешләрне минем өскә ыргыталар диш күрсәтергә була.

Тикшерүче. Анысы шулай... Но бит фактлар, аңдыйсызмы, фактлар...

Сабир. Иван Василич, күпме алсагыз да алыгыз, ләкин мине бу бәладән коткарыгыз. *(Акча бирә.)*

Тикшерүче. Что сез, боже упаси... *(Тәрәзгә карана.)*

Сабир. Курыкмагыз, берәү дә юк, алыгыз...

Тикшерүче. Кирәкми, кирәкми. *(Акчаларны алып кесәсенә тыга.)* Сабир Хасанович, бу бит бик зур эш. Бөтен өяз, губерна чиновникларына беленсә, нишләрбез?

Сабир. Мәгез, аларга да бирегез, бөтен байлыгымны, барлык дәүләтемне өләшегез, тик, зинһар өчен, мине аклый гына күрегез. *(Күп иттереп тагын акча бирә.)*

Тикшерүче. Ярый, мин алар белән сөйләшеп карармын, ну шулай да мин сезне хәзер арестовать итеп өязгә алып китэргә тиеш.

Сабир. Өязгә, ни өчен?

Тикшерүче. Болай, формаль яктан дөрөс булсын өчен дим.

Сабир. Иван Василич...

Тикшерүче. Мөмкин түгел, бунт чыгарасың киләмени?.. Күрәсең, бөтен авыл белән саклап торалар. Кайгырма, өязгә баргач жайларбыз. Староста!

Дәүли чабып керә.

Дәүли. Ждич.

Т и к ш е р ү ч е (*хәзерләнен*). Мин китәм, ике кешелек под-
вода бирегез.

Д э ү л и. Ладно!.. (*Чыгып китә.*)

Т и м а й, Р а м а й, Т и м е р г а л и, Ш ә р и ф, Ф ә й з у л л а һәм башкалар
керәләр.

С а б и р. Их сез, хәерчеләр, минем өстемнән прощениеләр
язып, приговорлар жыеп йорисез!.. Моның башлыгы син,
әтерәгәләм!

Р а м а й. Әйе, мин!

С а б и р. Мин сине моның өчен...

Т и м е р г а л и. Нишләрсез?!

Ф ә й з у л л а. Нишләрсез?!

Т и м а й. Нишләрсез?!

С а б и р. Гомерегез булса, күрерсез!..

Р а м а й. Юк шул, моңа кадәр авышны үз кубызыңа биетеп
килсәң дә, хәзер инде булдыра алмассың...

С а б и р. Булдырырмын, жиде кат жир астыңда калсам да,
үземнекен итәрмен.

Р а м а й. Күрербез, анда синең үрәднигең булмас шул.

Т и к ш е р ү ч е. Ишбулдин, мин сезне кулга алам, әйдә ат-
лагыз.

Р а м а й. Тарттыр, әйдә, тарттыр, алдыңнан артың!..

Б а ш к а л а р. Ха-ха-ха!..

Сабирлар чыгып китәләр. Рамайлар сызгырып озаталар.

Пәрдә.

БИШЕНЧЕ ПӘРДӘ

Авансенада урам. Бер якта, икенче планда, Рамайның тәрәзәләре белән
тамашачыларга карап торган иске өе күренә; икенче якта салам түбәле келәт,
ургада киргә койма һәм жылкапка. Вақыт кич. Пәрдә ачылганда ачык тәрәзә аша
М а һ и н ы ң шыңшып киндер сугыш утырганы күренә. Сәхнәдә беркем дә юк.
Еракта көтү кайткан тавышлар ишетелә. Берәздән ашыгып Г а р и ф ө керә,
тәрәзә алдына туктый.

Г а р и ф ө. Исәнме, кызым!

М а һ и. Әйбәт әле, әни, әйдә, өйгә кер.

Г а р и ф ө. Кереп тормыйм, кызым, сыер савасым бар. Ра-
май кияү өйдәме?

М а һ и. Гобәй байларга ышна әрчөргә киткән иде, никтер
соңлады. Әти өйдәме?

Г а р и ф ө. Үрәдник белән авыл арасында йөриләр. Ясак
түләмәүчеләрнен әйберләрен жыялар. Сезнең дә самоварыгыз-
ны язганнар иде бугай. Түләдегезме?

Маһи. Каян аласың аны...

Гарифә. Ялгыштың шул, балам, ялгыштың... Иртә уцмаган кич уцмас, кич уцмаган һич уцмас дигән бабайлар... Бер бәхетез жиме-релгәч, күрәләтә монысына килеп эләктең. Саварга сыерың, жигәргә атың да булмагач, тормышмыни ул?.. Самоварыгызны да алып чыксалар, нишләрсез инде?

Маһи. Чәе булса, казаннан да эчәрбез.

Гарифә. Кемнеке — аныкы дигәндә, ояты ни тора.

Маһи. Нишлисең бит, булмаганны каян аласың.

Гарифә. Куй инде, кызым, куй. Әхмәтша Рамае дии даны чыкканга килеп абыңдың. Юньле кеше булса, патша законна-рына тел тидереп, бояр урманнарын талап йөрмәс иде.

Маһи. Ярый инде, әни, өлешемә тигән көмешем, үзе егыл-ган еламас диләр бит.

Гарифә. Менә нәрсә, кызым, хәзергә бала-чагаң да юк, әллә, мин әйтәм, аерылып кайтасыңмы, дим.

Маһи. Әгәр дә моннан соң пундый сүзләр сөйлисе булсаң, эти шикелле син дә безнең өйгә аяк басасы булма.

Гарифә. Юк, юк, кызым, мин болай гына. Үзең теләсән генә дигәнем иде. Мә әле, кызым, атаңнан яшереп жыйган ак-чам бар иде, Рамай кияүгә бирерсең, самоварыгызны йолып ка-лыгыз.

Маһи. Кирәкми, әни. Рамазанны ярлы дисәгез дә, кеше яр-дәменә мохтаж түгел ул.

Бәйрәм киemenнән С а б и р күренә. Маһи тәрәзәсен яба.

С а б и р. Нихәл син, күтәрмә борын, күк тәтәй!..

Гарифә (*салкын гына*). Әйбәт әле, әрем авыз, сыткы са-гыз.

С а б и р. Кызыңның гүрничәсен карарга килдеңме? Кара, кара, күз нурыңны алмасын.

Гарифә. Мыскыл итүеңме үзеңчә?

С а б и р. Ул бит мыскылларга гына сыя торганнардан түгел, тутый кош кебек эре кыланган иде.

Гарифә. Эре булып нишләгәне бар?

С а б и р. Санатка барырдай булып масайган иде дә, булма-ды, ахырында жилкашкага яр булды!

Гарифә. Булса соң, нигә ана эчең поша?

С а б и р. Кысыр аш белән генә торалар дии ишеттем. Тавык күзе булмасын дии кызганам.

Гарифә. Кызганма, синнән ярдәм сорарга бармалар.

С а б и р. Син дә, мин әйтәм, чуклы кияү көткән идең, тәте-мәде.

Гарифә. Аллага шөкер, ярлы булса да, менә дигән уңган егеткә юлыктык.

С а б и р. Егет уцган, сүз дә юк, тик шул кадәресе бар, ыштыр алырлык та хәле юк. Бичараның чабатасы үкчәсен кыра.

Г а р и ф ә. Ни әйтсәң дә, син түгел инде, кеше хакы ашап, нахактан яшь түктерми.

С а б и р. Ул да йөрөп караган иде дә бит, булдыра алмады. Ахырында атыннан язып таякка калды.

Г а р и ф ә. Ул булдырмаса, башкалар булдырыр, кеше хакы бер тота ул.

С а б и р. Тотмас!.. Кая гына барсалар да, нинди генә жирдә булсалар да, Сабир сүзе сүз булып.

Г а р и ф ә. Әй, синең ише котырган этне ырлатып торганчы...

С а б и р. Ачуың киләмени?..

Г а р и ф ә. Мучка, муh-муh-муh!..

С а б и р. Ха-ха-ха!..

Гарифә чыгыш китә. Сүгенә-сүгенә М о ч т а к керә.

М о ч т а к. Мошенник, чалмалы карак!.. Аның бит бөтен байлыгы минеке, дүрт иманамны, барлык каралтыларымны, хәтта милкәмә кадәр алдап алды. Юллык акча сорап барган идем, капкасыннан да кертмәгән була, кашкорсак.

С а б и р. Берәр яры китәргә уйлыйсыңмы әллә?

М о ч т а к. Эти белән бертуган түтәйнең малайлары Оренбурда сату итәләр бит, шулар янына китәргә жыена идем, юлга акчам юк.

С а б и р. Шунлык та рәтем калмады диген, ә?

М о ч т а к. Әйе, Сабир дус, аю мае сөрткәндәй булды. Менә бүген әткәйдән калган иске дин китаптарын муллага сатып эчеп бетердем. Шулай, Сабир дус, байлык та, дәүләт тә, элекке абруй да калмады, ахыргы чиктә ун ел бергә гомер иткән хатыным да ташлады. Безнең әткәйне өяздә генә түгел, бөтен губернада беренче бай санап йөрткәннәр, шунысы гажәп, аларның жиде бабадан бирле жыйган байлыклары миңа ун елга да житмәде.

С а б и р. Мостафа, минем сиңа бер йомышым бар иде.

М о ч т а к. Нинди йомыш ул, Сабир дус?

С а б и р. Караңгы төшкәч, ыңдыр арглап кына миңа кер әле, шунда сөйләшербез.

М о ч т а к. Ярый, Сабир дус, ярый, рәтең дә булырмы?

С а б и р. Иске дус хөрмәтенә табарбыз.

Икесе ике якка китәләр. Р а м а й кайтып керә, өйдән М а һ и чыга.

М а һ и. Рамазан, нишләп болай бик боек?

Р а м а й. Арыдым, карыным ачты...

М а һ и. Хәзер бәрәңге пепә, апарсың. Әйдә, кое суы белән

юыныш жибәр, хәл керер. (Юындыра.) Гобәй абзыйларга онга кергән идем, булмады.

Р а м а й. Нишләп булмады?

М а һ и. Эти кушмады дид, өлкән улы бирмәде. Иртәгә иши салырмын дигән идем, оным юк...

Р а м а й. Ярый, үзем кереп алырмын.

М а һ и. Әнә Гобәй абзый ахшамнан кайтыш килә. (Кереп китә.)

Урамнан мәчет картлары киemenнән Г о б ә й узып бара, Рамай кычкырып туктата.

Р а м а й. Гобәйдулла абзый!..

Г о б ә й. Ни бар, энем Рамазан?

Р а м а й. Ышпаңны әрчеп бетердем, төшләрен кагыш, ызанга өеп куйдым.

Г о б ә й. Ярый, энем, молодец.

Р а м а й. Маһисәрвәр онга кергән икән дә, малаец бирми чыгарган.

Г о б ә й. Әйе, шулайдыр, бирмәскә үзем кушкан идем.

Р а м а й. Ни өчен?

Г о б ә й. Син кечкенә чакта әтиң, мәрхүм, әжәткә дид бер пот он алган иде, бичара карт, тәки шуны түли алмый үлде бит.

Р а м а й. Соң?

Г о б ә й. Шул, ышпа әрчегән акчаңнан шуны тотыш калырга булдым.

Р а м а й. Хан заманындагы эти бирәчәген миннән аласыңмы?

Г о б ә й. Синнән алмый, кемнән алыым? Дөнъяныкы дөнъяда бетсен. Үлгән кешеләр гүрләрәндә рәнжеп ятмасыннар, ди хәзрәт.

Р а м а й. Ай-һай, Гобәй абзый, безнең эти бурыч түләми торган кеше түгел иде бит.

Г о б ә й. Әллә ышпанмыйсыңмы?.. Бер пот он өчен иманлы авызым белән жан сатмам инде.

Р а м а й. Гобәйдулла абзый, берәз сабыр ит, күрәсең бит, быел минем начар чак. Сабир белән судлашып бернәрсәсез калдым, баш-күз алгач түләр идем.

Г о б ә й. Юк инде, энем, бик күп көттем бит, алай әрвахларны рәнжәтергә ярамый, бурыч белән дөнъядан киткән кешеләр мөхшәр көнеңдә муеннарына бурыч такталарын тагыш, ождам ишегеннән керә алмыйча житмеш жиде мең ел, әлгаязы билләһи, жәһәннәм белән ике арада йөриячәкләр, ди хәзрәт.

Р а м а й. Ялганлыйсың, карт төре!..

Г о б ә й. Нәрсә, мин ялганлыйммы?.. Тәүбә әстәгьфирулла диген!

Рамай. Тәүбәләрең белән нигә чәнчелеп китмисең шунда. Яхшылыкта, атна буе тамыр чашкан хакымны бирәсеңме, юкмы?!

Гобәй. Әй!.. Сафиулла, бире кил әле.

Бер кеше керә.

Гобәй. Менә бу, бушбугаз, миңа ут салам дип янады. Әйдә үрәдниккә, шаһит булырсың.

Рамай. Ах син, елан, мине үрәдник белән куркытмакчы буласыңмы?!

Гобәй. Караул, үтерәләр!.. *(Йөгерең китә.)*

Рамай балта белән куа башлый. Маһичыгыш тотта.

Маһи. Рамазан, син нишлисең?

Рамай. Жибәр әле, жибәр, Маһи...

Маһи. Юләрләнмә, ташла балтаңны.

Рамай. Маһисәрвәр, жибәр әле, үчемне алым, ичмасам.

Маһи. Ярый, Рамазан, тынычлан, син акыллы бит, әйдә ашарга кер. *(Кереп китә.)*

Рамай *(үз-үзен өзгәләп)*. Ух!.. Чәчәргә жирең, ашарга икмәгең булмасың, эшләсәң хакыңны бирмиләр. Бояр урманьына керсәң, төрмөгә ябалар... Юк, юк, мин моны болай калдырмам. Мин Рамай, мин аны!.. *(Капкага барып яный.)*

Дерюгин белән Дәүли керә. Урамда бер читтә Гобәй карап тора.

Дерюгин. Ахметшин, атаңнан калган недоимкаларыңны түләмәгән өчен сельскийлар әйберләреңне язганнар икән.

Рамай. Әйе, язганнар иде.

Дерюгин. Почему түләмисең?

Рамай. Хәлем юк.

Дерюгин. Бирелгән срогың тулган. Әйберләреңне алып чыгабыз, это раз. Во-вторых, казна урманьынан бүрәнә урлап тотылгач, өч тапкыр мировой судка чакырып повестка жибәргәннәр, почему бармадың?

Рамай. Барасым килмәде.

Дерюгин. Соңгы тапкыр мировой суд заочно приговор чыгарып, бер ай ятарга, унбиш сум штраф түләргә ясаган. Менә шул рәшениене кул куеп ал.

Рамай. Беттеме?..

Дерюгин. Юк әле. Нигә син Гобәй байга балта күтәрәп һөжүм ясадың?

Гобәй. Ут салырга янады, господин үрәдник, менә шаһитым бар.

Дерюгин. Өстеңнән протокол язам.

Артта тавыш, эйберләр күтөргөн десятниклар белән Макар,
Тимай бабай һәм башка ясакчылар керәләр.

Дерюгин. Нәрсә бар?

Макар. Бунтовать итәләр, господин урядник.

Дерюгин. Что?

Тимай. Господин үрәдник, үзем өйдә юк идем, авыру карчыгымның баш астыннан мендәрен таргыш алганнар...

Дерюгин. Ну что же?.. Ни өчен недоимкаларыңны түләмисең?

Тимай. Юк бит, юк. Капка каравыллап кына тамак туйдырам. Алла биреп, игеннәр уңса, көз көне түләр идем.

Дерюгин. Быел көзгә икенче төрле ясаklar булачак. Моңа кадәр волость һәм өяз расходларың казна түләп килгән булса, бу елдан андый расходлар имана башыннан крестьяннардан алыначак.

Тимай. Патша хәзрәтләре дә инде, ата-бабаларыбыздан калган недоимкаларны түләтеп талатмаса, ярамый торгандыр шул.

Дерюгин. Что?.. Его величество государь императорга тел тидерәсең?!

Тимай. Мин аңар тел тидермим. Без аның өчен тырышабыз, аның кушканнарын үтибез. Ул да берәз гына безне жәлләсен иде. Мин Александр патшаның гвардейский полкында хезмәт итеп, сигез ел аның дворецларың сакладым. Дүрт ел төрек сугышында йөрөп, бер аягымны имгәттем. Шул вакытта жыелган недоимкаларны нигә миннән ала ул?

Башкалар. Әйе, әйе, нигә бездән ала ул?..

Дерюгин. Довольно!.. Бар, кайтыш кит, капкаңны кара-вылла.

Тимай. Кайтмыйм, мендәремне бирегез.

Дерюгин. Яхшылыкта китмәсәң, мин сине арестовать итәрмен.

Тимай. Не смиешь право, мин гвардейский солдат!..

Дерюгин. Әһә!.. Әле син шулаймы? Макар!.. Ал үзен...

Макар барыш тотына.

Фәйзулла. Ни карап торасыз, житмеш яшылек гарип картны алалар бит.

Башкалар. Тимәгез аңа. Яхшы чакта жиберегез...

Дерюгин. Макар, отставить!.. Староста, десятниклар, куыш чыгарыгыз үзләрен.

Дәүли. Жәмәгать, аю күрдегезме әллә? Барыгыз, өйләрегезгә таралыгыз, барыгыз, бар...

Куыш чыгаралар.

Д е р ю г и н. Макар!.. Староста белән өснә керегез дә самавары белән мендэрлэрен алыш чыгыгыз.

М а к а р. Тыңлыйм, господин урядник!

Дәүли белән кереп китәләр.

М а һ и. Рамазан, алып чыгалар бит. Нигә эндәшмисең?

Рамай һаман бер ноктага карап катып тора.

М а һ и. Менә, мә, кыз чагымдагы чулшымны бирәм, түлө үзлөрөнә, бугазлары тыгылсын.

Р а м а й. Кирәкми, Маһи, хатын-кыз өшәнчекләре белән ясак түләү Рамай кебек егетләргә хурлык ул. *(Самовар, мендәр күтәрер чыгучы Макар белән Дәүли каршына барып баса.)* Калдырыгыз минем әйберләремне!

Д е р ю г и н. Нәрсә?..

Р а м а й. Алмагыз минем әйберләремне.

Д е р ю г и н. Нәрсә, нәрсә дисең?..

Р а м а й. Яхшы чакта алган урынына кертеп куегыз.

Д е р ю г и н. Ах син, гололобий! *(Камчы белән суга.)*

Р а м а й. Әле син шулаймы?.. *(Урядникны сугып ега.)*

Дерюгин, Макар, Дәүли, десятниклар әйберлэрен ташлап йөгөрөләр. Рамай балта белән артларыннан куа бара. Маһи чыгып каршы төшә.

М а һ и. Рамазан, юлэрләнмә, ташла балтаңны...

Р а м а й. Абзыйлар!..

Тимай белән ясактан таланган кешеләр керәләр.

Р а м а й. Тимай абзый, әйберләрегезне алыгыз.

Т и м а й. Молодец, улым Рамазан, молодец. Урядник итеп сине генә куясы бар икән.

Әйберлэрен алып таралалар.

М а һ и. Рамазан, син нишләдең?.. Тагын тотып ябарлар бит.

Р а м а й. Маһи, бар, әйберлэрне жыйна, китәбез.

М а һ и. Кая?

Р а м а й. Тимергалилэр шахтага китәләр, алар белән без дә качабыз.

М а һ и. Качабыз? Барыбер эзлөп табарлар.

Р а м а й. Тапсалар табарлар. Ләкин безгә монда торырлык калмады. Бар, жыен.

М а һ и. Ә йорт-жирлэр?

Р а м а й. Әй, чәнчелеп китсеннэр... Бар, әзерлән. Мин Тимергалилэргә белешергә барам. *(Чыгып йөгөрә.)*

Ерактан экрен генә гармун уйнап килгән тавыш ишетелә.
Ма һ и ялгызы.

Ма һ и. Шахтага, чит-ят илләргә, тагын әллә кайларга... Туган илемнән — гомер иткән жиремнән?.. Яраббиде, мин ни өчен бәхетсез булдым соң!..

Т и м е р г а л и йөгереп керә.

Т и м е р г а л и. Маһи, Рамай кайда?

Ма һ и. Хәзер генә сине күрергә дип киткән иде. Нигә сорыйсың?

Т и м е р г а л и. Үрәдник белән Гобәй байның сөйләшкәннәрен тыңлап тордым. Рамай белән берничә кешене кулга алырга теләләр.

Ма һ и. Кулга алырга?

Т и м е р г а л и. Әйе, кулга алырга. Ярдәм сорап волостька дисәтниккә чаптырдылар. Хәзер үк аңа авылдан чыгып китәргә кирәк.

Ма һ и. Ул үзе дә моннан китәбез дип миңа жыенырга кушкан иде.

Т и м е р г а л и. Шулаймыни?.. Ярый алайса, бар, жыен. Мин аны эзләп табармын.

Маһи өйгә кереп китә. Гармунда үзе уйнап, үзе жырлап Ш ә р и ф керә.

Ш ә р и ф.

Әнкәем мине тапкачтан
Ак биләүгә биләгән,
Ак биләүгә биләгән
Бәхете булсын димәгән.

Т и м е р г а л и. Нишләп болай ялгызың?

Ш ә р и ф. Иярүче юк бит, бөтен урамнар үлек чыккан йорт шикелле тып-тын. Үзәң нишләп йөрисең?

Т и м е р г а л и. Рамайга килгән идем, өйдә юк икән.

Ш ә р и ф. Рамай дигәннән, үрәдникләрен кыйнап чыгарган ди. Шул сүз дөрөсме?

Т и м е р г а л и. Әйе, чыгарган. Ләкин Захарыч әйтмешли, юкка-барга кул белән уйнау дураклык кына. Бер кешенең әтәчләнүеннән илгә ни файда?

Ш ә р и ф. Файдасы юк та, кызык ич. Үрәдник кадәр үрәдниккә кыйнап чыгаруның даны ни тора.

Т и м е р г а л и. Яхшы дан... Иртәгә үк килерләр дә, йорт-жирләрен сатып, ясаklarын түләтерләр, үзәң төрмәгә ябарлар.

Ш ә р и ф. Төрмә дигәннән, бүген Сабирның муллалардан

чыгыш барганын күрдөм. Исәнме, Сабир абзый, диг эндәшкән идем дә, күзенең агы белән генә карап китте.

Т и м е р г а л и. Соң ничек, безазгына ябыкмаганмы?

Ш ә р и ф. Ябыгыр, тагын да симерә төшкән. Битенә кирпеч сылаганнармыни. Ул анда аристантларга дисәтник булып торган ди.

Т и м е р г а л и. Менә күрдөңме?.. Мескен Захарычның сүзләре алтын булганнар икән. Авыл белән тамга жыйган булдык. Приговор бирдек. Берсе дә эшкә ашмады, тишекле бер тиен кебек кайтып та килгән.

Ш ә р и ф. Гаяз әйткәндәй, карга күзен карга чукуыганын каян күргәнең бар? Яманатлыгына булып калдык. Бигрәк тә безгә каныгыр инде.

Т и м е р г а л и. Ярый, Шәриф, сау бул.

Ш ә р и ф. Тукта, кая ашыгасың, сөйләшик әле.

Т и м е р г а л и. Кайтырга кирәк, таңнан юлга чыгасы бар.

Ш ә р и ф. Кая барасың?

Т и м е р г а л и. Тагын бәхет эзләргә, читкә китәргә йөрим.

Ш ә р и ф. Ни ултара, ни пултара дигәндәй, эш житкәндә, нишләп китәсе булдың?

Т и м е р г а л и. Монда нишлим? Күрәсен, ярты авылны ясап белән таладылар... Киләсе юлга безнең әйберләргә дә яздылар. Монда жан көеге булып йөргәнчә, ичмасам, бәхет табып булмасмы.

Ш ә р и ф. Әйе, мин дә китәр идем дә, өйдә кеше юк. Солдатка да караласы бар.

Т и м е р г а л и. Ярый, Шәриф, сау бул.

Ш ә р и ф. Исән бул, баеп кайтырга тырыш.

Тимергали китә. Шәриф озатып кала. Әкрән генә уйнап жырлый.

Уйныйм гармонь, жырлыйм үзем,
Жырлыйм дусым-ишләргә,
Эчем попа, йөрөгем яна,
Белмим инде нишләргә.

(Утырып, шыңшып тәмәкә төрә, шырпы тартмасын алып кабызырга тели, шырпысы булмауга ачуланып тартмасын әжиргә ыргыта.) Шыршысы да юк бит, ичмасам!.. *(Гармунын алып ачу белән тартып әсибәрә. Жырлап чыгып китә.)*

Үрәдникнең дугасында
Пар кыңгырау шалгырый,
Ул авылга килеп керсә,
Ярлылар дер калтырый.

Ишегалды яктан сакал-мыеклары житкән Гаяз керә. Саклык белән килеп ишек шакылдата. Маһи чыга.

Маһи. Ах!.. Бу кем?..

Гаяз. Курыкма, Маһи, бу мин.

Маһи. Гаяз?

Гаяз. Әйе, Гаяз... Шулай да таныдың.

Сүзсез аптырап торалар.

Маһи. Ник танымаска, бер дә үзгөрмәгәнсең, тик сакал-мысклар гына...

Гаяз. Ә син картайгансың...

Маһи. Син киткәннән соң, авылда бик күп вакыйгалар булды... Шәйморат абзыйны алпавыт машинасы кысып имгәттә.

Гаяз. Шулай диген, Маһи...

Маһи. Галиулла абзыйны, билән куганда, бүрәнә басып үтерде.

Гаяз. Авылда ниләр бар?

Маһи. Син ничек монда, котылып кайттыңмы?

Гаяз. Захарыч белән Себердән качтык.

Маһи. Алай булгач, нишләп монда йөрисең? Тотып ябарлар бит.

Гаяз. Мәскәү ягына узып барышыбыз. Сине алырга дип кәргән идем, ләкин...

Маһи. Гаяз, син миңа үпкәләмә. Рамайга да ачуланма. Ул да, мин дә гәшлә түгел. Мин бөтен көчем белән тырыштым. Тик кара бәхетемне аклый алмадым. Сине алып киткәннән соң, әниң янында торырга теләдем, ирек бирми кыйнап алып кайттылар. Артыңнан Себергә китәргә булдым, сизеп алдылар да ике балалы тол иргә көчләп бирә башладылар... Менә шуннан соң Рамайга ябышып чыкмый чарам калмады.

Гаяз. Ярый, Маһи, елама... Мин барысын да ишеттем... Барысын да сораптым... *(Пауза.)* Рамай кая соң, йоклыймы?

Маһи. Тимергалиләргә киткән иде, чакырып кайттыммы?

Гаяз. Авырсынмасаң, чакыр. Минем аңар йомышым бар.

Маһи. Мин хәзер кайтырмын. Син аңарчы келәткә кереп тор. Анда жәйгән урын да бар.

Гаяз. Ярый алайса. *(Келәткә кереп китә.)*

Маһи урамга чыгып югала. Икенче яктан Сабир белән Мочтакерә.

Мочтак. Тукта әле, Сабир, ни өчен без бакча ягыннан гына дөрләтмибез.

Сабир. Әйттем бит инде, анда салам күң, тиз күтәрелеп китәр дә, кача алмый калырсың. Әйдә, аллага ташпыр, менә бу келәт артына керәсең дә амбар астына саласың. Әйдә, тәвәккәллә, мин шушы тирәдә булырмын, курыкма.

Мочтак. Ярый, ләкин без исәп-хисапны бетерик әле.

Сабир. Анысы качмас, соңыннан да алырсың.

Мочтак. Юк, мин алай көтәргә эшләмим хәзер.

Сабир. Нәрсә, миңа ышанмыйсыңмы, шикләнәсең?

Мочтак. Ышанам, синнән шикләнергә ярыймы соң!..

Сабир. Шулай булгач?

Мочтак. Һәрхәлдә, хәзер биргәнәң яхшы булыр. Аннан син мине, мин сине белмим. Туп-туры Оренбурга таям.

Сабир. Кара аны, алдарга уйлама, әжәлең миннән булыр. *(Акча бирә.)*

Мочтак. Курыкма, алдамам. *(Китә.)*

Сабир. Булды бу. Беренчедән Гобәй байдан үчемне алсам, икенчедән, ут салуны бу хәерчегә сылтарлар да, ун ел Себергә. *(Келәттә дөбердәгән тавыш ишетелә, барып тыңлый.)* Әһә... Монда йоклыйлар икән. Бигрәк тә яхшы. Ишекне бикләп алырга кирәк. *(Келәсен әл.)* Тычкан балалары шикелле чыелдашып ян-сыннар әле. *(Келәт артына поса.)*

Бакча ягыннан Сәет белән Сәләх и керә.

Сәет. Сәләхи, Гобәйнең кыярлары да кыярлары! Утык әле туйганчы.

Сәләхи. Безгә, малай, теге яктан кирәк иде, моннан бер дә жайлы урын юк.

Сәет. Аннан ярамый, Гобәй байның эте сизсә, бөтен авылыны жыяр. Менә моннан гына керәбез дә, кыярлар безнеке. Әйдә, чумдык.

Сәләхи. Әйдә, сыздык.

Китәләр. Берездан йөгерең кире чыгалар. Рамайга очрыйлар.

Сәет. Жизни, жизни, сезнең келәт артында бер кеше ут салып маташа!

Рамай. Ут салып? *(Мочтак киткән якка кереп югала.)*

Малайлар кычкырып урамга йөгөрәләр.

Малайлар. Ут бар!..

Рамай белән Мочтак куышып чыга. Газ келәт ишеген дөбердөгә.

Рамай. Качма, барыбер котыла алмассың. *(Сугып ега.)* Ут салучы бар!

Газ келәт ишеген ватып чыга.

Сабир. Кычкырма, эт!.. *(Балта белән суга.)*

Гаяз. Сабир! Кеше үтердең?
Сабир. Каторжан?.. Әйдә, Мочтак, тот, качмасын.

Һөжүм итәләр.

Гаяз. Ташла балтаңны, кабахәт! *(Тотып ала.)*

Мочтак карткы яктан килеп ябыша. Тимергали, Шәриф һәм
башкалар керә.

Шәриф. Бу нинди эп? Нигә сугышпасыз?

Аральялар.

Тимергали. Тукта, бу кем?
Гаяз. Тимергали, бу мин, Гаяз.
Башкалар. Гаяз?
Шәриф. Бусы кем? Рамай?..

Маһи керә.

Тимергали. Маһи, Рамайны үтергәннәр.
Маһи. Рамайны?.. Рамазан, бөгърем...

Дәүли, Дерюгин керә.

Дәүли. Нишләп монда жыйналдыгыз?
Дерюгин. Нигә утны сүндермисез?
Шәриф. Господин үрәдник, Рамайны үтергәннәр.
Дерюгин. Рамайны? Кем үтерде?
Сабир. Господин үрәдник, без — Мочтак, Рамай белән
өчәүләп менә бу каторжанны ут салганда тоткан идек, Рамайны
балта белән сугыш үтерде.

Мочтак. Дөрес, жәмәгать, энә балтасы да кулында.

Дерюгин. Ах син, гад!.. Каторгадан качуың гына
житмәгән, монда кайтыш ут салдың, кеше үтердең?!

Маһи. Гаяз, синме шуны эшләдең?

Гаяз. Юк, Маһи, мин түгел, алдыйлар! Мин, «ут бар», дигән
тавышка келәт ишеген ватыш чыкканда, алар үзләре Рамазанны
үтерделәр.

Мочтак. Ялган! Ут салучы син...

Сабир. Рамайны үтерүче дә син!

Сәет. Әти, без ут салучыны күрдөк.

Дәүли. Күрдегез? Кем иде?

Сәет. Ул кеше Мочтак абзыйга охшаган иде, шулай бит,
Сәләхи?

Сәләхи. Шулай шул, энә башында салам эшләпәсе дә бар.

Фәйзулла. Тукта, сабыр итеп тор!

Тимергали (*Мочтакның якасыннан алып*). Жаның исән чакта дәресең әйт, синме салдың ул утны?

Мочтак. Әйе, жәмәгать, мин салдым. Ләкин мине Сабыр яллады. Рамазанны балта белән сугыш үтерүче дә ул үзе.

Халык. Әһә, менә ул ничек!

Дерюгин. Староста! Өчесен дә тотыш бәйләгез дә каравыл өенә илтеп ябыгыз.

Маһи. Абзыйлар... Без бу кешене үрәдниккә генә биреп котыла алмыйбыз. Бүген алыш китсәләр, иртәгесен кайтыр да башкаларыбызны үтерер, без аны үзебез хөкем итик!

Дерюгин. Самосуд ясарга?..

Маһи. Юк, бу юлы яклы алмассың!.. (*Сабирның якасына барып ябыша.*)

Дәүли. Кызым, син ни эшлисең?..

Маһи. Кит минем янымнан!.. Абзыйлар!.. Без аны үзе төрткән утка салыйк.

Фәйзулла. Дәресең, утка...

Сабыр. Николай Федорович, холай өчен коткар!

Дерюгин. Староста, нигә халыкны тыймыйсың?

Дәүли. Жәмәгать, бу нишләвегез, әллә котырдыгызмы?

Тимергали. Агайлар, ни көтеп торасыз? Маһи әйткәнчә, утка ташларга кирәк!

Дерюгин. Якын килмәгез!.. (*Револьвердан ата.*)

Тимергали. Әһә, әле син мылтык белән куркытасыңмы?

Маһи. Абзыйлар, үзен дә утка ташларга!..

Тимай. Әйдә, жәһәннәм поход пошел!..

Урядникны тоталар.

Дәүли. Жәмәгать алла хакына калдырыгыз, бөтен авылны харап итәсез бит!

Дерюгин. Господа, Сабирны алыгыз, ради бога, мине жибәрегез.

Урядникны жибәрәләр, чукуна-чукуна чыгыш йөгерә.

Тимергали. Әйдә, тотыгыз!

Сабыр. Тимергали, жанкисәгем, Фәйзулла абзый...

Фәйзулла. Әйдә, жәһәннәмгә кисәү бул!..

Шапкан халык толпасы Сабирны күтәреп утка таба китәләр.

Пәрдә.

ТАШКЫННАР

Трилогия

ШОМЛЫ КӨННӨР

БЕРЕНЧЕ КИСӘК

Дүрт пәрдәле драма

Бу кисәктә катнашучылар:
Биктимер — урта хәлле крестьян.
Гөлниса — аның хатыны.
Мирвәли — аларның олы уллары, эшче.
Айсылу — аның хатыны.
Мирхәйдәр — урганчы уллары.
Зәмзәмбану — аның хатыны.
Нургали — кече уллары.
Нурия — аның хатыны, соңынан укыгучы.
Мөршидә — кияүдөгә кызлары.
Хөрмәтулла — аларның кияве, хәлле крестьян улы.
Гөлчирә — Биктимернең кече кызы.
Артамонов — күрше рус авылының аңлы кешесе,
Мирвәлинең якин дусты.
Шәүлихан — нәсел-нәселдән килгән бай, старшина.
Ханзафа — аның хатыны.
Касыймхан — аларның зур уллары, сөүдөгәр.
Мирзахан — кече уллары, шәһәр мәктәбендә укучы.
Гайнавал — ярлы хатын, солдатка.
Әхтәри — авылының кара бае, староста.
Басарый — хәлле крестьян малае, авыл писаре.
Ясәви — Басарыйның тутаны, Шәүлиханнарның
доверенныйлары.
Самсонов — урядник.
Хәйбул — ярлы крестьян егете.
Наһар — күрше хатыны, солдатка.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ

Биктимер карт бакчасы. Бер якта агачлар арасында ишеге һәм берничә тәрәзәсе белән тамашачыларга таба карап торган зур гына иске өй. Икенче якта сирт-мәле кое һәм арткы урамга чыга торган бөләкөй капка. Агачларда шомырт, алма, миләшләр өлгереп килә. Ачык тәрәзә аша Б и к т и м е р картның скрипка уйнап утырганы күренә. Урам яктан М и р в ә л и кайтып керә, моңлы скрипка тавышын ишетеп, туктап кала, тыңлый.

М и р в ə л и. Рəхмəт, əти, ɵздєрəсєң гєнə икəн.

Б и к т и м е р (*тəрəзə тəбєнə таянып*). Байтактан бирле тоткан юк иде, бармаklar каткан, улым, тыцламыйлар.

М и р в ə л и. Юк, əти, бик моңлы уйныйсың. Əйдə монда, саф хавага чык. Авылга кайтканга икенче кɵн, рəтлəп сɵйлəшкəн дə юк.

Б и к т и м е р бакчага чыга.

Б и к т и м е р. Сɵйлəмə инде, улым, əле берсе, əле икенчелəре кереп бɵлдєрəлэр, я сезне кунакка алыш китəлэр.

М и р в ə л и. Үзєбєз дə аштырадык инде. Əй борынча ашка йортəлэр. Əйтерсєң хаждан кайтканбыз!

Зур шомырт агачы кɵлөгєсєнə палас жəєп утыралар.

Син кичə тормышыгыз турында сɵйли башлаган идең.

Б и к т и м е р. Əйе, улым, жиде жанга бер имана булгач, безнең тормыш шул инде — уртакка чəчєп, кеше туйдырыш ятабыз. Жəй булса — алпавыт эшеннəн кайтмыйбыз, кыш булса — авыл байларының юлын таштыйбыз. Үзєң уйлап кара. Мирхəйдэр ɵйлəнгəн, Нурғали бɵгєн килєн тəшєрə, кɵзгə икєсєнєң берсєн башка чыгарырга кирəк. Билгеле, бер имана ашлығы белəн йорт салу тɵгєл, эт оясы да корыш булмый. Əнə тагын Гɵлчирə житєп килə, аңа да бирнəсєн-мазарын əзерлисє бар.

М и р в ə л и. Əйе, əти, тормыш авыр... Бер сез генə тɵгєл, бɵтєн хєзмəт иясе шулай кɵн кɵрə. «Бɵгєн ɵк тамагым ач, иртəгə нəрсə ашармын», дигəн уй белəн баш вата.

Б и к т и м е р. Сезнең кала халкының эше ул чаклы тɵгєлдер əле, безнең крестьян хələ бик начар. Чəчим дисəң, жирєң юк, эшлим дисəң, акчалы эш таба алмыйсың.

М и р в ə л и. Кала халкының хələ, əти, сезнекеннəн авыраак. Эшчегə дə, крестьянга да авыр. Бɵтєн илгə авыр. Мəрхүм Габдулла Тукай:

«Кɵзгє тɵң, мин йоклый алмыйм,
Əй тɵрєндə жил елый,
Жил еламый, ач ɵлемнең
Куркусыннан ил елуй», —

дип язган иде.

Б и к т и м е р. Чыннан да, улым, халык елдан-ел бөлгєнлеккə тəшєп, елдан-ел фəкыйрлəнə бара, шуннан котылырга бер чарасы да кɵрєнми.

М и р в ə л и. Чара бар дилэр, əти. Əнə шушы кɵннəрдə гєнə Петербург, Баку эшчелəре урамнарга чыктылар. Канечкеч патшага, ерткыч палачларга каршы баррикадалар корыш сугыштылар.

Биктимер. Куй, куй, улым, мондый котсыз сүзлөр сөйләмә...

Урам яктан А й с ы л у кайтып керә.

А й с ы л у. Мирвәли, синең янга бер хатын килгән. Югары очтан, Бәдерниса, диме шунда.

Биктимер. Садык Галәвиенең хатыны, иманасын алдап алганнар иде, шул турыда киңәш сорап килгәндер.

Мирвәли. Шулаймы? *(Кимә.)*

Биктимер. Килең, гаеп итмәсәң, мин синнән бер әйбер турында сорыйм әле... Син кайсы авылныкы буласың, килең?

А й с ы л у. Минем авылым моннан ерак. Казан артында.

Биктимер. Мин сине, килең, бик опаттым, акылы бала булырга охшыйсың... Кара әле, килең, өченче ел Мирвәлине төрмәдә утырган дип ишеткән идек. Шул турыда берничә кат хат белән дә сорап карадык, жавап язмадыгыз. Дөрөс булды, ахры?

А й с ы л у. Әйе, әти, дөрөс, өч айга якын утырып кайтты. Ул турыда мин үзем дә сезнең белән сөйләшпәргә йөри идем, башлап әйтеп яхшы иттегез.

Биктимер. Берәр нәрсә урлаган идеме, әллә кеше кыйнау өченме?

А й с ы л у. Өченче ел Себердә бик күп эшчеләрне аттылар. Шуларны яклап безнең завод халкы да эш таплады. Шунда безнең Мирвәли дә эшчеләрне оептырып йөргән иде.

Биктимер. Эш таплаган өчен генә төрмәгә ябалармы?

А й с ы л у. Бик зур эш бит ул, әти. Эш таплау белән генә калсалар, бер хәл иде дә, байраklar күтәрел, урамнарда чыктылар. Базар мәйданында собрание ясап, патшаны, түрәләрне сүктеләр.

Биктимер. Менә ул ничек!

А й с ы л у. Икенче көнне Мирвәлине кулга алдылар, өч ай тулганда гына өйгә кайтты.

Биктимер. Ах, башсыз, башсыз, ни дип шундый эшкә катнашырга кирәк? Төрмәдә акылга утыртканнардыр, инде хәзер, шаять, йөрми торгандыр?

А й с ы л у. Йөри, әткәй, һаман таплаганы юк. Кайвакытларда яшерен собраниеләргә китеп, берәр тәүлек югалып йөри. Бу эшен ярамый дип ачулансаң, юләр кеше шикелле, көлө генә. Ичмасам, сез үгетләр идегез. Бик хәтәр эш бит ул. Быел да берничә иптәшен Себергә сөрделәр.

Биктимер. Солдатта, Япон сугышында да нидер буталып йөргән иде, һаман ташламый икән. Үзе белән яхшылап сөйләшпәргә туры килер. «Кемнеке — аныкы» дигәндәй, Алла сакласын, йөзгә оят китерүе бар.

Зэмзэмбану (*башын тәрәзәдән сузып*). Жинги, мичең булып бетте инде, әңгәмәнне соңыннан сатарсың.

Айсылу. Хәзер, килендәш. (*Кереп китә.*)

Биктимер. Гаҗәп, искитәрлек гаҗәп... Патшаны һәм аның түрәләрен?.. Тфү, тфү, әйттем исә кайттым. Мондый сүзләргә сөйләү түгел, уйлавы да куркыныч. (*Тәрәзә төбәннән скрипкасын алып, кылларын тартып карый.*) Кыллар дымланган, жил-давыл булып, ахры...

Бакча ягынан, чиләк белән бәрәңге күтәреп, Гөлниса керә.

Гөлниса. Сиңа, картлач, бүген ни булды? Иртәдән бирле шул каз муеның белән булашасың.

Биктимер. Әллә нишләп, карчык, эч поша.

Гөлниса. Эшсез торгангадыр. Юкса нәрсәгә? Аллага шөкер, үзез исән-сау, тормышыбыз тигез, балалар да яныбызда.

Биктимер. Анысы шулай, тик менә, давыл сизгән ат кебек, йөрәк никтер тынычсыз.

Гөлниса. Юк-барларны уйлап шомланма, энә Шәүлиханнарга барып кайт, йөрәгең басылып. (*Коедан су ала.*)

Биктимер. Анда ни калган?

Гөлниса. Яшьләр алдына куярга әйберләребез житешми.

Биктимер. Ә акча?

Гөлниса. Көтәргә, бурычка сорарсың.

Биктимер. Муеннан баттык бит инде, анасы.

Гөлниса. Бушлай сорамайбыз ла, балалар исән булсалар, эшләр түрәләр. Күрәсең, урак жигте, башлап сезнең ашлыкларга төшәргә, диң.

Биктимер. Ай бу Нургалине, вакытсыз өйләнеп бөлдерде бит атасың. Авызың ачсаң, үпкәң күренергә торганда, тот та кыз чыгарып ал, имеш, дурак.

Гөлниса. Солдат акылы төштән соң, диләр, бик дәрәс. Я, нишлисең?

Биктимер. Барырга туры килер, кеше арасында сынаттырга ярамас. Малайның да хәтерә калмасын. Яшьлек гомере бер генә килә. Их, Гөлниса, безнең дә яшь чаклар бар иде, мин әйтәм. Хәтерәңдәме, беренче кат кияү булып кәргәндә, билбау очын таба алмай интеккән идең.

Гөлниса. Әллә тагын, хәтерләмим.

Биктимер. Кара инде, оныгың дамыни?

Гөлниса. Оныгырың да, утыз алты ел бит аңар.

Биктимер. Ә менә мин онытмыйм, бүгенгедәй исемдә. Икебезне генә аулак өйгә ябып куйдылар... Син, боеккан болан баласы төсле, чаршау эченнән чыктың да, исән килдеңме, диң

кул очыңны гына биреп күрөштөң. Аннан өстөмнө, аннан аягымны салдырдың. Аннан кара-каршы утырыш чэй эчтек...

Гөлниса. Хи-хи-хи, карт юлөр... Олыгайганчы акыл кермөдө.

Биктимер. Шундый матур чаклар, искән жылдэй, үттеләр дә киттеләр. Сизми дә калдык. Ярый әле нужа белән торсак та, әйбәт гомер кичердек. Балалардан да уңдык: берсеннән-берсе чибәрләр, берсеннән-берсе акыллылар. Бигрәк тә Мирвәли белән Нургалине урыс авылында укытып яхшы иттек. Шул чагында кара уйлы кешеләр: «Балаларын урыс итә инде», — диш сөйлөгәннәр иде, бер дә алай булмады. Бар да хәзер кинәш сорап Мирвәлигә киләләр. Нургали дә молодис, унтер-әфичәр булып кайтты бит. Ул урамнан үтөп китсә, бөтөн авыл белән артынан карап калалар. Өч малай, өчөсө дә солдат.

Гөлниса. Солдат булулары белән мактанасың юк инде.

Биктимер. Юк, мактанам. Үзем дә солдат, малайларым да солдат. Солдатка егетләрнең каймакларын гына алалар.

Гөлниса. Шул солдат турында сүз чыкса, дөнъяңны онытасың, йомышыңа бар инде.

Биктимер. Әйе шул, нәрсә алырга дидең әле?

Гөлниса. Бер кадак кызыл билле прәннек, бер кадак кәнфит. Бавырсак пешерергә бер биш кадак ак он сорарсың, аннан, чәйшикәр дә беткән. Бер кадак шикәр белән ярты такта чэй дә алырсың.

Биктимер. Ярый, мин киттем. *(Күтә.)*

Өйдән Зәмзәмбану чыга.

Зәмзәмбану. Әнкәй, иртәнгә коймакны нинди оннан изәрбөз икән?

Гөлниса. Нинди он диш, ару оныбыз бер генә, солыдан изәрсең.

Зәмзәмбану. Бер-ике коймакка бодай оныбыз да житәрлек әле.

Гөлниса. Аны урак өстендә токмачка тотарбыз. Кара әле, килең, истә чакта әйтеп куйыйм. Бүгөн яшь килең төшкәч, урыныгызны бәләкәй якка жәярсең инде.

Зәмзәмбану. Анда бик эссе була бит, әнкәй.

Гөлниса. Эссе булса, тәрәзәләрен ачарсың.

Зәмзәмбану. Житмәсә тагын чебене, тараканы күп.

Гөлниса. Анысы үзеңнән, өйне чиста тотмыйсың. Син килгәнчә безнең өйдә андый хәшәрәтләрнең булганы юк иде.

Зәмзәмбану. Шулай инде ул, килең салмасы килбәтсез була.

Гөлниса. Бар, буш чагыңда чоланыңны юып куй.

Зэмзэмбану. Юк инде, яшь килен төшә диң, биш ел яткан чоланымны бирер хәлем юк.

Гөлниса. Алай кыланма, яшыләргә кадер-хөрмәт күрсәтү атабабадан калган йола бит.

Зэмзэмбану. Кадер-хөрмәт күрсәтәсегез килсә, үз яныгызга — түргә яткырыгыз. Я энә печәнлеккә менсеннәр, анда тынычрак булыр. Адәм рәтле кешеләр бапта йорт салалар, аннан улларын өйләндерәләр.

Гөлниса. Шулай кирәк иде дә, без картларны көтеп тормыйсыз, матур улларымны күрүгә күзегез тона, ябышасыз да чыгасыз. Үч иткәндәй, өч килен өчегез дә ябышып килдегез.

Зэмзэмбану китә. Гайнавал керә.

Гайнавал. Саумы, Гөлнисатгәй.

Гөлниса. Шөкер әле, Гайнижамал, ни эшләр бетереп йорисең?

Гайнавал. Әманәт белән кергән идем. Өебезне бикләп, күрше алшавытка уракка барабыз, безнең йортка күз-колак булмассыз микән?

Гөлниса. Озаккамы?

Гайнавал. Сабан урагына кадәр кайтмыйбыз инде.

Гөлниса. Үз урагыгыз бер дә юкмыни соң?

Гайнавал. Бер каттангына чөчкән ярты бавыбыз бар иде, уңмаган, урак тыгарлык түгел, алабута белән билчән кашлаган.

Гөлниса. Эш өстендә авылда да эш күп булыр, йортыгызны ташлап китмәскә иде, уты-күзе бар дигәндәй.

Гайнавал. Аптыраган инде. Авылда эшләсәң, кулга акчасы тими, товар алдырып теңкәгә тияләр. Алшавытта арзанрак булса да, акчалата бирә. Аннан, аларның дисәтинәләре дә, безнең авыл байларыныкы кебек, торымнан-торымга түгел, сажин белән үлчәп бирәләр. Кышка апарлык, өс-бап ясарлык акча алып кайтып булмасы динәбез иде.

Гөлниса. Ярый, мин уракка йөрмим, караштырырмын.

Гайнавал. Тәрәзә, ишекләрен такта белән кадакладык, искәрә торыгыз. Бала-чага пияласын ватмасын. Менә ачкычы, ара-тирә кергәләп карарсың. Хуш.

Гөлниса. Хуш, баеп кайтыгыз.

Гайнавал. Шулай булсын, амин. *(Китә.)*

Русча пыңшып, улан киemenнән Нургал керә.

Нургали. Анайка, анайка!

Гөлниса. Бөлөш, нигә кайттың, улым Нургали?

Нургали. Чәкчәк ашына егетләрне чакырып йорим.

Гөлниса. Соң ничек, бар да киләме?

Нургали. Киләләр. Бурган Хантими́ровны гына туры китерә алмадым.

Гөлниса. Нинди Бурган? Безнең авылда андый кеше юк иде ләбаса.

Нургали. Ну, сезнеңчә — Борһан Хантимер малае.

Гөлниса. Шулай диген, улым, үзезбездә генә сөйлә. Әтиен, Шәүлихан Мирзаханы белән Ходаяр шәкертне дә чакырыйк, дигән иде.

Нургали. Кирәкми, алар безгә килмәсләр.

Гөлниса. Килмәсәләр, үзләрөндә калыр. Чакырмыйча ярамый, берсе мәхдүм, икенчесе старшина малае. Йомышыбыз төпсә, шуларга барабыз. Аннан, андый кешеләрнең чәкчәк төпеме дә мул була.

Нургали. Яратмыйм шул мулла-байга баруны. Ну, ярый, мин пошел.

Гөлниса. Улым, бу солдат киёмнәрөңне салсаң да ярар иде. Бердән, үзең эссе, икенчедән, унбиш көннән бирле капран солдат булып йөрөүеңне яратмыйм.

Нургали. Ничего, вакыты житкәч салырбыз әле. Ярый, мин опять пошел. *(Кутә.)*

Гөлчирә кайтып керә.

Гөлчирә. Әни, иштәш кызларымның һөммәсен дә чакырдым. Бар да килергә булдылар.

Гөлниса. Бик әйбәт булган, кызым.

Зәмзәмбану керә.

Зәмзәмбану. Әнкәй, әллә нишләп маем атланмый.

Гөлниса. Салкын су сибәргә иде.

Зәмзәмбану. Сиштем, төртөнгән шикелле, күбекләнен тик йөри. Яза-яза кулбашларым калмады.

Гөлниса. Әй Алла, шуны да кеше төсле эпли алмыйсың. *(Кутә.)*

Гөлчирә. Жиңги, кил әле. Берүгә дә әйтмәскә диг сүз бирсәң, үзең бер сер сөйлим.

Зәмзәмбану. Юк, юк, Аллам сакласын, миннән сер чыгамы соң?

Гөлчирә. Кызларны чакырып кайтканда су аша чыга идем, басма өстендә Мирзахан абый очрады. «Нихәл, гүзәл Гөлчирә?» — дигән була. Бик әйбәт әле, Мирзахан абый, дим.

Зэмзэмбану. Ул анда нишлэп йөри, әллә балык тотарга төшкәнме?

Гөлчирә. Белмим. Шуннан, бу кулымнан тотып алды да: «Мин синең шушы кара күзләреңне яратам», — ди.

Зэмзэмбану. Булмас ла!

Гөлчирә. Ихлас әгәр.

Зэмзэмбану. Шуннан? Шуннан?

Гөлчирә. Жибәр, Мирзахан абый, дим. Жибәрми. Кит басмадан, дим, юл бирми. Аптырагач, бар көчемә этеп жибәргән идем, аяк-кулларын бутап, суга төште дә китте.

Зэмзэмбану. Ничек, киёмнәре беләнме?

Гөлчирә. Әйе. Шуннан мин басмадан чыгып йөгәрдем дә яр башына мендем. Әйләнеп карасам, ни күзләрем белән күрим, судан чыккан да, кулларын салындырып карачкыдай басып тик тора. Бөтен жиреннән шыбырдап су ага.

Зэмзэмбану. Әй чырсыз, чырсыз, харап иткәнсең бит.

Гөлчирә. Итсә, тотынмасын. Нигә юлымны бүлә?

Зэмзэмбану. Димәк, ул сине сөя.

Гөлчирә. Сөя?

Зэмзэмбану. Әйе, сөя. Мин дә синең шаян күзләреңне опатам, дияргә иде.

Гөлчирә. Оялмыйчамы?

Зэмзэмбану. Үзе килеп сүз кушкач, нигә оялырга? Үзе бай, үзе укыган, үзе чибәр. Егетне ычкындыргансың.

Гөлчирә. Мирхәйдәр абый печәннән кайтты. *(Китә.)*

Чалгы тотып Мирхәйдәр керә.

Мирхәйдәр. Уф, арыдым.

Зэмзэмбану. Йөрисең шунда, башкалар туй итә, ә син кеше камыты киясең.

Мирхәйдәр. Нишлэп турсайдың?

Зэмзэмбану. Турсаю гына түгел, бурсаерсың да. Бу йортта синең белән миңа сан бармыни?

Мирхәйдәр. Тагын тавыш чыгардың?

Зэмзэмбану. Кунак хөрмәтенә түздем әле, чыдадым. Әмма мин аны барыбер калдырмыйм. Имеш, икегез дә бер чыбыктан сөрелгән, эш рәте белмисез дигән була.

Мирхәйдәр. Кем?

Зэмзэмбану. Билгеле инде, анаң! Бүгенге аш-суларны миннән алып Айсылу жиңгигә биргән булды. Әйтерсең мин әзерли белмим, әйеме?

Мирхәйдәр. Ансы дәрәс инде, аш-су әзерләргә килгәндә, синең осталык чамалы. Сабан туенда пешергән бәләшләрәң дә көеп, тишелеп беткән иде. Айсылу жиңги дөнъя күргән, кала хатыны, алар аш-суга оста булалар.

Зэмзэмбану. Синең шул булыр инде. Өч тиенлек кадрен булмаса да, анаң жырын жырларсың. Менә шуның өчен дә мине кагалар, кыерсыталар.

Мирхәйдәр. Ай-һай, ирек бирерсең микән?

Зэмзэмбану. Кагуның, читләтүнең ар ягына чыктылар, яшь килен төшкәч, тагын да көн булмас. Әнә инде бүгеннән үк бөләкәй якка ятарга купштылар.

Мирхәйдәр. Йокларга булгач, барыбер түгелмени?

Зэмзэмбану. Әй Ходаем, кеше ире төсле гарьләнә дә белмисең, ичмасам. Жиләк кебек яшь чакларым шушы мүкләк белән үтә бит.

Мирхәйдәр. Ярый, ярый, тиле дигән саен, тигәнәк бусе сикермә. Кое суы салып бир, юынып алырга кирәк.

Газета тотып Мирвәли керә. Зэмзэмбану китә.

Мирвәли. Нихәл, энекәш Мирхәйдәр?

Мирхәйдәр. Бик әйбәт, абый. Үзең ниһәл соң?

Мирвәли. Бер көе генә. Печән чабу арытмадымы?

Мирхәйдәр. Берәз булды инде, абый. Быел печән шулкадәр уңган, каерып алгысыз. Бүген кояшы бик эссе иде, шуның өстенә, үч иткәндәй, тозлаган иттән аш пешергәннәр, тамак кибеп аптыратты.

Мирвәли. Шәүлихан малайлары тәкә суеп сыйласалар, байлыклары кимер иде микәнни?

Мирхәйдәр. Аналары бик саран бит аларның, тәкә сую түгел, шикәрне дә шакмаклап кына бирә. Әйләнеп тә карамас идем, абый, кыш көне бер чана печән алган идек, шуның өчен ике десятиңә чабарга туры килде.

Мирвәли. Кышын тагын шуларга барасыз инде.

Мирхәйдәр. Үз болының булмагач, билгеле, шулай. Бөтен Идел бусе шулар кулында бит. *(Як-ягына каранып кесәсеннән бер ярты аракы чыгара. Чашкага салып Мирвәлигә суза.)* Абый, әтиләр күргәнче тот әле.

Мирвәли. Кирәкмәс иде, энекәш. Арыган кеше — үзең эч...

Мирхәйдәр. Икебезгә дә житәрлек, әйдә, тот.

Биктимеркерә. Карап тора.

Мирвәли. Ярый алайса, синең исәнлеккә, энекәш.

Мирхәйдәр. Сау бул, абый.

Биктимер. Айт, мошениклар! Аталарыннан яшереп эчәләр. Кая, балалар, миңа да өлеш чыгарыгыз әле. *(Араларына кереп утыра.)*

Мирвәли. Әти, синең белән безгә уңайсыз булыр.

Биктимер. Зарар юк, бик уңайлы булып.

Биктимергә дә салыш бирәләр.

Мирвәли. Ярый алайса, исәнлеккә-саулыкка, әти.

Мирхәйдәр. Байлык белән муллыкка, әти.

Биктимер. Шулай булсын, балалар, амин!

Эчәләр. Нургали керә, аларга карап, мыегын бөтереп тора.

Нургали. Әти, алшавыт Твардовский: «Крестьяннар белән эчәсең, взятка аласың», — диң, урман каравылчысын чыгарган. Минә үзенә каравылчы итеп алмасмы икән?

Биктимер. Ник алмасын, улым, бик алып. Үзең атлы-солдат, берәз укымышың да бар, минемчә, берсүзсез алып. Кара әле, каян уйлап чыгардың, бик акыллы кинәш бу, каравылчы булып алсаң, утынын да буш ягар идек. Ара-тирә бүрәнәсен дә тарттырырга була. Минем Твардовский белән танышың та бар, сөйләшеп карыйм әле.

Мирвәли. Кирәкми, әти, пычранма. Урман каравылчысы булу бик начар хезмәт ул. Крестьяннарның тиресен тунарга, атлаган саен крестьян өстеннән протокол язарга, авыл саен тентү ясап, алшавыт эте булып йөрергә безнең өчен ярамас.

Нургали. Әгәр дә мин аларның берсен дә эшләмәсәм?

Мирвәли. Ул чагында сине алшавыт өч көн дә тотмый, энә, теге каравылчысын кугандай, куа да чыгара. Кирәкми, Нургали, «Биктимер малае шулай эшләде», — диң халык еларлык булмасын.

Мирхәйдәр. Абый дәрәс әйтә, пычранма, Нургали, авыл белән яманатлыгына булып бетәрсең.

Нургали. Соң бит миңа нәрсә булса да эшләргә кирәк? Жир юк...

Мирвәли. Минем белән заводка китәрсең.

Тәрәздә Гөлниса күренә.

Гөлниса. Улым, Нургали, кайнешең килгән, ашка сине көтәләр икән.

Нургали. Шулаймы? Мин киттем, әни. *(Китә.)*

Гөлниса. Карг, өйгә керәле. *(Биктимер китә.)*

Мирхәйдәр. Абый, Нургалине заводка дигәннән, миңа да шунда берәр урын булмасмы? Туйдым мин бу авылдан. Крестьян булып чәчәргә жирең, ашарга ишиң булмасын, имеш. Юныле киём күрмисең.

М и р в ə л и. Заводта да, энем, эплər шəптəн түгел бит. Һәр көнне меңлəгəн кешелər авыллардан килəлər дə завод кашка төшлəрендə тезелеп торалар, узган-барган мастерлардан, начальстволардан ялынып эш сорыйлар. Нургалине урнаштыру жиңелрək, чөнки ул яңа гына хезмəттəн кайткан, солдатларны беренче чиратта алалар. Шулай да мин, белеш-танышлар белəн сөйлəшеп, көзгə сине дə берər цехка урнаштырырга карармын.

Артта кыңгырау тавышы.

Болар кемнər, безгə түгелме?

М и р х ə й д ə р. Безгə шул. Мөршидə белəн Хөрмəтулла кияүләр! (*Китə.*)

Өйдən Биктимер белəн Гөлниса чыга да кунак каршыларга китəләр. Мөршидəкөрə.

Мөршидə. Абый...

М и р в ə л и. Саумы, Мөршидə?

Мөршидə. Абый, абыкаем. (*Елый.*)

М и р в ə л и. Тукта, сиңа ни булды?

Мөршидə. Күнелем тулды. Синең белəн күрешмəгəнгə сигез ел тула бит, абый.

М и р в ə л и. Әйе, Мөршидə, син ул чагында чандыр гына матур кыз идең. Ә хəзер юанаш киткəнсең. Йə, тормышың ничек?

Мөршидə. Аллага шөкер, абый, тормышыбыз түгэрək, күңелбез күбэлək, дөнъябыз тигез, бəхетез без игез дигəндəй, дөбердөтөп гомер итəбез. Өченче ел гына, яңа йорт житкерең, башка чыктык. Ике атыбыз, ике сыерыбыз, уналты баш сарыгыбыз бар. Кияүдən дə бик уңдым. Ашамый-эчми, ормый-сукмый, яман телле, каты сүзле түгел. Үзе эш сөючән, байлык өчен көючән. Быел өч оя тавык, ике оя үрдək, бер оя каз утырткан идем. Бибилəрем-чебилəрем ишегалды тутырып йөриләр.

М и р в ə л и. Балаларың ничəү?

Мөршидə. Ике улыбыз, бер кызыбыз бар. Олы улыбыз быел тырмага йөрдө.

М и р в ə л и. Ярый, ярый, Мөршидə, тормышың зарланырлык түгел алайса.

Мөршидə. Юк, биргəненə мең шөкер, абый. Тик менə син генə безне тапладың. Шулай итеп, гомергə кара эшче булып калырсың микəнни?

М и р в ə л и. Шулай, сеңелем.

Мөршидə. Безне, туган илеңне бер дə сагынмыйсыңмы?

М и р в ə л и. «Туган илгə караганда туйган жир якын», дигən бабайлар.

М ө р ш и д ə. Анысы шулай инде, абый.

Х ө р м ə т у л л а к е р ə.

Менə, киявегез Хөрмәтулла шул була инде, абый.

М и р в ə л и. Саумы, кияү?

Х ө р м ə т у л л а. Бик яхшы, каенагай, бер дə үзгəрмəгəнсең.

М и р в ə л и. Тукта əле, тукта, мин сине таныган кебек булам,
кем дияргə белмим.

Х ө р м ə т у л л а. Яхшырак уйлап кара, танырсың.

М и р в ə л и. Бер дə хəтерлəмим.

Х ө р м ə т у л л а. Солдатка алынган елыңда безнең күрше-
без Камал абзыйларга кунакка килгəн идең. Мин ул чакта унал-
ты яшылек малай гына идем. Исеңдəдер, мин сине Камилə түтəй
янына кунарга керткəн идем. Əти сизең алды да шыр-р тузды-
рыш куыш чыгарды.

М и р в ə л и. Ха-ха-ха... Əйе, əйе, картлач башымнан бүре-
гемне алып калган иде. Икенче көнне китəргə ат жиккəч кєргəн:
«Мə, энем, уңган егет бүрек ташлап йөгєрми», — дигəн була, үзе
көлə. Мəзəк карт иде, исəнме əле?

Х ө р м ə т у л л а. Күптəн юк инде, мин солдатта чакта үлдє.

М и р в ə л и. Син дə солдатмыни?

Х ө р м ə т у л л а. Так точно, солдат. Аршауда хєзмəт иттем.
Бер елдан жирəбə белəн кайттым.

М ө р ш и д ə. Абый, иртəнге чəйдəн безгə кунакка китəбез.

М и р в ə л и. Сєзнең авыл уракка тəшкəн дилəр түгелме соң?

Х ө р м ə т у л л а. Юк əле, ярлы-ябагай шунда ашар өчен генə
урыш маташа. Китəбез, каенагай.

М и р в ə л и. Белмим шул, кеше урак урганда, кунак булып яту
килешер микəн соң?

М ө р ш и д ə. Юк, юк, абый, кысыр сарык суеп кунак итəр-
без.

Г ө л н и с а к е р ə.

Г ө л н и с а. Улым, Мирвəли, Гриша дигəн иптəшең килгəн.

М и р в ə л и. Нинди Гриша?

Г ө л н и с а. Спас авылыңнан, солдатта бергə хєзмəт иткəн
Гришаң.

М и р в ə л и. Артамонов? (*Китə.*)

Г ө л н и с а. Кияү, кызым Мөршидə, əйдəгез чəйгə, аннан
килен каршылыысы бар.

М ө р ш и д ə. Нинди килен?

Г ө л н и с а. Ашыгыч булганга, сезгə хəбər итə алмадык. Нур-
гали өйлəнде.

Х ө р м ə т у л л а. Нургали өйлəнде? Кемгə?

Гөлниса. Әхтәри старостаның Нуриясен чыгарып алды.

Мөршидә. Тукта әле, әни, үзең чыгарып алды дисең, үзең килең каршылың бар дисең.

Гөлниса. Ул бик кызык булды инде, кызым. Әхтәри, кызының Нургали белән шаярганын сизгән дә, тиз генә, итче Муса малаена бирергә булган. Кыз, беләсез, шәһәрдә кызлар мәктәбәндә укыган. Аптырап калмаган, өченчөкөн, ятарга торганда гына, әйберләрен күтәреп, безгә килеп кермәсенме?

Хөрмәтулла. Менә сиңа кирәк булса!

Мөршидә. Я, я, әни?

Гөлниса. Аның артынан ата-аналары килеп життеләр. Кызы алыш китәргә телиләр, кыз якын да килми, Нургалигә сыткы сагызы кебек ябышкан.

Хөрмәтулла. Афәрин, уңган кыз икән.

Гөлниса. Шуннан, усаллык белән булмагач: «Без сезгә бирергә каршы түгел, тик, зинһар, кеше арасында хурлыкка калдырмагыз, туй ясап, үз өебездә никах укытып бирик», — диң, ялынып сорагач, Нургалине күндердек. Кичә туй кисәге ясаган булып, Нургалине кыз куенына озаттык. Бүген килең көтәбез.

Мөршидә. Әхтәри хатыны кызына тиң таба алмый йөри дигәннәр иде, борыны төшкән икән алайса, хи-хи-хи...

Хөрмәтулла. Безнең каениш бит ул кызлар күзе төшәрлек егет, үзе улан, үзе унтер-офицер!

Кереп китәләр. Өйдән Зәмзәмбану белән Гөлчирә чыгып, шомырт агачы астына табын өзәрлиләр.

Зәмзәмбану. Гөлчирә, Нургали абыең чәкчәк ашына Мирзаханны да чакырган.

Гөлчирә. Чакырса, бик әйбәт булган.

Зәмзәмбану. Мин дә шулай дим, кош теледәй хат кисәге язып куй, бирермен.

Гөлчирә. Аллаһ сакласын, егетләргә хат язаммы соң!

Зәмзәмбану. Нигә язмаска? Үзе сиңа гапыйк булган бит. Кара аны, кулыңа эләккән бәхетне ычкыңдырма.

Гөлчирә. Юк, язмыйм, бапта үзе язса икән, анда күз күрер иде.

Зәмзәмбану. Йә, ярый алайса, телдән генә әйтермен.

Гөлчирә. Әйтмә, жиңги, кирәкми.

Кызлар керә, бер бала йөгереп уза.

Бала. Килең төшә, килең!..

Ишегалдына хатын-кызлар, балалар кереп тулалар, өйдөн Айсылу, Мөршидэ йөгөрөп чыгыш, урамга узалар. Нургали керэ, капка төбөндөгө балаларга, хатын-кызларга прәнник, конфет сибеп югала. Нурия не ике ягыннан култыклап, Айсылу белән Зәмзәмбану керэ. Гөлниса, өйдөн чыгыш, өйалдына палас жәя, кулындагы ике жамайактан бал белән май каптыра.

Гөлниса. Әйдә, килен, әйдә, төкле аягың белән.

Кереп кигөлөр. Артамонов белән Мирвәликерэ.

Артамонов. Америка страховоной обществосында, Зингер компаниясендә агент булып хезмәт итәм. Полиция рөхсәтеннән башка өч көнлек юлга да чыга алмыйча, күзәтү астында торам.

Мирвәли. Күзәтү астында? Нәрсә өчен?

Артамонов. Үткән елны Шакир хажи белән урман кисүчеләр арасында зур конфликт чыккан иде, мин анда конторщик булып эшли идем. Крестьянны беләсен, үзенчә эшлөргә ярата. Башта подрядчикны, соңыннан становой приставны кыйнадылар. Шул эшне миннән күрделәр. Чепуха, конечно. Димәк, син кунакка кайтың?

Мирвәли. Безнең завод, хәрби заказларны эшлөүгә күчү уңае белән, зур ремонтка туктады. Эшчеләрне унбишәр көнгә прогулкага чыгардылар. Шул унайдан файдаланып, эти белән эңине, туганнарны күрергә кайттым.

Артамонов. Хәрби заказлар дигәннән... газеталарда бик күңелсез хәбәрләр язалар.

Мирвәли. Әйе, Гриппа, сугыш куркынычы көннән-көн үсә, Франция президенты Пуанкареның Петербургта рус гаскәрләренә парадын кабул итүе тикмәгә генә түгел. Бу, әлбәттә, бик күп серләр белән бәйләнгән.

Өйдән, көянтә-чиләк күтәрәп, Нурия һәм аны чолгап алган кызлар чыга. Шаулашып яшь киләнгә су юлы күрсәтергә китөлөр. Нургали белән Мирзаханкерэ.

Нургали. Пожалыста, Мирзахан әфәнде, рәхим итегез.

Мирзахан. Исәнме, Мирвәли абый?

Мирвәли. Бик яхшы, Мирзахан.

Мирзахан. Нихәл син, ходатай?

Артамонов. Бик әйбәт әле, барчук...

Мирвәли. Я, Мирзахан, бик шәп байыйсызмы?

Мирзахан. Эшебез яхшы, быел безгә Мәскәү фирмалары ун мең кредит бирделәр.

Мирвәли. Оһо... Димәк, сез эшне эредән йөртә башлагансыз.

А р т а м о н о в. Аларның эше шәп... Аталары старшина, уллары коммерсантлар.

Б е р н и ч ە е г е т б е л ە н Х ە й б у л к е р ە .

М и р в ە л и. Кодалар, рәхим итегез.

Х ە й б у л. Карт анабыз кара туфрақ,
Байлык бирсен кода йортына,
Безнең аймак сәлам диде
Сезнең якның яше-картына.

М и р в ە л и. Алып куенга биргән сәламнәрен,
Түрдән узсын кода илчесе,
Сый-хөрмәттән тәмләп авыз итсен,
Кардәш-ыруг, туган, димчесе!

Х ە й б у л. Рәхмәт, Мирвәли абый, ничә еллар зимагурда йөрсәң дә, горесф-гадәтләрне онытмагансың.

М и р в ە л и. Яшьлек белән үзләштерелгән йола онытылмый икән ул, кодалар.

Н у р и я б е л ە н к ы з л а р с у д а н к а й т ы ш к е р ە л ە р .

Х ە й б у л. Янтык басма, абынма,
Як-ягыңа салынма,
Атла туры кыл кебек,
Эшлә йортка кол кебек!

Кызлар кереп китәләр.

Н у р г а л и. Әйдәгез, егетләр, прошу, менә моннан узыгыз.

Утырышалар.

М и р х ە й д ە р. Кысылыбрак, егетләр, кысылыбрак.

Б а с а р ы й б е л ە н Я с ە в и к е р ە .

Б а с а р ы й. Әссәламегаләйкем.

Х өр м ә т у л л а. Вәгаләйкемәссәлам.

Я с ە в и. Үч иткәндәй, бүген кибеткә кеше тулды, көчкә ябыш котылдым.

Б а с а р ы й. Минем янга Илья Петрович килгән иде, төрле исемлекләр сорап башымны катырды.

Г ө л н и с а ч ә к ч ә к к е р т ә .

Г ө л н и с а. Улым Мирхәйдәр, син вақларсың инде.

Мирхәйдәр. Юк, әни, миннән булмый ул. Без аны Мирзахан әфәндегә бирик.

Мирзахан. Гафу итегез, Мирхәйдәр абый, булдыра алмыйм.

Гөлниса. Алай булса, кода, син.

Хәйбул. Юк, юк, кодагый, миннән булмый ул.

Хөрмәтулла. Берегезнең дә йөрәге житмәде, кая, үзем ваклыйм, булмаса. *(Жиңнәрен сызганып, чәкчәк вакларга керешә.)*

Гөлниса. Сакланыш, кияү, пычагы бик үткен, кулыңны уймасын.

Хөрмәтулла. Кайгырма, каенанай, киявец сынатмас алай.

Гөлниса. Ягез, балалар, бисмилла әйтеп алыгыз.

Барысы да берәр шакмак чәкчәк алалар.

Хәйбул. Ике яшыкә, чәкчәкләре кебек, татлы тормыш телибез.

Мирзахан. Байлык белән гомер итсеннәр.

Гөлниса. Шулай булсын, амин.

Урамда жыр тавышы ишетелә, кулларына чәкчәк тоткан килеш аптырап калалар.

Хәйбул. Нишләп болай вакытсыз чакта гармун уйныйлар?

Мирхәйдәр. Исреккләр, ахры.

Әхтәрийөгереп керә.

Әхтәри. Басарый, әйдә, тизрәк!

Басарый. Ни бар, Әхтәретдин абзый?

Әхтәри. Патша хәзрәтләреннән указ бар.

Барысы бергә. Нинди указ?

Биктимеркерә.

Әхтәри. Ярман патшасы белән сугыш башланган!..

Барысы бергә. Сугыш башланган?!

Әхтәри. Әйе, сугыш башланган. Яңа гына волостьтан чапкын килеп китте. Әйдә, Басарый, кырык яшыкә кадәр булган запас солдатларга исемлек төзерсең.

Биктимер. Кырык яшыкә кадәр дисеңме, кода?

Әхтәри. Әйе, кода, сиңең өч улың да алына. Хәзерләнегез. Көтеп торырлык булмасын, таңнан калага чыгабыз. Патша хәзрәтләренең указы шулай... *(Китә.)*

А й с ы л у. Мирвәли...

З ә м з ә м б а н у. Мирхәйдәр...

Н у р и я. Нурғали...

М ө р ш и д ә. Хөрмәтулла...

Б и к т и м е р. Балалар...

Г ө л н и с а. Бәбкәләрем, Мирвәли, Мирхәйдәр, Нурғали...

Кияү, син дәме?

Г ө л ч и р ә. Дәү абый, туган абый, бәләкәй абый, жизни...

Чыр-чу, елаш. Урамда, берсе икенчесенә тавышын күмәрлек итеп,
биш-алты гармунда уйныйлар, жырлыйлар, елыйлар.

Ж ы р. Кыр кашкасын чыккан чакта,

Бер карармын каерылып;

Илем, суым, туганнарым,

Каласыз бит аерылып.

Пәрдә.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ

Биктимер карт өе. Ике якта ике ишек. Түрдә зур сәке, сәке өстендә сандыклар, мендәр-ястыклар. Пәрдә ачылганда Гөлчирә хат укый. Аның әйләнә-тирәсендә Биктимер, Гөлниса, Айсылу һәм Зәмзәмбану тыңлап торалар.

Г ө л ч и р ә. «Вә янә дә күрше-коланга, кардәш-ыругларга, дус-ишләргә, ил картларына аермаенча күптин-күп, чуктин-чук сәламнәремне ирсал вә тәблигъ әйләдем. Сәлам соңында шуны белдерәм: әткәй, әнкәй, без монда азап чигәбез. Өч айдан бирле окопта ятабыз. Иртән яңгыр яуса, кичен кар ява. Кара тана анасына охшаган иде, асрый күрегез. Абый белән Нурғалидән хәбәр киләме? Тәүлеккә бер тапкыр ашарга бирәләр, анда да эт капмаслык борчак күмәчә белән ясмык шулпасы».

Г ө л н и с а. Әй бала, бала... Барысы да шул хәлдә микән?

Г ө л ч и р ә (*укуын дәвам итеп*). «Әх, әнкәй, син мине тапмаган булсаң, бу газашларны күрмәгән булыр идем. Сүзем күп иде, мөхтәсәр кылдым. Ярманнар туп атарга керештеләр. Хушыгыз, хәер-догадан ташламагыз. Патша кулында грифтар булып торгучы улыгыз Мирхәйдәр». Бер жыры да бар:

«Миннән калган түбәтәем

Төсем итеп тотың кучкарда;

Дөнъялыкта кавыша алмасак,
Кавышырбыз мэхшәрдә».

Г о л н и с а. Бәбкәем, бәбкәем...

Б и к т и м е р. Сабыр ит, карчык, үз-үзеңне бетермә. Тормыш-
лары авыр булса да, безнекеләр исән-сау әле. Әнә башкаларныкы
беренче сугышларда ук үлделәр. Хәбәрсез югалдылар.

Г о л н и с а. Нишлим соң, бик авыр бит, атасы...

З ә м з ә м б а н у. Әткәй, пособиесе турында нигә бер сүз дә
язмаган икән?

Башкалар аштырап калалар.

Б и к т и м е р. Анысын мин белмим инде, килен.

З ә м з ә м б а н у. Үткән хатыбызда баптагы өч ае өчен акча-
сын алганыбыз юк, дип язган идек. Шул турыда тагын колагы-
на киртеп язарга кирәк, жебеп тормасын, юллап жибәрсен.

Б и к т и м е р. Әй килен, аның башында пособие кайгысы
түгелдер шул, күрәсең ич нәрсәләр яза. Хәерчегә бер тамчы
дигәндәй, казна биргән акча белән яши алмасын, тизрәк бу каһәр
суккан сугышны бетерсеннәр, иремне кайтарсыннар иде, диң.

З ә м з ә м б а н у. Әллә инде пособиемне дә сорамакка кушар
идеңме?

Б и к т и м е р. Нишләп кушыйм, кушмыйм, сорарга кирәк,
үзем дә берничә тапкыр прошение яздым бит, тагын да язар-
быз. Тик мин сиңа шуны әйтүем — хәзерге минутта иреңнең
хәленә кереп, безнең белән авыр кайгысын уртаклашырга дию-
ем.

З ә м з ә м б а н у. Юкка кайгырудан ни файда? Үлгән кеше ар-
тыннан үлеп булмый бит.

Б и к т и м е р. Кара, кара, нәрсә сөйли, тирес бит? Димәк,
үлүен телесең?

З ә м з ә м б а н у. Тукта әле, нигә миңа бәйләнәсең? Үлсен
дип кайчан әйттем? Кайчан ишеттем?

Б и к т и м е р. Тагын ябышты инде, телеңә тилчә чыккыры,
тфү, ләгыйһ...

З ә м з ә м б а н у. Төкермә! Тел очыңа төер чыкмасын.

Б и к т и м е р. Төкерү генә түгел, каш чыбыркы кирәк иде
сиңа, кешесе юк.

З ә м з ә м б а н у. Көне-төне кагып табалавыгыз аз иде, инде
чыбыркы белән кыйнамакчы буласыз икән? Кулыңны гына тиде-
рәп кара, хәзер урядникка жәвит итәрмен.

Б и к т и м е р. Ах Алла... Сүзе сүзгә охшамый, авызы сүздән
бушамый дигәндәй, нишлим инде бу каһәр белән? Көзгә чебен
кебек безелдәп өскә килә дә, зәһәрле теле белән жаныма тия.

Зэмзэмбану. Кем чебен, минме чебен?
Биктимер. Әйе, син чебен! Чебен генә түгел, шөшпә, кигәвен син!

Зэмзэмбану. Мин шөшпә, кигәвен?
Биктимер. Ул гына да түгел, нашатыр син.
Гөлниса. Куй, атасы, шул эт белән эт булма.
Зэмзэмбану. Айсылу жиңги, ишетәсеңме, миңа эт диләр.

Гөлчирә. Житәр инде, жиңги, күршеләр ишетер.
Зэмзэмбану. Ишетсен! Хәзер староста Әхтәри коданы алыш киләм, әйткән сүзләрегезне онытмагыз.

Биктимер. Бар, бар, алыш кил, аны гына түгел, аннан зуррагын алыш килсәң дә курыкмыйм, алар алдында да әйтермен. Нашатыр гына түгел, крипки водка диярмен. Сиңа Зэмзэмбану түгел, Кислатабану диип исем кушарга иде.

Зэмзэмбану. Мин Кислатабану? Мулла кушкан исемемне бозасыз!

Биктимер. Әйдәгез теге якка, бу барыбер безгә тынычлык бирмәс.

Айсылу белән Зэмзэмбанудан башкалар бүлмөгә кереп китәләр.

Зэмзэмбану. Юк, мин моны болай калдырмыйм. Син, жиңги, шаһит булырсың, яме?

Айсылу. Кеше көлдермә, килендәш, үзең гаешле, бераз гына телеңне тыярга иде.

Зэмзэмбану. Анысын синнән сорамыйлар. Элек басканнары да житәрлек булды, хәзер ирек бирмәбез, хәзер безнең көн, солдаткалар заманы, әйеме?

Айсылу. Тукта әле, нигә кызасың? Аларның сиңа бернинди дә яманлык эшләгәннәре юк.

Зэмзэмбану. Хәзер генә кигәвен, нашатыр, Кислатабану диип мыскыл итүләре?

Айсылу. Үзең гаешле, үзең ябыштың.

Зэмзэмбану. Килмешәк башың белән миңа акыл өйрәтмә, яме!

Айсылу. Бу кадәр аңсыз, надан булырсың икән.

Зэмзэмбану. Надан? Хи-хи-хи... Бичара, ашагач амин да тота белмисең, житмәсә тагы надан дигән буласың.

Айсылу. Синәң белән тел пычратыш торганчы... (Китә.)

Зэмзэмбану. Авызың томаландымы? Хи-хи-хи... (Тышка чыгып китә.)

Биктимер белән Гөлчирә чыга.

Биктиме р. Бар, кызым, хатыңны Басарый абыеңа иштеп тапшыр, иртөгө волостька баручы булса, биреп жибөрсен.

Гөлчирә. Ярый, эти. (Китә.)

Гөлниса керә.

Гөлниса. Ни өчен генә бу Мирвәли язмый икән?

Биктиме р. Белмим, карчык, үзем дә төмам аптырадым инде.

Гөлниса. Әллә, Ходаем, пленга калды микән?

Биктиме р. Ул бит узган хатыңда «ялга чыктык, шөһөрдө торабыз», дигән язган иде.

Гөлниса. Мин аңламыйм, бу кешеләр ни өчен генә сугышлар икән?

Биктиме р. Хәзрәт әйтә: сугыш — пәйгамбәрләрдән калган изге эш, ди.

Гөлниса. Алар әйтер... Алар бит үзләре бармыйлар.

Бүлмөдөн Айсылу чыга.

Айсылу. Әткәй, минем сезгә киңәшем бар иде.

Биктиме р. Нинди киңәш ул, килен? Сөйлә.

Айсылу. Үзегез беләсез, алты ай тула инде, Мирвәлидән хат-хәбәр дә юк. Сугышның тукталуы турында уйларга да ярый, диләр. Мин сездән китәргә уйлыйм.

Биктиме р. Син нәрсә, килен, әллә бездән риза түгелме?

Айсылу. Ай, юк, әткәй, үз балагыз кебек күрүегез өчен рәхмәт сезгә.

Гөлниса. Алай булгач, нигә бездән китәсең?

Айсылу. Алтмыш яшьлек картның тапканын ашап ятасым килми.

Биктиме р. Эшебез ул кадәр үк начар түгел бит әле, кылымда һөнәрем булгач, ризыклык табып торам. Менә кышка дугалар әзерлим, бөләкәй чаналар ясармын. Шулай итеп торырбыз әле.

Айсылу. Юк инде, әткәй, мин китәргә булдым. Әйбәт кенә урын да чыгып тора.

Биктиме р. Нинди урын ул?

Айсылу. Шәүлиханнар асрауларын яратмыйлар икән, шуның урынына мине алырга булдылар.

Гөлниса. Ай-һай килен, Ханзафа бикәнең усаллыгы бөтен өзгә жәелгән. Аларга асрау түгел, килен дә ярамай. Әнә Касыймханы тагын хатынын аерган, ди. Ул бит сине каклап киштерер.

А й с ы л у. Зэмзэмбану килендэптгөн сүз ишетең торганчы, эше авыр булса да, жаным тыныч булыр.

А р т а м о н о в керө.

Б и к т и м е р. Тукта, бу Гриша түгелме?

А р т а м о н о в. Әйе, Биктимер Шамкаевич, мин.

Г ө л н и с а. Гриша улым, син ничек монда?

А р т а м о н о в. Сугышта контужен булдым. Өч айга төзөлөргө жибәрделәр.

А й с ы л у. Исәнмесез, Мироныч? *(Күрөшә.)*

Г ө л н и с а. Килен, самовар куй. Гришаны кунак итәрбез.

Айсыгу китө.

А р т а м о н о в. Рәхмәт, мин хәзер китәм. Өйгә кайтып барыш-
лы, хәл белергә генә кердем.

Г ө л н и с а. Юк, юк, чәй эчертми жибәрмим. *(Китә.)*

А р т а м о н о в. Я, Биктимер Шамкаевич, нишләп торасыз?

Б и к т и м е р. Болай ярыйсы, Гриша, тик Мирвәли югалды бит. Хат та, хәбәр дә юк...

А р т а м о н о в. Гаҗәп, нигә язмый икән?

Б и к т и м е р. Үзебез дә аптырадык, күнелгә әллә нинди шикләр дә килә.

А р т а м о н о в. Әйе, ансы да бик мөмкин...

Б и к т и м е р. Бу немец дигәннәре бик көчлемени?

А р т а м о н о в. Аларда техника, аларда корал. Кору мылтык белән агулы газларга, ике йөз миллиметрлы пушкаларга каршы торыш булмый шул.

Б и к т и м е р. Ике йөз миллиметрлы дисеңме?

А р т а м о н о в. Әйе, Биктимер Шамкаевич, ике йөз миллимет-
рлы пушкалардан атарга керешкәндә, бөтен жир йөзе тетрәп,
әйләнә-тирәң утка, төтенгә, оскоклар буранына әйләнә. Менә
шул дөһшәттән исән калган рус солдатлары окоп почмаклары-
на посалар да, канечкеч патшаны, сатлык генералларны, кур-
как офицерларны сүгәләр.

Б и к т и м е р. Японнарда оттырган кебек, болардан да
жиңеләрбез микәнни?

А р т а м о н о в. Әйе, Биктимер Шамкаевич, рус патшасының
жиңелүе көн кебек ачык. Ләкин Россия халкы жиңәчәк.

Б и к т и м е р. Ничек инде ул, патшасы жиңеләчәк тә, халкы
жиңәчәк?

А р т а м о н о в. Гасырлар буге ач-ялангачлыкта интегеп, тук-
таусыз көрәшләрдә чыныккан эшчеләр, еллар буге окошларда

тилмергән солдатлар, көннән-көн бөлгөнлеккә төшкән крестьяннар озаklamый урамнарға чыгарлар да, язгы ташкыннардай булып, сарайларға каршы барырлар.

А й с ы л у керә.

А й с ы л у. Эткәй, Мөршидә килде.

Б и к т и м е р. Мондый пычракта нишләп йөри икән?

А р т а м о н о в. Ярый, хәзергә хуш, сау булыгыз, Мирвәлидән хат килү белән, миңа хәбәр итәрсез.

Б и к т и м е р. Тукта, Мироныч, чәй эчәрбез.

А р т а м о н о в. Рәхмәт. Үземнекеләрне күрергә ашыгам. Бер-раздан иркәнләп килермен әле.

Биктимер Артамоновны озата. Г ө л н и с а бүлмәдән чыга.

Г ө л н и с а. Ай Алла, кунагым китеп тә барган, аның өчен чәй куйдык.

М ө р ш и д е керә.

М ө р ш и д е. Нихәл, әни, арумы?

Г ө л н и с а. Бик әйбәт, кызым, каян болай?

М ө р ш и д е. Урман сорап волостька барган идем, Хөрмәтулладан хат алдым.

Г ө л н и с а. Соң нәрсә яза?

М ө р ш и д е. Сезнең хәер-догада исән-сау гына йөрүм, начальстволарым бик яраталар, һаман да шул офицерымда денщик булып торам, дигән. Шушы хат белән ун кадук күчтәнәч жибәрәм, тиздән алырсыз, дип язган.

Г ө л н и с а. Алланыкын белмәссең, дигәндәй, кызым, бу дөнья кызык кына корылган. Берәүләр ач ята, икенче берәүләр күчтәнәчләр жибәрәп тора.

М ө р ш и д е. Шулай инде ул, әни, «майламыйча арбасы, жайламыйча чанасы йөрми», дигән бабайлар. Киявегез барган мәлне бер ат акчасына офицерларын сыйлады.

Б и к т и м е р керә.

Г ө л н и с а. Алланың каһәре төшсән иде бу патшасына, безне болай тилмерткәнче муены борылсын, үлгән чагында телен чәйнәп жанын бирсән иде, имансыз!

Б и к т и м е р. Куй, куй, юләр, андый сүзләр сөйләмә. Монда гаеп патшада түгел, ярманда, диләр, тоткан да, явыз, безнең жиргә

басып кeргән. Билгеле, бугазыңа килеп ябышкач, сугышмыйча хәлең юк.

М ө р ш и д ə. Өти мин сезне алырга дип кeргән идем, кайгылы көннәрегездə күнел ачып кайтырсыз.

Б и к т и м е р. Кирəкми, кызым, үзең дə солдатка кеше.

М ө р ш и д ə. Булса ни, минем тормышым зарланырлык түгел əле. Атланмаем кашламалап, сарымаем тəпəнлəп, туңмайларым табаклап ята. Узган атнаны гына ике капчык борай, өч капчык бодай оны тарттырган идем. Əле бүген пособие акчамны алгач, биш гөрəңкə кәрəзле бал алдым, рəхəтлənеп сыйланып кайтырсыз.

Б и к т и м е р. Юк, кызым. Ялан да ялан сиңа кунакка йөрүе кешедən уңайсыз.

М ө р ш и д ə. Сез ят кеше түгел миңа.

Б и к т и м е р. Ансы шулай, өе барның көе бар дигəндəй, эшсез ятуны яратмыйм.

М ө р ш и д ə. Кайгырма, эти, мин сиңа эш табармын. Ватылган, жимерелгән əйберлəремне тəзəтəп китəрсəң. Сыерлар абзарының өрлеге сыгылган, эчтən берəр терəү кисəге салырсың. Менə кыш житə, чанамның үрəчəсе юк, ана үрəчə куярысың. Камытымның бəятə тузган, бəят утыртырсың, мунча ишегенең күгəне купкан, аңа күгən кагарсың. Һəрхəлдə, сиңа өч-дүрт көнгə житəрлек эш табармын əле.

Б и к т и м е р. Белмим шул, ничек булыр икən? Пешеклəргə куйган дугалыкларым бар иде.

Г ө л н и с а. Алар качмас əле, карт, көз озын, əкрəнлəп эшлəрсəң.

Б и к т и м е р. Барыйк дисəңме?

Г ө л н и с а. Шулай дим, күнел ачып кайтырбыз.

Б и к т и м е р. Ярый алайса, чыгыш ат жигим.

М ө р ш и д ə. Бар, бар, эти, караңгы тəшкəнчə кайтып житəргə кирəк.

Биктимер чыгыш китə.

Нурия килен кайда?

Г ө л н и с а. Аталарыңда тора.

М ө р ш и д ə. Əллə ташлап киттеме?

Г ө л н и с а. Юк, безнең ризалык белən. Ата-анасының кадерле баласы бит, ялынып сорагач, каршы килмəдек.

А й с ы л у керə.

А й с ы л у. Əнкəй, чəй əзерлəдем.

Гөлниса. Әйдә, кызым, әтиең ат жиккәнче бер-ике чынаек эчеп алыык.

Айсылудан башкалар бүлмәгә чыгып китәләр. Гөлчирәкәрә.

Гөлчирә. Жиңги, бәгырем, сиңа хат!

Айсылу. Хат? Кая, бир.

Гөлчирә. Ә сөенчегә?

Айсылу. Ни теләсәң, шуны алырсың. (Хатны укып.) Ә?!

Гөлчирә. Жиңги, сиңа ни булды?

Айсылу. Юк, берни дә булмады...

Гөлчирә. Кемнән ул хат, абыйданмы?

Айсылу. Юк, түгел...

Гөлчирә. Туганнарыңнанмы?

Айсылу. Алардан да түгел...

Гөлчирә. Алай булгач, кемнән соң?

Айсылу. Сорама, Гөлчирә, әйтмим.

Гөлчирә. Әйт инде, жиңги, минем дә беләсем килә.

Айсылу. Сиңа аны белү ярамый...

Гөлчирә. Әйтмисең икән, мин болай да төшендем.

Айсылу. Нәрсә төшендең? Әллә ачып укыдыңмы?

Гөлчирә. Эх, жиңги, димәк, син дә абыйны алдадың?..

Айсылу. Син ни сөйлисең, Гөлчирә?..

Гөлчирә. Алай булгач, кемнән соң ул хат? Нигә миннән яшерәсең?

Айсылу. Алай шикләнә торган булгач, әйтәм. Ләкин хатта азылган сүзләргә беркемгә дә чыгармаска сүз бирәсеңме?

Гөлчирә. Иши белән ант итәм.

Айсылу. Тыңла, укыйм. «Айсылу, мин биш айдан бирле төрмәдә утырам. Кайчан чыгасым билгеле түгел. Үз тормышыңны үзең кайгырту ягын кара. Минемчә, заводка китүең яхшырак булыр. Эткәйләргә минем турыда бернәрсә дә белдермә. Хуш. Мир-вәли».

Гөлчирә. Абый төрмәдә?

Айсылу. Әйе, Гөлчирә, төрмәдә...

Гөлчирә. Ни өчен яптылар икән?

Айсылу. Күрәсең, ни өчен икәннен язмагаң.

Айсылу елый. Гөлниса белән Мөршидәкәрә.

Гөлниса. Килең, ни булды сиңа?

Айсылу. Юк, әнкәй, берни дә булмады.

Гөлниса. Нигә соң елыйсың?

Айсылу. Менә, хат алдым...

Гөлниса. Мирвәлидәнме?
Айсылу. Түгел, заводтан...
Гөлниса. Соң?
Айсылу. Бертуган абыем үлгән...
Гөлниса. Сугыштамы?
Айсылу. Юк, болай, авырып үлгән...

Тыштан Биктимер керә.

Биктимер. Килен, ни булды сиңа?
Гөлчирә. Абый...сы үлгән...

Гөлниса белән Мөршидә утырып дога кылалар.

Биктимер. Елама, килен, үзәнә исәнлек бирсен.
Мөршидә. Жиңги, әйдә безгә, кунак булып кайтырсың.
Айсылу. Рәхмәт, Мөршидә, синдә болай да бик күп кунак
булдым инде.

Мөршидә. Булсаң ни? Син безгә ят кеше түгел.
Биктимер. Чышлап та, әйдә, килен, күңел ачып кайтырсың.
Гөлниса. Әйдә, килен, бергә-бергә күңелле булыр.
Гөлчирә. Бар, жиңги.

Мөршидә. Эпсез тору күңелсез дисәң, курыкма, жиңги, сина
да эш табармын. Үземә, балаларыма дип алган күлмәклекләрем
ята, мулла абыйлардан аяк машинасы алып чыгып бирермен дә,
келтерәтеп тик утырырсың.

Айсылу. Ярый алайса.

Биктимер. Бар, килен, өстеңә киеш чык, хәзер китәбез.

Айсылу бүлмәгә кереп китә. Тыштан Зәмзәмбану кайтып керә.
Мондагылар юлга чыгарга әзерләнәләр.

Биктимер. Килен, ике-өч көнгә Мөршидәгә барабыз, үзе-
гез генә торырсыз инде.

Зәмзәмбану. Ярый, әткәй, бик әйбәтләп торырбыз.

Биктимер. Мунчада кибәргә күтәргән дугаларым бар, һәр
көнне ягып торыгыз, кипсеннәр.

Гөлниса. Саклап тотсагыз чәй-шикәрегез житәрлек, аш
пешерсәгез, борчак чумарасы салырсыз.

Биктимер. Кич ятканда малларны, кош-кортларны барлап
ябарга онытмагыз.

Гөлниса. Тавыкларга жим сипмәгез, ыңдыр тирәсендә
чүшләнсеннәр.

Айсылу киенеп чыга.

Биктимер. Ягез, бер фатиха.

Утырып дога кылалар.

Биктимер. Аллаһы әкбәр, әйдәгез.

Гөлчирә. Әти, без бүген аулак өй ясап алсак, гаеп итмәс-сез микән?

Биктимер. Керәчине бик кадерле бит, кызым.

Гөлчирә. Без суқыр лампаны гына яндырырбыз.

Гөлниса. Утырсыннар инде, карт, эрлисе сүсләре дә бар.

Биктимер. Ярый, кызым, тик карагыз аны, минем йөземә кызыллык китерерлек булмасын.

Гөлчирә. Юк, юк, әти, без күрше Сәлимә белән Шәмсенурны гына чакырабыз.

Биктимер. Ярый. Әйдәгез, Аллага тапшырдык.

Гөлчирә белән Зәмзәмбану озата чыга. Берздан әйләнеп керәләр.

Гөлчирә. Бичара, Айсылу жиңги кызганыч...

Зәмзәмбану. Мин кызганыч түгелме?

Гөлчирә. Син дә кызганыч. Ул бигрәк тә. Аның бит монда беркеме дә юк.

Зәмзәмбану. Ярый, кеше кайгысын кайгырта торган чак түгел, үз турыбызда уйларга кирәк. Кемнәрне чакырабыз?

Гөлчирә. Кемнәрне диң, Сәлимә белән Шәмсенурны чакырырбыз да шулар житәр.

Зәмзәмбану. Гомер эчендә бер туры килгән аулакта да рәхәтләнеп утырмагач — ул нигә ярый? Минем иптәшләремнән Айгыр Мәрьям белән Чөгендер Наһарны да чакырырбыз, әйеме?

Гөлчирә. Юк, юк, жиңги, Айгыр Мәрьям турында авызыңны да ачасы булма.

Зәмзәмбану. Юкка аны яратмыйсың. Ул бик күңелле солдатка, жырга, такмакка аннан да оста хатын өздә дә юк диләр, әйеме?

Гөлчирә. Кирәкми, әтиләргә ишетелсә, Алла сакласын.

Зәмзәмбану. Ярый, мин кешеләр чакырырга киттем. *(Чыгып китә.)*

Тыштан тәрәзәгә яңгыр сибеп яуганы ишетелә.

Гөлчирә. Ходаем... Бу нинди бетмәгән яңгыр булды? Әтиләр чыланыр инде...

Өй эченә әкрен генә караңгы төшә башлый, Гөлчирә чүпрәк белән лампа пыяласын чистарга-чистарта жырлый.

Жы р. Айлар буге бертуктамый,
Пыскыш яңгырлар ява,

Яуган көзгө яңгырлардай,
Ил күзеннөн яшь ага.
Шул яшь белән бергә безнең
Йөрәкләргә кан сава...

*(Лампага ут кабыза, тәрәзә пәрдәләрен тарта. Бер чүлмәк
гөлне қулына ала.)*

Гөлләр гөле, яранкаем,
Көтәм синнән ал чәчәк,
Ал чәчәктәй матур көннәр
Кайчан безгә киләчәк?..
Киләчәк, тиздән киләчәк,
Ал чәчәкләр бирәчәк.

Г а й н а в а л к е р ө .

Г а й н а в а л. Гөлчирә, Гөлнисаттәй теге яктамы?

Г ө л ч и р ө . Ул, Гайнавал түтәй, өйдә юк. Мөршидә
түтәйләргә киттеләр.

Г а й н а в а л. Шулаймыни? Нишлим инде? Ахунжан хаты-
ныннан эрләргә тула йоны алган идем, көн дә кереп шуны
тыкырдата, кич утырып бетерим дисәм, лампамда бер тамчы
керәчинем калмаган. Әжәткә биреп тормассызмы диип кергән
идем.

Г ө л ч и р ө . Безнең дә юк шул, түтәй, кичә эти бер гөрәңкә
алып кайткан иде, лампаларга салып бетердек.

Г а й н а в а л. Шулайдыр шул, дөнъясы корды бит. Инде ниш-
лим? Кибеткә барсам — акчам юк.

Г ө л ч и р ө . Сафиулла абый турында хәбәр бар икән диип
ишеттек, шул сүз дәресе?

Г а й н а в а л. Әйе, Гөлчирә, күрше авылның Чимун малае аягын
өздәрәп кайтты, бер полкта хезмәт итә идек, Сафиуллалар немец
ягында бүленеп калдылар, ди.

Г ө л ч и р ө . Мескен... Бая балаларыңны кыйный идең, нигә
инде, түтәй, аларга тиясең, болай да күлмәк-ыштансыз өйдә бо-
егыш утыралар.

Г а й н а в а л. Сөйләмә инде, Гөлчирә, бөтен дөнъясының үчен
шулардан алам. Бераз чыбык-чабык алып кайтыйм диип, бөләкәй
арба тартып әрәмгә киткән идем, кайтсам, уйнап, лампадагы ке-
рәчинемне түккәннәр. Шуннан түзмәдем, ичмасам, бергез дә
үлмисез диип, дүртесен дә тотып кыйнадым... Кыйнадым да, соңын-
нан үзләрен кызганып, күкрәгемә кыса-кыса еладым... Ярый,
Гөлчирә, мин чыгыйм әле.

Г ө л ч и р ө . Гайнавал түтәй, без бүген кич утырырга жыена-
быз, кер безгә, бетерәсе эшем дә бар, дисең.

Г а й н а в а л. Тарсынмасагыз, бик әйбәт булыр иде дә...

Гөлчирә. Ник тарсыныйк? Бездә әллә нинди кешеләр бул-
мый, берәз кич утырырбыз шунда.

Гайнавал. Ярый алайса, мин чыгып балаларымны йоклатыйм
да керермен.

Китә. Гөлчирә озата чыга, Нурия белән әйләнеп керә.

Гөлчирә. Әйдә, апа, өстеңне сал.

Нурия. Юк, Гөлчирә, чишенеп тормыйм, эткәйләр анда озак
торырлар микән?

Гөлчирә. Белмим шул. Шулай да берничә кич кунарлар
инде. Йомышың бар идемени?

Нурия. Минә Шәүлихан абзый Касыймханнары мөгаллимә
апа урынына куярга телиләр, шул турыда эткәйләрнең рөхсәтен
сорамакчы идем.

Гөлчирә. Минемчә, апа, каршы килмәсләр, начар эш түгел
ич. Ул мөгаллимә апа нигә китә икән соң?

Нурия. Ике абыйсын берьюлы сугышка алганнар, карт әнисе
янында торырга беркемнәре дә юк икән.

Гөлчирә. Касыймхан дигәннән, тагын хатынын аерган
диме?

Нурия. Аларга кеше ярыймыни! Аннан мин сиңа сораган
китабыңны, Габдулла Тукай шигырьләрен китердем. (*Китап
бирә.*)

Гөлчирә. Рәхмәт, апа, мин аның шигырьләрен шулкадәр
яратам...

Нурия. Аларны кем генә яратмый икән.

Гөлчирә. Яратмаучылар да бар икән. Беркөнне мин мулла
абзыйлардан бер китап алыш чыккан идем, шунда, шагыйрь түгел
ул, дип язганнар.

Нурия. Аны күрәлмәучы дошманнары язганнар.

Аляшкычына әйберләр салып Зәмзәмбану кайтып керә.

Нурия. Исәнме, жиңги?

Зәмзәмбану. Ару әле.

Нурия. Ярый, Гөлчирә, мин кайттым.

Гөлчирә. Утыр әле, апа, нигә ашыгасың?

Нурия. Әйдә эшләрем күп. Шул турыда Нурғали абыеңа да
хат язасым бар. (*Китә.*)

Зәмзәмбану. Нишләп йөргән була?

Гөлчирә. Кызлар мәктәбенә мөгаллимә итеп куялар, ди,
шул турыда этиләрден ризалык сорарга килгән.

Зәмзәмбану. Әй, кыланышына карап косарсың, әйеме.

Гөлчирә. Жиңги, итәгеңдә нәрсә ул?

Зэмзэмбану. Шаулама, Гөлчирә, юлым уң булды. (*Итә-гендәге әйберләргә бер-бер артлы алып.*) Менә сиңа биш гөрәңкә клиндер, ике гөрәңкә салат прәннеге, бер гөрәңкә кәнфит, бер гөрәңкә айбагар, ярты гөрәңкә эрбет чикләвеге...

Гөлчирә. Жиңги... бу кадәр әйберләргә кайдан алдың?

Зэмзэмбану. Каян булсын, кибеттән.

Гөлчирә. Ә акча?

Зэмзэмбану. Бер тиенсез, барысын да буш бирде.

Гөлчирә. Кем?

Зэмзэмбану. Мирзахан. Бер гөрәңкә айбагар алым дии кибетләренә кергән идем, бәхеткә каршы ул анда иде...

Гөлчирә. Соң?

Зэмзэмбану. Шул, аулак өй хөрмәтенә шушы әйберләргә Ясәвидән үлчәтеп бирдергә. Һәм сиңа бик күп сәлам әйтергә кушты. Гөлчирәне шулкадәр сагындым, шулкадәр сагындым... ди. Соңга таба, Ясәви белән, бәлки, барып та чыгарбыз әле, дигән була. Килегез, дидем, әйеме?

Гөлчирә. Бу кадәр әйберләргә алмаска иде, жиңги.

Зэмзэмбану. Дурак син, Гөлчирә, башкалар ничек итеп егетләрдән ашарга белми йөргәндә, син биргәнне дә читкә кагарга уйлыйсың.

Гөлчирә. Шәмсенурларны чакырдыңмы?

Зэмзэмбану. Чакырдым... Тик аналары кертмәгән була.

Гөлчирә. Юньләп әйтмәгәнсеңдер әле.

Зэмзэмбану. Әйттем, кат-кат сорадым. Кызларымны аулак өйгә йөртгә хәлем юк, дигән була.

Гөлчирә. Син дә инде, жиңги, шуны да эшли алмагач... Менә күр дә тор, икесен дә алып чыгармын. (*Китә байшый.*)

Зэмзэмбану. Гөлчирә, дәресең әйткәндә, мин аларны чакырмадым. Нигә дисәң, Мирзахан башка кешеләргәң булуын теләми. Беләсең, бай малае, ыбыр-чыбыр халык арасында утырасы килми торгандыр, әйеме?

Наһар керә.

Наһар. Әллә беркем дә юк инде?

Зэмзэмбану. Әйдә, әйдә, ахирәт.

Наһар. Нихәл, Гөлчирә жаным.

Гөлчирә. Бик әйбәт әле, Наһар түтәй.

Зэмзэмбану. Гөлчирә, мә, бу әйберләргә теге якка урнаштыр.

Гөлчирә китә.

Наһар. Кемнәргә чакырдың?

Зэмзэмбану. Хатыннардан икәү генә булабыз.

Наһар. Ирләрдән?

Зэмзэмбану. Билгеле инде, үзөбезнекеләрдән писер Басарый белән кибетче Ясәви, Мирзахан була.

Наһар. Юкка Мирзаханны чакыргансың, бер дә безгә иш кеше түгел.

Зэмзэмбану. Кайгырма, без аларны теге якка куарбыз, үзөбез монда типтерербез, әйеме?

Каба белән йон тотып Гайнавал керә.

Зэмзэмбану. Нишләп йөри бу сурәбәт?

Гайнавал. Саумы, күрше?

Зэмзэмбану (*салкын гына*). Әйбәт әле.

Гайнавал. Нихәл, Шәмсенәһар?

Наһар. Шөкер әле.

Зэмзэмбану. Сөз утыра торыгыз, мин Гөлчирәгә булышыйм. (*Китә.*)

Гайнавал. Иреңнән хәбәр киләме?

Наһар. Килгәли.

Гайнавал. Нәрсәләр яза?

Наһар. Әй, ул мүкләкнең шул инде, сызлана.

Гайнавал. Авырдыр шул, авыр булмаса, сызланмас иде...

Наһар. Авыр дип инде, Гайнавал, бер ул гына түгел, бөтен ил белән. Электән дә елак кешегә житә калды.

Гайнавал. Хәзер генә Әхтәри старостаны күрдәм, иртәгә симез сыерларны илтәбез, ди. Хатын-кызларны да алалар икән, дигән сүз йөри, дөрөс була, ахры.

Наһар. Китсәнә, безнең белән анда нишләсеннәр?

Гайнавал. Курыкма, эш табарлар. Әнә яңа салына торган Әгерже тимер юлына үзбәк, кыргыз дигән халыкларны китергәннәр, үз илләрендә кышбулмаганга киёмсез килгәннәр икән. Бичараларның өсләренә карап еларлык, ди. Шундый салкын яңгырда яланаяк тимер юл салалар икән.

Тәрәзәгә яңгыр сибеп яуганы ишетелә.

Көнә дә дөмекте, өй түбәмнән үтмәсә ярар иде...

Тынлык. Жырлыйлар.

Наһар. Телеграм баганасы

Олы юлга маяк ул,

Сагынасыңмы дип сорыйсың,

Сагынмаган кая ул.

Гайнавал. Тышка чыксам, тапка басам,

Тапның салкыннарына,

Кулларымны куеп ельйым,
Бәгырем ялкышнарына.

Б е р г ә. Телеграм баганасын
Санийсым калган икән.
Күз керфекләрем талганчы
Карыйсым калган икән.

Ишек шакыйлар. Зәмзәмбану күрше бүлмәдән чыга.

Зәмзәмбану. Туктагыз, ишек кагалар.
Наһар (өй ишеген ачып кычкыра). Кем бар?
Мирзахан (тыштан). Бу мин!
Наһар. Мирзахан бугай, кертәбезме?
Зәмзәмбану. Нигә сорап торасың, ач тизрәк!

Наһар, өйалдына чыгып, берездан Басарый, Мирзахан,
Ясәвиләр белән өйләнеп керә.

Мирзахан. Аулак өйләр котлы булсын!
Наһар. Урыныгыз түрдән булсын!
Басарый. Үзегез аулак өйдә утырган буласыз, үзегезнең
егетләрегез дә юк.

Зәмзәмбану. Булмаганны каян аласың? Аксак, сукирдан
башка кешесе дә калмады ич.

Гөлчирә бүлмәдән чыга.

Гөлчирә. Жиңги, самовар өлгерде... Бәрәч, кеше бар икән.

Мирзахан. Исәнме, Гөлчирә?

Гөлчирә. Бик яхшы, Мирзахан абый.

Зәмзәмбану. Әйдәгез, теге якка чөйгә.

Гөлчирә. Мирзахан абый, әйдәгез.

Мирзахан. Рәхмәт, Гөлчирә, минем эчәсем килми.

Зәмзәмбану. Әйдәгез, кунаклар.

Басарый. «Ат өстеннән табынга,
Чыдам бирсен карынга», —
дигән кебек булды бу.

Зәмзәмбану белән Мирзаханнан башкалар китәләр.

Мирзахан. Зәмзәмбану түтәй... Бер кеше дә чакырмыйм
дидең, Гайнавал чекерәеп утыра.

Зәмзәмбану. Сөйләмә инде, Мирзахан, бик зур аңлашыл-
маучылык туды. Мин югында Гөлчирә чакырып куйган.

Мирзахан. Нишлибез?

Зәмзәмбану. Әйтеп чыгарырга туры килер.

Мирзахан. Алай ярамый, бәлки, берездан үзе олагыр.

Зәмзәмбану. Уйламый да, кич утырырга эш белән кергән.

Мирзахан. Син бар, Басарыйны жибәр әле.

Б а с а р ы й. Нигə чакырдың?

М и р з а х а н. Эшлэр начар бит, Басарый, Гайнавал бар.

Б а с а р ы й. Булса соң?

М и р з а х а н. Миңа бүгөн тəkəббер Гөлчирəне кулга төшерергə кирək, шуны аңдыйсыңмы?

Б а с а р ы й. Бик яхшы аңдыйм, менə бу безгə булышыр. *(Аракы шешəсе күрсəтə.)*

М и р з а х а н. Каян алдың?

Б а с а р ы й. Анысы сиңа кирəkми.

М и р з а х а н. Эчəрлөрмө соң?

Б а с а р ы й. Һи... хəзергə солдаткалар...

М и р з а х а н. Бар алайса, Гайнавалны аяктан есарга кара.

Б а с а р ы й. Əйрəтмə, ул турыда тəжрибə житəрлек.

Китə. Мирзахан уйланып йөри. Г ө л ч и р ə керə.

Г ө л ч и р ə. Мирзахан абый, сине чəйгə кəтəбез.

М и р з а х а н. Əйттем бит инде, эчəсем килми. Эх, Гөлчирə... *(Гөлчирəне тотып ала.)*

Г ө л ч и р ə. Жибəр, Мирзахан абый, кеше күрер.

М и р з а х а н. Күрсə, нигə куркасың?

Г ө л ч и р ə. Курыкмыйм да, яхшы түгел.

М и р з а х а н. Ничек яхшы түгел?

Г ө л ч и р ə. Əллə ничек, уңайсыз дим...

М и р з а х а н. Мин сиңа бик матур бүлək китердем. Яратырсың микən? *(Фабричный перчатка бирə.)*

Г ө л ч и р ə. Кирəkми, Мирзахан абый, мондый затлы бүлəkкə каршы бирерлек минем бер əйберем дə юк.

М и р з а х а н. Миңа синнən берни дə кирəkми. Син үзєң миңа зур бүлək. Эх, Гөлчирə, мин сине шулкадər сагынып кайткан идем, лəкин...

Г ө л ч и р ə. Нəрсə лəкин?

М и р з а х а н. Əгез əллə нинди солдаткалар белən тулган. Мин бүгөн килчək тормышыбыз турында сөйлəшпергə диш килгən идем.

Г ө л ч и р ə. Алар безгə уңайсызламыйлар, сөйлəшик.

М и р з а х а н. Менə шушы серле кара күзлэр

Елан төслə күңелем чактылар,

Чактылар да минем йөрөгемə

Мəңгə сүнмəs утлар яктылар.

Г ө л ч и р ə. Кем шигыре бу?

М и р з а х а н. Үземнеке.

Г ө л ч и р ə. Син шулай шагыйрь дəмени?

М и р з а х а н. Түгел идем. Башыңа төпсə, башмакчы буласың, дилэр бит. Сиңа гашыйк булганнан бирле мин дə менə шундый мəхəббət шигырьлərə яза башладым.

Урам яктан төрөзө кагалар.

Гөлчирэ (бүлмә ишегенә барып кычкыра). Жиңги, жиңги!

Зэмзэмбану бүлмәдөн чыга.

Мирзахан. Утны сүндерегез.

Лампаны кысалар.

Зэмзэмбану (тәрәзәгә барып). Кем бар?

Хэйбул (урамнан). Бу без, Зэмзэмбану жиңги, аулак өйгә килгән идек.

Мирзахан. Кертмәгез, кертмә.

Зэмзэмбану. Хэйбул, без бит кич утырмыйбыз.

Гөлчирэ. Ач, жиңги, ак билетлы егетләр, берез утырырлар да чыгарлар.

Мирзахан. Кирәкми, ачмагыз.

Хэйбул. Ачыгыз инде, күрәсез, яңгыр ява, өегезне ашамабыз.

Зэмзэмбану. Әрсезләнеп йөрмәгез, кертмибез булгач кертмибез, ятарга әзерләндек...

Егетләр гармунда жырлап китөләр.

Егетләр жыры. Быел яңгыр бик вак ява,

Вак яуса да чылата;

Быел көннәр бик ямансу,

Жырлата да елата.

Мирзахан. Киттеләр... Утны яндырыгыз.

Утны кабызалар. Эчке бүлмәдә чинап жырлаган тавыш ишетелә.

Гөлчирэ. Жиңги, нишлиләр анда?

Зэмзэмбану. Наһар ахирәтнең эченә шайтан баласы кERGән, жырлап шуны тышка чыгара.

Гөлчирэ. Нинди шайтан баласы? (Китә.)

Мирзахан. Зэмзэмбану жиңги, нишләрбез икән, тышта бик караңгы, житмәсә тагын чиләкләп яңгыр ява.

Зэмзэмбану. Ярый инде, хәерле булсын, иргәнге коймактан китәрсен, әйеме?

Наһар белән Ясәви кочаклашып жырлап чыгалар.

Наһар. Әйтгер-тиштер, сиптер әйдә,

Дуслар борын салмасын,

Аша да эч, уйна да көл,

Үкенечкә калмасын.

Эх-ма!..

Авыр безгә дөнъясы,
Онытылмасмы нужасы;
Биби бикә, би Заһидә,
Бану, Сылу, Шәрифә.

Зәмзәмбану. Бай абзыйлар бакчасы,
Бакчасында мунчасы;
Үлмәсен дә, кайтмасын да,
Килеп торсын акчасы.

Эх-ма!..

Авыр безгә дөнъясы,
Онытылмасмы нужасы;
Биби бикә, би Заһидә,
Бану, Сылу, Шәрифә.

Гөлчирәкерә.

Гөлчирә. Жиңги, бу нинди эшегез? Фу, син дә эчкәнсең икән.
Зәмзәмбану. Эчтем шул. Нигә аңа исең китә?

Гөлчирә. Хатын бапыгыз белән ничек оялмыйсыз?

Наһар. Оят? Хи-хи-хи... Кайчандыр бездә бар иде, ә хәзер
очты инде ул. Шулай бит, ахирәт?

Зәмзәмбану. Дөрөс, ахирәт!

Бергә. Үлмәсен дә, кайтмасын да,
Килеп торсын акчасы.

Эчке бүлмәдән Басарый йөгерең чыга. Жилкәсе белән ишекне терәп тора.

Мирзахан. Нәрсә бар?

Басарый. Гайнавал бәйләнә.

Гайнавал (эчке яктан). Ач ишекне!

Гөлчирә. Кит, Басарый абый, нигә аны чыгармыйсың?

Басарыйны ишек яныннан этеп жибәрә. Гайнавал чыга.

Гайнавал. Син миңа әйт әле, ни дип син миңа кул саласың?

Басарый. Кара, кара, тонган күз, кайчан кул салдым?

Гайнавал. Качкан чагыңда. Ах син, кәлтә елан...

Утын агачы күтәрәп Басарыйга килә, Басарый мич башына менеп китә.

Басарый. Мирзахан, әйтегез әле шул акайганга, нигә минем
арттан йөри ул?

Гайнавал. Сез мине шуның өчен эчердегезмени? Гайнавал-
ны аракы белән сатып алырга булдыгызмы? Безнең ирләрбез анда
кан түгә, ә сез монда бездән көлөргә, безне хурларга уйлыйсыз!

Мирзахан. Гайнавал түгәй, юкка тавыш чыгарма, сине бер-
кем дә хурларга уйлаганы юк.

Г а й н а в а л. Беләм мин сине, бурсык баласы! Сыйлап-сыйпап астыртын кисәргә уйлыйсың... Минә алдый алмассың.

М и р з а х а н. Бик кирәгең бар иде! Синең кебекләрең поты бер тиен.

Г а й н а в а л. Башыгыз исән чакта югалыгыз күземнән!

М и р з а х а н. Нәрсә? Хәерче бапың белән безгә әмер бирәсең? Ха-ха-ха...

Г а й н а в а л. Югалыгыз! Юкса мин сезне бәрәп үтерәм...

Утын агачы белән һөжүм итә. Мирзаханнар тышка, Зәмзәмбанулар эчке бүлмәгә качалар.

Г ө л ч и р ə. Тынычлан, түтәй, елама...

Г а й н а в а л. Авыр миңа, Гөлчирә... Гомерем буге шулай гашап чигәрмен микәнни? Мин бит үз гомеремдә бер генә ташкыр да көлгәнәм юк. Берәз гына онытылмасмы, күнеләм күтәрелмәсме дип эчкән идем, юк, тагын да начаррак булды. *(Ыңгырашып сәкегә ава.)*

Г ө л ч и р ə. Елама, түтәй, сиңа авыр икәннен беләм, ләкин нишлим соң? Берничек тә ярдәм итә алмыйм... Тынычлан, елама... Менә шулай, берәз йоклап ал...

Гайнавал йокыга китә. Гөлчирә аның баш астына мендәр сала, өстенә яба. Зәмзәмбану белән Наһар ишектән башларын сузып карыйлар.

З ə м з ə м б а н у. Тончыктымы?

Г ө л ч и р ə. Акрын, йоклады.

З ə м з ə м б а н у. Син гаешле моңар, син!.. Үз башыңа бәла итеп чакырдың.

Г ө л ч и р ə. Йокларга кирәк. *(Тышкы ишекне бикли.)*

З ə м з ə м б а н у. Бу вакыттан нинди йокы ди ул? Рәхәтләнеп утырабыз әле, әйеме?

Г ө л ч и р ə. Күрәсең, лампаның керәчине беткән.

З ə м з ə м б а н у. Бетсен, сукыр лампаны яндырырбыз, әйеме?

Г ө л ч и р ə. Сөз теләсәгез нишләгез, мин ятам. *(Китә.)*

З ə м з ə м б а н у. Бар, бар, алдыңнан артың.

Ишек шакыйлар.

Н а һ а р. Кем бар?

М и р з а х а н. Бу без, түтәй, ач.

З ə м з ə м б а н у. Әйдәгез, жанкисәкләрем.

Ишекне ача. Тунган, калтыранган Мирзахан, Басарый, Ясәви керәләр.

М и р з а х а н. Гөлчирә кая?

З ə м з ə м б а н у. Теге якта, бар...

Мирзахан китә.

Б а с а р ы й. Әхмәт Ясәви!
Я с ә в и. Әү, Мөхәммәт Басарый...
Б а с а р ы й. Утны сүндер.
Я с ә в и. Уф...

Карангыда калалар.

Пәрдә.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ

Аюхановлар өенең залы. Төрле якка китә торган ишекләр. Пәрдә ачылганда янып торган мич алдында А й с ы л у жырлап утыра.

А й с ы л у. Су буена төшкәнем юк,
Үсә микән тал-тирәк;
Яна дисәм, ялкыны юк,
Ялкынсыз яна йөрәк.

Эчке бүлмәләренә берсеннән кычкырып Х а н з а ф а чыга.

Х а н з а ф а. Айсылу, Айсылу, дим, Касыймхан кайтты, бар, кашка ач.

Айсылу чыгып китә. Берәздән К а с ы й м х а н белән әйләнәп керә.

К а с ы й м х а н. Нихәл, әнкәй, исән тордыңмы?
Х а н з а ф а. Бик яхшы, улым, үзең исән-сау кайттыңмы соң?
Ни карап торасың, өсләрен салдыр.

А й с ы л у К а с ы й м х а н ны чишендерә.

Бар, самовар куй.

Айсылу китә.

К а с ы й м х а н. Ссс... көн салкын икән, туңдырган.
Х а н з а ф а. Әйдә, улым, менә моңда мич алдына утыр. Хәзер Мирзахан да торыр. Бергәләп чәй эчәрбез.
К а с ы й м х а н. Мирзахан? Ул өйдәмени?
Х а н з а ф а. Әйдә, кичә кунакка кайтты.
К а с ы й м х а н. Гаҗәп бер кепе булды инде ул егет. Авыл белән шһәр арасында гулять итеп акча туздыра.
Х а н з а ф а. Я, улым, сәүдәләрең ничек, уң булдымы соң?
К а с ы й м х а н. Яхшы, әнкәй. Казна белән йөз меңле контракт языштым. Шһәр торгменда Воронцовларның Өчтамак пристанендагы икмәк контораларын сатып алдым.
Х а н з а ф а. Воронцовларның? Ә үзләре?
К а с ы й м х а н. Алар бөлделәр. Бөтен вексельләре протестка кереп, үзләре банкротлыкка чыктылар. Хи-хи-хи...

Х а н з а ф а. Нишлэп алай? Янэпшэ-тирэнэ үз кулларында тоталар иде ич.

К а с ы й м х а н. Алар, энкэй, иске байлар, яңача сәүдә итә белмиләр. Эх... байлык, дәүләт артыннан чабу шулкадәр күңелле, шулкадәр ләززәтле эш икән... йөргән саен рух күтәрелеп, тәңгә жинеллек кертә.

Х а н з а ф а. Син яшьтән үк тынычсыз, мал жанлы идең. Малайлар белән кузна уйнаганда да, ашау-эчүеңне онытып, көннәр бусе өйгә кайтмый йөри идең.

К а с ы й м х а н. Әтидән алган бер меңлек суманы өч-дүрт ел эчендә житмеш-сиксән меңгә житкерү, казнадан йөзәр меңләп аванслар алу — кеше акылы житмәслек моғжиза! Безнең хәзер ике базарда отделеңнебез бар. Өчтамак пристане да безнең кулда. Жәйгә анда асты тап, өсте агачтан бер йорт салдырып жибәрербез. Аскы катында — зур магазин, өске катында — контора. Контора түбәсендә — Кама пароходларың берничә чакрымнардан котлап алучы «Торговый дом братьев Аюхановых» дип язылган вывеска булыр. Аннан паровой тегермән, аннан кыр казыдай баржалар таккан буксир пароходларыбыз моннан Нижнийга, Нижнидан Астраханьга йөрөп торырлар. Ә аннан чит илләр белән, Берлин, Лондон белән эш итү... шайтан алгыры, хыял гына да нинди тәмле бит...

Х а н з а ф а. Амин, улым, шулай булсын.

А й с ы л у к е р ә.

А й с ы л у. Абыстай, Хәдичә остабикә килгән.

Х а н з а ф а. Аның шул булыр инде, сиңең кайтуыңны күрөп нәфесен сузып йөри торгандыр. *(Чыгып китә.)*

А й с ы л у. Касыймхан, түбән өйдә Нурия мөгәллимә көтә. Керергә ярыймы икән, ди.

К а с ы й м х а н. Ник ярамасың, бик ярый, керсен. Аннан кибеткә төшөп Ясәвине жибәрерсең, шуннан берьюлы каенаң Биктимер картны чакырып кайтырсың.

А й с ы л у к и т ә, Н у р и я к е р ә.

Әйдә, Нурия, рәхим итегез.

Н у р и я. Рәхмәт.

К а с ы й м х а н. Я, Нурия, ни хәлләр бар?

Н у р и я. Иң әүвәле сездән алган акчаларның хисабын бирим әле. *(Кәгазьләр бирә.)*

К а с ы й м х а н. Ярый, вакытым тисә, карармын. Йә, тагы нинди хәлләр бар?

Н у р и я. Утын бетте, ягарга юк. Бер атнадан бирле балаларның ата-аналарыннан тумранлап жыеп ягабыз.

К а с ы й м х а н. Күңделсез. Тагын нинди хәлләр бар?

Н у р и я. Аннаң, керосиныбыз азайды.

К а с ы й м х а н. Бик тиз, күптән түгел генә алган идегез түгелме?

Н у р и я. Өч лампага бүлә башлагач, озакка бармый шул.

К а с ы й м х а н. Саклап яндырсыннар, керосин мәсьәләсе житди мәсьәлә икәннән беләсез. Йә, тагын нинди хәлләр бар?

Н у р и я. Аннаң, китап, кәгазьләр житешми. Жиде-сигез балага бер китап. Шуның аркасында балалар дәрескә хәзерлексез киләләр.

К а с ы й м х а н. Юк бит, бу юлы да шәһәр китапчыларына кереп сөйләштем, юк, диләр.

Н у р и я. Ул чагында Казаннан алдырырга кирәк. Мин сезгә нәширләрнең адресын биргән идем шикелле.

К а с ы й м х а н. Минем эшем ул гына түгел шул, Нурия, бөтен волостьны товар белән тәэмин итү миңа йөкләнгән.

Н у р и я. Акчасын бирегез, үзем соратып алырмын. Гомумән, быел уку башланганнан бирле мәктәпкә кергәннегез, дәресләрнең ничек барышы турында сорашканыгыз да юк. Сез бит авыл белән сайлап куелган кеше, халыкның ышанычын акларга иде.

К а с ы й м х а н. Турысын әйткәндә, Нурия, мин сезне кызганам. Кара мужик кызларын укытам дигән булып нигә ул кадәр янып-көеп йөрергә? Бигрәк тә минем белән нигә яманатлы булырга? Мин бит сезнең өчен яхшы теләктәгә кеше.

Н у р и я. Анысы өчен рәхмәт. Ләкин кызлар мәктәбенең язмышына кискен үзгәреш кирәк. Юкса өй саен утын сорап йөрү, балаларның ата-аналарын борчу мине туйдырды инде.

Б а с а р ы й керә.

К а с ы й м х а н. Йә, Нурия, тагын нинди хәлләр бар?

Н у р и я. Хәзергә шулар житеп торыр. Хушыгыз. *(Күтә.)*

Б а с а р ы й. Кырыс хатын шул, кырыс.

К а с ы й м х а н. Син дә уңмаган, шул көннән бирле аулый алмыйсың.

Б а с а р ы й. Юк бит, каһәр, бирелми. Төрле юллар белән кылын тартып карадым, жайга килү сизелми. Кичә шулай өйләрендә икәү генә идек, эх, мин әйтәм: әгәр дә мин хатын-кыз булсам, Касыймхан кебек кешегә ия булуны үземә максат итеп куяр идем дим, һәм шунда аның турында нинди карашта булуыңны сөйләдем. Аңламаганга салыша.

К а с ы й м х а н. Куй инде, куй, жанлы талкы булудан башкага ярамыйсың.

Б а с а р ы й. Ярарбыз әле, туры юл белән булмаган икән, башка жаен табарбыз...

К а с ы й м х а н. Ниңди жаен?

Б а с а р ы й. Бүгөн авылга килгән хатларны ачыш укыганда, бик кызыклы бер хат юлыкты. Тыңла, укыйм. Хатны Биктимер картка Нургали белән бергә хезмәт итүче бер солдат яза, менә нәрсә ди ул: «Биктимер абзый, сезнең улыгыз Нургали, венгр кавалериясенә каршы атакага барганда аты үлеп, дошман ягында калды».

К а с ы й м х а н. Димәк, Нургали пленда?

Б а с а р ы й. Шулай булыш чыга. Ләкин без аны үтерәбез.

К а с ы й м х а н. Ничек?

Б а с а р ы й. Аты дигән сүзне бетерик әле, күрерсең. *(Хатны өстәлгә куеп, сүзне бетерергә керешә.)*

К а с ы й м х а н. Тукта, син нишлисең? Ёнич аңламыйм.

Б а с а р ы й. Хәзер аңларсың. Тыңла, укыйм: «Сезнең улыгыз Нургали, венгр кавалериясенә каршы атакага барганда үлеп, дошман ягында калды». Инде аңлашыламы?

К а с ы й м х а н. Әйе, бик яхшы аңлашыла, эт кеше икәнсең.

Б а с а р ы й. Менә шуннан соң инде Нурия артынан ялыныш йөрисе дә юк. Атасы Әхтәри абзый белән генә сөйләшергә кирәк.

К а с ы й м х а н. Сугыш бетеп, Нургали кайтыш килсә?

Б а с а р ы й. Бердән, бу сугыш тиз генә бетәчәк түгел. Икенчедән, мир булыш Нургали кайтканчы берничә балагыз булыр. Мин хәзер бу хатны бик әйбәтләп ябыштырам да берәр малай белән Биктимер картка жибәрәм.

К а с ы й м х а н. Кара аны, соңыннан миңа бәләсе булырлык булмасын.

Б а с а р ы й. Кайгырма, майлагандай булыр.

Я с ә в и керә.

Ярый, мин китим, сезгә уңайсызламыйм. *(Китә.)*

К а с ы й м х а н. Сөйлә, Ясәви, сәүдәләр ничек?

Я с ә в и. Үкертәбез генә. Ике базарда да яхшы сәүдә иттек. Отделениеләрнең дә эшләре канәгатьләнерлек. Кичә бер айлык хисапларын һәм кассаларын ташпырдылар. Ләкин, Касыймхан, бу Мирзахан белән нишләргә? Кайта да кассага кул суза. Кичә тагын миннән йөз сум акча алды.

К а с ы й м х а н. Йөз сум акча алды? Соң бит сиңа бер тиен дә акча бирмәскә дип әйтелгән!

Я с ә в и. Анысы шулай, ләкин аның холкын беләсең. «Син кысылма» дип кенә жибәрә.

К а с ы й м х а н. Син доверенный түгел, чүпрәк! Соңгы мәртәбә әйтәм: миңем рөхсәтемнән башка бер тиен бурыч һәм кассадан акча бирмәскә.

Я с ə в и. Бетте, бетте, күзенə кырыш салырга да бирмим.
К а с ы й м х а н. Бүгөннөн керосин, тоз, чəй-шикəр кебек то-
варларны акчага сатуны туктатыш, фəкəть икмəккə алыштырыгыз.

Я с ə в и. Гафу итегез, андап житкермим.

К а с ы й м х а н. Сəүдə тəртибен үзгəртеп, бөтөн басымны
икмəккə ясыйбыз. Мин шəһəр торгиенда Өчтамак пристанен
сатыш алдым. Иртəгəдөн андагы амбарларга ремонт ясатырга ке-
решəбөз.

Я с ə в и. Алай... Димəк, мондагы кибетлəрне ябабыз?

К а с ы й м х а н. Киресенчə, кицəйтəбөз. Тагын берничə базар-
да отделениелəр ачу ягын карарга кирəк булып.

Я с ə в и. Лəкин товарлар азайды, Касыймхан.

К а с ы й м х а н. Товар мəсьəлəсə хəl ителгən. Безгə, хəзер
икмəк ташшыру шарты белən, бөтөн кирəкле товарларны воен-
ный ведомство жибəреп торачак. Син бүгөн калага китəрсен, илле
мичкə керосин, йөз капчык шикəр, егерме ящик чəй алып кайтыр-
сың.

Я с ə в и. Уһу... Алай булганда эшлəр шəп икən.

К а с ы й м х а н. Эшлəр хəзер башка, Ясəви! Тиздөн бөтөн
өяз минем кулда булачак. Син бар, калага бару өчен олаулар
əзерлə.

Я с ə в и. Минем, теге, солдат мəсьəлəсə нишлəде?

К а с ы й м х а н. Әйе, әйтергə онытыш торам икən, кереп
сөйлəштем, тагын алты айга калдырырга булдылар.

Я с ə в и. Ай рəхмət, Касыймхан, мин сиңа...

К а с ы й м х а н. Ярый, төчөлənmə, бар, эшендə бул.

Ясəви китə, Касыймхан уйланып йөри.

Асламчы килгən урамга,

Асыл алыык юрганга.

Хи-хи-хи, нинди аңгыралык! Димəк, борыңгы сəүдəгəрлəр
урам буенча кызыл мал сатыш йөргəннəр.

Бик тимер керə.

Бик тимер. Әссəламегалəйкем.

К а с ы й м х а н. Вəгалəйкемəссəлам. Әйдə, Биктимер абзый,
түрдən — кənəфигə уз.

Бик тимер. Миңем аяклар пычрак, моннан да ярар.

К а с ы й м х а н. Йə, Биктимер абзый, ни эшлəр бетереп ята-
сыз?

Бик тимер. Мактаньрылык түгел, Касыймхан. Барлы-юклы
ашлыгымны сатыш алган дилəнкедөн дугалар ясаган идем, шу-

лар белән базардан базарга йөрөп карадым, берсен дә сата алмадым.

К а с ы й м х а н. Малайлардан хәбәр киләме?

Б и к т и м е р. Моннан бер ай элек Нургалидән хат алган идек. Мирвәлидән, сизгез ай тула инде, хәбәр юк. Соңгы көннәрдә Мирхәйдәр дә язмый бапшлады.

К а с ы й м х а н. Әйе, сезнең гаиләгә авыррак килде шул. Хат язганда үзләренә миннән сәлам әйтеп языгыз. Менә нәрсә, Биктимер абзый, көзен кибеттән бурычка әйберләр алган идегез. Шуларны бу көнгә кадәр түлөгәнегез юк.

Б и к т и м е р. Хәлем бик авыр бит, Касыймхан.

К а с ы й м х а н. Хәлем бик авыр дип булмый, Биктимер абзый. Шәригать тә, закон да алган бурычыңны түләрگә куша.

Б и к т и м е р. Ансы шулай, тик юк лабаса, юк... Әнә булмаса, ясап куйган дугаларым бар, шуларны алыгыз.

К а с ы й м х а н. Мин алар белән нишлим?

Б и к т и м е р. Кибетләрегезгә куеп сатарсыз.

К а с ы й м х а н (үз-үзенә). Әйе, сиңең утыннарыңны гына төяп йөрисе калган иде, ди. Менә нәрсә: мин Воронцовларның Өчтамак пристанендагы икмәк контораларын сатып алдым. Шундагы амбарларга, сушилкаларга вак-төяк төзәтүләр кирәк булачак. Бирәчәкләрен һисабына, бәлки, син аларны миңа эшләп бирерсең?

Б и к т и м е р. «Бирәчәгез бирми, гүргә кереп булмый» дигәндәй, ярый инде, эшләргән...

К а с ы й м х а н. Бар, кучер Жамалига чыгып әйт, ат жигеп бирсен, кай жирләрен төзәтергә һәм нинди агач материаллары кирәклеген карап кайтырсың.

Б и к т и м е р. Ярый...

Китә. Мирзаханчыга.

М и р з а х а н. Хәерле иртәләр, абый.

К а с ы й м х а н. Син тәмам барин булдың, Мирзахан. Төш житкән, һаман йоклап ятасың.

М и р з а х а н. Мин төн бусе укып утырган идем. Йә, абый, эшләрен ничек?

К а с ы й м х а н. Яхшы, тик син генә минем эшемә уңайсызлыгың.

М и р з а х а н. Ничек уңайсызлыгым?

К а с ы й м х а н. Ни өчен кассадан акча аласың?

М и р з а х а н. Менә кызык! Кирәк булганга.

К а с ы й м х а н. Шәһәргә барып гулять итәргә? Тәтәйләрдә тиштерергәме? Моннан соң минем рөхсәтемнән башка кибеткә төшәргә, кассага кулың сузарга хакың юк... (Китә.)

Мирзахан. Абый, син мине хаксыз рәвештә хәкарәт итәсең. *(Артыннан китә.)*

Гөлчирәкерә, төрле якка карана. Айсылу чыга.

Гөлчирә. Жиңги, эти кайда?

Айсылу. Касыймхан абый аны хәзер генә каядыр йомыш белән жибәрде. Кирәк идемени?

Гөлчирә. Өйгә хат китерделәр... Нургали абый үлгән...

Айсылу. Нургали үлгән?..

Ханзафа *(эчке бүлмәдән)*. Айсылу, Айсылу, дим!

Айсылу. Тамагыңа таш кергере! *(Китә.)*

Мирзахан чыга.

Гөлчирә. Мирзахан... *(Ташлана.)*

Мирзахан. Чү, Гөлчирә, әни күрмәсен.

Гөлчирә. Мирзахан, узган кайтуыңда да мине күрмәдең, кичә кеше жибәреш чакырттым, нигә килмәдең?

Мирзахан. Авырый идем. Юлда суык тидердем.

Гөлчирә. Кайтып яхшы иткәнсең. Мин синең яныңа барырга тора идем.

Мирзахан. Минем яныма? Анда нәрсәгә?

Гөлчирә. Мин сине шулкадәр сагындым...

Мирзахан. Сагындың?

Гөлчирә. Әйе, сагындым... Аннан минем йөгем — көмәнем бар...

Мирзахан. Йөгөң — көмәнең бар? Кемнән?

Гөлчирә. Ничек кемнән?

Мирзахан. Менә мин моны көтмәгән идем. Ничек инде ул алай булырга мөмкин?

Гөлчирә. Әллә син миннән шикләнәсеңме?

Мирзахан. Шикләнмим... Шулай да гажәшләнәм...

Гөлчирә. Гажәшләнәрлек урын юк, син аны бик яхшы беләсең.

Мирзахан. Ансы миңа караңгы инде.

Гөлчирә. Эх, Мирзахан... Синең оятың кая? Минем бит шәһитларым бар...

Мирзахан. Елама, юләр кызый. Мин бит сиңа шаярышкына әйттем. Йә, тынычлан, син минеке идең, моннан соң да минеке булырсың. Тик менә балагына... Тизрәк чара күрергә кирәк.

Гөлчирә. Минемчә, чара бер генә, халыкка беләнмәс борын никах укыттык.

Мирзахан. Булмый ул, Гөлчирә, мин учетта, казна кулында

эшлүүчө кепше, бүгөн монда булсам, иртөгө фронтка тотып жибэр-
үлөрө дө бик мөмкин.

Гөлчирә. Жибэрсеннәр, мин сине кәтәрмен.

Ханзафа керә, тыңлап тора.

Мирзахан. Әгәр дө мин анда үлөп калсам? Синең яшь гоме-
рең әрәм булачак.

Гөлчирә. Юк, син үлмәссең. Мин сине бер ел, ике ел, хәтта
өч ел кәтәргә риза. Тик, зинһар өчен, халыкка беленгәнче никах
укугытйк.

Ханзафа. Никах?!

Гөлчирә. Ах!..

Ханзафа. Син ни дии аның муенына сарыласың?

Гөлчирә. Юк, Ханзафа абыстай, сарылымыйм бит.

Ханзафа. Ялганлама!.. Мин карап тордым. Ах син, себерке!

Мирзахан. Әнкәй! Алай дии син аны хурларга хакың юк.
Чөнки ул минем сөйгәнем.

Ханзафа. Сөйгәнен? Хи-хи-хи!.. Син, Шәүлихан старши-
на малае, шушындый бер пычрак мужик кызын сөясен?

Мирзахан. Мин сиңа тагын әйтәм, әнкәй, алай дии хурлар-
га сиңең хакың юк!

Ханзафа. Хурлау гына түгел, очраган бер егеттән үште-
рең, аулак өйлөр саен кочтырыш йөргән себеркене тишкәләп чыга-
рырга да хакым бар. Бар моннан! Безнең йортта эзең булмасын!
(Китә.)

Мирзахан. Гөлчирә, син аның сүзенә карама, мин сине сөям,
шулай булгач, безнең арага беркем дө керә алмас. Менә сиңа акча.

Гөлчирә. Акча? Миңа нигә ул?

Мирзахан. Балаңны төшерергә кирәк булса дим.

Гөлчирә. Баламны төшерергә? Их, Мирзахан, мин бит
сине чын күңелдән сөйгән идем.

Мирзахан. Нишлим соң? Без бит әле һаман да ата-аналар
коллыгыннан котылып житкәнебез юк. Син хәзергә минем
сүзләремне генә тыңла, калганы бар да без дигәнчә булыр.

Гөлчирә. Юк, Мирзахан, икенче кат мине алдый алмас-
сың.

Мирзахан. Нишләп мин сине алдыйм? Киресенчә, ярдәм
итәргә телим.

Гөлчирә. Кирәкми миңа сиңең ярдәмең. Мә акчаларыңны!
(Битенә бәрә.) Оныгта, Мирзахан, кайчан да булса бер моның үчен
синнән алырмын! (Тиз генә чыгып китә.)

Ханзафа керә.

М и р з а х а н. Тупас син, әнкәй! Сезнең тормышыгыз тупас булган кебек, кешеләр белән булган мөгамәләгез дә шундый ук тупас! Хәзер бит кешеләрне яткырып тал чыбыгы белән кыйный торган чак түгел, кыйналган кешенең үзе сизмәслек итеп акыл камчысы белән кыйный торган заман. Ә сез тотасыз да кешенең маңгаена күсәк белән сугасыз!

Х а н з а ф а. Нишли алыр дип уйлыйсың? Муллага барыр, аннан ары китсә — судка бирер, ләкин нишләсә дә, безнең сүзүбез сүз булыр.

Тышга тавыш-кычкырыш. Йөгереп Я с ө в и керә.

Я с ө в и. Касыймхан, Касыймхан кая?

К а с ы й м х а н бүлмәдән чыга.

К а с ы й м х а н. Нәрсә бар?

Я с ө в и. Хатын-кызлар тавыш чыгара, мине кыйнарга телиләр, көчкә кибетне ябыш котылдым.

Житез адымнар белән Г а й н а в а л керә.

Г а й н а в а л. Бу нинди яңа приказ? Тоз белән керәчин алырга дип килгән идем, менә бу ялагаегыз, икмәксез бирмибез дип, төртенә.

К а с ы й м х а н. Шулай сатарга аңа мин куптым. Бүгеннән чәй-шикәр, тоз, керосин кебек товарлар бары тик икмәккә генә алыштырылачак.

Г а й н а в а л. Мин сатып алып ашаучы кеше, үземә булмаганны каян алып бирим ди?

К а с ы й м х а н. Синең өчен генә аерым закон чыгарып булмый.

Г а й н а в а л. Нишләп минем өчен генә булсын? Әнә кара, күпме халык жыйналган, бар да сатып алып ашаучы кешеләр.

К а с ы й м х а н. Түрөләрнең приказы шулай. Казнага икмәк кирәк. Солдатларны, сезнең ирләрегезне туйдырырга икмәк кирәк.

Г а й н а в а л. Туйганчы ашарлык икмәкләре дә булмагач, алмасыннар, сугышмасыннар.

К а с ы й м х а н. Синең белән минемчә шулай да, закон икенче төрле уйлый шул.

Г а й н а в а л. Әйтер идем инде, ачуым килмәгәе, закон, имеш! Бәрәңге манып ашарлык тозы да булмагач, ул нинди закон була ди! Кайтарыгыз безнең ирләрәбезне, бер әйберегез дә кирәкми!

К а с ы й м х а н. Синең иреңне мин алмадым. Алган кешедән сора.

Г а й н а в а л. Сөз алдыгыз, синең атаң алды!

К а с ы й м х а н. Ярый, синең белән сөйләшеп торырга минем вакытым юк. Әнә чабатаңның кары эри.

Г а й н а в а л. Эресә, сөртөрсөз әле. Сугышка бармавыгыз гына житмәгән, безне тереләй талап ятасыз.

К а с ы й м х а н. Бар, чык моннан.

Г а й н а в а л. Төз белән керәчин алмый чыкмыйм.

К а с ы й м х а н. Яхшылап әйткәнне тыңламасаң, жилкәләп оза-тырмын.

Г а й н а в а л. Кулыңны тидереп кара.

К а с ы й м х а н. Әле син карышмакчы буласыңмы?

Г а й н а в а л. Тотынма миңа. Үз өең дип тормам, салып жибәрсәм, салма пешкәнче ятарсың. *(Кулындагы шешә белән кизәнә.)*

К а с ы й м х а н. Чыгасыңмы, юкмы?

Г а й н а в а л. Барыбер мин моны болай калдырмыйм. *(Китә.)*

М и р з а х а н. Абый, болай ярамый, чыннан да ул хаклы. Ашарына булмаганны, кайдан алып сиңа икмәк китерсен.

К а с ы й м х а н. Анда минем эшем юк, икмәк китермәсә — товар алмый, шул гына.

М и р з а х а н. Син бит бу эшең белән аларның безгә булган дошманлыкларын кабындырасың гына.

К а с ы й м х а н. Кабынса, нишли алырлар? Үз күлөгәсеннән курыккан куян син...

М и р з а х а н. Ә син — комсыз хайван!..

Х а н з а ф а. Балалар, атагыз кайтты...

Ханзафадан башкалар чыгып китәләр. Берәздән бүре толып кигән мәһабәт гөдәле Шәүлихан керә.

Шәүлихан. Картайдың, старушка, картайдың, каршы алырга да чыкмый башладың.

Х а н з а ф а. Әйдә, атасы, өсләреңне теге якта салырсың.

М и р з а х а н белән К а с ы й м х а н керә.

Шәүлихан *(Мирзаханның аркасыннан сөеп)*. Йә, сынок, эшләрең ничек?

М и р з а х а н. Яхшы, әткәй, үземне тагын бер айга отпускага жибәрделәр.

Шәүлихан. Молодец, сынок, молодец... *(Сөйләшә-сөйләшә кереп китәләр.)*

Йөгереп Зәмзәмбану керә.

Зәмзәмбану. Жиңги, жиңги, дим...

А й с ы л у . Нәрсә, килендәш?

З ә м з ә м б а н у . Кара инде, тыным бетте, әйеме?

А й с ы л у . Сөйлә тизрәк, минем эшем бар.

З ә м з ә м б а н у . Мирвәли абый кайтты!..

А й с ы л у (*кулындагы әйберләрен төшереп жиберә*). Мирвәли кайтты?..

З ә м з ә м б а н у . Әйе, кайтты.

А й с ы л у . Авырумы, әллә яраланганмы?..

З ә м з ә м б а н у . Юк, тап-таза, алты айга төзәлергә жибәргәннәр. Әйдә тизрәк.

А й с ы л у . Нишлим соң, тәмам аптырадым бит.

Эчке бүлмәдән кычкырып Х а н з а ф а керә.

Х а н з а ф а . Айсылу, Айсылу, дим!.. Монда икәнсең, нигә эндәшмисең?

А й с ы л у . Абыстай, минем ирем кайткан, күреп килергә рөхсәт ит инде.

Х а н з а ф а . Юк, юк, минем эшләремне кем эшли ди?

З ә м з ә м б а н у . Әйдә, жиңги, нәрсәгә шул чүмәләдән сорап торасың? (*Айсылуның кулыннан өстерәп китә*.)

Х а н з а ф а . Айсылу, Айсылу, абзаңны мунчага кертәсе бар! Менә сиңа, каһәрне, тыңламыйча китеп тә барды. Нишлим инде? Аш хәзерлисе бар, мунча өлгерде, минем башыма бәла булып каян кайтасы булгандыр. (*Онытылып*.) Айсылу, Айсылу, дим, әй, тфү!..

Ш ә ү л и х а н шигырь укып чыга.

Ш ә ү л и х а н .

Әгәр дә мин түгәрәк күл булып,
Шунда йөзгән аккош син булсаң;
Чылгырап аккан чипмә син булып,
Кырыйда үскән камыш мин булсам;
Бу дөнъяның гөлбакчасы мин булып,
Түтәлдә үскән гөле син булсаң;
Гөлдә туйган орлык мин булып,
Чүшлөүчесе, былбыл, син булсаң...

Х а н з а ф а . Нинди бәет укыйсың тагын?

Ш ә ү л и х а н . Иран шагыйре Ширазиның шигырьләрен өйрәнәм.

Х а н з а ф а . Ташкансың икән, башка эшең юкмыни?

Ш ә ү л и х а н . О... зур шагыйрь ул. Урта Азиядә тылмач булып йөргән вакытымнан бирле, аның шигырен кулыма төшерә

алмый йөри идем. Байсар хэзрәте вафат булгач, аңгы-миңге улыннан алдап алдым.

Кап-караңгы төн буенча
Мин янамын шәм кебек...
Тик син алда ялтырыйсың,
Бу жиһанга ямь түгеп.
Әйдә, иркәм, балкы шулай,
Балкы шулай нурланыш,
Сүнсен анда бар гүзәллек,
Күз нурыңнан хурланыш.

Мунчаң булдымы?

Х а н з а ф а. Нигә, батюшка хатыны кертмәдемни?

Ш ә ү л и х а н. Нинди батюшка хатыны?

Х а н з а ф а. Волостьтагы поп хатыны Матрена янына йөрисен, диләр.

Ш ә ү л и х а н. Ифтира, карчык, ифтира, дошманнар сүзе. Батюшка хатыны Матрена белән сине алыштыраммы соң?

К а с ы й м х а н керә. Ханзафа китә.

К а с ы й м х а н. Әткәй, синең белән житди бер мәсьәлә турында сөйләшәсем бар иде.

Ш ә ү л и х а н. Сөйлә, улым, нинди житди мәсьәлә ул?

К а с ы й м х а н. Үзең бик яхшы беләсең. Мин төннәрәмне йокламыйча шәһәрдән шәһәргә, базардан базарга чабам, мал табарга тырышам. Ләкин безнең Мирзахан минем дөүләтемне туздыра, атна саен монда кайтып, сәүдә эпләремә тыкшына.

Ш ә ү л и х а н. То-есть, ничек тыкшына?

К а с ы й м х а н. Минем юклыгымнан файдаланып, кибеттән бурычка товар өләшә. Минем рөхсәтемнән башка кассадан акча ала. Акча ала да, шәһәргә барып, тәтәйләрдә тиштерә. Очраган бер жирдә минем белән талашып, кешеләр алдында абруемны төшерә. Ул, гомумән, безнең тормыштан риза булмыйча, әллә нинди сүзләр сөйләненч йөри башлаган.

Ш ә ү л и х а н. Ну-ка, давай үзен бире...

Касыймхан китә. Мирзахан керә.

М и р з а х а н. Нигә чакырдың, әткәй?

Ш ә ү л и х а н. Әй син, малай!.. Нигә агаңны обижать итәсең? Нигә син аның сәүдә эпләренә тыкшынасың?

М и р з а х а н. Эш нәрсәдә, әткәй, мин аңламыйм.

Ш ә ү л и х а н. Молчать!

М и р з а х а н. Кычкырмайча, яхшылык белән генә сөйләшик әле.

Ш ә ү л и х а н. Каршы сөйләмә син, молокосос!

М и р з а х а н. Әткәй, син мине хурлуйсың.

Ш ә ү л и х а н. Молчать!

М и р з а х а н. Син, әткәй, миңа акырынма. Мин сиңең ишегенән керергә куркып торган крестьяннарың түгел.

Ш ә ү л и х а н. Ох син, эттән туган дуңгыз баласы! Бөтен Россия халкы фронтларда кан түгеп йөргәндә, син тышыч кына учетта ятарга уйламыйсың. Син ишәк баласын биш-алты йөз сум ришвәт биреп солдаттан калдырган булсам, бүген тотыш фронтка озатырга да кыйбат алмам.

М и р з а х а н. Фронтка китү минем өчен артыграк булыр иде. Ләкин минем анда булуым белән генә ватан язмышы хәл кылыначак түгел. Чөнки сез ватан белән житәкчелек итә белмисез.

Ш ә ү л и х а н. Ничек, ничек, житәкчелек итә белмибез? Мин Урта Азиядә рус генералларына яхшы тылмачлык итүем өчен егө величество государь император хәзрәтләреннән рәхмәт алган Шәүлихан Аюханов булам. Ун ел өяздә суд заседателе, унбиш ел старшина булып, берничә медальләр алу дәрәжәсенә ирешкән атаңа каршы мондый сүзләр әйтергә ничек жөрйәт итәсең?

М и р з а х а н. Минем сүзләрем дөрес. Бөтен апаратыгызда әшсезлек, ришвәтчелек, талаучылык, шуның өчен дә гаскәр сугышмый, штабларга немец шпионнары кереп урнашкан. Генераллар хыянәт итеп безне саталар. Зур шәһәрләрдә ачлык, бөлгенлек. Транспорт эштән чыккан. Завод-фабрикаларда күмер, нефть юк, крестьян хужалыгы көннән-көн жимерелеп, һәлакәткә бара.

Ш ә ү л и х а н. Молчать!.. Каторжаннар сүзен сөйлисең.

М и р з а х а н. Бу сүзләрне мин генә түгел, туып килә торган революция дәһшәтеннән ватаныбызны коткарып калырга теләүче һәрбер укыган кешеләребез әйтәләр. Әгәр дә без тизлек белән чара күрмәсәк, кара халык толшасы һәммәбезне жир йөзеннән себереп түгәчәк.

Ш ә ү л и х а н. Ялганлыйсың, нахально ялганлыйсың!

Х а н з а ф а керә.

Х а н з а ф а. Ни булды сезгә, нигә талашасыз?

М и р з а х а н. Бөтен ил белән канлы яшь түгелә. Ул яшьләр беркөнне...

Ш ә ү л и х а н. Молчать! Вон моннан, вон минем өемнән!

М и р з а х а н. Ярый, мин китәм...

Х а н з а ф а. Юк, юк, улым, мин сине жибәрмим.

Ш ә ү л и х а н. Ялынма шул эттән туган дуңгызга!..

Г а й н а в а л. Өйдөгөз старшинага, нигө безне талата ул?
Ә х т ө р и. Карагыз эле, жәмөгать, бу ни кылануыгыз?

К а с ы й м х а н ч ы г а.

К а с ы й м х а н. Нинди тавыш ул?
М и р з а х а н. Өнө күрегез, солдаткалар өегезгө басып
керәләр.

Ишек ачыла. Ә х т ө р и белән Б а с а р ы й күренө.

Ә х т ө р и. Кермөгөз, таяк ашыйсыгыз киләмени?
Г а й н а в а л. Бүлмә безне, жибәр старшинага!

Бөрөп жибәрә, аныц артынан хатын-кызлар өйгө кереп тулалар.

Пәрдә.

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ

Шул ук Биктимер карт өй эче. Пәрдә ачылганда Б и к т и м е р белән
М и р в ә л и сөйлөшөп утыра.

Б и к т и м е р. Миңа бернәрсә дә кирәкми. Бүген бар, иртөгә
юк дигәндөй, миңа өч аршин жир житө.

М и р в ә л и. Юк шул, эти, өч аршин жир үле гәүдә, жансыз
мәет өчен генә ул. Кешегә дөньяда яшәү өчен матур табигать,
жир-сулар, шаулап торган урманнар кирәк. Әйләнә-тирәдөгө ик-
сез-чиксез алшавыт жирләренә, очсыз-кырыйсыз казна, удел ур-
маннарына карап торырлык булгач, крестьян булып яшәвендә ни
файда?

Б и к т и м е р. Файда дии, безгә аңардан файда юк инде, тик
ярман патшасын жинсәләр, яңа манифест чыгар, жирсез крестьян-
нарга жир бирерләр дии өмет итәсен.

М и р в ә л и. Манифест? Кем чыгара соң ул манифестны?

Б и к т и м е р. Кем булсын, патша хәзрәтләрә.

М и р в ә л и. Соң бит ул үзе алшавыт.

Б и к т и м е р. Ничек алшавыт?

М и р в ә л и. Алшавытның да ниндие генә эле. Бер миллион
десятина жире бар. Өлкән һәм кече князьләренә — ун миллион-
нан артыграк. Шупы кешеләр ничек итеп крестьян файдасына ма-
нифест чыгарсын. Менә син, эти, әйт эле, безнең өчен сугыш кирәк
идеме?

Биктимер. Безгә кирәкми дә бит, ничә әйтсәң дә, патша хәзрәтләренә кирәк.

Мирвәли. Аңа нәрсәгә?

Биктимер. Ярман солдатлары безнең жиргә басып кәргәннәр дии сөйләделәр бит.

Мирвәли. Бар да ялган. Рус солдатына сугыш кирәк булмаган кебек, немец солдатына да кирәкми. Менә миңа нәрсәгә сугыш? Торырлык урыным, йортым да юк. Бүгөн эпләмәсәм, иртәгә ашарлык икмәгем дә юк. Ә шулай да миңе көчләп сугышка куалар. Шулу ук вакытта, бай балалары, көннән-көн баец, кесәләрен алтын-көмеш белән тутыралар.

Биктимер. Бу сүзләрең дөрес, улым. Шәүлихан малайларын гына алыш карыйк. Сугышка кадәр бакали белән кыты-мыты итеп маташкан кешеләр шушы бер ел эчендә искитәрлек булып баедылар. Әнә Өчтамак пристанен сатып алганнар. Паровой термән салдырам, пароходлар алам дии мактана, ди.

Мирвәли. Менә шуның кебекләр нигә сугышка бармыйлар?

Биктимер. Мондагы рәхәтне ташлап, күрәләтә үлемгә барырга юләр түгел бит алар.

Мирвәли. Алар өчен булган сугышта миңем дә үләсем килми. Шулай ук Мирхәйдәрнең дә, Иванның да, мәрхүм Нургалинең дә үләсе килмәгәндер. Нигә алар безне көчләп алалар да, суелырга хөкем ителгән хайваннар көтүе шикелле, сугышка куалар? Нигә алар, гомерендә түтәл бакчасы да булмаган, тамагы икмәккә, өсте киёмгә туймаган Гайнавал кебек хатыннарны, ирләреннән аерып, миллион аналарны, миллион балаларны елаталар?

Биктимер. Әйе, улым, уйлап карасаң, чыннан да, шулай. Өйләр ятимнәр, урамнар хәерче, гарышлар белән тулды. Кара әле, улым, әгәр миң әйтәм, бөтен солдатлар, коралларын ташлап, сугышмасалар, берни дә эшли алмаслар иде.

Мирвәли. Юк инде, әти, безнең кулга корал эләккән икән, аны ташларга ярамый. Без аны бүгенме, иртәгәме үз патшабызга, капиталист-байларыбызга каршы борырга тиеш.

Биктимер. Куй, куй, улым. Тәүбә-әстәгъфирулла, дии. Кеше ишетсә, әллә ни уйлавы бар.

Әхтәрикәрә.

Әхтәри. Сәламегаләйкем.

Биктимер. Вәгаләйкемәссәлам, әйдә, кода.

Әхтәри. Саумы, Мирвәли кода?

Мирвәли. Шөкер әле, Әхтәри абзый, үзеңдә ни хәлләр бар?

Әхтәри. Эш күң, кода, эш. Берсен үтәргә өлгермисен, икенчесен китереп тоттыралар. Кичә ясакны илтеш ташшырдым, бүген яңа указ жибәргәннәр.

Биктимер. Нинди указ тагын?

Әхтәри. Икенче чираттагы атларны китерергә кушалар.

Биктимер. Атларны? Соң?

Әхтәри. Шул, сезнең жирән алапаны да таңнан волостька илтергә кирәк булыр, диип керүем иде.

Биктимер. Тукта әле, минем бердәнбер атым, аны биргәч, үзем нәрсә белән калам ди?

Әхтәри. Анысын мин белмим инде, патша хәзрәтләренең указы шулай.

Биктимер. Өч улымны бирдем, бозаулы сыерымны алдыгыз, бераз гына оят кирәк иде, кода.

Әхтәри. Үзем өчен түгел бит, патша хәзрәтләренең указы шулай.

Биктимер. Безнең семьяга гына каныгырга димәгәндер, нигә башкалар бирмиләр?

Әхтәри. Бирәләр, барыбыз да бирәбез. Менә мин йөгән дә кидермәгән биш яшылек айгырымны илтергә торам.

Биктимер. Синең аннан башка да житәрлек, утарың тулы. Минем бердәнбер алапам.

Әхтәри. Ярый, ярый, сүз көрәштерә торган чак түгел, патша хәзрәтләренең указы шулай. Иртәгә тугыз сәгатәтә правлениедә булырга, атыңның башыңда каеш нуктасы белән жылы жабуты булырга тиеш. Оныта күрмәгез. Патша хәзрәтләренең указы шулай. *(Китә.)*

Биктимер сүзсез аптырап кала. Гөлниса бүлмәдән чыга.

Гөлниса. Улым, Мирвәли, Айсылу килен китәбез диип әйберләрен жыештырып йөри, ул ни дигән сүз?

Мирвәли. Әйе, әни, мин сезгә әйтергә кыймый йөри идем, без таңнан китәбез.

Биктимер. Китәсез? Кая?

Мирвәли. Элек эшләгән жиребезгә, заводка.

Биктимер. Ул ничек була инде? Димәк, безне тагын ташлысыз?

Мирвәли. Шулайрак, әти.

Гөлниса. Синең кайтуың, балам, безне шатландырып, Нургалинең үлемен оныттырган иде.

Биктимер. «Ата-ана күңеле балада, бала күңеле далада» диип, белеп әйткәннәр. Мин бит сезне кайгылы чакларымда кичәшчә, аптыраган чакларымда булыпчым булырсыз, диип үстергән идем.

М и р в ə л и. Әйе, әти, мин сезне аңлым... Ләкин минем сездә бер көн артык торуым үзем өчен, шулай ук сезнең өчен дә бик зур бәхетсезлек китерү куркынычы бар.

Г ө л н и с а. Әллә, улым, качып кайттыңмы?

Б и к т и м е р. Эх, балалар... балалар... Сезне карап үстерүгә биргән көчләремне башка бер әйбергә куйган булсам, яхшырак булыр иде. Мин сине башка балаларым арасында иң акыллысы, иң шәфкатылесе дии йөри идем, син дә миһербансыз икәнсең.

М и р в ə л и. Әти, алай миңа әрни торган булсаң, мин сиңа эшнәң ничек булганын сөйләп күрсәтим.

Б и к т и м е р. Кирәкми, бер сүзеңне дә тыңламыйм. «Үтмәс балта сөяк чабарга ярыш ул». Без дә кирәк булырбыз әле. Әйдә, карчык.

Г ө л н и с а. Улым, китмә, кал безнең яңда.

Б и к т и м е р. Ялынма, үзем исән чакта алар ярдәменә калмасың, әйдә...

Китәләр. Мирвәли уйланыш йөри. А й с ы л у керә.

А й с ы л у. Мирвәли, тагын ни булды? Әткәй белән әнкәй моннан чыктылар да елыйлар.

М и р в ə л и. Китүбез турында әйткән идем, жибәрәселәре килми.

А й с ы л у. Чыннан да, алар хаклы, Нургалинең үлү хәбәре аларны әрнетә. Шуның өстенә апарларына беткән, актык куәсләрен изделәр. Әгәр дә атларын да алсалар, белмим, нишләрләр инде... минемчә — китмик, калыйк шунда, үзләренә булышырбыз, ярдәм итәрбез.

М и р в ə л и. Минем хәлем аларныкына караганда яманрак һәм куркынычрак икәннен березгә дә белмисез, мин хәрби кыр суды тарафыннан алты елга хөкем ителгән кеше.

А й с ы л у. Алты елга? Ни өчен?

М и р в ə л и. Без тора торган шәһәрдә эпчеләрнең сугышка каршы демонстрацияләре булды. Шунда безнең батальонны демонстрантларга каршы атарга чыгардылар. Без, әлбәттә, атмадык. Менә шул эштә безне гаешләп кулга алдылар. Билгеле, икенче көнне үк безгә кыр суды ясап, икебезне уника елга каторгага, калган дүртебезне алтышар елга хөкем ителәр.

А й с ы л у. Алай булгач, син ничек монда кайттың?

М и р в ə л и. Бер иштәшем белән төрмәдән качтым. Урал ягына барышлы, сине алып китәргә дии кенә монда туктадым.

А й с ы л у. Яраббиде, гомеребез буена шулай кан йотып торырбыз микәнни?..

М и р в ə л и. Елама, Айсылу. Хəзєргə минем хəлем ул кадəр начар тугел, кулымда документым да бар, телəгəн жиргə барыш эшкə керə алам, лəкин монда гына торырга ярамый. Син, Айсылу, миннəн башка торыш елакка əйлəнгəнсең. *(Кочагына алып иркəли.)* Эх сине... Я, бетгеме?

А й с ы л у *(елмаеп карап тора, берни дə булмаган кебек итеп)*. Бетте...

М и р в ə л и. Күптəн шулай дилəр аны. Нык булырга, тормышта көрəшергə кирəк, Айсылу... *(Сəя.)*

А р т а м о н о в керə.

А р т а м о н о в. Исəнме, Айсылу?

А й с ы л у. Бик əйбəт, Мироныч. Əйдə, өстенне сал.

А р т а м о н о в. Рəхмəт, Айсылу, вакытым юк. Əйдə, Мирвəли, безне кəтəлэр.

А й с ы л у. Сез кая?

М и р в ə л и. Камали абзый чəйгə чакырган иде...

А й с ы л у. Ай-хай, Мирвəли, чəйгə микəн?

М и р в ə л и. Ярый инде, ярый, шаулама. Бар, син əтилəрне юат, тынычландырырга тырыш. *(Айсылуны бұлмəгə озата.)* Əйдə, Гриша, киттек.

Китəлэр. Ишек янында Г а й н а в а л белəн очрашалар.

Əйдүк, Гайнавал жиңги, түрдəн уз.

Г а й н а в а л. Узып тормыйм, Мирвəли. Мине нəрсəгə чакырган идең?

М и р в ə л и. Мин бүгєн сиңа кергəн идем, үзеңне туры китерə алмадым. Салкын əйдə киємсез балаларыңны күреп, йөрөгем əрнеде. Бигрəк тə, өстенə булмагач, өлкəн улың сабакка йөрми икəн. Менə мə. *(Акча чыгарып бирə.)* Шул балага өс-баш алырсың.

Г а й н а в а л. Кирəкми, Мирвəли, сез үзегез дə юл кешесе.

М и р в ə л и. Син безнең өчен кайгырма, ничек тə аштырамабыз. Курыкмыйча ал, бу минем генə ярдəмем тугел, эшчелəрнең авызларыңнан өзең жыеп биргəн тиеннəре ул.

Г а й н а в а л. Моңың өчен мин сиңа ни дияргə дə белмим.

М и р в ə л и. Аннан, менə бу иптəшне таныйсыңмы?

Г а й н а в а л. Волостыта тегү машинасы сатучы тугелме соң?

А р т а м о н о в. Нəкъ шул үзе, абыстай. Мин хəзер почтада эшлим. Син минем янга килгəлə, сөйлəшеп утырырбыз, кайгы-хəсрəтлəрне уртаклашырбыз.

М и р в ə л и. Сиңа, Гайнавал жиңги, бу иптəш белəн бик нык бəйлəнештə булырга кирəк. Ул сиңа булышыр, ярдəм итэр.

Г а й н а в а л. Нəрсə турында сүз бара, төшөнмим?
М и р в ə л и. Әйдə, Камали абзыйларга керик, шунда төшөндө-
рөргөз.

Китəлөр. Кайгылы хəлдə Гөлчирə кайтып керə. Үзөн кая куярга
белмичə, аптырап йөри. Уйлангыч жыргал.

Г ө л ч и р ə.

Инде нишлим, ал чəчəктəй яшылегемне
Кара болыт төслə кайгы кашлагач,
Саф йөрəктəн булган керсез мəхəббəтем
Аяк асларына салып тапталгач?..
Күзлөрөмə тулган кайнар яшем белəн,
Ник алардан ярдəм, өмөт мин кəтəм?

(Бишмəт кесəсеннəн шешə чыгарып.)

Шул алдакчы, бер əшпəкə кабахəттəн
Шуның белəн үч алырга ант итəм!..

А й с ы л у керə.

А й с ы л у. Гөлчирə, нəрсə ул?

Г ө л ч и р ə *(каушан)*. Берни дə түгел, жиңги, кершəн шешə-
се...

А й с ы л у. Кая, бир əле миңа.

Г ө л ч и р ə. Ярый инде, жиңги, сиңа кирəкми ул...

А й с ы л у. Гөлчирə, дөрсөн сөйлə, сиңа ни булды?

Г ө л ч и р ə. Жиңги, бəгырем, мин алдандым, минем йөгем
бар...

А й с ы л у. Йөгөң бар? Кемнəн?

Г ө л ч и р ə. Мирзаханнан.

А й с ы л у. Эх, Гөлчирə, син бит акыллы кыз идең, нишлəп
алдандың?

Г ө л ч и р ə. Сорама, жиңги, тасма теллөрə белəн күңелемне
аулады. Нишлим, жиңги, менə шушы кислотаны битенə сибимме,
я барып муенына сарылыммы?

А й с ы л у. Куй, юлэр. Икенче кат үзеңне түбənəйтергə уйлы-
сыңмы? Ярый, булган эш беткəн, абыең белəн киңəшеп, берəр жаен
табарбыз.

Г ө л н и с а керə.

Г ө л н и с а. Килең, камырың кабарган.

А й с ы л у. Шулайдыр шул. Әйдə, Гөлчирə, миңа булышыр-
сың.

Китəлөр. Б и к т и м е р керə.

Биктимер. Ай-яй, тышта буран күтөрөлдө, малларны ябыш керим эле.

Гөлниса. Этисе, тукта эле, мин бая мич казнасыннан бер тимер кисэге таптым. *(Револьвер күрсөтө.)*

Биктимер. Яхшы тимер кисэге... Мылтык ич бу.

Гөлниса. Кит аннан, мылтык озын көшпөле була түгөлмө соң?

Биктимер. Моңа лөвөрвир дилэр. Эфичэрлэр, үрэдниклэр тага торган мылтык.

Гөлниса. Үзем дә шундый нэрсәдер диип уйлаган идем. Каян килде икән безгә?

Биктимер. Каян булсын, билгеле инде, теге акыллы башныкы, Мирвәлинекедер.

Гөлниса. Биралайса, үзе кайтып кермәс борын куйган жиренә яшерим.

Биктимер. Юк, карчык, лөвөрвир миндә калсын. Ул маллайның күңеле яхшылыкта түгөл, әгәр дә шуның белән берәрсен атыш куйса, гомерлек казамат дигән сүз. Шуның өчен без аны башка жиргә яшерик.

Гөлниса. Ә ул сораса?

Биктимер. Күрмәдек, диярбез.

Гөлниса. Ышанмаса?

Биктимер. Ышанмаса, безнең кулга биреп куйганы юк ла.

Гөлниса. Ярый, үзең теләсәң нишлә. Мин катышмыйм. Аннан, бу Зәмзәмбану килен белән нишлэргә инде? Бүгөн тагың Чөгөндөр Наһарына аулакка керәм, ди.

Биктимер. Ходай орган хатын булды инде ул.

Гөлниса. Кичә волостька пособие алырга баргач та, Басарыйлар белән чөйгә кереп, эш-мәшә килеп беткәннәр.

Биктимер. Кем әйтә?

Гөлниса. Күрше Гайнавал сөйләде. Бүгөн үзем дә күрдем. Су юлында шул Басарый белән авызга-авыз куеп сөйлөшөп тордылар. Урам тулы халык йөри, аларның исләрендә дә юк, ихахай да миһахай киләләр.

Биктимер. «Атың үшән булса — сатып котылырсың, агай-энең яман булса — качып котылырсың, хатының яман булса — ничек котылырсың?» диип белеп әйткәннәр. Бар, әйт, этиен чакыра, диң.

Гөлниса. Тик, зинһар өчен, ишләп кенә. *(Күтө.)*

Биктимер. Бу лөвөрвирне нишләтергә соң? Бәкегә тапшагарамы, әллә тирескә күмөргәме икән? Юк, әрәм итэргә ярамый. Белмәссөң, кирәк булып куюы бар. *(Тәрәзә кашагасына яшерә.)* Ятсын шунда, ашага сорамай бит.

Зәмзәмбану. Нигә чакырдың, эткәй?

Биктимер. Утыр әле, килен, сиңа сүзем бар. Бая су юлында Мөрдән Басарые белән авызга-авыз куеп сөйләшеп торганыгызыны күрдем.

Зәмзәмбану. Алла! Әллә инде кеше белән сөйләшергә дә ярамыймы?

Биктимер. Ярамый дип әйтмим, һәрнәрсәнең үлчәве бар, әдәп белән сөйләшергә кирәк. Алла сакласын, яман- атың илгә таралып, Мирхәйдәргә язсалар...

Зәмзәмбану. Языгыз, хатының кеше белән су юлында сөйләшә, дип языгыз.

Биктимер. Кичә волостька баргач та, нәрсәгездер булган, ахры. Үзеңнең дә дәрәжәне төшөрмә, безнең дә йөзөбезгә кызыллык китермә. Безнең нәсел — Аллага шөкер.

Зәмзәмбану. Безнең нәселгә ни булган? «Капкабыздан эт бакмый, төнлегезбездән жил какмый», дигәндәй, әлхәмделиллаһи шөкер.

Биктимер. Дөрес, нәселегез байлык белән терәкле, әмма барыгыз да чуар йөрәкле. Ирдән иргә йөрергә яратасыз. Озын сүзгә кыскасы — андый эшләреңне ишетәсе булмыйм!

Зәмзәмбану. Кеше гаебен күргәнче, үз кызыңны карасаң яхшырак булыр иде, әйеме?

Биктимер. Минем кызыма ни булган?

Зәмзәмбану. Арыш боламыгы кебек, аркылыга жәелә башлаган.

Биктимер. Ялганлайсың, явыз, мин синнән таптырырмын!

Зәмзәмбану. Нигә миннән, вакыты житкәч, үзе дә табар әле. *(Китә.)*

Биктимер. Нәрсә сөйли ул, нәрсә сөйли тилчә тел?.. Гөлниса, Гөлниса, дим!

Гөлнисачыга.

Гөлниса. Ни бар, әтисе?

Биктимер. Син Гөлчирәдә бернәрсә дә сизгәнең юкмы? Аның турында мин яман хәбәр ишеттем, йөгә бар, ди...

Гөлниса. Йөгә бар ди? Кем әйтә?

Биктимер. Теге тилчә тел сөйләде.

Гөлниса. Ышанма. Ул имансыз әллә нәрсә дә сөйләр.

Биктимер. Юк, карчык, ул балада ни булса да бар. Төннәр буге йокламыйча көрсенеп-попынып чыга, аулак калдымы — еларга тотына.

Гөлниса. Еларга килгәндә бер ул гына түгел, барыбыз да сльйбыз.

Биктимер. Шулай да, сөйләшеп карыйк әле. Кызым, кызым, Гөлчирә...

Гөлчирәкерә.

Гөлчирә. Син эндәштеме, әткәй?

Биктимер. Менә нәрсә, кызым, синең турыда яман хәбәр таралган, шул дәресең?

Гөлчирә (*нишиләргә белмичә*). Юк, әти, дәрес түгел...

Гөлниса. Яшermә, кызым, оят булса да, әйт.

Гөлчирә. Ышанмагыз, әни, юк...

Биктимер. Мин әйтәм, бар, дим. Ни өчен алайса кайгыга чумыш, дөнъяңны онытыш йөрисең?

Гөлчирә. Болай гына... (*Кычкырып елап әңибәрә.*) Мин алдандым!..

Гөлниса. Ярабби...

Биктимер. Кемнән?

Гөлчирә. Ансын сорама, әти, әйтмим.

Биктимер. Әйт, кызым. Кем ул сине алдаучы ата эт?

Гөлчирә. Юк, әти, әйтмим.

Биктимер. Яхшылыкта әйт, кызым. Усаллыкка калса, барыбер әйттерермен.

Гөлчирә. Юк, әйтмим.

Биктимер. Әйтерсең. Мин сине әйттерермен!.. (*Ишек янына барып, чөйдән чыбыркы ала.*)

Гөлчирә. Әти... (*Бүлмәгә китә.*)

Биктимер. Качма, качыш котыла алмассың! (*Гөлчирә артыннан китә.*)

Гөлниса. Атасы, сабыр, аяу белән... (*Китә.*)

Шәл бөркәнеп, бүлмәдән Айсылу чыга, тышка уза. Артта тавышкычкырыш. Куышып бу якка чыгалар.

Гөлчирә. Әти, тимә, әйтәм!.. Мирзахан...

Биктимер. Мирзахан?! (*Мич арасынан балта алып, ишеккә бара.*)

Мирвәлибелән Айсылу кайтыш керә.

Мирвәли. Әти, син кая?

Биктимер. Тотма, жибер. Мин ул бурсык балаларын балта белән тураклым!..

Мирвәли. Куй, әти, юләрләнмә.

Гөлниса. Син акылыңдамы, дулама.

Биктимер. Жибәрегез мине, жибәрегез!! *(Бөтен тавышка кычкырып, тышка омтыла.)*

Басарый керә.

Басарый. Биктимер абзый, публикация китердем.

Биктимер. Нинди публикация?

Басарый. Мирхәйдәр абый үлгән.

Биктимер. Мирхәйдәр үлгән?..

Басарый. Әйс, менә полыгыннан язу жибәргәннәр. *(Бикти- мергә бирә.)*

Гөлниса. Ай-ай, йөрөгем... *(Хәлсезләнеп егыла.)*

Биктимер. Карчык, син нишләдең?.. *(Кулындагы кәгазен төшереп жиберә.)*

Гөлчирә. Әни, ни булды сиңа?

Мирвәли. Тавышланмагыз, су бирегез.

Айсылу су кертеп бирә. Мирвәли аны авызына алып анасының йөзөнә берки, Гөлниса сискәнеп китә.

Биктимер. Карчык, Гөлниса...

Гөлниса. Тунам, теге якка яткырыгыз...

Гөлнисаны бүлмәгә алып китәләр. Басарый югала. Тышга жил-давыл котыра. Бик- тимер бүлмәдән чыга. Идәндә яткан публикация кәга- зен кулына ала. Яшыкә тыгылып сөйли.

Биктимер. Балам Мирхәйдәр, мин сине шушы бер кәгазь кисәгә өчен карап үстердеммени?..

Бүлмәдән Мирвәли чыга.

Әниң тынычландымы?

Мирвәли. Йокыга китте. Әти, мич казнасына бер әйбер яшпергән идем, алмадыңмы?

Биктимер. Юк, улым, нинди әйбер иде соң ул?

Мирвәли. Револьвер.

Биктимер. Юк, улым, алмадым, фу... Тышга буран котыра, кашканы каерып ташламаса ярар иде. Бикләп керим әле.

Тышка чыгып китә. Бүлмәдән Айсылу чыга.

Мирвәли. Кем генә алды икән?

Айсылу. Ялгышмыйсыңмы, шунда куйдыңмы?

Мирвәли. Кая куйганымны белмәскә — бала түгел лә мин. Зәмзәмбану килен алмады микән?

А й с ы л у. Аңа нәрсәгә ул?
М и р в ә л и. Аштыраганга әйтүем. Юкса кая китәргә мөмкин?
А й с ы л у. Минемчә, әнкәй яшпәргәндер, уянгач аңардан со-
рарбыз. Бу Гөлчирә белән нишлибез инде?

М и р в ә л и. Үзебез белән алып китәбез.

А й с ы л у. Үз хәлебез дә шәптән түгел, аны да бергә алсак...

М и р в ә л и. Зарар юк, моннан гына тизрәк китәргә, аңда ба-
рыш житсәк бар да рәтләнер. Бу көенчә аны ничек калдырыш кит-
әсең. Әйдә, таң алдыннан ат белән Мироныч килергә булды. Берәз
йоклап алыяк.

Бүлмәгә кереп китәләр. Тыштан Б и к т и м е р керә. Нәрсә эшләргә белмичә, ашты-
рап йөри. Стенага эленгән скрипкасын алып, озын, моңлы көй уйный.
А й с ы л у чыга.

А й с ы л у. Әткәй, нигә ятмыйсың инде?

Б и к т и м е р. Йоклайсы килми, килен, үч иткәндәй, бүген
тышта шомлы буран котыра...

А й с ы л у. Капкада кеше бар бугай.

Б и к т и м е р. Юктыр, килен, буран тавышыдыр, мондый шом-
лы төндә кем йөрсен?

А й с ы л у. Бар, әткәй, әнә ишегалдында йөриләр...

Ишек кагалар.

Б и к т и м е р (*өй ишеген ачып*). Кем бар?

Ә х т ә р и (*тыштан*). Бу мин, Биктимер кода, ач әле.

А й с ы л у. Әхтәри кода. Тагын нинди хәбәр китерде икән?

Биктимер чыгып китә. Берәздән ике стражник белән Әхтәриләрне
ияртеп, С а м с о н о в керә.

Ә х т ә р и. Мирвәли кода өйдәме?

Б и к т и м е р. Өйдә, бар, килен, монда жибәр.

Айсылу китә. Мирвәли, Гөлчирә белән шунда ук әйләнеп керә.

М и р в ә л и. Нәрсә бар?

Ә х т ә р и. Менә, кода, сине сорап килгәннәр.

С а м с о н о в. Кайчан кайттыгыз?

М и р в ә л и. Бүген.

Ә х т ә р и. Кичә кайттың бит, кода.

М и р в ә л и. Юк, Әхтәри абзый, мин бүген кайттым.

Ә х т ә р и. Нигә инде ялганларга? Кичә кайттың, миңа күпер
башында очрадың.

С а м с о н о в. Ни өчен волостька барып күренмәдегез?

М и р в ә л и. Иртәгә барырга тора идем.

С а м с о н о в. Документыгыз бармы?

М и р в ә л и. Әлбәттә, бар. Менә, рәхим итегез.

С а м с о н о в. Исем, фамилиягез ничек?

М и р в э л и. Вэли Тимерев.

С а м с о н о в. Ни өчен волость правлениесе дэфтәрендә Мирвэли Биктимерев булып күренәсез?

М и р в э л и. Әйе, дәрес. Бу документны воинский начальникта кыскартып язганнар.

С а м с о н о в. Бу документыгыз ялган.

М и р в э л и. Яхшылап карагыз. Воинский начальникның кулы һәм печате дә басылган.

С а м с о н о в. Әйе, формаль яктан бар да эшләнгән. Мин сезне кулга алам.

М и р в э л и. Ни өчен?

С а м с о н о в. Сез социал-демократ большевиклар ярдәме белән төрмәдән качып, монда кайткансыз. Киенегез.

Б и к т и м е р. Балам, бу нинди эш?

Г о л ч и р э. Абыем, соңгы өметем син идең...

М и р в э л и. Еламагыз... Телләрегезне аркылы тепләп булса да, чыдагыз. Күз яшьләре көчсезлек билгесе, ә без көчсезләрдән түгел!.. Айсылу, Гөлчирә белән өязгә кадәр мине озата барырсыз, шуннан заводка китәрсез. Киенегез. Хуш, әти...

Б и к т и м е р. Хуш, улым... әниенче...

М и р в э л и. Уятмагыз. Бу вакыйганы да хәзергә аңа әйтмәгез. Син кайгырма, әти, мин югалмам.

С а м с о н о в. Артык сөйләшмәгез, әйдәгез!

Китәләр. Биктимер баскан жирендә катып кала.

Б и к т и м е р. Тукта әле... бу нинди шомлы көн? Бер генә балам да калмады... *(Нидер исенә төшеп, сискәнеп китә. Тиз генә тәрәзәгә бара, кашагадагы револьверны ала, йөгереп килеп ишекне тибеп ача.)*

Ашыгыш А р т а м о н о в керә.

А р т а м о н о в. Бу нишләвең, Шамкаеч?

Б и к т и м е р. Мирвэлине коткарам.

А р т а м о н о в. Мирвэлине син түгел, башкалар коткарыр аны.

Б и к т и м е р. Кемнәр?

А р т а м о н о в. Безнең иштәшләр!

Пәрдә.

ДАУЛЫ КӨННЭР

ИКЕНЧЕ КИСӘК

Дүрт пәрдәле драма

Бу кисәктә катнашучылар:

Биктимер.
Гөлниса.
Мирвәли.
Айсылу.
Зәмзәмбану.
Нурғали.
Нурия.
Гөлчирә.
Артамонов.
Гайнавал.
Наһар.
Хәйбул.
Мөршидә.
Хөрмәтулла.
Шәүлихан.
Ханзафа.
Касыймхан.
Мирзахан.
Әхтәри.
Самсонов.
Басарый.
Ясәви.
Пастухов — эшче һәм партия житәкчесе.
Әкрам — элекке учитель, хәзер эшче.
Пелагея — шөһөрдә гади рус карчыгы.
Кригер — земский начальник, эре алшавыт.
Гыйльман — авыл мулласы.
Лашманов — волостной писарь.
Соколов — сугыштан кайткан гарип солдат.
Карчык — солдат анасы.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ

Зур гына өйнең аскы каты. Шөһөртә жыйналган бүлмә. Ике ишек. Пәрдә ачылган да Гөлчирә жырылап бала йоклата.

Гөлчирә. Йокла, балам, жан яем,
Йокла, чәчәк бәйләмем,
Йокла күлдәй тын гына,
Йокла урмандай моң гына.
Йокла, көлеп ай кебек,
Йокла, эреп май кебек.
Сиңа тиңдәш бар микән?

Булса булыр гөл генә –
Тик ул гөл дә сіндәй ялгыз,
Җир йөзәндә бер генә.
Йокла көлөп, ай кебек,
Йокла эрәп, май кебек.

(*Баланың өстенә яба. Тәрәзәгә бара.*)
Бу Айсылу жиңги нишләп кайтмый соң?..

П е л а г е я к е р ә .

П е л а г е я . Йокладымы?

Г ө л ч и р ә . Көчкә... Кулларым калмады...

П е л а г е я . Авырмаса ярар иде. Син югында елады да елады.

Г ө л ч и р ә . Ашыйсы килгән, шуна елагандыр.

П е л а г е я . Ир бала шул, тиз ачыгучан була.

Г ө л ч и р ә . Ярый әле, әби, син бар, үз анамдай миңа ярдәм итәсен.

П е л а г е я . Шулай инде ул, кызым, бер-береңә ярдәм итми ярамый. Менә мин дә иремнән дүрт бала белән калган идем. Мәрхәмәтле кешеләр миңа да булыштылар. Балаларымны карап үстерергә ярдәм иттеләр.

Урамда ат аяк тавышлары ишетелә.

Кемнәр тагын чабышалар?

Г ө л ч и р ә (*тәрәзәдән карап*). Атлы полицейскийлар...

П е л а г е я . Газраилләр, тагын кая баралар икән?

Г ө л ч и р ә . Кичә кулга алынган кешеләрне чыгаруны сорап безнең заводта жыельш ясарга йөриләр иде. Мөгаен, шунда бара торганнардыр.

П е л а г е я . Әйе, мондый чуальшны мин икенче кат күрүем. Бишенче елны да шундый ук эш ташлаулар, шундый ук жыельшлар булган иде. Ләкин быелгысы тагын да көчлөрөк күренә.

Г ө л ч и р ә . Пелагея Павловна, бу жиңги нигә кайтмый соң?

П е л а г е я . Белмим шул, кызым...

Г ө л ч и р ә . Мин инде курка башладым. Чөнки бүген дә бик күп кешеләрне кулга алганнар... Эшли торган жиренә барыш кайтыйм әле. Икенче сменага калмады микән? (*Куенә башлый.*)

П е л а г е я . Син, кызым, йөрмә инде. Аны алып киттеләр.

Г ө л ч и р ә . Кая?

П е л а г е я . Күл буендагы танышларыгызга. Авылдан кардәш тиешле кешегез килгән диме?

Г ө л ч и р ә . Нигә соң аны башта ук шулай димәдең?

П е л а г е я . Ни өчендер ул аны сиңа әйтмәскә кушкан иде.

Г ө л ч и р ә . Шул-шул, сез миннән яшерәсез. Мөгаен, ул заба-

стовкага катнашкандыр. Шуның өчен аны кулга алганнардыр әле.

Пел аге я. Юк, кызым, әйтәм бит, танышларыгызга алып кителәр. Озакламый кайтыр. Ярый, тиздән смена алышыныр, мин пирожкиларымны сатарга чыгыйм әле.

Гөлчирә. Әби, мин синең ул пирожки төреп бирә торган кәгазьләреңне укыган идем, анда баш китәрлек сүزلәр язылган.

Пел аге я. Мин бит, кызым, укый белмим. Ни язганнар соң?

Гөлчирә. Ярый инде, әби, белмәгәнгә салышма. Мин башка эшләрегеңне дә сизеп торам.

Пел аге я. Нинди эшләребезне?

Гөлчирә. Беркөнне Әкрам абый китергән кәгазьләреңне әйтәм...

Пел аге я. Димәк, син аларны да укыдың?

Гөлчирә. Әйе, кат-кат укыдым. Менә шуның өчен дә мин жиңгидән шикләнәм...

Пел аге я. Шикләнмә, кызым, ул кәгазьләрдә аның катнашы юк.

Гөлчирә. Сөз бит аны төрле йомышлар белән дә йөртсөз. Алла сакласын, аңа бер-бер хәл булып куйса, бала белән мин кая барырмын?

Пел аге я. Курыкма, кызым, син хәзер беркайчан да урамда калмассың.

Гудок тавышы ишетелә.

Әнә смена алышына, мин пирожки сатарга киттем. *(Корзинка тотып китә.)*

Гөлчирә *(тегү машинасы алып тегәргә утыра. Жырлый).*

Казан дигән тап каланың
Урамы такыр микән?
Минем газиз башкайларым
Әйләнеп кайтыр микән?
Бу Казанның урамнарын
Таптамам дигән идем.
Туыш үскән жирләремне
Тапшаммам дигән идем.

Айсылу кайтып керә.

Айсылу. Ташла эшеңне, Гөлчирә.

Гөлчирә. Нигә, жиңги?

Айсылу. Бәйрәм итәбез, шатлык безгә, Гөлчирә!

Гөлчирә. Нинди шатлык? Пелагея Павловна сине каядыр алып киттеләр дигән иде.

А й с ы л у. Әйе, менә мин шуннан кайттым. Мирвәли абыен иректә.

Г ө л ч и р ә. Иректә?.. Чыгарганнармы?

А й с ы л у. Юк, ул качкан!.. Иркутск дигән шәһәрдән бер кеше кайткан. «Моннан ике айлар элек, бергәләп качкан идек, ул документ көтөп калды», ди. Димәк, ул тиздән биредә булачак, Гөлчирә! Мин, алардан чыктым да, олы урам буйлап кайта башладым. Үзүземә төрле сораулар бирәм, үзем үк жавабын да кайтарам. Шулай итеп, уйланып кайта торгач, бөтенләй икенче якка китеп барганмын. Кире борылдым да, бер кибеткә кереп, кесәмдәге бар акчама менә шушы тәмле әйберләргә алдым. Самовар куй, сыйла-набыз, бәйрәм итәбез!

Аркасына капчык асып Б и к т и м е р килеп керә. Айсылу белән Гөлчирә аптырап кала.

Б и к т и м е р. Саумы, балалар?

Г ө л ч и р ә (*каршы барып*). Әти!.. Син ничек биредә?

Б и к т и м е р. Менә, сезнең яныгызга килдем, кызым. Исәнме, килең?

А й с ы л у. Әйдә, әти, өсләреңне сал. (*Чишенергә булыша.*)

Б и к т и м е р. Әллә кайда торасыз икән, көчкә эзләп таптым.

Г ө л ч и р ә. Сөйлә, әти, әни ни хәлдә?

Б и к т и м е р. Бер көе генә йөри шунда. Сезне сагына... Һәр чәй янында сезне телгә алабыз.

А й с ы л у. Авылда ниләр бар соң, әти?

Б и к т и м е р. Уңай якка берни дә юк, килең, һаман шул искечә: көннән-көн бөлгенлеккә төшә барабыз. Бик күбесенең быел чөчүлегә дә юк... Ярый, ул турыда сөйләрмен әле. Нурғалидән хат алдык бит, балалар.

А й с ы л у (*исе китеп*). Хат алдыгыз?!

Г ө л ч и р ә. Бәләкәй абыйданмы?

Б и к т и м е р. Әйе, кызым, бәләкәй абыецнан шул, хат килде. Менә укып карагыз. (*Хат чыгарып бирә.*)

Г ө л ч и р ә (*халыкка каран*). Әйе, әйе, аның кулы, аның язуы... (*Укый.*) «Сезки гыйззәтлү вә хөрмәтле улып торгучы әткәй белән әнкәйгә, безки улыгыз Нурғалидән күптин-күп, чуктин-чук сәлам-нәрәмне ирсал вә тәблигъ әйләдем. Аның бәгъзендә сеңелем Гөлчирә илә Айсылу жиңгигә... (*авыз эченнән укып китә.*) Вә янә дә Мөршидә түтәйгә, Зәмзәмбану жиңгигә... Сәлам соңында сезгә шуны мәгълүм итәем — елга якын хәбәрсеңз торуым сезне бик борчыгандыр инде. Ул болай булды: без, мажар дигән дошман солдатларының тылына кереп, зур мажаралар куптарган идек. Ләкин алар безне алдап керткәннәр икән. Көннәрнең берендә безне бүлөп алдылар да, төрле яклап кыйнарга керештеләр. Безгә бу божраны

өзөп чыгудан башка чара юк иде, һәм без шулай эшләдек тә. Арсланнар шикелле, дошман сафларына ташландык... Менә шушы дәншәтле сугышта атым үлеп, үзем яралы хәлдә әсир калганмын...»

А й с ы л у. Мескен...

Б и к т и м е р. Укы әле, кызым, укы. Анда тагын әллә ниләр язылган.

Г ө л ч и р ә. «Шуннан мине яралы килеш Дунай буендагы лагерларның берсенә жибәрделәр. Без анда ачлык, ялангачлык жәфаларын татыдык... Помой базларында, чүшлек башларында туеныш йөрдек... Анда күргән авыр газапларым бер Аллага гына мәгълүмдер. Алары да берни түгел иде, түзә идем, ләкин туган илемне сагынуыма чыдый алмадым... Көннәрнең берендә, эштән кайтып килгәндә, тоттым да ун сажень биеклектәге күшәрдән Дунай елгасына сикердем...»

А й с ы л у. Ай!.. Шуннан, шуннан, Гөлчирә...

Г ө л ч и р ә. «...Вақыт кич иде, конвой солдатлары миңа никадәр генә атсалар да, тидерә алмадылар. Шулай итеп, мин Дунай суын кичеп котылдым... Аннан инде, мәрхәмәтле кешеләр ярдәмендә, Карпат тауларында яшәүче малорус халыклары арасына барып чыктым. Алар мине үз араларында яшереп асрадылар. Безнекеләр Карпатка бәрәп кергәч, мин үзезнекеләргә барып кушылдым. Хәзер, Аллага шөкер, янадан үземнең полкымда отделение командиры булып хезмәт итәм. Тиздән ялга чыгабыз дип торалар. Бәлки әле, кайтып килергә дә рөхсәт бирерләр. Шушы хатым белән Мирвәли абыйга, Мирхәйдәр абыйга һәм Нуриягә дә хат салдым, алганнардыр. Тик мин шуна бик кайгырам, сезнең хәл-әхвәлегез турында берни дә белмим. Тизрәк хат язып салыгыз. Хуш-сау булыгыз. Улыгыз Нургалы!»

А й с ы л у. Искиткеч, искиткеч фажиға... Теге хатны язган солдат нинди кабахәт кеше булды икән?

Б и к т и м е р. Сөйләмә инде, килен, шул хат аркасында күшмә яшь түктәк...

А й с ы л у. Шулай да Нурия килендәш шатлангандыр инде, бичара...

Б и к т и м е р. Без хат алганны ишеткәч, иреннән качып, төнлә белән килгән иде, бер сүз дә әйтә алмады. Әниенне кочаклап, елады да елады...

Г ө л ч и р ә. Ничек инде иреннән качып?

Б и к т и м е р. Аны бит кияүгә бирделәр.

А й с ы л у. Кемгә?

Б и к т и м е р. Шәүлихан Касыймханына.

Г ө л ч и р ә. Кайчан?

Б и к т и м е р. Бер-ике айлар бар инде. Шуларның барысын да әйтәп, Нургалигә язып жибәрдек.

А й с ы л у. Мескен, ишетсә нишләр инде?

Б и к т и м е р. Әйе, килең, бу каһәрле сугыш халыкны нинди генә хәлгә төшермәде... Мирвәлидән сезгә хәбәр киләме?

А й с ы л у. Юк, әткәй... Юлдан гына бер хат салган иде, хәзер кайда икәннән дә белмибез...

Б и к т и м е р. Аның каторгага хөкем ителүен ишеткәч, авылның бик күп кешеләре хәл белергә өйгә килделәр. Әле хәзер дә урам чатларына, тегермән, каравыл өйләренә жыелдылармы, гел аның турында гына сөйлиләр. Хәтта Мәрхабжамал кебек карчыклар «Мирвәли өлеше» дип, мичләренә хәер ишиләрә салалар.

А й с ы л у. Сез сөйләшә торыгыз, мин самовар куеп жибәрим.

Чыгыш китә. Урамда тагын ат аягы тавышлары ишетелә.

Б и к т и м е р. Сездә нәрсә, кызым, чуальш барамы дим?

Г ө л ч и р ә. Әйе, әти, кичә бер завод эш таплаган иде, шунда команда белән жандармнар килделәр дә бер эшчене атыш үтерделәр.

Б и к т и м е р. Нәрсә өчен?

Г ө л ч и р ә. Завод ишегалдында, собрание вакытында жыелган халыкка сугышны туктатырга, эш хакын күтәрергә өндөп сөйләгән. Шул чагында аны жандармнар кулга алырга теләгән, ләкин халык ирек бирмәгән. Ә ул, һаман сөйләвендә дәвам итеп, меңләгән халыкка «Долой канечкеч патша» дип кычкырган. Менә шуның өчен аны жандарм начальнигы атыш үтергән.

Б и к т и м е р. Әйе, кызым, авылда да хәзер үтерешләр күренә башлады. Становой приставның бер зәһәрле тикшерүчесе бар иде. Көннәрнең берендә шушы кеше юкка чыкты. Бөтен авыллардан, урманнардан эзләделәр, тапмадылар. Үтереп Камага салганнар икән дип сөйлиләр. Поезддан төшүгә солдатлар, паспорт сорап, капчыктагы бөтен әйберләремне актарыш, котымны алдылар.

Г ө л ч и р ә. Нишләп, әти?

Б и к т и м е р. Куенымда менә бу әйберем дә бар иде. *(Револьвер чыгарып күрсәтә.)*

Г ө л ч и р ә. Каян алдың син аны?

Б и к т и м е р. Теге вакытны Мирвәли абыеңныкы калган иде.

Г ө л ч и р ә. Нигә соң аны яныңда йөртәсең?

Б и к т и м е р. Станциягә кадәр жәяү килдем, юлда бүреләр очраса дип алган идем. Ул каһәрләр безнең тирәдә шулкадәр күбәйделәр. Көпә-көндез авылга килеп, сарык бәрәннәрен алыш китәләр. Сездә дә тынычлык юк икән... Шуны, кызым, берәр жиргә куеп торыйк әле, киткәндә алырмын...

Гөлчирә. Бир, әти, менә монда яшерик. *(Идән астына сала-лар.)*

Биктимер. Син, кызым, кичер мине... Теге вакытны ачу белән рәнжетем...

Гөлчирә. Күптән онытылганны искә төшермә инде, әти.

Биктимер. Көйгән икмәк ачысы күңелдән китми, диләр бит, кызым, вакыты шундый булды шул... Бер көн эчендә таудай хәсрәт өстебезгә ауды... Шул турыда һәр көнне әниң белән сөйләшеп үкенәбез... Мин инде, кызым, сине алып китәргә килдем.

Гөлчирә. Юк, әти, мин авылга кайтмыйм. Шундый хурлыктан соң, ничек итеп мин кеше күзенә күренеп йөрермен? Ярый әле, монда килеп котылдым, авылда калган булсам, бәхетсезлек корбаны булып идем. Монда мин кешеләр белән аралашам, уқырга, һөнәргә өйрәнәм.

Айсылу *(бүлмәдән тышка чыгып китешли)*. Гөлчирә, самоварны карарсың, мин казан астына утын яргалыйм.

Гөлчирә. Ярый, жиңги, бар.

Икесе ике якка китәләр. Биктимер бала бишеге янына килә.

Биктимер. Нихәл, улым, йокың туйдымы? Бабаңны таныдыңмы? Эсс, эсс... киереләсең киләме? Әйдә алайса, үс, үс, үс... Менә инде, елый да башлады...

Бала тавышына Гөлчирә чыга.

Гөлчирә. Уяңдымыни?

Биктимер. Ятсынган була.

Гөлчирә. Әти, минем кулым күмерле, арбасы белән минем янга керт әле.

Биктимер. Әйдә, улым, трр... киттек!.. *(Китәләр.)*

Айсылу белән Әкрам керә.

Айсылу. Беләсеңме, Әкрам, бездә бүген шундый шатлык...

Әкрам. Мәсәләң?

Айсылу. Мирвәли качкан!

Әкрам *(белмәгән салынып)*. Булмас ла.

Айсылу. Ихлас әгәр. Яныннан кайткан кешене күреп сөйләштем.

Әкрам. Ә мин сиңа, Айсылу, аннан да зуррак шатлык китердем.

Айсылу. Белмим шул, минем өчен моннан да зур шатлык ни

генә булыр икән? Шулай да әйтеп кара әле, нинди патлык икән ул?

Ә к р а м. Иң элек утыр әле.

А й с ы л у. Нигә?

Ә к р а м. Егылыш китәрсең.

А й с ы л у. Юк, мин хәзер патлыкны да, кайгыны да салкын кан белән каршыларга өйрәнеп киләм. Я, әйт инде, көттермә.

Ә к р а м. Мирвәлисең хәзер безнең шәһәрдә.

А й с ы л у. Ә?!

Ә к р а м. Әйттем мин сиңа, утыр, дидем.

А й с ы л у. Биредә дисеңме?

Ә к р а м. Әйе, биредә.

А й с ы л у. Кайда, кемдә ул?

Ә к р а м. Жиләк бистәсендә, Пастуховлар квартирасында.

А й с ы л у. Алай булса, хәзер миңа шунда китәргәме?

Ә к р а м. Юк, юк, ул үзе монда килергә тиеш. Хәзер аңа киёмнәр, документлар әзерләп йөриләр.

А й с ы л у. Шулай булгач, бигрәк тә яхшы, шунда мин дә булышырмын.

Ә к р а м. Юк инде, сиңең анда булмавың яхшырак. Я сиздереп куярысың. Минем сиңа бапка йомышым бар. Кичә дошман пулясыннан һәлак булган Федор Петровичның квартирасын беләсеңме?

А й с ы л у. Әйе, беләм.

Ә к р а м. Белсәң, хәзер шунда барып, менә шушы акчаларны хатынына бирерсең. Ләкин алдыңны-артыңны карап йөр, күзәтмәсеннәр.

А й с ы л у. Ярый, беренче кат түгел бит.

Ә к р а м. Бар, син әйләнеп кайтканчы, Мирвәли дә килеп өлгерер. *(Озата.)*

Бүлмәдән Б и к т и м е р ч ы г а.

Нихәл, абзый кеше, исәнме?

Б и к т и м е р. Шөкер әле, энекәш.

Ә к р а м. Шәһәргә азык-төлек белән килдеңме?

Б и к т и м е р. Азыгы булса, үзем ашар идем әле, энекәш. Юк шул... Кызым белән киленемне күрергә килдем.

Ә к р а м. Димәк, син Биктимер абзый буласың?

Б и к т и м е р. Ә син мине каян беләсең?

Ә к р а м. Гөлчирә белән Айсылулар сөйләве буенча.

Б и к т и м е р. Сиңең үзеңне кем дияргә соң?

Ә к р а м. Мин элек учитель идем.

Б и к т и м е р. Хәзер нинди кәсептә?

Ә к р а м. Заводта эшлим.

Биктимер. Алай... Сугыштан качып ятасың икән.

Әкрам. Дөрөсөн әйткәндә, шулай. Я, Биктимер абзый, авылда соң ниләр бар?

Биктимер. Ни булсын? Наман шул крестьян күрә инде... Элек булса бар ташканыңны ясақ, недоимкаларга түләдек. Хәзер булса бөтен авырлык безнең жылкәдә...

Әкрам. Сугышның авырлығың, Биктимер абзый, бер сөз генә түгел, барыбыз да күрәбез.

Биктимер. Юк шул, күрмисез! Суксагыз тимер өзәрлек егетләр монда йөрисез. Менә син үзөң, нигә сугышка бармыйсың?

Әкрам. Бу сугыш — юлбасарлар, империалистлар сугышы! Кайчан менә халық интәресе өчөн булган сугышны башлап жибәрербез, ул чагында мин дә барырым!

Биктимер. Ә менә минем улларым хәзер дә сугышалар...

Әкрам. Аларга да бармаска иде.

Биктимер. Соң бит көчләп алалар... Сөз кала халқы шулай инде, электән дә пуштау бишмәт киеп, калач ашап тордыгың.

Әкрам. Син, Биктимер абзый, эшчеләрнең тормышын белмисең.

Биктимер. Юк, мин эшчеләр турында әйтмим, менә синен кебек укыган кешеләр дим. Сугыш баплану белән, кайсыгыз заводка, кайсыгыз учетка, кайсыгыз конторларга кердегез дә качып калдыгың. Әнә безнең авылда Ясәви дигән приказчик бар, казнага чабата жыйган булыш, учетта ята. Ә үзөң, базардан базарга йөрөп, жиимертереп сәүдә итә.

Әкрам. Бу турыда син хаклы.

Гөлчирәкәрә.

Гөлчирә. Исәнме, Әкрам абый.

Әкрам. Бик яхшы, Гөлчирә, үзегез ничек яписез?

Гөлчирә. Бер көе генә, яңарак кына эштән кайттым. Менә әти килде. Күңелле булыш китте әле.

Әкрам. Әйе, Гөлчирә, әтиң синен бик кызу кеше күренә.

Гөлчирә. Спорлаша торгандыр.

Биктимер. Юк әле, кызым, спорлашмадым. Бераз кыларын гына тарткалап карадым. Әйбәт егет икән, төтенә туры чыга. Син, энем, кич белән минем янга кил әле, киңәшләрем бар.

Әкрам. Ярый, Биктимер абзый, килермен.

Биктимер. Син, кызым, безнең авылның Шакиржан малаен шушы тирәдә тора дигән яза идең.

Гөлчирә. Әйе, әти, каршыдагы өйнең аскы катында.

Биктимер. Анасының күчтәнәче белән әйтеп жибәргән сүзләре бар иде.

Г о л ч и р э. Әйдә, әти, каян керсәргә икәнән күрсәтим.

Китәләр. П е л а г е я кайтып керә.

Ә к р а м. Я, Пелагея Павловна, сәүдәләп ничек соң?

П е л а г е я. Аллага шөкер, барысын да сатып бетердем.

Ә к р а м. Димәк, үтемле товар булып чыкты?

П е л а г е я. Әйтмә дә. Кайберләре икешәр тапкыр килеп ала-лар. Күбрәк кирәк иде, житмәде. Беләсен, мондый товарга хәзер халык сусаган.

Ә к р а м. Кайгырма, Пелагея Павловна, тагын китердем. *(Күе-ныннан чыгарып бер пачка кәгазь бирә.)*

П е л а г е я. Болары да шул, эш тапшау турындамы?

Ә к р а м. Түгел. Болары Федор Петровичны үтерүче палачлар-ны хөкемгә тартуны таләп итеп язылган. Иртәгә күмү вакытында зиратта таратырсың.

П е л а г е я. Ярый алайса, мин аларны хәзер тышка чыгарып яперим. *(Китә.)*

М и р з а х а н керә.

М и р з а х а н. Исәнмесез?

Ә к р а м. Исәнмесез, әфәндем?

М и р з а х а н. Миңа Әкрам Ильясов дигән иштәш кирәк иде.

Ә к р а м. Сөзгә ниңә ул?

М и р з а х а н. Полиция тарафыннан үтерелгән эшче Федор Пет-ровичны күмүгә без дә катнашырга телибез.

Ә к р а м. Ягъни сез кемнәр буласыз?

М и р з а х а н. Мин социал-революционерлар партиясенә ли-бераль зыялылар оешмасының вәкиле Мирзахан Аюханов бу-лам. Менә безнең оешмаларның Федор Петровичның семьясына жыйган ярдәме. *(Күп кенә акча суза.)* Федор Петровичны күмү кайда һәм кайчан бапланаачагын миңа белеп кайтырга кушканнар иде.

Ә к р а м. Сөз ялгышкансыз, әфәндем. Беренчедән: мин сөз эзләгән Ильясов түгел. Икенчедән: кемнедер күмү һәм семьясына ярдәм жыю кебек эшләргә бернинди дә катнашым юк. *(Акчала-рын кайтарып бирә.)*

М и р з а х а н. Гажәп... Миңа ул Ильясов дигән кешене биредә, күмү эшләре белән шөгьльләнгәнә диш әйткәннәр иде.

Ә к р а м. Сөзгә дәрәс аңлатмаганнар.

М и р з а х а н. Ул чагында мине гафу итегез.

Ә к р а м. Зарар юк, андый ялгышулар була ул.

М и р з а х а н. Хуш, сау булыгыз.

Ә к р а м. Хушыгыз, әфәндем.

М и р з а х а н. Яраббиде, Гəлчирə? Сəз биредəме?!

Г ə л ч и р ə. Əйе, биредə...

М и р з а х а н. Хəзергə мине гафу итегез, эшем бик ашыгыч иде. Сəйлəшеп утырырга килермен əле. *(Китə.)*

Ə к р а м. Димəк, ул кеше сезнең таньшыгыз?

Г ə л ч и р ə. Əйе... ул безнең авылның старшина малае...

Сəзгə килгən идеме?

Ə к р а м. Федор Петровичны күмүгə катнашу өчен, зыялылар исеменнən вəкил булып килдем, ди.

Г ə л ч и р ə. Зинһар, якын жибəрмəгез, икейөзле хаин ул!

Ə к р а м. Мондагы кайбер эшлəре турында ишетə белə идем, шуның өчен дə мин аңа якты чырай күрсəтмəдем.

Г ə л ч и р ə. Ул Федор Петровичны күмү кайчан була соң?

Ə к р а м. Иртəгə, тəптəн соң.

Г ə л ч и р ə. Мин хəзер генə аның хатынын күрдем. Больницадан иренең гəүдəсен алып кайтыш бара иде. Мескенне шулкадər кызгандым... Иренең баш очына утырган да елый да елый...

Ə к р а м. Еламый нишлəсен?.. Аның бит биш баласы, карт анасы бар. Аларны карарга, туйдырырга кирəк... Я, Гəлчирə, мин биргən китапны укыдыңмы?

Г ə л ч и р ə. Əйе, укыдым. Тик бик кызганыч икən. Мескен, ананың бердəнбер улын Себергə сəрəлəр... Үзен кыйнап, тəрмəгə ябалар... Лəкин мин шунысын аңлый алмыйм: нигə ул китапны укудан тыялар икən?

Ə к р а м. Чəнки ул китап дəреслек турында язылган. Эшчелəр анда ничек итеп кəрəшəлəр, ə?.. Менə, мин сиңа тагын берне килтердем əле. *(Китап бирə.)*

Г ə л ч и р ə. Кызыкмы, кызганычмы?

Ə к р а м. Укыгач белерсең. Дəреслəрең ничек соң?

Г ə л ч и р ə. Барысын да өйрəнеп бетердем.

Ə к р а м. Молодец, Гəлчирə! Теге хисап-табышмакны да чиш-теңме?

Г ə л ч и р ə. Күптəн инде, бик жиңел бит ул.

Ə к р а м. Шулай да, ничек əле ул?

Г ə л ч и р ə. «Несла старушка в корзинке сто яиц, а дно упало. Сколько яиц осталось в корзинке?»

Ə к р а м. Ничə калган соң?

Г ə л ч и р ə. Туксан тугыз.

Ə к р а м. Нигə туксан тугыз?

Г ə л ч и р ə. Чəнки берсе тəшеп ватылган.

Ə к р а м. Шулай микən? Тагын бер кат укыш кара əле.

Г ə л ч и р ə. «Несла старушка в корзинке сто яиц, а дно упало.

Сколько яиц осталось в корзинке?» Шулай инде, берсе төшөп сытылгач, туксан тугыз кала.

Ә к р а м. Сүз бит монда «одно» турында түгел, «а дно», ягни корзинканың төбө турында бара. Димәк, корзинканың төбө төшкәч, бер йомырка да калмаган, бар да жиргә коелып ватылган була.

Г о л ч и р э. Ә?.. Менә хикмәт кайда икән?!

Ә к р а м. Юкәдә шул чикләвек...

Сакал-мыеклары житкән М и р в э л и керә.

Г о л ч и р э. Тукта, бу кем?

М и р в э л и. Гөлчирә, әллә танымыйсыңмы?

Г о л ч и р э. Дәү абый!! *(Таушлана.)*

М и р в э л и. Акрын, Гөлчирә...

Г о л ч и р э. Менә бәхет... Сине күрер көнебез дә бар икән...

Әти, әти шатланыр инде!..

М и р в э л и. Ул да мондамыни?

Г о л ч и р э. Монда шул. Ул бүген генә килгән иде.

М и р в э л и. Кайда соң ул, бүлмәгездәме?

Г о л ч и р э. Күршеләргә кергән иде, хәзер чакырып чыгарам.

(Китә.)

Ә к р а м. Шулай, Мирвәли, тагын кайттым, диң?

М и р в э л и. Әйе, Әкрам, кайттым. Я, сиңең хәлләр ничек соң?

Ә к р а м. Болай ярыйсы гына. Өч ай утыртып чыгардылар.

М и р в э л и. Нәрсә өчен?

Ә к р а м. «Школада тыелган фәннәр буенча дәрәс бирәсең» диң, кулга алганнар иде, исбат итә алмадылар. Шулай да, учительлек правамнан мәхрүм иттеләр.

М и р в э л и. Алай... Хәзер кайда эплисең?

Ә к р а м. Заводта. Аннан, аерым кешеләргә рус теленнән дәрәсләр бирәм. Сезнең Гөлчирә белән Айсылуны да укытам.

М и р в э л и. Рәхмәт, Әкрам. Чын күңелдән рәхмәт сиңа. Айсылу кайда соң, әллә эптәме?

Ә к р а м. Хәзер кайтыр, мин аны йомыш белән жибәргән идем.

Төөн тотып П а с т у х о в керә.

П а с т у х о в. Мирвәли, мин сиңа киёмнәр китердем. Хәзер үк киенеп ал. Аннан, менә бу сакалны да куеп карарсың.

М и р в э л и. Яхшы, иптәш Пастухов. *(Киёмнәрне алып, бүлмәгә кереп китә.)*

П а с т у х о в. Әкрам, безнең губерна комитеты Федор Петровичның табутын трибуна итәргә һәм аны күмүне бүген уздырырга карар чыгарды.

Ә к р а м. Ни өчен бүген, иртгәгә түгел?

П а с т у х о в. Иртгәгә калдырсак, полициянең махсус постлар кую ихтималы бар. Икенчедән, вак буржуа партияләре сырышырга йөриләр.

Ә к р а м. Анысы дөрес. Күптән түгел генә берсе миңа да килгән иде. Ләкин шунысы бар, бүген өлгерә алырбызмы соң?

П а с т у х о в. Бөтен завод-фабрикаларга хәбәр ителде. Син хәзер, музыка мәктәбенә барып, Арон Давидовичны күр, минем исемнән әйт: хәзер, укучылардан оркестр төзеп, Федор Петровичның квартирасына жибәрсен. Ләкин тиз булсын, чөнки бер сәгаттән күмү бапланырга тиеш.

Ә к р а м. Ярый алайса, мин киттем.

П а с т у х о в. Сабыр. Аннан, син реальное училищегә, механика, техника мәктәбенә керерсең. Укучыларны хәзер үк оештырсыннар һәм митингта сөйләргә берәр кеше дә билгеләсеннәр.

Ә к р а м. Ярый, иштәш Пастухов.

П а с т у х о в. Тагын бер генә йомыш. Мин Тихомировка кызыл материя табарга кушкан идем, нишләде икән, шуны кереп бел. Демонстрация баплануга Мирвәлине кереп алырсың.

Әкрам китә. Киенеп М и р в ә л и чыга.

Әйбәт, бик әйбәт! Бу кыяфәттә хәзер сиңа йөрергә була. Менә бу күзлекне киеп кара әле.

Мирвәли күзлек кия.

Шәп, бик шәп! Кулыңа бер таяк та булса, профессордан бер дә ким түгел.

М и р в ә л и. Петр Ильич, минем өчен аталарча кайгыртыш йөрүгез өчен, сезгә ни диеп кенә әйтергә дә белмим.

П а с т у х о в. Ул турыда соңыннан. Ярый, мин киттем. Демонстрациядән соң монда кайтмасың. Аңарчы беркемгә дә күренмә. Хәзергә хуш. *(Китә.)*

Мирвәли өстендәге киёмнәрен салып куя, А й с ы л у кайтып керә.

А й с ы л у. Мирвәли!

М и р в ә л и. Айсылу!.. *(Кочагын эсеп бара. Айсылу килеп ташлана. Озак кына сүссез торалар.)* Менә шулай, менә шулай... Без тагын бергә...

А й с ы л у. Мирвәли... Беренче мәртәбә мин синең күзләрендә яшп күрәм...

М и р в ә л и. Син бит минем бәхетем дә, шатлыгым да һәм рәхәтем дә. Шуның өчен дә син минем исемнән бер генә дә чыкмадың. Иң авыр минутлар кичергән чакларымда да менә шушы ачык йөз, якты чырай белән күз алдыма килеп баса идең дә, язгы кояш кебек, елмаеп, миңа көч бирә идең.

А й с ы л у. Ә син мине үзеңдә булган түземлек, чыдамлык үрнәкләре белән сугарып, дөнъяга аек акыл белән карарга өйрәттең.

М и р в ә л и. Әйе, Айсылу, синең турыңда мин бик күңелле сүzlәр ишеттем. Син хәзер революционерлык юлына басып барасың икән...

А й с ы л у. Алай ук түгел инде, берәз шунда йомышларына йөргәлим.

М и р в ә л и. Анысы да бик зур эш. Исеңдәме? Ул турыда безнең арада күшмә сүз була иде?

А й с ы л у. Мин бит хәзер укыйм, белемгә өйрәнәм.

М и р в ә л и. Яхшы, бик яхшы, Айсылу.

Г ө л ч и р ө б е л ән Б и к т и м е р к а й т ы ш к е р ө .

Б и к т и м е р. Улым, бәбкәм минем... *(Мирвәлинең күкрәгенә башын куеп елый.)*

А й с ы л у б е л ән Г ө л ч и р ө к и т ө .

М и р в ә л и. Елама, әти...

Б и к т и м е р. Сүз әйтмә, улым, тулган йөрәгемне бушатыйм... Мин бит сине яңадан күрә алмам дип кайгыра идем... Син соң әле ничек?..

М и р в ә л и. Качтым.

Б и к т и м е р. Әй, бала, бала, Себер китәрлек нинди генә гаепләр булды соң?

М и р в ә л и. Мин, әти, кеше үтермәдем. Караңгы төннәрдә юл басып та йөрмәдем. Халыкны талауга корылган законнарға каршы баруым өчен мине жәберлиләр.

Б и к т и м е р. Берәз гына сиңа ата-анаңны да кызганырга иде, синең аркаңда безгә дә тормыш бирмиләр. Солдат семьяларына чәчүлек орлык кайта дигән хәбәр бар иде, волостька бардым, «улың каторжан» дип, халык алдында мәсхәрә итеп чыгардылар. Казна урманыннан солдат семьяларына утыннар бирделәр. Анда да безне мәхрүм иттеләр. Балалары сугышта булган кешеләргә ясактан льгот килгән иде, синең аркаңда аннан да безне төшереп калдырдылар. Син бит хәзер яшп түгел, үз тормышыңны үзең кебек ма-

тур итеп төзөргә вакыттыр. Синең кебек уңган егетләр алдай-гөлдәй итеп торалар.

М и р в ə л и. Әгәр дә мин, әти, үз тормышым өчен генә тырышучы кеше булсам, мин мал таба алмас идемме?! Юк, мин аны теләим. Андый улыгыз булу сезгә дә кирәкми. Чөнки андый байлык, дәүләткә ия булу — ерткычлыкның иң югары баскычы. Аның каршында туганлык та, кардәшлек тә юк. Ул барысын да үзенә кол итә. Мин үземнең дә, сезнең дә, шулай ук башка хезмәт ияләренең дә киләчәк бәхетләре өчен көрәшәм.

Б и к т и м е р. Шулайдыр да бит... Без сине төрмәдән төрмәгә сөрелеп йөрү өчен карап үстердекмени... Дөньядагы тигезсезлекләргә син генә бетерә алмассың. Ташла, балам, син ул гадәтне...

М и р в ə л и. Әгәр дә син, әти, мине балаң дип танысаң, аз гына мине ихтирам итсәң, ул сүзләргә сөйләмә.

Б и к т и м е р. Ярый, балам, артык бер сүз дә әйтмим, бу минем соңгы соравым иде. Үз акылың үзеңдә, белеп эшли торганыңдыр.

М и р в ə л и. Әни нихәлдә соң, саулыгы әйбәтме?

Б и к т и м е р. Бик бетәшкән иде, улым, күзләре дә начар күрә иде. Хикмәти хода, Нургалидән хәбәр килү белән, бөтенләй үзгәрәп китте.

М и р в ə л и. Нургалидән? Ул исәнме?

Б и к т и м е р. Исән, улым, исән. Менә аңардан хат алдык.

Кесәсеннән чыгарып хат бирә. Мирвәли рухланып хат укый.

М и р в ə л и. Ай молодец, ай молодец Нургали!.. Нинди геройлыклар эшләгән...

Б и к т и м е р. Хатын авылда өйдән өйгә йөртеп туздырып бетерделәр. Кемнәр генә алыш укымады аны. Аннан, улым, Мироньч менә шушы адрес белән ниндидер бер кешене күрергә кушкан иде. *(Тагын бер хат күрсәтә.)*

М и р в ə л и *(хатның адресын укып)*. Федор Петрович Александров...

Б и к т и м е р. Вокзал тирәсендә булырга кирәк. Менә шуны ничек күрергә икән?

М и р в ə л и. Юк, әти, син аны күрә алмассың инде...

Б и к т и м е р. Нигә, улым, әллә моннан күчеп киткәнме?

М и р в ə л и. Кичә аны үтергәннәр.

Б и к т и м е р. Кемнәр?

М и р в ə л и. Жандармнар.

Б и к т и м е р. Бая миңа Гөлчирә сөйләгән батыр эшче шул микәнни?

М и р в ə л и. Шул, үзе. Ул шəһəрдə безнең партиянең житəк-чесе булыш тора иде. Менə шундый кешене харап иткəннəр.

Б и к т и м е р. Кызганыч, бик кызганыч... Мироныч миңа шул кешедən ниндидер киташлар, кəгазьлəр алыш кайтырга кушкан иде. Шулай итеп, аның əманəте үтəлмичə калыр микəнни?

М и р в ə л и. Мин синең бу хатыңны, əти, Федор Петрович урынына калган Пастухов дигəн иштəшкə бирермен. Миронычның əманəтен ул үтəп жибəрер.

Еракта кайгы маршы уйнала. Мирвəли белəн Биктимер тыңлылар. Йөгереп
Ә к р а м керə. Бүлмədən А й с ы л у чыга.

Ә к р а м. Мирвəли, Федор Петровичның табутын алыш чыктылар. Мин сине алырга кердем.

М и р в ə л и. Әйдə, киттек, Әкрам.

А й с ы л у. Мирвəли, син чыкма, күреп, тотарлар.

М и р в ə л и. Юк, Айсылу, мондый чакта аларның күзлəре тона.

Мирвəли Пастухов китергəн киёмнəрне һəм күзлекне кия. Биктимер бая Г ə л ч и р ə белəн идən астына яшергəн төргөгөн ала.

А й с ы л у. Көтегез, мин дə сезнең белəн. *(Киенə башлый.)*

Б и к т и м е р *(Мирвəлине бер читкə алып.)* Улым, яныңа запас итеп менə шуны да ал əле.

М и р в ə л и. Нəрсə ул, əти?

Б и к т и м е р. Лəвəрвир.

М и р в ə л и. Каян алдың?

Б и к т и м е р. Теге вакытны бездə югалткан идең, мин аны тап-тым.

М и р в ə л и. Ха-ха-ха. Синдə торсын ул, əти. *(Кесəсеннən браунинг чыгарып.)* Миндə аның тагын да яхшырагы бар.

Ә к р а м. Әйдəгез, киттек.

Мирвəли, Айсылу, Әкрамнар китəлəр. Бала арбасы тартып бүлмədən
Г ə л ч и р ə чыга. Оркестр тавышы якыная.

Г ə л ч и р ə. Əти, син бала яныңда торырсың инде, мин урамга, халык карарга чыгам.

Б и к т и м е р. Ярый, кызым, ярый, торырмын.

Г ə л ч и р ə. Менə соскасы, еласа каштырырсың. *(Китə.)*

Оркестр якынайганнан-якыная бара. Тышган П е л а г е я керə.

П е л а г е я. Әй халык, урамга сыймыйлар.

Биктимер. Музыкасы йөрөккә тия торган музыка икән...
Пелагея. Арсландай малай үстерүең өчен рәхмәт сиңа,
карт.

Биктимер. Безнең Шамкаевлар бар да шундый инде, бабушка.

Пелагея (*өстенә киенә баишлан*). Мин дә чыгып карыйм әле.
Биктимер. Бабушка, тукта әле. Бала янында син генә калып
торсаң ничек булыр икән?

Пелагея. Халыкны карыйсым килә иде шул.

Биктимер. Карарсың әле, син бит шәһәр кешесе. Менә ми-
нем бер дә күргән юк. Нишлиләр икән анда?

Пелагея. Бар алайса, бар.

Биктимер. Менә сускасы, еласа каптырырсың. (*Тиз генә ки-
енеп чыгып китә.*)

Урамдагы халык ташкыны, Варшавянка көенә жырлап, төрөзә ар-
тыннан узалар.

Жыр. Шомлы жыллар исә өстебездән,
Марш, марш алга, эшче халык.

Пәрдә.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ

Өвөлгә пәрдәләрдә күренгән Биктимер карт өй эче. Пәрдә ачылганда Бикти-
мер белән Гайнавал сөйләшеп утыра. Мич башында
Зәмзәмбануның таралыш йоклаганы күренә.

Биктимер. Дүрт көн буена завод трубалары кычкыртып тор-
ды. Беркем эшкә бармады. Кулга алынган иптәшләрән чыгартты-
лар. Эш хакларын күтәрттеләр, бушлай больниска йөрергә, нин-
дидер касса ачарга рөхсәт алдылар.

Гайнавал. Менә бит ул кеше нишләтә!

Биктимер. Алар без түгел, алар закон беләләр. Безнең эш
башка, «сиңа яраган миңа ярамый, миңа уң булган, күршегә
кул түгел» дигәндәй, төрлебезгә төрлечә кирәк. Петербурда да
эшләр чуалган, янарал Сухомлиновны кулга алганнар.

Гайнавал. Янарал кадәр янаралнымы?

Биктимер. Янарал кадәр янаралны шул. Тик, «карга күзен
карга чукымый» дигәндәй, күп тә үтмәгән, патша үз кулы белән
указ язып, төрмәдән чыгарткан. Шул турыда кала халкының
ачуы бик кабарган. Янаралны хөкем итәргә сорыйлар икән.

Гайнавал. Ул янаралның гаебе нидә икән соң?

Биктимер. Немецларга сатылган. Сугыш серләрэн итәк астыннан ярманнарга жибәрәп торган, ди. Шул турыда патша хатыныннан да шикләнәләр икән.

Гайнавал. Кит аннан, Биктимер абзый, патша хатыны андый эшне эшләмәс.

Биктимер. Нигә эшләмәсен, ул да немец кызы бит. Немец булдымы, шпион була икән. Аннан тагы берничә еллардан бирле патша сараенда бер изге, аллаяр карт торган. Көннәрнең берендә шушы карт кисәктән генә юкка чыккан. Эзләргә керешәләр, һич таба алмыйлар. Ахырында, князь Юсупов дигән бер эфисәр килгән дә «мин үтердем» дигән жәвит иткән, ди.

Гайнавал. Менә сиңа кирәк булса?.. Нигә үтерде икән?

Биктимер. «Патша хатыны белән уйнаш итте. Рәчәйне немецларга сатты, сарайга шпионнар тутырды», дигән әйткән ди.

Гайнавал. Әйе, дөньяга чыксаң әллә ниләр ишетәсен шул. Беркөнне, Мироныч безне үз өснә жыеп, сугышның ничек башлануы турында язылган бер китап укыды. Исебез китте инде. Солдатлар кырыла, ә патшалар, халыктан яшеренеп, бер-берләренә кунакка йөрешәләр икән. Аннан, син югында, авылда зур жыен булды, Шәүлихан старшина кайткан иде, шунда бөтен ярлылар чөчүлек орлык сорадык. Өмет итмәгез, фронттан арткан бер гөрәңкә дә икмәк юк, дигән куйды.

Биктимер. Немецларга озатыш торгач, булмас шул.

Гайнавал. Ничек немецларга?

Биктимер. Мирвәли сөйләде: безнең икмәк купецлары Швед дигән патша аркылы немецларга жибәрәп торганнар. Менә шуның аркасында илдә икмәк юк икән.

Гайнавал. Димәк, үз ишебезне ашап, үзебезне кыйныйлар?

Биктимер. Күрәсең, шулай булып чыга.

Гайнавал. Шулайдыр, Биктимер абзый. Юкса кая китсен ул иши? Уңыш та булмый түгел, тырышып-тырмашып булса да, булган жирне кысыр калдырмыйча чөчәләр. Өнә Шәүлихан малайлары, боз катканчыга кадәр баржаларга төяп озатканнар иде, кышын да туктаганнары юк, көне-төне станциягә ташыталар.

Биктимер. Кара әле, Гайнавал, шул турыда минем бапта бер уй бар: яз житә, сиңең дә, минем дә, башкаларның да чөчүлек орлыгы юк. Әгәр дә, мин әйтәм, без дә, эшчеләр кебек, бер сүздә булып тотынсак, ул икмәкләр беркая да китә алмаслар иде.

Гайнавал. Ничек инде ул, Биктимер абзый?

Биктимер. Менә ничек: Шәүлихан малайларының ул икмәкләрен станциягә ташытмыйк. Алар бит бар да безнең тиребез белән табылган ишекәйләр.

Г а й н а в а л. Ай-хай, Биктимер абзый, бик зур эш бит ул. Безнең көчтөн килер микән соң?

Б и к т и м е р. Ник килмәсен? Эшчеләрнеке килә бит. «Чылап еласаң, сукуыр күздән дә яшь чыга» дигәннәр. Шул турыда син сүз сыярдай кешеләр белән сөйләшеп чык әле.

Г а й н а в а л. Ярый, Биктимер абзый, кылларын тарткалап карармын.

Күкрәгенә Георгий төресе таккан өлкән унтер-офицер погонында атлы гаскәр формасында Н у р г а л и керә.

Н у р г а л и. Әти, Хэйбул абыйларга Григорий Мироныч килгән, минем янга килеп чыксын әле, ди.

Б и к т и м е р. Нигә безгә төшмәде икән? Әйдә әле, Гайнавал, бу турыда аның белән дә киңәшеп карарбыз. *(Китәләр.)*

Мич башында йоклап яткан Зәмзәмбану торып утыра.

З ә м з ә м б а н у. Нургали, кичә нигә безнең аулакка кермәдең?

Н у р г а л и. Камали абзый кунакка алып киткән иде. Аннан пәһәрдән әти кайтты, аның белән сөйләшеп утырдык.

З ә м з ә м б а н у. Ә мин сине көттем. Сый да әзерләгән идем. Бүгөн Айгыр Мәрьямнәргә кер, мин анда булырмын.

Н у р г а л и. Жиңги, телең ни сөйләгәнне колагың ишетәме?

З ә м з ә м б а н у. Ярый инде, назланып маташма.

Н у р г а л и. Оят түгелме сиңа? Мин бит иреңнең туганы.

З ә м з ә м б а н у. Булса соң? Жиңгәләренә өйләнгән жанагалар иң бөхетле ирләрдән санала. Мин сине яратырмын. Мирхәйдәр абыеңа күрсәтмәгән кадер-хөрмәтне күрсәтермен. *(Муеныннан эләктереп ала.)*

Ишектә Гөлниса күренә дә кире югала.

Китсәң озатып, кайтсаң кашка ачып каршы алырмын.

Н у р г а л и. Жиңбәр, жиңги.

З ә м з ә м б а н у. Жиңбәрмим, Мирхәйдәр абыеңны яратмадым. Электән дә минем күңелем сиңдә иде.

Н у р г а л и. Әллә син котырдыңмы?! *(Сәкегә таба этеп жиңбәрә дә бүлмәгә кереп китә.)*

Г ө л н и с а ч ы г а.

Г ө л н и с а. Нишләп, килеп, болай күңелсез?

З ә м з ә м б а н у. Мирхәйдәрне төшемдә күрдәм. Бичаракаем

кулына ак күгәрчен тоткан да «Зәмзәмбану, мә, сиңең өчен тотыш китердем», дии каршымда тора. Кулыма алым дигәндә генә очты да китте... *(Тышка чыгып китә.)*

Н а һ а р керә.

Н а һ а р. Гөлниса түтәй, Нургали өйдәме?

Г ө л н и с а. Юк, каядыр чыгып киткән иде.

Н а һ а р. Ничек кенә күрергә икән соң үзен?

Г ө л н и с а. Юк, юк, күрмәссең, өйдә тормый ул. Мөршидә түтиләрәнә кунакка барырга йори. Аннан Гөлчирәләр янына китәм, ди. Кичә хәзрәтләр синнән чыгып бара иде, тагын үгетләргә килгәнме?

Н а һ а р. Юк, апка чакырган идем, никах укыш киттеләр.

Г ө л н и с а. Нинди никах?

Н а һ а р. Мин бит иргә чыктым.

Г ө л н и с а. Кемгә?

Н а һ а р. Югары очның Жамали абзый малае Жәләлетдинне йортка кергем.

Г ө л н и с а. Ирәңнең үлүе дәрәс булдымыни соң?

Н а һ а р. Шулай инде, полкыннан язучу килде бит. Ярый, Гөлниса түтәй, Нургалигә әйтәрсен, мине күрергә тырышың.

Г ө л н и с а. Нинди сүзгә бар иде соң?

Н а һ а р. Нуриядән хат китергән идем.

Г ө л н и с а. Шулаймыни? Кара инде, күрми дә торам, Нургали өйдә икән. Улым, Нургали, Шәмсенәһар түтәй чакыра...

Бүлмәгә кереп китә. Н у р г а л и чыга.

Н у р г а л и. Ни бар, түтәй?

Н а һ а р. Минә Нурия жибәрде. Менә шушы хатны укысын да, жавабын язсын, диде.

Н у р г а л и. Кирәкми миңа аның хаты, башына кашласын!

Н а һ а р. Ай Алла, нигә алай дисең, апасем?

Н у р г а л и. Ирәнә хыянәт итеп бай кияүгә чыгучы хатынга башкача ничек дим?

Н а һ а р. Бу эштә бит аның гаебе юк. Ата-аналары, никах укыту өчен губерна ахуныннан рәхсәт алып, көчлөп бирделәр.

Н у р г а л и. Риза булмасын иде!

Н а һ а р. Әйтүе ансат. Ул аңа үзе дә үкенеп бетә алмый. Син кайтканнан бирле елый да елый. Авыруга сабышып бетте инде. Мә, укы әле.

Н у р г а л и *(теләр-теләмәс кенә хатны алып укый)*. «Нургали!.. Мин сиңең алдыңда гаепле... Ата-аналар иркенә, горәф-гадәт, дини йолаларга каршы ачкан көрәшемне ахырына кадәр дәвам

иттерә алмадым. Мәкерле хәйләләренә алданып, жиңелдем... Ышанырсыңмы, юкмы? Анысын мин белмим, ләкин син бер генә минутка да минем йөрәгемнән чыкмадың... Сиңа булган беренче мәхәббәтем хөрмәтенә сорыйм: духовный собрание аша эш йөртеп, коткар мине, ярдәм ит».

Биктимер белән Артамонов керә.

Нургали. Әйдә, түтәй, мин сине озатыйм.

Биктимер. Улым, Нургали, син кая?

Нургали. Мин хәзер, әти. *(Наһар белән чыгып китәләр.)*

Биктимер *(сәке астыннан төргәк алып)*. Менә шунда киташлары да, гәзитләре дә бар, диде.

Артамонов *(төргәкне сүтеп, бер прокламацияне алып укый)*. Әйбәт, бик әйбәт... Солах турында, икмәк турында, жир турында язылган икән. Их, менә боларны татарчага төржемә итсәләр, тагын да яхшырак булыр иде.

Биктимер. Зарар юк. Халык дигәннең үзенә файдалы нәрсәне аңлый ул.

Артамонов. Юк инде, Биктимер Шамкаевич, һәр халыкның үз телендә булганы яхшырак. Күрәсең, өлгерә алмаганнар. Берничәсен сезнең каравыл өенә ябыштырып куйганда ничек булыр иде икән?

Биктимер. Бик әйбәт булыр, безнең авылда русча белүчеләр күп.

Артамонов. Алай булса мә әле, кеше күрмәгән арада гына ябыштырып куй. Ышанычлы кешеләрнең кулларына да бирергә ярый. Тик кара аны, бу турыда бик сак булырга кирәк. Ярый, мин киттем.

Биктимер. Нигә соң әле апыгасың? Минем сиңа тагын кала хәбәрләрен сөйлисем бар иде.

Артамонов. Әйтәм бит, аракы заводына барышым. Илдә барган зур вакыйгалар белән аларны да таныштырасым килә.

Биктимер. Без шулай итеп тегене башлыйбыз инде?

Артамонов. Башлагыз, тик карагыз аны, аерым кешеләрнең шәхси интереслары өчен талау гына булып калмасын, беренче чиратта бөтен ярышларны чөчүлек орлык белән тәэмин итәрлек булсын. Ярый, хушыгыз. *(Китә.)*

Бүлмәдән Гөлниса чыга.

Биктимер. Нургали Наһар белән нишләп йөри?

Гөлниса. Нуриядән хат китергән.

Биктимер. Соң, ни язган?

Гөлниса. Сорапмадым әле.

Биктимер. Өч-дүрт көн өйдө тормасаң, бөтен йортның асты-өскө килә. Куйган әйберекне тапмыйсың. Мунча казаньнда су калдыргансыз, туңыш казан шартлаган.

Гөлниса. Чылапмы?

Биктимер. Әнә чыгыш кара.

Гөлниса. Син югында мунча яккан идек, Зәмзәмбану киленгә никадәр әйттем, түгеп чык, дидем, тыңламаган, күрәсең.

Биктимер. Үзе кайда соң әле?

Гөлниса. Йокыдан торды да каядыр чыгыш китте. Син югында тагын узынды. Бая монда килеп керсәм, күзләрем шар булды. Нургалинен муенына сарылган.

Биктимер. Алланың ләгънәте тигән, жир йоткыры, адәм үләте! Юк, ул дунгызны кондыз итеп булмады, куам да чыгарам. Тора-бара, я миңа да ябышыр.

Нургаликерә. Гөлниса тышка чыгыш китә.

Биктимер. Улым, нигә соң әле син бик күнелсез йөрисең?

Нургали. Ничек күнелле булайым соң, әти? Юкка гына кайттым. Мондагы хәлләрне күрмәгән булсам, бәлки, миңа бу кадәр авыр да булмас иде. Кемне генә очратма, аһ-зарын сөйләргә керешә. Хәзер генә Тимерша бабайны күрдем. Арсландай дүрт ул биргән карт, күрше авылдан хәер сорашып кайтып килә.

Биктимер. Әйе, улым, безнең мондагы тормыш шул инде. Кая гына барма, кемгә генә кермә, күз яшыләре күрәсең. Бу каһәрле сугышның кайчан чиге була инде?

Нургали. Ул сорауга, әти, берәү дә җавап бирә алмый.

Биктимер. Әнә эшчеләр бирәләр, улым. Сезнең солдатларга да шулай бер сүздә булырга иде.

Нургали. Анысын мин әйтә алмыйм, әти. Тик мин шулхәтле туйдым... Хәтта хәзер сугышта күрсәткән батырлыкларымны күз алдыма китереп карыйм да, үз-үземнән оялам. Нәрсә өчен, кем өчен мин кешеләрнең каннарын койдым?

Биктимер. Болар кемнәр, безгә килеп туктады?

Нургали. Хөрмәтулла жизни белән Мөршидә түтәйләр.

Биктимер. Кияү кайтканмы?

Чыгыш китәләр. Бездән Мөршидә белән Гөлниса керә.

Мөршидә. Бер айга кунакка жибәргәннәр.

Гөлниса. Балалар куангандыр инде, кызым.

Мөршидә. Сөйләмә дә инде, әни, кайткан сәгатеннән бирле алдыннан төшмиләр. Кечкенәсенә кадәр өзелеп сагынган. «Әттәм минем, мәм генәм, иң кадерлем, син генәм» диң, так-

маклап үбә. Бигрәк тә үзем инде, ул югында күргәннәрем бар да онытылды.

Гөлниса. Ярый инде, кызым, бик яхшы булган. Без дә Нур-галинең кайтуына бик шатландык.

Мөршидә. Шатланмыйни? Аңа инде без дә куандык. Тик мескеннең хатынсыз калуы гына аяныч. Абыйдан хәбәр юкмикән?

Гөлниса (*пышылдан*). Аңда, ди.

Мөршидә. Ничек аңда?

Гөлниса. Качып кайткан... Кеше папшорты белән йөри, ди.

Мөршидә. Әти күргәнме үзен?

Гөлниса. Өч кич бергә кунганнар...

Мөршидә. «Яхшыга көн юк, яманга үлем юк» дигәндәй, ичмасам, үлми дә.

Гөлниса. Тукта әле, кызым. Мирвәли абыенны әйтәсеңме?

Мөршидә. Аны булмыйча, тагын кемне әйтим соң? Андый юлда кемнең туганы йөри? Беркөнне шулай, Ихсан байларга ашка барган идем, шунда карт остабикә йөземне кызартты. Имеш, «Абыегызны себергә сөргәннәр иде бугай, хәбәр киләме?» — ди. Гарьлегемнән, кайткач утырып еладым.

Гөлниса. Нигә аңа гарьләнергә? Ат урлап китмәгән бит ул.

Мөршидә. Аннан да яманрак. Патшага каршы баручылар! Безнең Хөрмәтулла әйтә: «Андыйларны асып үтерәләр, безнең каенагай ничек җиңел котылган икән», — ди. Сөзгә дә үшкәм зур, шуны тыя алмадыгыз.

Гөлниса. Тыңламагач, нишлисең? Әйдә, йөрсен инде, «жаны теләгән — елан ите ашаган» диләр бит. Теге якка чыгыйк. (*Кереп китәләр.*)

Хөрмәтулла белән Нургаликерә.

Хөрмәтулла. Мин шуңа төшенә алмыйм, ул хатны бабайларга кем язган икән?

Нургали. Бер солдат иштәшем. Ләкин ул хаттагы «аты» дигән сүзгә бозганнар. Шуннан инде, «үлеп дошман ягында калды» булып чыккан.

Хөрмәтулла. Гажәп... Цензур шулай эпләгән дисәм...

Нургали. Юк, хатны авылда ачканнар да усал ният белән бозганнар.

Хөрмәтулла. Ай-һай, каениш, андый яман эшкә кемнең кулы барыр диг уйлыйсың?

Нургали. Басарый булырга тиеш. Аның авылга килгән-

киткән хатларны ачып укыганын башкалар да сизгәннәр. Ике көннән бирле саклап йөрим, волостьта качып ята. Бүген кайт-маса, иртәгә волостька барам да, авызын җимерәм... Әйдә, чи-шен.

Хөрмәтулла пинелен сала.

Жизни... Син дә герой булгансыңмы дим?

Хөрмәтулла. Так точно, әллә сиңа гына дигәнме? Жизнән дә Георгиевский кавалер!

Нурғали. Нинди батырлык күрсәттең?

Хөрмәтулла. Ул бик кызык кына булды инде, каениш. Галицияне ташлап чигенгәндә, безнең полк бер румын авылына кунарга туктады. Ләкин пешкән ашларыбызны да ашарга өлгер-мәдек, әллә каян гына дошман ярашланнары килеп чыктылар да — дөп тә дөп!.. Бомба тапшый башладылар. Без тагын чиге-нергә керештек. Шул көннәрне генә безнең полковник янына Петроградтан хатыны кунакка килгән иде, ул да безнең белән. Шулай авылыны чыгып берәз гына киткән идек, әлеге полковник хатыны «аһ та вах» килеп еларга ябышмасынмы? Нәрсәгә елый диген? Румын авылында озын колаклы көчеген онытып калдыр-ган икән. Шуннан полковник мине чакырып алды да «Хөрмәтул-ла Сөнгатуллин, безнең собаканы спасай» ди. «Слушаюсь, ваше высокое благородие, за царя, за собаку душу не пожалею», — дии авылга йөгәрдем. Ярты сәгать тә үтмәгәндер, этне полков-ник хатынына китереп тоттырдым. Менә шуның өчен Георгиев-ский тәресе белән бүләкләделәр һәм бер айга отпуск та бир-деләр.

Нурғали. Әйе, жизни, син бик ансатлык белән алгансың... Ә менә мин, ике ел буена алдынгы сафта йөрөп, нинди генә су-гышларда, нинди генә атлы атакларда булмадым... Ике тап-кыр шрапнель белән яраландым. Бер тапкыр кылыч белән җилкәмә чаптылар. Җиде кешем белән бөтен бер взвод немец егерьярән турап кайтканнан соң гына менә шул тәрәне биргәннәр иде...

Бик тимеркерә.

Әйдә, жизни, чәйгә керик.

Хөрмәтулла. Син бар, керә тор, минем бабай белән сүзем бар әле.

Нурғали китә.

Бабай, мин Мирвәли каенагай янына барып сөйләшпәргә, бик яман гадәтен тапшатырга уйлыйм.

Биктимер. Белмим шул, кияү, тапшлар микән?

Хөрмәтулла. Тапшларга тиеш. Мин аңа дөньяда алай яшәргә ярамавың, кайчан булса да бер ул үз башына үзе житәчәген аңлатырмын. Кеше бит нинди дә булса бер өмет белән яшәргә тиеш.

Биктимер. Аның өмете бар, кияү: «Тиздән революция була», — ди.

Хөрмәтулла. Мин аны акыллы кешегә санап йөри идем, шыр-тиле икән. Ниндидер бер төркем кешеләр, патшага, аның армиясенә каршы тора аламыни?

Биктимер. Синеңчә, тора алмый да, аныңча, тора булыш чыга. Бер караганда ышаныш та куясың. Мин зиратка иптәшләрән күмәргә барганда, юлда туктап ясаган собраниеләрәндә булдым. Каенагаң шунда, фантан түбәсенә басып, шундый матур итеп сөйләде... Бөтен жыелган халык аның авызыннан чыккан һәр сүзен йотлыгып тыңлады. Шундый матур итеп сөйләүче улым булуына куандым.

Хөрмәтулла. Патша сүккән өченме?

Биктимер. Әйе. Әгәр дә ул патша булдыклы кеше булса, безне бу хәлгә калдырмас иде.

Хөрмәтулла. Дәрәс, безнең патшаны йомшак кеше, диләр. Аңа карап эшчеләр артыннан барырга ярамый. Алар бит жалованиеләрән генә арттыруны сорыйлар. Их, менә Николай Николаевич патша булса иде, ул солдат яклы, солдат өчен жанын бирә торган генерал. «Әгәр дә мин патша булсам, һәр солдатка жир кисеп бирер идем», дигән әйтә, ди.

Биктимер. Солдат булмаганнарга нәрсә бирәм дигән әйтә икән соң?

Хөрмәтулла. Мин анысын ишетмәдем. Хәер, үземә булгач, башкаларда минем эшем юк.

Биктимер. Син шул, кияү, үз төнлегендән генә карап сөйләсең. Син әнә халыкка кара, көннән-көн бөлгенлеккә төшәп бара. «Илдә булса үлмәссең, илсез көн күрмәссең» дигән бабайлар.

Гайнавалкерә. Хөрмәтулла бүлмәгә кереп китә.

Гайнавал. Биктимер абзый, мин солдаткаларның бик күбесе белән сөйләштем, рәт чыгардай күренә.

Биктимер. Шулай дисеңме, Гайнижамал? Касыймхан өйдә микән?

Гайнавал. Юк, станциядә ята, ди.

Биктимер. Алай булса, авызыңа бал да май. Тәвәккәлләп башлыйбыз. Бар, хатын-кызларны аякка бастыр, мин дә хәзер урамга чыгам. Пожар сарае алдыңда булырмын. Башта жыйнаулашып старостага барысыз, казна урманыннан утың, волость мөгәжигеннән чәчүлек орлык сорарсыз.

Гөлниса. Без сине тышта дип торабыз, монда тагын нишли-сен?

Биктимер. Менә Гайнижамал күрше кәргән.

Гөлниса. Чәең суына, Гайнижамал, әйдә, син дә чәйгә кер.

Гайнавал. Рәхмәт, Гөлниса түтәй, вакытым юк әле.

Биктимер. Бар, Гайнижамал, Аллага ташпырдык.

Гайнавал китә.

Гөлниса. Тагын нишләп йөри ул?

Биктимер. Йомыш белән кәргән.

Гөлниса. Нинди бетмәгән йомыш инде. Тотасыз да серләшсез, торасыз да пыш-пыш сөйләшсез!

Биктимер. Куй әле, тузга язмаганны сөйләмә.

Гөлниса. Юк. Сезнең арагызда ни дә булса бар. Кайтканнан бирле минем белән сөйләшкәнең, юньләп киңәшкәнең юк. Бар белгәнең Гайнавал да Гайнавал!..

Биктимер. Әй карчык, карчык... Әйдә, чәй эчик.

Кереп китәләр. Нургали белән Хөрмәтулла чыга.

Нургали. Касыймхан да өйдә юк, Нурияне алам да шәһәргә качам.

Хөрмәтулла. Ярамый, каениш, бәлагә калырсың. Ни дә булса, башка юлын табарга кирәк.

Нургали. Нинди юлын табасың? Эшне духовный собраниегә бирергә мөмкин иде. Ләкин Аюхановлар файдасы өчен әллә нинди хәйләи-шәргыяләр уйлап табарлар.

Хөрмәтулла. Анысы шулай, жавашка тартып куюлары бар.

Нургали. Мин бу турыда бик күп укыган кешеләр белән киңәштем, хәтта кайтышлы, өяз прокуроры белән дә сөйләштем, барысы да: закон буенча хатын синеке, диләр. Шулай, жизни, мин Аллага ташпырдым. Тик юлга акча гына юк, син миңа, жизни, без гына биреп тор инде.

Хөрмәтулла. Юк, каениш, бирә алмам, мин киткәч, туган бератны саткан, ат алырга ният бар. Терлек-дирбия тузган, яңаларны алмыйча булмый. Аннан инде яңадан фронтка барырга исәбем юк, өяздәге түрәләренә көен күрергә кирәк, анда да акча диярләр.

Нургали. Син, бәлки, жизни, минем итекне сатып алырсың?

Хөрмәтулла. Нинди итекне?
Нургали. Минем өйдә, действительный хезмәттән киеш кай-
ткан итегем калган иде, шуны сатарга уйлыйм.
Хөрмәтулла. Кая әле, кая, күрсәт әле.

Нургали китә. Итек тотып чыга.

Нургали. Өр-яңа, иң яхшы хромнан, Ригада тектергән
идем.

Хөрмәтулла. Болай товары ярарлык икән. Күпме сорый-
сың?

Нургали. Әйдә, бир унны.

Хөрмәтулла. Юк, каениш, бик кыйбат.

Нургали. Нишләп кыйбат булсын? Простой солдат итеге дә
хәзер күпме тора!

Хөрмәтулла. Простой булса, мин дә сүз әйтмәс идем.
Офицер итеге шул, безгә нәрсәгә ул? Ярый, тот учыңны, бишне
бирим.

Нургали. Син бигрәк инде, жизни, бушка сорыйсың.

Хөрмәтулла. Нишләп буш булсын? Хәзер акча бик кый-
бат. Я, шул хакка бирдеңме?

Нургали. Юк, жизни, ул хакка бирмим.

Хөрмәтулла. Ярый алайса, алты итим.

Нургали. Булмый, жизни.

Хөрмәтулла. Күпме соң?

Нургали. Әнә ал, тугыз сум акча булыр.

Хөрмәтулла. Булмады, һаман бер балык башын чәйни-
сең. Син бик саран кеше икәнсең, каениш. Соңгы сүзеңне
әйт.

Нургали. Шул, тугыз сумнан кимгә бирә алмыйм.

Хөрмәтулла. Ярый, сиңа булсын юан башы, жиде сум
итим.

Нургали. Товарын кара әле син аның, жизни, товарын, бо-
рыңыңа төреп тыгарлык.

Хөрмәтулла. Шуның өчен дә жиде сум бирәм бит. Миңа
итекнең кирәге дә юк. Үзем дә киеш кайттым. Тик үз кеше, чиккә сатыш
әрәм итмәсен диеш кенә алуым. Я, бирдеңме?

Нургали. Менә нәрсә, жизни. Сиңеңчә дә, минемчә дә
булмасын, сигез сум акча.

Хөрмәтулла. Кара әле, каениш, син бик кансыз кеше
икәнсең, үз жиннәнне кычкыртып талыйсың. Бераз гына Алладан
курук.

Нургали. Теләсәң нишлә, шуннан ким бирә алмыйм. *(Итек-
не алып китә баишый.)*

Хөрмәтулла. Ярый инде, ярый, миннән булсын яхшылык.

Үземә ярамаса, тутаң киеп жибәерер. Мә, хәерен күр. *(Акча бирә.)*
Бар, ишекне яш әле, минем күчтәнәчем бар иде, мөгәрич ясап жиб-
әрербез. *(Аракы чыгара.)*

Нургали. Менә бу эш булыр, жизни. Тик монда ирек бирмәсләр, әйдә мунчага.

Хөрмәтулла. Чынлап та бу акыл. Иши белән тоз алырга онытма.

Китәләр. Биктиме рчыга, өстенә киенә бапшый. Гөлниса чыга.

Гөлниса. Тагын кая жыенасың?

Биктиме р. Урамга чыгыш кайтыйм әле.

Гөлниса. Әйдәге эшләреңне карарга иде, чәй-шикәр беткән, тозы, кәрәчине юк.

Биктиме р. Никтер эшкә кул бармый, карчык.

Гөлниса. Әнә хәзрәтләр жомгага килә, намазга керер иден.

Биктиме р. Кыстама инде, карчык, минем күнел бүген уры-
ныңда түгел. Чыгыш кайтыйм әле. *(Китә.)*

Мөршидә чыга.

Мөршидә. Әни, бая сорарга оныттым, Гөлчирә кайтып китәргә уйламый микән?

Гөлниса. Әтиң бик чакырыш караган да якын да килми, ди.

Зәмзәмбану кайтып керә.

Зәмзәмбану. Кунак бар икән. Исәнме, Мөршидә?

Мөршидә. Шөкер әле.

Гөлниса. Килен, бар, өстәлдә чәй көтә.

Зәмзәмбану китә.

Мөршидә. Моның белән ничек торасыз?

Гөлниса. Эт белән мәче кебек. Анысы бер хәл иде әле, Нур-
галигә күз сала баплаган.

Мөршидә. Ничек?

Гөлниса. Бая монда килеп керсәм, муенына сарылган.

Мөршидә. Нигә куыш чыгармыйсыз? Алла сакласын, йор-
тыгызга бәла китерүе бар. Сездән булмады инде, үзем башлап
жибәрим әле.

Гөлниса. Кирәкми, кызым, аның теленә юлыксаң, Алла сак-
ласын, әллә ниләр иштерсең.

Зәмзәмбану. Әнкәй, самоварың суынып беткән ич.

Гөлниса. Нишләп суынсын, яңа гына эчтек ләбаса.

Зәмзәмбану. Ышанмасаң, тотып кара, боз кебек.

Гөлниса. Ярый инде, килен, ни булганын ясап эчәрсең.

Зәмзәмбану. Самоварың жырлап утырмагач, чәйнең төме буламы?

Мөршидә. Тәмләп эчәсең килсә, биләмдә йөрмиләр аны.

Зәмзәмбану. Йөрсәм, сиңа ни калган? Нигә кысыла-сың?

Мөршидә. Нигә кысылмаска? Әллә сиңа алар стерәпкәме? Нигә аларны йөртәсең?

Гөлниса. Кирәкми, кызым, талашма.

Мөршидә. Тик кенә тор, әни! Житәр инде, ул кәнтәйнен кубызына бик күп биеп тордыгыз. Хәзер юл куймам.

Зәмзәмбану. Бик куркам инде, өркәттең, чәнчә бармагым-ны селкеттең.

Мөршидә. Алар юаш, мин булсам сиңе күптән инде пумала белән куар идем.

Зәмзәмбану. Бер көн тормыйм, өлешемне генә бирсеннәр.

Мөршидә. Нинди өлеш? Безнең йортта сиңең ни хақың бар?

Зәмзәмбану. Сигез ел буе хезмәт иттем. Мирхәйдәр өлеше бар. Жәй, кыш димәдек, кара тиребезне агызып эшләдек. Мәрхүмкәем таңнан торып кара төнне генә өйгә кайта иде. Бичаракаем, сугышка китәсе көнне тышка чакырып чыгарды да, башын күкрәгемә куеп: «Әгәр дә мин үлә-нитә калсам, зинһар өчен, минем өлешемне бу нигездә калдырма», — диде. Мескенкәемнең күкрәк көче белән тапкан малын сезгә азык итәр хәлем юк, ярты байлык минеке!

Мөршидә. Ничек, ярты байлык сиңеке? Абый өлеше кая?

Зәмзәмбану. Ул гомеренә зимагурдан кайтмады. Аннан, каторжанга өлеш бирмиләр.

Мөршидә. Нурғалигә ни дисең?

Зәмзәмбану. Аның инде күптән хақы юк. Егет булганчы мәдрәсәдә, рус авылында укыды, аннан инде солдатта.

Мөршидә. Минем өлешем кая?

Зәмзәмбану. Сиңең инде үгезең үлгән, уртагың аерылган. Тиешлесен артыңнан төяп илттек. Оялмыйча, тагың өлеш сорар идеңме?

Мөршидә. Нигә сорамакка? Инәмне дә калдырмыйм, Гөлчирә өлешен дә берәүгә дә бирмим, шәригать буенча, кыз туганының өлеше кыз туганга тия, ди.

Гөлниса. Тукта әле, кызым, без бит үлмәгән. Нигә безнең йортны бүләсез?

М ө р ш и д ө . Менә кызык, өлешемә тигән малны әллә ул кәптәйгә биримме?

З әм з әм б а н у . Ярты байлык минекә! Калганын теләсәгез ничек бүлегез.

М ө р ш и д ө . Бирделәр ди, бирмини, сиңа ярты байлыкны, менә мә!

З әм з әм б а н у . Яхшылыкта бирмәсәгез, суд аркылы даулап алырмын.

М ө р ш и д ө . Кит, ичмасам, каршымнан, эчәнне тибеп агызырмыш.

З әм з әм б а н у . Тырнагыңны тидереп кара, нәселегез белән Себер китәрсез.

М ө р ш и д ө . Тукта дим, килмешәк! Билләһи дип әйтәм, жиргә салып кисәрмен.

З әм з әм б а н у . Кулың кыскарак.

М ө р ш и д ө . Шулаймы, кыскаракмы? *(Тотып ала да түргә сузып сала. Кизәнәп, ирләрчә кыйный.)*

З әм з әм б а н у . Караул, үтерәләр!.. *(Яланбаш чыгып йөгәрә.)*

Г ө л н и с а . Әй ходаем, бөтен авылны жыяр инде. *(Тәрәздән карап.)* Әнә мәчет алдында хәзрәтләргә такмаклай...

М ө р ш и д ө . Үзегез гаешле, үзегез ирек бирдегез.

Б и к т и м е р к е р ө .

Б и к т и м е р . Нәрсә булды, нинди тавыш бу?

Г ө л н и с а . Өлеш даулап тавыш чыгарган иде, шуның өчен Мөршидә кыйнады.

Ә х т ә р и , Г ы й л ь м а н , З әм з әм б а н у л а р к е р ө .

Г ы й л ь м а н . Әссәламәгаләйкәм.

Б и к т и м е р . Вәгаләйкәмәссәлам, әйдә, хәзрәт.

З әм з әм б а н у . Ай билем, ай эчем!..

Г ы й л ь м а н . Тукта, килен, чинама! Биктимер агай, бу нинди гауга?

Б и к т и м е р . Мин бернәрсә дә белмим, хәзрәт, урамда идем.

З әм з әм б а н у . Белә, белә, хәзрәт, кызына әйтеп шул карт шайтан кыйнатты.

М ө р ш и д ө . Хәзрәт, әтиңең гаебе юк. Ачуымны китергән иде, тоттым да кыйнадым.

Г ы й л ь м а н . Мулла Әхтәрәтдин, ни дисең?

Ә х т ә р и . Закон буенча, кеше кыйнарга ярамый, хәзрәт. Зәмзәмбану кодачаны кагулары дәрәс булса кирәк, нигә дисең — миңа берничә тапкыр килгәнә бар. Закон буенча, судка бирергә

кирэк. Шәригатычә ничек була торгандыр, ансын инде сез әйтегез, хәзрәт.

Гыйльман. Хатын кешенең икенче бер хатынны кыйнау вакыйгасы пәйгамбәребез заманында булмаган. Шулай ук мондый хәлләр хәдис китапларында да күренми. Бәс, шулай булгач, гайлә эчендәге гаугаларны үзара бетерү мәслихәт булып. Мөгъюбә гафу үтенсен, мазлума бәхилләсен.

Зәмзәмбану. Юк, юк, хәзрәт, үлсәм дә бәхиллисем юк. Бүгеннән алар белән тора алмыйм, өлешемә тигән малларымны бүлеп бирегез.

Гыйльман. Сабыр, килен. Үгет-нәсихәтне тыңларга, олугларны санларга кирэк.

Зәмзәмбану. Тыңламыйм да, хәзрәт, санламыйм да үзләрен. Бүген кычкыргыш кыйнаганнар икән, иртәгә таракан да руы биреп үтерүләре дә бар.

Гыйльман. Тәүбә-әстәгъфирулла диен, нишләп алар сине үтерсеннәр? Турысын әйткәндә, синең үзәңдә дә гаеп бар.

Зәмзәмбану. Нәрсә?.. Әллә син дә аларны якларга уйлыйсыңмы? Кара аны, мулла абзый, баштан ук әйтеп куям: аларны яклай торган булсаң, указың очканны сизми дә калырысың.

Гыйльман. Ах Алла, нишләп мин аларны яклайм ди. Минем өчен барыгыз да бер. Тик дин вәкиле буларак, мин сезне килештермәкче идем, андый теләгегез юк икән, ихтыяр үзегездә. Хәер, Биктимер агай ни әйтер тагын?

Биктимер. Ана сөте белән кермәгәнгә, хәзрәт, тана сөте белән кермәс, дигән бабайлар. Мин риза.

Гыйльман. Ягъни мәсәлән, ничек риза?

Биктимер. Ул йогышлы авырудан котылу өчен, өлешенә тигәнне генә түгел, артыгын да бирергә риза. Әнә ак мунчамны бирәм, алсын! Тик, зинһар өчен, бу зәһәрле елан безнең янда гына тормасын!

Аргта хатын-кыз тавышы ишетелә.

Гыйльман. Анда тагын нәрсә даулылар?

Мөршидә (*тәрәзәдән карап*). Әти, хатын-кызлар безгә керәләр.

Хатын-кызлар ияртеп Гайнавал керә.

Гайнавал. Әхтәри абзый, әйдә, жыен жый.

Әхтәри. Нәрсә, берәр түрә бармы әллә?

Гайнавал. Казна урманьынан безгә утын, волюсть мөгәжигеннән чәчүлек орлык бирсеннәр!

Әхтәри (*таягын күрсәтәп*). Бирермен мин сезгә чәчүлек!
Яхшы чакта, барыгыз, өйләрегезгә кайтыгыз!

Гайнавал. Кайтмыйбыз! Әйдә каравыл өенә.

Әхтәри. Хәзрәт, бу котырганнарга син әйтер идең, ичма-сам.

Гыйльман. Мөслимәләр! Пәйгамбәребез Мөхәммәт салаллаһи галәйһисәллам...

Гайнавал. Хәзрәт, намазыңны укып, мәчетенне кара, мондый дөнья эшләренә тыгылма!

Гыйльман. Юк, юк, Гайниҗамал киленчәк, мин болай гына...

Гайнавал. Көмәйләр, хәзрәткә юл бирегез!

Гыйльман китә.

Я, үз аягың белән барамсың? Әллә чана белән тартып илтикме?!

Әхтәри. Үрәдник чакырмам, һөммәгезне казаматка яптырам!..

Гайнавал. Яптырсаң яптырырсың, әйдә, жыеныңны жый әле.

Әхтәригә култыклап, өстерәп алып китәләр.

Пәрдә.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ

Шәүлиханнар өе. Пәрдә ачылганда беркем дә юк. Берәздән Нурия чыга. Тәрәзәгә барып карап тора.

Нурия. Ни өчен бу Наһар түтәй юк икән? Әллә, ходаем, жибәргән хатымны кире кактымы? Тизрәк бу газашлы көннәрменнең чигенә чыгасы иде дә, шушы йортка бәйләп тоткан хәйләләреннең төеннәрен чишәсе иде.

Наһар керә.

Сөйлә, түтәй, күрдеңме?

Наһар. Әйе, Нурия, күрдем, менә жавабы.

Нурия (*хатны укып*). «Нурия! Әзерләнеш тор, бүген шәһәргә качабыз». Ничек? Миңа качарга диме?

Наһар. Әйе, Нурия. Хәзер ат әзерләргә булып калды. Кичкә авылдан качабыз, ди.

Нурия. Юк, юк, бу мөмкин түгел! Мин бит аңардан духовный собрание аша аертып алуны гына сорадым. Нигә мине андый эшкә өнди ул?

Н а һ а р. Күрәсең, шулай эшләү унайрактыр.

Н у р и я. Юк, мин риза түгел, хат язам, илтеш кайтырсың. Бүген әтиләрдә күрешергә теләвемне әйтерсең. (*Язарга утыра.*)

Х а н з а ф а керә.

Х а н з а ф а. Килен, нишлисең монда?

Н у р и я. Минме?.. Менә, Касыймханга хат язам...

Х а н з а ф а. Юк, юк, килен, сиңа андый эшләр белән шөгъль-ләнергә ярамый, син сырхыйсың.

Н у р и я. Юк, әнкәй, сырхамыйм. Мин үземне бүген яхшы хис итәм.

Х а н з а ф а (*Наһарга*). Ә син монда нишләп торасың?

Н а һ а р. Керләр алырга килгән идем.

Х а н з а ф а. Бая гына алыш киттең бит.

Н у р и я. Ак керләремне бирмәгән идем. Әйдә, түтәй, жыйнап алырсың.

Китәләр. Ә х т ә р и керә.

Ә х т ә р и. Саумы, кодагый?

Х а н з а ф а. Син дә, кода, әллә кайда йөрисең.

Ә х т ә р и. Сөйләмә инде, кодагый, үләм бит. Жыен яса диш аргымнан йөриләр.

Х а н з а ф а. Нинди жыен?

Ә х т ә р и. Хатын-кызлар чөчүлек орлык даулыйлар. Казна урманыннан утын сорыйлар. Бу кияү нигә кайтмый соң?

Х а н з а ф а. Белмим, кода, бүген инде ат та жибәрдек, юк! Нишләп кайтмый торгандыр.

Ә х т ә р и. Хатын-кызларга кода чыгып бер-ике сүз әйтсә, бәлки, тыңларлар иде.

Х а н з а ф а. Кодаң башын да күтәргәне юк. Чүмерә дә чүмерә генә...

Ә х т ә р и. Бик озакка сузган.

Х а н з а ф а. Бер яктан ул борчый, икенче яктан кызың... Авыру булып ятулары бар да хәйлә, бар да алдау булып чыкты. Теге Биктимер качкыны белән яшерен эш йөртәләр, ахры.

Ә х т ә р и. Ничек белдең, кодагый?

Х а н з а ф а. Араларында Наһар солдатка бутала. Әле менә хәзер дә сөйләшеп торалар иде. Мин бу якка чыгу белән килен бүлмәсенә кереп киттеләр.

Артта Шәүлихан тавышы.

Тагын уяңды. (*Китә.*)

Ә х т ә р и. Шәмсенәһар килен! Сина үпкәм зур.

Н а һ а р. Нигә, Әхтәри абзый?

Ә х т ә р и. Яшь кияүгә чыккансың, никах мәжлесе уздырган-сың, мине читтә калдырдың, ашап бетерер дидеңме?

Н а һ а р. Өем бөләкәй булганга, чакыра алмадым шул, Әхтәри абзый, гаеп итмә инде. Берәр араны жинги белән парлап килерсез әле.

Ә х т ә р и. Учыңда нәрсә ул?

Н а һ а р. Ул ни... Идәндә аунап йөри иде... Бер кәгазь кисәге.

Ә х т ә р и. Кая әле, кая, Шәүлихан коданың кирәкле язуы бул-масын.

Н а һ а р. Юк, ул андый кәгазь түгел. *(Китә баишый.)*

Ә х т ә р и *(аркылы төшен)*. Качма! Бир монда... *(Кулыннан талап ала.)* Бар, себерке, эзең булмасын бу йортта! *(Куып чыгара.)*

Х а н з а ф а керә.

Булды, кодагый, мә, укы әле, мин танымыйм. Жәдитчә язылган.

Х а н з а ф а *(укый)*.

«Нургали!.. Минем монда һәр адымымны күзәтәләр. Кичкә әтиләргә кунарга барам, ыңдыр артлатып мунча алдына килерсең. Шунда сөйләшербез». Каян моны кулга төшердең?

Ә х т ә р и. Наһар кулыннан талап алдым. Димәк, ул аны Бик-тимер ристанына илтә торган булган.

Х а н з а ф а. Әлбәттә, шуңа. Я, нишлибез?

Ә х т ә р и. Шаулама, кодагый, мин ул азгын баланы кызык итәм. Хәзер алдап өйгә алыш китәм дә, ак өйгә бикләп куям. Касыймхан кияү кайтмаса, төнлә белән шәһәргә озатам.

Х а н з а ф а. Шулай ит, кода, мин аларны саклап тора алмыйм.

Ә х т ә р и. Кызым, кызым, Бибинурия!

Н у р и я чыга.

Н у р и я. Ә... Әти килгән икән, исәнме?

Ә х т ә р и. Хәлең ничек, бәбкәем?

Н у р и я. Бүген Аллага шөкер, әти, кәефем бик әйбәт.

Ә х т ә р и. Әйбәттер шул, кызым... Әйбәттер... *(Халыкка.)* Күзләрең дә май ашаган песинеке кебек янып торалар. *(Нуриягә.)* Менә нәрсә, кызым, әниң сине алырга жибәргән иде. Бик

тәмле угыз тәбәсе пешергән. Әйдә безгә, сыйланып кайтыр-сың.

Н у р и я. Ярый, әти, үзем дә сезгә барырга жыенып тора идем әле.

Ә х т ә р и. Шулаймыни? Бар, алайса киенеп чык.

Нурия китә.

Х а н з а ф а. Карт төлке, нинди оста сөйлесең...

Ә х т ә р и. Май кап, кодагый, бер атуда куш куян.

Х а н з а ф а. Пожар сарае алдында нинди халык ул?

Ә х т ә р и. Шулар инде, минем чыкканымны көтәләр.

Н у р и я киенеп чыга.

Н у р и я. Әйдә, әти, киттекме?

Ә х т ә р и. Ашыкма, кызым, абынып егылырсың.

Китәләр. Ап-ак күлмәк-ышпаннан Ш ә ү л и х а н чыга.

Ш ә ү л и х а н. Карчык, хәзер генә минем янга губернатор килде. Мужиклар өстеннән жалоба бирде. Шунда судья Пантелей Пантелеевич, дьякон хатынына кул салып, недоимка түләүдән баш тартты.

Х а н з а ф а. Ничек, ничек дидең?

Ш ә ү л и х а н. Мин аларны арестовать иттерәм.

Х а н з а ф а. Кемне, губернаторнымы?

Ш ә ү л и х а н. Түгел, мужикларны, төрмәгә, каталажкага яптырам. Себергә каторгага кудырам. *(Күз алдына китереп.)* Староста, капкорсак, кайда синең десятнигың, сотнигың? Нигә килми чучка танау, стражник, рিশвәтче, сукин үрәдник?!

Х а н з а ф а. Авызың ни сөйләгәнне колагың ишетәме? Сүзеңнең бит нич тә ата-анасы юк.

Ш ә ү л и х а н. Мин монда нигә кердем соң әле? Син чакырдыңмы?

Х а н з а ф а. Юк. Үзең кердең.

Ш ә ү л и х а н. Фу, шайтан алгыры... Баш авырта, кая, тагын безгә гына салып бир әле.

Х а н з а ф а. Каян алыым? Бая актыгысын эчтең ич.

Ш ә ү л и х а н. Калгандыр әле, мин бит үзем белән әллә нихәтле спирт алып кайттым.

Х а н з а ф а. Үгез бозау кебек, бертуктаусыз чүмергәч, каян калсын ди. Мичкәсе белән булса да тетмәс иде.

Шәүлихан. Жаңкисәгем, Ханзафа, табыш бир инде.

Ханзафа. Син шуны аңла, иртәгә сиңа волостьта булырга кирәк.

Шәүлихан. Әйе, әйе, булырга кирәк. Шуның өчен дә мин баш төзәтергә сорыйм.

Ханзафа. Теленне әрәм итеп сорама, бер тамчы да юк.

Шәүлихан. Ул чагында хуш, рус авылына самагун эзләргә киттем.

Ханзафа. Бар, бар, старшина башың белән арагы эзләп йөр.

Шәүлихан. Йөрим, туйганчы эчәм дә буранда адашып үләм. Барыбер минем беркемгә дә кирәгем юк. Халык яратмый. Улларым санга санамый... Хәтта син дә мине читкә кага бапладың. Бер тустаган арагыңны да кызганасың.

Ханзафа. Ярый, берәз калдырган идем, әйдә, эчәрсен. Тик кара аны, ахыргысы булыр.

Шәүлихан. Ахыргысы, карчык, ахыргысы.

Китәләр. Касыймхан белән Ясәви керә.

Касыймхан. Мин станциядә ашылык көтәм, грузчиклар ялладым, эшелон буш тора. Станция начальнигы һәр сәгәте саен акча ала.

Ясәви. Нишлим соң, Касыймхан? Бүген йөз олау килгән иде, Кригер потына биш тиен бирә баплагач, «Шуннан ким булса, бармыйбыз» диделәр дә борылып киттеләр. Аптырагач, күрше авыллардан да эзләтеп карадым, юк, берсе дә килмиләр.

Касыймхан. Шулай да бит, икмәкне тапшырга кирәк.

Ясәви. Нишлим соң, халык риза булмагач.

Касыймхан. Менә нәрсә. Сөз сораган бәягә — Кригер куйган хакка без дә риза булабыз, диш игълан ит. Соңыннан өч тиен белән расчет ясарбыз.

Ясәви. Алай эшләп, мин уңайсыз хәлгә калмаммы?

Касыймхан. Расчетны үзем ясармын. Ничек кенә булса да, олаулар бүген станциядә булырга тиеш!

Ясәви китә. Ханзафа керә.

Ханзафа. Исән кайттыңмы, улым.

Касыймхан. Әти өйдәмени?

Ханзафа. Өйдә, өченче көн инде.

Касыймхан. Тагын эчәме?

Ханзафа. Аның шул инде, өзгәнә дә юк. Эчә дә чалган үгез кебек гырылдап йоклый. Уяна да тагын арагы даулый.

К а с ы й м х а н. Нурия өйдө юкмыни?

Х а н з а ф а. Аталарында.

К а с ы й м х а н. Нишлэп анда ул?

Х а н з а ф а. Сорама инде, улым, монда эллэ нилэр бар... Теге ир кисэге кайтты бит.

К а с ы й м х а н. Ишеттем, кичэ Басарый түндөк телеграмма жибэргән иде. Нэрсэ булды соң?

Х а н з а ф а. Нэрсэ булсын? Кадерле хатынынның зур гаебе ачылды.

К а с ы й м х а н. Ниңди гаебе?

Х а н з а ф а. Менэ, укы... (*Хат бирэ.*) Мин ашарга эзерлэтим эле. Миңлекамал, Миңлекамал, дим!

Касыймхан хатны укып кесэсенэ сала. Шапкан кыяфэтгэ

Ш ә ү л и х а н чабыш керэ.

Ш ә ү л и х а н. Килмэ, килмэ, кит каршымнан!

К а с ы й м х а н. Эти, сиңа ни булды?

Ш ә ү л и х а н. Балта тотып чабарга килэлэр. Энэ алар тэрэздөн керделэр. Дуңгызга эверелделэр...

К а с ы й м х а н. Эти, бернинди дә дуңгыз юк. Болай кара эле, мине таныйсыңмы?

Ш ә ү л и х а н. Таныйм, Илья Петрович.

К а с ы й м х а н. Түгел, бу мин, Касыймхан.

Ш ә ү л и х а н. Касыймхан?.. Улым, алар миңа йокларга бир-милэр. Төшемэ керэлэр, күз алдыма килэлэр. (*Елый.*)

К а с ы й м х а н. Кыяфэтеңэ кара, кемгэ охшыйсың?

Ш ә ү л и х а н. Беләм, сынок, беләм...

К а с ы й м х а н. Белгәч, үзеңне тыярга, кулга алырга мөмкин-дер.

Ш ә ү л и х а н. Аңламыйсың, сынок, алкоголикның хәлен аңламыйсың. Шул агудан кешелэрне коткару өчен берэр дару да уйлап тапмыйлар.

К а с ы й м х а н. Аның даруы бар, эти, беренче рюмкасын гына эчмәскә кирәк.

Ш ә ү л и х а н. Дөрөс, сынок, моннан соң эчмим, бөтенлэйгә тапшыйм, ни дисең?

К а с ы й м х а н. Бик яхшы булыр. Ләкин тукран тәүбәсе булып калмаса ярый.

Ш ә ү л и х а н. Юк, юк, сынок, валлаһи, эчмим, хэтта якын да китермим.

К а с ы й м х а н. Юкса үзең уйлап кара, эти, илдэ барган риза-сызлыкларны бетерүгә бездә катнашмагач, кемнэр жиңэр соң аны? Без бит Романовлар нәселенэ сизгез буыннан бирле хезмәт итеп килгән данлы Аюхановлар!.. Э алар, пычрак халыклар, Биктимер

малайлары кебек кара сарыклар, безне үз кубызларына биетергә уйлыйлар. Юк, алар белән чәйнәшергә безнең көчөбез дә, тешөбез дә житәрлек әле.

Ш ә ү л и х а н. Дөрөс, сынок! Син бераз гына табыш бир инде. К а с ы й м х а н. Нәрсәне?

Ш ә ү л и х а н. Аракы.

К а с ы й м х а н. Соң бит хәзер генә эчмим дип Алла белән ант иттең.

Ш ә ү л и х а н. Мин сиңа бүгеннән соң, дидем.

К а с ы й м х а н. Рәтең беткән икән, әти.

Ш ә ү л и х а н. Юк әле, сынок, бетмәгән! Мин хәзер волостька барып, теләгән бер мужикны ябыш куя алам, теләгән бер авылны Себергә куя алам. Тик менә баш кына авырта... Әйтерсең тимер кыршау белән кысып куйганнар. Я, сынок, тыңла инде.

К а с ы й м х а н. Мә, тыгын!.. Тик ахыргысы булсын...

Ш ә ү л и х а н. Ахыргысы, сынок, ахыргысы. *(Китә.)*

С а м с о н о в к е р ө .

С а м с о н о в. Исәнмесез, Касыймхан Шәүлиханович?

К а с ы й м х а н. Әйдәгез, Савелий Назарич, өстегезне салыгыз.

С а м с о н о в. Юк, юк, мин үтеп барышлыгына. Шәүлихан Алимхановичны күрергә генә кердем.

К а с ы й м х а н. Аның хәле шәптән түгел шул.

С а м с о н о в. Һаман айнымадымы?

К а с ы й м х а н. Юк әле. Сөз нәрсәгәдер борчылган.

С а м с о н о в. Бөтен волостьта кошмар. Өченче көн фронттан кайткан солдатлар Твардовскийның урманын кисәргә керешкәннәр иде, объезщик барып туктатырга теләгәч, мылтыгын алып, кыйнап киткәннәр. Кичә Амирхановларның кибетләрен бастылар. Бүген шуларны тикшереп эзләренә төшеп тора идек, Стахивларның аракы заводы управляющие килеп төште. Мастеровойлары жалование арттыруны сорап эш ташлаганнар. Завод хәзер эшләми. Анда бит миллион литр спирт саклана. Кул астымдагы бөтен стражникларны алып шунда барышым. Авылларда старосталарны сүгү, тотып кыйнау, байлар белән халык арасындагы конфликтларны әйткән дә юк, кошмар, кошмар!..

К а с ы й м х а н. Димәк, алар белән кемдер житәкчелек итә?

С а м с о н о в. Кешесен дә беләбез: Артамонов линия тикшерү хәйләсе белән кичә генә авыллардан кайткан иде, бүген тагы аракы заводына чыгып киткән, ди.

К а с ы й м х а н. Алайса нигә аны кулга алмыйсыз?

С а м с о н о в. Бер мәртәбә инде эшеннән алдыру теләгемә ирешкән идем, өяздә яхшы эшче дип якыйлар. Яңадан урынына

кайтардылар. Әгәр дә чыннан да аның бүген аракы заводына бару факты дөрөс булса, мин аны кулга алып өзгә озатам.

К а с ы й м х а н. Әле мин дә яңа гына станциядән кайтып кердем.

С а м с о н о в. Соң, анда ниләр бар?

К а с ы й м х а н. Алай артык берни дә күренми. Шулай да станция начальнигы үзәктән килә торган поездлар йөрешенен тукталуына аптырый. Сәбәбен сорасаң, әйтмиләр, ди.

С а м с о н о в. Неужели бишенче ел вакыйгасы кабатлана инде? Кошмар, кошмар!

К а с ы й м х а н. Алай дип уйламыйм, берәр жирдә зур крушение булгандыр.

С а м с о н о в. Ярый, мин китим, кешеләрем туңа торгандыр. Сез, зинһар өчен, Шәүлихан Алимхановичны жиберергә тырышыгыз. Чөнки анда Илья Петровичтан башка беркем дә юк. Авыллардан килгән кешеләрнең саны кошмар, кошмар. Алла сакласын, берәр нәрсә эшләп ташлаулары бар. Кошмар, кошмар!..
(Кутә.)

Н у р и я керә.

Н у р и я. Кайткансың икән.

К а с ы й м х а н. Әллә көтмәгән идеңме?

Н у р и я. Нишләп көтмәскә ди, бик көттем...

К а с ы й м х а н. Шулай микән? Ирен көткән хатын биләмдә йөрми ул.

Н у р и я. Нинди биләм? Әти килеп чакырган иде, аларда булдым.

К а с ы й м х а н. Теге кушшың кайткан икән.

Н у р и я. Шулай, диләр.

К а с ы й м х а н. Фронтта сугышмыйча, нишләп йөри ул монда?

Н у р и я. Мин каян белим?

К а с ы й м х а н. Миңа кара әле.

Н у р и я. Менә инде, кызык...

К а с ы й м х а н. Ояласың?

Н у р и я. Нишләп оялыым?

К а с ы й м х а н. Ах, сиңең бу күзләрең, нинди серле, нинди хәйләкәр... Нигә калтырыйсың?

Н у р и я. Саулыгым юк.

К а с ы й м х а н. Шулаймыни? Ни булды?

Н у р и я. Салкын тидердем, ахры.

К а с ы й м х а н. Кая, хатыңны бир әле.

Н у р и я. Нинди хатымны?

К а с ы й м х а н. Бүген миңа язган хатыңны.

Н у р и я. Сиңа нигә ул?
К а с ы й м х а н. Укыйсым килә. Ялгышмасам, сиңең миңа беренче хат язуың бугай. Кая, күрсәт әле.
Н у р и я. Мин аны язып бетерә алмадым.
К а с ы й м х а н. Язган кадәресең бир.
Н у р и я. Килешсез чыкканга мин аны ертып тапладым.
К а с ы й м х а н. Ялганлыйсың! Син аны Биктимер кушшысына язгансың.

Нурия китә башлый.

Тукта, кая барасың?
Н у р и я. Минем кәэфем юк...
К а с ы й м х а н. Жавап бирүдән качасың?!.
Н у р и я. Тотма, жибәр, мин синнән куркам!
К а с ы й м х а н. Әйт, яздыңмы?
Н у р и я. Нигә син мине газашлыйсың?
К а с ы й м х а н. Юк, син миңа жавап бир, яздыңмы?
Н у р и я. Әйтәм бит инде, язмадым.
К а с ы й м х а н. Ә мин әйтәм, язгансың.
Н у р и я. Ышан миңа, язмадым.
К а с ы й м х а н. Әйе, әйе, ышанырга ярый, чөнки син хыянәтче хатың!
Н у р и я. Ялган! Син аны берни белән дә исбат итә алмассың.
К а с ы й м х а н. Менә бу нәрсә?.. (*Битенә бәрә.*) Сиңең һәрбер сүзең мине алдауга корылган. Һәрбер елмаюларың хәйләле мәкер белән сугарылган. Ела, ела!.. Бәлки, мине ышандырырсың? Бәлки, хыянәтле яшең белән керле күңелеңне арындырырсың. Я Ходай, минем өчен нинди зур хурлык!..

Икесе ике жирдә сүзсез торалар.

Бар, әйберләреңне жыештыр, китәбез.
Н у р и я. Кая?
К а с ы й м х а н. Шәһәргә.
Н у р и я. Анда нигә?
К а с ы й м х а н. Анысы сиңең эш түгел.
Н у р и я. Ни өчен китүемне мин белергә тиештер дип саныйм.
К а с ы й м х а н. Син авыру... Мин сине докторларга күрсәтәм.
Н у р и я. Минем бер жирем дә авыртмый. Һәм мин беркая да бармыйм.
К а с ы й м х а н. Мин әйткәч, барырсың.
Н у р и я. Бармам! Мин сиңең колың түгел.

К а с ы й м х а н. Югал күземнән! (Әйбер белән кизәнеп кычкыра.)

Нурия китә. Кинәт ишектән Б а с а р ы й килеп керә.

Б а с а р ы й. Касыймхан, беттек, тотылдык!

К а с ы й м х а н. Ничек тотылдык?!.

Б а с а р ы й. Биктимер Нургалие мине эт урынына тотып кыйнады. Менә, өч тешемне сугып төшерде.

К а с ы й м х а н. Ни өчен?

Б а с а р ы й. Мин волостыта качып ята идем, кичә ике ташкыр мине сорап безнең өйгә килгән. Икесендә дә, «Минем янга барсын әле», — дип әйтеп калдырган. Кайтып керүгә атымны да туарырга өлгермәдем, тагы бер малайны жибәргән. Барсам, жизнәсе белән мунчада утыралар, икесе дә кызмачалар. Кесәсеннән хат чыгарды да: «Әтиләргә килгән менә бу хатка син, кабахәт, кулың салдыңмы? Аты дигән сүзне син, корчаңгы, боздыңмы?» — ди. Икмәк белән ант итеп карадым, ышанмады. Шуннан бугазымнан тотып алып, мунча идәнәнә сузып салды да гыр-гырымнан буа баплады...

К а с ы й м х а н. Я, я, шуннан?

Б а с а р ы й. Шуннан инде эшнәң ничек булуын әйтми чарам калмады.

К а с ы й м х а н. Сатлык жан!.. (Яңагына суга.) Нигә әйттең?

Б а с а р ы й. Түзәрлегем калмады. Бугазымнан буып үтерә иде.

К а с ы й м х а н. Моңың өчен, беләсеңме, ул сине нишләтер? Ялган документ ясавың өчен, алты елга төрмәгә яптырыр. Хәзер үк прошение яз.

Б а с а р ы й. Нинди прошение?

К а с ы й м х а н. Сине кыйнавы өчен судка бирәбез.

Б а с а р ы й. Ә соң минем хатны бозуым?

К а с ы й м х а н. Берни дә түгел, буып үтерә баплагач, жанымны саклап калу өчен, юк гаепне өстемә алырга мәжбүр булдым диярсен.

Б а с а р ы й. Ярый ла ышансалар?

К а с ы й м х а н. Ышанырлыр. Ул якларын үзем карармын.

Басарый китә. Х а н з а ф а керә.

Х а н з а ф а. Улым, ашарга әзерләткән идем.

К а с ы й м х а н. Рәхмәт, әни, минем берни дә ашыйсым килми.

Х а н з а ф а. Әйттем мин сиңа, кара мужик кызына өйләнмә, дидем, тыңламадың. Ул килгәннән бирле йортта бәрәкәт бетте, тыныч тормышыбызның рәхәте китте. Инде нишлисез? Бер хатынга ике ир булдыгыз.

К а с ы й м х а н. Аның бернинди дә дәхле юк. Шәригать белән талак ителгән.

Х а н з а ф а. Ул анда «хөкемгә бирәм, барысын жавапка тарттырам» дии әйтә, ди. Урыс законының аны яклавы бар. Күкрәгенә тәре дә тагыш кайткан, ди.

К а с ы й м х а н. Калдыр әле! Бар, әнә Жамали абзыйга чыгыш әйт, миңа ат жиксен.

Х а н з а ф а. Тагы кая барасың?

К а с ы й м х а н. Теге өстерәлчекне шәһәргә алып китәм.

Х а н з а ф а. Юкка гына үз сүзеңне итәсең, аерыш жибәрергә иде.

К а с ы й м х а н. Житәр инде, икене аердым.

Х а н з а ф а. Үз дигәнең булмагач, бер дә гаеп түгел ул. Әллә илдә кызлар беткәнме? Менә дигән, морза кызын алып иден.

К а с ы й м х а н. Минем абруемны, ирлек намусымны кая куясың? Ниндидер бер хәерче малаеннан куркыш, хатын аерды дии, бөтен янәшә-тирә көләр иде бугай. Бар инде, бар, ат жиксеннәр.

Х а н з а ф а. Жамали, Жамали дим! *(Китә.)*

Ә х т ә р и к е р ә.

Ә х т ә р и. Сау кайттыңмы, кияү балакай?

К а с ы й м х а н. Чакыртыш та килмисең, кая йөрисеңдер дөмегеп?

Ә х т ә р и. Юлда хәзрәт очрап жибәрми торды. Бичара, күз яше белән зарланып елый. «Теге Биктимер малае килгән иде, нигә минем хатынга никах укыдың, мин сине, чалмалы каракны, судка бирәм, төрмөгә яштырам» дии әйтә, ди. Аннан, бүген хатын-кыз котырды. Казна урманьиннан утын сорыйлар. Язгы чөчүгә орлык даулыйлар. Өйгә кайтсам, артымнан киләләр. Урамга чыксам, ияреп йөриләр.

К а с ы й м х а н. Нигә волостька хәбәр итмисең, нигә стражниклар чакырмыйсың?

Ә х т ә р и. Чакырдым, килмиләр. Әле менә хәзер дә үрәдникләр каядыр командалары белән баралар иде, туктатыш әйттем, кул гына селтәде. Беренче итеп Биктимер солдатны тотыш бирер идем. Хатын-кызларны шул карт шайтан котырта. Бүген иртәдән бирле урамда йори. Очраган бер кешегә Петербур хәлләре турында сөйли. Әнә хәзер дә пожар сарае алдында утыра. Жыелган халыкка нәрсәдер сөйли.

К а с ы й м х а н. Белергә иде, ул аларга нәрсә лыгырдый икән?

Ә х т ә р и. Ахирәт гамәле турында түгелдер инде. Шуннан ук билгеле, аның бит үз гомерендә пожар сарае алдына чыкканы

юк иде. Ә бүген күкәй баскан күркә кебек шунда утыра. Бара башласаң, сүзне икенчегә бора да, әкият сөйләргә керешә.

К а с ы й м х а н. Я, бабай, кызыңның бу гаебе өчен миңа нинди киңәш бирәсең?

Ә х т ә р и. Үтерсәң дә сүзем юк инде, кияү, тик шул кадәресе бар, кайчагында дүрт аяклы ат та абынып куйгалый. Минемчә, бик әйбәтләп, мөселманчалап пешерергә дә, кичерергә кирәк.

К а с ы й м х а н. Юк, кичермим. Һәм мин аңа ормыйм, сукмыйм да, аерыш кына жибәрәм.

Ә х т ә р и. Аерасың?

К а с ы й м х а н. Башкача мөмкин түгел. Үзең уйлап кара, шундый хәлләрдән соң, ничек мин аның белән торыйм?

Ә х т ә р и. Анысы дәрәс инде, кияү. Тик аны беркем дә белми, эчтән тынарбыз.

К а с ы й м х а н. Юк, намусым күтәрми, аерам!

Ә х т ә р и (*алдына тезләнеп*). Кияү, ике күзем, ил каршында безне кимсетмә. Сөзгәң кебек абруйлы кешеләргә кардәш булу бәхетеннән мәхрүм итмә. Без, анасы белән ул азгын баланы үгетләргәбез. Кольч булып хезмәт итәргә димләргәбез. Зинһар, безне Биктимерләп нәселенә яңадан иш итмә...

К а с ы й м х а н. Ярый, тор. Синдәй өлкән картның үтенечен кире кага алмыйм. Мин аны үзем белән шәһәргә алып китәм. Бәлки, төзәләр әле.

Ә х т ә р и. Төзәләр, кияү, төзәләр.

К а с ы й м х а н. Безнең йортка күз-колак булырсың. Зыян сала күрмәсеннәр. Төңлә белән берничә кешене яшерен каравылга куйсаң да ярап.

Ә х т ә р и. Була, кияү, була, куярбыз.

А р т а х а т ы н - к ы з т а в ы ш ы.

У... Ходай орган хатыннар! Үрәдникләп килгәч, таралганнар иде, тагын жыелганнар. Корык белән кудырыйм әле. (*Китә.*)

Т ы ш г а н Х а н з а ф а к е р ә.

Х а н з а ф а. Улым, атың жигелгән.

К а с ы й м х а н. Хәзер, әни, теге булдымы икән?

Х а н з а ф а (*бүлмәгә барып карый*). Булган, ахры. Ичмасам, бүген генә китмәсәң иде, эшгән чыккан атаң белән калам бит.

К а с ы й м х а н. Бабай белән сөйләштем, ул сиңа булышыр. Әнә әти уяңды.

Х а н з а ф а к и т ә. Я с ә в и к е р ә.

Я с ə в и. Олаучылар бар да риза булдылар, кичкә таба юлга чыгалар.

К а с ы й м х а н. Менә нәрсә: бүгеннән бөтен товарларны сатуны туктатып, подвалларга яшер. Кассадагы акчаларыңны алтын-көмөшкә әйләндерү ягын кара.

Я с ə в и. Алай... димәк, Биктимер карт юкны сөйләми?

К а с ы й м х а н. Ярый, күшнә белсәң тиз картаерсың. Бар, эшендә бул.

Ясәви китә. Әйберләрен күтәрәп, бүлмәдән Нурия чыга.

К а с ы й м х а н. Жыеныш беттеңме?

Нурия. Әйе, беттем...

К а с ы й м х а н. Кирәкле әйберләреңнең барысын да алдыңмы?

Нурия. Инәмне дә калдырмадым...

К а с ы й м х а н. Бик әйбәт булган. Әйдә алайса, киттек.

Нурия. Бар, чыга тор...

К а с ы й м х а н. Ә син?

Нурия. Мин... көтәм әле...

К а с ы й м х а н. Кемне?

Нурия. Әйберләремне төяргә ат көтәм...

К а с ы й м х а н. Соң бит ат жигелгән.

Нурия. Минем әйберләрем күп, бер чанага сыймабыз...

К а с ы й м х а н. Син нәрсә, минем белән шаярасыңмы?

Нурия. Шаярмыйм, дәресең әйтәм...

К а с ы й м х а н. Шулай булгач, нинди ат турында сөйлисең?

Нурия. Мин сиңең белән артык тора алмыйм, мин синнән китәм.

К а с ы й м х а н. Ах син, уйнапчы!

Нурия. Нәрсә?

К а с ы й м х а н. Әйе, әйе, уйнапчы!!

Нурия. Ах син, кабахәт! Пычрак жанлы, фахиш кеше! Азгына намусың булса, андый сүзне телгә алырга тартыныр идең. Хәер, сиңең бит бер генә дә саф сүзең булмаган кебек, чиркана белгән йөзең дә юк. Бөтен тормышың ялган, фахишлеккә корылган. Халык алдаучы, казна талаучы жулик!..

К а с ы й м х а н. Житәр, дим!.. *(Гөжүм итә.)*

Нурия. Әй, халык, ярдәм итегез!!!

Куышып йөриләр, Касыймхан Нурияне тотып буа башлый, Нургали белән Хөрмәтулла керә.

Нургали. Жибәр, бүре баласы!

К а с ы й м х а н. Сез монда нигә кердегез?

Н у р г а л и. Менә, бу хат буенча, исәп-хисапларны өзәргә килдем. Я, ни белән түлисез? Каның беләнме, әллә пычрак жаңың беләнме?!

К а с ы й м х а н. Чыгыгыз минем өемнән!.. (Үзе куркып бүлмәгә таба кача башлый.)

Н у р г а л и. Юк, качмый тор әле.

Х ө р м ә т у л л а. Каениш, чырыз кыланма.

Нургали, кулына камчысын алып, Касыймхан артынан китә.
Артта чаж-чож иткән камчы тавышы ишетелә.

К а с ы й м х а н. Караул, үтерәләр!

Х а н з а ф а ч ы г а.

Х а н з а ф а. Нинди тавыш ул, кемне кыйныйлар?

Х ө р м ә т у л л а. Юк, кыйнамыйлар, болай гына биргәли-ләр.

Ханзафа тавыш килгән якка кереп китә.

Ай, бу каенишне, бәлагә калмаса ярар иде.

Бүлмәдән Н у р г а л и ч ы г а.

Н у р г а л и. Әйдә, Нурия, киттек!

Н у р и я. Кая киттек?

Н у р г а л и. Шәһәргә, Гөлчирәләр янына!

Н у р и я. Ә соң ат?

Х ө р м ә т у л л а. Үзем илтә барам, кайгырма, килен.

Н у р и я. Әйдә алайса, алыгыз әйберләренә.

Китәләр. Х а н з а ф а белән К а с ы й м х а н ч ы г а.

Х а н з а ф а. Тукта, улым, баш-күзеңне юарга кирәк, бу көснчә кая барасың?

К а с ы й м х а н. Артларыңнан куа барам. Бүре чабагачы кайда икән?

Х а н з а ф а. Йөрмә, улым, үз башыңа бәла алырсың.

Ишекне ачык калдырып, тышка чыгып китәләр. Калтыранып, бүлмәдән
Ш ө ү л и х а н ч ы г а.

Ш ө ү л и х а н. Болар кая киткәннәр? Ишекләре ачык калган.
Ух, башым авырта...

Х а н з а ф а керә.

Кайда йөрисең?

Х а н з а ф а. Син бернәрсә дә ишетмәдеңме?

Ш ә ү л и х а н. Йокыга киткән идем, туңыш уяндым, ни булды?

Х а н з а ф а. Биктимер качкыны Касыймханны кыйнады.

Ш ә ү л и х а н. Ныграк бирергә иде.

Х а н з а ф а. Кемгә?

Ш ә ү л и х а н. Биктимер малаена!

Х а н з а ф а. Мин сиңа, Касыймханны кыйнады, дим.

Ш ә ү л и х а н. Шулаймыни? Баш эшләми, карчык, баш, төзәтеп аласы иде.

Х а н з а ф а. Куй әле шул исерек башыңны. Әнә өйнең асты өскә килгән. Миңлекамал, Миңлекамал!.. *(Кычкыра-кычкыра китә.)*

Бик апыгыш Ла ш м а н о в килеп керә.

Л а ш м а н о в. Шәүлихан Алимханович, сезне алырга килдем, безнең өчен яман хәбәр бар!

Ш ә ү л и х а н. Нинди хәбәр?

Л а ш м а н о в. Безнең волостька земский начальник килә!

Ш ә ү л и х а н. Каян белдегез?

Л а ш м а н о в. Каргалыдан язу жибергән. «Иртәгә сезнең волостьта булам, беркая да китми торыгыз», — дигән.

Ш ә ү л и х а н. Мондый даулы көннәрдә нишләп йөри икән?

Л а ш м а н о в. Әлбәттә, яхшылыкка түгелдер. Гриппа Артамонов кебекләр жалоба биргәндер.

Ш ә ү л и х а н. Шулай дисезме?

Л а ш м а н о в. Башкача ничек булсын? Кыш уртасында йөрмәс иде. Чыннан да, Шәүлихан Алимханович, ясаklar жыелмаган, недоимкалар түләнмәгән, сугыш яралылары файдасына жыелган акчаларның исәп-хисаплары чуалган.

Ш ә ү л и х а н. Ничек чуалган? Аңлатыш сөйләгез.

Л а ш м а н о в. Биш меңләбе Касыймхан кулында. Исмәгыйль хажи, Панкратовлар сугыш башланганнан бирле отчет биргәннәре юк. Шулай ук, шактый гына сумма сезнең кулыгызда да йөри...

Ш ә ү л и х а н. Ярый, ярый, аңлашылды! Сез үзегез дә базарлар фондыннан кергән акчаларга нәсел сыеры алган идегез бугай, аларны да түләргә кирәк, земскийдан сүз ишпәтерлек булмасын! Әйдә, киттек. Ул килгәнче бөтен эшнә жайлап куярбыз. Карчык, карчык, дим.

Х а н з а ф а керә.

Х а н з а ф а. Нәрсә бар тагын?

Ш ә ү л и х а н. Минем киёмнәрне бир.

Х а н з а ф а. Кая барасың?
Ш ә ү л и х а н. Волостька.
Х а н з а ф а. Син бит бүген ашамаган, мунча керәсең дә бар.
Ш ә ү л и х а н. Куй әле син мунчаларыңны. Әнә земский килә,
ди. Кая, киёмнәрне бир!

Ханзафа китә.

Илья Петрович, үзегез белән алып килмәдегезме?
Л а ш м а н о в. Отчетларны дисезме?
Ш ә ү л и х а н. Түгел, аракы, дим.
Л а ш м а н о в. Юк шул. Мин сезнең мондый хәлдә икәннегезне
белмәдем. Ярый, мин чыга торыйм. (*Китә.*)

Х а н з а ф а киёмнәр тотып керә.

Х а н з а ф а. Бу нинди шау-шулы көн булды соң?
Ш ә ү л и х а н. Сөйләмә, карчык, минем дә баш шаулы.
Х а н з а ф а. Син анда, зинһар өчен, үзеңне тый инде.
Ш ә ү л и х а н. Ярый, карчык, хуш.
Х а н з а ф а. Аллага ташпырдык.

Китәләр. Ханзафа озата чыга, бездән әйләнеп керә.

Аллага шөкер, тынычланып калдым бит. Без ял итим инде.
Миңлекамал, Миңлекамал! Ишәкләрне бикләп ал. Казага калган
намазларыңны укыйм. (*Китә башлы, артта талаш-кычкырыш
ишетелә.*) Миңлекамал, урамга чыгып кара әле, тагын анда нәрсә
даулылар?

Б а с а р ы й йөгереп керә.

Б а с а р ы й. Ханзафа абыстай, амбарларыгыңны таларга те-
лиләр, урамда Әхтәри абзыйны кыйныйлар!

Х а н з а ф а. Кемнәр?

Б а с а р ы й. Хатын-кызлар, гарип солдатлар.

Х а н з а ф а. Алай булгач, нигә монда кердең, нигә ирек би-
рәсең?

Б а с а р ы й. Алар белән нишлисең? Әнә амбарны ваталар!..

Х а н з а ф а. Утны сүндер!

Ясәви лампаны кыса. Караңгыда калалар. Тышта авыр әйбер белән
амбар ишеген каерганнары ишетелә.

Г а й н а в а л (*тыштан*). Ват, жимер! Ишеген!

К ү м ә к т а в ы ш. Үрә!..

Б а с а р ы й. Ваттылар!!!

Пәрә.

ДҮРТЕНЧЕ ПƏРДƏ

Волость правлениесе. Бер якта барьер белән бүленгән өлкән писарь өстәле. Икенче якта старшина урыны. Биек-биек тәрәзәләр. Берничә шкаф, янмый торган акча сандыгы. Артта ике якка китә торган коридор. Пәрдә ачылганда коридорда, йомыш белән килүче кешеләргә Хөрмәтулла нидер сөйлә. Башкалар аны йотлыгып тыңлыйлар.

Хөрмәтулла. Шулай, егетләр, засадада торам, төн шулкадәр караңгы — күзңә төртсәләр дә берни күрмәссең. Житмәсә тагын, пысаклап яңгыр да ява. Менә бервакытны әллә кайда гырылдаган тавыш ишетелә. Тыңлыйм, дошман ягыннан килә. Берздан тагын берничә тавыш кушылды. Тора-бара, таң бүреләре шикелле, хор белән гырылдарга керештеләр. Мин өйдә хатын гырылдаса да яратмый торган гадәтем бар иде, хәзер бөеренә төртеп ята идем. Әмма монда берни дә эшләп булмый, эч пошырып гырылдылар да гырылдылар. Тукта, мин әйтәм, боларны кызык итим әле, дим. Әкрән генә тегеләр ягына шуыша башлады. Барып життем... Бер солдат — землянка ишеге төбәндә, мылтыгын качагач да, утырган килеш йоклаган. Нишләргә? Пленга алыргамы? Юк, мин әйтәм, моның белән генә пычранырга ярамый, бер жыеныш килгәч, зуррак мажара куптарырга кирәк, дим. Шуннан, мин бу солдатны тычкан тоткан пәси кебек кенә буыш үтердем.

Карчык. Тәүбә-әстәгъфирулла, кансыз кеше икәнсең.

Хөрмәтулла. Шуннан, әкрән генә землянка ишеген ачып кердем. Бер почмакта тонык кына ут яна... Егермеләп солдат, берничә офицер сәке өстенә тезеләп ятканнар да, рәхәтләнеп, гырылдап йоклыйлар. Шуннан, ишләп кенә һәммәсенә дә коралларын алдым, каешларыннан тотып аркама салдым... Бербер арты ике гранатаны жибәрдем дә чыгып йөгердем... Берничә атна узгач, без ялга чыктык. Беркөнне шулай, патша килә дигән хәбәр таралды. Полкны урман эчендәге бер яланды сафка тезделәр. Без — солдатлар инде, тын да алмый көтеп торабыз. Менә бервакытны, янаралларын ияртеп, тимеркүк атта патша килеш чыкты да, ялан уртасына туктады. «Хөрмәтулла Сөнгатуллин, безнең янга» дид, полк командиры миңа кычкыра! Мин инде шәм шикелле каткан килеш кенә барып алларына туктадым. Шуннан, патша атыннан төште дә, яныма басып аркамнан сөйдә. Аннан солдатларга карап: «Менә, Мамай токымыннан үрнәк алыгыз», — дид күкрәгемә, үз кулы белән, менә шушы тәрәне кадады.

Соколов. Ышанмагыз, алдый ул!

Хөрмәтулла. Менә юләр, сезне алдаудан миңа ни файда?

Соколов. Файдасы шул — офицерда халуй булып ятуыңны

батырлык итеп күрсәтергә уйлыйсың. Берүзе немецларны кырган имеш, әллә сиңа немец дуракмы?

Хөрмәтулла. Тукта әле, Соколов, нигә син миңа ачулана-сың?

Соколов. Жыен шкурниклар өчен, аягыңны калдырып кайт та, бер атнадан бирле старшина көтеп ят. Ачулану түгел, әллә ни дә эшләрсең.

Хөрмәтулла. Аның өчен мин гаешлеме? Сиңең кебек мин дә көтәм бит.

Карчык. Кара әле, улым, төрлө жирләрдә йөргәнсең, күп кешеләрне дә күргәнсең. Шунда минем улымны очратмадыңмы?

Хөрмәтулла. Әй, әби, фронт бит ул Яуширма базары түгел, анда күрсәң дә бер-беренче танымыйсың, күз тона.

Карчык. Минем улым танырлык иде, кечкенә буйлы, камыт аяклы, маңгаңда тай тишкән тояк эзе дә бар иде. Шуңар күрә үзен авылда «ярык Габдулла» дип йөртәләр иде.

Хөрмәтулла. Юк, әби, мин андый ярык Габдуллаларны күрмәдем. Сиңең улың ак билетлы булгандыр, безнең Румын фронтында бар да кадровый солдатлар иде.

Бер кулсыз Хәйбул керә.

Хәйбул. Кара, кара, тагын монда кереп тулганнар.

Соколов. Анда ягылмаган коридорың ашалмас әле.

Хәйбул. Закон тәртип булганны ярата.

Соколов. Син бигрәк инде, Хәйбул, начальникларга яарга тырышасың, ахры.

Хәйбул. «Служба не дружба» диләр бит, солдат кеше, үзгә беләсең. Бүгөн безгә земский начальник килә. Шуның өчен чиста тотарга куштылар.

Хөрмәтулла. Бу старшина нигә килми соң?

Хәйбул. Әйтә алмыйм.

Хөрмәтулла. Ә писаре кайда, өңдә ятамы?

Хәйбул. Базарда, кибетләрне яштырып йөри. Бөтен жиргә бит, сугышка каршы өңдәп язылган кәгазьләр ябыштырганнар.

Хөрмәтулла. Алай... Ул демократ дигән кешеләр монда да килгәннәрмени? Фронтта да алар бик күп иде.

Хәйбул. Барыгыз, түрәләр килгәнче кәмит карагыз, Камай кәмитчеләре балаган коралар.

Хөрмәтулла. Кайда алар, чиркәү янындамы?

Хәйбул. Түгел, күршәдә генә, Архиповлар лапасында. Аю белән маймыллары да бар икән.

Еракта шылдырлы гармунда уйнап, клоунның халык жыйганы ишете-
телә.

Хәйбул. Әнә башладьлар!
Хөрмәтулла. Әйдәгез әле.

Хәйбулдан башкалар бар да кителәр. Хәйбул, як-ягына каранып, кесәсеннән кәгазь чыгара да патша портреты астына ябыштырып куя. Жырлый-жырлый идән себерергә керешә. Ла ш м а н о в керә.

Ла ш м а н о в. Посыльный! Бу нинди тәмәке төтене?
Хәйбул. Мин каталажка мичен яккан арада кереп тарткан-
нар, көчкә куыш чыгардым.
Ла ш м а н о в. Бар, син миңа судья Пантелей Пантелеевич-
ны чакырып кил.

Хәйбул китә. Арыган кыяфәттә әкрән генә атлап К а с ы й м х а н керә.

Ла ш м а н о в. Касыймхан Шәүлиханович, сез авылданмы?
К а с ы й м х а н. Юк, хатынымны урлап качкан Биктимер малае
артыннан станциягә куа барган идем.

Ла ш м а н о в. Соң ничек, тоттыгызмы?
К а с ы й м х а н. Юк. Әллә берәр авылга кереп калдылар, әллә
башка юл белән киттеләр...

Ла ш м а н о в. Кызганыч.
К а с ы й м х а н. Әйе, Илья Петрович, мондый хурлыкны
күрермен дип уйламаган идем. Акчаңны талау, малыңны урлау бер
хәл иде, ләкин өеңә кереп хатыныңны алып китү ир кешегә нинди
зур гарьлек!..

Ла ш м а н о в. Хатыныңны бик ярата идегезмени?
К а с ы й м х а н. Күрәсем дә килми иде.
Ла ш м а н о в. Шулай булгач, нигә кайгырырга?
К а с ы й м х а н. Мин-минлегем жирдә тапталал!
Ла ш м а н о в. Сез бик арыгансыз, минем квартирама кереп ял
итеп алыгыз.

К а с ы й м х а н. Зарар юк. Безнең әти бүген дә килмәдемни?
Ла ш м а н о в. Кичә, үзем барып алган идем, кайтып ке-
рергә дә өлгермәдек, сезнең авылдан бик начар хәбәр белән
килделәр.

К а с ы й м х а н. Нинди хәбәр белән?
Ла ш м а н о в. Амбарларыгызны талаганнар.
К а с ы й м х а н. Кемнәр?

Ла ш м а н о в. Башта хатын-кызлар, соңыннан бөтен авыл кат-
нашкан. Кичә, Шәүлихан Алимханович белән урядник, Самсонов-
лар мондагы стражникларны алып, шунда киткәннәр иде, әле кай-
тканнары юк.

К а с ы й м х а н. Юк, минем чыдар хәлем калмады. Авылга кайтам да берничәсен бәрәп үтерәм!

Л а ш м а н о в. Касыймхан Шаулиханович, сез бүгенгә анда кайтмый торыгыз, чыннан да сез кызулык белән берәр нәрсә эшләп ташлавыгыз бар. Мин сезне жибәрмим.

К а с ы й м х а н. Башкача минем түзәрлегем калмады!.. (Ильяны бәрәп жибәрә дә чыгып китә.)

Х ә й б у л керә.

Х ә й б у л. Пантелей Пантелеевичның хатыны балага авырган, бара алмыйм, ди.

Л а ш м а н о в. Тапкан икән бала табар чак.

Б а с а р ы й керә.

Мәрдәнев, син ничек монда?

Б а с а р ы й. Әхтәри абзыйны больниска китердем.

Л а ш м а н о в. Ни булган аңа?

Б а с а р ы й. Кичә канга батырганчы хатын-кызлар кыйнады.

Л а ш м а н о в. Менә ничек? Димәк, анда эшләр шулкадәрлегә барып житте?

Б а с а р ы й. У... Нинди генә әле. Тотсалар, мине дә үтерәләр иде, ярый әле, качып котылдым.

Л а ш м а н о в. Ә соң старостаның хәле ничек?

Б а с а р ы й. Доктор әйтә: «Куркынычлы түгел, тышкы күгәрүләр, тырналулар гына», — ди.

Л а ш м а н о в. Алай гына булса, зарар юк.

Х ә й б у л. Авылда эшләр ничек соң?

Б а с а р ы й. Төн буенча тентүләр барды. Бүген гаешле кешеләрне кулга алу башланды. Синең хатынны да, малай, ябып куйдылар.

Х ә й б у л. Ни өчен?

Б а с а р ы й. Икмәк тапшыган. Өйалдыннан жиде капчык арып алдылар. Гәүдәгә бәләкәй генә булса да кырмыска кебек тапшыган.

Х ә й б у л. Ә балалар кем белән калды?

Б а с а р ы й. Ансын мин белмим инде.

Л а ш м а н о в. Посыльный, син бар әле, земскийны карап тор, тау башында тройка атлар күренсә, кереп әйтерсең.

Хайбул китә.

Синең килүең яхшы булды. Бунт вакыйгасы белән земскийның

сезнең авылга барыш чыгуы бар. Шуның өчен хәзер үк авылга кайтыш кит, быелгы ясак-недоимка түләмәүчеләрнең әйберләрен жый.

Б а с а р ы й. Ай-һай, өлгереп булыр микән?

Л а ш м а н о в. Өлгерергә кирәк! Һичбер крестьян зарларына карамыйча, кычкыртып алыгыз! Мир болынын саткан акчаны үзләштерүегез турында берничә тапкыр жалоба белән килгәннәр иде, бу турыда да авыз ачып тормагыз, эшегезне жайлагыз.

Б а с а р ы й. Сөз бик кызык кына, Илья Петрович, әйтерсең лә ул акчаны без үзөбез генә ашап бетердек. Шәүлихан абзыйга, сезгә дә бит өлеш чыгардык.

Л а ш м а н о в. Ансы шулай... Ләкин бит авыл халкы сезнең өстән жалоба бирәчәк. Земскийга, бергәләп ашадык, дип әйтә алмасың.

Б а с а р ы й. Миңа гына авырлык килә башласа, әйтми дә булмас.

Л а ш м а н о в. Бер генә сүз ычкындырып кара!.. Әллә синен улгынамы? Сазлык китерү, күпер салдыруга жыйган акчаларны да тыгынып бетердең. Синен комсызлыгың алардан башка да житәрлек, адрес язган өчен дә взятка алып ятасың. Кара аны, Басарика!.. Себердә дә сиңа урын тар булыр. Старшина кайты, бар!

Басарый чыгыш китә. Шәүлихан кайтып керә.

Шәүлихан. Илья Петрович, анда жыелган халыкка чыгыш әйтөез, бүген берәүне дә кабул итмим.

Л а ш м а н о в. Яхшы. *(Чыгып китә, берәздән әйләнеп керә.)*

Шул арада Шәүлихан өсләрен сала.

Шәүлихан. Илья Петрович, өяздә нинди хәбәрләр бар?

Л а ш м а н о в. Бернинди дә. Кичәдән бирле почта да кайтканы юк.

Шәүлихан. Телеграмма биреп карарга иде.

Л а ш м а н о в. Телеграф эшләми.

Шәүлихан. Нишләп алай?

Л а ш м а н о в. Артамонов «линия бозык, төзәтеш ятабыз», ди.

Шәүлихан. Бу нинди позор? Земскийга нәрсә дип жавап бирербез?

Л а ш м а н о в. Анысы әле бер хәл иде, Шәүлихан Алимханович, безнең монда башка куркынычлы хәбәрләр дә бар.

Шәүлихан. Нинди хәбәрләр?

Л а ш м а н о в. Менә укыгыз. (*Портфеленнән бөтәрләнгән кәгазьләр чыгарып бирә.*)

Ш ә ү л и х а н. Әлегә шул, аракы заводындагы прокламацияләр? Каян алдыгыз?

Л а ш м а н о в. Бүгөн төнлә, базар майданындагы бөтен баганаларга, кибет ишекләренә шушы кәгазьләрне ябыштырганнар.

Ш ә ү л и х а н. Бу кем эше булырга мөмкин, кем эше?

Л а ш м а н о в. Минемчә, Артамонов кулы уйный. Миңа бүгөн килеп әйттеләр: өченчөкөн аның өсндә аракы заводының мастерлары, сугыштан кайткан гарип солдатлар һәм солдаткалар булганнар. Ул аларга социал-демократларның «Правда» газетасын һәм ниндидер брошюралар укыган.

Ш ә ү л и х а н. Брошюралар укыган?

Л а ш м а н о в. Ә инде ул брошюраларны Биктимер карт шөһөрдән алып кайткан булырга тиеш.

Ш ә ү л и х а н. Әйе, әйе, сез хаклы. Алар бит элек-электән үк дуслар, әшнәләр. Хәзер үк Артамоновны чакыртыгыз. Мин аны эшеннән куам, төнлә белән кулга алдырам!

Л а ш м а н о в. Ләкин ул Никольскида иде, кайтты микән соң өле? Посыльный!

Х ә й б у л к е р ә.

Хәзер үк Артамоновны чакырып кил!

Хәйбул китә.

Ш ә ү л и х а н. Илья Петрович, минем башым бик чатный...

Л а ш м а н о в. Аңдыйм. Туңып кайтырсыз дип, больницадан алдырган идем. Ләкин земский янында исе килмәсме?

Ш ә ү л и х а н. Чепуха, суган кабарбыз. (*Кесәсеннән суган чыгарып күрсәтә.*)

Л а ш м а н о в (*шешә биреп*). Барыгыз, суд залына кереп эчегез. Миңа да калдырыгыз.

Шәүлихан бүлмөгә кереп китә. Х ә й б у л к е р ә.

Х ә й б у л. Артамонов кайтып бара иде, хәзер керә. Аннан, Илья Петрович, сәүдәгәрләр килгәннәр, старшина янына керергә рөхсәт сорыйлар.

Л а ш м а н о в. Старшина беркемне дә кабул итә алмый. Ул бүгөн дәүләт эшләре белән мәшгуль.

Хәйбул китә. А р т а м о н о в к е р ә.

Артамонов. Илья Петрович, мине нигә чакырттыгыз?

Лашманов. Мин түгел, старшина әфәнде.

Артамонов. Кайда соң ул, бүлмәсендәме?

Лашманов. Берәз гына сабыр итегез, ул хәзер чыгар. Я, Григорий Мироныч, газеталарда ниләр язалар?

Артамонов. Үзегез укымыйсызмы?

Лашманов. Вакыт тигәне юк. Аннан, мин газета укуны яратмыйм да. Кулыма алу белән йокым килә башлый. Шуның өчен дә игълан һәм көндәлек вакыйгаларын гына караштырырга яратам.

Артамонов. Ниңди гаҗәп кеше сез. Газета бит ул дөньяда булган политик ситуацияләргә яктыртып, кешеләргә аңнарын үстерә.

Лашманов. Нишлисең, кем нәрсәгә яшьтән өйрәнә!.. Берәүләр эш сөя, икенче берәүләр политика белән шөгылләнә.

Артамонов. Сөзгә дә зыян итмәс иде... Хәер, сез бит кызганыч бәндәләр...

Залдан Шәүлиханчыга.

Шәүлихан. Сез миңа шуны әйтегез: ни өчен почта кайтмый?

Артамонов. Үзәктән килә торган поездларның йөреше туктаган.

Шәүлихан. Нигә телеграф эшләми?

Артамонов. Линия бозык, Янбакты авылы белән Никольский арасында ун телеграмма баганасын кисеп алганнар иде, ике көннән бирле шуны төзәттек. Хәзер телеграф эшли башлады.

Шәүлихан. Нигә ул багана кисүче мерзавецларны жавапка тартмыйсыз?

Артамонов. Анысын сез эшләргә тиеш идегез. Мин Илья Петровичка шунда ук язып бирдем. Үзегез атна буена волостьта булмадыгыз. Савелий Назарыч солдаткалар артынан чаба, авылдан авылга самогон эчеп йөри. Илья Петрович булса...

Шәүлихан. Житте! Артык мин сине биредә тоталмыйм, почтадагы бөтен эшләргә ярдәмчәң Курипановка тапшыр.

Артамонов. Шулай да, мин үз гаебемне беләсем килә!

Шәүлихан. Ансы синең эш түгел, вон моннан!

Артамонов китә. Артта Хөрмәтулла тавышы ишетелә.

Шәүлихан. Тагын шул карлыккан тавыш, нәрсә даулы ул?

Ла ш м а н о в. Сугыштан кайткан солдат, сезнең янга керергә сорый.

Атылыш Х ө р м ە т у л л а керә.

Х ө р м ە т у л л а. Без анда өч елдан бирле газаш чигәбез, тездән кан эчендә йөзәбез, ә сез монда ишек төшләрөгезгә сакчылар куеш, безнең кебекләрне бусагадан да кертмисез.

Ш ә ү л и х а н. Туктагыз әле, сез кем соң?

Х ө р м ە т у л л а. Мин Георгиевский кавалер! (*Күкрәген ачып әсибәрә.*) Его величество государь император дивизиясенә солдатты — Хөрмәтулла Сөнгатуллин булам!

Ш ә ү л и х а н. Нигә соң аны, башта ук шулай димәдегез?

Х ө р м ە т у л л а. Мин инсафлы кеше! Һәрбер очраган кешегә «Мин алай да мин болай» дип йөримме?

Ш ә ү л и х а н. Рәхим итегез, утырыгыз, нинди хезмәт күрсәтик?

Х ө р м ە т у л л а. Георгиевский кавалер булу сыйфатым белән өстәмә урман сорарга килдем.

Х ә й б у л керә.

Х ә й б у л. Земский начальник килде!

Ш ә ү л и х а н. Солдат әфәнде, хәзергә гафу итегез, бездан керерсез.

Апыгыш чыгыш китәләр. Бездан К р и г е р, Ш ә ү л и х а н,
Ла ш м а н о в керәләр.

Ла ш м а н о в. Рәхим итегез, вапә сиятельство.

К р и г е р. Господа!.. Үзегез бик яхшы беләсез, ватаныбызның намусын саклау өчен, рус халкының кан дошманы булган немецлар белән сугышабыз. Солдатлар ачыга, шәһәрләрдә азык кытлыгыннан — забастовкалар. Ә сез шул вакытта ясак, недоимкалар жынода жансызлык күрсәтәсез.

Ш ә ү л и х а н. Ваше сиятельство...

К р и г е р. Читкәрәк китегез, сулышыгыздан самогон исе килә! Авылларыгызда төрле жир конфликтлары, урлаш урман кисүләр — сезнең волостыта.

Ш ә ү л и х а н. Без бит бу турыда...

К р и г е р. Сабыр! Юлларыгыз төзәтелмәгән, пожар сарайларыгыз каралмаган, сугыш яралылары өчен жыелган акчаларның исәп-хисашлары жибәрелми. Сез миңа әйтегез, бу нинди жавапсызлык?!.

Ш ә ү л и х а н. Әгәр дә...

К р и г е р. Сабыр! Гафу итегез, Аюханов әфәнде, өязгә кайту

белән мин сезне бу вазифагыздан азат иттерү мәсьәләсен куючак-
мыш!

Шәүлихан. Кичерегез, ваше сиятельство, ун көн эчендә
һәммәсе дә эшләнгән булыр.

Кригер (*патша портреты астындагы кәгазьгә күзе төшөп*).
Бу ни бу?

(*Шәүлихан белән Илья барып карыйлар да, бер сүз дә әйтә
алмыйча калтыранып торалар.*) Мин сездән сорыйм, бу нинди
алласызлык?.. Патша рәсеме астына кәгазь ябыштырасыз? (*Ку-
барып ала да укый*). Ә? Я Ходай... патшабызга каршы языл-
ган!..

Лашманов. Кичерегез, ваше сиятельство, бүген безнең
бөтен жиребезгә менә шушындый прокламацияләр ябыштыр-
дылар.

Бапшы ак марля белән бәйләнгән Әхтәр ийгөрөп керә.

Әхтәри. Киләләр, киләләр!..

Кригер. Бу нинди кеше?

Лашманов. Таптугай авылының старостасы.

Кригер. Староста? Нишләп аның бапшы бәйләнгән?

Лашманов. Пожарда... Әй юк, буранда өшеткән.

Кригер. Эчәсең, мерзавец?!

Әхтәри. Юк, түрә әпәнде, гомеремдә авызыма да алганым
юк.

Кригер. Алай булгач, бапшыңны нишләп өшеттең?

Әхтәри. Өшетмәдем, солдаткалар кыйнады...

Кригер. Ничек солдаткалар кыйнады? Нигә эндәшми-
сең?!

Лашманов. Гафу итегез, ваше сиятельство, сезгә әйтергә
кыймый тора идек... Кичә Таптугай авылында бунт булды.

Шәүлихан. Әйе, ваше сиятельство, солдаткалар бунты.
Менә, старостаны кыйнап, безнең икмәк амбарыбызны талады-
лар.

Тышган Самсонов керә.

Самсонов. Әфәнделәр! Доложить итәргә рөхсәт итегез,
бунтовщикларның һәммәсен дә тотып китердек. Хәзер сорау ала-
быз.

Лашманов. Ваше сиятельство, әйдәгез минем квартирама,
чәй янына волостьта булган бөтен хәлләр турында ачык итеп
сөйләрбез.

Кригер. Яхшы...

Әхтәри белән Самсоновтан бапшалар чыгып китәләр.

С а м с о н о в. Староста!

Ә х т ә р и. Әу, гаспадин үрәдник.

С а м с о н о в. Безгә жешнең очын табарга кирәк, кемнән баш-
льйбыз?

Ә х т ә р и. Минемчә, Зәмзәмбанудан сорарга кирәк.

С а м с о н о в. Чакырыгыз.

Ә х т ә р и (*ишекне ачып кычкыра*). Зәмзәмбану кодача,
үрәдник абың чакыра.

Курка-курка гына тышкы ишектән З ә м з ә м б а н у керә.

С а м с о н о в. Зәмзәмбану Биктимирова?

Ә х т ә р и. Әйе, әйе, ул була.

С а м с о н о в. Сөйлә, амбар таларга чыктыңмы?

З ә м з ә м б а н у. Гәнаһ шомлыгына каршы, чыккан идем
шул.

С а м с о н о в. Иң әүвәле, кем инде сезне котыртты?

З ә м з ә м б а н у. Беркем дә котыртмады, үз-үзебездән котыр-
дык.

С а м с о н о в. Шулай да, башлап кем дә булса берәү чык-
кандыр инде?

З ә м з ә м б а н у. Кем дииң инде, барыбыз да берьюлы, уштым
илаһи тоттык та чыктык.

С а м с о н о в. Амбар йозагын кем ватты?

З ә м з ә м б а н у. Һәммәбез дә.

С а м с о н о в. Ничек инде ул һәммәгез дә?

З ә м з ә м б а н у. Шулай, бөтен авыл белән жыйналып килдек
тә әүвәл йозакка лом тыктык. Аннан инде лом башына озын бау
бәйләп, үрә!.. кычкырып тарттык.

С а м с о н о в. Ә ни өчен алай лом башына бау бәйләдегез?

З ә м з ә м б а н у. Жавап бирергә булса һәммәбезгә дә бергә
бирергә булсын, диделәр.

С а м с о н о в. Кемнәр шулай дииң әйтте инде?

З ә м з ә м б а н у. Кемнәр дииң, сүзне иясә белән йөртмиләр.

С а м с о н о в. Аһа, шулаймыни?.. (*Каты итеп өстәл сугып
кычкыра.*) Мин сине казаматта черетермен. Староста! Олау әзерлә,
биш минут срок эчендә дәрәсән сөйләмәсә, өзә төрмәсенә озатам!
(*Чыгып китә.*)

З ә м з ә м б а н у. Әхтәри кода, чынлап сөйли микән бу, әллә
юри куркыта гынамы?

Ә х т ә р и. Казамат белән генә калдырсалар бер хәл иде, кода-
ча, хәзер бит сугыш вакыты, күп сорап тормаслар, Алла сакласын,
Себергә, каторгага озатыш куюлары да бар.

З ә м з ә м б а н у. Ходаем, шулай ук жәзасы каты булыр микән-
ни?

Әхтәри. Сугышка озата торган казна икмәге бит, кодача, тәүбә-әстәгъфирулла, атыш куюлары да бар. Кафернең законы үзә белән.

Зәмзәмбану. Болай икәннен белсәм, ике аягымның берсен дә атламаган булыр идем, үз башыма гына азганмын икән.

Әхтәри. Еландай телемне чыгарып әйттем, тыңламадыгыз, галанский әтәч кебек өскә очып кундыгыз. Менә хәзер жәзасын күрегез. Әле дөньядагы белән генә калмассыз, ахирәттә тагын да катырагың татырсыз.

Зәмзәмбану. Әхтәри кода, мин бит сиңа тырнагым белән дә чиртмәдем.

Әхтәри. Күрмәгәнне алдар хәлем юк, кодача, мине кыйнаганда син юк идең шикелле.

Зәмзәмбану. Зинһар, кода, бу бәладән мине йол инде!

Әхтәри. Хи... Анысы булмый инде, кодача, талаганны таламады диң, иманлы авызымны пычратыр хәлем юк.

Зәмзәмбану. Кеше сүзенә, кеше коткысына гына иярәп йөрде диярсең.

Әхтәри. Кеше коткысына иярдеңме, үзең бапкаларны котыртыңмы — анысы миңа караңгы. Әмма талавың дәрәс.

Зәмзәмбану. Дәрәс, таладым, мин аны үзем дә таныйм. Сер итеп кенә әйтим сиңа, кода, билләһи менә Гайнавал сүзенә генә иярдем.

Әхтәри. Нигә соң үрәдниккә шулай димәдең? Ничек булганын сөйләп бирсәң, бәлкәм, үзеңне коткарып та куярлар.

Зәмзәмбану. Коткарырлармы?

Әхтәри. Алдан вәгъдә бирә алмыйм, ни булганын, ни белгәнәң яшермичә сөйләп бирсәң, түрәләрдән сорап карармын.

Зәмзәмбану. Сөйлим, кода, барысын да сөйлим, тик мине коткарырсыңаргына.

Самсоновкерә.

Самсонов. Я, староста, олавың булдымы?

Әхтәри. Үрәдник әпәнде, Зәмзәмбану кодача, кеше коткысына гына иярдем, ди.

Самсонов. Сөйләп бирсен, ничек иярде икән.

Зәмзәмбану. Баштан ук сөйлим микән, әллә амбар талаганнанмы?

Самсонов. Билгеле, баштан ук сөйлә.

Зәмзәмбану. Кичә, иртә белән безгә Гайнавал кергән иде...

Әхтәри. Ишләп кенә, ашыкмый гына сөйлә, кодача.

С а м с о н о в. Аһа! Гайнавал синен янга кeргән идеме?

З ә м з ә м б а н у. Нишләп минем янга булсын, әткәй янына. Мин мич башында йоклап ята идем, уянып китсәм, әткәй аңа каладагы хәлләр турында сөйлә. Шуннан, мин аларны тиенче эт шикелле тыңлый башладым.

С а м с о н о в. Шуннан, шуннан, интересно.

З ә м з ә м б а н у. Шуннан, әткәй әйтә: каладагы эшчеләр күтәрелде, үз хакларын даулылар, без дә Касыймхан амбарын талыйк, ди.

С а м с о н о в. Кызык, бик кызык... Шуннан, тагын ни дигән була?

З ә м з ә м б а н у. Шуннан, яннарына әнкәй кeргәч, Гайнавал чыгып китте. Берздан тагын керде, тагын нидер сөйләштеләр. Көн буена алар шулай ыгы-зыгы килеп йөрделәр. Кичкә таба инде Гайнавал өйдән өйгә кереп, хатын-кызларны старостага барырга өндәп йөрде.

Ә х т ә р и. Миннән икмәк белән утын сораргамы?

З ә м з ә м б а н у. Сиңа бару ул хәйлә генә иде. Чыны Касыймхан амбарларын таларга чыктык һәм шулай эшләдек тә.

С а м с о н о в. Ярый, бар, хәзергә чыгып тор.

З ә м з ә м б а н у. Әхтәри кода, вәгдәң кая?

Ә х т ә р и. Син кайгырма, кодача, үзем жайлармын. Тик кара аны, монда сөйләгәнне беркемгә дә белдермә.

З ә м з ә м б а н у. Мин белдермәм, үзең нишләрсен икән?

Ә х т ә р и. Кабер инде, кабер, кодача. *(Озатып чыга.)*

С а м с о н о в. Димәк, Биктимер оештырган?

Ә х т ә р и. Ул, ул! Мин сезгә башта ук әйттем бит. Талау вакытында хатын-кызлар кайда булса, ул шунда йөрде.

С а м с о н о в. Хәзер Гайнавалыннан сорап карыйк, ни әйтер икән? Син үзең генә каласың, тарткалап кара. *(Чыгып китә.)*

Әхтәри ишеккә барып кычкыра.

Ә х т ә р и. Гайнавал килен, үрәдник әпәнде чакыра.

Г а й н а в а л к е р ә.

Г а й н а в а л. У... Кара мүкәй, син мондамыни?

Ә х т ә р и. Усал син, килен, өстемә атланып кыйнавың гына житмәгән, каты телең белән дә рәнжетәсен.

Г а й н а в а л. Сине кыйнау гына аз, күзләреңне төртеп тишсә калган. Икенче кат жаныбызны борчымаган булыр идең.

Ә х т ә р и. Нигә инде миңа ачуланырга, нигә кешегә начарлык теләргә? Минем сиңа ни зыяным тигәне бар?

Г а й н а в а л. Ә бу нәрсә? Бөтен авылны ристан ясадың!..

Әхтәри. Казна икмәген талавыгыз, сакал-мыекларымны йолкыш кыйнавыгыз өчен, аркагыздан сыйпац, рәхмәт әйтерләр диш уйлаган идегезме? Хи-хи-хи...

Самсоновкерә.

Самсонов. Ни өчен таладың?

Гайнавал. Тамагым ачка.

Самсонов. Тамагың ач булса, кеше амбарын таларга ярыймы?

Гайнавал. Кешенеке түгел, үзөбезнеке! Бар да бездән буш бәягә алынган.

Самсонов. Андый зур жинаятъне эшләргә кем сезне өйрәтте?

Гайнавал. Беркем дә өйрәтмәде. Ач хатыннар жыйналыш бардык та йозагын ватыш, таладык. Староста каршы төшкән иде, бик яхшылап үзен тотыш кыйнадык. Шулай бит, Әхтәри абзый, кыйнадык бит?

Әхтәри. Юк, Гайнавал килен, аңламадың, үрәдник әпәнде, кем сезне...

Гайнавал. Татарга тылмач кирәкми! Үрәдник үзе дә бик яхшы сукалый.

Самсонов. Мин синнән соңгы ташкыр сорыйм: йозак ватарга, амбар таларга кем сезне өйрәтте?

Гайнавал. Юкка төпченеп маташма. Менә мин амбар таладым. Иремне кайтармасагыз, балаларымны туйдырмасагыз, иртәгә дә, берсекөнгә дә талармын. Авылда бетсә, монда килеп, волостегызны талармын.

Самсонов. Талый алмассың! Без сиңа закон табарбыз.

Гайнавал. Бик исем китә инде... Закон, имеш! Үзләре монда жылы өйләрдә тыгыныш яталар, безнең кебек ярлыларны сугышларга куыш, ачтан тилмертәләр. Шул да закон була, имеш!

Самсонов. Алыгыз!.. Биктимер Шамжаевны кертегез.

Гайнавалны алып китәләр. Биктимерне кертәләр. Икенче ишектән Кригер, Шәүлихан, Ильякерә.

Кригер. Аһа... ул карт шушы кешеме?

Самсонов. Шул, үзе, вапә сиятельство.

Кригер. Бу карт миңа таныш кеше. Ул минем имениемдә күп вакытлар балта остасы булып эшләгән иде. Ләкин ул вөжданлы, туры кеше иде.

Самсонов. Аның бер улы революционер, вапә сиятельство. Ватанга хыянәт итүдә гаепләнеп, каторгага сөрелде.

Шәүлихан. Икенче бер башкисәре, кичә безнең өйгә кереп улымны камчы белән кыйнады, киленемне урлап качты.

Кригер. Аһа... менә ул ничек?.. Хатын-кызларны син оештырдыңмы?

Биктимер. Әйе, мин!..

Барысы да. Син?..

Кригер. Шундый зур жинаятыне эшләргә кем сине мәжбүр итте?

Биктимер. Сез!..

Барысы да. Без?

Биктимер. Әйе, сез!! Жирсез-сусыз килеш, нужа белән карап үстергән балаларымны сугышка кудыгыз — түздем. Актык атымны, бердәнбер сыерымны алып, тормышымны жимердегез — түздем. Алма чәчәгедәй кызымны алдап, намусыннан көлделәр — аңа да түздем. Улларымның берсен каторга, икенчесен кара кабергә тыктылар, Мирвәли бәбкәм әйтмешли — телемне аркылы тешләп булса да, аңа да түздем. Ләкин авыл халкының еллар буенча түккән күз яшьләрен, ятим балаларның, карткорыларның газап чигүләрен күреп чыдамадым, хатын-кызларны амбар йозагын ватып, андагы икмәкләрне халыкка өләшәргә мин өйрәттем!!.

Кригер. Алып китегез!..

Биктимерне алып китәләр.

Шәүлихан. Әфәнделәр! Бу этләргә нинди җәза бирәбез?

Самсонов. Закон кагыйдәләрендә күрсәтелгән җәзаларның иң катысын кулланыйк.

Лашманов. Өздән хәбәр килгәнче, һәркайсына иллешәр камчы сугыйк.

Кригер. Юк, әфәнделәр! Мондый хәлләрнең бер сезнең волюста гына булмавын, бөтен шәһәрләрдә, Россия туфрагының һәр жирендә шундый ук броженияләр баруын мин сезгә сөйләгән идем. Таптугай авылының бу талау чыгышларына карата, изге монархыбызның законнары ачык булса да, ләкин шушундый буталчык көннәрдә аларны тулысы белән кулланырга ярамавын белдерәм. Хәзергә, котыртучы, башлап йөрүчеләрен кулга алырга да, калганнарын кайтарып жиберегез.

Артта шуа-шу, талаш-кычкырыш. Әхтәри йөгереп керә.

Әхтәри. Әпәнделәр, эшләр харап! Тышта стражникларны кыйныйлар!

Коралланган Биктимер, Хэйбул, Хөрмәтулла, Соколов-
ларны ияртеп, Артамоновкәрә.

Артамонов. Әфәңделәр! Петроградта революция!

Башкалар. Революция?...

Артамонов. Өченчекән, канечкеч патша Николай Икенче патшалыгыннан ваз кичкән. Россия белән идарә итәргә Вақытлы хөкүмәт төзелгән.

Лашманов. Вақытлы хөкүмәт?

Шәүлихан. Без моңар ышанмыйбыз.

Артамонов. Менә телеграмма, укыгыз.

Кригер (*укый*). Әйе, әфәңделәр, революция...

Артамонов. Өяздән жибәрелгән вәкилләр килгәнче, без сезне кулга алабыз.

Кригер. Кулга аласыз?

Шәүлихан. Без сезгә буйсынмыйбыз.

Лашманов. Без ул Вақытлы хөкүмәтне таныймыз.

Артамонов. Революция исеменнән боерам: яныгызда булган коралларыгызны өстәлгә куегыз!

Самсонов. Мин сезнең үзегезне кулга алырга боерам. (*Китә башлый.*)

Артамонов. Мәшәкәтләнмәгез! Волостьтагы бөтен стражникларыгыз инде ябыш куелган. Коралларыгызны дим, живо!..

Теләр-теләмәс кенә дошман вәкилләре коралларын өстәлгә куялар.

Артамонов. Инде хәзер әйдәгез, безнең белән.

Кригер. Кая?

Биктимер. Каталажкага!..

Алып китә башлыйлар, пенселе кеше ияртеп Мирзаханкәрә.

Мирзахан. Боларны кая?

Артамонов. Кулга алдык, каталажкага ябабыз.

Мирзахан. Жибәрегез.

Артамонов. Ничек?

Мирзахан. Мин сезгә беркемне дә кулга алмаска боерам.

Артамонов. Сез кем буласыз?

Мирзахан. Без — өяз вақытлы комитетыннан жибәрелгән вәкилләр.

Артамонов. Таныклыгыгыз бармы?

Мирзахан. Рәхим итегез.

Кәгазь чыгарыш бирә. Артамонов алып укый. Гайнавал, Зәмзәмбану һәм башка кулга алынган хатын-кызлар, гарип солдатлар кереп тулалар.

М и р з а х а н. Өяз вакытлы комитетының кушуы буенча, бүгеннән волость ашаратыгыз безнең кулга күчә!

Б и к т и м е р. Миронович, ничек инде алар кулына күчә? «Иске мунча, иске тап, һаман безгә алар баш» дигәндәй, күнәбезме бу эшкә?

А р т а м о н о в. Юк, Биктимер Шамкаевич, мин хәзер телеграфка барып Өяз белән сөйләшәм. Аңарчы боларның берсен дә жибәргәнми торыгыз! (*Чыгып китә.*)

Кораллы крестьяннар дошман вәкилләрен сак астына алалар.

Пәрдә.

ДАНЛЫ КӨННӘР

ӨЧЕНЧЕ КИСӘК

Драма дүрт пәрдәдә, тугыз күренештә

Бу кисәктә катнашучылар:

Биктимер.
Гөлниса.
Мирвәли.
Айсылу.
Гөлчирә.
Әкрам.
Мөршидә.
Хөрмәтулла.
Нурғали.
Нурия.
Зәмзәмбану.
Гайнавал.
Хәйбул.
Артамонов.
Соколов.
Лашманов.
Әхтәри.
Шәүлихан.
Касыймхан.
Мирзахан.
Кригер.
Антонина — Кригерның хатыны.
Акимовна — аларда йорт эшләре караучы хатын.
Марк Семенов — Кригерның управляющие.
Самсонов.
Басарый.
Ясәви.
Гыйльман.
Ходаяр.

БЕРЕНЧЕ ПƏРДƏ

БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Шəһəрдə Мирвəли квартирасы. Зур-зур тəрəзэлэр. Биек-биек ишеклэр. Артта кин коридор. Вахыт кичкə таба. Тəрəзэлэр аша жəйге плэфəк батыш, өкрєнлөп караңгылана барганы күрөнө. Пəрдə ачылганда Гөлчирə авыз эченнən кəйлөп өй жыештырыш йери. Гөлниса керə.

Гөлниса. Кызым, кияү кайда эшли дидең əле?

Гөлчирə. Редакциядə.

Гөлниса. Ул нинди эш инде, берэр заводмы дим?

Гөлчирə. Түгел, əни, газета чыгара.

Гөлниса. Үз башыннанмы?

Гөлчирə. Алар аны жыйнаулап язалар. Əкрам аларның редакторы, ягъни башлыктары.

Гөлниса. Ярый инде, кызым, əйбət кешегə туры килгəнсең, кияүне мин бик яраттым. Аннан соң, кызым, яз көне, укырга кердем диип язган идең. Олыгайгач нинди уку була инде ул?

Гөлчирə. Мин, əни, акушеркалар əзерлəү курсында укыйм.

Гөлниса. Аны бетергəч кем буласың инде?

Гөлчирə. Фельдшер.

Гөлниса. Фельдшер? Чын фельдшермы?

Гөлчирə. Əйе, əни, чын фельдшер. Я, əни, авылда нилэр бар соң?

Гөлниса. Артык берни дə юк, кызым. Жыен дигən сүзнə — мэтəнгəгə, əфəндене гражданга алыптырдылар. Һәр көнне шул мэтəнгəне жыялар да оратор сөйлилэр.

Гөлчирə. Хи-хи-хи... Зэмзəмбуану жиңги нишлəп ята?

Гөлниса. Нишлəсен? Дəньяда кыланмаганы калмады инде... Хəзер кыстыбый белəн сəүдə итə.

Гөлчирə. Нинди кыстыбый белəн?

Гөлниса. Өєндə кыстыбый, шəнгəлэр пешерə дə пристаньга илтəп сата. Үзөбөз күргəнебөз юк, самогон белəн дə кайнаша диип сөйлилэр.

Гөлчирə. Берəрсенə димлэр идегез, ичмасам.

Гөлниса. Аны кем алсын? Фəрештəдəй кызларга да хəзер кияү юк.

Гөлчирə. Əни, Мидхət уянды, ишегалдындагы бакчага алыш чык əле.

Гөлниса. Ярый, кызым, ярый, алыш чыгармын. (Китə).

Мирвəли кайтыш керə.

Мирвəли. Əтилэр кайда, теге яктамы?

Гөлчирә. Әни Мидхәт белән бакчада. Әти вак-төяк әйберләр алам дип соручига киткән иде.

Мирвәли. Айсылу нишли?

Гөлчирә. Мөслимәләр жылышынан кайтканы юк әле.

Еракта тревогалы итеп кычкырткан завод гудогы ишетелә.

Гөлчирә. Абый, бу ни бу?

Мирвәли. Алафузов заводы забастовка башлады.

Гөлчирә. Алар да?

Мирвәли. Әйе, бусы дүргенче завод. Бөтен шәһәр эшчеләре Вақытлы хөкүмәткә каршы күтәрелә.

Гудок туктый. Урамда солдатлар жырлаганы ишетелә. Мирвәли белән Гөлчирә тәрәзәгә баралар.

Солдатлар жыры.

Йөгерең китәрдәй булам ла,

Кайтып житәрдәй булам.

Көзгә ачы жылләрдә ләй,

Туган-үскән илләргәй.

Гөлчирә. Көйләре бик матур...

Мирвәли. Минемчә, сүзләре тагын да матуррак. Туыш-үскән жирләрен сагыналар... Сугыштан туйганлыкларын белдерәләр... Ә татар буржуазиясе алардан аерым татар полклары төзеп, мөселман шулшасы, мөселман боткасы белән кызыктырыш тотарга маташа.

Гөлчирә. Абый, бу безнең бәләкәй абый түгелме?

Мирвәли. Кая?

Гөлчирә. Әнә алдагы тимеркүк атта килә.

Мирвәли. Әйе, ул. Взводы белән уеннан кайтып килә, кыланчык, атын ничек уйната? Безне күрсеннәр дия торгандыр инде.

Гөлчирә (*тәрәзәдән сузылып*). Бәләкәй абый!

Нургали тавышы. Нихәл, сеңелем, исәнме?

Гөлчирә. Бәләкәй абый, безгә әтиләр килде!

Нургали. Кайчан?

Гөлчирә. Бүген иртән, кояш чыкканда. Безгә тиз киләсезме?

Нургали. Хәзер, сеңелем, взводемны илтеп куям да киләм. Взвод, рысь-ю ма-рш!

Юыргып киткән атларның аяк тавышлары ишетелә. Айсылу кайтып керә.

Гөлчирә. Әнә жиңги дә кайтты. (*Күтә.*)

А й с ы л у. Мирвәли, мин сиңа бүген ничә ташкыр шалтырат-
тым, туры китерә алмадым, кайда идең?

М и р в ә л и. Елга арьягында митинглар уздырдым. Йә, сезнең
мөслимәләр жыельшында ниләр булды соң?

А й с ы л у (*иронияле көлү белән*). Мөселман солдатларына
иганә жыюны карадык. Милли шура съездына делегатлар сай-
ладык.

М и р в ә л и (*көлен*). Нинди абыстайлар уздылар?

А й с ы л у. Биш кеше. Шулар арасында мин дә бар.

М и р в ә л и. Тәбрик итәм, Айсылу, тәбрик итәм.

А й с ы л у. Күрсәң иде, Мирвәли, президиумда хезмәт иясе
хатын-кызлардан берәү дә юк. Бар да юан-юан абыстайлар, энже
калфаклы туташлар. Бүләк багарга баргандагы кебек, бөтен асыл
киемнәрен, алтын-бриллиантларын тагып килгәннәр. Өстәл артында
ата күркә шикелле кукраеп утыралар. Ләкин мин мөселман со-
циалистлары исеменнән, татар байларында ялланып эпләүче чи-
текче, кәләшүшче кызларның союзларын төзөргә, эш сәгәтләрен,
хезмәт хакларын билгеләргә дип чыгып ясаган идем, бөтен залда-
гы халык ура кычкырып кул чапты. Соңыннан Мулланур абый
килеп кулымны кысты.

М и р в ә л и. Ул миңа шалтыратты. «Синең хатының шундый
итеп сөйләде, бөтен татар байларының тетмәсен тетте», ди. Рәхмәт,
Айсылу, димәк, син дә үсәсең. Безнең губерна комитеты өч айлык
сәяси курслар ача, сиңа шунда кереп укырга кирәк булып.

А й с ы л у. Белмим шул... Мин әле кайтышлы, теге мәсьәлә
буенча врачка кәргән идем...

М и р в ә л и. Соң, нәрсә диде?

А й с ы л у. Әйтергә оялам...

М и р в ә л и. Йөгәң бармы?

А й с ы л у. Өч айлык, ди...

М и р в ә л и. Рәхмәт, Айсылу... Димәк, ярты елдан безнең то-
мырап торган улыбыз булып?

А й с ы л у. Каян беләсең, бәлки, кыз туар...

М и р в ә л и. Юк, малай булсын, мин малайларны яратам.

Әйберләр күтөрөп, Б и к т и м е р кайтып керә.

Б и к т и м е р. Килен дә кайткан икән.

А й с ы л у. Әйе, әти, кайттым. Үзең кайда идең?

Б и к т и м е р. Менә толчокка чыгып тимер-томырлар, эш ко-
раллары алдым. Сезнең монда дөнья икән, безнең анда кадак та
сатмыйлар.

М и р в ә л и (*диваннан урын күрсәтә*). Әйдә, әти, моннан уз.

Биктимер Мирвәли янына утыра. Айсылу китә.

Иртә белән сорапа алмадым, эти, авылда нинди яңалыклар бар?
Б и к т и м е р. Телгә алыш сөйләрлек, улым, бернинди дә
яңалыклар юк. Бер яңалык бар: ул да булса — жыеннан баш чык-
мый. Я милли шурага, я хәрби шурага, я мөселман комитетларына
иганә сорап теңкәгә тияләр. Ә жир дисәң? Һаман юк.

М и р в ə л и. Эш башында һаман да шул Шәүлихан малайла-
рымы?

Б и к т и м е р. Башка кем булсын? Шулар инде, берсе волост-
ной комитет рәисе. Икенчесе — өяздә продком вәкиле. Минем сезгә
киләтмәң төп сәбәбе дә, улым, шулар чутында. Шул мәлгуньнә-
рнең йөзләрен ачып булма микән дип Мироныч мине жибәргән иде,
менә сиңа аның язган хаты да бар. (*Хат бирә. Мирвәли укый.*) Гомере-
без буена аталарынан жәфа күрүебез аз булды, күрәсең,
инде хәзер болары безне талыйлар. Алшавыт Твардовскийның ара-
кы заводында мең чиләкләп спирт сакланган икән. Революция булу
белән моны сизеп алганнар да, бапта үзләре өчен алып торганнар.
Аннан инде өяздәгә түрәләргә мичкәләп жибәрә башлаганнар.
Өсләреннән тикшерүче булмагач, хәзер инде управляющий белән
бергәләп каладагы шинкарлар аша сатып яталар. Мироныч бер-
ничә ташкыр өязгә дә язып карады, басып калдылар. Бөтен жирдә
аларның дуслары, аларның кешеләре утыра. Аннан, алшавыт Кри-
герның царовой тегермәнәндә, төшлө белән каравылчысын үтереп,
илле капчык онын урлаганнар иде. Аны да Мироныч Шәүлихан
малайлары компаниясенә эшә, ди.

М и р в ə л и. Ярый, эти, Миронычның бу хаты турында мин
иртәгә үк тиешле кешеләр белән сөйләшпермен. Бу фактларны тик-
шерү өчен комиссия жибәрүне куярбыз.

Гөлчирәкәрә.

Гөлчирә. Эти, абый, әйдәгез, чәй өлгерттек, эчеп алыяк.

Нурғали белән Нурия керә.

Әнә бәләкәй абыйлар да килделәр.

Нурғали (*әңгез адымнар белән килеп Биктимерне ко-
чаклы*). Исәнме, эти!..

Биктимер. Бик әйбәт, улым.

Нурия. Исән генә килдегезме, әткәй?

Биктимер. Сезнең хәер-догада, килен.

Нурғали. Әни кая соң?

Гөлчирә. Теге якта. Әйдәгез, анда узыяк.

Гөлчирәдән башкалар сөйләшә-сөйләшә бүлмәгә узалар. Әкрам кай-
тып керә.

Әкрам, нигә бик озак?

Әкрам. Шәһәр мәгариф бүлегенәң утырышында идем. Байлар өйдәме?

Гөлчирә. Барысы да өйдә. Мирвәли абый да кайтты. Бәләкәй абыйлар да килделәр. Чәй өлгерттек. Әйдә, ашап-эчеп ал.

Әкрам. Бар, син кунакларны сыйлы тор. Мин бер жиргә шалтыратып алам.

Гөлчирә китә.

Әкрам (*телефон трубкасын алып*). «Кызыл Байрак» редакциясен бирегез. Бу кем? Галәви абыймы? Телеграф хәбәрләре булдымы? Берни дә юк?.. Гаҗәп икән... Берездан тагын белешегез. Минем баш мәкаләм ничек, жыельш беттеме? Яхшы, укып чык әле. (*Тыңлый.*) Шулай, шулай... Сабыр, болай дип үзгәртегез. «Өченче, дүртенче июльләрдә, Петроград шәһәрәндә, Вақытлы хөкүмәткә каршы башланган халык хәрәкәтеннән безнең шәһәр эшчеләре дә калышмыйлар», яздыңмы? Ахырына менә болай дип өстәп куй: «Эшче иштәшләр! Бернидә дә килешүгә бармаска, капиталист хужалар белән башланган көрәшкә ахырына кадәр дәвам иттерергә». Булдымы? Аннан соң теге «Иделдә сәяхәт» дигән очеркны төшереп калдырыгыз. Нигә дисеңме? Илдә шушындый житди көрәш барганда табигать матурлыктары белән төчеләнүнең кирәге юк. Аның урынына Тымытык мулласы — провокатор Шаһимурат Гаделев турындагы материалны бирегез. Хәзергә хуш.

Гөлчирәкәрә.

Гөлчирә. Син нигәдер бүген күңелсез. Әллә инде шәһәрдәге вакыйгалар...

Әкрам. Юк, аннан түгел. Бездә болай барысы да бик әйбәт бара. Иртәгә демонстрация булырга тиеш. Тик менә Петроградтан бернидә дә хәбәр бирмиләр. Димәк, анда ни дә булса бар... Әйдә. (*Китә башлыйлар. Тәрәзәдән күрәп.*) Болар кемнәр тагын безгә килеп туктады?

Гөлчирә. Мөршидә апа белән Хөрмәтулла жиниләр бугай. Әйе, әйе, алар. (*Ишеккә барып кычыра.*) Мирвәли абый, Айсылу жиңги, Хөрмәтулла жиниләр килделәр!..

Мирвәли, Нургали, Айсылу, Нурия, Биктимер,
Гөлнисаларчыга.

Мирвәли. Мөршидәләп килде, дисеңме?

Гөлчирә. Әйе, энә извозчиктан төшәләр.

Гөлниса. Нишләп йөриләр икән?
Биктимер. Белмим шул.

Мөршидә, Гөлчирә, Айсылу, Нурияләр керәләр. Мөршидә утырып дога кылганнан соң, авызын мелт-мелт итеп тора да кинәт кычкырып елап жибәрә.

Айсылу. Мөршидә, ни булды сиңа?
Гөлчирә. Апа, тукта әле, нигә елыйсың?

Мөршидә (*такмаклан*). Кеше арасында рисвай галәм ясагач, каршыңда көлеп торырга кушар иденме әллә, оятсыз, тирес бит!.. Апаң апаң бетерер дип уйлагансыңдыр шул. Курыкма, ашар өчен килмәдем. Әнә үзем белән ике капчык азык китердем. Әлхәмделиллаһи шөкер, итем дә, маем да, балым да житәрлек.

Гөлчирә. Апа, син ни сөйлесең?

Мөршидә. Кеше арасына кергәч, апаң артык булгандыр шул. Мин бит сине үз баламнан да болайрак карап үстердем. Төннәр бусин елакның бишеге янында каравыллап чыга идем. Син бит өч яшенә кадәр минем аркамнан төшмәдең, оятсыз!..

Мирвәли, Әкрам, Нурғали, Хөрмәтуллалар керә.

Хөрмәтулла. Әссәламгәләйкүм!

Биктимер. Вәгаләйкәмәссәлам.

Хөрмәтулла. Мөршидә, бу нинди балавыз сыгу тагың?

Гөлчирә. Гафу ит, апа, мин сине аңламыйм.

Мөршидә. Аңламассың шул. Аңласаң, бердәнбер апаңны санга сугар идең.

Хөрмәтулла. Кирәкми, Мөршидә, үшкәләп сөйләмә.

Мөршидә. Тик кенә тор, кысылма! (*Биктимер белән Гөлнисага.*) Боларын да әйтер идем инде... Безгә сиздерми генә, безгә белдерми генә чыгыш сызганнар.

Гөлниса. Кая сызганнар?

Мөршидә. Монда, туйга.

Гөлниса. Нинди туйга?

Мөршидә. Менә, Гөлчирәләр туена.

Гөлчирә. Кем әйтә?

Мөршидә. Бөтен авыл гөж килеп сөйли. Өч көн буена өйдән чыкмадым. Суга да бармадым. Очраганы берсе: «Гөлчирәгез кияүгә чыккан икән, Биктимер абзыйлар туйга киткән икән. Сез кайчан барасыз», — дип аптыратып бетерделәр.

Биктимер. Ә... Менә ни өчен икән?! Бу турыда, кызым,

Гөлчирэгә түгел, миңа үшкәлә. Дөрөс, авылдан без туйга барабыз диң киттек. Ләкин мин бөтенләй башка йомышлар белән килдем.

А й с ы л у. Кунаклар, әйдәгез, чәйгә рәхим итегез.

Нургали белән Биктимердән башкалар кереп китәләр.

Н у р г а л и. Пароходта бик тыгыз булмадымы, әти?

Б и к т и м е р. Юк, улым, алай кысан булмады, әниң белән балык мичкәләре өстенә менеп утырдык та рәхәтләнеп килдек. Кипяток та ерак түгел иде. Кайнаган саен төшәбез дә алабыз. Төннәрен бик рәхәт икән, нәкъ безнең янда гына машиналар әйләнә. Бутый-бутый пар казанына утын ягалар. Тик Казанга житәрәк кенә тәгәрмәче бозылыш тәүлеккә якын су өстендә утырдык.

Мирвәликерә.

М и р в ә л и. Шулай, диң, Нургали, авылга икмәк жыйрга барам, диң.

Н у р г а л и. Әйе, абый, бик күп гаскәри частыларны жибәрәләр.

М и р в ә л и. Димәк, фронттагы репрессияне тылда да кулланьрга уйлылар.

Н у р г а л и. Ил ачлык алдында, фронт өчен икмәк кирәк бит.

М и р в ә л и. Безнең илдә андый ачлык булмакта тиеш. Крестьян, икмәге булмаудан түгел, Вакытлы хөкүмәткә ышанмаудан шәһәргә икмәк китерми. Март, апрель айларында алар фронт өчен дә, шәһәр өчен дә житәрлек икмәк саттылар. Алар хәзер ниндидер яхшы вакытның киләчәген көтеп, шәһәргә икмәк кертмиләр. Чөнки без аларга берни дә бирә алмыйбыз. Мануфактура юк. Чәйшикәр юк, тоз, керосин юк. Тимер-томыр кебек товарларны оныттылар да инде. Көннән-көн чүпрәккә әйләнәп барган кәгазь акчага нигә алар икмәк сатсыннар?

Б и к т и м е р. Дөрөс, улым, бездә хәзер әйбернең хакын акча белән түгел, иши белән бәяләп йөртәләр. Аннан без шуңар аптырыйбыз, авылга киләләр дә, «ирек», «хөррият» диләр. Жире булмагач, аның коры иреге белән нишлик? Безнең авылда көзгә чөчүгә кадәр түзәбез дә, бирмәсәләр — Кригер жирен бүлеп чәчәбез, диләр.

М и р в ә л и. Иң дөрөсә, әти, шул булыр.

Н у р г а л и. Дәүләт законының кушуышнан тыш, андый башбаштаклыкны эшләргә ярамый. Чөнки һәрбер башбаштаклык илне бәхәтсезлеккә өстери. Хөрриятбезне куркыныч астына куя. Жир мәсәләсен хәл кылу ул — учредительное собрание эше. Волостьларда хәзер жир биләүчеләр белән жирне эшләүчеләр арасындагы

чыккан конфликтларны чипшәр өчен, «килештерү комитетлары» төзелә. Бу демократик оешмалар крестьян белән алшавыт арасындагы бик күп низагларны чипшәчәк.

М и р в ə л и. Владимир Ильич әйткәнчә, — ике мең десятина жир биләүче алшавыт белән ике мең десятина жирне эшкәртүче крестьян семьялары арасында нинди килешү булырга мөмкин? Икенче төрле итеп әйткәндә, өч йөз хужалыклы бер авыл, ике мең десятина жир биләүче алшавыт ризалыгын көтеп торырга тиеш, имеш. Менә, без, большевиклар, революционер комитетлар каршында берләшеп, оешкан хәлдә крестьяннарны алшавыт жирләрен бүлеп чәчәргә чакырабыз. Шул чагында гына безнең икмәгебез дә, жиребез дә, ирегебез дә булачак.

Н у р г а л и. Аңа мин дә каршы түгел. Ләкин әле вакыт житмәгән. Бүгеннән алшавыт жирләренә конфискация ясау — илдә тәртипсезлек тудыру булыр иде. Икенчедән, абый, син әйткәнчә эшләү — революция дошманнарының тегермәнәнә су кою булыш чыгар иде.

М и р в ə л и. Син, энем, реакционер министр Шингарев приказындагы жырны жырлап, крестьяннарны авызлыкларга чакырасың.

Н у р г а л и. Минем өчен Шингарев та, башкасы да бер. Мин партиясез кеше. Мин Ватанның туры солдаты! Илдә тынычлык, тәртип булуын гына телим.

Б и к т и м е р. Әйдә әле, улым Нургали, минем сиңа үзенә генә сөйли торган сүзем бар.

Кереп китәләр. Мирвәли телефонга барып трубканы ала.

М и р в ə л и. Крестовниковны бирегез. Завком белән тоташтырыгыз. Бу кем? Иманколовмы? Исәнме? Мирвәли Биктимиров сөйли. Менә нәрсә. Сезнең заводта иртәгә татар эшчеләренең аерым жыелышларын жыярга йөриләр икән. Белмисең? Өсдә ни булганны күршеңнән сора, диләр бит. Гомумән, бөтен шәһәр күләмендә хезмәт хакын арттыру, эш сәгатен киметү кебек мөһим мәсьәләләр буенча капиталистлар белән көрәш бара, ә шул вакытта аерым татар эшчеләренең жыелышын уздырып, жомга көнне ял итү, дини бәйрәмнәрдә эшләмәү кебек пустяк мәсьәләләр белән шөгылләнү — татар милләтчеләренең тегермәнәнә су кою булыш чыга түгелме?.. Билгеләнгән жыелышны кичектерергә ярамый, алар аны уздырсыннар. Ләкин ул кара ниятне масса алдында жиңгерергә кирәк. Син шуны бел әле! Дәрәс булса, миңа хәбәр итәрсен. Үзем барырмын. Ярый, хәзергә хуш!

Тирләрен сөртә-сөртә Х ө р м ə т у л л а ч ы г а.

Хөрмәтулла (*кикерен*). Әлхәмделиллаһи шөкер, карын бик ачкан иде.

Мирвәли. Я, кияү, ни эшләр бетереп ятасыз?

Хөрмәтулла. Эшләр беткән, көлтә жыясы гына бар дигәндәй, хөррият булу белән мине волюта кооперациясенен председателе итеп сайлаганнар иде. Яңа эш, зур эш, һәр авылда бүлекләр ачабыз. Әле бире килүем дә шул кооперациягә мулрак итеп товарлар алыш булмасмы диюем иде. Синең монда белеп-танышларың күп инде, каенагай, миңа булыпсаң икән.

Мирвәли. Ләкин бит, кияү, анда кайткан товарларыгызыны дөрес бүлмисез икән.

Хөрмәтулла. Ифтира, каенагай, ифтира. Каенатай житкәргәндер инде.

Мирвәли. Юк, безнең «Кызыл Байрак» газетасына язганнар иде. Укымадыңмы?

Хөрмәтулла. Юк. Без ул гәжитне алмыйбыз. «Жондыз» дигәннен — мөселман гәжитен яздырабыз. Нәрсә дигәннәр иде?

Мирвәли (*газета биреп*). Менә эгъзалар өлешенә кайткан товарларны тирегә алыштырасыз икән дә Сарапул шәһәрәндөгә фабрикантларга илтәп сатасыз икән.

Хөрмәтулла. Коммерция! Сәүдә эшендә ансыз булмый ул.

Мирвәли. Ләкин бит товарлар жәмәгать милкә, халык байлыгы. Сине сайлап куйган ул халыкка хыянәт итәргә ярамый. Хыянәт итәсең икән, ул инде жинаять санала. Жинаять итүчеләрне революцион закон белән хөкөм итәләр. Без комиссия жибәрергә булдык.

Хөрмәтулла. Кем инде ул сез?

Мирвәли. Губерна Эшче-Крестьян һәм Солдат Депутатлары Советы!

Мөршидә керә.

Мөршидә. Абый, сине сорап бер кепе килгән.

Мирвәли. Шулаймы? (*Кутә.*)

Мөршидә. Нишләп синең борының салынган?

Хөрмәтулла. Каенагай белән сүзгә килештек.

Мөршидә. Хөрриятләре турындадыр инде.

Хөрмәтулла. Түгел шул. Минем кооперация турында. Теге Сарапул купецларына илтәп саткан тиреләр турында гәжитләренә язганнар.

Мөршидә. Нәрсә дид?

Хөрмәтулла. Янәсе, без анда халык хакын ашап ятабыз. Комиссия жибәрәбез, ди.

М ө р ш и д ə. Нигə, абый да кооперациядə эплимени?

Х ө р м ə т у л л а. Юк та.

М ө р ш и д ə. Шулай булгач, синең кооперацияндə аның ни катнашы бар?

Х ө р м ə т у л л а. Большевик булгач шулай була инде ул — бөтен жиргə борынын тыгарга тиеш. Син аның белəн жайлап кына сөйлəшеп кара əле. Ялгышлык белəн генə, моннан соң алай эшлəмəс диең. Комиссия жибəрсəлəр, Алла сакласын, əллə нилəр ачылып.

Телефон шалгырый. Хөрмәтулла трубканы ала.

Әйе, Биктимировлар фатиры. Ярый, хəзер əйтермен. *(Бүлмəгə кереп китə. Мирвəли белəн чыга.)*

М и р в ə л и *(трубканы алып)*. Мирвəли Биктимиров телефонда. Бу кайдан, губкомнан? Дмитрий Харитонович, исəнмесез? Ничек, хəзер үк килеп житəргə? Яхшы, без хəзер чыгабыз. *(Тиз генə бүлмəгə кереп китə.)*

М ө р ш и д ə. Нəрсə ди ул, сиңа əйтəм?

Х ө р м ə т у л л а. Каядыр чакыралар. Зур эш белəн булырга кирəк.

Карабин мылтыклар тотып, киенə-киенə М и р в ə л и белəн Ə к р а м һəм аларны озатучы Биктимер, Гəлниса, Гəлчирə, Айсылу, Нурғали, Нуриялəрчыгалар.

Б и к т и м е р. Нəрсə бар соң, улым?

М и р в ə л и. Артык берни дə юк, əти.

Г ə л н и с а. Нигə соң мылтык белəн барасыз?

М и р в ə л и. Кайгырма, əни, без хəзер кайтырбыз.

Ə к р а м. Гəлчирə, безне кəтмəгез, кунакларны яхшылап сыйлагыз. Әйдə, Мирвəли, киттек.

Чыгыш китəлəр. Айсылу белəн Гəлчирə озата чыга. Монда калучылар бер-берлəренə карашып торалар.

Пəрдə.

ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Вақыгə пунда ук — Мирвəли квартирасында, берничə сəгəтьтəн соң бара. Сөйлəшпə-сөйлəшпə Х ө р м ə т у л л а белəн Н у р г а л и чыга.

Х ө р м ə т у л л а. Әйдə, каениш, сиңа дип алып килгəн күчтəнəчем бар иде. *(Кесəсеннəн аракы белəн чашка чыгарып, салып бирə.)* Мə, кабыш жибəр.

Н у р г а л и. Спирт түгелме?

Х ө р м ө т у л л а. Булса соң?

Н у р г а л и. Каян алдың, дим?

Х ө р м ө т у л л а (*көйлөп*). Сорама кайдан алганны, эчеп жибөр салганны. (*Эчэлэр.*) Каенагай белән бажай озаклады мин эйтәм.

Н у р г а л и. Әйе, сөгать бер тула, алар һаман юк.

Х ө р м ө т у л л а. Син белмәдеңме, аларны нигә чакырдылар икән?

Н у р г а л и. Үзләреңең партия эшләре буенча булса кирәк.

Х ө р м ө т у л л а. Бажай да большевикмыни?

Н у р г а л и. Ниндие генә әле!..

Х ө р м ө т у л л а. Син дә берәр партиягә керергә уйламыйсыңмы?

Н у р г а л и. Юк, жизни, мин беркайчан да бернинди дә парти-
ягә кермәм, ахры.

Х ө р м ө т у л л а. Нишләп алай?

Н у р г а л и. Партиягә керү — үз-үзеңә зур жаваплылык алу дигән сүз.

Х ө р м ө т у л л а. Анысы шулай да, кермичә дә булмый бит. Менә мине әле ансына, әле монсына кыстыйлар. Кайсына керергә дә аштыраган.

Н у р г а л и. Мин сиңең урыныңда булсам, тотар идем дә соци-
алист-революционерлар партиясенә керер идем.

Х ө р м ө т у л л а. Юк, мин аларны яратмыйм. Артык төче тел-
леләр.

Н у р г а л и. Ул чагында большевикларга языл, аларның жир
программалары бик киң.

Х ө р м ө т у л л а. Алар динне, Алланы танымыйлар, мин үзем
ни өчендер октябристларны якын күрәм.

Н у р г а л и. Кит аннан, ул бит ашавыт-фабрикантлар партия-
се.

Х ө р м ө т у л л а. Эш аларның ашавыт-фабрикант булуларың-
да түгел, каениш. Күңелгә, йөрәккә якын торуларыңда. Әйдә тот
әле. (*Эчэлэр.*) Их, каениш, син менә безгә якын шул. Сиңең ту-
рыңда тутаң белән дә еш кына сөйләп алабыз. Бөтен туганнар ара-
сында нигәдер сиңең сөягең сөйкемле, сүзләрең дә ягымлы. Мин
аның нигә икәнән дә белмим, әмма син якын.

Н у р г а л и. Туган туганга якын була инде ул, жизни.

Х ө р м ө т у л л а. Юк шул, каениш, барысы да түгел. Мирв-
әли каенагай да туган, ләкин һәрбер сүзе керпе кебек чөнечкеле.
Аның белән бит, менә сиңең белән утырган кебек утырып та,
сөйләшеп тә булмый, хикмәти хода, аның белән сөйләргә кереш-
темме сүз табалмыйм. Хәтта белгәнәмне дә онытам. Ә менә сиңең
белән бөтенләй бапкача, сине күрүгә шатлыгым эчемә сыймый.

Бүгөн дә үзе белән сөйләшәргә дип, сүз башлаган идем, күңелне кайтарды.

Нургал и. Нәрсә турында?

Хөрмәтулла. Булды инде...

Нургал и. Шулай да?

Хөрмәтулла. Кооперациядә товарлар юк, табыш бирергә булыш әле дигән идем, нигә әйткәнәмә үкендем. Ярый, калдырык. Миндә, каениш, үтемле товарлар бар. Шуларны берәр жиргә тумырыш булмасмы?

Нургал и. Нәрсә ул, жизни, чәй-шикәрме әллә?

Хөрмәтулла. Түгел. Икмәк.

Нургал и. Икмәк? Ничә потлап?

Хөрмәтулла. Нинди потлап? Йөкләп, вагонлап, диң.

Нургал и. Ул кадәре игенне қаян кулга төшердең?

Хөрмәтулла. Твардовский управляющиеныкы. Авылда да аңа кытлык зур. Ләкин, ваклап сатмыйм, ди. Менә шуны берәр жиргә тондырасы иде. Сина да, миңа да эшләп алырга була.

Нургал и. Белмим шул, жизни, андый эшкә минем бер дә сәләт юк.

Хөрмәтулла. Ул чагында берәр кеше табыш бир.

Нургал и. Бездә бер сәүдәгәр малае каптенармус булып хезмәт итә, шуңа әйтеш карасак.

Хөрмәтулла. Бик әйбәт булып. Менә бит ул, каениш, синең белән утырганда уртақ теле дә, җае да табыла. Әйдә, яхшы аш калганчы, яман корсак ярылсын, кабыш бетерик. *(Эчәләр.)*

Мөршидә белән Нурия керә.

Мөршидә. Нишләп монда утырасыз?

Хөрмәтулла. Каениш белән сүзебез бар иде.

Мөршидә. Әйдә, ятыйк инде.

Хөрмәтулла. Иртә бит әле.

Мөршидә. Нишләп иртә булсын? Әнә тышта таң ата. Әйдә, әйдә, тор!

Хөрмәтулла. Әй, шушы хатыннарыны, гүреңдә дә тынгылык бирмәсләр... *(Китәләр.)*

Нурия. Нургал и, син тагын эчкәнсең?

Нургал и. Бераз гына жизни сыйлады.

Нурия. Бераз гына микән? Беләсең, сина эчәргә ярамый.

Нургал и. Кызык кына кеше син. Әйдә ярамый, кешедә дә ярамый, кайда гына ярый соң?

Нурия. Сина беркайда да, бер жирдә дә ярамый. Һәрбер жирдә җәнҗал белән очлыйсың.

Н у р г а л и. Калдыр әле, пожалуйста, син дә миңа акыл өйрәтмә!

Н у р и я. Файдалы акыл икән, нигә аннан качарга? Бигрәк тә бу турыда, син бит миңа беркайчан да эчмим диш сүз бирдең.

Н у р г а л и. Тагын әйтәм: миңа акыл өйрәтмә! Нәрсә эшләргә икәннен мин үзем дә бик яхшы беләм!.. (Китә.)

Нурия нәүмиз булып кала. Г ө л н и с а керә.

Г ө л н и с а. Килең, нишләп берүзең генә?

Н у р и я. Нигәдер, әнкәй, кәсфем юк...

Г ө л н и с а. Төне бүген бик бөркү, шунадыр. Минем дә башым авырта башлады.

Н у р и я. Дөрөсен әйткәндә, әнкәй, Нургали белән арабыз төзек түгел.

Г ө л н и с а. Нишләп алай? Бер-берегезне яратышыш бардыгыз.

Биктимер керә.

Б и к т и м е р. Карчык, бу Мирвәлиләр кайтмады инде, безгә ятсак та ярый торгандыр.

Г ө л н и с а. Бире кил әле. Менә килең арабыз төзек түгел, ди.

Б и к т и м е р. Нишләп ул алай, килең?

Н у р и я. Барың да сөйләсәң күп инде ул, әткәй.

Б и к т и м е р. Барысын да сөйлә, килең, берсен дә калдырма.

Н у р и я. Соңгы вакытта холкы бик бозылды. Бер сүз әйтер хәлем юк, кабына да китә. Аңа әйтмичә дә мөмкин түгел. Чөнки еш кына безгә үзе белән бергә хезмәт иткән иштәшләре килә. Алар килдеме эчәргә, карта уйнарга керешәләр.

Б и к т и м е р. Андый бозык иштәшләрне кайдан тапкан ул?

Н у р и я. Болай алар бар да укыган кешеләр — кайсы офицер, кайсы милли шурада, кайсы хәрби шурада хезмәт итүче бай, мулла малайлары. Ләкин жыелдылармы, беренче сүзне аракыдан башлыйлар. Аннан инде, бәхәсләшәргә, сүз көрәштерергә керешәләр.

Б и к т и м е р. Әйдә әле, анасы, үзе белән сөйләшик.

Китәләр. Тышта яктыра башлый. Г ө л ч и р ә белән А й с ы л у ч ы г а. Гөлчирә тәрәзәләрне ачып жибәрә. Тышта — бакчада кошлар сайраганы ишетелә.

Г ө л ч и р ә. Нинди матур таң ата...

А й с ы л у. Урамда үлем тынлыгы... Бергенә жан иясе дә күренми...

Г ө л ч и р э. Шулай да алар нигә кайтмыйлар икән?

А й с ы л у. Белмим, Гөлчирэ, белмим... Үзем дә шул турыда борчылам...

Г ө л ч и р э. Әллә барып кайтыйкмы? Нәрсәгә чакыруларын белер идек.

А й с ы л у. Абың миңа, Петроградта зур вакыйгалар баруын сөйләгән иде, мөгаен, шул турыдадыр.

Г ө л ч и р э. Чү, аяк тавышы!.. Кемдер болай таба килә...

А й с ы л у. Бу бер генә кеше... Ләкин Мирвәли йөрүе... Әйе, ул! Әнә кашкадан керде...

Г ө л ч и р э. Әкрам кайда калды икән?...

Мирвәликерә.

Абый, Әкрам нигә кайтмады?

М и р в э л и. Аны дежурда калдырдылар.

Г ө л ч и р э. Нинди дежурда?

М и р в э л и. Саклык өчен, илле кешене Губком бинасын сакларга калдырдылар.

А й с ы л у. Нәрсә бар соң, Мирвәли?

Биктимер, Гөлниса, Нургали, Нурия, Хөрмәтулла,
Мөршидекерә.

Б и к т и м е р. Нигә чакырганнар соң, улым?

М и р в э л и. Петроградта, әткәй, кешелек тарихында күренмәгән кабахәтлек эшләнгән. Владимир Ильич Ленинны Ватанга хыянәт итүче диңгиз иткәннәр. Гәм аны кулга алырга, суд ясарга приказ биргәннәр.

Б и к т и м е р. Кара син аны, каһәрләрне! Кемнәр инде алар?

М и р в э л и. Вакытлы хөкүмәтнең сатлык министрлары.

Б и к т и м е р. Ленин хәзер кулдамы?

М и р в э л и. Хәзергә анысы билгеле түгел... Менә Нургали, сиңең социалист министрларың кая барып життеләр? Гомере буена эшче-крестьян интересы өчен көрәшеп, салкын Себерләрдә, чит илләрдә жәфа күргән кешебезне кулга алырга приказ биргәннәр... Вакытлы хөкүмәткә каршы күтәрелгән революция дулкынын басар өчен, коралсыз эшчеләрнең каннарын койдыралар. «Правда», «Солдат Правдасы» газеталарының редакцияләрен талаталар. Демонстрациягә катнашкан меңләгән кешеләрне кулга алалар.

Н у р г а л и. Анда минем ни катнашым бар?

М и р в э л и. Син бит аларның туры солдататы.

Н у р г а л и. Абый, әйдә бу мәсьәләне калдырыйк. Чөнки ул бик зур мәсьәлә. Без аны монда чишә алмабыз.

М и р в ә л и. Шулай да син бу кабахәт фактка ничек карыйсың?

Н у р г а л и. Тукта әле, ни өчен син миңа мондый сорау бирәсең?

М и р в ә л и. Синең фикереңне беләсем килә.

Н у р г а л и. Минем фикерем сиңа бик билгеле — мин революция солдатый!

М и р в ә л и. Юк, мин сиңа, Вакытлы хөкүмәтнең бу кабахәт фактына ничек карыйсың, дим.

Б и к т и м е р. Улым, Нургали, нигә алай киреләнәсең? Абыең сорагач, жавап бир.

Н у р г а л и. Әти, катышма... Бу мәсьәләдә син берни дә аңламыйсың.

Б и к т и м е р. Ничек инде ул аңламыйм?

Н у р г а л и. Шулай, син сәясәтне белмисең.

М и р в ә л и. Син бик күп беләсең инде.

Н у р г а л и. Һәрхәлдә, синнән ким түгел.

М и р в ә л и. Үз корсагың турында. Ләкин халык интересын, Ватан интересын аңлауга килгәндә, буржуазия жырын жырлыйсың.

Н у р г а л и. Абый!.. Син минем авырткан жиремә кагылма! Мин Ватан өчен өч ел бие күкрәгемне куеп сугыштым.

М и р в ә л и. Тукта әле, син нинди Ватан турында сөйләсең?! Алпавытлар, капиталистлар Ватанын үз Ватаным димәкче була-сыңмы? Синең белән минем Ватаным властыны үз кулыбызга — пролетариат кулына алгач кына булачак!

Н у р г а л и. Чикләнмәгән монархияне яклаучы, революция дошманы булган Казан губернаторы генерал Сандецкийның өенә кереп, кулга алуучы солдатларның да берсе мин булдым!

М и р в ә л и (*ирония белән*). Бик зур батырлык күрсәткәнсең икән!

Н у р г а л и. Кайчан инде халкыбыз ирек алып, илебезнең дошманы булган немецларны тар-мар итәргә торганда, син сугышка каршы чыгып, солых сорыйсың.

Б и к т и м е р. Улым, Нургали...

Н у р г а л и. Без анда, фронтта, егерме дүрт сәгать буена кан эчендә йөзеп йөргәндә, син монда сигез сәгатьлек эш вакыты даулыйсың. Безгә анда, тәүлегенә бер ташкыр ашарга туры килмәгәндә, син монда хезмәт хакын арттыруны таләп итәсең.

Б и к т и м е р. Улым, Нургали, минем сүземне дә тыңла әле...

Н у р г а л и. Эпчеләрне революциягә каршы котыртасың.
Б и к т и м е р. Житәр, дим мин сиңа!..
Н у р г а л и. Крестьяннарны таларга өндисең.
Б и к т и м е р. Яхшылап әйткәнне белмәдең, менә сиңа, мә!!.

Кизәнеп Нургалинең янагына суга, ул барып диванга ава. Тынлап торучылар урын-нарыннан сикереп торалар. Нургали ипләп кенә диваннан кузгала.

Н у р г а л и. Әйдә, Нурия, болар безгә туганнар түгел!..
Н у р и я. Тукта, Нургали, син кая?
Н у р г а л и. Әйдә, минем белән!.. *(Чыгып китә.)*

Пәрдә.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ

БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Ташугай авылы урамы. Бер якта — Биктимер карт өе һәм каралтылары. Икенче якта — Гайнавал өе күренә. Вакыт кичкә таба, энгер-менгер чак. Пәрдә ачылганда артта жыр тавышы ишетелә. Г а й н а в а л өеннән чыгып жыр ишетелгән якка карап тора. Кочаклашып исерекләр керәләр.

Ж ы р. Окошларда яткан чакта,
Килер мылтык тавышы.
Бик озакка китте инде
Бу Германның сугышы. *(Китәләр.)*

Бөләкәй арба тартыш, Зәмзәмбану кайтып керә.

Зәмзәмбану. Бу нинди исерекләр, күрше?
Г а й н а в а л. Тагын хәбәр килде бит.
Зәмзәмбану. Нинди хәбәр?
Г а й н а в а л. Ак билет белән калучыларны яңадан наборга чакыралар.

Зәмзәмбану. Кемнәр китә икән?
Г а й н а в а л. Әхтәринен ике малае, Ясәви. Безнең авылдан егермеләп кеше, ди.

Зәмзәмбану. Бик әйбәт булган. Безнең ирләребез күптән инде бапларын салдылар. Ә алар һаман монда корсакларын киереп йөриләр. Шәүлихан малайлары тагын каламы?

Г а й н а в а л. Алар жасен табалар, бу юлы да бармыйлар, ди. Син әле кайда идең?

Зәмзәмбану. Пристаньга кыстыбый сатарга бардым.

Г а й н а в а л. Соң ничек, үттеме?

Зәмзәмбану. Аллага шөкер, кырылып алдылар. Тик бер-

ничә ристаны гына пароход кычкырткач, акча бирми йөгерде.
Әтиләр һаман юкмы әле?

Г а й н а в а л. Юк, күрше, бүген дә кайтмаулары булды инде.

З ә м з ә м б а н у. Су белән кайтырлармы әллә диң, мин дә Ка-
зан пароходыннан көткән идем, күренмәделәр.

Култык астына зур портфель кыстырып, түшенә баш кадәр кызыл
бант куеп, милиция начальнигы формасында Б а с а р ы й керә.

Б а с а р ы й. Әйтергә кирәк, бу нинди митингә?

Г а й н а в а л. Бернинди дә мөтәнгә түгел, болай гына сөйләшеп
торабыз.

Б а с а р ы й. Бу вакытта нинди сүз булырга мөмкин? Әйтергә
кирәк, авылга революцион власть вәкилләре килгән, урамнары-
гыз себерелмәгән. Ипегалларыгыз тәртипкә китерелмәгән. Ни
өчен без революция ясадык, ни өчен канечкеч патшаны бәрәп төшер-
дек? «Жир» дисез, «мир» дисез, ә үзегез шуны да белмисез.

Г а й н а в а л. «Татар түрә булса, чабатасын түргә элә», диләр
иде, дөрөс икән.

Б а с а р ы й. Беренчедән, мин түрә түгел, гражданка Мөрсәли-
мова, икенчедән, Вакытлы хөкүмәт вәкиленә тел тидерүең өчен
революцион закон исемнән өч сум штраф салам. Илтеп түләрсен.
(*Квитанция бирә.*)

Г а й н а в а л. Алла... Синен бер дә серкәң су күтәрми баш-
лаган...

Б а с а р ы й. Сүз көрәштереп торуны мин революцион закон
исемнән тьям! Гражданка Зәмзәмбану Биктимирова! Нигә синен
кисмәгеңдә суың юк?

З ә м з ә м б а н у. Көннәр бик эссе бит, Басарый... Кичә генә
тутырып куйган идем, кишкәндер.

Б а с а р ы й. Кишкәнме, кишмәгәнме — анда минем эшем юк.
Әйтергә кирәк, хәзергесе минутта кисмәгең сусыз тора. Пумалаң-
ның мунчаласы юк!

З ә м з ә м б а н у. Бар иде, чәчрәп китим, бар иде, бозау чәйнәп
бетергән.

Б а с а р ы й. Чәйнәгәнме, чәйнәмәгәнме — анда минем эшем
юк. Революцион закон исемнән биш сум штраф салам, илтеп
түләрсен. (*Квитанция биреп китә.*)

З ә м з ә м б а н у. Ай-ай, ничек коры тотә бу!

Г а й н а в а л. Әйдә, кылансыннар инде, муеннарын сындырыр-
лар әле. Мироныч әйтә: зур шәһәрләрдә тагын буталышлар бара,
ди.

З ә м з ә м б а н у. Мин бу кисмәккә су тапыйм әле, я тагын
штраф дияр. (*Китә.*)

Тагын жыр тавышы ишетелә. К а с ы й м х а н керә.

К а с ы й м х а н. Әйттерәләрме, Гайнавал жиңги, ә?
Г а й н а в а л. Әйе, әйттерәләр, тик аракысын каян алалар?
К а с ы й м х а н. Каян диң, хәзер бит һәрбер авыл үзе кайна-
та.

Г а й н а в а л. Шулай микән? Мин икенче төрлерәк ишеткән
идем... *(Китә баилый.)*

К а с ы й м х а н. Тукта әле, минем сиңа йомышым бар.

Г а й н а в а л. Без дә кирәк булдыкмыни?

К а с ы й м х а н. Кем сезне кирәкми дигәне бар?

Г а й н а в а л. Ә соң теге вакытны, судка тарттырыш йөрүең?

К а с ы й м х а н. Ярый инде, узган эшкә салават диләр
түгелме? Мин ишеттем, син быел да уракка читкә китәсең
икән?

Г а й н а в а л. Әйе, исәбем шулай.

К а с ы й м х а н. Әйдә, үземә кил. Тарантаска гына утырыш
йөрерсең.

Г а й н а в а л. Ничә пот бирәсең?

К а с ы й м х а н. Ничек, ничә пот?

Г а й н а в а л. Урган өчен десятина башына ничә пот иген бирә-
сең, дим.

К а с ы й м х а н. Нигә иген? Акчалата алырсың.

Г а й н а в а л. Юк, мин сиңең ул керенкаңа эшләим. *(Бикти-
мерләр ишегалдына кереп китә.)*

Ашыгып М и р з а х а н керә.

М и р з а х а н. Абый, син нишләп биредә?

К а с ы й м х а н. Күрәсең, иген өлгерә. Урыга кеше юк. Бөтен
авылыны йөрөп чыктым, сүз куешкандай, барысы да иген белән
түлүенә сорыйлар. Менә революциягез кая китереп житкерде!

М и р з а х а н. Ул кечкенә мәсьәлә, кеше юк икән, өмә жыеп
та урдырысың. Монда икенче бер мәсьәлә килеп туды әле.

К а с ы й м х а н. Нинди мәсьәлә?

М и р з а х а н. Безгә комиссия килә.

К а с ы й м х а н. Нинди комиссия?

М и р з а х а н. Аракы заводындагы чатаклыкларны тикшерергә
губерна эшче-крестьян депутатлары советы кеше жиберә.

К а с ы й м х а н. Каян ишеттең?

М и р з а х а н. Өяздән Ишниязов шалтыратты. Итәк-жиңнәре-
гезне тизрәк жыегыз, ди.

К а с ы й м х а н. Алай... Каян сизделәр икән?

М и р з а х а н. Авылда торыш белмим диң, ә? Биктимер кай-
да?

К а с ы й м х а н. Шәһәргә, кызының туена киткән, диләр.

М и р з а х а н. Әйе, киткән кызының туена... Муенчак

әзерләргә, синең белән минем муеныма... Мирвәли анда безнең остән языш биргән, ди.

К а с ы й м х а н. Әйттем мин сиңа, пычранмыйк, дидем. Ә син мичкә-мичкә төяп, Һяз комитетындагы начальникларга жибәрдең.

М и р з а х а н. Мин жибәрсәм, гомуми интересыбыз өчен жибәрдем. Ә менә син... Управляющий белән бергәләп бөтен миргә сатып ятасыз. Әнә бүген дә ярты волость исергән. Я, нишлибез?

К а с ы й м х а н. Нишлисең... Хәзер анда егерме мичкәләп спирт житешми.

М и р з а х а н. Егерме мичкәләп? Нишләп алай бик күп ул?

К а с ы й м х а н. Шулай, апаган белми, тураган белә. Миндә бар да язылган.

М и р з а х а н. Ул чагында бердәнбер юл — погром ясатудан башка чара юк.

К а с ы й м х а н. Ләкин кемнән?

М и р з а х а н (*кулы белән исерекләп тавышы килгән якка күрсәтә*). Әнә шул наборга китүчеләрдән. Без хәзер генә Басарый белән аракы заводыннан килдек. Эшнәң ничек булуыш управляющийга да сөйләдек. Ул каршы түгел. Син хәзер Әхтәри абзый малайларын күр. «Күрше авыллар аракы заводын таларга баралар икән» дип исерекләрнең колакларына салсыннар. Талау башлануга без моннан барырбыз да халыкны тынычландырырга тырышкан булырбыз. Алар, әлбәттә, безне тыңламаслар. Шуннан инде, краннарны ачып агызырбыз яки ут төртөп яндырырбыз.

К а с ы й м х а н. Баш, мин әйтәм, үзеңдә...

М и р з а х а н. Ярый, бар, эшендә бул.

Касыймхан китә. Икенче яктан Я с ө в и керә.

Я с ө в и. Мирзахан, мине нигә сорадың?

М и р з а х а н. Синең эшләр пәптән түгел, Ясәви.

Я с ө в и. Наборга чакыруны әйтәсеңме?

М и р з а х а н. Юк. Кригер тегермәннен талавыгызны ачалар.

Я с ө в и. Кемнәр?

М и р з а х а н. Артамонов белән Биктимерләр Мирвәлигә житкергәннәр. Ул бу эшнә губерна эшче-крестьян депутатлары советында күтәргән. Хәзер безгә комиссия килү куркынычы бар. Шуның өчен сиңа ул талауны Биктимернең үзенә аударырлык бер күчтәнәч әзерләргә кирәк.

Я с ө в и. Нинди күчтәнәч, аңламыйм.

М и р з а х а н. Әйдә, сөйләрмен. (*Китәләр.*)

Көянтө-чилөк күтәреп Зәмзәмбану суга китә. Биктимерләр өннөн Гайнавал чыга. Котомка асып Артамонов керә.

Артамонов. Исәнме, Гайнавал түтәй?

Гайнавал. Бик әйбәт, Мироныч. Кая болай?

Артамонов. Өязгә, каралырга барышым.

Гайнавал. Каралырга? Урындагы кешеләрне алмыйлар иде түгелме?

Артамонов. Шулай иде дә, менә мине жибәрәләр.

Гайнавал. Шәүлихан малайларының эшедер инде.

Артамонов. Бапка кемнеке булсын? Билгеле, пуларныкы, үзләренчә, миңа яманлык теләүләредер инде, ләкин алар ялгышлар. Мин фронтта, солдат арасында күбрәк файда китерермен, диг уйлыым. Тик менә волостытагы организация генә зәгыйфьләнә. Жиде кеше китәбез. Нишлисең, чакыргач, бармыйча булмый. Биктимер Шамкаевичлар юкмы әле?

Гайнавал. Юк шул, Мироныч, үзем дә шуңа кайгырам. Мин аларның өйләрендә калган идем, иртәгә уракка төшәләр. Ташлап китсәм, уты-күзе бар дигәндәй.

Артамонов. Миңа да ул бик кирәк иде. Менә нәрсә, Гайнавал түтәй, минем урынга волостыта карт учитель Степан Фадеич кала, йомышыгыз төпсә, аңа барыгыз. Аннан, Биктимер Шамкаевичка әйтерсең, кайту белән Степан Фадеичка барыш, губернадагы хәлләрне сөйләсен.

Гайнавал. Ярый, ярый, Мироныч, әйтермен. Тик нигә соң әле ашыгасыз, безнең авыллар иртәгә генә юлга чыгалар.

Артамонов. Минем өяз большевиклар комитетында эшләрем бар. Шуның өчен бер көн алдан барырга булдым. Ярый, Гайнавал түтәй, хуш, сау бул.

Гайнавал. Исән йөрәп кайт, Мироныч.

Китәләр. Зәмзәмбану судан кайтып килә. Ясәви керә.

Ясәви. Зәмзәмбану жиңги, сиңа бер-ике пот арыш оны кирәкмиме?

Зәмзәмбану. Артык оның бармыни?

Ясәви. Артык түгел дә, иртәгә калага наборга китәм, расходка бер тиен акчам юк.

Зәмзәмбану. Кит аннан, нишләп сиздә акча булмасын? Көне-төне искепулян булып йөрисең.

Ясәви. Товарга бәйләп куйган идем шул.

Зәмзәмбану. Күпмедән?

Ясәви. Үз кеше белән килешербез.

Сөйләшә-сөйләшә Биктимерләр ишегалдына кереп китәләр. Ястү намазыннан кайтышлыи Әхтәри белән Гыйльман мулла үтеп бара.

Әхтәри. Шулай, хәзрәт, хәер-догагыздан ташламагыз, ирт-өнгә намаздан, без калага чыгабыз.

Гыйльман. Хәерле булсын, мулла Әхтәрәтдин. Синең улың дөнъя күрмәгән егетләр түгел, нишалла, жаен табарлар әле.

Әхтәри. Белмим шул, хәзрәт, заманалар үзгәрәп китте бит. Фронттагы солдатларның сорауы буенча чакырлар.

Гыйльман. Кайгырмагыз, мулла Әхтәрәтдин, тәкъдирдә язылмаган булса, берни дә эшли алмаслар. Сугыш инде ул — пәйгамбәрләр заманыннан калган изге эш. Һәр ирнең башыннан уза торган дәүләт йоласы.

Әхтәри. Син кызык кына, хәзрәт, мин сиңа зарымны сөйлим, ә син мине үгет-нәсихәт белән сыйлыйсың. Ярый ла синең үз улың шәһәрдә дин бозып ята, минекеләр дөрләп янган ут эченә баралар.

Гыйльман. Тукта әле, мулла Әхтәрәтдин, нишләп минем улым дин бозсын?

Әхтәри. Намаз догаларын кара халык телендә укырга кирәк дид, гәжиткә язган.

Гыйльман. Аңламагансыз, минем углым Ходаяр дингә ислах кертәп, исламиятне үз жиребездә ныгытырга тырыша.

Әхтәри. Белмим тагы, шимбә базарында миңа Гатаулла мулла сөйләгән иде.

Гыйльман. Алар кадимчелек колы, наданнар. Күрәсен, иле-бездә инкыйлаб булды, бөтен тәдбирләр халыкка якынлаштырылырга тиеш. Ярый, улларыңның котылыш кайтуларын теләп истихара намазыннан соң дога кылырмын.

Китәләр. Биктимер ишегалдыннан Зәмзәмбану белән Ясәви чыга.

Ясәви. Тик моны, жинги, минем хатын күрмәсен иде, беләсең, ул бик көнче хатын, теге вакытны синең белән шаярганны сизеп тә сафура бураннары куптарды бит, моны да белеп алса, Алла сакласын, чәбәйкә эт шикелле үзенә ябышпыр.

Зәмзәмбану. Әйе, ул минем су юлымда чәчләремне йолкыш бетергән иде. Тик капчык кемнән сорап торыйм соң? Күршеләргә керсәм, бар да йоклыйлар.

Ясәви. Биктимер абзыйларныкы юкмыни?

Зәмзәмбану. Бар да, аларның келәтләре бикле бит.

Ясәви. Тукта әле, минем кесәдә ачкычлар бар бугай, бәлки, берәрсе ярый торгандыр.

Зәмзәмбану. Чыннан да маташтырыш кара әле, ача алмасыңмы? *(Келәт янына китәләр, ачкыч яратып йозакны ачалар.)*

Зәмзәмбану. Кара, синең мондыйга да осталык бар икән?

Я с ə в и. Шәүлихан малайларында юкка гына өч ел дәверен-
ный булып тормадым. *(Келәткә кереп китәләр, капчык тотып
чыгалар.)*

Я с ə в и. Булды бу. Онын бушаткач, менә бу песи йөри торган
типектән эчкә ташларсың.

З ə м з ə м б а н у. Ярый, Ясəви, тапкырлыгың өчен маладис!
(Китәләр.)

Икенче ипектән Ш ə ү л и х а н белән С а м с о н о в керә.

Ш ə ү л и х а н. Патша бер кеше иде, шулай да ул Россия белән
идарә итəргə өлгерде. Ә хəзер нəрсə? Һәр жирдə собрание дə ми-
тинга. Күркəлəрне жил белән симерткəн кебек, халыкны речь белән
туйдырырга уйлыйлар.

С а м с о н о в. Алар менə миңа сөйлəргə ирек бирсеннəр иде,
сөйлəр идем аларга речье!..

Ш ə ү л и х а н. Ул хатын энə шул эчтəге өйдə тора. Бар, син
кер.

С а м с о н о в. Миңа сатар микəн соң?

Ш ə ү л и х а н. Сатар. Мин һəрвакыгта аңардан алам.

С а м с о н о в. Бəлки хəзер дə сезнең үзегезгə керергə кирəк-
тер?

Ш ə ү л и х а н. Миңа ярамый, бирəчəгем бар. Кара аны, тəмен
татып ал. Беркөнне миңа бер каторжаны су сатып жибəрде.

Самсонов Биктимерләр ишегалдына кереп китə дə кире əйлəнеп чыга.

С а м с о н о в. Өйдə юк, ишегендə зур йозак.

Ш ə ү л и х а н. Күршелəренə кергəндер, бераз кəтик.

Капка төбөндəге скамьяга утыралар.

Россия менə нинди хəлгə калды бит, Савелий Назарич, само-
гончы хатыннарга ялынып йөр, имеш.

С а м с о н о в. Безгə, Шәүлихан Алимханович, немецлар белән
сугышырга кирəк булмаган. Ул чагында илдə мондый кытлык та,
революция дə булмый иде. Синең эшлəр əле ничегə, бер улың во-
лость комитеты председателе, икенчесе өяздə продком вəкиле. Менə
минем хəлем хəl. Әүвəлгə урядник дип, беркая да алмыйлар. Читкə
китəр идем, документ бирмилəр.

Ярты капчык он күтəреп З ə м з ə м б а н у кайгып керə.

Ш ə ү л и х а н. Киленчək, без сине кəтə идек.

З ə м з ə м б а н у. Тагын агач акчагамы?

Шәүлихан. Юк, менә акчабыз учыбызда.
Зәмзәмбану *(акчаларын алып)*. Әйдәгез.
Шәүлихан. Бар, Савелий Назарич.

Зәмзәмбану белән Самсонов кереп китә. Урам яктан Мирзахан килеп чыга.

Мирзахан. Әти, син монда нишләп утырасың?
Шәүлихан. Кичке һавада йөрергә чыктым да ял итәргә утырдым.

Мирзахан. Әни сине анда борчылыш көтә. Бар, өйгә кайт.

Шәүлихан. Кайтмыйм мин ул өгезгә. Абың мине бүген паразит дип хурлады.

Мирзахан. Болай ярамый, әткәй, син безнең белән уртак тел табарга тиеш.

Самсонов әйләнеп чыга.

Самсонов *(Мирзаханны күрмичә)*. Шәүлихан Алимханович, ул сиңең бирәчөгөнне алып калды. Яртыны гына бирде.

Мирзахан. Нәрсә ул яртыны гына?

Самсонов. Исәнмесез, Мирзахан Шәүлиханович.

Мирзахан. Кулыңда нәрсә ул?

Самсонов. Юк, Мирзахан Шәүлиханович, берни дә түгел...

Мирзахан. Кая, шепәңне бир әле.

Самсонов. Ул минеке түгел, менә, Шәүлихан Алимханович...

Мирзахан. Бир, диләр сиңа!.. *(Кулыннан тартып шешәсен ала, иснәп карый.)* Самогон?.. *(Бөкесен алып эңиргә агыза да шешәсен читкә ыргыта.)*

Шәүлихан. Сынок, син нишләдең?

Мирзахан *(Самсоновка)*. Моннан соң әти белән йөргәннең күрәсе булмыйм. Вон моннан!..

Самсонов китә.

Аның кебек кешеләр белән дус булырга сиңа, әти, ярамый. Бер улың волость комитетының председателе, икенчесе өяз продком вәкиле. Ә син самодержавие палачы — урядник белән эчеп йөрисең.

Шәүлихан. Башка кем белән йөрергә соң? Сасы мужикларың беләнме? Ничбер вакытта! Хәлемнән килсә, мин аларның берсен дә калдырмыйча, кырыш бетерер идем.

Мирзахан. Ул чагында безгә кем хезмәт итәр иде, дип уйлыйсың. Алай ярамый ул, әти. Әйдә, өйгә илтәп яткырыйм. *(Китәләр.)*

Зэмзэмбану. Кара инде, караңгыда шәйләмичә, безнең ямаулы капчык урынына, өр-яңа капчыгын биреп жибергән. Ятмаган булсалар, алыштырыш кайтыйм әле. *(Китә. Берез баргач, туктап кала.)* Би... Нәрсәгә барып йөрим? Аларныкы безгә хәләлдер әле. *(Капчыкны келәт тишегеннән эчкә ыргыта.)*

Аргы урамнарда шау-шу күтөрелә. Сәхнә аша чиләк тоткан кешеләр йөгереп китгеләр. Зэмзэмбану шуларның берсен туктата.

Зэмзэмбану. Хәмидулла, кая болай йөгәрәсез?
Хәмидулла. Күрше авыллар арагы заводын талыйлар!
(Китә.)

Зэмзэмбану тиз генә ишегалдына кереп югала. Көянтә-чиләк күтөрөп чыга. Гайнавал тәрәзәсенә барып кага.

Зэмзэмбану. Тор, күрше, тор, мөхрүм каласың!
Гайнавал *(тәрәзәдән башын сузып)*. Нәрсә бар, әллә по-жармы?

Зэмзэмбану. Әйдә, киттек!

Гайнавал. Кая?

Зэмзэмбану. Спирт алырга!!

Гайнавал. Нинди спирт?

Зэмзэмбану. Арагы заводын талыйлар. Бөтен авыл шунда йөгәрә. Әйдә, киттек.

Гайнавал. Бик, шуның белән генә пычранып йөрисем калган.

Зэмзэмбану. Син теләсәң нишлә, мин киттем! *(Көянтә-чиләкләрен кулына тотып, итәкләрен кыстырып китә.)*

Мирзахан, Касыймхан, Басарыйлар йөгереп керәләр.

Мирзахан. Туктагыз, ашыкмагыз, талый төшсәннәр...

Пәрдә.

ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Биктимер картның ишегалды. Ап-аяз жәйге көн. Пәрдә ачылганда сәхнәдә беркем дә юк. Берздан көянтә-чиләк күтөрөп бакча ягыннан
Гайнавал кайтып керә.

Гайнавал. Ай Алла, Биктимер абзыйлар кайта түгелме? Әйе, шулар шул *(Көянтә-чиләкләрен өйгә кертеп куя да ишегалдына чыга.)*

Аркаларына төеннәр асып, Биктимер белән Гөлниса кайтып керә.

Г а й н а в а л. Әйдәгез, кунактар, әйдәгез, бик озакладыгыз.

Г ө л н и с а. Озакладык шул, Гайнижамал.

Г а й н а в а л. Исән генә йөрөп кайттыгызмы?

Б и к т и м е р. Аллага шөкер, Гайнавал. Үзегез нихәл соң, имин генә тордыгызмы?

Г а й н а в а л. Бер көе генә. Мал-туарларыгыз, кош-кортларыгыз да исәннәр. Мирвәлиләр, Гөлчирәләр таза гына калдылармы?

Г ө л н и с а. Әлхәмделиллаһи шөкер, сораганнарга сәлам, ди-деләр.

Б и к т и м е р. Уракка да төшкәнсез икән.

Г а й н а в а л. Әйе, өч көннән бирле урабыз. Бүген күлем алдыннан, ямщик атында, Хөрмәтулла кияүләрегез үтеп киттеләр. Бер пароходта кайттык, озакламый авылда булырлар, дигәч, төштән соң уракка бармадым, өегезне жыештырып чыгардым.

Г ө л н и с а. Бик рәхмәт инде, Гайнижамал, сиңа мәшәкать ясадык.

Б и к т и м е р. Авылда ниләр бар?

Г а й н а в а л. Ак билет белән калучылар наборга киткәннәр иде, әле кайтканнары юк.

Г ө л н и с а. Кемнәрне чакырдылар?

Г а й н а в а л. Шәүлихан малайларыннан бапкалары берсе дә калмады. Аксак-туксагын да, сукыр-чулагын да төяп озаттылар.

Артта бер тавык этәч булып кычкыра.

Г ө л н и с а. Нинди ямьсез тавыш ул?

Г а й н а в а л. Сөйләмә инде, Гөлнисәттәй, Зәмзәмбану киленегезнең чуар тавыгы этәч булып кычкыра. Көш, каһәр суккан, көш!.. *(Жирдән әйбер алып ыргыта.)*

Г ө л н и с а. Нинди бәхетсезлек теләп кычкыра икән, тамагына таш кергерә.

Б и к т и м е р. Әй, куйсана, күңеле көр аның, шуңар кычкыра ул.

Г ө л н и с а. Бер дә алай түгел, мин яшь чакта, жизниләрнең бер тавыгы шулай азган иде, яхшылыкка булмады, төнлә белән янғын чыгып, каккан казыклары да калмады. Зәмзәмбану киленгә әйтеп, бүген үк суйдырырга кирәк.

Г а й н а в а л. Үзе өйдә юк шул.

Г ө л н и с а. Кайда, урактамыни?

Г а й н а в а л. Моннан өч көн элек милиция алып киткән иде.

Б и к т и м е р. Ни өчен?

Г а й н а в а л. Наборга китүчеләр арагы заводын таладылар, шуңда Зәмзәмбану киленегез дә катнашты.

Биктиме р. Алай... Эшләр булган икән алайса?

Гайнавал. Нинди генә әле... Бер-берсен таптау, авыл белән авыл сугышу дисеңме, берсе дә калмады. Өч кеше аракы чанына төшеп үлдә.

Гөлниса. Әнкәем лә...

Биктиме р. Шуннан, Гайнавал, шуннан?

Гайнавал. Шуннан, милицияләр ияртеп Мирзаханнар барганнар. Талаучыларны үгетләп туктатырга теләгәннәр, кая ул, колларына да элмиләр икән. Шуннан инде, Мирзахан тоткан да үз кулы белән аракы чанына ут төрткән. Икенче көнне төшкә кадәр үкереп янды.

Гөлниса. Менә анысы бик әйбәт булган. Кайчан карама, шунда барып эчәләр иде. Ярый, сез сөйләшә торыгыз, мин самовар куеп жибәрим. Гайнижамалны кала күчтәнәче белән сыйларбыз. *(Өйгә кереп китә.)*

Биктиме р. Кара әле, Гайнавал, син минем башка күсәк белән суккандай иттең бит. Шул заводны талап ятучы Шәүлихан малайларын тоттырырга дип мин калага бардым. Мирвәли белән кияүнең вакытын эрәм итеп, учреждениедән учреждениегә йөрдек, анда комиссия жибәрергә булып калдылар. Ә син, шул заводны хәзер юк, дисең.

Гайнавал. Заводы бар аның, исән. Тик чаны гына юк.

Биктиме р. Барыбер, чаны булмагач, аларның урлау-урламауларын каян белерләр? Оста эшләгәннәр, оста... Хәзер инде ак эт бәласе кара эткә, дигәндәй, башкаларга сылтый торганнардыр.

Гайнавал. Билгеле, безнең авылдан гына утызлап кешене алып киттеләр.

Биктиме р. Мироныч ничек ирек бирде соң?

Гайнавал. Ул өйдә юк иде шул. Талау буласы көнне генә аны наборга озатканнар иде.

Биктиме р. Димәк, алар моны алдан уйлап, план белән эшләгәннәр. Тагын нинди яңалыклар бар?

Гайнавал. Авыл комитеты председателе Хәйдәр печәтен югалтты.

Биктиме р. Нишләп?

Гайнавал. Минзәлә базарында жуликлар кесәмнән акчам белән бергә алдылар, дип әйтә ди. Дөресе — тәтәйләрдә калдырган, диләр.

Биктиме р. Печать кадәр печәтне дә саклый алмагач, ул кешедән күшме өмет итәсең инде.

Гайнавал. Аңардан өмет юк инде ул, Биктимер абзый. Атнасына бер көн авылда булмый, Ясәвиләр белән итәк асты сүздәсендә йөри. Без монда сине сайлыйбыз дип торабыз әле.

Биктиме р. Мине, рәис итепме?

Г а й н а в а л. Әйе. Беркөнне жыенда Мирзахан алдында күтөргөн идек. Сайлатасы килми. «Биктимер абзый бик әйбөт кеше, тик аның укымышы юк», дигән була.

Х ә й б у л к е р ө.

Х ә й б у л. Исән кайттыңмы, Биктимер абзый?

Б и к т и м е р. Шөкер, энем Хәйбулла. Үзең нихәл соң?

Г а й н а в а л. Кемнәрне алдылар?

Х ә й б у л. Кемнәрне калдырдылар, диң, Гайнавал жиңги. Хәтта мескен Жәләйне дә алдылар.

Г а й н а в а л. Сыңар күзе беләнме?

Х ә й б у л. Әйе, бер күзе белән. Сукса тимер өзәрлек Әхтәри малайларын, Ясәви кебекләрне тагын кайтарып жибәрделәр.

Г а й н а в а л. Нинди генә авырулары бар икән шуларның? Барган саен тишекле бер тиен кебек әйләнәләр дә кайталар.

Х ә й б у л. Шайтаннары да юк. Көне-төне докторлар, комиссия членнары артынан йөрделәр.

Б и к т и м е р. Алай булгач, Миронычны да алганнардыр инде.

Х ә й б у л. Аны өзәз большевиклар комитеты бирмәде. Губерна аша эш йөртеп калдыртты.

Б и к т и м е р. Анысы әйбөт булган. Ул да китсә, муенга менеп атланырлар иде.

Х ә й б у л. Әле дә кимен куймыйлар. Ишеткәнсеңдер, аракы заводын нишләттеләр?

Б и к т и м е р. Әйе, Гайнавал сөйләде.

Г а й н а в а л. Әнә Мироныч та кайтып өлгерде.

А р т а м о н о в к е р ө.

А р т а м о н о в. Исәнмесез, иптәшләр!

Б и к т и м е р. Әйдә, Мироныч, түрдән уз.

Г а й н а в а л. Котылдыңмы, Мироныч?

А р т а м о н о в. Алты айга калдырдылар. Я, Шамкаевич, Мирвәли, Айсылулар нишләп яталар?

Б и к т и м е р. Болай исән-саулар. Тик бик борчулы чакка очрадык. Мирвәли юнләп өйгә кайтып кермәде. Көне-төне заводта красный гвардин отрядлары оештырып йөрде. Туйганчы сөйләшә дә алмадык. Озатырга да пристаньга гына төште. Шунда сиңа менә бу хатны язып бирде. *(Хат бирә.)*

Г а й н а в а л. Биктимер абзый, Гөлчирәнең ире нинди кеше инде?

Биктимер. Укыган, булдыклы егет. Гәзит чыгару эшендә баш булш тора.

Хәйбул. Анысы да монысы, Биктимер абзый, бу бурсык балалары белән нишлибез инде?

Биктимер. Хәзер аларның койрыкларына басарлар. Озакламый комиссия килергә тиеш.

Хәйбул. Нинди комиссия?

Биктимер. Мирвәли белән кияү, Эпче-Солдат Депутатлары Советына барып, комиссия жибәрүне куйдылар.

Хәйбул (*хат укып торган Артамонов янына килеп*). Алай булса, әйләндереп салабыз икән үзләрעң, Мироныч, ә?

Артамонов. Белмим шул, Хәйбул.

Хәйбул. Мирвәли абый комиссия билгеләткән, ди.

Артамонов. Әйе, билгеләткән. Ләкин бөтен эшбезне дә шул комиссия эшләп бирер әле диг кәтәргә ярамый. Бу турыда өяз большевиклары комитетында минем докладымны тыңладылар. Шунда безнең волость крестьяннары арасында тиешле дәрәжәдә оешканлык булмау аркасында, буржуа вәкилләренә башбаштаклык итүләре килеп чыккан диг таптылар. Бу турыда безгә Мирвәли дә шулай диг яза.

Гөлниса (*башын тәрәздән сузып*). Карт, самоварым өстәлдә. Кунакларны чәйгә алыш кер.

Биктимер. Әйдәгез, кунаклар, кала күчтәнәчләре белән чәй эчик.

Кереп китәләр. Урам яктан Зәмзәмбану кайтып керә. Өйгә кереп китә. Берздан Гөлниса белән әйләнеп чыгалар.

Гөлниса. Ай Алла, килең, нигә өйгә кермисең, чит кешеләр түгел ич.

Зәмзәмбану. Вакытым юк, әнкәй, мин хәзер китәм.

Гөлниса. Кая тагың?

Зәмзәмбану. Кригер утарына.

Гөлниса. Анда инде нәрсәгә?

Зәмзәмбану. Эшләргә жибәрәләр.

Гөлниса. Тукта әле, килең, безгә сине милиция алыш китте, диг сөйләгәннәр иде.

Зәмзәмбану. Әйе, әнкәй, аракы заводын талауда гашләп мине алыш киткәннәр иде, волостьта өч тәүлек буена ач тотып, бүген суд ясадылар, бер ел ашавыт утарыңда эшләргә хөкем иттеләр. Башкаларга берни дә булмады, бер мине генә жәзаладылар, имансызлар... (*Елый.*)

Гөлниса. Нишләп алай?

Зәмзәмбану. Ничә әйтсәң дә шул, Шәүлихан малайлары, сагоңчы, бозык хатын ул, диг өстемнән тордылар.

Гөлниса. Катнашмаган булсаң, ак сакаллы карт булыр идең

дә, килен, күрәсен, язмышың шулай булгандыр инде. Ярый, килен, бер караганда китүенә кайгырма, эшләсәң тамагың тук, өстен бөтен булыр, дигәндәй, анда торучылар да күп бугай, бәлкем, шунда берәр ир дә табыш куярың.

Зәмзәмбану. Ярый, әнкәй, мин китим инде, урамда илтә баручы милициям көтөп тора. Сөзгә әйтеп чыгарга дип кенә жибәргән иде. Әйберләремне келәткә кертеп куярың да, ишек, тәрәзәләремне кадактарсың. Вақыт табалсам, бер араны кайтып алырмын. Тавык-чебешләремне үзек карарсың.

Гөлниса. Тавык-чебешләре дигәннән, теге чуартавыгың этәч булыш кычкыра икән. Ул ләгыйһ белән нишләргә инде?

Зәмзәмбану. Бер атнадан бирле кычкырып, шул бапшыма житте, ристан! Күкәй салмый ул. Эткәй тотсын да суйсын. Ярый, әнкәй, хушыгың, төрле чагым булгандыр, гаеп итмәгез. Бигрәк тә эткәй миңа ачу тотмасын. Бичараны бик күп рәнжеттем. Зинһар, бәхилләсен.

Гөлниса. Бәхиллә, килен, бәхиллә, үзем җайлап әйтермен.

Зәмзәмбану китә. Өйдән Артамонов, Хәйбул, Гайнавал, Биктимерчыгалар.

Артамонов. Шулай, Шамкаевич, әзерләнеп торыгың. Берничә көннән сиңең кандидатураны авыл комитетына куябыз. Ә сез, иптәшләр, бүгәннән сайлау хәзерлеген алып барыгың. Тиешле кешеләр белән сөйләшпә торыгың.

Хәйбул. Безнең кешеләр әзер. Җыен булганныгына көтәләр.

Артамонов. Ярый, Гөлниса түтәй, сау булыгың. Сый-хөрмәтегез өчен рәхмәт.

Гөлниса. Нигә соң әле бик тиз китәсез?

Артамонов. Мин бит өздән кайтышлыгыңа, өйдәгеләр көтә торгандыр.

Хәйбул. Рәхмәт, Гөлнисәттәй.

Гайнавал. Хәзергә хуш, Гөлнисәттәй.

Китәләр.

Гөлниса. Гриппа сиңа нәрсә турында хәзерләнергә кушты?

Биктимер. Чәй янында утырмадың ич, ишетер идең.

Гөлниса. Зәмзәмбану килен чакырып чыгарды.

Биктимер. Ул кайттымыни?

Гөлниса. Кайтты да, китте дә.

Биктимер. Кая?

Гөлниса. Аракы заводын талауда катнашуы өчен, бер елга ашавыт эшенә хөкем иткәннәр.

Биктимер. Ак эт бәләсе кара эткә — менә шул инде ул.

Гөлниса. Сөйлә инде, нәрсә булды соң?

Биктимер. Алар мине, карчык, авыл комитетына рәис итеп сайларга уйлылар.

Гөлниса. Рәис итеп? Кит, кит, риза була күрмә, кеше белән яманатлы булып бетәрсен.

Биктимер. Бетсәм бетәрмен, әмма Шәүлихан малайларының башына житәрмен!

Гөлниса. Белмим шул. Үзеңнекенә житеп куйсалар, нишләрсен?

Биктимер. Юк, хәзер ирек бирмәбез. Шәһәрдә күрдең бит, Мирвәлиләр ничек эшлиләр.

Гөлниса. Алар эшчеләр, укыган кешеләр.

Биктимер. Теге вакытны, син минем ләвәрвирне кая шпергән идең?

Гөлниса. Чормадагы туфракка күмгән идем.

Биктимер. Син аны хәзер миңа алып бир әле.

Гөлниса. Аның белән нишләмәкче буласың?

Биктимер. Анда ятып тутыгыш беткәндер. Эш югында майлап, чистартып куйыйм. Бар, төшерең бир әле.

Гөлниса. Әй... Аның өчен генә менеп йөрер хәлем юк, моржа ачканда алып төшәрмен әле. Тик син менә шуны әйт: ул авыл комитетына сайланып ни генә кырырсың икән?

Биктимер. Бик күп нәрсә эшләргә була! Беренчедән, бернигә карамыйча, алпавыт Кригерның кысыр басуын өләшеп чәчтерер идем. Аннан, Шәүлихан малайларының бөтен начарлыкларын ачар идем. Мәчет каршына ике катлы школа салдырып, өске катында кызлар, аскы катында ир балаларны русча укытыр идем. Аннан, Акташ чишмәсен жир астыннан улак белән китертеп, нәкъ авылның уртасына, каладагыча фонтан куйдырыр идем.

Понятойлар ияртеп, Басарый керә.

Басарый. Нихәл, Биктимер абзый, исәнме?

Биктимер. Бик әйбәт, энем Басарый.

Басарый. Сөз әле шәһәрдә идегез бугай?

Биктимер. Әйе, кунакта булып кайттык.

Басарый. Мирвәли абыйлар нишләп яталар?

Биктимер. Бер көе генә. Сораганга сәлам, диделәр.

Басарый. Вәгаләйкемәссәлам. Кичә газетада губерна Эшче-Крестьян Депутатлары Советы каршында сайланган ниндидер бер комиссия членнары арасында аның да исеме бар. Безнең авылдан да губерна шәһәрендә эшләрлек кеше чыкты бит дип шатландык. Менә нәрсә, Биктимер абзый: теге каһәр суккан алпавыт Кригер таланган тегермәне турында жалуба биргән икән. Шулу уңай белән миңа бүген өяздән приказ килде. Авылдагы бөтен өйләрдә тентү

үткәрергә кушалар. Гаеп итмәссез инде, сезнең келәтегезгә дә кереп чыгарга туры килә.

Биктимер. Керегез, энем, керегез. Безнең анда тычкан апарлык та азыгыбыз юк. Карчык, келәт ачкычы кайда икән?

Гөлниса. Шкафта иде. *(Өйдән ачкыч алып чыга.)*

Биктимер. Мә, Басарый, үзең ачып карарсың.

Басарый ачкычны алып понятойлар белән келәткә кереп китә.

Гөлниса. Әллә бездән шикләнә микән?

Биктимер. Шикләнмәсә дә, начальство бөтен авылны тен-тергә кушказ, нишләсез, тенти инде.

Капчык тотып келәтгән Басарый һәм понятойлар чыгалар.

Басарый. Биктимер абзый, нәрсә бу?

Биктимер. Нәрсә булсын, капчык.

Басарый. Капчыгың капчык, каян килгән сезгә ул капчык.

Биктимер. Каян дип, кем инде аларны хәтерли. Алар минем күштәнгә капчыклар.

Басарый. Юк, бу өр-яңа капчык. Кригер кләймәсә дә басылган.

Биктимер. Кригер кләймәсә дә басылган?.. Бездә андый капчык булырга тиеш түгел.

Басарый. Түгелдер дә бит, менә бар. Пүнәтәйләр алдында келәт идәнегездән алдым.

Биктимер. Карчык, син белмисеңме, каян килгән безгә ул капчык?

Гөлниса. Белмим, атасы. Бездә мондый шикәр капчыгы булганы юк.

Басарый. Я, Биктимер абзый, нишлибез?

Биктимер. Мин ни дип әйтергә дә белмим.

Басарый. Остеңнән протокол язарга туры килә.

Биктимер. Димәк, мин кеше үтереп, тегермән талаучы булып чыгам? Үз гомеремдә кешенең инәсенә дә тигәнем юк. Аны син дә, авыл халкы да белә.

Басарый. Анысы шулай, ләкин менә бу капчык бурлыкны, караклыкны раслый түгелме?

Гөлниса. Ярабхи!.. Тагын ни күрәсебез бар икән? Ай!.. *(Баскан жүрөндә чайкалып тора да, кискән агач кебек жүргә авә.)*

Биктимер. Карчык, карчык, сиңа ни булды? *(Гөлниса янына килеп, торгызырга тели, ләкин ул инде хәрәкәтсез.)* Син нишләдең, син нишләдең, явыз, кеше үтердең ич, беләмсең?! *(Басарыйга таба йодрыкларын төйнәп бара, ул югала. Биктимер яңадан)*

Гөлниса янына килеп тезләнә, аның гәүдәсен алдына алып сала.)
Гөлниса, Гөлниса... Синсез мин хәзер нишләрмен?.. *(Башын Гөлнисаның күкрәгенә куя, йөрәк өзгеч тавыш белән үксеп елый. Торып баса, күзләрен бер ноктага юнәлтпәкчә экран генә үз-үзенә сөйләнә.)*
Әйе... Әйе... Мин сиңең үчеңне алырмын, алырмын, Гөлниса, тыныч бул!..

Пәрдә.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ

БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Алгы планда ишеге белән тамашачыларга карап торган иске каравыл өе. Аның белән янәшә янгыш сүндерү машиналарының лапасы. Лапас эчендә арбалы мичкә һәм бер машина. Өй әйләнәсенә чиләк, пумала, балта, көрәк, багор кебек кораллар эленеп куелган. Артта төрле буяулар белән бизәкләп салынган Шәүлиханнар капкасы. Аның белән янәшә ике катлы өйнең парадный ишеге күренә. Бер чигтә күпернең башлангыч өлеше тора. Пәрдә ачылганда А р т а м о н о в каравыл өе алдындагы халыкка сөйли.

А р т а м о н о в. Англия, Франция империалистлары дипломатлары Вақытлы хөкүмәтнең бусагасын таптап, һөжүмгә күчүне таләп иттеләр. Америка финанс магнатлары, һөжүмгә күчүне шарт итеп, Вақытлы хөкүмәткә зур сумада заемнар бирделәр. Менә шулай итеп, йөз меңләгән эшчеләр Петроград урамнарында сугышка каршы демонстрацияләр ясап йөргәндә, безнең рус гаскәрләре 19 нчы июньдә һөжүмгә күчтеләр. Миллионлаган солдатлар, бу жинаятьчел сугышны туктатуны сорап окошларда, казармаларда митинглар ясап торганда, Вақытлы хөкүмәтнең сатлык генераллары солдатларны һөжүмгә алып киттеләр. Йөз меңләгән крестьян вәкилләре волостной комитетларга жыйналыш һич кичекмәстән солых ясауны таләп иткәндә, күпчелеге шул ук крестьян балаларынан торган солдатларны күрәләтә үлемгә алып киттеләр. Шулай итеп, Америка, Англия, Франция империалистларының интереслары өчен, алтмыш меңнән артык рус солдатлары башларын салдылар.

Б и к т и м е р к е р ө .

Б и к т и м е р . Киңәшләр берексен.

Х ә й б у л . Ургасында бул, Биктимер абзый.

А р т а м о н о в . Әйдә, Шамкаевич.

Б и к т и м е р . Мироныч, нигә безгә төшмәдең?

А р т а м о н о в . Менә сугыш турында сөйләшеп киттек тә...

Биктимер. Сугыш дигәннән, яңа гына Миргарифжан мала-
еннан хат килгән...

Хәйбул. Нәрсә яза икән?

Биктимер. Ике аягымны да кистеләр, дигән...

Артамонов. Димәк, «революцион» Вакытлы хөкүмәтнең
сонгы сугышларында?

Биктимер. Күрәсең, шулай... хәлләрен белергә кергән идем,
бөтен өй эчләре белән елыйлар... Карап тора алмадым, чыгыш кит-
тем...

Хәйбул. Еламыйни... Бусы өченче малайлары бит... Өй тулы
балалар... Житмәсә тагыш, Миргарифжан абзый үзе дә саулык-
сыз...

Артамонов. Менә, шул инде, агайлар, безнең социалист
министрларның халыкка биргән ирегенең жимеше!

Биктимер (*ерактан кемнәрнедер күрәп*). Болар кемнәр, аргы
урамнан чаштырыш киләләр?

Хәйбул. Алдагысы Мирзахан, арттагысы Ходаяр бугай.
Димәк, Мироныч, халыкны жыенга кусак та ярый, Мирзахан авылга
килде. Халык та кырдан кайтып бетте диярлек.

Артамонов. Әйе, бик вакыт. (*Хәйбул кулына таяк алып
кычкырып китә.*)

Артамонов белән Биктимердән бапкалар таралалар.

Биктимер. Аннан, ишеттеңме әле, Мироныч, боларда бүген
зур мәжлес була икән.

Артамонов. Шундый кызу эш өстендәме?

Биктимер. Үзем дә шуны әйтәм, тикмәгә түгелдер. Янәшә-
тирәдәге сәүдәгәрләр, ишпан-муллалар, шәкерт-хәлфәләр чакы-
рылган.

Артамонов. Кайгырма, Биктимер Шамкаевич, сиңең гу-
берна шәһәрәңә кадәр барыш йөрүең нәтижәсез калмады. Без-
нең волостьтагы жинаятъләрне тикшерергә губерна Эшче-Кре-
стьян һәм Солдат Депутатлары Советыннан аерым полномочие
белән бер кеше килә.

Биктимер. Кем икән?

Артамонов. Фамилиясен язмаганнар. Записканы миңа Уком
секретаре иптәш Вавилов жибергән.

Биктимер. Анысы бик әйбәт булган. Аннан, Мироныч, авыл-
га безнең Нурғали кайтып төште бит әле.

Артамонов. Нәрсә, кунаккамы?

Биктимер. Күрше волостька икмәк жыярга барам дигән әйт-
ди.

Артамонов. Ничек инде ул «әйтә» ди.

Биктимер. Шулай, безгә кермәде. Бабасы Әхтәригә тукта-

ган. Менә, Мироныч, үз балам үземә дошманлык итә... Шуннан инде башкаларга ни кала?..

А р т а м о н о в. Мин ацламыйм, ничек соң ул алай?

Б и к т и м е р. Калага баргач, абыйсы Мирвәли белән сүз көрәштергәнә өчен янагына суккан идем, шуның ачуын тота, күрәсең.

Парадный ишегендә К а с ы й м х а н күренә. Артамонов белән Биктимер китә.

К а с ы й м х а н (*артларыннан карап калып*). Бу ходатай нишләп йөри икән безнең авылда?

Ә х т ә р и к е р ө .

Бик озакладың, Әхтәри абзый.

Ә х т ә р и. Кияү кисәгем кайтып төште, аның белән юандым. Тиздән учредительный собраниегә сайлаулар була, ди. Дөрөс сөйли микән?

К а с ы й м х а н. Әйе, дөрөс. Сине чакыртуым да шул турыда иде. Ястү намазыннан соң, безгә килеп чык әле.

Ә х т ә р и. Берәр сүзең бармыни?

К а с ы й м х а н. Мин әтигә бүген жиде азан кычкырам. Шулуңай белән янәшә-тирәдәге муллаларны, хәлфә, шәкертләрне хәтемгә чакырдым.

Ә х т ә р и. Ай-һай, Касыймхан, Шәүлихан абыйга аның гына файдасы тияр микән?

К а с ы й м х а н. Синнән яшерен-батырыны юк, ул мәжлес сылтау гына. Без анда учредительный собраниегә депутатлыкка кандидатлар күрсәтүне карарга тиешбез. Шунда син, беренче булып, минем кандидатурамны күтәрәп чыгарсың.

Ә х т ә р и. Губерна мөселман крестьяннары исеменнән Мирзаханны күрсәткәннәр түгелме соң?

К а с ы й м х а н. Аны эсерлар партиясә күрсәткән. Ә без, партиясезләр, үз кешебезне куярга тиеш. Киявең килә, әйдә әле, өйгә керик.

Кереп китгеләр. Х ө р м ә т у л л а белән Н у р г а л и к е р ө .

Х ө р м ә т у л л а. Юк, касниш, бу турыда син хаклы түгел, мин сиңа шуны әйтим...

Н у р г а л и. Юк, жизни, ничек инде старшина малаен учредительный собраниегә депутат итеп сайларга кирәк.

Х ө р м ә т у л л а. Нишлисең, безнең өяздә Мирзаханнан да кулай кеше юк.

Н у р г а л и. Син шуны аңдыйсыңмы, ул бит буржуй малае.

Х ө р м ә т у л л а. Андый жиргә чабаталы мужикны да жибә-

реп булмый. Петербург кадәр Петербургка барып, крестьян зарып сөйләрлек кеше булырга тиеш.

Н у р г а л и. Шәүлихан старшина малае беркайчан да крестьян файдасына сөйләмәс. Буржуй буржуй инде ул.

Х ө р м ә т у л л а. Сынап-сынап торам да, каениш, сиңа әллә ни булган. Торасың да байлар, буржуйлар, дисең. Әллә син дә большевик булдыңмы? Элек бер дә болай түгел идең, сиңа ни булды?

Н у р г а л и. Авылларда йөрү мине күп нәрсәгә өйрәтте... Чынан да без шәһәрдә революция булды диип шатланабыз, собраниеләрдә матур-матур сүзләр сөйлибез. Уйлап карасаң, ул революция крестьянга ни бирде? Берни дә! Без ватан өчен «икмәк әзерлибез» диип йөрибез, ә монда вагонлап аны спекулянтларга саталар. Наман да шул, авылда фәкыйрьлек, бөлгенлек, хәерчелек. Наман да байлар крестьянны талыйлар.

Х ө р м ә т у л л а. Дөнья шулай инде, бөтен кеше дә бай булмаган кебек, барысы да бертигез дә була алмый. Куллардагы бармаклар да бертигез түгел бит. Әйдә, киттек. Апаң анда көтә торгандыр. *(Китәләр.)*

Бер яктан Зәмзәмбану, икенче яктан Гайнавал кереп очраша.

Г а й н а в а л. Ана үрдәк шикелле бу кем юргалап килә икән дисәм, үзебезнең күрше икән.

З ә м з ә м б а н у. Саумы, күрше?

Г а й н а в а л. Шөкер әле, үзең нишләп йөрисең?

З ә м з ә м б а н у. Менә әйберләремне алып китәргә кайттым.

Г а й н а в а л. Син инде бөтенләй шунда калырсың микәнни?

З ә м з ә м б а н у. Шулай инде, урыным бик әйбәт, сыер савыш торам.

Г а й н а в а л. Авылны сагынмыйсыңмы?

З ә м з ә м б а н у. Исемә дә кәргәне юк. Анда шенга төшкән астри солдатлары бар. Шулар белән шау-гөр килеп ятабыз. Һәр көнне эптән кайткач, үзләре ясаган музыка коралларын алып чыгалар да, казармалары янында уен корып жибәрәләр. Шунда билләр, жырлыйлар... Әй, күңелле була инде. Кайвакытта таң атканны да сизми калабыз. Анда жибәрүләренә куанам гына. Эти нишләп ята соң?

Г а й н а в а л. Нишләсен мескен, Гөлниса түтәйне бик сагына. Өлкән кешегә ялгыз тору бик кыен иде, ярый әле, күрше авылдагы сәселесе Сәрбижамал түтәй үзен карарга килде. Бергәләп әйбәт кенә торалар. Үзен бүген авылга рәис итеп сайлайбыз әле.

З ә м з ә м б а н у. Әткәйнеме?

Г а й н а в а л. Әйе, Биктимер абзыйны. Жыенга кил, беренче ташкыр хатын-кызлар да сайлауга катнаша.

З э м з э м б а н у. Кызык икэн. Чыннан да килим әле.

Г а й н а в а л. Ярый, мин әле хатын-кызларны өндөргә югары очка бара идем.

Икесе ике якка китәләр. Шәүлиханнар өеннән Ә х т ә р и чыга. М и р -
з а х а н керә.

М и р з а х а н. Сәлам, Әхтәри абзыйга.

Ә х т ә р и. Мәжлескә килдеңме?

М и р з а х а н. Нинди мәжлескә?

Ә х т ә р и. Сезнекеләр Шәүлихан абзыйга жиде азан кычкырталар бит.

М и р з а х а н. Шулаймыни? Мин халыкка хөкүмәтебезнең учредительное собраниегә депутатлар сайлау көнен билгеләп чыгарган карарын аңлатырга һәм синең олы улыңны авыл комитетына рәис итеп куярга килдем.

Ә х т ә р и. Минем улымны?.. Соң бит монда Биктимер коданы сайларга йөриләр.

М и р з а х а н. Алар йөрерләр... Ләкин бит әле биредә революцион Вакытлы хөкүмәтнең органнары бар. Биктимер карт тиздән тиер читлек эченә утырыр.

Ә х т ә р и. Гаебе бармыни?

М и р з а х а н. Жыенда ишетерсең. Хәзергә үзең генә бел...

Ә х т ә р и. Кабер инде, кабер. Ул карт пайтанга күптән шул кирәк иде.

М и р з а х а н. Бар, малаеңа әйт, әзерләнеп торсын.

Ә х т ә р и. Рәхмәт инде, Мирзахан, патша старостасы дин күзезне ачырмыйлар иде, бәлкем, инде хәзер тынарлар?

М и р з а х а н. Тынарлар, Әхтәри абзый, тынмасалар авызларын томаларбыз.

Ә х т ә р и. Бәйрәм ашы кара-каршы, дигәндәй, мин сиңа шуны әйтәм әле алайса, син, энем, абыңнан бик саклан.

М и р з а х а н. Нәрсә, минем турыда начар уйдамы?

Ә х т ә р и. Бүген янәшә-тирәдәге мулла, ишан, хәлфә, шәкер-тләрне жыец, атаңа жиде азан кычкыртуы тегермән генә.

М и р з а х а н. Ничек, тегермән генә?

Ә х т ә р и. Учредительный собраниегә депутат итеп сине түгел, үзең сайлатырга хәйлә корып маташа.

Артамонов, Хәйбул, Биктимер, икенче яктан Ходаяр,
Ясәви һәм башкалар керәләр.

М и р з а х а н. Я, Хәйбул абый, жыельш кайчан була инде?

Хэйбул. Хэзер, Мирзахан, башпыйбыз. Өнө халык та килә башлады.

Төркем-төркем булып сәхнөгә халык кереп тула. Гайнавал, Зәмзәмбану һәм башка хатыннар кереп бер читкә генә басалар.

Әхтәри. Сезгә монда ни калган, оятсызлар? Барыгыз, балаларыгызны карагыз!.. *(Таяк тотып бара башпый.)*

Мирзахан. Кума, Әхтәри абзый! Хэзер, яңа закон буенча, сайларга һәм сайланьрга хатын-кызларның да хагы бар. Авылдашлар! Жыеныбызны башлап жибәрергә рөхсәт итегез. Безнең көн тәртибендә бүген ике мәсәлә: беренче — авыл комитетына рәис сайлау. Икенче — Вақытлы хөкүмәтнең учредительное собранияга депутатлар сайлау көнен билгеләп чыгарган карарлары белән танышып китәрбез. Башта без, әлбәттә, рәис сайлауны үткәрербез. Без инде иске председатель турында бүген сөйләп тормабыз, чөнки ул безнең ышанычыбызны аклый алмады, шуның өчен без аны судка бирдек. Сүзне озайтып тормыйча, мин волость комитеты тарафыннан һәм исеменнән авыл комитеты рәислегенә Биктимер абзый Шамкаевны тәкъдим итәм. Шул турыда нинди фикерләр булыр?

Хэйбул. Миңа сүз бирегез әле.

Мирзахан. Рәхим итегез, Хэйбул абый.

Хэйбул. Биктимер абзыйны без бөтен авыл белән беләбез. Безгә ул һәрвакытта акыллы киңәшләр бирә. Очраганда һәркем белән исәнләшә, кайгыбыз булса уртаклаша. Шуңа күрә дә без аны, авыл жыеннарының берсендә, рәислеккә күрсәтеп волость комитетына биргән идек. Шулай булгач, бүген инде без аны шатлана-шатлана сайлыйбыз.

Мирзахан. Тагын кем сөйли?

Артамонов. Миңа да рөхсәт итегез.

Мирзахан. Пожалуйста, Григорий Мироныч.

Артамонов. Биктимер Шамкаевич безгә — большевиклар партиясенә шул ягы белән билгеле: беренчедән, ул — үз кул көче белән көн күрүче ярлы крестьян. Икенчедән, яхшы уллар тәрбияләп үстергән кеше. Үзегезгә мәгълүм, бер улы сугышта һәлак булды. Икенче улы солдат комитетында эшли. Барыннан да бигрәк, аның олы улы Мирвәли Биктимиров, самодержавиегә каршы аяусыз рәвештә көрәшеп, берничә мәртәбә патша төрмәсендә утырды. Бүгенге көндә губерна пәһәрәндә Эпче-Крестьян һәм Солдат Депутатлары Советында жавашлы постта эшли. Менә шундый кеше хезмәт иясе крестьяннарының интересларын яklar. Аларның ышанычларын гадел хезмәтә белән дә аklar дип ышанам.

Мирзахан. Тагын да нинди фикерләр булыр?

Г а й н а в а л. Сүз озайтып торуның кирәге юк, тавышка куй инде.

Берничә милиционер ияргеп, ашыгыч рәвештә Б а с а р ы й керә.

М и р з а х а н. Ул чагында тавышка куям. Кем дә кем Биктимер абзыйны Таптугай авыл комитетына рәис итеп сайларга да, шул кешеләр...

Б а с а р ы й. Миңа да сүз бирегез әле.

М и р з а х а н. Биктимер абзыйның кандидатурасы турындамы?

Б а с а р ы й. Юк, аның үзе турында. Кызганычка каршы, без аны сайлый алмыйбыз.

А р т а м о н о в. Ни өчен?

Б а с а р ы й. Яңа гына өздән алынган приказ буенча ул жавапка тартыла.

Б и к т и м е р. Нинди жавапка?

М и р з а х а н. Бәлки, сез аны халыкка аңлатып бирерсез.

Б а с а р ы й. Исегездәдер, моннан берәр айлар элек алшавыт Кригерның паровой тегермәнәндә сакчысын үтереп, илле капчык онын урлаганнар иде. Шул уңай белән авылларда үткөрелгән тентүләр вакытында Биктимер абзыйның келәтеннән Кригер кләймәсе сугылган капчык табылып, өязгә жибәрелгән иде. Менә шул эш буенча миңа бүген өяз прокурорынан приказ килде. Ягъни ул, Биктимер абзыйны кулга алып, өязгә озатырга куша.

Х ә й б у л. Ничек инде ул алай?

А р т а м о н о в. Сөз шуңа ышанасызмы?

Б а с а р ы й. Ышанмасак нишли алабыз? Югары революцион оешмаларның приказын мин үтәргә тиеш. Чөнки капчык мәсьәләсе...

З ә м з ә м б а н у. Капчык, капчык, дисезме? *(Атылып алга чыга.)*

Б а с а р ы й. Әйе, анардан табылган капчык...

З ә м з ә м б а н у. Жәмәгать, яла ягу бу!

М и р з а х а н. Ничек яла ягу?

З ә м з ә м б а н у. Ул капчык Ясәвинеке.

Х ә й б у л. Ясәвинеке?

А р т а м о н о в. Ну-ка, ну-ка, ничек Ясәвинеке?

З ә м з ә м б а н у. Менә ничек аныкы: иртәгә наборга китәсе көннәрендә, кич белән «расходка акчам юк, он алмыйсыңмы, жиңги», дип миңа Ясәви килгән иде. Бәясе юнь булгач мин алырга булдым. Бәлагә каршы булган икән, үз капчыгым ул көнне буш түгел иде, күршеләргә кереп сорасам соң инде, бар да йоклаганнардыр, дип аштырап торганда, бу миңа «Нигә, Биктимер абзыйларның юкмыни», ди. Бар, мин әйтәм, ләкин бит аларның

келәтләрә биқләнгән, дим. Шуннан ул: «Минем кесәмдә ачкычлар бар бугай, бәлкем, берәрсе ярый торгандыр әле», — диде дә, бер кәлтә ачкычлар чыгарып, ачып та бирде. Шуннан мин, келәт колгасыннан бер капчык алдым, моның белән он алырга киттем. Кашка төшләрәнә житкәч: «Жинги, син ишегалдына кереп йөрмә инде, хатын сизүе бар, мин хәзер үлчәп чыгарырман», — диде кереп югалды. Чыннан да, ул миңа он чыгарды, өйгә кайткач бизмәндә тартып карадым, болай гадел үлчәгән иде, тик онны кисмәккә бушатым дисәм, әтиләр капчыгы түгел, илтәп ташшырым әле, диде кашкадан да чыккан идем, ләкин «сезнең иске, ямаулы капчыгыгызы урынына, өр-яңа шикәр капчыгы биргән икән, әйдә, эчеңнән тын инде», дигән бер уй кылт итәп башыма килде бит. Шайтан вәсвәсәсе булгандыр инде, шулай итәп, мин аны Ясәвигә илтәп бирмәдем, әткәйләр келәтенәң пәси йөри торган тишегеннән эчкә ыргыттым.

Х ә й б у л. Әһә!.. Мәнә ул нишләгән?!

Г а й н а в а л. Мәнә алар ничек хәйлә корганнар?!

Я с ә в и. Ялганлыый ул, жәмәгать, валлаһи, ялганлыый, барганым да, күргәнәм дә юк.

З ә м з ә м б а н у. Имансыз икән... Күзгә карап тана бит.

Ә х т ә р и. Шаһитләрәң бармы, шиһатләрәң?

Я с ә в и. Әйе, шаһитләрәң кая, бармы соң?

Жыен халкы икегә бүленеп талаша башлыый. Һәрбер кеше нинди дә булса бер сүз әйтәп икенче берәүгә кычкыра.

А р т а м о н о в. Иштәшләр! Тавышланмагызы...

Халык тына.

Мирзахан Шәүлиханович, жыельшыны бака туена әйләндерүегез өчен, мин сезгә волость большевиклары исеменнән протест белдерәм!

Б а с а р ы й. Сез теләсәгез ни әйтәгез, мин аны кулга алыш хәзер үк өязгә озатам.

Х ә й б у л. Без аны сезгә бирмибез!

Г а й н а в а л. Бөтен авыл белән шаһит булыш барабыз! Житәр инде, Гөлниса түтәйне үтердегез.

Халык янадан күтәреләп китә.

А р т а м о н о в. Иштәшләр! Мин сезне тәртишкә чакырам. Кригер тегермәне вакыйгасын, гомумән, безнең волостьтагы эшләрне тикшерү өчен безгә, бүгенме, иртәгәме губерна Эпче-Крестьян

Һәм Солдат Депутатлары Советыннан жибәрелгән кеше килеп житөчөк. Шуңа хәтле мин бу жыельшны икенче бер вакытка кичектереп торуны тәкъдим итәм.

М и р з а х а н. Григорий Миронычның тәкъдиме белән мин берничек тә килешә алмыйм. Чөнки бүгенге жыельшны икенче бер вакытка кичектерү ул учредительное собраниегә сайлау көннәрендә авылны тагын да рәиссез калдыру булыр иде. Без бүген вакытлы гына булса да бер кешене сайлап куярга тиешбез. Ә инде Биктимер абзыйны кулга алуны калдырыш торырга мөмкин.

Б а с а р ы й. Ә прокурор приказын кая куясыз?

М и р з а х а н. Эше тикшерелеп ачыкланганчы, без аны Григорий Мироныч белән порукага алып торырбыз. Шулай бит, Мироныч?

А р т а м о н о в. Порукага алырлык Биктимер Шамкаевичның берниңди дә гаебе юк.

Б и к т и м е р. Авылдашлар! Мин дә бер-ике сүз әйттим әле.

Г а й н а в а л. Бер-икене генә түгел, Биктимер абзый, күп итеп сөйлә.

Б а с а р ы й. Юк, сөйләмәс! Мин аны хәзер кулга алам.

Х ә й б у л. Кулың кыскарак түгелме? Сөйлә, Биктимер абзый.

Х а л ы к. Сөйлә, сөйлә, Биктимер абзый.

Б и к т и м е р. Басарый түндәкнең этәчләнүе турында мин хәзер берни дә әйтмим. «Эт этлеген итмәсә, эче күгәрә» дигән бабайлар. Шуның шикелле, әйдә, айга карап өргән маэмай төсле өрә бирсен. «Оясында ни булса — очканында шул булыр» дигәндәй, алар өйрәнгән инде. Аталары, мәрхүм, судтан судка ялган шаһитлеккә йөрөп гомерен уздырган булса, болары да шул табак ялап көн итәргә тырышалар. Минем гаепсез икәнемне барыгыз да беләсез. Шулай булгач, нигә миңа алар алдында акланыш торырга? Тик мин сезгә шуны гына әйтәсем килә: мондый хәлләр, жәмәгать, безнең арабызда оешканлык житмәүдән килеп чыга. Мироныч бервакыт жыенда безгә болай дигән иде: революциянең үсеп барышына сүлпән катнашасыз, большевиклар партиясенә, шәһәр эшчеләре тирәсенә тушланмыйсыз, дүүләт ашпаратларын үз кулыгызга алырга омтылмыйсыз дигән иде.

А р т а м о н о в. Мин анда сезгә, Биктимер Шамкаевич, Владимир Ильич Ленинның сүзләрен мисал итеп китергән идем.

Б и к т и м е р. Шулаймы? Әйтәм, ул минем йөрөгемә бик тирән кереп урнашкан. Алтын белән язып куярлык сүзләр икән шул. Әгәр дә без бу хикмәтле сүзләр буенча эш иткән булсак, күптән инде жирле дә, мирле дә булыр идек. Мин дә нахакка бәла ягуларны күрмәгән булыр идем. Карчыгым Гөлниса да вакытсыз гүргә кермәс иде...

Б а с а р ы й. Ярый, ярый, Гришага яхшатланыш маташма, ул барыбер сине коткарыш кала алмас. Милиционерлар, алыгыз.

М и р з а х а н. Гражданин Мәрдәнов, мин сиңа арестовать итмәскә боерам.

Б а с а р ы й. Гафу итегез, гражданин председатель, бу мәсьәләдә мин сезгә буйсынмыйм. Хәзергесе минутта минем өчен прокурор указы гына приказ. Каравыл өнә кертеп ябыгыз!

Ике милиционер Биктимерне житәкләп караул өнә таба алып китә башлый. Халык аларга каршы төшә.

Х ә й б у л. Туктагыз әле, почта атында кемдер килеп туктады.

Барысы да тыныш калалар. Юл киemenнән М и р в ә л и керә.

М и р в ә л и. Сездә нәрсә, иптәшләр, жыелыш барамы, дим?

Б и к т и м е р. Юк, улым, атаңны хөкем итәләр!

М и р в ә л и. Ничек, эти, хөкем итәләр?

Б а с а р ы й (*ялагайланып*). Юк, Мирвәли абый, хөкем итмибез, өяз прокурорының указы буенча, кулга гына алабыз.

М и р в ә л и. Ни өчен?

Б а с а р ы й. Сезнең келәтегездән Кригер кләймәсе сугылган капчык табылган иде.

З ә м з ә м б а н у. Ялганлыйлар, дәү абый, ул капчык ми-неке!

Г а й н а в а л. Юри тегермән коралар, Мирвәли.

Х ә й б у л. Нахакка бәла ягалар.

М и р в ә л и. Сабыр, иптәшләр! Эш нәрсәдә соң?

М и р з а х а н. Эш менә болай, Мирвәли абый: моннан берәр айлар элек алшавыт Кригер тегермәннен сакчысын үтереп, оннарын урладылар. Шул уңай белән, авылларда үткәрелгән тентүләр вакытында Биктимер абыйларның келәтеннән Кригер кләймәсе басылган капчык табылып, өязгә жиберелгән иде.

Б а с а р ы й (*бүлдереп*). Шул турыда бүген миңа өяз проку-ро-рыннан приказ килде. Үзегез беләсез, мин революцион законнар-ны үтәүче генә, алар миңа юкка ачуланалар. Менә укыш карагыз, ничек каты язылган.

А р т а м о н о в. Моңда, Мирвәли, ачыктан-ачык итеп оештырылган политик шантаж бара.

М и р з а х а н. Без хәзер, Мирвәли абый, бу приказны кире алуларын сорап өяз прокурорына телеграмма бирәбез.

М и р в ə л и. Мəшəкатылэнмэгез. Мин аны бөтенлэйгə анну-
лировать итəm! (*Ертын таилый.*)

Дошман лагере аптырап кала. Халык шатлана.

М и р з а х а н. Гафу итегез, Мирвəли абый, сезне кем дия таныйк?

М и р в ə л и. Губерна Эшче-Крестьян һәм Солдат Депутатлары Советыннан сезнең волостька аерым вəкалэт белэн жибəрелгэн вəкил итеп танысагыз ялгышмассыз.

Пəрдə

ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ.

Вакийга шул ук пожар сарае алдында бара. Вакийт кич инде. Каравыл өе эчендө тонык кына ут яна. Пəрдə ачылганда муллалар, хəлфəлэр, шəкертлэр Шəүлиханнар өенə кереп китəлэр. Каравыл өеннən М и р в ə л и белэн А р т а м о н о в чыга.

М и р в ə л и. Безнең партия, Гриппа, иптəш Сталинның, Революциянең тынычлык юлы белэн үсү чоры бетте, тыныч булмаган чоры, алышу һәм шартлау чоры житте, дигэн күрсəтмəсе нигезендə, эшчелэр сыйныфының житəкчелеге белэн, тиздэн социалистик революцияне тормышка ашырырга хəзэрлənə. Үзең белəсен, аны булдыру безнең илдə хəлиткеч көч булып торган крестьяннар катнашыннан башка мөмкин түгел. Менə шуның өчен дə безнең партия, минем кебек крестьян арасыннан чыккан членнарга мобилизация үткəреп, авылларга чыгарды. Шул ук вакытта учредительное собраниегə сайлау кампаниясен уңышлы үткəрүне дə безнең өскə йөклəде.

А р т а м о н о в. Бик яхшы булган, Мирвəли. Биредə миңа эшлəвə бик авыр иде. Чөнки безнең бу тирədə миллэтчелэр, эсерлар күп һәм көчлелэр, атлаган саен «изелгэн миллэт» маскасы астында революциянең үсепенə аяк чалалар. Кайбер татар авылларында жыельш уздыра башласаң, «нигə безнең мəчетлəргə дəүлэт хисабыннан акча жибəрелми? Нигə безнең муллаларга рус поплары шикелле жалованье бирелми?» дия куялар.

М и р в ə л и. Әйе, Гриппа, татар буржуазиясе бөтен жирдə хəзэр колачын киң жəеп жибəрде. Шул «изелгэн миллэт» маскасы астында контрреволюцион панисламизм, пантюркизм хэрəkəтөн бөтенлəе белэн үз кулына алырга жыена. Әнə Казанда, бер үк вакытта бөтен Россия мөселманнарының икенче съездын, «Үзək хэрби шура», «Милли шура» съездларын уздырып, бөтен житəкче аша-

ратларга татар буржуа балаларын сайлап куйдылар. Инде хәзер «Милли Мәдәни Мохтариет» вывескасы астында Идел-Урал штатын игълан итәргә маташа. Ләкин рус капиталистларынан төзелгән Вақытлы хөкүмәт аларга ул «мохтариет» дигән үрмәкүч тозагын да бирәчәк түгел. Чөнки милли мәсьәләдә рус монархиясе белән буржуаз революция арасында бернинди дә аерма юк. Татар хезмәт ияләре фәкәть безнең большевиклар партиясенәң житәкчелеге астында гына, башка изелгән милләтләр белән берлектә, үзенәң Милли Автономияле Республикасын төзиячәк. Бу — безнең программабыз. Бу — безнең бөтен милләтләр өчен күтәргән азатлык байрагыбыз.

А р т а м о н о в. Кичәге газетада бер кызыклы хәбәр басылган. Лотфи Исхаков дигән бер бәндә, Петроградка барып, князь Львов белән Черновларны күрәп, «Вақытлы хөкүмәт составына безнең мөселманнарда да бер министр тәгаен итәргә мөмкин түгелме», дип сорау бирә. Ул мөселман министрының, әлбәттә, татардан булуы күз алдында тотыла торгандыр инде. Тегеләр, билгеле, андый мөселман министрының тәгаен ителәчәген вәгъдә иткән булалар.

М и р в ә л и. Димәк, татар буржуазиясе сатлык. Вақытлы хөкүмәткә контрреволюцион көчен үзе тәкъдим итеп йөри. Шулай булгач, алар ничек итеп татар хезмәт ияләренәң милли азатлык хокукларын яклы алсыннар?

А р т а м о н о в. Ничего, Мирвәли, безнең рус халкы әйтмешли: перемелится — мука будет. Туыш килә торган социалистик революция ул чүп-чарларны тиздән себереп ташлаячак. Ярый, миңа китәргә вакыт. Син волостьта кайчан булырсың икән?

М и р в ә л и. Бүген мондагы кешеләр белән сөйләшәм, иртәгә таланган аракаы заводы буенча Твардовский именисендә булаам.

А р т а м о н о в. Ул чагында мин волость большевикларының жыелышын берсекөнгә үткәрәм, син шунда июль вакыйгалары, шәһәр хәлләре турында сөйләсәң яхшы булыр иде.

М и р в ә л и. Ярый, хәзерләнермен. Син дә аңарчы тиешле кешеләрне күрәп, кирәкле материалларны хәзерли тор. Учредительное собраниегә депутатлыкка кандидат итеп куелырга уйланган Аюханов кандидатурасын без егарга тиеш.

А р т а м о н о в. Әлбәттә, без аны егарбыз. Ярый, хәзергә хуш.

М и р в ә л и. Хуш, Гриша. Ольга Дмитриевнага сәлам әйт.

Артамонов китә. Каравыл өеннән Хәйбулчыга.

Хәйбул. Менә бит ул, Мирвәли абый, безнең монда ниләр эшләнә!

Мирвәли. Монда гына түгел, Хәйбулла. Бөтен Россия хәзер шундый кискен сыйнфый көрәш чорын кичерә. Изелгән сыйныфларның күтәрелешенә каршы эксплуататорлар сыйныфы ерткычларча чәйнәшә.

Хәйбул. Менә шул турыда ярлыларның сиңа сүзе бар, вакытың булса, сөйләр идек, диләр.

Мирвәли. Вакытны табарбыз, Хәйбулла. Нинди сүзләр икән ул?

Хәйбул. Кригерның паровой тегермәнен, Твардовскийның арагы заводын үзләре талап та башкаларга ягуларын белүчеләр бар.

Мирвәли. Син аларны хәзер минем янга чакыра алмыйсыңмы?

Хәйбул. Монда килмәсләр шул, аулак жирдә булса, сөйләсләр иде.

Мирвәли. Алай да була. Мин аларны кайда күрә алам?

Хәйбул. Минем өйгә чакырыяк.

Мирвәли. Бик әйбәт. Бар алайса, син аларны жый. Бар да килеп беткәч, миңа әйтерсең.

Хәйбул. Ярый алайса, мин киттем. *(Китә.)*

Мирзаханкөр. Мирвәли чыга башлый.

Мирзахан. Мирвәли абый, минем сиңа сүзем бар иде.

Мирвәли. Мин сезнең белән волость комитетында сөйләшермен.

Мирзахан. Минем бүген сөйләшәсем килә. Сезне эзләп әле өегезгә дә барган идем.

Мирвәли. Ул кадәре ашыгыч нигә кирәк булдым соң?

Мирзахан. Биктимер абый белән булган бүгенге күңелсез вакыйга турында безгә аңлашмыйча ярамый.

Мирвәли. Ул турыда хәзер сөйләүдә мәгънә булыр микән соң?

Мирзахан. Булыр, Мирвәли абый! Дәрәс, мондый үкенечле вакыйганы мин булдырмаска тиеш идем. Бу, әлбәттә, минем зур гаеп. Ләкин кайвакытларда сиңең ихтыярыңнан тыш эшләнгән фактлар да булгалый икән. Менә миңа бүген шундый бер хәлнең шаһите булырга туры килде. Басарый сволочь! Өяздән килгән акылсыз приказны алу белән миңа әйтмичә, минем белән киңәшмичә үзлегеннән эшләгән. Бу адымы өчен мин аны жәзасыз калдырмам, әлбәттә.

Мирвәли. Белмим шул, хәлеңнән килер микән?

М и р з а х а н. Ни өчен алай дип уйлыйсыз?

М и р в ə л и. Чөнки ул өяз прокурорының приказын үтəргə тырышкан. Ə прокурор инде нинди дə булса бер авторитет биргəн материалга таянып эш иткəн. Шулай булгач, сез аның белəн берни дə эшли алмыйсыз. Халык əйткəнчə «эт эткə, эт койрыкка» килеп чыга.

М и р з а х а н. Шулай инде ул, мин сезгə нинди генə дəлиллəр китерсəм дə ышанмассыз, чөнки сез миңа Гəлчирə мəсьəлəсə белəн дошманлык саклыйсыз.

М и р в ə л и. Дəрес, мин сиңа дошманлык саклыйм. Лəкин ул дошманлыгым сеңелемне мəсхəрə итү өчен генə түгел, бəлки, безне изеп килгəн бер сыйныфның вəкиле һəм хəзер дə шул сыйныфның интересларын яклауны дəвам иттерүчə кеше булуың өчен.

М и р з а х а н. Дəрес түгел! Ул сыйныф белəн минем бернинди дə алып-бирешем юк хəзер. Халыкка, революциягə ни дəрəждə бирелгəн кеше булуыңны эшем белəн исбат итə алам.

М и р в ə л и. Белмим шул, син аны нинди генə эшен белəн исбат итə алырсың икəн?

М и р з а х а н. Менə бу йортта мине тудырган ата-аналарым, туганнарым торалар. Минем өчен болардан да якын, болардан да газиз беркем дə булмаска тиеш. Лəкин мин аларга карата бернинди дə кардəшлек хислəре саклай алмыйм. Чөнки алар анда бəтен янəшə-тирəдəгə соры кортларны жыеп учредительное собраниегə үз вəкиллəрен уздырырга заговор корып яталар. Əгəр дə сез хəзер яныгызга понятыйлар алып керсəгез, минем сүзлəремнең дəреслеген күрерсез. Һəм аларны кулга алырга мəжбүр булырсыз дип ышанам.

М и р в ə л и. Аларны нигə миңа кулга алырга? Сез шушы волостының сайланып куелган кешесе. Кулыгызда чиклənməгəн власть бар. Керегез дə үзегез кулга алыгыз, революцион закон исеменнəн үзлəрен хəкем итегез.

М и р з а х а н. Сезнең властегыз зуррак, сез губерна Эшче-Крестьян һəм Солдат Депутатлары Советыннан жибəрелгəн кеше.

М и р в ə л и. Юк, Мирзахан, минем кулларым белəн утлы күмер көри алмассың.

Х ə й б у л к е р ə.

Х ə й б у л. Мирвəли абый, мин сиңе алырга килдем.

М и р в ə л и. Əйдə, Хəйбул, киттек.

М и р з а х а н. Мирвəли абый, иргəгə мин Биктимер абыйны авылга рəис итеп сайлауны үткəрəргə уйлайм.

М и р в ə л и. Өгәр да аны халык тели икән, синең белән минем тыкшышудан башка да үткәерләр.

М и р з а х а н. Анысы шулай, әлбәттә... Без синең белән кайчан очрашырбыз икән соң?

М и р в ə л и. Берсекөнгә, волостьта.

Хәйбул белән китәләр.

М и р з а х а н (*артларыннан карап калып, үз-үзенә*). Юк! Без синең белән бүген дә очрашырбыз әле...

Я с ə в и керә.

Я, күрденме?

Я с ə в и. Күрдем. Басу кашкасы төбенә кадәр үзен тарантасыма утыртып та алып килдем. Озакламый монда булып. Аннан, мин яңа гына Әхтәри абый малаен күрдем, бөтен ярлы-ябагай Хәйбул чулак өснә жыела, ди.

М и р з а х а н. Әһә... Димәк, Мирвәли хәзер шунда китте.

Я с ə в и. Нәрсәгә икән?

М и р з а х а н. Һәрхәлдә, синең белән минем файдага түгелдер...

Я с ə в и. Әнә Самсонов килә.

М и р з а х а н. Бар, син үз юлыңда бул.

Ясәви китә. С а м с о н о в керә.

С а м с о н о в. Исәнмесез, Мирзахан Шаулиханович.

М и р з а х а н. Саумысез, Савелий Назарич.

С а м с о н о в. Мине нигә чакырттыгыз?

М и р з а х а н. Бүген безгә, әти белән сине һәм охранка агенты Шаһмурат мулла Гаделевне кулга алырга Губерна Эпче-Крестьян һәм Солдат Депутатлары Советыннан аерым уполномочие белән бер кеше килде.

С а м с о н о в. Нинди кеше?..

М и р з а х а н. Мирвәли Биктимиров.

С а м с о н о в. Биктимиров?..

М и р з а х а н. Сез аны беләсез бугай...

С а м с о н о в. Бик яхшы беләм. Моннан ике ел элек, мин аны кулга алып, унике елга хөкем иттергән идем.

М и р з а х а н. Менә шул кеше иртәгә синең өчөгезне дә, Николай патшаның явыз палачлары итеп, губерна пәһәрәнә алып китәчәк.

С а м с о н о в. Димәк, безгә крышка?

М и р з а х а н. Кара язмышыгызга риза булмыш калсагыз, билгеле, шулай.

С а м с о н о в. Риза булмый, мин ни эпли алам? Тик миңа Шаулихан Алимханович кына кызганыч, карт кеше, неужели инде аны коткарырга бертөрле дә әмәл юк?

М и р з а х а н. Аны гына түгел, сезне дә коткарырга әмәл бар. Тик аңа зур тәвәккәллек кирәк.

С а м с о н о в. Нацпример?

М и р з а х а н. Сезнең тормышыгызга кул сузучы кешене юк итегез.

С а м с о н о в. Биктимировны?

М и р з а х а н. Әйе, Биктимировны... Менә шул чагында син дә, әткәй дә иртәгә булачак аресттан котылырсыз. Шул ук минутта миннән сорап йөргән документыгызны алырсыз. Ул документ белән теләгән жирегезгә барыш, хезмәт иясә крестьян булмыш, күкрәк килереп йөрерсез. Ризамы?

С а м с о н о в. Миңа хәзер барыбер, тик кайда һәм ничек?

М и р з а х а н. Ул хәзер югары очта, Хәйбул чулакта. Озакламый биредән үтеп китәргә тиеш. Бәхеткә каршы бүген төн дә караңгы.

С а м с о н о в. Ләкин бит хәзер минем бирегә килүемне күрделәр.

М и р з а х а н. Андый шиккә урын калдырмас өчен, син хәзер авыл башындагы Хафиз карттан сорап су эчәрсен дә, Никольский юлы белән авылдан чыгыш киткән булырсың. Берәз баргач кире борылып, басу белән безнең ыңдыр артына килерсен. Аннан инде чокыр буйлатып төшәрсен дә менә шушы күпер астында яшеренеп торырсың. Эшенче бетергәч, шул ук юл белән авылдан чыгыш сызарсың.

С а м с о н о в. Кая, бир револьверыңны.

М и р з а х а н. Тупас кеше син, Савелий Назарич. Мондый эшне тавыш-тынсыз гына башкарырга кирәк. Сиңа пычак, үземә кендек әзерләп куелган булыр.

С а м с о н о в. Ничек, сез дәме?

М и р з а х а н. Әйе, икәүләп. Үз атамны үзем ничек тотып бирим?.. Син һөжүм иткәндә, мин шушы тирәдә булырмын. Бар, эшендә бул.

Самсонов китә. Шәулиханнар өендә тавыш күтәрелә. Ап-ак күлмәк-ыштаннан Шәүлихан, аның артынан Әхтәри белән берничә шәкерт йөгереп чыга. Мирзахан янгын сүндерү машиналары арасына яшеренә.

Шәүлихан. К чорту муллаларың, ишаннарың миңа!
Әхтәри. Чү, Шәүлихан абзый, хәзрәтләр ишетер.

Шәүлихан. Иштесеннәр, курыкмыйм мин ул живодерлардан, әрәмтамак, паразитлардан!

Әхтәри. Соң бит алар сезне терелтергә, сезне дөваларга килгәннәр.

Шәүлихан. Кирәкми миңа аларның төкөрөк чәчеп лыгырдаулары!

Әхтәри. Әйдә, Шәүлихан абзый, керик.

Шәүлихан. Кермим мин ул бәләш козгыннары янына!

Мирзахан (*яшеренгән эжиреннән чыгып*). Туктагыз, нигә тавышланасыз?

Әхтәри. Менә Шәүлихан абзыйны хәзрәтләр, түр идөнөнә салып, өшкәрә генә башлаганнар иде, сикереп торды да, төрлесен төрле якка бәргәләп чыгып йөгерде.

Шәүлихан. Сынок, алар мине авыру дип төрле чепухалар белән дөвалыйлар.

Мирзахан. Тавышланма, әти, кешедән яхшы түгел. Әйдә, мин сине мәзин жизниләргә илтәп яткырыйм.

Шәүлихан. Ә соң рәтең булырмы?

Мирзахан. Тавышланмасаң, табарбыз.

Шәүлихан. Ул чагында эш башка.

Мирзахан. Әхтәри абзый, барыгыз, мин әтине илтәп яткырам.

Китәләр. Бәхәсләшәп Нургалли белән Хөрмәтулла керә.

Хөрмәтулла. Юк, каениш, монда Мирзахан гаешле түгел, прокурор приказ биргәч, үтәмичә аның хәле юк. Үзеңнән мисал ал. Авылларга чыгып икмәк жыйрга сиңа приказ биргәннәр икән, килгәнсең. Иртгә сугышка китәсең дип кушалар икән, берни дә эшли алмыйсың, китәсең. Приказ — приказ инде ул, аны үтәмичә ярамый.

Нургалли. Приказ белән приказ арасында аерма бар. Хәзер иске режим түгел. Алар юри әтине халык алдында мәсхәрә итәргә булганнар. Шуның нәтижәсендә әнкәй мәрхүмәне вакытсыз үләргә мәжбүр иткәннәр. Бәхәсләре, жыен вакытында авылда булмадым. Мин аларны шунда ук чапкалап бетерер идем. Ничего, әле дә вакыт узмаган... Безнең семьяга күрсәткән явызлыкларының үчен мин бүген алардан кайтарам!.. (*Янгын сүндерү машиналары янына китә.*)

Хөрмәтулла. Кирәкми, каениш, сугышып йөри күрмә. Түбәнлек бит ул. Мирвәли каенагай аларның эшләрен тикшерергә килгән ди. Гаешләре бар икән, жавапка тартырлар. Ләкин, тагың әйтәм: кул белән уйный күрмә. Тукта әле, нигә син ул гайкаларны борасың?

Нургалли. Тегермән артына жәен тотарга төшәм.

Хөрмәтулла. Төшсәң, андый гайкалар башка жирдә дә бетмәгән. Нигә янғын сүндерү машинасының гайкаларын борыш аласың. Давай, давай куй! Син бала түгел лә. Жәй көне, Алла сакласың. Ут-күз чыгыш куюы бар. Әйдә, киттек.

Нургали. Бар, син кайта тор.

Хөрмәтулла. Ә син?

Нургали. Әйтәм бит, тегермән артына балык тотарга төшәм.

Хөрмәтулла. Ә соң кармакларың кая?

Нургали. Тегермәнче Федордан алыш торырман. Мә, минем кылычны да үзең белән ал.

Хөрмәтулла. Тукта әле, каениш, син нидер эшләргә уйлайсың, ахры?

Нургали. Юк, жизни, берни дә эшләмим.

Хөрмәтулла. Ә нигә соң кылычыңны миңа бирәсең?

Нургали. Балык тоткан жирдә нигә ул миңа? Ярый, мин киттем. *(Китә.)*

Хөрмәтулла. Мөгаен, бу каһәр берәр кыз янына бара торгандыр. Ну усал да, хәйләкәр дә минем бу каениш. *(Китә.)*

Бераздан Мирзахан керә. Күпер янына килә.

Мирзахан *(әкрән генә)*. Савелий Назарич, син андамы?

Самсонов *(күпер астыннан башын сузып)*. Биредә...

Мирзахан. Мә, сиңа пычак. Әнә ул килә... Бар, урышыңда бул!..

Самсонов күпер астына төшеп китә. Мирзахан янғын сүндерү машиналары арасына яшеренә. Мирвәли кереп сәхнә аша үтеп барганда, күпер астыннан
Самсонов чыгыш һөжүм итә.

Мирвәли. Кем ул? Якын килмә! Ташла пычагыңны!.. *(Самсоновны сугып ега.)*

Мирзахан. Әй, халык, ярдәмгә килегез!..

Самсонов янадан һөжүм итә башлай. Мирзахан килеп аңа арт ягынан ата.

Мирвәли. Мирзахан, син нишләдең?

Мирзахан. Беләсеңме, Мирвәли абый, ул кем? Элекке урядник Самсонов.

Самсонов *(нидер әйтергә телән)*. Биктимиров, ул мине...

Мирзахан. Әле син тончыкмадыңмыни, сволочь! Менә сиңа, мә!.. *(Тагын ата.)*

Мирвәли. Нигә син аны аттың, нигә үтердең?

М и р з а х а н. Мин сиңең жаңыңны саклап калырга теләдем.
Мирвәли абый.

М и р в ә л и. Юк. Ул нидер әйтергә теләгән иде, син аңа ирек бирмәден.

Төрле яклап кешеләр кереп тула.

Х ә й б у л. Нәрсә бар, бу нинди мылтык тавышы?

М и р з а х а н. Менә Самсонов, пычак белән, Мирвәли абыйга һөжүм иткән иде, мин ул этне атыш үтердем.

Х ә й б у л. Туктагыз әле, һавада бу нинди яктылык?..

М и р в ә л и. Кайдадыр пожар.

М и р з а х а н. Безнең каралтылар яна!..

Х ә й б у л. Ут бар, ут бар!! (*Йөгерең китә.*)

Калганнар кычкырышып таралалар. Шашкан кыяфәтгә күпер астыннан

Н у р г а л и чыга. Өс-башларын каккалый, маңгай тирләрен сөртә.

Х ө р м ә т у л л а килеп чыга. Нургалигә карап тора.

Н у р г а л и. Барысы өчен, барысы өчен дә, бу минем изге үчем!..

Х ө р м ә т у л л а. Их, каениш, шушымыни сиңең балык то- туың?

Н у р г а л и. Май кап, жизни... Әйдә машинаны чыгарыйк, баш- каларга капмасын.

Янғын сүндерү машинасын чыгара башлыйлар. Янғын көчәйгәннән-көчәя бара. Төрле яклап сәхнәгә халык кереп тула. Парадный ишегәннән йөгерешеп муллалар, хәлфәләр, шәкертләр чыгалар.

Пәрдә.

ДҮРТЕНЧЕ ПӘРДӘ

БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Икенче кисәкнең соңгы пәрдәсендә күренгән волюнтаризмның эче. Тышта таң атып килә. Авыл вәкилләре белән үткәрелә торган волюнтаризмның комитетының утырышы бара. Президиумда Артамонов, Мирвәли, Мирзахан, Соколов. Трибунада Ходаяр нотык сөйли. Артамонов председателлек итә.

Х о д а я р. Беренче булыш без, социал-революционерлар, сезгә программа төзедек, без үк башлап алшавыт жирләрен керә- стиәннәргә бүлеп бирергә дип кычкырдык.

Х ә й б у л. Кычкыргансыздыр, анысына ышанабыз. Тик менә бүген шуны нигә соң тормышка ашырмайсyz?

Х о д а я р. Һәрнәрсәнен җае-вакыты бар, көтегез, сабыр итегез, «сабыр иткән морадына җиткән» дигән бабайлар. Гражданнар! Безгә мөстәбит патша заманында бүгенге шатлыклы көнне, ирекле тормышны, бер тәүлеккә сузылган менә шундый жыельшлар ясауны күрергә мөмкин идеме? Юк! Менә мәртәбә, миллион мәртәбә юк! Карасагызчы бу саф һавага, карасагызчы очсыз-кырыйсыз далага, карасагызчы мәңгә яшел булып торган нарат, чыршы урманнарына...

А р т а м о н о в. Иптәш оратор! Куелган регламент өстенә ике ташкыр яртышар сәгать вакыт сорап алдыгыз, ә шулай да сүзегезнең очы-кырые күренми. Шунуң өчен мин сезне туктатам.

Г а й н а в а л. Дөрөс, Мироныч! Без монда аның төче сүзләрен тыңларга килмәдек. Ул безгә жир биерү-бирмәү турында сөйләсен. Сөйләми икән, юкка төкерек чөчмәсен!

Х о д а я р. Азат ителгән илдә, шәхес иреклеген, демократия хокукларын чикләвегезгә каршы мин өзә социалист-революционерлар комитеты һәм өзә милли шура исеменнән протест белдерәм!

Г а й н а в а л. Белдер, белдер әйдә, тик, зинһар, сөйләмә генә.

А р т а м о н о в. Сүз Таштугай авыл комитеты председателе Биктимер Шамкаевичка бирелә.

Б и к т и м е р. Җәмәгать! Мин бүген тыңлап утырдым, утырдым да шундый бер уйга килдем, ялгышсам төзәтерсез, Вакытлы хөкүмәт алдар таздан да болайрак булып чыкты түгелме? Учредительное собрание 17 нче сентябрьдә була диг бер алдады. Октябрьдә була диг икенче алдады. Инде хәзер билгеле булмаган вакытка кичектереп, тагын безне алдарга тели. Минем сезгә бер соравым бар: кайчан инде бу алдау-алдануларның бер чиге була? Алар безгә бүген дә түзәргә, булмаган учредительное собрание көтәргә кушалар. Сигез айдан бирле көтә-көтә өтеккә калып беттек инде, җәмәгать! Өскә кияргә киём калмады, иске капчыкларны сүтеп күлмәк-ыштан тегәбез. Шул да булдымы хөкүмәт?

А р т а м о н о в. Шунуң белән сөйләүләренә бетерәбез. Тәкъдим өчен сүз губерна Эшче-Крестьян һәм Солдат Депутатлары Советы һәм волость большевиклары исеменнән Мирвәли Биктимировка бирелә.

М и р з а х а н. Ни өчен ана? Башта безнең тәкъдим, социалист-революционерлар тәкъдиме булырга тиеш.

Х ө р м ە т у л л а. Шулай шул. Нигә чират бозасыз?

Х ә й б у л. Кем соң ул «сез»?

Х ө р м ە т у л л а. Кем булсын? Билгеле инде, игенчеләр.

Х ә й б у л. «Игенчеләр» бик төрле шул, жизнәкәй. Менә мин дә игенче, син дә игенче... Тик синең белән минем арада таудай аерма бар, дисәңче.

С о к о л о в. Правильно, Хәйбулка! Вақытны бушка уздырмагыз, сүзне Биктимировка бирегез.

М и р в ә л и. Иштәшләр! Бөтен пәһәрләрдә, барлык завод-фабрикаларда большевиклар партиясе житәкчелеге астында «Долой сатлык социалист министрлар, бетсен сугыш, бөтен власть Советларга!» дигән лозунглар белән эшче-солдат массалары урамнарға чыктылар. Без-крестьяннар да эшче-солдат иштәшләрнең ташкынына кушылып, «Долой волость апаратларына кереп урнашкан буржуа балалары!» дибез.

М и р з а х а н. Долой немец шпионнары!

М и р в ә л и. Долой контрреволюционерлар!

М и р з а х а н. Долой Ватан хыянәтчеләре!

М и р в ә л и. Долой империализм ялчылары!

А р т а м о н о в. Гражданнар, тәртипкә чакырам! Иштәш Биктимиров, дәвам итегез.

М и р в ә л и. Вақытлы хөкүмәтнең арендага жир сату, жир алу турында чыгарган закон проектына каршы протест белдереп, волостьтагы алшавыт, чиркәү, монастырь жирләрен бүгеннән бөтен халыкныкы дип игълан итәбез. Икенче: махсус куллардан алынган жирләр белән идарә итүне халыкның үзе сайлап куйган демократик оешмаларына ташшырабыз. Өченче: илдә икмәккә кытлык бар чакта, алшавыт Кригер урган ашлыкларын жыйдырмыйча, басуында черетә. Тизлек белән шуларны жыеп алуны авыл комитетларына ташшырабыз.

С о к о л о в. Дөрөс, Биктимиров.

Х ә й б у л. Күптән шулай кирәк иде.

А р т а м о н о в. Икенче тәкъдим өчен сүз волость крестьян комитетының председателе Аюхановка бирелә.

М и р з а х а н. Мин тәкъдим ясаудан баш тартам.

А р т а м о н о в. Ул чагында, димәк, беренче тәкъдимгә кушылып тормышка ашыруны өстегезгә аласыз?

М и р з а х а н. Без үз фикеребезне төштән соң ачылачак волость крестьян съездында әйтербез. Хәзергә минем андый вәкаләтем юк.

Л а ш м а н о в к е р ә .

Л а ш м а н о в. Мирзахан Шаулиханович, сезне телеграфка чакыралар.

Лапманов белән Мирзахан китә.

А р т а м о н о в. Тавышка куям, кем дә кем Мирвәли Биктимиров керткән тәкъдимнәргә риза, шул кешеләр кулларын күтәрсеннәр. *(Күпчелек кул күтәрәп тавыш бирә.)* Төшерегез. Кемнәр каршы? Дүрт кеше. Ә сез, Ходаяр әфәнде?

Х о д а я р. Мин воздержаться итәм.

А р т а м о н о в. Димәк, Мирвәли Биктимиров тәкъдиге үтте. Шуның белән волость жир комитетының авыл вәкилләре белән үткәрелгән жыельшын ябык дип белдерәм.

М и р в ә л и. Иштәшләр! Авылларга кайту белән жыен жыеп, волость жир комитетының карарларын халыкка аңлатыгыз һәм шуны тормышка ашыру өчен тиешле чараларны күреге. Гайнавал жиңги, әти, тышта мине көтеге, бер-ике сүзем бар.

Халык тарала. Артамоновка телеграмма кертеп бирәләр.

А р т а м о н о в. Мирвәли, иштәш Вавиловтан телеграмма.

М и р в ә л и. Нәрсә яза?

А р т а м о н о в. Тыңла, укыйм: «Петроградта урам сугышлары бара, матрослар «Аврора»дан Кышкы сарайга аталар, дип губерна шәһәрәннән хәбәр итәләр. Безнең өяздә дә Кызыл Гвардия отряды төзелде. Шәһәрне саклау эше аларга тапшырылды. Кыю хәрәкәт итеге».

М и р в ә л и. Димәк, Гриша, без бүгенге көн тәртибен дөрес һәм вакытлы куйганбыз.

А р т а м о н о в. Әйе, Мирвәли, тик аны безгә тормышка ашырасы гына бар. Мин хәзер мондагы хәлләр турында иштәш Вавиловка телеграф белән белдерәм дә, Петроградта барган вакыйгалар турында аракы заводы эшчеләренә хәбәр итәргә китәм.

М и р в ә л и. Яхшы, Гриша, мин лесопильный завод эшчеләрен күтәрәргә барам!

Чыгыш китәләр.

Кригер керә. Кулына кәгазьләр тотып бүлмәдән Лапманов чыга.

К р и г е р. Илья Петрович, мин сезгә килгән идем.

Ла ш м а н о в. Сөйләгез, Василий Робертович.

К р и г е р. Миңа киңәш бирегез, нишлим? Имениедәге эшчел-
әрем сигез сәгатълек эш вакыты таләп итәләр. Хәтта шленный сол-
датларыма кадәр, собрание ясап, үз араларыннан комитет сайлап
куйдылар.

Ла ш м а н о в. Ул хәл сездә генә түгел, Василий Робертович,
бөтен илдә хәзер шундый анархия хөкөм сөрә.

К р и г е р. Шулай да соң миңа нишләргә, әйтегез?

Ла ш м а н о в. Берни дә әйтә алмыйм, чөнки хәзер илдә закон
да, власть та юк. Һәркем үз белгәнчә эш итә.

К р и г е р. Председателегез кайда, үз бүлмәсендәме?

Ла ш м а н о в. Юк, ул телеграфта утыра. Минемчә, ул да сезгә
төшле бер киңәш бирә алмас. Гафу итегез, мине анда көтәләр.

К р и г е р. Бер генә минутка.

Ла ш м а н о в. Кичерегез, вакытым юк. Озакламый безнең съезд
башлана. *(Китә.)*

Кәгазьләр тотыш Х ө р м ә т у л л а керә.

Х ө р м ә т у л л а. Исәнме, барин?

К р и г е р. Мин нинди «барин» булыйм? Кайчан минем белән
сөйләшәргә дә теләмиләр!

Х ө р м ә т у л л а. Менә сиңа, мә! Ничек эндәшәргә соң?

К р и г е р. Теләсәң ничек. Тик «барин» сүзе белән генә хурла-
ма. Син миңа килеп чык әле. Миндә сиңа коммерция бар.

Х ө р м ә т у л л а. Бүген вакытым юк, иртәгә, бәлки, барыш
чыгармын.

К р и г е р. Иртәгә соң була. Мин бүген китәм.

Х ө р м ә т у л л а. Кая?

К р и г е р. Кая икәннән үзем дә белмим, ләкин бу хаостан ба-
шымны алыш качмый чарам юк.

Х ө р м ә т у л л а. Минем үземнең дә эшләр бик шәптән түгел
шул, барин-гражданин.

К р и г е р. Нишләп алай?

Х ө р м ә т у л л а. Губернадан комиссия килде, тикшерәләр.

К р и г е р. Хәзергә кооперациядә председатель синдер бит?

Х ө р м ә т у л л а. Мин дә. Очырырлар, ахры...

К р и г е р. Шулай да килеп чык әле. Мин сиңа әйберләремне
сатарга уйлыйм.

Х ө р м ә т у л л а. Нинди әйберләреңне?

К р и г е р. Баргач әйтермен.

Х ө р м ә т у л л а. Ярый, ярый, барин-гражданин, ул чагында
әбәзәтельне барырман.

Кригер эчкә кереп китә. Мадыр солдатын житәкләп тышкы ишектән
Зәмзәмбану керә.

Зэмзэмбану. Нихэл, кияү, исәнме?

Хөрмәтулла. Исән, исән, жиңгәчәй... үзең нихэл соң?

Зэмзэмбану. Ал да гөл кебек.

Хөрмәтулла. Нишләп монда йөрисең?

Зэмзэмбану. Мирвәли абый янына киңәшкә килгән идем.

Такта яручылар янына киткән. Мироныч та өйдә юк. Айсылу жиңги дә Твардовский утарыннан кайтмаган. Киңәшәргә кеше табалмый йөрим.

Хөрмәтулла. Нинди киңәш иде соң?

Зэмзэмбану. Бүген иртән утарда эшләүчеләр исеменнән сигез сәгатлек эш вакыты, хезмәт хакыбызны арттыруны сорап баринга кергән идек, куыш чыгарды.

Хөрмәтулла. Тукта әле, тукта, син кем соң?

Зэмзэмбану. Ишетмәдеңме? Мин бит хәзер зур нәчәл.

Хөрмәтулла. Нинди нәчәл?

Зэмзэмбану. Беркөнне Айсылу жиңги безнең утарга килең, конторщик Дарафийны председатель, ат караучы Аркашаны секлетарь, мине челән итеп сайлатты. Менә шул жыен белән сайлап куйган комитетның законнарын танымаска маташа.

Хөрмәтулла. Алай... Син дә комитет булдым диң, жиңгәчәй, ә?

Зэмзэмбану. Әйе, кияү, Аллага шөкер, булдым. Мирвәли абый белән Айсылу жиңгигә рәхмәт инде, алар мине бу дәрәжәгә мендерде.

Хөрмәтулла. Егылыш төшмәсәң ярый инде.

Зэмзэмбану. Юк, кияү, төшмәм, бай белән буржуйга хәзер чытырман кебек ябышам. Житәр инде, бик күп каныбызны эчтеләр.

Хөрмәтулла. Бу пленный нишләп биредә?

Зэмзэмбану. Минем белән язылырга килде.

Хөрмәтулла. Кайсы партиягә?

Зэмзэмбану. Ничек кайсы партиягә?

Хөрмәтулла. Кемнәр партиясенә языласыз дим?

Зэмзэмбану. Ги... Миңа тагы партиягә язылу. Менә шул астри-мажар солдатына кияүгә чыктым.

Хөрмәтулла. Кияүгә чыктың?

Зэмзэмбану. Әйе. Гыйльман мулла, никах укырга, бапта волостьтан язу китер, ди.

Хөрмәтулла. Соң бит алар безнең диндәге халык түгел, аның белән нинди никах укытасың?

Зэмзэмбану. Ул үзе диннәрнең берсенә дә ышанмый, минем өчен барыбер, ди.

Хөрмәтулла. Еллар иминләнәгәч кайтып китсә?

Зэмзэмбану. Юк, китми, монда кала. Үз илендә аның беркеме дә булмаган, мондагы кебек алпавытта эшләп торган.

Хөрмәтулла. Чиләгенә күрә кашкачы да табылган.
(Китә.)

Л а ш м а н о в үтөп бара.

Зәмзәмбану. Илья Петрович, мин менә бу кешегә кияүгә чыктым, никах укытырга язу сорыйлар.

Л а ш м а н о в. Тапкансыз икән өйләнешеп йөрер чак. Мондый мажара көннәрендә нинди никах ди ул?

Зәмзәмбану. Кемгә ничек бит? Берәүлөргә мажара, икенче берәүлөргә дөнья яцара. Язып бир инде.

Л а ш м а н о в. Барыгыз, коридорда көтегез. Эңә председатель килә.

Зәмзәмбану белән мадьяр солдатгы китә. М и р з а х а н керә.

М и р з а х а н. Ходаяр кайда?

Л а ш м а н о в. Минем бүлмәдә. Басарый белән пашка уйнап утыралар.

М и р з а х а н. Чакыр әле үзләрен.

Лашманов китә. Ходаяр белән Басарыйны ияргөп керә.

М и р з а х а н. Дусларым! Безнең өчен зур шатлык. Хәзер генә өяз белән сөйләштем, икмәк хәзерләү сылтавы астында безнең волостька бер взвод кавалерия жибәргәннәр.

Б а с а р ы й. Бер взвод кавалерия?

М и р з а х а н. Озакламый алар монда килеп житәчәк.

Х о д а я р. Яхшы хәбәр, Илья Петрович, ә?

Л а ш м а н о в. Әйтәсе дә юк. Димәк, Касыймхан Шаулихановичның өязгә баруы нәтижәсез калмады. Тик ул солдатларны кая урнаштырырбыз икән?

М и р з а х а н. Бүгенгә школада кундырырбыз. Иртәгәдән Твардовский именисенә күчерербез. Илья Петрович, ашау-эчү, урын-жир эзерләүне сиңа ташпырам. Ә сез, Ходаяр әфәнде, комиссар булып, алар арасында тәрбия эшләрен алып барырсыз. Аннан, мин сезгә шуны әйтергә тиеш, Касыймхан абый анда Мирвәли белән Артамонов мәсьәләсен дә хәл кылган, бүген үк үзләрен кулга алып, өязгә жибәрергә кушалар.

Л а ш м а н о в (кулларын уып). Менә бу эш булып, ичмасам...

М и р з а х а н. Басарый, хәзер үк белешеп кил, Мирвәли белән Артамонов кайда икән? Өйләрендә булсалар, кешеләренче, олауларыңны хәзерләп куй. Кулга алырбыз да өязгә озатырбыз... Аңлашыламы?..

Б а с а р ы й. Бик аңлапшыла...

М и р з а х а н. Аңлапшылса барыгыз, эшегездә булыгыз.

Мирзахан белән Лапмановтан башкалар китәләр.

Илья Петрович, делегатлар, руханилар ничек, киләме?

Л а ш м а н о в. Әкрелләп жыелалар. Тик шул кадәресе бар, собраниеләр ясап түгел, элекке Тамбов губернаторы Богданович әйтмешли, «ут белән хәрәкәт итәргә» иде.

М и р з а х а н. Ул бик искергән, тупас метод, Илья Петрович.

Л а ш м а н о в. Крестьян белән башкача мөмкин түгел. Хәзер генә Спасово авылының приговорын китерделәр. Бөтен авыллары белән Твардовский жирләрен бүлеп бирүне таләп итәләр. Минемчә, энә шул өяздән килә торган кавалерия көче белән...

М и р з а х а н. Без бит монархистлар түгел, коалицион социалистлар. Ул кара халык аңсызлык аркасында гына большевиклар артынан бара. Без аларга аңлатырга тиешбез.

Л а ш м а н о в. Әгәр дә алар аңларга теләмәсәләр?

М и р з а х а н. Ул чагында күз күрер. Шулай, иртәгәдән мәчет, чиркәү мөнбәрләрен файдаланабыз.

Гөлчирәкәрә.

Г ө л ч и р ә. Керергә мөмкинме?

М и р з а х а н. Гөлчирә?..

Г ө л ч и р ә. Шулай да таныдың?

М и р з а х а н. Сине танымаска мөмкинме соң, күз нурым... Рәхим итегез, утырыгыз. Шулай диң, Гөлчирә... Кунакка кайттыңмы?

Г ө л ч и р ә. Юк, Каргалы волостена, балаларга чәчәк салырга барышым.

М и р з а х а н. Син кем соң?

Г ө л ч и р ә. Медицина сестрасы.

М и р з а х а н. Син сестра?

Г ө л ч и р ә. Әйе, Каргалы волостенда чәчәк эпидемиясе башланган. Губерна Эпче-Крестьян һәм Солдат Депутатларының карары буенча барам. Менә минем документларым. Каргалыга чаклы олау бирегез.

М и р з а х а н. Илья Петрович, хәзер үк минем пар атымны жиксеннәр. Менә бу иштәшне Каргалыга илтәп куярлар.

Л а ш м а н о в. Яхшы, мин хәзер әйтәм. (Китә.)

Г ө л ч и р ә. Бу патша этен нигә монда тотасыз?

М и р з а х а н. Алыштырырга кеше таба алмыйбыз. Я, Гөлчирә, безнең балабыз ничек, үсәме?

Гөлчирә. Сиңа нигә ул?

Мирзаяхан. Ничек инде ул «нигә»? Мин бит аның атасы.

Гөлчирә. Әйе, үкенечкә каршы, атасы... Ләкин бит чын ата-лар балаларының муеннарына муенчак салмыйлар.

Мирзаяхан. Аның белән мине әрнетмә син, Гөлчирә. Искән жил белән аккан суны кире кайтарып булмаган кебек, үткән кара көннәр шәүләсен искә төшерүдән дә файда юк. Чөнки алар юләр яшьлек булып күптән инде еракларга актылар.

Гөлчирә. Әйе, актылар... Ләкин бит алар, сиңең үз шигырең белән әйткәндә, «безнең йөрәкләргә мәңге сүнмәс нәфрәт утлары яктылар...»

Мирзаяхан. Анда минем гаебем юк. Мин ул чакларда, бөтен кабахәтлекне эченә жыпчы, кешеләр бәясен бакыр тиеннәр белән үлчәп йөртүче иске тормыш корбаны, ата-анамның кызганыч колы идем.

Гөлчирә. Бичара... Шулай да, мин әйтәм, атаңның креслосында озак утырасың. Варислыкны бик ныклап алгансың, ахры.

Мирзаяхан. Гафу итегез, алмадым. Аны миңа революция, халык ташпырды.

Гөлчирә. Ышанам, халык ташпыргандыр. Ләкин сигез айлык гомереңдә шул халык өчен, революция өчен нәрсә эшләдең?

Мирзаяхан. Кызык сорау. Шулай ук соң, безнең эшебездә бер дә үзгәреш юкмыни?

Гөлчирә. Юк димим, бар, әлбәттә. Революция бик күшләрең күзен ачып, алдагы бөек көрәшкә халыкны туплады. Әмма сезнең эшегездә бернинди дә үзгәреш күренми. Атаң заманыңда менә монда Николай патша портреты торса, хәзер инде аның урынына Керенскийны асып куйгансыз. Ясаган үзгәрешегез бары шул гына.

Лашмановкерә.

Лашманов. Атлар жигелде, чыгыш утырыгыз.

Гөлчирә. Мин хәзер. *(Чыгарга жыена.)*

Лашманов китә.

Мирзаяхан. Гөлчирә, без бүген тәмам аңлашырга тиешбез.

Гөлчирә. Минем сүзләремдә аңлашылмаслык берни дә юк шикелле.

Мирзаяхан. Мин ул турыда түгел. Шәхси тормышыбыз турында әйтәм. Чөнки мин үземне, сиңең каршыңда, алдакчы кеше

итеп калдырасым килми. Сиңа булган мэхэббәтемнең сафлығын исбат итәргә телим. Аерыл син ул иреңнән, бала ятим үсә бит.

Г о л ч и р ә. Сиңең кебек ата этнең ярдәменә мохтаж түгел ул!..
(Китә.)

Б а с а р ы й керә.

Б а с а р ы й. Бу нишләп тагын сиңең янында йөри.

М и р з а х а н. Шаярма, ул хәзер зур кеше. Медицина сестрасы булган. Биктимер балалары менә кая үрмәли. Я, ничек, белдемсе?

Б а с а р ы й. Белдем. Икесе дә каядыр чыгып киткәннәр.

Артта солдатлар жырлаганы ишетелә.

Әнә солдатлар килеп тә життеләр!

М и р з а х а н. Бар, яхшылап каршы алыгыз. Ходаяр ялкышлы нотык сөйләсен.

Басарый китә. Солдатлар жыры якыная. М и р з а х а н төрәзөгә бара.

Шәһәрдән безгә кораллы көч килә, көч кенә түгел, авылдагы большевизм чиренә каршы үч килә!..

Йөгерең Х о д а я р керә.

Х о д а я р. Мирзахан, ярдәмгә жибәRELгән атлы взводның командиры безнең авылның Нурғали булып чыкты!

М и р з а х а н. Биктимер Нурғалиемер?

Х о д а я р. Шул — үзе, эшләр начар бит!

М и р з а х а н. Кайгырма. Абыйсына каршы фикердөгә кеше ул.

Кавалеристларча киенгән Н у р г а л и керә.

Чыннан да, үзебезнең Нурғали абый икән...

Н у р г а л и. Исәнме, Мирзахан.

М и р з а х а н. Бик яхшы, Нурғали абый, әйдә, рәхим ит, утырыгыз.

Н у р г а л и. Рәхмәт. Безнең Мирвәли абый, Айсылу жиңгиләр әле һаман сездәме?

М и р з а х а н. Әйе, биредә, бергә эшлибез. Мирвәли абый бездә губерна Эпче-Крестьян һәм Солдат Депутатлары Советының вәкиле булып эшли. Айсылу апа авыл хужалыгы эшчеләренең союзын

оештырып йөри. Әле сезнең Гөлчирә дә биредә иде. Яңа гына үзен Каргалыга озаттым.

Н у р г а л и. Шулаймыни? Ул нигә килгән?

М и р з а х а н. Балаларга чәчәк салырга жибәргәннәр. Я, Нургали абый, шәһәрдә ниләр бар?

Н у р г а л и. Подробно әйтә алмыйм, чөнки мин Суык-Суда идем, бүген иртән аннан кайтып төшү белән монда чыгарга приказ бирделәр. Шулай да кичәдән бирле шәһәр Советында бик жәнжаллы собрание бара, дип сөйләделәр.

М и р з а х а н. Сез инде, Нургали абый, үз бурычыгызны аңлый торгансыздыр, авылларда икмәк хәзерләү белән бергә крестьян арасындагы тәртипсезлекләргә бетерү вазифасы да сезнең өскә йөкләнгән.

Н у р г а л и. Конечно. Без бит революциягә, Вақытлы хөкүмәткә ант иткән революцион солдатлар.

Ә х т ә р и йөгереп керә.

Ә х т ә р и. Мирзахан!.. *(Нургалине күрәп сүзеннән туктап кала.)* Кияү кайткан икән, исәнме, сау кайттыңмы, кияү балакай?

М и р з а х а н. Әхтәри абый, син нидер әйтергә теләгән идең.

Ә х т ә р и. Ә... Әйе, Кригерны талыйлар.

М и р з а х а н. Кемнәр?

Ә х т ә р и. Башлап безнең авыллар чыктылар. Алардан күрәп Каенсар, Спасово авыллары килеп життеләр. Ахырзаман анда, кыямәт, үзара талап, кычкырып бара!..

М и р з а х а н. Нургали абый, Ходаяр! Хәзер үк атлы взводны алып анда китегез. Ай-вайларына карамыйча атыгыз, башлап йөрүчеләрен тотып монда китергез!..

Н у р г а л и. Яхшы... Әмерегез жиренә житкерелгән булып...

М и р з а х а н. Пуляларны кызганмагыз!..

Нургали белән Ходаяр китә. Артта команда тавышы.

Н у р г а л и. По коням... рысью марш!..

Ат аяк тавышлары ишетелә.

Ә х т ә р и. Әмма кызык булалар хәзер, аталы-уллы очрашлар.

М и р з а х а н. Ничек аталы-уллы?

Ә х т ә р и. Соң бит, Кригер көлтәләрен Биктимер карт ташыта.

М и р з а х а н. Биктимер?

Әхтәри. Әйе, Нурғали кияү алдында әйтмәдем. Моннан кайту белән жыен жыйды да халыкны басуга алып чыгып китте.

Мирвәликерә.

Мирвәли. Бу нинди кабахәтлек?

Мирзахан. Нәрсә булган?

Мирвәли. Халыкка каршы нигә кавалерия жибәрдең?

Мирзахан. Алар анда Кригерны талыйлар.

Мирвәли. Халыкка хыянәт итүең өчен, революция алдында жавап бирерсең!

Мирзахан. Син аларны котырттың, син аларга талау юлларын өйрәттең.

Мирвәли. Юк! Алар хәзер мин өйрәтмичә дә нәрсә эшләргә икәнән яхшы беләләр. Синең кебек икейәзле хаиннәрнең кая таба алып баруын да күрәләр. Әгәр дә синдә шул халыкка карата азгына яхшы ният бар икән, солдатлар белән ике арадагы бәрелешне булдырмаска тиешсең. Әйдә, имениегә киттек.

Мирзахан. Мин үз тарафымнан тиешле булган чараны күрдем, калганы сезнең эшегез.

Әхтәри белән бүлмәгә кереп китәләр. Тышкы ишектән Артамонов керә.

Артамонов. Мирвәли, өяздән гаскәр килгән диме?

Мирвәли. Әйе, Гриша, килгән. Ләкин, Мирзахан аларны Кригер ашыкларын ташучы крестьяннарға каршы жибәргән.

Артамонов. Ах, кара елан!

Мирвәли. Безгә хәзер ул солдатларны үз ягыбызга аударырга кирәк. Каян гына булса да син атлар тап, икәү хәзер шунда китәбез.

Артамонов. Почта атлары өйдә, мин хәзер килеп житәрмен. *(Күтә.)*

Бүлмәдән коралланып Мирзахан, Лашманов, Басарый һәм Әхтәриләрчыга.

Басарый. Урыныңнан кузгалма!

Мирвәли. Ни өчен?

Мирзахан. Революциягә хыянәт итүең өчен без сине кулга алабыз.

Мирвәли. Ах син, кабахәт!..

Басарый. Күп сөйләнмә!..

Әхтәри Мирвәлинең арт ягынан килеп тотып ала.

М и р з а х а н. Кул-аягын бәйләп подвалга таплагыз!

Мирвәлине алып китәләр.

Л а ш м а н о в. Менә бу эпш, ичмасам, күштән шулай кирәк иде аларга. Хәзер авыллардагы иярченнәрән дә утарга кирәк.

Ә х т ә р и керә.

Ә х т ә р и. Мирзахан, юкка гына син Басарыйны уңмаган дисең, молодец икән. Тегенең касыгына берне генә бирде, кискән агач кебек «дөп!» итеп егылды. Хи-хи-хи...

Б а с а р ы й керә.

Б а с а р ы й. Артамонов килә, нишлибез?

М и р з а х а н. Нәрсә сорап торасың, агач авыз? Нишлөргә ик-әне әйтелгән бит сиңа!

А р т а м о н о в керә.

А р т а м о н о в. Мирвәли, атлар булды, әйдә, киттек!..

Л а ш м а н о в. Кая шулкадәр акырасың, горлапан?

М и р з а х а н. Мирвәлие янына монысын да төшереп ябыгыз!..

А р т а м о н о в. Якын килмөгез, еланнар!..

Төрлесен төрле якка сугып ега да төрөздән сикерә.

М и р з а х а н. Тотыгыз, тот, качырмагыз!!

Мирзаханнан башкалар Артамонов артыннан китәләр.

Пәрдә.

ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Алпавыт Кригерның залы. Берничә ишек, идөндә паласлар, стенада трюмо, ау мылтыгы һәм портретлар. Төрөзәләрдә пәрдәләр. Бер чигтә пианино. Пәрдә ачылганда А н т о н и н а төрөздән карап тора. Акимовна диванда ниндидер кул эпше эшләп утыра.

А н т о н и н а. Нишләп кенә тора икән?..

А к и м о в н а. Кайгырма, Антонина, кайтыр әле.

А н т о н и н а. Ябыш куймагайлары диң куркам.

А к и м о в н а. Курыкма, гаепсезгә япмаслар.

А н т о н и н а. Соңгы айларда аның нервлары бик какшады, бер

сүз әйтер хәлем юк, хәзер кабынып китә. Кичә күрдөң ич, мельник Серафим белән нишләде? Минем белән сүз көрәштермә диш яцагына кундырды. Анда да, товарищлар белән сүзгә килеп, берәр нәрсә эшләп куюы бар.

А к и м о в н а. Товарищлар белән алай кылана алмас. Серафимга суккан икән, барин түгеллеген оныгып жибәргәндер. *(Пауза.)*

А н т о н и н а. Берәр нәрсә сөйлә, ичмасам.

А к и м о в н а. Нәрсә сөйлим икән соң?

А н т о н и н а. Нәрсә булса да, миңа күңелсез...

А к и м о в н а. И... Оныгып тораң икән, безнең Бобсик ашамаган бит. *(Китә.)*

Антонина пианинода күңелсез генә көй уйный, Кригер керә.

К р и г е р. Кемне күмәсең?

А н т о н и н а. Эчем пошып утыра идем. Я, ничек, сөйләштеңме?

К р и г е р. Әйе. Урамдагына председательләрен күрдөм. Өздән гаскәр чакыртканнар, килеп житү белән сезнең имениене сакларга жибәрәбез, ди. Ләкин, мин аларга ышанмыйм. Чөнки волостной жир комитетларында безнең жир-суларыбызны бүлүргә карар чыгарганнар.

А н т о н и н а. Революция булу белән китик дидем мин сиңа, Вася, тыңламадың.

К р и г е р. Дүрт буыннан бирле жыеш килгән дәүләт кызганыч иде шул. Инде хәзер китәргә мин дә риза.

М а р к керә.

Марк Семеныч, кайда йөрисез?

М а р к. Мине каравылчы Мирон чакырырга килгән иде, бардым, төрле авыллардан килгән крестьяннар егермеләп олауда жәен кискән әрдәнәләрне төяп урманнан чыгып киләләр. Алдагы атларының башыннан тотып, йөкләрен бушатырга кушкан идек, кая ул, балталарын күтөрөп килә башладылар, көчкә качып котылдык. Каравылчы Мироны да хәзер «бапка кеше алыгыз, барин өчен үләр хәлем юк» ди. Нишлибез, барин?

К р и г е р. Ут төртеп яндырырга, аларга да, безгә дә булмасын!

А н т о н и н а. Вася, син алай кызма, тагың мигренең кузгалыр.

К р и г е р. Марк Семеныч, бүген безгә берничә жигүле ат хәзерлә, китәбез.

М а р к. Ә имение?

К р и г е р. Затлы әйберләрне үзебез белән алабыз, мал-туарларны сатабыз.

Марк. Белмим шул, барин, кем генә алып икән?
Кригер. Волость кооперациясе ала. Барыгыз, яхшы атларны хәзерләгез.

Марк китә.

Әйдә, Антонина, әйберләрне жыйнап хәзерләник.

Китәләр. Мөршидә белән Хөрмәтулла керәләр.

Мөршидә. Нигә беркем дә күренми?

Хөрмәтулла. Теге якта, жыена торганнардыр.

Мөршидә (*әйләнә-тирәнә каранып*). Әй, байлык, әй, байлык. Каян килгән бу байлык?

Хөрмәтулла. Каян булсын? Бар да безнең крестьян көчәннән.

Мөршидә. Кая соң алар китәләр икән?

Хөрмәтулла. Германиягә.

Мөршидә. Нигә, алар немечләрмени?

Хөрмәтулла. Ниндие генә әле... Дүртенче бабалары Пугачев явын бастыруда эш күрсәткән икән, шуннан Әби патша боларның бабаларын дворян ясап, безнең бабайларның жирләренә утырткан.

Мөршидә. Хөрмәтулла, менә бу күкеле сәгәте белән зур көзгесен сатмас микән?

Хөрмәтулла. Әй, калдыр әле, андый ялтыравыклы әйберләргә кызыкма! Син менә теге нәсел сыерларың, яхшы атларың, әйбәт иген коралларың очсызрак бирсә иде, диң.

Мөршидә. Бирми кая барыр? Барыбер бит аларны талыйлар. Әнә кичә Танай баярының бер әйберен калдырмыйча тапшыганнар. Их, мин әйтәм, бу әйберләрне ак өйгә куеп жибәрсәң, бөтен дошманнарның йөрәге янар иде. Син сорап кара әле, Хөрмәтулла, яме?

Хөрмәтулла. Бәяләрен бик кыйбат куймаса, сорармын.

Мөршидә. Кара әле, сиңа әйтәм. Менә бу идәндәге паласны да сатмасмы? Карт хәзрәтләрнеке кебек бөтен түрне иңләтеп жәеп жибәрер идек, ә?

Хөрмәтулла. Син бигрәк инде, берьюлы баерга уйлыйсың.

Мөршидә. Туры килгәндә файдаланып калырга кирәк. Ялан да ялан революция булмас бит.

Хөрмәтулла (*пианино янына утырып*). Менә бу малны мин алып идем.

Клавишларын баскалап карый.

Мөршидә. Мирвәли абыйлардагы әргән икән.

Хөрмәтулла бер бармак белән «Әшипә» көен уйный. К р и г е р керә.

К р и г е р. А... Килдеңме?

Х ө р м ә т у л л а. Әйе, барин-гражданин, килдем.

К р и г е р. Мин сиңа, имениедәге бөтен мал-туарларны, иген коралларын сатарга булдым.

Х ө р м ә т у л л а. Ул кадәр акча миндә юк бит, барин-гражданин.

К р и г е р. Миңа акча кирәкми. Син миңа волость кооперациясе исемнән язугына бир. Печатен үзең беләнме?

Х ө р м ә т у л л а. Конешно, үзем белән, менә ул!

К р и г е р. Ул чагында мин договорны язам.

Х ө р м ә т у л л а. Яз, яз, барин-гражданин. (*Кригер китә башый.*) Әй, барин, тукта әле. Син миңа, менә бу бүлмәдәге әйберләреңне дә сат инде, мин алар белән кабинетымны бизәп жиберер идем.

К р и г е р. Ярый, аларны да алырсың. (*Китә.*)

М ө р ш и д ә. Нәрсә ди ул, сиңа әйтәм?

Х ө р м ә т у л л а. Шаулама, хатың, булды бу. Ой жиһазларын да бушлай бирәм, ди.

М ө р ш и д ә. Ничек инде ул бушлай?

Х ө р м ә т у л л а. Акча сорамай. Кул куйган кәгазь генә бирерсең ди.

М ө р ш и д ә. Син кул куйган кәгазь белән нишләмәкче була икән?

Х ө р м ә т у л л а. Немец бит ул, хәйлә корыш маташа. Үзенчә иске режимның кайтуын өмет итә. Соңыннан бездән түләтергә чамалый. Ялгышасың, барин! Николай патшаның кире кайтуы утють инде ул хәзер.

М ө р ш и д ә. Бүген төшемдә ак жәймә белән зур-зур балыклар тотканыңны күргән идем, дәүләт, байлык килергә булган икән.

Кәгазь тотыш К р и г е р чыга.

К р и г е р. Булды бу. Әйдә, укыш чык та кулыңны куй.

Х ө р м ә т у л л а. Укымыйча да куям. (*Кулын куеп, печатен баса. Берсен үзенә ала.*) Әйдә, Мөршидә, тизрәк олаулар алып килик.

Китәләр. Сакал-мыеклары житкән, өстенә начар киёмнәр кигән
Ш ә ү л и х а н керә.

К р и г е р. Боже мой! Шәүлихан Алимханович, мин сезне бу кыяфәттә күрермен дип уйламаган идем.

Ш ә ү л и х а н. Кардәш-ыругларынан асрылган, уллары тарафынан кагылган кеше башкача ничек булсын соң? Мин хәзер Янбакты авылындагы сеңелемә барган идем, кашкаларынан да кертмәделәр. «Өйдә юклар» диг хезмәтчеләреннән әйттерделәр. Василий Робертович, мине сыйлагыз әле.

К р и г е р. Сез бит эчкәнсез инде.

Ш ә ү л и х а н. Сеңелемә ачу итеп кайтышлы чүаш авылында пальтомны самогонга алыштым. Беләм, минем килүемне сез дә яратмыйсыз. Нишлисең, иске дус итеп кердем. Тизрәк жибәрәсез килсә, сыйлагыз мине.

К р и г е р. Каян алыым? Янәшә-тирәдәге спирт заводларын талалдылар.

Ш ә ү л и х а н. Заводларны гына түгел, мине дә алар менә нинди хәлгә калдырдылар... Ярый, синдә булмаса, миндә берәз бар әле. *(Кесәсеннән калган аракылы шешәсен чыгара.)* Әйдә, утыр, эчәбез.

К р и г е р. Беләсез бит, мин эчмим.

Ш ә ү л и х а н. Мин дә хәзер эчә алмыйм, бер-ике рюмка жибөрүгә исерәм... *(Салып эчә.)* Йөрәк начарланды, Василий Робертович, кайвакытта тибүеннән туктап куйгалый... Әйе, дәрәжән беткәч, беркемнән дә ярдәм көтмә икән. Балалар гына түгел, хәтта кырык ел бергә гомер иткән карчыгым да хәзер үз янына яткырмай. Беләсеңме, мин хәзер кайда йоклыйм? Түбән өйдә, хезмәтчеләр янында... *(Калган аракысын салып эчә.)* Василий Робертович, сез акыллы кеше, миңа әйтегез әле, бу ыгы-зыгылар нидән килеп туды соң?

К р и г е р. Безнең патша булдыксыз кеше иде.

Ш ә ү л и х а н. Юк, мин сезнең ул сүзегез белән килешә алмыйм. Безнең Николай Александрович егерме елдан артык идарә итте. Беркем дә аны алай димәде, хәтта аның портретына карап табындылар. Кинәттән генә шул кеше яраксыз булып чыкты. Юк, болар бар да бозыклык... Эчеп бетерерләр алар Россияне...

К р и г е р. Кем белә, бәлки, эчмәсләр!

Ш ә ү л и х а н. Эчәрләр. Аптырагач кеше эчәргә сабыша. Ничек алар байларсыз, патшасыз, укыган кешеләрсез торырлар? Менә шуннан инде, жыйнаулашып эчәргә ябышырлар.

К р и г е р. Шәүлихан Алимханович, мин сезне...

Ш ә ү л и х а н. Китегез дисезме?

К р и г е р. Юк, мин сезне ат белән өегезгә илттереп куймакчы булаам.

Ш ә ү л и х а н. Кирәкми, мин өйгә кайтмыйм. Волостька китәм, юлда очраган авыллардан кешеләр жыйам да комитетларына һөжүм итәм, тап өстендә тап калдырмый ватам, жиңерәм, үзләрен асам, кисәм! Әйдә бергә китәбез.

К р и г е р. Хәзер түгел, берәздән. Утырыгыз әле, ял итеп алыгыз, аннан карарбыз.

Шәүлихан. Сөз мәшһүр пирсиян шагыйре Хафизны белә-сезме?

Кригер. Әйе, яшь чагымда укыганым бар.

Шәүлихан. Урта Азияне Россиягә кушканда, мин генерал Кауфманның тылмачы идем. Ул миңа һәрвакыт менә бу шигырьне укырга куша иде:

Ая сакый! Кадәхеңне мул тутырып,
Күбекләнгән ялкын ширбәтең китер.
Тереклектән бизгән жаным өчен,
Көч бирерлек дәрманың китер.
Мин эчәрмен ул кәүсәрең,
Бар дөнъяның патлыгын кочып.
Дәрт кабызсын арган йөрәгемә,
Кадәхеңнән сучаңлар очып.

(Гырылдап йокыга китә.)

Антонина керә.

Антонина. Вася, әйдә инде, ул исерек белән юанма.

Кригер. Чү, йоклады...

Антонина. Йоклады?..

Марк керә.

Марк. Барин, басудагы ашлыкларны тапшыйлар!

Кригер. Кемнәр?

Марк. Таштугай крестьяннары.

Кригер. Куып жибәрегең!

Марк. Алар бик күп, бөтен авыллары белән килгәннәр.

Кригер. Әйдә алайса, икәүләп!.. *(Стенага эленгән ау мылтыгын ала.)*

Антонина. Йөрмә, Вася, без бит барыбер китәбез.

Кригер. Үз күз алымда гына булса да минем мөкатдәс милегемә кагылмасыннар! Бу башбаштаклыкның бер чиге булырга тиеш. Әйдә, Марк Семеныч!

Китәләр. Төен тотып Акимовна чыга.

Антонина. Акимовна, син болай кая?

Акимовна. Күчәм.

Антонина. Икенче бүлмәгәме?

Акимовна. Юк, Спасово авылындагы сеңелемә күчәм.

Антонина. Димәк, безнең белән китмисең?

Акимовна. Мин анда нишлим? Сөзгә артык йөк булып йөримме?

Антонина. Юк, юк, мин сиңа рөхсәт итмим, синнән башка мин ничек яшәрмен?

Акимовна. Өйрәнерсең, барыңа, тормыш ул — рәхимсез судья, барысына да өйрәтә... Менә мин дә житмеш еллык гоме-

ремнең илле елын сездә уздырган идем, ул тормыш бүген миңа сезгә иярәп йөрмәскә куша... Хушыгыз! *(Китә.)*

Шашкан кыяфәттә йөгереп К р и г е р керә.

К р и г е р. Боже мой, боже мой!.. *(Килеп диванга ава.)*

А н т о н и н а. Нәрсә булды, Вася, кыйнадылармы?

К р и г е р. Марк Семенычны сәнәк белән чәнчеп үтерделәр!

А н т о н и н а. Сәнәк белән?..

К р и г е р. Миңа да ташланганнар иде, көчкә качып котылдым. Әйдә, Антонина, тизрәк тайыйк моннан.

Китә башлылар. Икенче ишектән сәнәкләр белән коралланган крестьяннар ияртеп Б и к т и м е р керә.

Б и к т и м е р. Туктагыз! Сабыр итегез, барин.

К р и г е р. Тагын сезгә ни кирәк?

Б и к т и м е р. Сез анда безнең бер иштәшебезне яраладыгыз, ул хәзер үлөргә ята.

К р и г е р. Ә сез минем управляюциемны, иң якын кешемне...

Б и к т и м е р. Ул кеше түгел, гомере буена безнең каныбызны эчүче этегез иде. Алай да без аңа тимәдек, башлап ул безгә мылтыктан ут ачты. Шулай булгач, үз жәзасын гына татыды. Бу эшегез өчен сезгә дә җавап бирергә туры килер. Шуның өчен мин сине кулга алам.

К р и г е р. Соң бит мин ул кешегезгә тимәдем.

Б и к т и м е р. Безгә мылтыктан ут ачарга син куштың аңа. Әйдә волостька!

А н т о н и н а *(тәрәздән күрәп)*. Вася, кавалерия килә, кавалерия!

К р и г е р. Әһә! Шәһәрдән безгә ярдәм килә! Сез, талаучыларга, хәзер чик куела. Мин хәзер сезнең барыгызны да тотып яштырам. Башлап йөрүче син карт иблисне аттырам!

Берничә солдат һәм Ходаярны ияртеп Нурғали керә. Озак кына Биктимер белән карашып торалар.

Н у р г а л и. Әти?.. Син ничек биредә?

Б и к т и м е р. Синенчә миңа кайда булырга иде соң?

Н у р г а л и. Һәрхәлдә, син баринны сакларга тиеш түгел идең.

Б и к т и м е р. Юк, улым, мин аны сакламыйм. Без аның басуыннан яңгыр астында череп яткан көлтәләрен ташый идек, югары очның Хәйбул абыенны атып яраладылар. Шуның өчен мин аны кулга алырга кердем.

Н у р г а л и. Бик дөрөс эшләгәнсең, әти!

К р и г е р. Командир әфәнде, алар минем управляюциемны үтерделәр, алар минем имениемне талыйлар.

Н у р г а л и *(солдатларына)*. Алыгыз да ябыш куегыз!..

Солдатлар Антонина белән Кригерны алып китәләр. Башкаларга сиз-дерми генә Ходаяр чыгыш тая.

Әти, Хэйбул абый кайда соң?

Биктимер. Жир өстендә калган иде, әйдә, улым, больниска озатыйк.

Нургали. Абзыйлар! Нәрсә карап торасыз, алыгыз әйберләрен!

Биктимер белән Нургали китә. Крестьяннар бер-берләрен төрткөләп әйберләренә ала башлыйлар. Хөрмәтулла белән Мөршидәкерә.

Хөрмәтулла. Әй, әй, нишлисез монда?

Мөршидә. Нигә безнең әйберләренә аласыз? Кара инде бу исерекне, безнең кәнәфидә йоклап утыра. Тор, тор, бирән!.. Әнкәем лә, үлгән!!

Хөрмәтулла. Үлгән?..

Артамонов керә.

Артамонов. Бу нинди башбаштаклык, бу нинди анархия? Хөрмәтулла. Дәрес, Гриппа, монархия шул, көпә-көндөз кеше талыйлар.

Артамонов. Ә син үзең нигә ул әйберләренә күтәрдең?

Хөрмәтулла. Күтәрсәм, болар минем үз әйберләрем.

Артамонов. Ничек үз әйберләрең?

Хөрмәтулла. Шулай, мин договор белән баринның үзеннән бөтен өй жиһазларын, иген коралларын сатып алдым, менә минем кәгазем.

Артамонов (*кәгазьне кулына алып карый*). Без синең бу договорыңны танымыйбыз.

Хөрмәтулла. Ничек инде ул танымыйсыз? Ике якның да кулы куелган, бик әйбәтләп печать сугылган.

Артамонов. Безнең законга сыя торган договор түгел бу. Куегыз әйберләренә, куегыз!

Хөрмәтулла. Менә сина күчтәнәч...

Нургали белән Биктимер һәм берничә кеше ияртеп Зәмзәмбану керә.

Артамонов. Иштәшләр! Алган әйберләрегезне урыннарына куегыз. Инәсенә дә тиясе булмагыз! Тиздән бу имениедә ярлы-батраklar өчен коммуна төзеләчәк. Хәзер әйдәгез минем белән, Мирвәлине коткарырга, волостька!

Биктимер. Мирвәлине? Мироныч, аңа ни булган?

Артамонов. Аюхановлар аны кулга алдылар.

Биктимер. Кулга алдылар?.. (*Тиз генә чыгып китә.*)

Артамонов (*Нургалигә*). Иштәш командир! Монда тәртип

сакларга, әйберләргә опись ясарга берничә солдатгызыны калдырырга кирәк булыр.

Зәмзәмбану. Юк, Мироныч, солдатлар анда барсыннар, мондагы тәртишне без үзебез дә карарбыз.

Артамонов. Сөз кем соң?

Зәмзәмбану. Мин кичә сайланган рабочком председателе-нең урынбасары. Менә бу егет, Аркаша, безнең секлетарь була инде. *(Мадьяр солдаттына күрсәтәп.)* Бусы пленныйлар комитетының вәкиле.

Артамонов. Алай булганда эш башка. Хәзер үк имениедә тәртип урнаштырыгыз. Мал-туарларны, барлык жиһазларны исәпкә алыгыз, бер генә шырпысын да әрәм-шәрәм итәргә ирек бирмәгез.

Зәмзәмбану. Була, була, Мироныч!

Артамонов. Ә сез, иштәпләр, әйдәгез минем белән.

Нургали. Солдатлар! По ко-ням!!

Пәрдә.

ӨЧЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Вакийга шул ук волость комитетында бара. Пәрдә ачылганда Мирзахан, үзен кая куярга белмичә, ишекле-түрле йөрөнә. Бертуктамый папирос пыскыта. Лашманов керә.

Лашманов. Мирзахан Шаулиханович, делегатлар залга кереп тулдылар. Съездны башларга вакыт.

Мирзахан. Хәзер башлыйбыз, Илья Петрович, хәзер. Белмәдегезме, өздән ниңди хәбәрләр бар икән?

Лашманов. Хәзергә берниңди хәбәр юк. Ләкин мин шуңа аштырыйм, иртәгә буласы базар өчен халык нигәдер бүгеннән үк жыела. Бөтен базар мәйданы тулган.

Мирзахан. Халык шулай инде ул, кызык күрәсе килә торгандыр.

Басарый керә.

Я, ничек, Артамоновны тоттыгызмы?

Басарый. Почта атларына утырыш качты.

Мирзахан. Нигә куа бармадың?

Басарый. Револьверы бар. Якын да жибәрми, атыша.

Мирзахан. Милиция начальнигы түгел син, утын агачы!.. *(Яңагына суга.)*

Басарый *(елан)*. Тукта әле, нигә син миңа сугасың, нигә сугасың, ә? Туры хезмәтемнең әжере шушы булдымы, ә? *(Мирзаханга һөжүм итә. Мирзахан чигенә.)*

Лашманов *(араларына кереп)*. Куегыз, кеше көлдермәгез.

Айсылу керә.

А й с ы л у. Мирзахан, Мирвәли кайда?

М и р з а х а н. Белмим, Айсылу апа, өегездә юкмыни?

А й с ы л у. Юк шул. Ул бүген бөтенләй өйгә кайтмаган.

М и р з а х а н. Сез үзегез кайда идегез соң әле?

А й с ы л у. Твардовский имениесендә ялланып эшләүчеләрнен профсоюзын оештырырга барган идем. Егерме биш кеше язылды. Өч кешелек рабочком сайлатып кайттым.

М и р з а х а н. Анысы бик әйбәт булган.

А й с ы л у. Бу Мирвәли кайда соң?

М и р з а х а н. Собраниедән соң ул Лесопильный заводка китмәде микән?

А й с ы л у. Ул аннан кайткан, күштән түгел монда кереп киткәннән күргәннәр.

М и р з а х а н. Ул чагында бүлмәсендә утыра торгандыр.

А й с ы л у. Карадым, анда да юк

Ә х т ә р и керә.

Әхтәри кода, Мирвәлине күрмәдеңме?

Ә х т ә р и. Юк, кодача, күрмәдем. Нигә ул кадәр кирәк иде соң?

А й с ы л у. Твардовский имениесеннән кайттым, өйгә керә алмый йөрим, ачкыч анарда.

Ә х т ә р и. И... Онытып торам икән... Бая гына потребитель кибетенә кереп бара иде, шунда утыра торгандыр.

А й с ы л у. Шулаймыни? *(Китә.)*

Л а ш м а н о в. Мирзахан Шаулиханович, безне делегатлар көтәләр.

М и р з а х а н. Әйдә, Илья Петрович, бапмыйбыз.

Артта хатыннар тавышы.

Ул нинди тавыш тагын?

Ә х т ә р и. Бая әйткән солдаткалар, сугышны туктатуны сорап килгәннәр.

М и р з а х а н. Демонстрация?

Л а ш м а н о в. Ниндие генә әле, кулларында язылган флагалары да бар.

Х а т ы н н а р т а в ы ш ы. Кая үзләре, нигә чыкмыйлар?

Б а с а р ы й. Сезде сорыйлар.

М и р з а х а н. Куып таратыгыз үзләрен.

Б а с а р ы й. Алар бик күп, өч йөзләп бар.

М и р з а х а н. Өч йөзләп?

Ә х т ә р и. Бөтен авыллардан жыйналып килгәннәр.

Берничә солдатка ияртеп Г а й н а в а л керә.

Г а й н а в а л. Тəмам барин булдыгыз, чакырып та чыкмый-сыз!

М и р з а х а н. Нəрсə бар?

Г а й н а в а л. Менə без бугеннəн сугышны туктатуны, ир-лəребезне кайтаруны сорап волость крестьян съездына кил-дек.

М и р з а х а н. Лəкин бит, тугэйлэр, ул алай гына эшлənə торган эш тугел.

Г а й н а в а л. Нигə эшлənмəсен? Хəзер халык иреге дисез тугелме соң? Безнең волость солдаткалары ирлəрен кайтаруны сорыйлар диш съезд исеменнəн Петербургка телеграмма бирегез.

М и р з а х а н. Без андый телеграмманы бирə алмыйбыз. Чəнки ул кыргыйлык. Бернинди дə закон кагыйдэлəренə сыймый торган башбаптаклык. Андый зур мəсьэлэлəрне собрание жыеп хэл ит-милэр. Бу эштə мин сезне гаешлəмим, сезне алдаганнар, кемнəрдəр ойрəтəп жибəргəннəр.

Г а й н а в а л. Безне беркем дə ойрəткəне юк. Башта үзебезнең авыл солдаткалары жыйналып сойлəштек тə монда килергə чыктык. Юлда инде рус, чуаш авылларының да солдаткалары кушылдылар. Озын сүзнең кыскасы, без əйткən телеграмманы бирегез.

М и р з а х а н. Тагын əйтəм, без андый телеграмманы бирə алмыйбыз.

Г а й н а в а л. Ул чагында, кəмəйлэр, əйдөгез, съездларына керəбез.

М и р з а х а н. Басарый, куыш чыгар үзлəрен.

Б а с а р ы й. Барыгыз, бар, ойлəрегезгə таралыгыз, юкса хəзер ябыш куйдырам.

Г а й н а в а л. Урыныгыз житэр микən? Кəмəйлэр, үрə!

Х а т ы н н а р *(кыска гына кырт кисеп кычкыралар)*. Үрə!

М и р з а х а н. Бу ни бу?

Х а т ы н н а р. Үрə, үрə!!

М и р з а х а н. Бу нишлəвегез, əллə котырдыгызмы?

Х а т ы н н а р. Үрə! үрə!! үрə!!!

Басарыйны егып, суд залына кереп китэлэр. Тышган А й с ы л у керə.

А й с ы л у. Əхтəри кода, нигə ялганшыйсың, потребитель кибете буген бөтенлэй ачылмаган.

Ə х т ə р и. Мин анысын белмим инде, сиңең иреңə каравыл тормадым.

А й с ы л у. Мирзахан, кайда Мирвəли?!

Бик нык ачуланган кыяфəттə атылып Б и к т и м е р керə.

Биктимер. Кайда Мирвәли?

Айсылу. Әткәй, мин дә аны эзләп йөрим, әйтмиләр.

Биктимер. Сездән сорыйм, кайда Мирвәли?..

Мирзахан. Икесен дә тотып бәйләгез!

Биктимер (*револьвер чыгарып*). Якын килмәгез! Жаныгызны жәһәннәмгә жибәрмәс борын әйтегез, Мирвәлине кая куйдыгыз? (*Бавага ата. Әхтәридән башкалар куркып бүлмәгә качалар.*) Ә, син, кода, нишләп монда йөрисең? (*Якасыннан тотып ала.*)

Әхтәри. Тәүбә-әстәгъфирулла диген, кода, бу нишләвен бу?

Биктимер. Мирвәли кайда?

Әхтәри. Белмим, кода.

Айсылу. Белә, әткәй, белә, юри әйтми ул.

Биктимер. Яхшылыкта әйт, кайда Мирвәли?

Әхтәри. Жибәр әле, кода, яканы ертасың.

Биктимер. Әйт тизрәк, маңгаена менә шуның белән жибәрәм.

Әхтәри. Бетте, бетте, кода, аны подвалга яптылар.

Айсылу. Подвалга?

Биктимер. Әйдә, килен!.. (*Китәләр.*)

Ходаяр керә.

Ходаяр. Мирзахан, Мирзахан!

Мирзаханнар чыгалар.

Мирзахан. Нәрсә бар тагын?

Ходаяр. Хыянәт, хыянәт!

Мирзахан. Нинди хыянәт?

Ходаяр. Нурғали крестьяннар ягына авышты. Артамонов хәзер аларны монда алып килә.

Мирзахан. Илья Петрович, акчаларны, кыйммәтле кәгазыләрне ал, хәзер качабыз.

Сәхнә артында тавышлар ишетелә. Залдан съезд делегатлары бу якка йөгөрешеп чыгалар.

Ходаяр. Әнә алар килеп тә життеләр!

Мирзахан. Ишек, тәрәзәләрне бикләгез! Коралларыгызны алыгыз, актык патроннарга кадәр сугышабыз.

Ишек, тәрәзәләрне биклиләр, сәхнә артында тавыш-кычкырып көчәя. Ишекләрне дөбөдөтөләр. Тәрәзә пыялалары чылтырап вагыла. Ишекләр кубарылып эчкә ава. Язгы тапкыннардай булып, бердәм халык төркөмә һәм со л д а т л а р кереп тулалар.

Артамонов. Урыннарыгыздан кузгалмагыз!..

Мирвэли, Биктимер, Айсылу керэ.

Нургали (*каришы барын*). Дәү абый!..
Мирвэли. Рәхмәт сиңа, энекәш. (*Кочаклашалар.*)

Телеграфист керэ.

Телеграфист. Мироныч, Мироныч, Петроградтан телеграмма!

Артамонов. Китер бире! Укы, Мирвэли.

Мирвэли (*укый*). «Россия гражданнына! Вакытлы хөкүмәт төшерелде. Дәүләт власте Эшче һәм Солдат Депутатларының Петроград Советы органы һәм Петроград пролетариаты гарнизонының башында торучы Хәрби Революцион Комитет кулына күчте. Халыкларның көрәшен килгән эше: һич кичекмәстән демократик солых тәкъдим итү, жиргә алшавытчылык милкен бетерү, производство өстеннән контроль кую, Советлар хөкүмәтен төзү эше тәэмин ителде. Яшәсен Солдат Эшче-Крестьяннар Революциясе! Ульянов-Ленин».

Бөтен халык (*шатлык белән*). Ленин...

Пәрдә.

1937—1952

БИШБҮЛӘК

Пьеса биш пәрдәдә, сигез күреништә

Катнашучылар:

- Тимеркәй — Кызыл Армиядә атлы взвод командиры.
Мөрфуга — аның анасы.
Маһинура — Мөрфуганың кызы, Тимеркәйнең сөңлесе.
Башкатов — волость ревком председателе.
Маһиан — маякчы карт.
Корбан — Тимеркәйнең иштәше, кызылармеец, черкес егете.
Егор Калашников — матрос.
Самат — Бишбүләк авыл советы председателе.
Сөләхи — аның улы.
Әхтәм — урта хәлле крестьян.
Сажидә — аның хатыны.
Гөлсем — аларның кызы.
Фәүзия — укыгучы.
Һайдель — чехословак мятежниклары һәм аклар бригадасы командиры.
Джонсон — англиз полковнигы.
Чингизов — аклар штабының начальнигы, Һайдельнең урынбасары, сонрак бригада командиры.
Варламов — авылда качып йөрүче офицер, соңыннан адыютант.
Ислам — авылның эре сәүдәгәре.
Зөләйха — аның хатыны.
Зифа — аларның кызы.
Юргатаев — аклар коменданты.
Бәйрәм — бакалея сәүдәгәренең улы.
Идрис — укыгучы.
Иван — бай тегермәнче.
Камәр — хәлле кеше кызы.
Мингулов — аклар солдатты.
Курбатов — аклар солдатты.
Шаһбаз — мәзин малае.

Вақыйга 1918—1919 елларда бара.

БЕРЕНЧЕ ПӘРДӘ

БЕРЕНЧЕ КҮРЕНИШ

Ислам байның ишегалды. Артта төрле төстәге буяуларга буялган койма һәм кечкенә капка. Уң якта асты кирпеч, өске катлары агачтан салынган йортның берничә төрәзәсе һәм террасасы күренә. Сул якта тап кладовой. Пәрдә күтәрелгәндә Идрис белән Зифа сөйләшеп утыралар. Артта машина белән ашлык суккан тавыш ишетелә.

И д р и с. Шәһәрдә властьны үз кулларына алып, башка партияләрне читкә кага башлагач, мин авылга — Бишбүләккә килгән идем. Ләкин алар хәзер авылларда да бедноталар, ревкомнар төзеп, милли әмәлләрне жимерә баралар. Безнең татар милләте...

З и ф а. Гафу итегез, Идрис әфәнде, сез һаман «милләт», «милләт» дисез. Шушыңдый киеренке көннәрдә конкретрак проблемалар юкмыни?

И д р и с. Зифа туташ... Милли мәсьәлә, милли мәнфәгать һәрвакытта беренче нәүбәттә торырга тиеш. Әйттик, менә сезнең әтиегезгә күшме контрибуцияләр салдылар. Алар гына аз иде, инде хәзер ыңдырындагы апшыгын суктырып алалар. Бу бит безнең милләтебезне икътисади яктан көчсезләндерү дигән сүз.

З и ф а. Соң бит алар икмәкне башка милләт байларынан да алалар.

И д р и с. Анысында минем эшем юк. Миңа үз милләтем кадерле.

З и ф а. Шулайдыр, Идрис әфәнде, ләкин мондагы ревком эшләре турында сөйләсәгез, яхшырак булыр иде.

И д р и с. Мин аңламыйм, нәрсәгә ул ревком сезгә? Нигә аның эшләре? Әллә чыннан да сез коммунистлар яклы инде?

З и ф а. Мин культура кепесе, авылыны ничек итеп үзгәртәргә теләүләрен һәм хәзерге җаваплы моментта нинди планнар белән шөгыйльләнүләрен беләсем килә. Сез мине ревком җитәкчеләре белән таныштырыгыз.

И д р и с. Бик рәхәтләнеп. Тик председателе өйдә юк, авылларда митинглар уздырып йөри. Секретаре һәм кайбер членнары белән таныштырырга мөмкин. Әйдәгез. *(Китәләр.)*

Шәлен ябына-ябына З ө л ә й х а белән М ә р ф у г а чыга.

З ө л ә й х а. Тегермәнче Иван агай әйтә: күркә чебиләренә жим биргәндә каты жиргә сибәргә ярамый, чүшлөгәндә мие селкенең, шуннан үлүчән булалар, ди. Иске чүпрәктәнме, чыпта кисәгеннәнме мендәр кебек нәрсә тегәрсең дә, жим биргәндә шунда гына сибәрсең.

М ә р ф у г а. Ярый, иркәм, тегәрмен. Моннан ары жимнәрен дә шунда гына сибәрмен.

З ө л ә й х а. Кар базына күз салган идем, әчегән сөтләрен күбәйгән, бозылмас борын эремчек кайнатырга иде.

М ә р ф у г а. Ярый, ярый, иркәм, кайнатырмын.

З ө л ә й х а. Исламгәрәй әйтә: кара айгырга солы биргәндә, түгеп-чәчеп йөрмәсеннәр, ди.

М ә р ф у г а. Хатын-кызны санга санамый башлады. Кичә Ма-

һинурны чак-чак кына тешләп алмаган. Аны берәр ир-аттан карат-масаң, белмим шул...

Зөләйха. Ялчы тотарга кушмыйлар бит. Сезнең өчен дә кантрибут түләтеп жаныбызга тиделәр. Аннан ашлык сугучы кызларыңа әйт: бәрәңгеләрен тыгынсыннар да ихахайлап-михахайлап утырмасыннар, өйләренә китсеннәр.

Мәрфуга. Ярый, ярый, иркәм, әйтермен.

Икесе ике якка китәләр. Урманнан гармун белән жырлап килгән та-выш ишетелә. Йөгәрешеп ыңдыр ягыннан кызлар керәләр.

Егетләр. Кашка төбөндә торасың,
Нечкә билең борасың,
Нечкә билләреңне борың,
Кемне көтеп торасың.

Гөлсем (*коймага менеп*). Сәләхи, нишләп болай әргән уйнап йөрисез?

Сәләхи (*коймадан үрелеп*). Шатланыгыз, кызлар, тагын дөнья сезгә кала бит.

Маһинур. Сәләхи абый, чәнечкәләп-төрткәләп әйтмәсәң, күңелең булмый, ахры.

Сәләхи. Ярый инде, кызлар, без китүче кешеләр бит, гаепкә алмагыз.

Гөлсем. Китәсез? Кая?!

Маһинур. Зимагурга, бурлаккадыр.

Сәләхи. Юк шул, кызлар, дошманнарга каршы сугышка.

Кызлар. Сугышка?!

Сәләхи. Әйе, кызлар, сугышка.

Гөлсем. Нишләп алай? Кыш көне үк сугыш бетеп, мир ясалды түгелме?

Сәләхи. Шулай иде дә, гражданныр сугышына барырга дш ревкомнан бүген хәбәр алынды.

Гөлсем. Герман дигән каһәр тагын безнең жиргә кергәнме?

Сәләхи. Түгел шул, кызлар. Аклар дигәне иске режимны кайтарырга киләләр.

Гөлсем. И Ходаем... Тагын да әллә ниләр күрәсебез бар икән...

Сәләхи. Кызлар, кичкә берәр жирдә аулак ясаң, күңел ачу кичәсе маташтыра алмассызмы?

Маһинур. Ярый, ярый, Сәләхи абый, уйлап карарбыз.

Егетләр. Хуш, исән бул, Бишбүләккәй,
Урман, суларың белән,
Дошманнарны жиңгәннән соң
Без кайтырбыз дан белән.

(*Егетләр жырлап китәләр.*)

Камәр. Кызлар, кызлар!..

Гөлсем. Нәрсә бар?

Камәр. Харап булдык, киләләр...

Маһинур. Кемнәр, аklarмы?

Камәр. Түгел, авылыны таларга армияләр килделәр.

Кызлар. Армияләр?!

Камәр. Әнә исполком алдында ак күбеккә төшкән ике ат бәйләп куйганармы? Шулар инде. Үзләре исполкомга кереп киттеләр. Авылыны инәсеннән жебенә кадәр талыйлар ди.

Гөлсем. Шулар ике атлы кешеме?

Камәр. Алар икәү генә булсалар да, яэжүж-мәэжүж кавеннән яралган, диш әйтә ди хәзрәт. Болай жанга тигәннәре аз иде, инде армияләрен жибәреп талатмакчы булганнар.

Гөлсем. Камәрбану, нигә инде коммуннарга яла ягасың?

Камәр. Бердә яла түгел, ни өчен әтидән сиксән потлап икмәк саттырдылар?

Гөлсем. Саттырсалар, учыгызны тутырыш акчасын алдыгыз. Шулар талау буламы?

Камәр. Ә нигә соң хәзрәткә, Сәгыйть хажиларга, Ислам абыйларга кантригутлар салдылар?

Гөлсем. Тиешле булгандыр.

Маһинур. Чыктылар! Чыктылар!

Гөлсем. Әнкәем лә, берсе кызыл чалбар кигән түгелме соң?

Маһинур. Киләләр, киләләр! Болай таба киләләр!

Гөлсем. Маһинур, тукта инде, әллә нинди кешеләргә кулың болгама.

Маһинур. Алар монда таба киләләр бугай.

Камәр. Качыгыз, кызлар, качыгыз!

Маһинур. Әбәү, Камәрбану! Таш сыбызгы кебек чиныйсың.

Камәр. Әйдәгез!

Маһинурдан башкалар өйгә кереп китәләр. Кавказча киенгән Тимеркәй белән Корбанчыга.

Маһинур. Тукта, бу соң безнең абый түгелме?

Тимеркәй. Сеңелем, Маһинур?! Кара син, нинди зур кыз булгансың.

Маһинур. Ә син ничек картайгансың, сакал баскан.

Тимеркәй. Әни кайда соң, нигә күренми?

Маһинур. Мал өсндә, су кайната иде. Хәзер чакырыш киләм (Китә.)

Корбан. Иптәш Тимеркәй, бу кыз бала сиңең кыз кардәшеңме?

Т и м е р к а й. Әйе, Корбан, минем туган сеңелем шушы инде.

К о р б а н. Гүзәл кыз, гүзәл! Исеме ничек?

Т и м е р к а й. Маһинур.

К о р б а н. Махай, Махай, тфү...

Т и м е р к а й. Маһинур...

К о р б а н. Әһә, белдем, Маһимур. Бик гүзәл кыз балаң... әй, сеңелең бар икән. Маһимур...

Г о л с е м өйдән чыга.

Г о л с е м. Тимеркәй?

Т и м е р к а й. Гөлсем!

Г о л с е м. Кайттыңмыни? Ай-кояшым, Тимеркәй...

Т и м е р к а й. Тукта, Гөлсем, мондый чакта күз яшьләре түкмиләр.

Г о л с е м. Нишлим соң, шатлыкларым эчемә сыймый, яшем белән басмасам.

К о р б а н. Һи, яман... Дәртләремә дәрманым юк, битем каплап качмасам. *(Өйгә кереп китә.)*

М ә р ф у г а, М а һ и н у р чыга.

М ә р ф у г а. Бәбкәм, бәбкәм, Тимеркәй...

Т и м е р к а й. Әнкәй!..

М ә р ф у г а. Насып икән... карт көнемдә... бәбкәмне күрергә...

Т и м е р к а й. Тукта, әни, елама инде.

М ә р ф у г а *(Тимеркәйнең аркасыннан кагып елый)*. Сөйлә, бәбкәм, сугыш беткәч нигә өйгә кайтмадың?

Т и м е р к а й. Шулай туры килде инде, әни. Башта патша яклы Корнилов дигән генерал белән сугыштык, аннан Украинадан немец оккупантларын куып чыгаруда катнаштым. Аннан инде, бу якларда аklar баш күтәргәч, бирегә жибәрделәр.

М ә р ф у г а. Үз теләгең беләнме?

Т и м е р к а й. Әйе, әни, башта Кызыл Гвардиягә, соңыннан Кызыл Армиягә үз теләгем белән язылдым. Нигә, әни, улыңның кызыл сугышчы булуын әллә опатмыйсыңмы?

М ә р ф у г а. Опатуын опатам да... Дүрт ел йөрөп сугыштан туймавыңны гына әйтәм.

Ә х т ә м *(койма башыннан карап)*. Тимеркәй кайткан диләрме?

М ә р ф у г а. Кайтты, кайтты, Әхтәм абый, әйдә, монда кер.

Ә х т ә м керә.

Әхтәм. Һи... Кура жиләге, кайтгыңмыни, әкият?

Тимеркәй. Исәнме, Әхтәмжан абзый?

Мәрфуга. Ярый, балам, сез сөйләшә торыгыз. Мин сезгә самовар куеп жибәрим. Кызлар, барыгыз, эшләрегездә булыгыз.

Әхтәм белән Тимеркәйдән башкалар китәләр.

Тимеркәй. Я, Әхтәм абзый, сөйләп жибәр, ни эшләр бетереп ятасыз?

Әхтәм. Син безне куй әле. Үзең сөйлә. Сине бит таңырлык та түгел. Әллә нинди чикмәннәр киеп жибәргәнсең.

Тимеркәй. Чикмән түгел, Кавказ буркасы, диләр. Мин бит кызыл кавалерия отрядында взвод командиры.

Әхтәм. Командир гынамыни? Мин бит сине гренадир булгансың дип торам. Нәрсә, отпускага кайтгыңмы?

Тимеркәй. Юк, ревкомга эш белән килдем. Үзләрә өйдә юк икән, авылларга чыгып киткәннәр.

Әхтәм. Әйе, аларның кызу эш өсте, ут кашкандай чабалар. Бу Башкатов дигәннәре бик гаярь кеше булды бит, әкият.

Тимеркәй. Чингизовларның арагы заводында машинист булып эшләгән Башкатов түгелдер ич?

Әхтәм. Шул үзе инде. Ул бит безнең ревком председателе. Шул, мин сиңа әйтсәм, бик күп кешеләрне өндәп коммунга язудың дисеңме, ач губерналарга икмәк жыйнау дисеңме, кантрибут салып байларны кысудың дисеңме, прәме галәмәт кеше икән.

Аргта гармунда русча уйнап, жырлап узалар.

Тимеркәй. Бу ни бу, көпә-көндөз жырлап йөриләр?

Әхтәм. Шул инде, Башкатовның эше. Авыллардан мобилизациягә киләләр. Нәрсә соң, энем, куркыныч бармыни?

Тимеркәй. Әйе, Әхтәм абзый, чит ил капиталистлары белән аklar безнең илгә канлы кулларын сузалар.

Әхтәм. Шулай дип сөйләләр иде, дөрөс икән алайса.

Тимеркәй. Бу мәсьәләгә крестьяннар ничек карый соң?

Әхтәм. Төрлесе бар инде, энем. *(Исламның өенә күрсәтәп.)* Менә моның кебекләр шатлана торгандыр. Безнең кебекләргә күчелле түгел. Нигә дисәң, Советның безгә файдасы күп тиде. Үзең беләсең, минем жирем юк иде, жан башыннан жир алдык. Болыныбыз юк иде, болын бирделәр. Урман дисәң, жырлый-жырлый алпавыт урманын кисәбез. Аннан, энем, акыллы атын мактаганда, юләр хатынын мактый дигәндәй, ишеткәнсеңдер, сабан туенда минем чаптаркаем тирә-як байларының борынына сукты бит.

Т и м е р к ә й. Синең шулай чабыш атларың да бармыни?
Ә х т ә м. Син барындагы кара алашаны сугышка алгач, колын-
нан алып үстергән идем.

Т и м е р к ә й. Син алайса баегансың.

Ә х т ә м. Йорт-каралтыларымның артканы юк. Шулай да атка
тиендем. Башы гына сау булсын. Тик менә чирләп тора, ике-өч
көннән бирле ашамый. Ат духторына әйтием диеп исполкомга
килгән идем дә, өйдә юк икән. Синең кайтуыңны да анда гына
ишеттем.

Т и м е р к ә й. Алай булса, мин сиңа менә дигән ат остасы би-
рермен. Корбан! Бире чык әле.

К о р б а н кызлар яныннан чыга.

К о р б а н. Ни боерасың, иштәш командир?

Т и м е р к ә й. Менә бу агайның аты чирлэгән, барыш кара
әле.

Ә х т ә м. Бу кеше ат остасымы? Кит аннан, сакал-мыек та чык-
маган.

К о р б а н. Оста гына түгел, мин атның докторы!

Ә х т ә м. Әйдә алайса, товарищ духтор. *(Китәләр.)*

М ә р ф у г а керә.

М ә р ф у г а *(Тимеркәйнең аркасыннан сөеп)*. Бәбкәем,
бәбкәем...

Т и м е р к ә й. Менә инде. Тагы нигә елыйсың?

М ә р ф у г а. Авыр, балам, көчең беткәч, кешедә гомер итү бик
авыр икән... Өйләнеп берәр өй кисәге оештыра алсаң, безне мон-
нан коткарыр идең.

Т и м е р к ә й. Коткарырбыз, әни, берәз гына сабыр итегез.
Әни, Махиан абый исәнме?

М ә р ф у г а. Исән, улым, тик былтыр Сафура жиңгәң генә
үлде... Абың шул эшендә инде, әле кичә дә безгә балык китергән
иде.

Т и м е р к ә й. Болар тагын да баеганнар, ахры?

М ә р ф у г а. Котырдылар инде, балам, котырдылар.

Т и м е р к ә й. Үзләре кая соң, берсе дә күренми?

М ә р ф у г а. Исламгәрәй әвендә, ашлык суктыра иде, Зөләйха-
сы Сәгыйть хажиларда, Зифабанулары Идрис хәлфә белән йөрергә
ките.

Т и м е р к ә й. Зифабану һаман укыймы?

М ә р ф у г а. Өяз мәктәбен бетергән иде дә, яңадан нинди-
дер курс дигәннәренә кереп духтор булырга маташа. Ул да бүген
Өфедән кайтты әле.

Т и м е р к ә й. Өфедән кайтты? Үзе генәме?

Мәрфуга. Ниндидер ямщик белән.

Тимеркәй. Ямщик белән?..

Мәрфуга. Әйе, балам, нигә сорыйсың?

Тимеркәй. Юк, болай гына.

Мәрфуга. Әйдә, балам, чәйгә керик, кызлар туйгандыр инде.

Тимеркәй. Тукта инде, әни, иштәшем Әхтәм абзыйларда, аның кайтканын көтик. Аннан минем ревкомга кереп чыгасым да бар.

Мәрфуга. Ярый, балам, ярый алайса, шул арада мин мунча ягып жибәрермен. Анда озак йөрмәссендер бит?

Тимеркәй. Хәзер кайтырмын, әни. *(Китәләр.)*

Өйдән Маһинур, Гөлсем, кызларчыга.

Маһинур. Үләм инде, түтәй, теге егеткә күңелем төште бит. Үзе дә мине опатты бугай.

Гөлсем. Анысы да монысы, Маһинур, берәр аулак өйдә кунак итәсе иде үзләрен. Алынган яшьләрене дә шунда чакырыр идек.

Маһинур. Аулак өйнең кирәге юк, сиңең сугыш куйган тулаларың бар иде кебек, шуңар өмә ясыйк.

Гөлсем. Дөрөс шул. Уйлап табуың өчен рәхмәт. Әйдә безгә, әтиләрдән барып сорыйбыз да кичкә шаулатып өмә ясыйбыз. *(Китәләр.)*

Ислам белән Варламовкә.

Ислам. Николай Петрович, тизрәк сөйләгез, нинди хәбәрләр алып килдегез?

Гади ямщиклар киemenнән Юргатаевкә.

Варламов. Хәбәрләрме?..

Ислам. Шикләнмәгез, кызым белән ямщик булып килүче кеше шушы инде.

Варламов. Алай булса яхшы, исәнмесез, — Варламов. *(Күрешәләр.)*

Ислам. Йә, Николай Петрович?

Варламов. Бөек максатыбыз өчен сугышка керергә әзер торучы егетләрем авылларда качып, яшеренеп яталар. Аларның кайберләре корал белән дә тәмин ителгән.

Иван белән Бәйрәмкә.

Иван. Уф, асылам, суелам!..

Ислам. Ни булды, Иван Иванович?

И в а н. Ат мобилизациясенә ике атымны язып, кулымнан под-
писка алып киттеләр.

Б ә й р ә м г а л и. Миннән бер ат, үземне армиягә...

И с л а м. Кайгырмагыз, дусларым, шуның өчен дә мин сезне
чакырткан идем. Тиздән үзебезнекеләр килеп житәләр.

И в а н. Үзебезнекеләр?

Б ә й р ә м. Кемнәр алар?

И с л а м. Аklar.

Б ә й р ә м. } Аklar?

И в а н. }

И с л а м. Әйе, аklar. Чит ил гаскәрләре белән бергәләп...

И в а н. Юк, Исламгәрәй, ышанмыйм. Ул хәбәрне син бер ай-
дан бирле сөйләп киләсең.

И с л а м. Миңа ышанмасагыз, менә сезгә жанлы шаһит. (*Юр-
гатаевны күрсәтә.*)

И в а н. Бу өтек — акмы? Кара-чутыр бит.

И с л а м. Котлымөхәммәт, сөйләп бир үзләренә.

Ю р г а т а е в. Тыныч булыгыз, әфәңделәр...

М ә р ф у г а керә.

М ә р ф у г а. Ишеттеңме, Исламгәрәй? Бик зур шатлыгыбыз
бар.

И с л а м. Нинди шатлыгыбыз инде ул?

М ә р ф у г а. Тимеркәем кайтты!

И с л а м. Тимеркәй кайтты?! Кайда соң ул?

М ә р ф у г а. Әнә минем бәбкәм, кайтып килә.

Т и м е р к ә й керә. Башкалар аптырап кала.

Т и м е р к ә й. Саулармы сез!

И с л а м. Бик яхшы, энем Тимеркәй, исән кайттыңмы?

Б ә й р ә м. Ислам абзый, син бара алмыйм дисең алайса?

И с л а м. Кая?

Б ә й р ә м (*ымлап*). Иртәгә шәһәр базарына дим...

И с л а м. Ә... Юк, Бәйрәмгали, күрәсең бит, кызым кунакта.
Менә Тимеркәй дә кайткан. Аларны ташлап базарларга йөрер
хәлем юк.

Б ә й р ә м. Ярый, Тимеркәй, безгә дә кер, малай, сөйләшеп
утырыбыз.

И в а н. Тукта, Бәйрәмгали, бергә китәрбез. Сау бул, товарищ.
Тегермәнгә барсаң, рәхим ит. Ачы балның шәбен куеп, кәбестә
белән сыйлармын. Ярый, сау булыгыз. (*Китәләр.*)

И с л а м. Тимеркәй энем, гаеп итмә инде, менә бу ач губер-
надан килгән кешегә (*Варламовка күрсәтә.*) ашлык саткан идем,

үлчәп кенә жибәрим. Мәрфугаттәй, югары өйгә табын әзерлә,
Тимеркәйне кунак итәрбез.

Мәрфуга. Ярый, ярый, Исламгәрәй, безне зурлавыгыз өчен
рәхмәт. *(Китә.)*

Ислам. Әйдә, товарищ!.. *(Варламов белән китәләр.)*

Корбанкерә.

Корбан. Иптәш командир, мин теге агайның атын барыш ка-
радым, аты хаста түгел, коры печән апаганга теле генә бозылган.
Их, аты да аты...

Тимеркәй. Бик шәпмени?

Корбан. Сөлек инде, сөлек... Их, мин әйтәм, ул атны үзе-
безгә каратсак...

Тимеркәй. Ничек инде үзебезгә?

Корбан. Беләсең, минем ат начар. Ул агайның атын сиңа ал-
сак, синекә миңа булыр иде.

Тимеркәй. Ай-һай, ул аны сатармы икән?

Корбан. Шулай да сөйләшеп кара әле, иптәш командир.

Тимеркәй. Корбан, бар әле, исполком алдына ниңдидер
бер ат менгән кеше килеп туктады. Ревком председателе түгел-
ме?

Корбан. Тыңлыйм, иптәш командир. *(Китә.)*

Идрис белән Зифа керә.

Зифа. Ләкин аларның өйдә булмаулары кызганыч... *(Тимеркәйне күрә.)* Гафу итегез, кеше бар икән. Боже мой, Тимеркәй абый
түгелме соң бу?..

Тимеркәй. Әйе, мин, нихәл, Зифабану?

Зифа. Бик яхшы әле, Тимеркәй абый. Сине монда хәбәрсез
югалды дип торалар иде.

Тимеркәй. Мин сезне курсларда укыйсыз дип ишеткән идем,
нипләп болай вакытсыз кайтасы булдыгыз?

Зифа. Өс-башларымны алыштырып чыгарга рөхсәт итегез.
Аннан иркенләп сөйләшербез... *(Китә.)*

Тимеркәй. Сез кем буласыз?

Идрис. Шушы авылының укытучысы һәм волисполком чле-
ны — Идрис Салихов.

Тимеркәй. Волисполком члены? Исәнмесез! Йә, иптәш Салихов,
волюстыта мобилизация эпләрегез ничек бара?

Идрис. Мин ул кадәр әйтә алмыйм.

Тимеркәй. Ничек әйтә алмыйсыз? Волисполком члены ди-
сез бит.

Идрис. Мин үзем гаскәргә мобилизация ясауга каршы.

Башкатов. Ревком председателен сорап килүче сез буласызмы?

Тимеркәй. Әйе, Кузьмич, мин булам.

Башкатов. Сез мине беләсез?

Тимеркәй. Нигә белмәскә? Мин бит шушы авылныкы, менә боларда ялчы идем. Сезнең заводка бәрәңге илтә идем, атлар си-мертү өчен заводыгыздан барда алып китә идем.

Башкатов. Әйе, хәзер берәз хәтерлим. Гафу итегез. Ә сез, Салихов, ни өчен билгеләнгән авылыгызга барып митинг үткәргәдегез?

Идрис. Авырым, иштәш Башкатов. Су коенган идем, тамагымда ангина.

Башкатов. Авыргач, нигә монда йөрисез?

Идрис. Зифа туташта тамак даруы юк микән дип кәргән идем.

Башкатов. Безне калдырыгыз. Мин сезне тыңлыйм.

Идрис китә.

Тимеркәй. Мин сезгә приказ китердем. *(Пакет бирә.)*

Башкатов *(ертып укый)*. «...Сезнең волостьтан мобилизовать ителгән яшыләрне... отряд вәкиле Тимеркәй Миңлекәевкә ташпыруыгызны боерам. Бондуг һәм Глушерма заводларының оборудованиеләрен күчереп бетергәнче, шушы участка фронт линиясен тотып тору вазифасы сезгә йөкләнә. Өяз хәрби комиссары Гольянов». Хәзер бездә комиссия бара. Авыллардан килә торалар. Иргә беләңгә кадәр мин сезгә өч йөз кеше бирә алам.

Тимеркәй. Яхшы, иштәш Башкатов.

Башкатов. Сезнең килүегез бик әйбәт булды әле. Без бүген кичкә волость большевикларының чираттан тыш жыелышларын чакырган идек. Сез шунда фронт хәлләре турында информация ясарсыз.

Фәүзия керә.

Фәүзия. Иштәш Башкатов, мин сезнең чакыруыгыз буенча.

Башкатов. Миңлекәев, таныш булыгыз, яңа гына курс бетереп кайткан укытучыбыз.

Тимеркәй. Тимеркәй Миңлекәев.

Фәүзия. Нарат Башыннан — Фәүзия Мозаффарова. Мин сезне таныым, герман сугышына безнең абый белән бергә киткән идегез.

Тимеркәй. Харисның сеңлесе? Ул кайда хәзер?

Фәүзия. Сугыштан кайтмады, үлгән хәбәре килде...

Башкатов. Менә нәрсә, иштәш Мозаффарова: Мазар асты авылында митинг үткәрүне Салиховка ташпырган идек, саботажлык итеп, бармаган. Хәзер үк шунда китеп митинг үткәрегез. Мәсьәлә бер генә — социалистик Ватаныбыз куркыныч астында. Чит ил интервентларына, жирле реакцион көчләргә каршы халыкны күтәрергә кирәк. Кызыл Армиягә доброволь булып язылырга өндәрегез. Москва, Петроград шәһәрләре өчен әзерләнгән икмәк запасларын төятеп, бүген үк монда жибәртегез. Барыгыз ревкомга. Анда сезгә подвода бирерләр.

Фәүзия. Яхшы, иштәш Башкатов. Хәзергә хушыгыз. *(Күтә.)*

Башкатов. Авыр көннәр кичерәбез, Миңлекәев.

Тимеркәй. Безнекеләр кичә Бирскины калдырдылар.

Башкатов. Кызганычка каршы, шулай. Кичәдән бирле Иж, Воткинск тирәсендә эсерлар восстаниесе бара. Иртәгәдән дә соңга калмыйча чигенергә иде, ләкин безнең пристаньда үзәк шәһәрләр өчен жыйган утыз мең пот икмәгебез бар. Шуларны озатырга Сарапулдан буксир көтәбез, ә ул, нишләптер, килми.

Тимеркәй. Әйе, Кузьмич, хәлегезне аңлыйм...

Башкатов. Хәзерге вакытта яшьләргә мобилизация үткәрәбез. Яңа гына ике авылда митинг үткәреп кайттым, ә хәзер Кама буендагы кичүне, аванпостларны тикшереп кайтырга кирәк. Чөнки ул безнең өчен иң әһәмиятле мәсьәлә. Мин сездән ревкомга барып мобилизация һәм эвакуация мәсьәләләре белән шөгыйльләнүегезне сорар идем.

Тимеркәй. Яхшы, иштәш Башкатов. Аннан бу йортта шигем бар. Хужаның кызы Уфадан кайткан, ә безнең Уфаны калдырганга инде бер атна. Бая мин бире килгәндә ниндидер билгесез кешеләр бар иде.

Башкатов. Алар турында миңа хәбәр ителәр.

Йөгереп Егор килеп керә. Матрос киemenнән.

Егор. Иштәш Башкатов, Сарапул эшләми.

Башкатов. Ничек эшләми?

Егор. Көч-хәл белән Камбарканы бирделәр. Ләкин анда ниндидер бер сволочь кыз көлә, шаяра. Буксир кирәк идемени, сез инде аны көтмәгез, тәши-тәши китү ягын карагыз, ди. Әгәр дә ул, курва... минем янымда шул сүзне әйткән булса, мин аны шунда ук бахнуть итәр идем.

Башкатов. Кызма, кызма, иштәш Калашников.

Егор. Кызмый нишлим, иштәш Башкатов? Агыйдел буенча да сорап карадым, юнләп сөйләшмиләр, я бөтенләй җавап бирмиләр. Аннан минем баржам тулды, ә икмәк һаман килә, куярга урын юк. Пристань начальнигы дебаркадерына алмый, нишләргә миңа?

Башкатов. Урын табарбыз. Тик менә буксир мәсьәләсе генә. Таныш булыгыз, безнең үзәктән килгән вәкилебез, иптәш Калашников.

Ти меркәй. Миңлекәев. *(Күрешәләр.)*

Башкатов. Иптәш Калашников, хәзер безгә бер генә юл — Бондюг белән бәйләнергә, нинди дә булса берәр катер табыш жибәрә алмаслармы. Булмый икән, баржаны батырудан башка чара юк.

Егор. Утыз мең пот икмәкне батырырга? Ничбер вакытта! Буксир килми икән, без аны лямка тартыш булса да алыш төшәрбез.

Башкатов. Әйдәгез телеграфка, мин Казанны, Москваны сорыйм. *(Китә башлыйлар.)*

Юргатаев керә. Зифа террасадан күзәтә.

Юргатаев. Иптәш комиссар, синдә йомышым бар иде.

Башкатов. Йомышың бар иде? Син кем буласың?

Юргатаев. Ислам абзый кызын ямщик булып китергән идем.

Башкатов. Ә... Ул ямщик син икәнсең алайса?..

Юргатаев. Әйе, мин идем. Идел арьягына чыгар өчен перевозга пропуск кирәк иде.

Башкатов. Идел арьягына?

Юргатаев. Әйе, нигә иптәш комиссар?

Башкатов. Болай гына... Минем дә Идел арьягына чыгасым бар иде, утыртыш барысыңмы?

Юргатаев. Жырлый-жырлый алыш барыр идем, иптәш комиссар, атым начар шул.

Башкатов. Документың бармы?

Юргатаев. Бар, менә рәхим итегез.

Башкатов. Рәхим итегез...

Юргатаев. Нәрсә дидегез?

Башкатов. Минем белән ревкомга барысыз.

Юргатаев. Ревкомга? Анда нәрсәгә?..

Башкатов. Пропуск алысыз.

Зифа югала.

Юргатаев. Ярый алайса, мин атымны гына карап керим.

Башкатов. Урыныңнан кузгалма! Син арестован!

Юргатаев. Арестован? Ни өчен?..

Башкатов. Анысын тикшергәч белерсең, тәти егет! Миңлекәев, әйдәгез миңа ярдәмгә.

Юргатаев. Карагыз әле, иптәш комиссар...

Башкатов. Күп сөйләнмә. Марш алдан!!! *(Китәләр.)*

Икенче яктан К о р б а н кереп караньш йөри.

К о р б а н. Бу Махиму р кая югалды соң? (*Маһинур киемнән киенеп сәхнә аша үтөп китүче Зифа белән Идрисне күрөп.*) Махиму р! Тукта әле, Махиму р, Махиму р дим!!!

Капкадан Ма һ и н у р керә.

Ма һ и н у р. Нигә шулкадәр кычкырасың?

К о р б а н (*аптырап.*) Бу нә бу? Бер Махиму р китте качып, икенчесе тора басып...

Ма һ и н у р. Төш күрә башладыңмы әллә? Миңа абый кирәк иде. Кайда ул?

К о р б а н. Менә монда, папахам астында.

Ма һ и н у р. Әй, шаяртмый гына әйт әле. Миңа аны күрергә кирәк.

К о р б а н. Әй, гүзәл кыз Махиму р. Аны күрергә телисең, мин угланны теләмисеңме?

Ма һ и н у р. Хи-хи-хи! Теләмим шул.

К о р б а н. Ай-ай-ай! Минем иптәшемнең туганы мине күрергә дә теләми. Ай, гүзәлем, вай, гүзәлем, гүзәлем, ай!.. (*Кылынып каршысына бара.*)

Ма һ и н у р. Житәр инде, май ашаган пәси кебек күзлөрөнне уйнатма. (*Әкрән генә яңагына суга.*)

К о р б а н. Моньсына да сук. (*Икенчесен куя.*) Кызлар суккап жир тамугта янмый ди безнең черкес халкы.

Т и м е р к ә й керә.

Т и м е р к ә й. Маһинур...

Ма һ и н у р. Ай алла, оятлы булдык бит.

Т и м е р к ә й. Куй әле оятыңны, Зифабану өйдәме?

Г ө л с е м керә.

Г ө л с е м. Тимеркәй, бездә бүген тула өмәсе була, сине чакырырга килдем.

Ма һ и н у р. Мин белмим, абый, нигә миннән сорыйсың?

Т и м е р к ә й. Зифабану, Зифабану!!

И с л а м керә.

И с л а м. Нигә кычкырасың, энем Тимеркәй?

Т и м е р к ә й. Зифабану өйдәме?

Ислам. Зифабану, Зифабану, кызым Зифабану... Өйдө юк, ахры.

Тимеркэй. Корбан, бар син ишегалдыннан кара. Мин югарыга менәм. *(Тиз генә югарыга менеп китә.)*

Корбан ишегалдыннан эзләнә.

Маһинур. Ислам абзый, Зифабануны нигә эзиләр?

Ислам. Белмим, кызым, белмим. Синәң бу абыең аждаһага әйләнәп кайткан. Кеше өстенә акыра-бакыра.

Тимеркэй югарыдан төшә.

Тимеркэй. Кайда Зифабану?

Ислам. Әйтәм бит, белмим. Син кайтканнан бирле күргәнем юк.

Тимеркэй. Ялганлама. Әйт тизрәк, кая яшердегез?

Мәрфуга керә.

Мәрфуга. Бәбкәм, нигә тавышланасыз?

Тимеркэй. Әни, Зифабану кайда?

Корбан керә.

Мәрфуга. Әле яңа гына миннән Маһинур күлмәген алып...

Ислам. Әйе, әйе... Маһинур күлмәген киеш речетициягә барам диеш йөри иде бугай.

Корбан. Күлмәк?! Таптым!..

Тимеркэй. Таптың, кайда?

Корбан. Махимур киемнәрен киеш качты.

Зөләйха керә.

Зөләйха. Тимеркэй кайткан икән, кил, күрешик.

Тимеркэй. Мин сездән соңгы ташкыр сорыйм: Зифабануның кайда икәнән әйтәсезме, юкмы?!

Ислам. Кайда икәнән белмәгәч, ничек әйтәбез ди.

Тимеркэй. Өегездә контрреволюция оештырыш, шпионнар саклавыгыз өчен кулга алынасыз.

Ислам. Кулга алынабыз?!

Мәрфуга. Бәбкәм, бу нишләвең?

Зөләйха. Ашаткан ашларымның әжере шушымыни, оятсыз!

Атаң үлөп, урамда калган чакларыгызда жылы почмак биреп карап үстөрүчөлөрнө хәзер оныгтыцмьши?

Т и м е р к ә й. Юк, оныгмадым. Бары да исемдә. Унике яшьлек малай чакларымда базардан базарга, прилавкадан прилавкага кызыл мал төргәкләрегеzne ташып арыганнан соң, төннәр буге тәмле йокыларыгызны, акча сандыкларыгызны саклаганнарым бүгенгедәй исемдә. Шулай ук кышкы салкын бураннарда төлке тамакларга төрөлгән исерек гәүдәләрегеzne ярминкәдән ярминкәгә йөртеп, кул-аякларымны өшеткәннәрәм дә исемдә. Сезнең файдагыз өчен ачылган сугышта дүрт ел буге газап чигүлөрәм дә исемдә. Корбан, ал үзен...

К о р б а н. Әйдә, марш! *(Исламны алып китәләр.)*

Пәрдә.

ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Әхтәм агайның өе. Урта хәлле крестьянга хас жиһазланган. Кызлар жыелган, тула басарга әзерләнәләр. Стан коралар, Маһинур тәрәзәдән карап жырлый.

М а һ и н у р. Ак тулалар тиз керешә,
Аркау буге тигез эрләнгәч;
Бик күңелсез кыз балага
Көткән яры килмәгәч.
Ай-һай, дусларым,
Дусларым, дус-ишләрем,
Аңламыйсыз йөрәгемнең
Ник апкынып тишкәнән,
Аңламыйсыз күңеләм тәрәзәсен
Кемнең килеп чирткәнән.

Х о р. Жырлый-жырлый, гөрли-гөрли,
Өмәләрдә күңел ачабыз.
Ак оекка, ак чикмәнгә
Жырлап тула басабыз;
Яшьлек дәрте патлыкларын
Колач жәеп кочабыз.

М а һ и н у р. Басам тула ак оекка,
Жырлыйм күңел боекка,
Хәлем сөйләп бирсәгезче
Жем-жем кара мыекка.
Ай-һай, дусларым,
Дусларым, дус-ишләрем,
Аңламыйсыз йөрәгемнең
Ник апкынып тишкәнән,
Аңламыйсыз күңеләм тәрәзәсен
Кемнең килеп чирткәнән.

Х о р. Сырлы сәке өсләрендә
Безнең баскан ак тула
Үзе ап-ак, үзе йомшак,
Үзе бик спай була.
Ак чикмәнле егет күрсәм,
Эчкә патлыгым тула.

С а ж и д ө к е р ө .

С а ж и д ө . Кызлар, туланы мунча казаныңда пешекләдем, барыш алыгыз.

Г ө л с е м. Ярый, әни. Тимеркәй абыйлар кайтмадымы әле?

С а ж и д ө . Юк шул, кызым. Көтөп-көтөп кайтмагач, әтиен алырга үзе китте.

Г ө л с е м. Нишләп кенә яталар икән анда?

С а ж и д ө . Волостытагы бөтен коммуннар исполкомга жыелганнар ди. Тимеркәй үзләренә нәрсәдер сөйли икән.

К а м ә р. Сажидәттәй, Ислам абзыйларны чыгармаганнармы?

С а ж и д ө . Нишләп чыгарсыннар. Аларның гаешләре бик зур ди.

К а м ә р. Зур диеп инде, кеше үтергәннәре юктыр бит.

С а ж и д ө . Әхтәмжан абзаң әйтә: кеше үтерүдән дә яманрак, ди. Зифабанулары аклар ягыннан шымчы булып кайткан бит. Ярый качып котылган. Кызлар, барыгыз инде, бар, тула суынмасын. Керен яхшылап сыга күрегез.

Кызлар китәләр. М ә р ф у г а к е р ө .

М ә р ф у г а . Кеше кулына калмасыннар, ике яклап үксез йөрмәсеннәр диң, жиләк кебек яшь гомеремне кешедә ялчылыкта үткәрдем. Ә алар...

С а ж и д ө . Мәрфугаттәй, әйдә теге якка узыйк.

М ә р ф у г а . Юк, Сажидә, узыш тормыйм. Тимеркәем китәм дигәч, ризалык бирмәгән идем. Ни әйтсәң дә бала бит, жан тартмаса да, кан тарта, диләр, бик дөрес. Үзе кая соң, теге яктамы?

С а ж и д ө . Юк, Мәрфугаттәй, правление йортында. Коммуннарга нидер сөйли ди.

М ә р ф у г а . Әй, холай орган бала...

С а ж и д ө . Мәрфуга түтәй, нигә инде алай борчыласың?

М ә р ф у г а . Борчылмый нишлим, Сажидә. Кемнең баласы аның кебек йөри?

С а ж и д ө . Хәзерге яшьләр шулай инде. Безнең теләк белән генә йөрмиләр. Әнә Нарат Башының Мозаффар мулла кызы Фәүзия дә коммун булган ди.

Мәрфуга. Монда, үз янымда торса, бер генә түгел, биш катлы коммун булса да, сүз әйтмәс идем. Китәм диеш йөрөгемне өзә бит. Кара әле, Сажидә, солдатка киткәнче үк сезнең кызыгыз белән даннары чыккан иде, үзләрен, мин әйтәм, бапшы-күзле итсәк ничек булыр икән?

Сажидә. Белмим шул, Мәрфугаттәй, атасы ни әйтер бит.

Мәрфуга. Малайны бер дә жибәрәсе килми, шул сылтау белән без аны тотыш калмасак, сез әйбәт кияүсез, мин малайсыз калам бит.

Сажидә. Әнә кайталар. Бар, син теге якка уз, атасы белән сөйләшеп алырбыз.

Мәрфуга алгы бүлмәгә уза, Сажидә чыгып китә. Тимеркәй белән
Әхтәмжан кайтып керә.

Әхтәм. Шулай да, энем, бу дөньялар кайчанрак тынычланыр икән?

Тимеркәй. Болай булса, Әхтәм абзый, чаптарыңа атланып, билгә кылыч, кулыңа мылтык алмыйча, тынычланмас, ахры.

Әхтәм. Юк инде, энем, мин үзем бапшы-аягым белән сугышка каршы кеше. Кытайны килештерергә бардым, япон сугышында йөрдем, үз өлешемә тигәнне үтәдем.

Тимеркәй. Әгәр дә аklar килеп, алшавытларны үз имениеләренә кайтарып, жир-суларны кире алсалар да, сугышка каршы булыр идеңме?

Әхтәм. Нишләп алсыннар, хәзер бит хөррият, без теләмәгәч, ул ничек ала ди?

Тимеркәй. Сорап торырлар! Бер мәртәбә түбәсенә сугыш жиргә егылган дошманга ирек бир әле, жирләренне алу гына түгел, әллә ниләр дә күрерсең.

Еракта буксир тавышы.

Әхтәм. Бу ни бу? Ике көннән бирле пароход юк иде.

Тимеркәй. Димәк, Әхтәм абзый, икмәк баржасын алырга буксир килде.

Әхтәм. Бик әйбәт булган, матрос бик борчыла иде, ул бит фатирда бездә тора. Шул әйтә: Мәскәү халкы бер әчмүхә икмәк белән тора, ди. Уңган кеше икән, төндимәде, көндимәде — ике-өч көндә бер баржалык икмәк жыйнады.

Тышган әйбер күтәрәп Сажидә керә.

Сажидә. Әхтәмжан, теге егет тагын ат янында кайнаша. *(Бүлмәгә кереп китә.)*

Әхтәм. Тәмам язгы бизгәк булды бит, әкият. Сат та сат диш колагымны тондырып бетерде. Турысын әйтергә кирәк, энем, ул егеттән мин шикләнә бапшадым. Чаптарымны урлап китмәсә ярар иде.

Т и м е р к ә й. Курыкма, ул андый егет түгел. Атыгызны яратканга сөсөп кенә йөри ул.

К о р б а н к е р ө.

Ә х т ө м. Шулай да күзләре бик майлы. Ат бурыныкы төсле, янып торалар...

Б а ш к а т о в к е р ө.

Ә х т ө м. Әйдә, Кузьмич, әйдә, рәхим ит. Хатың, хатың, кунак килде дим!

Корбан белән Әхтәм кереп китәләр.

Т и м е р к ә й. Йә, Кузьмич, әйләнә-тирәдә ничек, тынычлыкмы?

Б а ш к а т о в. Әйе, бөтен жирдә тынычлык. Әллә ничек, бүген кич тә бик матур... Ай яктысы... Кама өсте шулкадәр тын, шулкадәр гүзәл... Көзгедәй ялтырап ята... Тагын бер кат постларны тикшереп чыктым да су читендәге чуерташлыкка ятып тәмәке тарттым. Ничектер яшь чакларым исемә төшөп китте... Беләсенме, Миңлекәев, һәр кешенең гомерендә нинди дә булса хатирә булырлык кадерле минутлары була... Менә бу кич тә миңа хатыным белән беренче мәртәбә танышкан кичемне хәтерләтте. Мин ул чагында Стахивларның «Глушерма» заводында слесарь булып эшли идем. Ә Марияның Алабугада курста укыган чаклары. Без аның белән шундый айлы кичтә, көймә алдык та, суда йөрергә чыктык. Иж суын беләсен... «Глушерма» тирәсендә ул шундый матур итеп бормаланып-бормаланып жәеләп ага. Әйтерсен лә әкияттөгә серле елга кебек... Бер ягында туйра, таллыктар, икенче ягында биек-биек тезмә таулар... Мин ишкәктә, ә ул, күбәләк шикелле, ак күлмәктән койрыкта... Йөри торгач, таң атканны сизми калганбыз. Кызык бит, ә?

Т и м е р к ә й. Әйе, Кузьмич, яшьлек, мәхәббәт кешеләрнен гомерендә бер генә була диләр бит. Шуңар күрә дә ул онытылмый. Менә без дә, шушы йортның кызы белән, мин солдатка киткәндә вәгъдәләр куешкан идек. Дәрәс, бездә алай сездәге кебек су өстендә кыз белән егеткә көймәдә йөрергә ярамый. Без абзар артында, лапас астында очраша торган идек. Мин ул хатирәне фронтларда, постта торганда, окошларда искә төшерә идем...

Букир пароходының китү тавышы ишетелә.

Б а ш к а т о в. Әһә, пароход кузгалды... Димәк, утыз мең пот икмәк тиешле кешеләренә озатылды.

Ә х т ө м к е р ө.

Ә х т ө м. Әйдәгез, кунактар, рәхим итегез.

Тимеркәй, Башкатов кереп китәләр. Сәхнә аргында Самат тавышына Әхтәм тукталып кала.

С а м а т. Әхтәм өйдәме?!

Ә х т ә м. Әйдә, әйдә, кем ул?

Ашыгып С а м а т керә.

Ә х т ә м. Ә, председатель икән. Әйдә, Самат, эчкә узыйк.

С а м а т. Юк, узып тормыйм. Сиңа шуны әйтергә килдем, иргәгә подводага барысың.

Ә х т ә м. Подводага? Кара әле, Самат, узыйк әле. Сөйләшә-сөйләшә утырыбыз.

С а м а т. Рәхмәт, вакытым юк. Атың белән үзеңә өч тәүлеккә житәрлек азык алырга онытма.

Ә х т ә м. Әйдә әле, Самат. Кузьмич белән Тимеркәйләр дә бездә кунакта. Бергә-бергә сыйланып алырбыз. Башка вакытта чакырып та булмады үзеңне.

С а м а т. Син мин әйткәнне тыңла әле.

Ә х т ә м. Тыңлыйм, бик яхшы тыңлыйм. Теге якка узыйк әле.

С а м а т. Әйтәм бит, вакытым юк.

Ә х т ә м. Анлык кына табарсың. Әйдә инде, әйдә.

С а м а т. Юк, син ул кыставыцны куй әле, мин әйткәнне тыңла дим.

Ә х т ә м. Тыңлыйм ич инде, кая барырга соң?

С а м а т. Кайда икәннен анда әйтерләр.

Ә х т ә м. Тукта әле, Самат, мин бит узган атнаны гына Әгер-жегә бардым, аннан ат та сырхап тора. Башка берәүгә әйтергә иде.

С а м а т. Башкаларга да әйтелде. Бишбүләктән сиксән подвода кирәк.

Ә х т ә м. Кара әле, Самат...

С а м а т. Сүз көрәштерә торган чак түгел, таң ата башлауга ревкомда булырга!.. (Китә.)

Ә х т ә м. Алай... Күрәсең, эшләр бик шәптән түгел. Чаптар-кайга солыны күбрәк салырга туры килер.

Е г о р кайтып керә.

Ә х т ә м. Егор дус, баягы пароход сиңа булмадымыни?

Е г о р. Миңа иде. Ашык белән командамны озаттым.

Ә х т ә м. Ә үзең?

Е г о р. Үзем Вятская Полянага чыгам. Анда безнең тагын бер командабыз бар. Аларның да эшләрен миңа рәтләргә кушалар.

Ә х т ә м. Бик әйбәт булган, әйдә алайса, теге якка, табынга.

Е г о р. Рәхмәт, хозиян. Мин әйберләремне генә алырга кердем. Подвода алам да юлга чыгам.

Әхтәм. Юк, юк, кунак итми жибөрмим. Көне-төне өйдө тор-
магач, сыйлап та булмады.

Егор. Рәхмәт, хозиян. Болай да бик күп сыйладыгыз. Миңа
иптәш Башкатовны чакырып чыгарсагыз иде.

Әхтәм китә. Башкатов белән өйләнеп чыга.

Башкатов. Нәрсә, Егор?

Егор. Сезне срочно Алабугадан телеграфка сорыйлар.

Башкатов. Әйдә алайса, киттек.

Әхтәм. Кузьмич, ә аһ?

Башкатов. Аһны инде, Хәкимжанов, икенче вакытны апар-
быз. Хәзергә хушыгыз.

Егор. Хуш, хозиян, рәхмәт! *(Китәләр.)*

Әхтәм. Их, бу нинди кешеләр соң?.. Ашарга да вакыт таба
алмыйлар. Чабалар, йөгерәләр... *(Кереп китә.)*

Тула күтәрәп кызлар кайтып керә. Станга сузып салалар.

Гөлсем. Әйдәгез, кызлар, тула суына башлаган.

Маһинура. Кич салкында аваз биреп,
Күкрәк киереп жырласаң,
Жанга рәхәт булып китә,
Бер озын көй моңласаң.

Хор. Әй, күңелле өмәсе!
Шунда яшьләр жыела,
Шунда уйнау, шунда көлү,
Шунда ярлар сөелә.

Маһинура. Ач тәрәзәң өлгесен,
Ал чәчәкле гөллесен,
Ал чәчәкле гөлләрегез
Бар дөньяга күренсен.

Хор. Әй, күңелле өмәсе!
Шунда яшьләр жыела,
Шунда уйнау, шунда көлү,
Шунда ярлар сөелә.

Маһинура. Егетләр килә!

Гармунга жырлап, егетләр керә.

Егетләр. Сандугачлар усакта,
Китми алар кусак та,
Дошманнарга сер бирмәбез,
Дуслар исән-сау чакта.

Сәләхи. Нихәл, кызлар, бик сагынмадыгызмы?

Маһинура. Саргаеп үләбез инде, Сәләхи абый.

Сәләхи. Барыгыздан да бигрәк Камәрбану сагынгандыр инде.

К а м ә р. Илаһи, гомеремдә дә күрмәсәм риза.

С ә л ә х и. Сагышырсыз әле, әй шул Сәләхи абыйны тагын бер кат күреп, уймак кебек авызыннан чут-чут итеп үбәсе иде, диң зар-интизар булып еларсыз әле.

К а м ә р. Сине сагынырга, өебезгә яңгыр үтми бит әле.

С ә л ә х и. Ай-һай, Камәрбану, яучы жибәрергә йөри идем, болай булгач, жибәрмим инде. Бик ачы телле икәнсең.

К а м ә р. Жибәр, ник жибәрмисең! Кәнтәй бикәбез кичә генә бәбәйләде.

С ә л ә х и. Әй, жан кисәгем, багалмам, бик сагындым, күз алмам. Кич кунарга чакырсаң да, үшкәләмә — бара алмам.

К ы з л а р. Ха-ха-ха...

К а м ә р. Әнигә әйтим әле... *(Иркәләнен елый.)*

Г ө л с е м. Камәрбану, бу ни кылануың?

К а м ә р. Нигә соң адәм актыгыннан мыскыл иттерәсең?

Г ө л с е м. Сәләхинең уйнап кылануың аңламаска тиле түгелсеңдер бит.

К а м ә р. Үз хәрчеләре, үз ишләре янына барып маймыллансын.

С ә л ә х и. Белмәдем бит, атаңа кантрибут салганда, сине дә кантрибутлыйсы калган икән.

Тышта исерекләр тавышы.

М а һ и н у р. Кызлар, тагы егетләр килә.

Г ө л с е м. Әллә исерекләр инде?

М а һ и н у р. Бәйрәмгалиләр.

К а м ә р. Бәйрәмгалиләр... *(Тәрәзәгә йөгереп менә.)*

С ә л ә х и. Кара, кара, күрдегезме?.. Иш ише белән, дунгыз түше белән диләр, дөрөс икән. Бәйрәмгали килә дигәч, тәрәзәдән төшеп йөгәрә диң торам.

Жырлап Бәйрәмгалиләр керә.

Б ә й р ә м. Уйсу жирнең солысын,
Жил коядыр корысын,
Гомерең булса онытмассың
Минем куйным жылысын.

Кызлар, нигә безне каршы алмыйсыз?

Г ө л с е м. Каршы алырга өйрәнмәгән, килгәннәргә ишек тишелгән.

Б ә й р ә м. Кызлар, нигә эндәшмисең? *(Маһинурга кагыла.)*

М а һ и н у р. Жибәр әле, Бәйрәм абый, сулышыңнан кәжә төкәсе исе килә.

Б ә й р ә м. Синең ишеләргә Бәйрәм абыенның кул салуын дәрәжә санарга кирәк.

Г ө л с е м. Бәйрәмгали, юнләнч кенә кылан әле. Бездә кунаклар бар.

Бәйрәм. Нинди кунаклар?
Гөлсем. Мәрфугаттәйнең Тимеркәе белән кафтау арты егете.

Бәйрәм. Ә?!. Бик зур кешеләр икән! Бетмәс монда аның ише алаканатлар.

Сәләхи. Бәйрәм, эчкән булсаң, буена сөңдереп утыр.

Бәйрәм. Сөңдермәсәм нишләрсен?

Сәләхи. Сирәк жирен ешлармын.

Бәйрәм. Нәрсә дидең, нәрсә?

Сәләхи. Хатын-кыз янында гайрәт чөчеп йөрсәң, баскычтан тотып атарга да кыйбат алмам.

Бәйрәм. Әкрен, әкрен, хәерчеләр комитеты. Андый чакларыгыз үтте инде.

Сәләхи. Без әле яңа башларга торабыз.

Бәйрәм. Соңгарак калдыгыз. Идел арьягында чыбыркы шартлатып куян куганны ишетмисез, ахры.

Сәләхи. Шуңа күрә авыз ача башладык диген.

Бәйрәм. Ачарбыз әле, алла боерса, шундый итеп ачарбыз, бер кабуда йотарбыз. Атаңның салган кәнтрибуцияләрен костырырбыз.

Сәләхи. Нәрсә дидең? Тагын бер кат әйт әле.

Бәйрәм. Кит каршымнан! *(Төртә.)*

Сәләхи. Әле сез шулай кул да озайта башладыгызмыни? Менә сиңа, елан! *(Суга.)*

Бәйрәм төгөрәп китә. Бәйрәм иштәшләре Сәләхигә таплана. Сәләхи яклары тегеләргә каршы төшәләр. Тимеркәй, Әхтәм, Корбанчыга.

Тимеркәй. Егетләр, бу ни эшләвегез?

Сәләхи. Мин сине этне буган кебек буармын!

Тимеркәй. Сәләхи, бу ни кылануың? *(Аера.)*

Сәләхи. Синең йөрөгән янган чакта пычак белән ярып тоз сибә. Эчеп кергәннәр дә салган кәнтрибуцияларыгызны диш яныйлар... у-у!.. Канат чыгара башладыгызмыни?

Тимеркәй. Житәр, Сәләхи! Ә сез таегыз моннан.

Корбан. Шагом марш! *(Куып чыгара.)*

Әхтәм озата китә.

Сәләхи *(үзен-үзе өзгәләп)*. Дурак булдык шул, аның ише еланнарның муенын өзеп тапшырды калган. Аклар килә дигән хәбәрне ишеткәч, нишлиләр...

Тимеркәй. Их, егетләр!.. Сөз аларның фронтта ниләр эшләгәннән белсәгез иде. Уфа янында сугышта безнең берничә кызылармеечыбыз, урманда адашып, акларга эләккәннәр. Бәйрәм кебек кулак балалары мескеннәрнең колак-борыннарын кисеп тереләй жиргә күмгәннәр.

Сәләхи. Бүгөн таң атып, иртәгә көн тусын әле, мин ул бүреләрне өч аяктан сикертмәсәм, исемем Сәләхи булмасын.

Гөлсем. Кызлар, егетләр, әйдәгез, уйнап-көлеп алыык.

Маһинура. Әйдәгез, йөзек салып уйныйбыз.

Сәләхи. Юк, кызлар, сукуыр тәкәле.

Гөлсем. Юк, Сәләхи, табышмаклы уйныйбыз.

Сәләхи. Минем өчен бары да бер. Тик миңа каршы чыгарга хәлеңнән киләме?

Гөлсем. Әллә курка дисеңме? *(Сәләхи каршысына чыгып баса.)* Әйдә.

Маһинура. Шауламагыз, бапшылар.

Гөлсем. Еллар буге канат кагып

Талшынса да, оча алмыйдыр,

Ач аюдай көн дә улап,

Азык ашап туя алмыйдыр.

Булса да ул туймас карын,

Бар халыкны тук кыла.

Әйтеп бирче, жор егетем,

Шул нәрсәкәй ни була?

Сәләхи. Булса да ул туймас карын, бар халыкны тук кыла. *(Уйлана.)* Тегермән.

Егетләр. Молодец, Сәләхи, тегермән шул.

Гөлсем. Егетләр, мин Сәләхигә юри генә жиңел табышмак биргән идем.

Егетләр. Юк инде, шяртма.

Сәләхи. Курыкмагыз, егетләр, Сәләхидә анлык кына тапкырлык табылыр әле. Әйдә, Гөлсем.

Гөлсем. Өермәләр өең, утлар атың,

Жир, күкләрне тотып селкетә,

Селкетә дә йомшак жыллар белән

Илгә байлык чәчеп беркетә.

Киң яланнар, буш далалар

Иркен сулап тын ала,

Барлык кошлар, хайванәтләр,

Бар табигать шатлана.

Илдән-илгә һич тә армый йөрсә ул,

Бар халыкка шатлык биргән нәрсә ул.

Сәләхи. Бар халыкка шатлык биргән нәрсә ул... *(Уйлана.)* Таптым! Күк күкрәң, яңгыр яву.

Егетләр. Дөрөс, Сәләхи, яңгыр.

Сәләхи. Йә, егетләр, жиңелүчеләргә нинди жәза бирәбез?

Егет. Яраткан егетен өч ташкыр үбәргә.

Сәләхи. Әйдә, Гөлсем, малай, чәпелдәт... *(Авызын очлайтып көйләп тора.)*

Гөлсем Тимеркәйне кочаклап үбә. Тәрәзәдә С а м а т күренә.

С а м а т. Тимеркәй, Тимеркәй, дим. Иштәш Башкатов хәзер үк ревкомга килергә кушты. Кызлар, егетләр, таралыгыз!

Т и м е р к ә й. Әйдә, Корбан. *(Китә.)*

К о р б а н. Хушыгыз.

М а һ и н у р. Кунак егете, кая барасың?

К о р б а н. Мине ревкомга чакырганнар.

М а һ и н у р. Жибәрмибез, жибәрмибез. Берәз уйнап алабыз.

С ә л ә х и. Туктагыз әле, бу эти нигә таралырга кушты икән?

М а һ и н у р. И, аңа карамыйбыз ла. Кунак егетенә үзем бер табышмак бирәм. «Башы бар, мие юк, биле бар, корсагы юк, койрыгы бар, йоны юк». Шул ни була, егет асылы, нәкъ өстенә бас әле.

К о р б а н. Башы бар, мыегы юк, койрыгы бар, йоны юк! *(Уйлана.)* Таптым! Белмим.

М а һ и н у р. И, жебегән, шуны да белмәден, бик жиңел нәрсә иде. Чабата.

К о р б а н. Бездә чабата кимиләр.

М а һ и н у р. Кызлар, нинди жәза бирәбез?

К ы з л а р. Жырласын, жырласын.

М а һ и н у р. Юк, кызлар, аны бик шәп биюче диләр. Биетәбез.

Кавказча бию көе уйнала. Корбан бии башлый. Тышта атышлар ишетелә. К о р б а н туктап кала. Ә х т ә м керә.

Ә х т ә м. Яшьләр, таралыгыз! Бишбүләк читендә сугышлар бара!

К о р б а н. Сау бул, гүзәл Махимур. *(Сәләхи белән китәләр.)*

Пәрдә.

ИКЕНЧЕ ПӘРДӘ

БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Беренче пәрдәдәге Ислам байның ишегалды. Пәрдә ачылганда Курбатов белән Мингулов кладовидан талашып чыгалар.

К у р б а т о в. Яхшылыкта бирәсеңме, юкмы, дим?

М и н г у л о в. Бирмим!

Тартышалар. Ю р г а т а е в керә.

Ю р г а т а е в. Встать! Смирно! Нигә сугышасыз?

К у р б а т о в. Кавказ егетенә киёмнәрән салдырган идек. Вот Мингулов черкескасы белән чалбарын үзенә алмакчы була.

Ю р г а т а е в. Кая, китерегез әле.

М и н г у л о в. Прапорщик әфәнде...

Ю р г а т а е в. Молчать! Итеге белән бүреге кайда?

М и н г у л о в. Алары энә Курбатовта.

Ю р г а т а е в. Бир монда! *(Корбанның киёмнәрен алып китә.)*

К у р б а т о в. Миннән жәлләгән идең, барыбер үзең дә булмады.

М и н г у л о в. Сиңа да бит тәтемәде.

Урамнан Мәрфуга белән Маһинур керә.

М и н г у л о в. Соң, ничек, таптыгызмы?

М а һ и н у р. Юк, абый, бер жирдә дә юк... Волостной правление йортында да, караул өендә дә булдык, юк, диләр.

М ә р ф у г а. Улым, тагын бер кат язуыңны кара әле, сездә түгелме?

К у р б а т о в. Әйттем бит инде, бабушка, Тимеркәй Миндәкәев дигән кеше бездә күренми.

М ә р ф у г а. Кайда гына булыр икән ул бала?

Урамда Махиян тавышы.

М а х и а н. Балык сатам, балык, кем ала?

М а һ и н у р. Әни, Махиян абый.

Жәпкә тезгән балыклар тотып Махиян керә.

М а х и а н. Нихәл, Мәрфуга?

М ә р ф у г а. Шөкер әле, абый.

М а х и а н. Господаларыңа балык кирәкмиме икән?

М ә р ф у г а. Әй, абый, миндә алар кайгысы юк әле. Тимеркәем өчен ут йотам. Әле генә эзләп кайттык. Үлеләр арасында да, ябылганнар арасында да юк.

М а х и а н. Кайгырма, Мәрфуга, ул исән... Таң алдынан Кузьмич белән миндә булдылар. «Чилчә» урманнарына киттеләр. Аннан, кызым Маһинур, абыеңның иптәше Кавказ егете кайда икән, миндә аңа абыеңнан әманәт бар иде.

М а һ и н у р. Аны бит, абый, тоттылар.

М а х и а н. Тоттылар, ничек алай?

М а һ и н у р. Сәләхи абый белән өмәдән чыгып барганда Бәйрәмгалиләр искәртмәстән башына кендек белән сукканнар да тотып яшканнар.

М а х и а н. Абыең менә шушы хат кисәген аңа ташшырырга кушкан иде.

М а һ и н у р. Ничек тапшырыйм? Ул бит кладовойда утыра.

Ма х и а н. Үзең жаен табарсың инде. Мә... Балык сатам, балык, кем ала? *(Кычкырып югала.)*

Машикур белән Мәрфуга китә. Ислам, Бәйрәмгали, поп,
мулла һәм башкалар керә.

И в а н. Эх... Башкатов дигән ата большевикны ычкындырганнар. Бугазын чәйнәрмен дигән идем.

И с л а м. Кайгырмагыз, дусларым, беркая да китә алмаслар. Пермь ягыннан килгән гаскәрләр белән бу яктан үтүчеләр кушылганнар. Алар хәзер камалып калдылар. Командирның помощнигы да таныш кеше булып чыкты. Күрше боярыбызның улы — Чингизов.

И в а н. Владимир Асланович?.. Ну, алайса тиреләрен үтмәс пычак белән туныйбыз икән.

И с л а м. Бәйрәмгали, тагын да язасы кешеләр калмагандыр бит?

Б ә й р ә м. Тегеләр арасына Сәхәбине кыстырмыйбызмы?

И с л а м. Кыстыр, кыстыр, жыен булса: байлар, байлар, дин ул кычкыра торган булган.

И в а н. Коры кыстыруда мәгънә юк, боярларның имениеләрен, аракы заводын талаучыларның башлыгы дин куярга кирәк.

Ю р г а т а е в. Смирно! Ударный бригада командиры полковник Һайдель жәнашлары килде!

Һ а й д е л ь, Чингизов, Варламовкерәләр.

Һ а й д е л ь. Исәнмесез, Бишбүләкнең мотгәбәр картлары!

Б а ш к а л а р. Хуш килдегез, сәламәтлек телибез!

И с л а м. Большевиклар кулыннан коткаручы армиягә Бишбүләк крестьяннарыннан икмәк белән тоз, рәхим итеп алыгыз.

Һ а й д е л ь. Рәхмәт, сезнең белән танышырга рөхсәт итегез.

Ю р г а т а е в. Бу әфәнде иң атаклы сәүдәгәрләребездән Исламгәрәй Асылгәрәевич Дулатов.

Һ а й д е л ь. Исәнмесез, Дулатов әфәнде!

И с л а м. Бусы берничә тегермәннәрә белән мәшһүр булган Иван Иваныч Толстоузов.

И в а н. Бу әфәнде бакалея сәүдәгәренен улы — Бәйрәмгали Сәфәргалиев.

Б ә й р ә м. Герман сугышында старший унтер-офицер идем.

И с л а м. Бусы авылыбызның учитель кисәге — Идрис әфәнде Салихов.

И д р и с. Гафу итегез, гади учитель генә түгел, эсерлар партиясенең әгъзасы.

Һ а й д е л ь. Әһә... Социалист?.. Әфәнделәр, безгә киңәшкә керергә рөхсәт итегез.

Б а ш к а л а р. Рәхим итегез.

Һайдель белән офицерлар өйгә кереп китәләр.

И с л а м. Әй, дусларым, яхшы кешеләрнең авызыннан чыккан сүзләренә майдай эреп китәсең. «Әфәнделәр, безгә киңәшкә керергә рөхсәт итегез», — ди бит.

И в а н. Образованный кешеләр большевиклар кебек түгел шул. Минем белән күрешкәндә пундый ачык чырай белән кулымны кысты, мин андый кул кысуны икмәк купецы Стахивлардан да күргәнем булмады.

И д р и с. Культурный кешеләр эсерларны ярата шул. Минем социалист дигән сүземне ишеткәч, шәм кебек катыш калды. Честь бирергә теләгән иде дә, сездән тартыңды бугай.

Һ а й д е л ь һәм б а ш к а л а р ч ы г а.

Һ а й д е л ь. Әфәнделәр, халык армиясенә командованиесе тарафыннан Бишбүләк волость апаратына түбәндәге кешеләр күрсәтелә:

В а р л а м о в (*приказ укый*). Армия уполномоченные һәм волостной старшиналыкка — Исламгәрәй Дулатов. Волость судьялыгына — Иван Иванович Толстоузов. Волость полиция начальнигы итеп Бәйрәмгали Сәфәргалиевләр билгеләнделәр.

И д р и с. Командир әфәнде, андый урыннарда сайланьш...

Һ а й д е л ь. Сезнең белән соңыннан сөйләшербез. Калган назначениеләр Дулатов әфәнде тарафыннан билгеләнәләр. Башка мәсьәләләр турында минем урынбасарым господин Чингизов, адъютантым Варламов белән сөйләшерсез.

Ч и н г и з о в. Әфәнделәр, әйдәгез минем белән.

Һайдель белән Идристән башкалар өйгә кереп китәләр.

Һ а й д е л ь. Социалист әфәнде, япон сигаретасы белән сыйларга рөхсәт итегез.

И д р и с. Рәхмәт. Без мондый папиросларны күптән күргәнебез юк инде.

Һ а й д е л ь. Алай булса коробкасы белән алыгыз.

И д р и с. Юк, командир әфәнде, яхшы түгел...

Һ а й д е л ь. Алыгыз, ал. Кирәк нәрсәгез булса сорагыз... Без сезгә барың да биреп торырбыз. Киём-салым, ашау-эчү һәм башкалар.

И д р и с. Сез бигрәк тә инде, командир әфәнде... Зурлавыгыз өчен рәхмәт.

Һ а й д е л ь. Социалист әфәнде, без сезгә бик зур дәрәжәле бер урын бирергә уйлый идек.

И д р и с. Нинди урын ул, командир әфәнде?

Һ а й д е л ь. Безнең бригадада мобилизовать ителгән татар-башкортларның саны шактый гына бар. Без сезне бригаданың мулласы итеп куярга телибез.

И д р и с. Мулла?.. Мин бит социалист кеше.

Һ а й д е л ь. Зарар юк. Мин үзем дә социалист кеше, ләкин большевиклар белән рәхимсез көрәш вакытында сөйләнеш тору зарарлы. Безнең һәркайсыбызның да теләге бер: большевикларны жиңү, аларның халык арасына чәчеп калдырган большевизм идеясен төбө-тамыры белән йолкып ташлау...

И д р и с. Анысы дәрәс. Ләкин мулла булу — минем идеалыма каршы эш.

Һ а й д е л ь. Зарар юк. Мулла дигәч тә сез мәчеткә йөрәп намаз укымассыз. Сез фәкать гаскәр арасында, дин-милләт исеменнән беседалар үткәрәп, большевизмга дошманлык тудырырга тырышырсыз.

И д р и с. Белмим шул, ничек булыр икән?

Һ а й д е л ь. Бик яхшы булыр, социалист әфәнде. Менә шушы язу белән хужалык начальнигына барырсыз, ул сезгә кирәк әйберләрегезне бирер.

И д р и с. Рәхмәт сезгә. *(Китә.)*

Д ж о н с о н керә.

Д ж о н с о н. Рәхсәт сорыйм.

Һ а й д е л ь. Рәхим итегез.

Д ж о н с о н. Цивилизацияле илләрнең корреспонденты Джонсон.

Һ а й д е л ь. Сезне күрүемә мин бик шат. Килүегез турында хәбәр иткәннәр иде, ни өчендер озакладыгыз.

Д ж о н с о н. Бу варварлар илендә транспорт төрләренең примитив хәлдә булуы миңа тоткарлык ясады. Сез мине гафу итегез, чехословак корпусы офицеры булуыгызны искә алып, турыдан-туры сөйләргә уйлыйм.

Һ а й д е л ь. Әлбәттә. Без европалыларның көнчыгыш кыргыйларына карата булган карашлары теләсә нинди шартларда да яшәргә тиеш.

Д ж о н с о н. Сез хәзер миңа фронт хәлләре турында сөйләгез.

Һ а й д е л ь. Фронтта моңа кадәр бөтен инициатива безнең кулда иде, ләкин кичә Казан белән Әгерҗе арасындагы тимер юл сызыгы буйлап Азин дивизиясен куйдылар. Кайбер участокларда

контрһөжүмгә күчтеләр. Бүгөн безнең бер авылны алдылар. Казан аша бертуктаусыз яңа частылар ташыйлар.

Д ж о н с о н. Хәзер тапый алмаслар инде. Казан безнең кулда. Һ а й д е л ь. Безнең кулда? Кайчан?

Д ж о н с о н. Моннан берничә сәгать элек Самара грушировкасы тарафыннан төшперелгән десант белән алынды. (*Карта чыгарып.*) Хәзер Казандагы Самара грушировкасы юнәлешне Москвага борачак. Сезнең частыларыгыз Пермь частылары белән берлектә Казан — Екатеринбург тимер юл сызыгын большевиклардан бушатыш, Ярославль шәһәренә барыш чыгачак. Аннан инде, полковник әфәнде, безгә Архангельск, Мурманскидагы дусларыбыз кулларын сузачак. Шулай итеп, Россиянең язмышы хәл ителәчәк.

Һ а й д е л ь. Гафу итегез, сэр, сезне кем дип аңларга?

Д ж о н с о н. Рәхим итегез. (*Документ чыгарып бирә.*)

Һ а й д е л ь (*укып*). Бөекбритания армиясенең полковнигы?

Д ж о н с о н. Бик дөрөс.

Һ а й д е л ь. Гафу итегез, полковник әфәнде, сезгә булган ихтирамлы хезмәтемнең беренчесе нидән торырга тиеш?

Д ж о н с о н. Беренчедән, Париж, Лондон һәм Нью-Йорк газеталарыннан корреспондент булып килүемне һәм миңа теләгән чагымда армия арасында йөрергә рөхсәт бирүегезне бригадагыз бунча игълан итәрсез. Икенчедән, төп вазифам — сезнең хәрби консультантыгыз булуымны сер итеп сакларсыз.

В а р л а м о в керә.

В а р л а м о в. Полковник әфәнде, армия штабыннан сезне апаратып сорыйлар.

Һ а й д е л ь. Әйдәгез, полковник әфәнде...

Д ж о н с о н (*бүлдәрен*). Тссс... Корреспондент.

Һ а й д е л ь. Әйс... сэр, корреспондент. (*Өйгә кереп китәләр.*)

Жирле кара көчләрне ияртеп Ч и н г и з о в чыга.

Ч и н г и з о в. Ярый, әфәнделәр, эшкә башлагыз.

Китәләр. Өйдән З и ф а чыга.

Ч и н г и з о в. Йә, Зиночка, тыныч йокладыгызмы?

З и ф а. Революция булганнан бирле мондый тыныч йокы күргәнем юк иде. Ләкин арестованнылар шаулашыш уяттылар.

Ч и н г и з о в. Ул этләрне моннан алырга кирәк булып.

З и ф а. Мин мәсьәләне әтиләргә чиптем.

Ч и н г и з о в. Чиптең? Нәрсә диделәр?

З и ф а. Шундый кеше киявебез булу иң зур бәхетләрнең берсе, диш шатландылар. Ярый, Володя, мин лазаретка кигем, обедны бездә ашарбыз. Аннан соң бераз ял итеп алырбыз, яме?

Ч и н г и з о в. Ярый, Зиночка.

Зифа китә. Әхтәм һәм крестьяннартавышы.

Әхтәм. Жибәрегез мине, жибәрегез.

Курбатов керә.

Ч и н г и з о в. Ни бар анда?

Курбатов. Сезнең приказыгыз буенча безнең солдатлар Әхтәм исемле кешенең атын алырга барганнар иде, ат иясе каршылыкт күрсәткән. Көчләп ала башлагач, атының муенына ябышып монда килгән.

Ч и н г и з о в. Бар, әйт, монда кертсеннәр.

Курбатов китә. Әхтәмне кертәләр.

Ч и н г и з о в. Нигә алай тавыш чыгарасың?

Әхтәм. Ваша блгароди, сезнең солдатларыгыз минем атымны талап алдылар.

Ч и н г и з о в. Атыңны алырга мин куштым.

Әхтәм. Син куштың? Минем бердәнбер атымны алырга хакыгыз юк!

Ч и н г и з о в. Бар, кайтыш кит! Атың халык армиясенә алына!

Әхтәм. Көпә-көндез кеше талагач, ул нинди халык армиясе булсын?

Ч и н г и з о в. Егерме биш шомпол бирегез дә кладовойга кертеп ябыгыз.

Алыш китә башлыйлар.

Әхтәм. Тәмам имансыз икәнсең. Ат карагы, жулик!

Ч и н г и з о в. Алыш китегез.

Әхтәмне алыш китәләр. Һ а й д е л ь керә.

Һ а й д е л ь. Бу нинди экзекуция?

Ч и н г и з о в. Атын алган өчен буза күтәрергә килгән иде. Акылга утыргырга туры килде.

Һ а й д е л ь. Господин Чингизов, мондый эштә тактика кирәк.

Дуңгыз суйгандай кеше кыйныйсыз. Ә урамда толша жыелганны күрмисез.

Чингизов. Ул мужик большевизм белән агуланган кеше. Андыйлар белән башкача көрәшergә мөмкин түгел.

Һайделъ. Большевизм белән ничек көрәшergә мине өйрәтмәгез! Моннан соң андый тактикасыз жәзалар минем әмермән башка эшләнмәсен. Ударный бригада командирьның гына приказлары закон булырга тиеш. *(Кереп китә.)*

Чингизов. Ярый, килмешәкләр! Вақыт житәр, большевиклар ашаган йодрыкны сез дә ашарсыз әле.

Кладовойдагы арестованнылар шаулашалар.

Чингизов. Юргатаев!

Юргатаев кереп баса.

Юргатаев. Ни боерасыз, штабс-капитан әфәнде?

Чингизов. Хәзер үк шулардан допрос алыгыз да волость каталажкасына илтөп ябыгыз.

Юргатаев. Тыңлыйм, штабс-капитан әфәнде.

Чингизов кереп китә. Юргатаев исемлектән карап кычкыра.

Юргатаев. Мозаффарованы бирөгә!

Фәүзияне кладовойдан чыгаралар.

Юргатаев. Шундый матур кыз бала. Ха-ха-ха... Нинди гаеп эшләдең соң, туганкай?

Фәүзия. Бернинди дә.

Юргатаев. Әни өчен яптылар?

Фәүзия. Белмим.

Юргатаев. Ничек инде белмисең?

Фәүзия. Халыкка хезмәт итүдән башка бернинди дә гаебем юк иде.

Юргатаев. Ә соң Мазар Асты авылында митинг үткөрүегез, байлардан уника подвода икмәк алдыруыгыз гаеп түгелме?

Фәүзия. Һич! Москва, Петроград кебек ачка интеккән пәһәрлөргә икмәк жибәртүдә азмы-күпме ярдәмем тигән икән, ул минем кешелек намусым белән вөждан фидакарылегем.

Юргатаев. Курбатов! Конвой командасына чыгарыш ташшырыгыз, минем квартир хужамның келәтенә япсыннар.

Фәүзия. Юк, юк, мин анда бармыйм.

Юргатаев. Алай хольксызланмагыз. Сез бит кыз кеше, сезне ирләр янында тотарга закон белән дә, пәригать белән дә ярамый.

Фәүзия. Алар миңа уңайсызламыйлар, мине алардан аермагыз. Ә инде келәт турында уйлап та карама, бугазыңны чөйнөп өзәрмен.

Ю р г а т а е в. Алыгыз!

Фәүзияне алып китгеләр.

Ю р г а т а е в. Корбангали Айвазов!

Корбанны чыгарып бастыралар.

Ю р г а т а е в. Син кем?

К о р б а н. Менә, рәхим итегез.

Ю р г а т а е в. Бу ни бу?

К о р б а н. Гариза.

Ю р г а т а е в. Нинди гариза?

К о р б а н. Армиягезгә доброволь итеп алуыгызны сорап язган гаризам.

Ю р г а т а е в. Доброволь итеп? Син бит Кызыл Армиядә дә доброволь булгансың.

К о р б а н. Минем бөтен гомерем доброволь. Николай патшаның Кавказ дикий дивизиясендә доброволь, Кызыл Армиядә доброволь, телисез икән, сезнең армиягездә дә доброволь булып хезмәт итә алам.

Ю р г а т а е в. Ә ни өчен кулга алганда ике кешене чәнечтең?

К о р б а н. Үзегез уйлап карагыз, комендант әфәнде, төн, караңгы, биш-алты кеше искәртмәстән һөжүм иткәч, мин аларны бандитлар дип уйладым. Мин дә бит кеше, үләсем килмәде. Бәхетләре, тимер белән башыма сугып аяктан екмасалар, мин аларның барысын да тураклап ташлый идем. Сез мине үзегезгә алыгыз, минем нинди кеше икәнемне киләчәктә танырсыз. Валлаһи дип әйтәм, танырсыз!..

Ю р г а т а е в. Карап карарбыз. Кире кертеп ябыгыз.

Корбанны кире кертеп ябалар.

Ю р г а т а е в. Сәләхи Саматов!

Сәләхине чыгаралар.

Ю р г а т а е в. Атаң кем?

С ә л ә х и. Тимерче.

Ю р г а т а е в. Нигә ялганлыйсың? Ярлылар комитеты председателе бит.

С ә л ә х и. Шулай икәннен белгәч, нигә сорыйсың?

Ю р г а т а е в. Контрибуцияләр салдыңмы?

С ә л ә х и. Салдым.

Ю р г а т а е в. Большевикларга ялчы булып Кызыл Армиягә китәргә йөрдеңме?

С ә л ә х и. Йөрдем.

Ю р г а т а е в. Тула өмәсендә кешеләр кыйнадың, утын агачы! (Суга.)

Ю р г а т а е в. Сөрт борыныңны, гадость...

С э л э х и. Суга белмисең икән, менә шулай сугалар аны!! (Ала-гаемга суга.)

Юргатаев тәгәрәп китә, Сөлөхи ыңдырга таба йөгөрә.

Пәрдә.

ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Шул ук Ислам байның ишегалды. Вақыт иртә белән. Ма һ и н у р терраса өстөлән-дөгә чынаяк һәм бушаган пепләрне жыептырып йөри. Пассажир пароходының кычкыртып туктаганы ишетелә. Сакал-мыеклары житүле, гади крестьян киemenнән Т и м е р к ә й керә.

Ма һ и н у р. Абзый, әле беркем дә йокыдан тормаган. Әнкәем лә... Бу бит, абый, син?

Т и м е р к ә й. Чү, Маһинур, шаулама, әни йоклыймы?

Ма һ и н у р. Ул бит өйдә юк. Саклау Баш авылына карлыган жыярга жибәргәннәр иде.

Т и м е р к ә й. Йә, монда ниләр бар?

Ма һ и н у р. Нәрсә булсын, көне-төне эчәләр. Бик күп кешеләрне кулга алдылар.

Т и м е р к ә й. Менә нәрсә, Маһинур. Безгә синең ярдәмен кирәк.

Ма һ и н у р. Нинди ярдәмем?

Т и м е р к ә й. Менә бу өндәмәләрне сиңа калдырам. Солдатлар, крестьянналар арасына ничектер таратасы иде.

Ма һ и н у р. Нинди өндәмәләр ул?

Т и м е р к ә й. Ақларга каршы өндәп басылган кәгазыләр.

Ма һ и н у р. Юк, юк инде, абый, монысын мин алмыйм. Әй, ходаем, кашкада кеше бар.

Т и м е р к ә й. Качыр мине.

Маһинур Тимеркәйне ишек артына яшерә. Б ә й р ә м г а л и керә.

Б ә й р ә м. Маһинур, Исламгәрәй абзыйны уята алмассыңмы? Бик ашыгыч йомышым бар иде.

Ма һ и н у р. Әйтеп карармын. (Өйгә кереп китә.)

Бераздан И с л а м белән Ма һ и н у р өйдән чыга.

Б ә й р ә м. Исламгәрәй абзый, тәмле йокыгыздан уятуым өчен гафу итегез.

И с л а м. Нәрсә бар?

Б ә й р ә м. Бүген төнлөк Щербаково авылындагы уника мобилизованный егетебез халык армиясенә барудан баш тартып партизаннар янына киткәннәр.

И с л а м. Партизаннар янына?

Б ә й р ә м. Исламгәрәй абзый, йә, нишләргә кушасыз?

И с л а м. Кул астындагы полиция частыларын алырга да, баш таргучыларның мал-милекләренә конфискация ясарга, ата-аналарын, семьяларын кулга алып монда китерергә!

Б ә й р ә м. Тыңлыйм, господин старшина. *(Китә.)*

Зур чемодан тотып И д р и с керә.

И д р и с. Хәерле иртәләр, Исламгәрәй әфәнде.

И с л а м. Һу!.. Идрис әфәнде, кайчан кайттыгыз?

И д р и с. Яңа гына, иртәнге пароходта, бригада командиры Һайдель жәнашлары белән бер каютада.

И с л а м. Сөйләгез, нинди хәбәрләр алып кайттыгыз?

И д р и с. Хәзер сөйләрмен. Иң элек, Һайдель жәнашларының приказы буенча, менә бу әманәтләрне тиешле кешеләренә тапшырырга кирәк.

И с л а м. Нинди әманәтләр соң алар?

И д р и с. Милләт мәжлесе белән халык армиясе баш командованиясенә бөтен Россия мөселманнарын большевикларга каршы өндәп чыгарган хиташнамәләре.

И с л а м. Хиташнамәләре?.. *(Бер кәгазь алып укый.)* Россия мөселманнарына! *(Авыз эченнән.)* Эм... *(Кычкырып.)* «Халык армиясенә гали командованиесе, милләт мәжлесе илә берлектә, Мөхәммәт сәлаллаһи галәйһиссәлам полклары төзәргә кереште. Үзенә милләтен ихтирам иткән, аның һәлакәткә төшүен теләмәгән саф каләбле мөселманнар, халык армиясенә мобилизацияләрен көтеп тормыйча, Мөхәммәт полкларына доброволь булып язылсыннар». Әйбәт, бик әйбәт һәм бик вакытлы булган.

И д р и с. Шуның өчен дә Һайдель жәнашлары бүген үк авылларга жибәрергә кушкан иде.

И с л а м. Бүген үк түгел, Идрис әфәнде, хәзер үк таратырбыз. Маһинур! Эшәңне ташла, менә бу кәгазьләренә егерме кисәккә бүлөп бик яхшылап төрөп бирерсең.

М а һ и н у р. Абзый, минем эшләрем күп иде, башка берәрсенә куша алмассыңмы?

И с л а м. Нинди эшләр ул кадәр?

М а һ и н у р. Әйләренә жыештырып бетерәсем бар. Офицерларның керләрен юарга куштылар. Аннан тагы...

И с л а м. Ярый, ярый, акыл сатып каршы сөйләмә. Көн житмәсә, башланмаган төнәң бар. Шулай егерме кисәккә бүләрсең дә, өсләреннән жешләр белән бәйләрсең. Әйдә, Идрис әфәнде, чәй янында миңа Уфа хәбәрләрен сөйләрсең.

Китәләр.

М а һ и н у р . Абый, зинһар өчен кит инде, харап булабыз.

Т и м е р к ә й . Шаулама, Маһинур, бик шәп булды бу. *(Төенне чишеп өндәмәләрне өстәлгә куя.)* Бир кәгазьләреңне. *(Идрис китергән хитаннамәләрнең күп өлешен алып аиһъяулыкка төрә.)*

М а һ и н у р . Тукта әле, абый, син нишләргә телисең?

Т и м е р к ә й . Соңыннан белерсең, сеңелем, соңыннан. Ә хәзергә минем өндәмәләрне урталарына салып, алар әйткәнчә төрә башла.

Апыга-апыга төрәләр. М и н г у л о в керә.

Т и м е р к ә й . Әй, кызый, мин килгәнне старшинага әйтерсең, мин полковник Һайдель янында булырмын.

М а һ и н у р . Ярый, абый, әйтермен.

Тимеркәй төенен тотып чыгып китә.

М и н г у л о в . Нишлисең, акыллым?

М а һ и н у р . Менә, кәгазь төрөргә куштылар. Әйдә, булыш әле миңа.

М и н г у л о в . Нинди кәгазьләр соң алар?

М а һ и н у р . Укып кара, белерсең.

М и н г у л о в . Укый белсәм, синнән дә сорап тормас идем, бел-
мим шул.

М а һ и н у р . Мөфти хәзрәт дигәннәренең мөселманнарны кы-
зылларга каршы өндәш чыгарган фәрманы.

М и н г у л о в . Алар өндәргә беләләр, тик менә монда, сугыш-
ка гына килмиләр. Кара әле, акыллым, сиңең яныңа килеп йөрүче
кем ул?

М а һ и н у р . Кайсы? Әле чыгып киткән кешеме?

М и н г у л о в . Юк, кичә килгән иде бит, таза гына бер нәрсә,
кызмы, киленчәкме дим.

М а һ и н у р . Ә, Гөлсем түтәйне әйтәсең икән. Әллә күзен
төштемә?

М и н г у л о в . Күз төшәр дә бит, безнең кебек ак солдатка
кемнәр карасын?..

М а һ и н у р . Нигә алай дисең, ул да сине опаткан.

М и н г у л о в . Ялганлыйсың ла...

М а һ и н у р . Жир йотсын әгәр.

М и н г у л о в . Нәрсә дигән була?

М а һ и н у р . Аklar арасында да әйбәт егетләр булыр икән,
ди.

М и н г у л о в . Авылыбызда күз өстендә каш идек тә, моби-
лизовать итеп башны ашадылар. Бай булмасак та, атыбыз да,
сыерыбыз да бар иде. Син аңар әйтеп кара әле, келәтенә кертм-
әсме икән?

Ю р г а т а е в. Встать смирно! Чабата авыз... Атларыңны карамый нишләп монда йөрисең?

М и н г у л о в. Виноват, господин комендант.

Ю р г а т а е в. Встань как следует! Руки по швам! Кругом, марш!

Мингулов борылып солдатларча атлап китә.

Ю р г а т а е в. Я, Маһинур, мин әйткәнне уйладыңмы?

М а һ и н у р. Уйладым.

Ю р г а т а е в. Соң, ничек?

М а һ и н у р. Куркам.

Ю р г а т а е в. Нәрсәдән?

М а һ и н у р. Мыегың бик зур.

Ю р г а т а е в. Зарар юк. Телисең икән кыскартырга да мөмкин. Я, әйт инде, ризамы?

М а һ и н у р. Тукта инде, кабындырма. Берничә көн уйларга бир. (Китә.)

Өйдән Д ж о н с о н чыга.

Д ж о н с о н. Комендант әфәнде, начар аучы икәнсез. Үрдәгегез очты бит.

Ю р г а т а е в. Беркая да китә алмас, сэр Джонсон. Чөнки ул хәзер минем кулга ияләнгән.

Д ж о н с о н. Алай дисәң, сүзем юк.

Урам яктап Ч и н г и з о в керә.

Ч и н г и з о в. Хәерле иртәләр, сэр.

Д ж о н с о н. Сезгә дә шуны телим, штабс-капитан.

Ч и н г и з о в. Сез ни өчендер бүген бик иртәләгәнсез.

Д ж о н с о н. Дәүләт киңәшмәсеннән полковник Һайдель кайткан. Аның янына барышым.

Ч и н г и з о в. Әйе, мин дә аның янында идем.

Д ж о н с о н. Соң ничек, нинди яңалыklar китергән?

Ч и н г и з о в. Берниңди дә. Һаман әле демагогия дәвам итә.

Д ж о н с о н. Сез нәрсәне күздә тотасыз?

Ч и н г и з о в. Большевизм заразасы белән көрәшүдә либерализмга урын булырга тиеш түгел.

Д ж о н с о н. Ягез, господин Чингизов, я?

Ч и н г и з о в. Сез минем белән килешмисезме?!

Д ж о н с о н. Киресенчә, дәвам итегез.

Ч и н г и з о в. Минемчә, сэр Джонсон, сез Россия хәлләрен безгә караганда яхшырак беләсез.

Д ж о н с о н. Алай ук түгел. Ләкин шунысы ачык: Россия белән идарә итәргә диктатор кирәк.

Чингизов. Тулысынча килешпэм, сэр Джонсон. Шулай да, мин сезне кем дии таныйм соң?

Джонсон. Рус жиренең гади бер патриоты, цивилизация сөюче итеп танысагыз, ялгышмассыз. Мин сезнең белән күптәннән бирле сөйләшпәргә йөри идем. Чөнки хәзерге иң жавашлы чорда большевизм белән көрәшпәргә учредилкачылар сәләтсез булган кебек, хәрби командованиедә Һайдель кебек либераль чехословак офицеры да яраксыз.

Чингизов. Бу турыда сез хаклы, сэр. Мин кичәдән бирле частыларда йөрдем. Һәр жирдә тәртипсезлек, иске офицерларга буйсынмаучылык таралган. Ниндидер «халык армиясе», «халык азатлыгы» турында сөйлиләр. Төрле партияләреннән вәкилләре кыргыз крестьяннарны большевикларга каршы сугышырга өндиләр. Аларга өндәү түгел, камчы кирәк, шомпол кирәк, полевой суд, үлем жәзасы белән хөкөм итүне тормышка ашырырга кирәк!

Джонсон. Мин сезне шулай итеп күрә идем, димәк, ялгышмадым. *(Документ күрсәтә.)*

Чингизов, укыш, честь бирә.

Джонсон. Анысы артык, кирәкми. Без бергәләп эшләребез. Өйдәгез бакчага. *(Сөйләшә-сөйләшә китәләр.)*

Өйдән Зөләйха чыга.

Зөләйха. Маһинур, Маһинур, дим.

Маһинур керә.

Маһинур. Ни бар, абыстай?

Зөләйха. Кая дөмегеп йөрисең?

Маһинур. Малларны көтүгә кудым.

Зөләйха. Зифабану жылы сөт көтә.

Маһинур. Хәзер, абыстай, кертермен. Аннаң, абыстай, Саклау Баштан бер хатын килгән иде, сине уятырга кыймадым. Әнинен баш өянәге ябышып, карлыган жыя алмый ята икән.

Зөләйха. Әй, ул үләтнең шул булып инде.

Маһинур. Әни, Зөләйхага кереп әйтегез, миңа булышырга Маһинурны жибәрмәс микән, дигән. Әй, карлыган ди, абыстай, чиләкләп жыялар икән...

Зөләйха. Шулай диләр шул. Туйга варенье кайнатырбыз диип жибөргән идем. Ярый, төптән соң китәрсен. *(Кереп китә.)*

Ислам белән Идрис чыга.

Ислам. Маһинур, теге кәгазыләреннән төрөп бетерденме?

М а һ и н у р. Күштән инде. (*Чемодан тоттыра.*)

И с л а м. Менә рәхмәт. Хәзер бер төргәген ал да староста Гайфулла абзаңа илтеп бир, берәр данәсен һәр өй саен кертеп таратыш. Калганнарын урам чатларына, капка бағаналарына ябыштырыш.

М а һ и н у р. Ярый, абзый. (*Китә.*)

И с л а м. Ә без, Идрис әфәнде, волостной правлениегә барыйк та, өсләренә адресларын языш, үз кулларыбыз белән бапшка авылларга да таратыйк.

И д р и с. Әйе, Исламгәрәй әфәнде, мотлакан, шулай итик.

Төргәкләрне күтәрәп китәләр.

Пәрдә.

ӨЧЕНЧЕ ПӘРДӘ

Урман, тау, чокырлар арасы. Пәрдә ачылганда бер төркем партизаннар күренә. Кайсы корал чистарта, кайсы аяк киёмнәре төзөгә. Бер чигтә С ө л ә х и ияр рәтләп утыра. Урта жирдә баскан килеш бер партизан жырлый, калганнары аңа кушылалар.

П а р т и з а н. Мин үскәндә урман, басуларын,
Болыннарың безгә ят иде.
Алшавытлар сиңа, байгуралар —
Алар хужа, алар баш иде.

Х о р. Бишбүләгем, кайтсам, тарсынмассың,
Тиздән кайтам — кунак итәрсең.
Бездәй батыр егетләрең биреп
Армиягә бүләк итәрсең.

П а р т и з а н. Туган иде безгә әйбәт көннәр,
Йөрдек кояш кебек елмаеп,
Һәр кешегә жирен-суын биреп,
Киткән иде тормыш уаеп.

Х о р. Бишбүләгем, кайтсам, тарсынмассың,
Тиздән кайтам — кунак итәрсең.
Бездәй батыр егетләрең биреп
Армиягә бүләк итәрсең.

П а р т и з а н. Һөжүм иткәч безгә явыз дошман,
Судан, кырдан һәм дә даладан.
Таш стена булып күтәрелдек
Бар авылдан, завод, каладан.

Х о р. Бишбүләгем, кайтсам, тарсынмассың,
Тиздән кайтам — кунак итәрсең.
Бездәй батыр егетләрең биреп
Армиягә бүләк итәрсең.

Ш а һ б а з керә.

Ш а һ б а з. Фу, билләһи, йокларга да бирмисез!..

С ә л ә х и. Тукта әле, Шаһбаз, син нигә эштә түгел?

Ш а һ б а з. Авырыйм, малай, Сәләхи, бизгәк тотә.

С ә л ә х и. Әллә ни булды сиңа, килгәннән бирле көзгә чебеш кебек чирлисең.

Ш а һ б а з. Мондый эт тормышында чирләү генә түгел, үләрсен дә. Жылы аш, тәмле йокы күргән юк.

С ә л ә х и. Син, Шаһбаз, атаңның азан тавышын сагына башладың, ахры.

Ш а һ б а з. Юк, сагынмадым.

С ә л ә х и. Алай булгач, нигә соң корт ашаган теш кебек сыкрыйсың?

Ш а һ б а з. Бу сыкрау түгел, Сәләхи дус. Чын дәрәслекне әйтү генә. Мин үзебезне буранда адашкан юлчыларга охшатам.

С ә л ә х и. Дәрәс түгел! Без юл адашмаган. Киләчәк матур көнебез, якты тормышыбыз өчен юл салучылар, ди безне комиссар.

Ш а һ б а з. Ул әйтер, тел сөяксез бит ул... Тик менә үзе китте дә югалды.

С ә л ә х и. Китсә, кайтыр әле.

Ш а һ б а з. Белмим шул... Бер Казанга барып урнашкач, ни дии кенә монда кайтыр икән.

С ә л ә х и. Син алай сөйләнмә, яме!.. Безнең Кузьмич революция өчен күшме татыган. Ике-өч тапкыр төрмәдә утырган кеше, ул безне тапшамас.

Ш а һ б а з. Тапшамаса бик ярар иде дә, никтер, минем күңелем шикләнә. Тимеркәй белән теге матрос та китеп югалды. Соңгы көндә Самат абый да, балгасын суга төшпәргән мужик кебек, уйланьш йөри. Син менә үзең уйлап кара, безнең монда икәнәбезне белеп һөжүм итсәләр, нишли алабыз?

С ә л ә х и. Сугышырбыз! Корал белән көчебез житми икән, йодрык сугышына чыгарбыз. Алай да булмый икән, тепләребез белән чәйнәшербез, әмма аларга бирешмәбез. Ягез әле, егетләр, үзебезнең теге көйне жырылап алыгыз.

П а р т и з а н. Ач бүредәй чит ил гаскәрләре
Басып кәргән илнең чикләрен.
Октябрьда тар-мар иткән кебек,
Юк итәрбез дошман көчләрен.

Х о р. Чут-чут итеп,
Чут-чут итеп,
Талга куньш,
Канат кагыш
Сайрый алмый монды сары сандугачлар,
Жәйге төннең саф чыкларын эчмичә,

Зур жинүгә
Ирешүләр,
Кочакланыш
Күрешүләр
Булмас безгә авырлыкны татыш кичмичә,
Чит илләрнең сатлык явын жиңмичә.

П а р т и з а н. Бишбүләгем, изге туган жирем,
Туфрагыңны кайтыш үбәрбез.
Шул туфракка баскан кара көчнә
Тиздән барыш себереп түгәрбез.

Х о р. Кулга тоткан
Мылтыклардан,
Билгә таккан
Кылычлардан,
Без чыгарбыз, давыллардай, тын урманнан.
Үч алырбыз барлык явыз дошманнан.
Уйнап торган
Көр атлардан,
Җиң бозылмас
Төз сафлардан
Ташкын булыш без агарбыз киң юллардан,
Тау, чокырлар, урман, басу, кырлардан.

Б а ш к а т о в к е р ө .

С ә л ә х и. Кузьмич кайтты! (*Гомуми җанлану.*)

Б а ш к а т о в. Исән тордыгызмы, иштәшләр?

С а м а т. Үзең сау кайттыңмы, иштәш комиссар? Бик озакла-
дыгыз. Без монда куркыш тора идек.

С ә л ә х и. Казанда ниләр бар, иштәш комиссар?

Б а ш к а т о в. Казанда эшләр яхшы, Сәләхи. Сезнең биредә
ничек соң?

С а м а т. Биредә хәзергә тынычлык. Бары тик моннан ике көн
элек унбиш чакрымдагы кордонга килеп безне сорашып киткәннәр.
Каравылчы үз кеше, бер сүз дә ычкындырмаган. Аннан, Кузьмич,
бездә шатлык. Кичә аklar мобилизациясеннән баш тарткан унике
егет килеп безгә кушылды.

Б а ш к а т о в. Унике егет? Молодцы, рәхмәт аларга.

С ә л ә х и. Егетләре бик шәп, Кузьмич, бишесе герман сугы-
шында булган, берсе пулеметчы, икесе артиллерист. Үзләре белән
ике винтовка да алыш килгәннәр. Тик менә патроннары гына юк.

Б а ш к а т о в. Патрон булыр, Сәләхи. Бүген төнлә безгә ун-
биш ящик патрон китерәчәкләр.

С а м а т. Кемнәр, иштәш Башкатов?

Б а ш к а т о в. Елгачылар. Берникадәр винтовка да булачак.

С э л ə х и. Алай булгач, безнең эпләр яхшы, иштәш комиссар.
Б а ш к а т о в. Халыкны жыгыз, минем сүзем бар.
С а м а т. Иштәшләр, бирегә, барыгыз да бирегә!

Партизаннар кереп тулалар.

Б а ш к а т о в. Утырышыгыз.

Барысы да утыралар.

Б а ш к а т о в. Иштәшләр! Безнең Кызыл Армиябез көннән-көн зур учышларга ирешеп дошман гаскәрләрен кысрыклавын дәвам итә. Богородскидан Казанга кадәр дошман пароходлары йөри алмыйлар. Сугыш өчен уңайлы булган уңьяк Волга ярлары безне-келәр кулында. Бөек Ленинның приказы буенча китерелгән диңгез флотилиясе һәр көнне Казан пристанена килеп төрле могжизалар күрсәтә. Казан тирәсендәге икенче һәм бишенче армия гаскәрләре бертуктамый аklarга ташлана. Шуның белән бергә, мин сезгә әйтергә тиеш: утызынчы августта, митингтан кайткан чакта, даһи остазыбыз Владимир Ильичка ике ташкыр револьвердан атканнар.

Бөтенесе дә урышнарышнан сикереп торалар.

Б а ш к а т о в. Ул хәзер яралы хәлдә больницада ята...

С э л ə х и. Ленинга һөжүм иткәннәр. Их, ерткычлар икән!..

Б а ш к а т о в. Казанда кешелек тарихында күрелмәгән ак террор бара. Бер Алафузов заводынан гына биш йөз кешене кулга алдылар. Һәр көнне крепость астында, чашкаланьш-кискәләнен ташланган кешеләрнең гәүдәләре аунап ята. Шейнкман, Мулланур Вахитов, Комлев, Гассар иштәшләрне ерткычларча үтергәннәр... Менә шул террорга каршы Казанда подпольеда эпләүче большевиклар партиясенәң житәкчелегендә, Казан фронтовикларының жыелышы дигән сылтау астында өченче сентябрьдә биш меңнән артык халык катнашы белән, елга арьягындагы площадьта зур митинг үткәрелде. Ул митингта Алафузов һәм башка завод эшчеләре, артиллерия склады хезмәткәрләре булдылар. Митингны ачып жибәү белән берсе артышнан икенчесе менеп сөйләгән ялкынлы ораторлар, Казанда дәвам иткән ак террорга каршы протест белдереп, халыкны восстанигә өндәделәр. Партия оешмасы һәм Казан эшчеләренен вәкилләре мине бирегә озатканда, сезне — крестьяннары да эшчеләр белән бергә хәрәкәт итәргә сорадылар. Шул сорауны кабул итү йөзеннән сез һәркайсыгыз, аерым-аерым булып, хәзер үк авылларга китәрсез. Казандагы хәлләрне сөйләп халыкны восстанигә өндәрсез!

Т и м е р к ө й һәм Егор керәләр. К о ч а к л а ш ы п күрешәләр.

Т и м е р к а й. Кузьмич!..

Б а ш к а т о в. Миңлекәев! Егор!

Т и м е р к а й. Кузьмич, булган хәлләр турында соңыннан сөйләрмен. Хәзер безгә һичкичекмәстән Щербаково авылына бара торган юлга чыгарга кирәк.

Б а ш к а т о в. Щербаково юлына? Анда нигә?

Т и м е р к а й. Щербаково авылы егетләре, ақлар мобилизациясенә барудан баш тартып, безнең янга килгәннәр булса кирәк.

С ә л ә х и. Әйе, әйе, килделәр. Бая әйткән унике егет.

Т и м е р к а й. Кичә шуларның имуществоларына конфискация ясарга, ата-аналарын арестовать итәргә бер взвод солдат һәм полиция частыларынан төзелгән отряд жибәрелгән иде. Хәзер алар анда, барып басарга кирәк.

Б а ш к а т о в. Бер взвод дисеңме?

Т и м е р к а й. Әйе, Бәйрәмгали командасы астында бер взвод солдат һәм полиция частылары.

Б а ш к а т о в. Дөрөс, Тимеркәй, басарга!.. Еланнарны изеп сыткан төсле, һәммәсен дә юк итәргә. Яхшы атларны, үткен егетләрне сайлап алыгыз.

Тимеркәй китә.

С ә л ә х и. Менә бу эш, ичмасам!

Б а ш к а т о в. Сәләхи! Минем атымны иярләр. *(Куышка кереп китә.)*

С ә л ә х и. Була ул, иштәш комиссар!

Ш а һ б а з. Нишләргә? Китәргәме, монда калыргамы? Әйе, әйе, китәргә! Орынтын юллар белән барып анда хәбәр итәргә... *(Китә.)*

Куышган коралланып Б а ш к а т о в чыга.

Б а ш к а т о в. Самат!.. Син биредә калырсың. Операциягә китүбез турында заставаларга хәбәр итегез. Атышлар булса, курыкмыйча белеп торсыннар.

С а м а т. Яхшы, иштәш комиссар.

Т и м е р к а й керә.

Т и м е р к а й. Иштәш комиссар, илле кешелек отряд әзер.

Б а ш к а т о в. Әйдәгез, иштәшләр! Революция өчен!!.

Китәләр. Самат, Махиан китүчеләрне озата чыгалар.

Пәрдә.

ДҮРТЕНЧЕ ПƏРДƏ

БЕРЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Европача жиһазландырылган Ислам байның кунак бүлмөсө. Төрлө якка китө торган ишекләр. Пәрдә ачылганда бүлмэдә Һайдел ь, Юргатаев, Джонсон. Иван йөгөрөп керә.

Иван. Полковник әфәнде, эшләр харап!

Һайдел ь. Нәрсә бар?

Иван. Авылга большевиклар кERGән.

Джонсон (*урьныннан сикереп тора*). Большевиклар кERGән?..

Һайдел ь. Кайда алар?

Иван (*кулында йомарланган кәгазьне сузып*). Мәнә алар!

Һайдел ь. Бернәрсә дә аңламыйм, бу нинди кәгазьләр?

Иван. Урамнарға большевиклар өндәмәсен ябыштырганнар.

Пожар сарае яныннан үтөп бара идем, бер төркөм солдатлар, крестьяннары жыелганнар да көлөшпә-көлөшпә шушы өндәмөләрне укыйлар. Ул мошениклар нәрсә язганнар диген, мин сезгә укып күрсәтим әле...

Һайдел ь. Кирәкми. Мин аларның нәрсә язганнарын болай да бик яхшы беләм. Староста, старшиналар ни караган?

Иван. Ул гололобыйларға ышанырга ярыймы? Аларның һәркайсында большевик каны бар.

Һайдел ь. Барыгыз, миңа староста белән старшинаны чакырыгыз!

Иван. Хәзер, була ул. (*Китә.*)

Һайдел ь. Я, комендант әфәнде, моңа ни дисез?

Юргатаев. Полковник әфәнде, мин сезгә әйтергә кыймый тора идем, Идрис Салихов алыш кайткан өндәмөләрнең өчтән ике өлөшө большевиклар өндәмәсе булып чыктылар.

Һайдел ь. Аның булуы мөмкин түгел. Чөнки Салихов әфәнде минем күз алдымда ул өндәмөләрне армия штабыннан алды да минем денцигыма ташшырды.

Юргатаев. Анысы шулай, ләкин Идрис Салиховның тикшереп алмавыннан файдаланып, типография эшчеләренен салып жиберүе бик мөмкин. Инде алай түгел икән, подпольедагы большевикларның мондагы бер кеше аркылы тарату ихтималы да юк түгел.

Һайдел ь. Нинди кеше ул?

Юргатаев (*Джонсонга карап*). Хәзергә сер итеп сакларға рөхсәт итсәгез иде.

Шаһбаз керә.

Шаһбаз. Полковник әфәнде, кичерегез мине. (*Алдына барып тезләнә.*)

Һайдел ь. Син кем?

Шаһбаз. Партизан.

Джонсон (тагын урыныннан сикереп торып). Партизан?!
Һайделъ. Кем сине тотыш китерде?

Шаһбаз. Беркем дә. Үз ихтыярым белән килдем. Мин күрше авылның мәзин малае.

Һайделъ. Ничек инде ул, үзең мәзин малае, үзең партизан?

Шаһбаз. Ялгышлык белән алар арасына эләккән идем. Полковник әфәнде, тизлек белән чара күрегең. Партизаннар Щербаково авылына жиберелгән отрядыгызны басарга киттеләр.

Һайделъ. Син нәрсә, шантаж оештырырга килдеңме?

Шаһбаз. Полковник әфәнде, валлаһи дип әйтәм, минем сүзләрем дөрөс.

Һайделъ. Хәзер үк тикшерергә, миңа доложить итәргә!

Юргатаев. Тыңлыйм, полковник әфәнде. Әйдә, марш!
(Китәләр.)

Һайделъ. Дәвам итик, сэр Джонсон. Шулай итеп, без зур тарихи чорда...

Джонсон. Әйе, сез анда тарихи чорда Уфада собраниеләр ясап яттыгыз. Ә биредә урманнарыгызда партизаннар, авылларыгызда большевиклар. Фронтларда һөжүм итү сәләтегезне югалттыгыз. Хәтта кайбер участокларда инициативаны кызылларга бирдегез. Цивилизованный Антантаның төньяк-көнбатыш шәһәрләргә төшергән десантларына кушылу планыбызны жимердегез. Миллион сумлык алтыннар хисабына кайтарып алган Урал промышленность учакларыбызны яңадан куркыныч астына куйдыгыз...

Һайделъ. Хәзерге көнне безнең оборонада торуыбыз большевикларның миллионлаган армия тушлавына бәйләнгән.

Джонсон. Ә сез нигә шундый армияне тушламыйсыз?

Һайделъ. Игълан ителгән мобилизацияләрнең нәтижәсе сезгә билгеле. Россия халкы дүрт ел буена тартылган сугыштан туйган. Шуның өчен алар солдат хезмәтеннән качалар.

Джонсон. Шулай да бит алар большевикларга баралар.

Һайделъ. Бөтен промышленность өлкәләре алар кулында, алар төп көчләрен эшчеләрдән тушыйлар.

Джонсон. Абсурд! Тиздәнме сез һөжүм итәргә уйлыйсыз?

Һайделъ. Һөжүм итәр өчен реаль көч булырга тиеш, хәзергә минем андый көчем юк.

Джонсон. Андый көчегез кайчан соң булачак?

Һайделъ. Кайчан миңа коалицион директория штабы бирер...

Джонсон. Әгәр дә алар бирмәсәләр?

Һайделъ. Сэр Джонсон, сез кирәгеннән артыграк кайгырту-чанлык күрсәтә башладыгыз.

Джонсон. Бүген генә түгел, без һәрвакытта да Россия турында кайгыртыш килдек. Чөнки аның завод-фабрикалары, тимер юл, шахталары — барысы да бит безнең акчабызга салынган.

Шуның өстенә хәзер дә армиягезне апатабыз, киендерәбез, сугыш кораллары белән тәэмин итәбез һәм сезгә түлибез.

Һ а й д е л ь. Сэр Джонсон...

Д ж о н с о н. Йә, житәр. Россия турында ни дәрәжәдә кайгыртуымны тиз арада күрерсез!

Һ а й д е л ь кайдадыр китәргә жыена. Ч и н г и з о в, В а р л а м о в керәләр.

Ч и н г и з о в. Полковник әфәнде, Верховный Правительнең приказын тыңлап китегез.

Һ а й д е л ь. Нинди Верховный Правитель?

Ч и н г и з о в (*укый*). «Учредительное собрание әгъзаларыннан төзелгән Себер вакытлы хөкүмәт директорыясе бетерелеп, үземне Верховный Правитель һәм Себер гаскәренең баш командующие итеп игълан итәм. Верховный Правитель адмирал Колчак».

Һ а й д е л ь. Колчак — Верховный Правитель?

Ч и н г и з о в. Хәзер инде армия штабының приказын тыңлагыз!

В а р л а м о в (*укый*). «Икенче бригада командиры полковник Һайдельне урышыннан алып, бригада командирлыгына штабс-капитан Чингизовны билгелим. Полковник Һайдельне аерым чехословак батальонының командиры итеп калдырырга боерам. Армия командующие генерал Сахаров».

Һ а й д е л ь. Мин моңа риза түгел, мин армия штабы белән сөйләшәргә барам!

Һ а й д е л ь ачуланып чыгып китә.

Д ж о н с о н. Тәбрик итәм, сэр Чингизов.

Ч и н г и з о в. Рәхмәт сезгә. Поручик Варламов, армия штабының приказын полкларга, аерым частьларга житкерегез. Үзегез бүгеннән бригада штабы начальнигының хезмәтен алырсыз. Адъютантлыкка поручик Марковны билгеләрсез.

В а р л а м о в. Тыңлыйм, господин штабс-капитан! (*Китә.*)

З и ф а керә.

З и ф а. Володя, юлда полковник Һайдельне очратып, исәнмесез, дип дәшкән идем, немецча сүгенеп китте. Әллә фронттан начар хәбәр килдеме?

Ч и н г и з о в. Безнең өчен шатлыктан башка берни дә юк. Учредилкачылар муенын сындырды. Бригада белән командовать итүне миңа ташшырдылар.

З и ф а. Син бригада командиры?! Бәгърем, Володя, без нинди бәхетле, никахыбыз көннәрендә безгә нинди зур шатлык. (*Кат-кат үбә.*)

В а р л а м о в керә.

В а р л а м о в. Телефонограмма... Ачылган прорывтан обход ясап, кызылларның Земгальский латыш полкы тимер юл станциясен алган. Полк командиры тизлек белән ярдәм сорый.

И с л а м к е р ە .

И с л а м. Әфәнделәр, коточкыч хәбәрләр!.. Бәйрәмгали кул астында жибәрелгән полиция отряды Щербаково крестьяннарын камап килгән чакта, урманнан чыкканнар да, коралларын алып, үзләрен тураклаганнар.

Ч и н г и з о в. Кемнәр?

И с л а м. Башкатов белән Миңлекәевләрнең партизан отряды.

Ч и н г и з о в. Житте! Житте! Артык түзә алмыйм. Мин андый бандитлар белән ничек көрәшпегә белермен! Варламов! Үз кул астыгызда запас батальоннан карательный отряд оештырып, бандитларны тоту өчен облавага чыгарга!

В а р л а м о в. Тыңдыйм, капитан әфәнде.

Ч и н г и з о в. Старшина! Бөтен старосталарга приказ бирергә: унбиш яшьтән алтмыш яшькә кадәр авыл халкын мобилизовать итеп бандитларга облава ясарга. Яшереп асраучыларны авыллары белән яндырырга! Күрәп әйтмәүчеләрне, ашарга бирүчеләрне атарга!

Пәрдә.

ИКЕНЧЕ КҮРЕНЕШ

Шул ук Ислам бай залы. Пәрдә ачылганда Ислам кунаклар каршылап йөри.

И с л а м. Әйдәгез, кунаклар, рәхим итегез.

И в а н , п о п һ ە м б а ш к а к у н а к л а р к е р ە л ە р .

И в а н. Туйлар котлы булсын.

И с л а м. Шулай булсын. Әйдә, Иван Иванович.

И в а н. Уйламаган жирдән командир бабасы булдың да куйдың бит.

И с л а м. Аллага шөкер, Иван Иванович. Сер итеп кенә әйтәм, тиздән Бишбүләктән китәбез. Зур урынга назначение алдым.

И в а н. Нинди урынга? Әллә өязгә, шәһәр головалыгынамы?

И с л а м. Түгел, армия штабы каршындагы азык-төлек хәзерләү интендантствосына инспектор итеп билгеләделәр.

И в а н. Алай... Ә йортларыңны нишләтәсең?

И с л а м. Волостной правлениегә саттым. Больница ясыйлар.

И в а н. Син киткәч, волостной кем булыр икән?

И с л а м. Чукмарлыдан Сәйфулла байны куярга телибез.

И в а н. Китегез, кит. Аның ише неграмотный кешене старшина итеп куярга ярыймы соң? Ул бит үзенең тире-ярысыннан башка бернәрсә дә белми.

И с л а м. Тагын кунаклар килде, сез сөйләшә торыгыз. (*Чыгып китә.*)

И в а н (*попның колагына*). Ишеттегезме? Гололобый бапшы белән инспектор булам дигән була. Ана көчеге аркасында кая үрмәли.

Күзлекле солдат белән ярым татарча, ярым европача киенгән К а м ә р керә.

К а м ә р. Хәерле иртәләр, әфәңделәр!

И в а н. Нинди иртә булсын, кояш бәшп килә бит.

К а м ә р. Нихәл, Иван агай, арумы?

И в а н. Ару, ару. Синен дә эшләр ару күренә...

И с л а м, Идрис, офицерлар, шәфкать туташлары, кунаклар керәләр.

И с л а м. Әфәңделәр, рәхим итегез.

И д р и с. Туй мәжлесегез котлы булсын.

И с л а м. Шулай булсын, амин.

Д ж о н с о н керә.

Д ж о н с о н. Сәлам сезгә, әфәңделәр!

И с л а м. Әйдәгез, сэр, рәхим итегез.

Д ж о н с о н. Рәхмәт сезгә.

И д р и с. Встать смирно! Кияү белән кыз килә!

Бар да торып басалар. Ч и н г и з о в белән З и ф а чыгыш баш ия.

Ч и н г и з о в. Әфәңделәр, гомерлек юлдашым итеп сайлаган Зинаида Исламовнаны тәкъдим итәргә рөхсәт итегез.

И д р и с. Бәхетле тормыш белән озын гомерләр телибез.

Подноска тезелгән эчемлек өлөшөләр.

З и ф а. Әфәңделәр! Тормыш жеңләребезне бергә бәйләү шәрәфенә багышлап бокал күтәрүегезне сорыйм.

Б а ш к а л а р. Ура, ура!

И д р и с. Горько, горько!

Зифа белән Чингизов үбешәләр.

Ч и н г и з о в. Әфәңделәр! Бүген, беренчедән, ике яшь көчнен бергә кушылу бәйрәме көне булса, икенчедән, Себер вакытлы хөкүмәт директориясе бетерелеп, Колчак хәзрәтләренен үзен Верховный Правитель итеп игълан иткән тарихи көн. Шулар хөрмәтенә ура!

Б а ш к а л а р. Ура! Ура!

И с л а м. Әфәнделәр! Бик күп илләр аша, бик күп диңгезләр аша, безгә теләктәшлек күрсәтеш килгән кадерле англичан кунагыбыз Джонсон әфәнде саулығына эчәргә чакырам.

Д ж о н с о н. Юк, юк, әфәнделәр! Мин дәнъяда иң кунакчыл, иң ихтирамчыл Россия халкының саулығына, сезнең саулыкка эчәргә чакырам. Ура!

З ө л ә й х а. Әфәнделәр, өстәлләргә тәгам куелды, ашап-эчеп алыгыз!

Зөләйхадан башкалар кунак бүлмәсенә кереп китәләр.
М ә р ф у г а керә.

З ө л ә й х а. Мәрфугаттәй, Исламгәрәй сиңа бернәрсә дә әйтмәдеме әле?

М ә р ф у г а. Миңа сүзе бар идемени?

З ө л ә й х а. Бар иде шул. Үзегезгә башка урын карарга кушам дигән иде.

М ә р ф у г а. Башка урын? Ә соң сездә?

З ө л ә й х а. Коммун анасын өегездә асрыйсыз икән, бер минут тотмыйча чыгарыгыз дигән губернатордан приказ алдык. Шулай, Мәрфугаттәй, башка жирдән урын карагыз.

М ә р ф у г а. Иркәм, егерме ел бергә тордык, егерме ел бергә гомер иттек. Шулар хөрмәтенә...

З ө л ә й х а. Юк, юк. Сезнең өчен губернатордан шелтә алып төрмәләрдә черер хәлебез юк! *(Китә.)*

М а һ и н у р керә.

М а һ и н у р. Әни, ни булды сиңа? Нигә елйсың?

М ә р ф у г а. Безне бит, кызым, куалар. Коммун анасын өебездә тотмыйбыз, чыгыш китегез, диләр.

М а һ и н у р. Кайгырма, әни, ачка үлмәбез. Озакламый абыйлар кайтыр.

М ә р ф у г а. Кайтырлармы икән?

М а һ и н у р. Кайтырлар, боларның хәзер көймәсе комга терәлгән. Бар, әйберләргә жыештыр, хәзер үк китәбез.

Мәрфуга китә. Ю р г а т а е в керә.

Ю р г а т а е в. Маһинур, мин әйткәнгә ни дисең?

М а һ и н у р. Этем шикелле артымнан йөрмә әле.

Ю р г а т а е в. Этем шикелле?.. Ярый! Мин сине яшь кыз бала дигән кызгана идем. Болай булгач, үзеңә үшкәлә.

М а һ и н у р. Нигә миңе кызганырга? Мин бит гарип-гораба түгел.

Ю р г а т а е в. Тимер читлек тәртипләрен татый башлагач белерсең әле.

Маһинур. Инде хәзер үзегезгә кияүгә чыгарга теләмәгән кызларны да ябарга керештегезмени?

Юргатаев. Ябу гына түгел, сиңең кебекләргә муенчак салырга да кыйбат алмыйбыз. Большевиклар өндәмәсен тарату уен эш түгел ул.

Маһинур. Нинди өндәмә?

Юргатаев. Кичә авылда большевиклар өндәмәсен таратуда сиңең кулың уйнаганы миңа билгеле. Йә бүген минем квартирама барасың, йә каргаларга азык буласың!

Аргы бүлмәдән кунаклар исереп чыга.

Идрис. Әфәнделәр!.. Мин штабс-капитан әфәндедән төрмәдә утыручы Кавказ егетен китереп биетүен сорар идем.

Башкалар. Bravo, bravo, сорыйбыз!

Чингизов. Сез нәрсә, әфәнделәр! Сыналмаган шәхесне, бигрәк тә арестантны монда китереп биетергә ярыймы соң?

Зифа. Володя, нигә аңардан шикләнәргә? Ул бит аңсызлыгы аркасында гына Кызыл Армиядә йөргән. Аны бик матур биюче диләр. Биетик инде.

Чингизов. Ыч мөмкин түгел.

Зифа. Сүземне тыңламасаң, үпкәлим.

Чингизов. Ярый, мин сиңең соравыңны үтим. Ләкин комендант әфәнденең фикере ничектер бит.

Юргатаев. Тыныч булыгыз, капитан әфәнде, куелган сынауларның нәтижәсе яхшы. Монда китереп биетү генә түгел, хәтта ышаныш корал бирергә дә мөмкин дип саныйм.

Чингизов. Ярый, китерез.

Юргатаев китә.

Зифа. Әфәнделәр... Ха-ха-ха... Мин сезгә... ха-ха-ха... Үземнең шатлыклы бәйрәмем көнендә... ха-ха-ха... Исердем бугай...

Варламов керә.

Варламов. Штабс-капитан әфәнде, партизаннар отряды тармар ителде, туй мәжлесебез хөрмәтенә башлыклары тотып китерелде! *(Ишеккә барып кычкыра.)* Бире керттегез!

Бәйләнгән хәлдә Тимеркәйне кертәләр.

Маһинур. Абыем Тимеркәй!

Чингизов. Тимеркәй?! Синмени ул бандитлар башлыгы?

Тимеркәй. Мин бандит түгел, эшче-крестьян Кызыл Армиясенң командиры.

Чингизов. Молчать! Ничек болай бире киләсе булдың? Сез бит налет ясарга жыена идегез.

Тимеркәй. Минә тотуга шатланмагыз, меңләгән, миллион-

лаган Тимеркәйләр, Башкатовлар анда калдылар. Бүгөнме, иртәг-
өмө алар...

Ч и н г и з о в. Житәр!.. Ипегалдына алып чыгыгыз да йөз шом-
пол бирегез!

М а һ и н у р... Абыем... Тимәгез аңар...

Маһинурны алып ташлыйлар. Тимеркәйне алып китәләр.

М а һ и н у р. Әни, абыйны тотканнар!.. (Эчке бүлмәгә кереп
китә.)

Ч и н г и з о в (тәрәзәгә барып). Яткырыгыз, сугыгыз! Менә
шулай, менә шулай!

Барысы да тәрәзәдән тышка карап торалар. М ә р ф у г а белән М а -
һ и н у р чыга.

М ә р ф у г а. Балам, балам, бәбкәм кая?

М а һ и н у р. Әнә тышта суктыралар.

М ә р ф у г а. Балам, бәбкәм минем... (Китә.)

К о р б а н керә. Анасы артынан китеп бара торган Маһинурны тук-
тата.

К о р б а н. Маһинур, бар, тиз, чаптарның тезгенен чиш, чаптар
әзер булсын, арткы кашка ачык булсын!

М а һ и н у р. Нишләмәкче буласың?

К о р б а н. Соңыннан белерсең, соңыннан.

Маһинур китә.

Ч и н г и з о в. Алып ташлагыз анасын! Һушыннан яздымы?
Шулай да ыңгырашмады, молодец икән. Илтеп ябыгыз. Әфәнделәр!
Поручик Варламовның партизаннар башлыгын тоту шәрәфенә сал-
ган бокаллар көтә.

З и ф а. Володя, теге егетне биетик инде...

Ч и н г и з о в. Әйе, ул безнең истән чыккан. Я әле, һөнәренне
күрик. Ничек биисең икән?

Музыка лезгинка уйный. К о р б а н төрле фигуралар ясап бии.

Ч и н г и з о в. Ах, молодец, ах, молодец, ах, подлец... Ярый,
мин сине солдат итеп алам.

З и ф а. Әфәнделәр! Поручик Варламовның батырлыгын кот-
лау өчен өстәлгә!

Кереп китәләр. Корбан житди карарга килү хәрәкәте ясап сәхнәдән
югала. И с л а м белән М ә р ф у г а талашып керә.

М ә р ф у г а. Исламгәрәй, ни дип син аны яклап бер генә сүз дә
өйтмәдең? Ни дип син бәбкәемнең күкрәгенә менеп таптадың?!

И с л а м. Бар, бар, югал күземнән!

М ә р ф у г а. Илаһи, минем кебек карт көнөңдә хәсрәт татыш...

Ислам. Тап төпөрмә минем туема!!

Мәрфуга. Ләгънәт төшсән сиңа, ләгънәт этләр туеңа!..
(Өстәлдәге шешәне алып Исламга эңибәрә. Шешә барып тәрәзәгә тия. Пыяла ватылган тавыш ишетеп барысы да бу якка йөгерешип чыгалар.)

Зифа. Әткәй, монда ни булды?

Ислам. Әнә теге ана эт... Чык өемнән, үлөксә!

Курбатов йөгереп керә.

Курбатов. Штабс-капитан әфәнде, Кавказ егете сезнең чаптарыгызга атланыш качты!..

Башкалар. Качты?..

Чингизов. Тревога күтәрергә, артыннан куарга!..

Пәрдә.

БИШЕНЧЕ ПӘРДӘ.

Беренче пәрдәгә Исламбайның ишегалды. Ачык тәрәзә аша өй эчендә Чингизовның телефонда сөйләшкәнә күренә. Кашка төбәндә тап кладовой ишеге янында Курбатов белән Мингулов сакта тора. Пәрдә ачылганда ыгы-зыгы; солдатлар, офицерлар чабышып йөриләр. Еракта туп тавышлары ишетелеп тора.

Мингулов. Ишетәсенме, Курбатов, гөбедә май язалармыни. Кыздыралар, ахры.

Курбатов. Кыздырмасалар, безнең кебек нестроевойларны постка куймаслар иде.

Мингулов. Әйдә, тартып алыык булмаса.

Курбатов. Без янганчы, тәмәке янсын дисеңме?

Мингулов. Безнеке түгел бит, әйдә, яна бирсен. Табак японский, мундир английский...

Курбатов. Аны киюче дурак российский, диген. (Мингуловка күрсәтә.)

Мингулов. Ә син үзең кем?

Курбатов. Мин дә сиңең шикелле дурак.

Чиләк тотыш өйдән Зөләйха чыга. Урам яктан Гөлсем керә.

Гөлсем. Зөләйха абыстай, мине нигә чакырган идең?

Зөләйха. Без бит кичә теге үлөтләрне куып чыгардык, сыерлар саумаган, маллар каралмаган, кеше табып алганчы безгә булышмассыңмы?

Гөлсем. Ярый, Зөләйха абыстай, булышырмын.

Зөләйха. Әйдә бер чүмеч су калмаган. Мә, тиз генә суга бар әле. Аннан сыерларны саварсың. Аннан өйләрне жыештырырсың. Аннан савыт-сабаларны юарсың. Аннан... Ярый, бар, бит юарга су кирәк.

Г о л с е м. Зөләйха абыстай, Исламгәрәй абзый безнең әти ту-
рында сөйләшеп карамасмы икән, һаман чыгармыйлар бит.

З о л ә й х а. Бар, бар, эшендә бул әле. Башта хезмәтене ит,
аннан әжерен көт диләр.

Икесе ике якка китәләр. Ю р г а т а е в керә.

Ю р г а т а е в. Ах, агач авызлар, каравылда шулай торалармы-
ни? Басыгыз урыннарыгызга! *(Мингуловка суга да өйгә кереп китә.)*

К у р б а т о в. Кай жиреңә сукты?

М и н г у л о в. Авызга утыртты.

К у р б а т о в. Дурак син! Миңа сугып карасын иде, мин аның
теп казнасын кулына тоттырып жибәрер идем.

М и н г у л о в. Әй, мактанчык, жибәрер кара.

Ю р г а т а е в ачык тәрәзә янына утырган Ч и н г и з о в каршына ки-
леп баса.

Ю р г а т а е в. Штабс-капитан әфәнде, Петр-Павел авылында
салынган налогларны түләмәүчеләрне жавашка тарту өчен барган
Иван Ивановичны үтереп арбасына салып жибәргәннәр иде. Мон-
нан полицияләр барып гаешлеләрне кулга ала башлагач, авыллары
белән каршы торганнар, нишлибез?

Ч и н г и з о в. Хәзер үк командагызны алып китегез. Үтерүче-
ләрне авыллары белән юк итегез!

Ю р г а т а е в. Тыңлыйм, штабс-капитан әфәнде! *(Ишегал-
дына чыга. Аннан урамга уза.)*

Г о л с е м судан кайтып өйгә кереп китә. Ч и н г и з о в каршысына
В а р л а м о в килеп баса.

В а р л а м о в. Штабс-капитан әфәнде, иртәдән бирле кызыл-
ларның ике канониркалары кичүдәге ротабызны борчыйлар иде.
Рота командиры Корниловның хәбәр итүенә караганда, моннан
бер сәгать элек фәкәт матрослардан торган тагын йөз кешелек
десант төшергәннәр. Яр буйлап кичүгә таба хәрәкәт итәләр.

Ч и н г и з о в. Ничек кенә булса да кичүгә жибәрмәскә!

В а р л а м о в. Штабс-капитан әфәнде, әгәр дә резервтагы
ротаны ярдәмгә жибәрсәк?

Ч и н г и з о в. Резервтагы рота штабка прикрытие булып сак-
ланьрга тиеш. Күрәсез бит, бөтен яклап безне кысалар.

В а р л а м о в. Алай булса, Корниловка нинди жавап бирергә?

Ч и н г и з о в. Теләсә нинди шартларда да кичүгә жибәрмәскә.

Варламов югала. Өйдән 3 и ф а чыга.

3 и ф а. Володя, мин госпитальгә киттем.

Ч и н г и з о в. Әйе, әйе, яралы офицерларны Кама арьягына оза-
тыгыз.

З и ф а. Димәк, безнең хәлләр куркыныч астында?

Ч и н г и з о в. Казанны безнекеләр биргәннәр, моннан егерме биш чакрымдагы пристаньга десант төшпегәннәр. Кичүгә һөжүм итәләр.

Зифа ишегалды аша урамга чыгып китә. Казачий киёмнән Е г о р кереп Ч и н г и з о в каршына баса.

Е г о р. Штабс-капитан әфәнде, мин сезгә элемтәгә жибәрелдем.

Ч и н г и з о в. Каян?

Е г о р. Уң флангтан, казачий дивизионнан.

Ч и н г и з о в. Ишегалдында көтеп торыгыз, кирәк булгач чакырырбыз.

Е г о р. Тыңлыйм, штабс-капитан әфәнде. *(Ишегалдына чыга. Чиләк тотып сыер саварга баручы Гөлсемне туктатып.)* Әй, кызый!

Г ө л с е м. Сез кем? Я, холай, матрос абый?

Е г о р. Әкрән... Әйдә әле минем белән.

Китәләр. Өйдән И с л а м белән З ө л ә й х а чыга.

З ө л ә й х а. Син тиз кайтырсыңмы икән?

И с л а м. Әйтә алмыйм.

З ө л ә й х а. Китәргә булсак, әйберләргә карарга иде.

И с л а м. Әйберләрең берни дә булмас, баш турында уйларга кирәк.

З ө л ә й х а. Әйберләрең булмаса, башың белән нишлисең?

И с л а м. Анысы дәрәс. Ярый, мин киттем, кыйммәтле әйберләргә жыйный тор. *(Китә.)*

Е г о р керә.

Е г о р. Нихәл, якташлар? *(Яннарына барып утыра.)*

М и н г у л о в. Әйбәт әле.

К у р б а т о в. Кайсы частытан буласың?

Е г о р. Казачий дивизионнан.

М и н г у л о в. Каймакчымыни?

Е г о р. Ничек каймакчы?

М и н г у л о в. Безнең пехотачылар сезнең кавалеристларга шундый исем кушканнар.

Е г о р. Каймак ашап йөрергә вакыт тигәне юк әле. Бер атнадан бирле передовойда.

К у р б а т о в. Эшләр ничек соң?

Е г о р. Шәптән түгел. Азинчылар тынгы бирмиләр. Сез дә элемтәчеме?

К у р б а т о в. Юк, менә бу кладовойны саклыйбыз.

Е г о р. Анда нәрсә соң? Сугыш припасларымы?

Курбатов. Түгел. Аристованныйлар. Кичэ тотылган партизаннар башлыгы.

Шешә тотып Гөлсем керә.

Гөлсем. Абыйлар, мин сөт белән иши китергән идем.

Мингулов. Безгәме?

Гөлсем. Әйе, сезгә. Бик тәмле яна сауган сөт. Эчәсегез киләме?

Мингулов. Әй, сеңелем. Без монда эчкәннәрне кире чыгарырга торабыз, ә син эчәргә дисең.

Гөлсем. Дәресең әйткәндә, мин аны сезгә түгел, энә андагы бичараларга китергән идем. Алар бит кичәдән бирле берни дә ашаганнары юк. Бирегез аларга, берәз тамак ялгап алсыннар.

Мингулов. Юк, юк, булмый ул. Сизеп алсалар, баскан жиребездә атарлар.

Курбатов. Әйдә, Мингулов, бир, парин. Аристант булсалар да, кызганыч бит.

Егор. Конечно, барыбер аларны аталар, әйдә ашап калсыннар.

Мингулов. Күрсәләр?

Егор. Күрмәсләр. Сөз искәрәп торыгыз, үзем бирермен.

Мингулов белән Курбатов караптыралар.

Егор (*Кладовой ишегенә барып*). Әй, сез, большевиклар! Сөт белән иши китергәннәр, мәгез, алыгыз! (*Солдатларга шештермичә*.) Бөкесең сүтеп укыгыз.

Мингулов. Син, кызый, тай инде моннан, тай. Энә офицер килә.

Гөлсем китә. Урамнан ашыгып Джонсон керә дә өйгә уза.

Егор. Бу нинди кеше?

Курбатов. Бу ерактан, Париж-Лондон дигән шәһәрдән.

Егор. Нишләп йөри икән?

Курбатов. Газета язучы диме шунда.

Егор. Шпион икән.

Курбатов. Ничек инде шпион?

Егор. Шулай, аларның кайсысы корреспондент, кайсысы спортсмен булыш киләләр дә шпионлык итеп йөриләр. Әйдәгез, якташлар, тартып жибәрик.

Мингулов. Яңа гына ташладык.

Курбатов. Әйдә, Мингулов, сыйлап биргәннең суын эч диләр.

Егор. Тәмәкесе бик әйбәт.

Төрөргә керешләр. Джонсон Чингизов янына килә.

Джонсон. Коточкыч, коточкыч! Андый көчнө алар каян ала-лар?.. Турысын әйткәндә, нахалларча һөжүм итәләр. Ярый, хушыгыз, сэр Чингизов.

Чингизов. Сөз кая?

Джонсон. Армия штабына, консультация алырга барам.

Чингизов. Димәк, качасыз?

Джонсон. Юк, качмыйм. Яңадан зуррак хәзерлек белән килер өчен китәм. Хушыгыз. *(Бер кулына рюкзак, икенчесенә чөмөдан тотып ишегалдына чыга.)* Солдатлар, мә, алыгыз, сезгә бүлгем.

Егор. Нәрсә соң ул?

Джонсон. Артык әйберләрем, туалетлар.

Егор. Юкка, әфәндем, бу мазыларны безгә бирәсез. Юлда үзегезгә кирәк булыр бит. Бигрәк тә менә сабын кисәгә дә бар икән.

Джонсон. Сүзегезне аңламыйм.

Егор. Сабын жәяү йөргән чакта үкчә майлар өчен бик шәп дару санала.

Джонсон. Беренче кат ишетүем, киңәшегез өчен рәхмәт. Хушыгыз, солдатлар.

Егор. Алдыңнан артың яхшырак.

Джонсон. Нәрсә дидегез?

Егор. Соңга каласыз, дим.

Джонсон. Киңәшегез өчен тагын бер кат рәхмәт. *(Китә.)*

Мингулов белән Курбатов рәхәтләнеп көлө.

Мингулов. Син бик мәзәк егет икәнсең. Үзең каян соң?

Егор. Әйттем бит инде, казачий дивизионнан.

Мингулов. Юк, кай жирдә туган дим?

Егор. Чиләбе казагы.

Мингулов. Ёи... Чынлап та якташ икәнсең...

Егор. Ә син үзең?

Мингулов. Аргаяштан.

Егор. Башкортмыни?

Курбатов. Мин дә шул тирәдән. Троицкидан.

Егор. Кара син аны, якташлар икәнбез...

Мингулов. Синәң бу тәмәке чынлап та бик шәп, ахры. Бер-ике суыруга башка китте бит.

Курбатов. Конфет тәме киләме дим үзеннән.

Егор. Аны безнең офицерларга биргәннәр иде, каштенармус минем үз кеше. Бу тәмәке Яваның үзеннән килгән, ди.

Мингулов. Шулайдыр, бу гади тәмәкегә охшамый.

Егор. Армиядә күптәнме?

Курбатов. Дүрт ел тула инде. Германнан кайтып бер генә ел тордым. Мобилизовать иттеләр.

Егор. Ә син доброволецмы?

Курбатов йокыга китә.

Мингулов. Аллаам сакласын, дегет лагоны.

Егор. Ничек инде ул, дегет лагоны?

Мингулов. Көчләп алдылар да арба артына таккан дегет лагоны кебек йөртәләр. *(Иснәп.)* Минем эчтә кату бар, походка ярамыйм. Ике тапкыр комиссиядә торып каралдым, жибәрмиләр... *(Исни.)*

Егор. Жибәрмәсләр шул, кеше кирәк бит.

Мингулов. Кирәк дип инде... Безнең кебек солдаттан ни файда... *(Утырган жүрендә йокыга китә.)*

Егор як-ягына каранып кесәсеннән ачыкч чыгара. Барып кладовой ишеген ача. Кладовойдан Тимеркәй белән берничә кешечыга.

Егор. Әйдәгез, иштәшләр, биредән, кырга!..

Китәләр. Варламов керә.

Варламов. Штабс-капитан әфәнде, кызылларның көчле кавалериясе атакага таплана!

Ислам йөгереп керә.

Ислам. Әфәнделәр, кызылларның аэропланы!..

Йөгерешәп өйләрдән чыгалар. Төрлесе төрле урынга посалар. Берничә бомба шартлаган тавышлар, пулемет авазлары ишетелә. Самолет өкрен генә югала.

Ислам. Аллага шөкер, китте бугай...

Юргатаев йөгереп керә.

Юргатаев. Әфәнделәр, без барган авылда көчле восстание!

Чингизов. Восстание?

Юргатаев. Авылга якынлашу белән, безне ут ачып каршы алдылар. Цепкә таралып һөжүм итеп карасак та, кара болыт төсле ябырылган толпага каршы бара алмадык.

Чингизов *(ачу белән)*. Чигенә башларга! Варламов! Бөтен частыларга тәртип белән Кама арьягына чигенергә приказ бирегез. Резервтагы рота белән бригада штабына прикрытие булып чигенерсез. Кама арьягына чыккач, арьергард булырсыз.

Варламов. Тыңлыйм, штабс-капитан әфәнде. *(Китә.)*

Чингизов. Прапорщик Юргатаев, кладовойдагыларны үзегез белән алып йөрмәгез, яннарына керегез дә эшләрен бетерегез.

Юргатаев. Тыңлыйм, штабс-капитан әфәнде. *(Ишегалдына чыга.)*

Ш а һ б а з. Комендант әфәнде, Маһинурны күргәннәр.

Ю р г а т а е в. Кайда?

Ш а һ б а з. Зөбәир мунчасында, качып ята ди.

Ю р г а т а е в. Әйдә, киттек.

Китәләр. Әйберләр күтәрәп өйдән Зөләйха белән Ислам чыга.
Багажлар өстерәп Идрис керә.

Идрис. Исламгәрәй әфәнде, бу нинди вөждансызлык?
Сәгыйть хажи белән ат жиктерәп тора идек, солдатлар киләп
керделәр дә, арбабыздан төшөрәп, атыбызны алып киттеләр.

Ислам. Бернәрсә дә эшләп булмый, Идрис әфәнде, яралы
офицерларны озатырга авылдагы бөтен атлар приказ белән алын-
ды.

Идрис. Алай булган тәкьдирдә мин ничек китим ди.

Ислам. Ансын мин белмим инде, үзегез берәр жаен табы-
гыз.

Идрис. Ничек табарга? Аылда бер ат калмаган.

Ислам. Ул чагында тәпи-тәпи китү ягын карагыз.

Идрис. Тәпи-тәпи?! Юк, юк, анысы миннән булмый ул. Миндә
ревматизм, жәяү бер адым да атлый алмыйм.

Ислам. Большевикларга каласыгыз килмәсә, атларсыз.

Идрис. Аерым ат булмый икән, үз яныгызга алыгыз.

Зөләйха. Юк, юк. Кеше төяп йөри торган чак түгел.
Күрәсен, үз әйберләребез дә сыймыйлар.

Идрис. Алай булса, әйберләремне генә салыгыз, үзем арба
артынан иярәп булса да барырман.

Зөләйха. Әйберләреңне дә салмыйбыз, үзеңне дә алмый-
быз. Әйдә, Исламгәрәй.

Елап Камәр керә.

Камәр. Ислам абый, сиңа килгән идем...

Ислам. Әй, бетмәс монда сезнең ишеләр.

Керәп китәләр.

Идрис. Тукта әле, туташ, нигә болай өзгәләненәп елыйсың?
Камәр. Теге, писарь киявем, басу кашкасыннан чыгу белән,
үземне төртәп төшөрдә дә әйберләремне алып чапты.

Идрис. Елама, туташ, мин аны, татар кызын, татар милләт-
тен мыскыл итүче жуликны, болай гына калдырмам. Мин аны
куып житәрмен дә жиде бабасын танытырман.

Камәр. Хәлфә абзыкаем, син моны чынлап әйтәсеңме?

Идрис. Мин анымы, мин аны!.. Жиде кат жир астына керсә
дә, эзләп табармын.

К а м ә р. Рәхмәт, хәлфә абзыкаем, рәхмәт. Ичмасам, син шул ристанны акылга утыртсаң иде.

И д р и с. Утыртырбыз, туташ, утыртырбыз. Ал менә шушы әйберләрне.

К а м ә р. Нигә?

И д р и с. Теге ристанны куа барабыз.

К а м ә р (*әйберләрне күтәрәп*). Уһу! Бик авыр икән... Бу кем әйберләре соң?

И д р и с. Минекеләр.

К а м ә р. Синекеләр? Ә нигә соң атка салмыйсың?

И д р и с. Әй, туташ, туташ, мине дә бит сиңең кебек кәкре каенга терәттеләр.

К а м ә р. Шулаймыни?

И д р и с. Шулай шул. Әйдә, киттек.

К а м ә р (*әйберләрне ыргыта*). Төче телләнәп миннән күтәртеп бармакчы булган идеңме? Төкерәм башыңа. (*Итәкләрән кыстырып йөгәрә.*)

И д р и с. Туташ, туташ, дим!.. Нишләргә инде? Тукта, берәрсендә бәләкәй арба юк микән? (*Китә.*)

Юргатаев Маһинурны алыш керә.

Ю р г а т а е в. Иткән жинаятең менә кая китереп житкерде. Ничек һәм кемнәр белән эшләвеңне әйтмәсәң, берничә минуттан соң каргаларга азык булырсың.

М а һ и н у р. Булсам булырмын, әмма син ерткычка азык булмам...

Ю р г а т а е в. Курбатов, Мингулов! (*Яннарына бара, аптырап кала, тиккәләп уята.*) Сез нәрсә, чучка борышнар! Көпәкөңдәз сакта йокладыгыз? Кая болар? Кая качырдыгыз?! (*Курбатовка суга.*)

Курбатов стенага бәреләп ава. Мингуловка кизәнгәндә Курбатов арт яктан мылтык түтәсе белән жибәрә. Юргатаев кискән агач кебек егыла.

К у р б а т о в. Бет, тончык, кабахәт!..

М и н г у л о в. Курбатов, син ни эшләдең?!.

М а һ и н у р. Абыйлар, әйдәгез минем белән.

К у р б а т о в. Әйдә, Мингулов, безгә хәзер барыбер. Беткән баш беткән. Себергәме, каторгагамы, киткән баш киткән!

Китәләр. Бәләкәй арба тартып И д р и с керә. Юргатаевның гәүдәсен күрә.

И д р и с. Йә, Ходай!.. (*Тәрәзәгә барып.*) Әфәнделәр, эшләр харап. Юргатаевны үтергәннәр!..

Йөгөрешеп ишегалдына чыгалар.

В а р л а м о в. Штабс-капитан әфәнде, мондагы арестованный-ларны да качырганнар!

Ч и н г и з о в. А?.. Тизлек белән телефоннарны алырга!.. Мица ат бирегез!

З и ф а йөгереп керә.

З и ф а. Володя, әткәй!

Б а р ы с ы. Нәрсә бар?

З и ф а. Партизаннар килеп, волостьтагы арестованныйларны коткардылар. Әнә алар, урам буйлап монда таба киләләр.

Урамнан атыша-атыша партизаннар йөгерәләр. Т и м е р к ә й, Е г о р
һәм б а ш к а л а р күренә.

И с л а м. Әйдөгез, арткы кашкадан.

Йөгерәләр.

Т и м е р к ә й. Качмагыз, барыбер котыла алмассыз. *(Ата.)*

Чингизов егыла, башкаларының артларыннан китәләр. Шапкан кыяфәттә мылтык тотып Ә х т ә м керә. Сәхнә уртасына басып берничә ташкыр ура кычкыра, өйгә кереп югала. М ә р ф у г а керә. Сәхнә буйлап кычкырып йөри.

М ә р ф у г а. Кайда ул ристаннар, кайда ул буржуйлар? *(Авыр яралы Чингизовны күрә.)* Ә, эләктеңме, ристан... *(Чеметә.)*

Офицерлардан калган киёмнәрне киеп өйдән Ә х т ә м чыга.

Ә х т ә м. Мәрфугаттәй, нишлисең?

М ә р ф у г а. Әхтәмжан икән. Менә монда берсе дөмекми калган, үчемне алам.

Ә х т ә м. Кит әле аннан читкәрәк, дошманыңнан үчнә шулай алалармы, әкият! *(Мылтык затворын ача.)*

Качкан жиреннән И д р и с чыга. Әхтәм аның каршысына төшә.

И д р и с. Син нишлисең, мужик?

Ә х т ә м. Нәрсә дидең? Нәрсә дидең? Тагын бер кат әйт әле?

И д р и с. Бетте, бетте, Әхтәмжан абзый...

Ә х т ә м. Юк, бетмәсен әле. Бас әле менә шунда.

И д р и с. Әхтәмжан абзый, син нишләргә уйлыйсың?

Ә х т ә м. Менә Мәрфугаттәй белән суд ясыябыз да атабыз.

И д р и с. Атасыз? Абзыкаем, әбекәем, харап итмәгез!

Ә х т ә м. Абзыкаеммы, сукин собака! Бик күп йөрдең алар янында. Тезлән, ялагай!

М ә р ф у г а. Әхтәмжан, бердән, мөселман, икенчедән, хәлфә кеше, калсын әйдә, бәлкәм, файдасы тияр.

Әхтәм. Шулай дисеңме... Алай да әнә шунда ябыш куйыйк әле.

Идрис. Әхтәмжан абзый...

Әхтәм. Төче телләнмә, барыбер ышандыра алмассың.

Кладовойга илттеп ябалар. Маһинур керә.

Маһинур. Әхтәм абзый, кара әле, басу иңләп гаскәр килә.

Әхтәм. Кавалерия, авылга кавалерия керде!

Корбан йөгереп керә.

Корбан. Нихәл син, гүзәл Махи... тфү... Маһинур?

Әхтәм. Үзең ниһәл, әкият, минем чаптаркаем исәнме?

Корбан. Ну!.. Яхшы ат икән чаптаркай. Кичә моннан кач-кач, куыш карасалар да, житә алмадылар. Әнә кашка төбөндә ул.

Башкатов керә. Ислам байның өй түбәсенә эленгән монархистлар флагың алып тапшый, аның урынына кызыл флаг элөп куя. Ачык кашка аша урамнан ура кычкырып узган кызылармеецлар күренә. Тимеркәй, Самат, Егор, Сәләхиләр керә.

Тимеркәй. Иштәш Башкатов, аklarның штабы кулга алынды. Әнә аларны китерәләр.

Варламов, Ислам, Зифа, Шаһбазларны кергеләр.

Башкатов. Әнә шул кладовойга ябыгыз!

Хатын-кызларны ияртеп Гөлсем керә.

Гөлсем. Бишбүләк халкыннан икмәк белән тоз, рәхим итеп алыгыз!

Башкатов. Рәхмәт, иштәшләр! Үз язмышын үз кулына алган халык беркайчан да жиңелмәс!

Пәрдә.

ЭЧТӘЛЕК

Наемщик	5
Чаткылар	62
Ташкыннар	126
Шомлы көннәр	126
Даулы көннәр	186
Данлы көннәр	248
Бишбүләк	323

Литературно-художественное издание

Тази Гиззат
(*Гиззатуллин Тази Калимуллович*)

ИЗБРАННОЕ

(на татарском языке)

Мөхәррире *Р.Х.Корбанов*
Рәссамы *Л.К.Жәләлетдинова*
Бизәләш мөхәррире *Р.Г.Шәмсетдинов*
Техник мөхәррире һәм компьютерда биткә салучы *Ф.Р.Гыйсмәтуллина*
Корректоры *М.Ш.Хәйруллина*

Нәшриятка 04184 номерлы лицензия 2001 елның 6 мартында бирелгән

Оригинал макеттан басарга кул куелды 8.04.2002. Форматы 84×108^{1/32}. Офсет көгазе.
«Таймс» гарнитурасы. Офсет басма. Шартлы басма табагы 20,16.
Шартлы буяу-оттиск 20,58. Нәшер-хисап табагы 21,40. Тиражы 3000. Заказ Б-189.

Татарстан китап нәшрияты. 420503. Казан, Бауман ур., 19.
Татарское книжное издательство. 420503. Казань, ул.Баумана, 19.

<http://tatkniga.ru>
e-mail: tki@tatkniga.ru

«Идел-Пресс» нәшрият-полиграфия комплексы дәүләт унитар предприятиесе.
420066. Казан, Декабристлар ур., 2.